l. Sextus cum clementinis

Conſtitutiones Clemētis pape q̄nti vna cū apparatu dn̄i Joānis andree i.

De ſumma trinitate ⁊ fide catholica ij
De reſcriptis Rubrica iiij.
De electione ⁊ electi poteſtate vi.
De renūciatione x.
De ſupplenda negligētia prelatoꝝ xi.
De etate ⁊ qualitate ⁊ ordine preficien dorum xij
De officio vicarij xiij.
De officio ⁊ poteſtate delegati xiij.
De officio ordinarij xiiii.
De procuratoribus xv
De reſtitutione in integrum xv.
De iudicijs xvi.
De foro competenti xviii.
De cauſa poſſeſſiōis ⁊ ꝓprietatꝭ xviii
De dolo ⁊ contumacia xix.
Ut lite pendente nihil innoueť xx.
De ſequeſtratione poſſeſſionis ⁊ fructuum xx.
De probationibus xxi.
De teſtibus xxi.
De iureiurando xxii
De exceptionibus xxiii
De ſententia ⁊ re iudicata xxiiii.
De appellationibus xxvi.
De vita ⁊ honeſtate clericoꝝ xxviii.
De prebendis ⁊ dignitatibus xxix.
De conceſſione prebende ⁊ eccleſie nō vacantis xxxi.
De rebus eccleſie nō alienādis xxxii
De rerum permutatione xxxiii.
De teſtamētꝭ ⁊ vltis volūtatibꝰ xxxiii
De ſepulturis xxxiiii
De d̓cimis ꝑmitijſ ⁊ oblatiōibꝰ xxxvii
De regularibus ⁊ tranſeuntibus ad religionem xxxviii.
De ſtatu monachorum xxxix.
De religioſis domibꝰ vt epiſcopo ſint ſubiecte xlii.
De iurepatronatus xliii.
De cenſibus exactionibus ⁊ procurationibus xlv.
De celebratione miſſarum ⁊ alijs diuinis officijs xlvi
De baptiſmo ⁊ eius effectu xlvii.
De reliquijs ⁊ veneratiōe ſctōꝝ xlviii
De imunitate eccleſiarum xlix.
De ꝯſanguinitate ⁊ affinitate l.
De magiſtris ⁊ ne aliquid exigant pro licentia docendi li
De iudeis ⁊ ſaracenis li.
De hereticis lii
De hoīcidio volūtario vel caſuali lv
De vſuris lvi.
De exceſſibus prelatorum lvii
De priuilegijs ⁊ exceſſibus priuilegiatorum lviii.
De penis lix
De penitentijs ⁊ remiſſionibus lxi.
De ſententia excōmunicationis ſuſpenſionis ⁊ interdicti lxii.
De verborum ſignificatione lxiiii

Decretales extrauagantes que emanauerunt poſt ſextū

De electione ⁊ electi poteſtate lxx
De officio ordinarij lxxi.
De officio iudicis ordinarii lxxi.
De maioritate ⁊ obedientia lxxi.
De dolo ⁊ contumacia lxxii.
De prebendis ⁊ dignitatibus lxxii.
De ſepulturis lxxiii.
De decimis ⁊ primitiis lxxiii.
De imunitate eccleſiarum lxxiiii.
De hereticis lxxiiii.
De iudeis ⁊ ſaracenis lxxiiii
De priuilegiis ⁊ exceſſibus priuilegiatorum lxxv
De penitentiis ⁊ remiſſionibꝰ lxxvi.
De ſententia excōmunicationis ſuſpenſionis ⁊ interdicti lxxvi.
De expectantibus beneficiuꝫ in epiſcopatu aliorum lxxvii

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Conſtitutiones Clementis pape quinti

Incipiūt cōſtitutiones clemētis pape quīti vna cū apparatu domini johannis andree.

Iohannes[a] epiſcopus ſeruus ſeruorum dei. Dilectis filijs doctoribus et ſcholarib⁹ vniuerſ bononie cōmorantib⁹ ſalutē ⁊ apoſtolicam benedictionē. ¶ Quoniā[b] nulla iuris[c] ſanctio[d] q̄ntūcunq꞉ perpenſio[e] digeſta[f] cōſilio ad hūane nature varietatem[g] ⁊ machinationes[h] eius in opinabiles ſufficit. nec ad deciſionem lucidam ſue nodoſe[i] ambiguitatis[k] attingit. eo preſertim q vix[l] aliquid adeo certum clarumq꞉ ſtatuitur. q̄n ex cauſis emergentib⁹ quib⁹ iura iam poſita mederi[m] nō poſſunt. in dubiū reuocet̄. ¶ Oritur etiam ab adoleſcētia viti ꝓcliui[n] ad malum ſenſualitas[o] humana declinat per qd̄ morum ſubuerſio i clero ⁊ populo frequenter obrepit[p] neceſſaria eſt ſuperioꝝ auctas vt tā p determīatiōis[q] oportūe ſuffragiū tollat ābigua. lites auferat. altercatōs[r] dirimat ⁊ obſcura ſuccidat[s] que

Iohannes gratioſum hoc nomen per interp̄tationes deriuationes vel ethymologias extollere non eſt meum. ſuſpitiōis ratio patet. Eſſet etiã hoc refricare notiſſima. in poſtolatu tamen hoc nomen ſuper cetera viguit. xxij. Eſt enī ipſe qui loquit̄. cum tñ reliq romanoꝝ pontificũ noīa. xi. non trāſcenderūt nūerū. ad quē etiā ſoli⁹ bñdicti nomen aſcendit. Int̄ canoniſtas ⁊ cōmentarios hoc nomē viguit. Habuim⁹ enī Johannem theutonicum p̄ferendū nō ex ordine ſed ex fructu. Johannem galeñ. vultaranū. Jo. hyſpanū. Jo. fauentinū. Joh. de faucona. Joan. d̄ ancona. Joh. de deo etiam hyſpanū. Jo. de langucella ceſanateñ. Jo. monachum cardinalē. ego etiam q̄ minor ſum int̄. xij. doctores collegij bonoñ. me quartū fuiſſe ioannē. nunc int̄ eos cōmētatores ſolus. ſed int̄ cōmentatores decim⁹. ⁊ d̄ nigro forte papyrū nō dignū occupare mēbranā. Et q꞉ ꝓut patet h̄ in exordio etiã compoſitores iuriũ vix poſſunt tam clarum certumq꞉ ſtatere. q̄n dubia multa relinquant. excuſabit ero. q in hac prima lectione vel gloſatiōe ſingula non p̄fecte rimantur. Nam etiam in rebus experimur. que naturalit̄ generantur q in eis paulatim de imp̄fecto ad p̄fectum venit̄. ſic et q̄ de veritatis cognitione a principio parū attingūt. poſtea q̄ ſi pedetentim ad q̄ndam pleniorē veritatis menſurā p̄ueniūt. Igitur ſub h̄ excuſatiōis clypeo. licet varijs occupatus p fiduciam clementie diuine has clemētinas gloſandas aggredior. Eſt autem ſciendū q iſte dñs Joānes pontifex induſtrioſus ⁊ mūdus ſymoniam fugans ⁊ iuſticiā amans. ſcientia magnus. ſtatura puſillus. ꝯceptu magnanim⁹ prius iacob⁹ vocabat̄. De hac d̄o mutatione noīs ⁊ alijs que ad ſalutationē hanc recipiunt. dic vt no. in ſalutatione glo. lib. vi. Diuido āt hoc ꝓhemiū p̄ter datam in q̄ttuor ptes. aut in duas. ⁊ ſcd̄am in tres vt ibi. In prima ponit̄ ſalutatio vſq꞉ ibi. Quō. ibi exordium vſq꞉ ibi hec ſane. ibi narratio vſq꞉ ibi. vniuerſitati. ibi concluſio vſq꞉ in fi.

b ¶ Quoniā nulla. exordiū. Eſt ſciendū q cle. ſuo exordio ad inſtar Innocentij. iiij. ⁊ Greg. x. narrabat quomodo conſtitutiones quaſdam ante conciliū ⁊ in cocil̄. Vien̄. ⁊ poſt ꝯciliũ ꝓmulgauerat. quib⁹ p̄cipiebat vti in iudicijs ⁊ i ſcholis. Johannes autem deciſo ſub bulla illo ꝓhemio clemētis ponit ꝓhemiū ſuū cum exordio. Sed cū habeam⁹ tria exordia. Greg. x. bonifa. viij. ⁊ Jo. xxij. in q̄ differant videamus. Et dico q Greg. in ſuo exordio p̄ncipalit̄ oſtēdit q̄lit̄ emanauit ius poſitiuū ⁊ ipſius iuris effectū. vt ibi plen⁹ dixi. Bonifa. in ſuo exordio recognit. q ex debito regiminis ſibi cōmiſſi h꞉ intendere ſubiectoꝝ cōmodis. qui dicit ſe ſollicite facere noua iura condendo ⁊ antiqua declarando. vt tollat ipſorum lites ⁊ ſcandala. Jo. autem in hoc exordio volens excuſare multiplicationem ꝯſtitutionū ⁊ voluminū quib⁹ ꝓuidet eccleſiaſtes vl. c. ſic dicens faciēdi ꝯſtitutiōes ⁊ volumia ⁊ libros nullus eſt finis ⁊ dicit q principis auctas neceſſaria ē ꝓp̄t duo. p̄mo q꞉ ius poſitiuū q̄ntumcūq꞉ mature certe ⁊ clare compoſitũ nō ſuffic̄ ad caſus emergentes. ꝓpter quod oportuna eſt ⁊ neceſſaria declaratio p̄ncipis. ſecundo q꞉ homo pronus ad malū facile mores ſubuertit ꝓp̄t qd̄ eſt neceſſaria principis poteſtas ad inſerendas virtutes ⁊ vicia extirpāda. Patz ergo q in his tribus exordijs nulla eſt inculcatio ſupfluitas vel repetitio quō autem exordiētiũ ꝓpoſito predicta conueniant per ſeipſum patet.

c ¶ Iuris hūani poſitiui ſit canonicū vl̄ ciuile ſynodale l̄ municipale naturale vero vel diuinū moranle eſt imutabile. v. di ſtin. in prin. Et eſt ꝑfectum. quia manauit ab illo q̄ non nouit impfectū opus d̄ ba. maiores. x̄. ſed adhuc.

d ¶ Sanctio. hic ⁊ j. x̄. hec ſane. late ſumitur. nam ponitur ſtricte pro conſtitutiōe penali vt no. ij. di. in ſumma.

e ¶ Perpenſo. quaſi perfecte penſato ⁊ deliberato. habetur ſimile verbum de pac. c. vlti. circa medium li. vi.

f ¶ Digeſta. alibi dicit̄ decocta. xxxv. q. ix. apoſtolice. ⁊ hec bene ꝯuenīunt. de ꝯſe. di. v. ne tales. ⁊ c. penul. Jo. an.

g ¶ Varietatē. ſumi potuit d̄ cor. auc̄. de re. ec. nō alie. §. vt autem in prin. coll̄. ij. de inſtru. caute. poſt prin. coll̄. vi.

h ¶ Machinationes. quaſi aſtuta ingenia. quid eſt enī q homo ſemel deditus malicie non adueniat. in auc̄. vt hi q̄ ſe ob. ꝓhi. poſt prin. col. vi.

i ¶ Nodoſe. de x̄. ſig. cum olim. ⁊ d̄ reliḡ. c. vno i prin. li. vi.

k ¶ Ambiguitatis. de triplici ambiguitate iuris facti ⁊ pſone no. xxxiij. di. c. fi.

l ¶ Vix. innuit fieri poſſe. de cog. ſpi. c. ij.

m ¶ Mederi. facit in auc̄. hec ꝯſtō Inno. cō. in p̄n. coll̄. viij.

n ¶ Procliui. xx. q. iij. ꝓcliuus. facit. xij. q. 4. c. i. ⁊ in auc̄. de mo. §. ſi quis igitur ad fi. col. i. ⁊ dicitur ꝓcliuiſ quaſi p̄ceps ꝓmpta facilis vel inclinabilis.

o ¶ Senſualitas. d̄ hac d̄ ſacra vnc. c. vno. x̄. in x̄tice. ⁊ per hanc appetim⁹ delectabilia corpi ⁊ fugim⁹ nociua. nec oīno poteſt extingui vt dicā. j. de hereti. ad noſtrum. x̄. ij.

p ¶ Obrepit. quaſi latenter ſubintrat ⁊ idem verbum. lxi. di. nullus inuitis. ⁊ de cele. miſ. cum creatura. ⁊ j. de ſta. mo. ne in agro in prin.

q ¶ Determīatiōis. facit. j. de ele. ne romani in prin.

r ¶ Altercationes. quo ad verboꝝ certamina.

s ¶ Succidat. reſpicit quod prius dixeras vſq꞉ ad x̄. q꞉ etiā quod dicitur in ipſo x̄. quia.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ¶ Sarcinū. inſtrumentū q̄ euellunt̄ male ⁊ inutiles herbe q̄ naſcunt̄ int̄ bonas. qđ boñ. vocant roncare. Eſa. vij. i fi. Vepres ⁊ ſpine in vniuerſa terra. ⁊ oēs mōtes ſarculo ſartient̄. Et .i. Reg. xiij. in fi. Deſcēdit oīs iſrael. vt accueret vnuſqſq; vomerē ſuū ligonē ſecurim ⁊ ſacculū. differentia inter fullonem ⁊ ſarcinatorem. inſti. man. in fi.

b ¶ Inſerat. Dicre. l. de maio. ⁊ obe. ſoli te. x̄. potuiſſes.

c ¶ Reformet. de ac cu. ſicut olim.

d ¶ Hec ſane. narratio ponens ⁊ cōmendans actū clementis illius. ⁊ ꝓpriam tarditatem excuſans

e ¶ Papa. i. admirabilis. ⁊ đ a pape qđ eſt interiectio admirantis. ⁊ vere admirabilis. q2 vices dei i terris gerit. inde dixit ille ãglicus i poetria noua. Papa ſtupor mūdi. ⁊ circa finem. Qui maxīa rex nec deus es nec hō. q̄ſi neut̄ es int̄ vtrūq; Etymologia x̄o nominis eſt. i. pr̄ patrū

f ¶ Conſonas. iiij. diſtin. erit autem.

g ¶ Añ. iſte ſole emanauerunt ante ꝯciliū de iudi. dudum. de imu. ec. qm̄. de ſen. ex. ex frequentibus. religq oēs in ꝯcilio vel poſt ꝯciliū vt in ipſarū ſubſcriptiōibus patebit.

h ¶ Decidit. concor. ꝓhemiū Grego. ix.

i ¶ In vnū volumē. n̄ tn̄ ſub noīe libri. vñ male dicūt q̄ allegant. vij. libꝝ. Nã ſi ſub noīe libri cōpoſuiſſet ꝯſtitutiōes que emanauerūt poſt cōpilationē ſexti. iux̄ morē inſerte fuiſſent. Itē h̄ expꝯſſiſſ; vt fecit in ꝓhemio ſexti.

k ¶ Dare. no. pro eo qđ in fine dicam.

l ¶ Sortis. ſumit̄ h̄ ꝓ fortuna vl̄ euētu. ſic. xxvi. q. ij. ſors alibi ꝓ ſortilegio. de ſortil̄. c. i. alibi ꝓ capitali. de vſu. c. i. ⁊ ij. alibi ꝓ pte vel portiōe. de p̄bē. cū ſm̄. xxi. di. cleros in prin.

m ¶ De medio. i. de hac vita. q̄ quare dicat̄ mediū habes. xx iij. q. iiij. hec aūt vita

n ¶ Nō impleuit. ꝯcor. đ pig. c. iij.

o ¶ Permittēte. ⁊ forſan agēte oīa eni q̄ fiūt aut iuſto iudicio fac̄ aut ſuo ꝑmiſſu ita fieri ſinit. xxvi. q. v. nec mir. x̄. nec iō.

p ¶ Cōpendiū. qđ eſt breue ⁊ vtile. đ h̄ đ reſcrip. diſpē. li. vi.

q ¶ Concernunt. quaſi ſimul cernunt vel ꝯſpiciunt.

r ¶ Debemꝰ. dꝫ ḡ ſucceſſor ꝑficere factū p̄deceſſoris. xij. q. v q2 Jo. lxiij. di. c. ij. đ reſcrip. lr̄is. vbi đ h̄. ⁊. xi. q. iij. ſi ep̄s añ.

s ¶ Circūſepti. i. circōdati vel vndiq; cincti.

t ¶ Silentio. ſit rector diſcretus in ſilentio. xliij. di. ſit rector in prin. contra illos q̄ dicūt tacenda. Ouidiꝰ ſine titulo. Quis nunq; minor eſt q̄ tacuiſſe labor. Et Cato. Virtutem primam puto compeſcere linguã. Et Seneca ait. Dixiſſe me qñq; penituit. tacuiſſe nunq;.

v ¶ Oportunitate. xxiij. q. iiij. non poteſt in fi. ⁊ de eo qui cognō. conſang. vxo. veniens. ij.

x ¶ Vniuerſitati. concluſio.

y ¶ Alacri. concor. prohemiū inſti. in fi.

z ¶ Sic. i. per miſſionem noſtram ſub bulla.

a ¶ Decetero. videt̄ ꝑ hāc litterã q̄ he ꝯſtitutiōes n̄ ligauerit

per cultoꝝ ꝓuidi ſarculū[a] extirpet vicia ⁊ virtutes inſerat[b] corrigat exceſſus. moreſq; reformet[c] ¶ Hec ſane[d] felicis recordatiōis clemēs papa[e] q̄ntꝰ p̄deceſſor noſter prudenter attendens. ⁊ ꝓuide cupiens deformatoꝝ reformationē ꝓſpicere ſoluere difficilia ac ſanctiones queſtiōibꝰ ⁊ negociis imminentibꝰ conſonas[f] ꝓmulgare. ¶ Dudum nedū in ꝯcilio vienenſi q̄netiam ante[g] ⁊ poſt ipſum ꝯciliū ꝯſtitutiōes plurimas edidit in q̄bus multa vtilia ſtatuit atq; ſalubria. ⁊ nonnulla dubia in iudiciiſ ⁊ extra frequētata decidit[h]. Et licet eas collectas in vnū[i] volumē et ſub congruiſ titulis collocatas mittere decreuiſſet ⁊ dare[k] in cōe ſubiectis. aſſidua tamen occupatio circa magna. ac ſortis[l] humane conditio que ipſū

de medio[m] ſuſtulit in cauſa fuerūt. quare ſuū in hac parte ꝓpoſitum nō impleuit[n] ¶ Nos etiam q̄ ſicut eidem licet imeriti in apoſtolatus officio dño ꝑmittente[o] ſucceſſimꝰ. ſic ⁊ i affectus plenitudine in his q̄ compendium[p] vniuerſi ꝯcernunt[q]. ſucceſſiſſe debemꝰ[r] tot gradibꝰ agendis. ⁊ arduis ſuimꝰ a noſtre ꝓmotionis exordio circūſepti[s]. qđ tam ex hoc q̄ ex cauſis rōnabilibꝰ aliis. quas ſub ſilentio[t] ꝓuidumꝰ cōmittēdas. p̄dictas vobis cōicare ꝯſtitutiones ſuimus hactenus impediti. Nunc igit̄ oportunitate[v] captata illas vobis ſub bulla noſtra tranſmittimꝰ. ¶ Vniuerſitati[x] veſtre per apoſtolica ſcripta mãdãtes. quatenꝰ eas ꝓmpto affectu ſuſcipiatiſ ⁊ ſtudio alacri[y] eis ſic[z] vobis manifeſtatiſ ⁊ cognitiſ vſuri deceto[a]

tpe Clementis. Item nec tpe Joānis niſi poſt hanc datam ⁊ poſt duos mēſes ab illa. ⁊ vide qđ ſcripſi ſuper data. vi. lib. hūc paſſum quē ꝑiculoſum eſt decidere. ꝓſequēdo excludamus primo caſus indubios. Indubitatū eſt autem q̄ conſtitutiōes q̄ preceſſerūt ꝯcil̄. de q̄bus dixi ſuper verbo añ ⁊ tūc ligabãt. Itē idubitatum ē q̄ ante mortē clemētis ligabãt. ꝭ. e. ti. c. vno. ⁊ ꝭ. de elec. ne romani. de iureiu ran. romani. de re iu di. pa. ꝯſtat eni q̄ papa clemēs ſolennit̄ illas publicauerat et q̄ ſtatim ligarēt mãdauerat. Itē indubitatum q̄ ꝯſtitutiōes declaratorie ligabãt et h̄ ſiue p̄nceps in illis vtatur verbo declaratiōis. vt ꝭ. đ el̄. qđ circa. ⁊. c. ſe. ſiue nō. vt ꝭ. ti. ij. ḡr̄e. ⁊ ꝭ. ti. iij. ꝯſtitutionē. de of. de le. iudices. de teſti. c. ij. ⁊ đcre. que ſunt ſub ti. de p̄ben. et. iij. ⁊ vlteriores ſub ti. de ap. ⁊ his ſimiles. Itē ſunt q̄dã que ſine pene adiectione p̄cipiūt vetera iura ſeruari. vt ꝭ. de eta. ⁊ q̄li. c. i. đ of. ordi. c. i. đ cēſi. c. ſi. ⁊ đ reliquijs ⁊ vene. ſancto. c. i. ⁊ de illiſ n̄ expedit dubitare vel q̄rere. Idē dico đ his q̄ priuilegiãt. ꝭ. đ cel̄. miſ. dignū. đ bap. c. vno. đ priuil̄. archiep̄o. ⁊ facit ad h̄ đ ꝯceſ. p̄ben. c. i. pꝰ p̄n. li. vi. Hec vera. niſi dicas aliud in ꝑuilegio ſimplicit̄ dato. et aliud i eo qđ dat ꝯſtitutio. q̄ caſu imitari dꝫ naturã ꝯſtitutionis. facit de of. dele. ſi ſup ḡr̄a. li. vi. in alijs ḡ remanet dubiū qđ expedit examiari. ⁊ maxime in penalibꝰ que ſunt multe. ⁊ in his q̄ decretū apponūt. đ ele. c. iiij. ⁊ vl. ⁊. c. in pleriſq;. vel q̄ excludūt. đ eta. ⁊ q̄li. vt hi q̄ de regl̄. vt ꝓfeſſores. Circa h̄ ſciendū eſt q̄ ꝯſtitutiōes ꝯcilij. licet nō oēs fuerint i ꝯcilio publicate. tn̄ poſtea đfacto fuerūt publicate: ⁊ ipſarū habita copia. ⁊ iã habebat q̄ ligarēt. ⁊ q2 patuit aliq̄s ex illis inepte. aliquas prolixe. aliquas defectiue compoſitas. aliquas etiã non expedire. noluit clemens q̄ compoſitio illa ꝓcederet ſed vt fertur ſub excōmunicatiōis pena mandauit. q̄ illas habētes infra certos dies reſtituerent camere vl̄ incēderēt vel dilacerarent eaſdem. demū per peritiores fecit illas recenſeri. qui aliquas ⁊ paucas in totum reſeruauerunt. aliquas in totum reſecarunt. aliquas mutauerūt. quo ad verba mente ſeruari. in aliquibus menti ⁊ verbis detraxerunt ⁊ addiderunt. ⁊ has licet non ſub his verbis in ꝯcil̄. publicate fuiſſent voluit ſub noīe concilij reſeruari. ⁊ multas ꝯſtitutiōes vtileſ addens. de q̄bus nō fuerat in concilio tractatū. vt đ reſcrip. omnes que ſunt poſt ſecundã ⁊ de elec. oēs poſt primã cū ſimilibus fecit illas vna cum q̄buſdã ꝯſtitutionibꝰ quas prius ediderat ſub debitis titulis cōpilari. ⁊ vt a dño attrebateñ. audiui q̄ tunc erat ꝯdictoriarū auditor. clemens p̄cepit illas in audientia publicari. ⁊ ipſe dñſ auditor dixit q̄ inchoauit ⁊ finiuit in audientia publicationē illarū. memini tūc audiuiſſe q̄ clemens mãdauerat q̄ ꝯſtitutiones preter predictas quattuor ligarent pꝰ quattuor menſes. aliqui dicebãt q̄ ordina-

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

nerat eas ligare poſtq̄ eſſent ꝑ ſtudia publicate. mortuo cle. iſtarum ꝯſtitutionū haberi copia de cancellaria nō poterat. et ſic tenuerunt curiales. ꝙ vltra illas q̄ttuor nō ligarēt. creato aūt dn̄o Joāne adhuc ꝓmo āno ſui pōtificat⁹ ⁊ vltra vigu it h̄ dubiū. Sȝ q꞉ q̄buſdā petētib⁹ ꝑ ipſum auditores dari in cauſis bn̄ficialib⁹ cū clauſula ſimpliciť et de plano ⁊c̄. interdū ſic rn̄dit ꝯſtitutioneȝ habetis. ceperūt dicere auditores palacij. ꝙ ipſe videbatur velle ꝙ ꝯſtitutiōes ligarēt. ꝯ̄riū videbať. q꞉ petiuerat ⁊ receperat ꝯſtitutiōes ipſas examinandas ⁊ corrigēdas. ⁊ aliq̄s correxit ⁊ mutauit. vt. j. ti. i. c. vno. Finaliter deliberauerūt auditores illā hr̄e ꝓ ꝯſtitutiōe de q̄ papa ſic dixerat reliq̄s priori dubio relinq̄ndo. Ex his ḡ ꝯcludiť ꝓ ⁊ ꝯ̄ ꝙ ligauerint. facit p̄dicta aſſertio dn̄i auditoris. q̄ dicit ſe de mādato clemētis publicationē in audiētia finiuiſſe. ⁊ ſic fuit oīs actus legis ꝯdende pfect⁹. ḋ q̄. C. ḋ legi. hūanū. Itē ꝯ̄riū ſonat in abſurdū. ꝙ ꝯſtitutiōes que attribuunť ꝯcilio et clemēti a tp̄e finiti concilij nō ligēt infra q̄nquēniū. ⁊ a tp̄e clemen. infra biēniū. ex q̄ ḡ fuit ꝯſtitutio cōcilij vel cle. ⁊ verbuȝ ſtatuo deſig̃t rem pfectā. de v̄. ſig. in his cū cōcor. ḡ ligabant poſt tp̄s limitatū a iure. Itē nō apparet nec ferť. ꝙ dn̄s Jo. de his cōſtitutiōib⁹ fecerit aliā publicationē in audiētia. ḡ inniťť iam facte. ſed h̄ dicere multos illaqueat. ⁊ maxīe ponderatis cōſtitutiōib⁹. de. vi. ⁊ ho. cle. qm̄. de ſep. c. i. de ſta. mo. c. i. de re. do. c. i. de ꝓui. c. i. ꝑ q̄s id tenēdo multi clerici ⁊ infiniti religioſi ligati dicenť. Itē ſonat in abſurdū dicere ꝙ ligarent cōſtitutiōes q̄ occultabanť. q̄re benignus videť id qḋ in p̄n. gl. dixi. Quaſi his ꝑplexitatib⁹ ponderatis dn̄s Jo. h̄ noluerit ꝑ h̄ verbū decetero. ꝙ tp̄e hui⁹ date ſit ipſarū publicatio facta. nec ob. publicatio facta tp̄e cle. q꞉ licet illas publicare fecerit illas tm̄ nō dedit. qḋ patet q꞉. ḋ. ḋr ꝙ dare decreuerat. ſed ſuū ꝓpoſitū nō impleuit qḋ ſatiſfacit. Hec ſic dicta ſumanť in modū collationis nō diffinitiōis. quā h̄ caſu cōditor facere poſſet. non gloſator.

in iudiciis ⁊ in ſcholis[a] Data[b] auinioñ. viii. kalendas nouembris[c] pontificat[d] nr̄i anno ij. ¶ Clemens. v. in ꝯcil. vieñ.

De ſumma trinitate et fide catholica Rubrica.

Fidei[e] catholice fundamento[f] preter qḋ teſte aplō[h] nemo pōt aliud ponere firmiter inherētes. aperte cū ſctā mr̄e eccl̄ia ꝯfitemur vnigēitū[i] dei filiū[k] in his oīb⁹[l] in q̄b⁹ ḋs pr̄ exiſtit[m] vna cū pr̄e eternaliter[n] ſubſiſtentem. partes nr̄e nature ſimul vnitas[o]. ex q̄b⁹ ipſe in ſe ver⁹ ḋs exiſtēs fieret[p] verus homo. humanuȝ videlicet corpus paſſibile[q] et

a ¶ In ſchol. ḋ his v̄bis dic vt. ḋ. i. ꝓhemio Gre. i vi. glo.
b ¶ Data. circa hāc datā vide qḋ no. in fi. vi. li. ſup eius data
c ¶ Nouēbris. q̄re menſ iſte ſic denoīeť dicā. j. ḋ reli. ⁊ veneť.
d ¶ Pontificat⁹. q̄ incepit nonas. i. ſan. ſi dn̄m. v̄. licȝ igiť v. die ſeptēbris āno dn̄i. M. ccc. xvi. q̄ die cōſecrat⁹ fuit benedictus ⁊ coronat⁹ licet prius fuerit elect⁹ ſeptīa auguſti. ⁊ ꝑ h̄ patȝ ꝙ tardauerat mittere cōſtitutiōes has fere ꝑ. xiiij. mēſes p⁹ coronationē ⁊ hec ē cā q̄re ſupi⁹ ſe excuſauit. Jo. an.
e ¶ De ſum. tri. ⁊ fi. ca. Circa rubricas hui⁹ voluminis nō continuādas repete qḋ no. e. ti. li. vi. qḋ etiā h̄ forti⁹ locū hȝ cuȝ h̄ volumē nō emanauerit ſub noīe li. vt in ꝓhemio dixi. ⁊ licet hac rōe videreť cōſtitutiōes gre. cōpilatiōis ⁊. vi. allegāde i h̄ volūine ſ̄m ſuas materias put. ḋ. ⁊. j. oēs tm̄ allegabo. vt. ḋ.
f ¶ Fidei catholice. ſumma hui⁹ cōcilij hec ē. fateť cōcilium vnicū dei filiū in eſſentia dei eťnaliť ſubſiſtētē. verum corpus hūanū aſſumpſiſſe de virgine. ⁊ in eo paſſum et iam mortuū lancea pforatū. approbās in h̄ ordinē quē tradidit euāgeliſta ioānes. Secūdo reprobat ⁊ hereticam iudicat doctrinam que hȝ. ꝙ ſuba aīe rōnalis ſeu intellectiue vere et ꝑ ſe hūani corpis nō ſit forma. Tertio aſſerēs confitendū vnū baptiſma ſicut vnū deū ⁊ vnā fidem approbat opi. q̄ habet ꝑ illud cōferri etiā puulis q̄ ad habitū informātē graȝ ⁊ v̄tutes. Partes patent. ſcḋa ibi. porro. tertia ibi ad h̄. Itē hec pīma go facit tria. Primo fateť eternā diuinitatē chriſti. Secundo verā hūanitatē ipſi⁹. Tertio ipſi⁹ paſſionē ⁊ mortē. ⁊ figuraȝ inducēs ordinē approbat. quē de plagis ponit euāgeliſta Joannes.
g ¶ Fundamento. quod eſt chriſtus.
h ¶ Aplō. i. ad cor. iij. ⁊ cōcor. i. q. i. cū paulus. ḋ pe. nō bap. c. ii.
i ¶ Vnigenitū. vt dicit Anſhelm⁹ in ſctā trinitate q̄ntūlibet ꝑuū incōueniēs ē impoſſibile. ſed ſi pater aliū filiū genuiſſet ille ꝑ oīa ſilis eſſet iaȝ genito filio ⁊ cū iam genit⁹ fili⁹ ſit verbū reliquus eēt verbuȝ et ſic eēnt in deitate duo verba. ſed cum vno dei verbo oīa ꝑfectiſſime dicātur ⁊ creenť. aliud ſupfluum ⁊ nugatoriū fuiſſet. nā duoȝ ad ideȝ ſuffragantiū q̄꞉ vnū ſufficit. alterū ſupfluū eſt qḋ nō eſt in deitate poſſibile. ⁊ pho. i. phyſicoȝ. fruſtra fit ꝑ plura qḋ pōt fieri ꝑ pauciora.
k ¶ Filiū. de ſpūſancto ⁊ eius eťna ꝓuiſione. ḋ. c. fideli. li. vi.
l ¶ Omnib⁹ ꝑ h̄ comp̄hēdit imēſitatē incōmutabilitatē incōp̄henſibilitatē. oīpotentiā ⁊ ineffabilitatē. Itē eēntiaȝ ſubam ſeu naturā. de his oīb⁹. ḋ. e. firmiť. in p̄n. ⁊ in diuinis hec tria vltima repetim⁹ ad maiorē expſſionē. Si eni ad diuinā eſſentiam habeať reſpect⁹ q̄ſi mathematice. i. abſtracte nō reducta cōſideratiōe ad pſonas. ſic ē eſſentia. ſi cōſidereť concrete habito reſpectu ad pſonas. ſic ē ſuba. q꞉ in q̄libet pſona ſubſtat ⁊ ē tota. ḋ. e. dānam⁹. v̄. nō aūt. ſi vtroq̄ mō q̄ſi in cōſideratiōe vniuerſali ſic ē natura. q꞉ naturale ē diuine eſſentie ꝙ ſit vna ⁊ ꝙ i ea ſint pſona. ſimplex tn̄ eſt impṫialť ⁊ indiuiſibiť.
m ¶ Exiſtit. dānati ſunt ergo bonoſiani. q̄ chriſtum dicebant non ꝓprium ſed adoptiuū filium dei. xxiiij. q. iij. q̄dam v̄. bonoſiani. ⁊ de hoc de cele. miſ. in quadam.
n ¶ Eternaliť. arriani negauerūt filiū coeťnū patri. xv. di. c. i. xxiiij. q. iij. q̄dam. v̄. arriani. ⁊ arguebāt ſic. oē qḋ natū eſt p̄ncipiū habet. ergo fili⁹ q̄ natus eſt p̄ncipiū habuit ⁊ eſſe cepit. vn̄ dicebat arrian⁹ ſi fili⁹ ē. nat⁹ ē. ſi nat⁹ ē. ḡ tp̄s fuit qn̄ non erat fili⁹. ſed vt ꝯ̄ eū dicit Amb. li. i. de trini. c. v. Idem poſſȝ dicere de deo. ꝙ ſi cepit eē pr̄ ḡ primo fuit de⁹ q̄ꝫ pr̄. ⁊ fuit tēpus q̄ nō erat pr̄. ſed cū ex h̄ ſeq̄reť eū mutabilē. i. generationis acceſſiōe mutatū. h̄ dicere amētia ē. ſp̄ eni fuit pr̄ ⁊ filius. nam ex vi correlatiui poſito vno poniť ⁊ reliquū. Dicebat ergo Aug. li. de fi. ad petrū. c. ij. ſi dei fili⁹ virt⁹ ⁊ ſapia dei eſt. nec vnq̄ꝫ fuit de⁹ ſine virtute ⁊ ſapia. ḡ fili⁹ coeťn⁹ ē deo pr̄i. p̄mū ꝓbat aplō. i. ad Corinth. i. ⁊ habeť. xxxvij. di. §. hinc etiam ergo dicit gre. ⁊ aug. ꝙ ſicut ſplēdor q̄ gigniť ab igne coeternus ē illi ⁊ eēt coeťn⁹ ſi ignis eſſet eťn⁹. ſic ē intelligendum ex deo natū eē ſempiťnū vt ſit pr̄i fili⁹ coeťn⁹. ⁊ h̄ ꝓſequitur mgr̄ ſen. li. i. di. ix.
o ¶ Vnitas. dicūt theologi ꝙ i inſtāti ꝯceptiōis pfect⁹ fuit hō ⁊ fuit aīa rōnalis infuſa. tū ꝓpť infinitam virtutē agētis. ſ. ſpūſancti. tū q꞉ incōgruū fuiſſet filiuȝ dei corp⁹ aſſumpſiſſe. niſi formatū. In alijs aūt nō infunditur niſi organizato embriōe ⁊ plene habilitato ad ipſaȝ recipiendam. de h̄. xxxij. q. ij. qḋ vero. qḋ dicūt q̄dā fieri ꝑ drām ſexuum a. xl. vel. lxxx. die a ꝯceptiōe embrionis. ḋ hoc. v. diſ.
p ¶ Fieret. ꝯcor. ḋ. e. firmiter. v̄. ⁊ tandē. ibi verus hō fact⁹ ē. ⁊ ꝯſidera verba. nō eni fuit chriſt⁹ compoſit⁹ ex deitate ⁊ hūanitate. naȝ ſimplicitas deitatis nullā recipit compoſitionē. vt ibi ſatis no. in p̄n. ⁊ ꝙ ibi ḋr chriſtū fuiſſe compoſitū. veꝝ eſt reſpectu hūanitatis q̄ fuit cōpoſita ex aīa rationali ⁊ hūana carne. vt ibi. ⁊ habetur. ḋ. ḋ heř. cū chriſt⁹. ⁊ vide qḋ no. ḋ ꝯſe. di. ij. hoc ē qḋ dixim⁹ §. i. de puri. poſt partū. c. vnico.
q ¶ Paſſibile. intm̄ qḋ vt dicit aug. oēs defect⁹ nr̄os aſſumpſit fili⁹ dei p̄ter ignorātiā ⁊ pctm̄. vel mgr̄ de hoc ſenten. iij. ē. xv. di. licet igiť in aſſumptiōe ſuipſi⁹ caro fuerit a ſpūſctō

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ab omnib⁹ reliquiis peccati mūdata. vñ angelus ad virginē Luc. i. Spūſſanct⁹ ſupueniet in te. ⁊ virtus altiſſimi obūbrabit tibi. qđ ex te naſcet̃ ſanctū vocabit̃ filius dei. tamen vt dicit ipſe aug. ſi in cruce mortuus fuiſſet ad vlti. ſenio defeciſſꝫ frigus ergo calorē famē ſitim ⁊ alias hūanas penalitates pati poterat. ⁊ ſic habuit corp⁹ paſſibile. Fuit aūt hoc congruū ꝙ noſtros defect⁹ aſſumeret ꝓpter iuſticiam ſatiſfactionis. quam ꝓ nobis faciē dam aſſumpſerat. vt ꝓ nobis ꝑfecte ſatiſfaceret ꝑ penalitateſ carnis nr̃e. Item ꝓpter fidem incarnationis. ſine his enim penalitatib⁹ humana natura hoib⁹ nota nō fuiſſet. Itē ꝓpter exemplū patientie nobis p̄bendum ad tolerandas penalitates carnis hūane

a ¶ Animā. non ſpūm vitalem tm̄. de cele. miſ. in quadam. vbi pluribus auctoritatibus ꝓbatur. quod hic ꝺ vera anima dr̄

animam[a] intellectiuā ſeu rationalem[b] ipſum corp⁹ vere ꝑ ſe ⁊ eſſentialit̃ informātem aſſumpſiſſe ex tpe[c] in virginali[d] thalamo[e] ad vnitatē ſue hypoſtaſ[f] et ꝑſone. ⁊ ꝙ in hac aſſumpta natura[g] ipſum dei verbū ꝓ oium[h] operanda ſalute nō ſolū affigi cruci[i] ⁊ in ea mori[k] voluit. ſed etiā emiſſo iam ſpū ꝑforari lancea ſuſtinuit lat⁹ ſuū. vt exinde ꝓfluentib⁹[l] vndis aq̄[m] et ſanguinis formaret̃ vnica ⁊ imaculata[n] ac virgo ſancta mr̄ eccleſia ꝯiūx chriſti. ſicut[o] ꝺ latere p̄mi hois ſoporati[p] eua ſibi in ꝯiugiū eſt formata[q] vt ſic certe primi figur̃ ⁊ vetis ade q̄

b ¶ Rationalem. nō dicit ſenſitiuā vel vegitabilē tm̄. de q̄b⁹

c ¶ Ex tpe. qđ tps ſatis notū eſt. ⁊ ab hac ꝑte ꝓx. dicet̃. incarnatiōe computāt q̄dā annos dñi. xxxiii. di. in noie dñi. i pn̄. alii a natiuitate. ⁊ ꝺ hoc in ſpe. ꝺ inſtru. edi. in p̄ma colū. Dubitari poſſet de tpe incarnatiōis q̄re tūc ⁊ nō p̄us vel tardius. canoniſte dicūt ſatis ē dicere cū paulo. O altitudo diuitiarum ⁊c. ad Roma. xi. in fi. de pe. di. iiii. ſi ex bono. nam et in ptāte miſerētis ē qñ ⁊ q̄ntū miſereri velit. facit de pe. di. ii. ſi enī inq̄t vltra mediū. x. ſicut. ⁊ qđ no. q̄ cle. vel vo. c. ii. Dicunt tm̄ theologi ꝙ certū eſt nō fuiſſe ꝯueniēs ante pctm̄ deū incarnari. cū opus incarnatiōis pncipalit̃ ordinet̃ ad abolitionem pcti. ⁊ vt dr̄ Lu. v. nō ſanis ſed infirmis op⁹ eſt medico. nec vēit vocare iuſtos ſed pctōres. ii. q. i. multi. de pe. di. i. libenter. Itē nec fuit ꝯueniēs ſtatim p⁹ pctm̄ deū incarnari. cū enī ex ſupbia pctm̄ ꝓueniſſet. ſic liberādus erat hō. vt hūiliatus recognoſceret ſe liberatore indigere. qđ mag ꝯſilio dilatū fuit. vt cognita ſui infirmitate hō clamaret ad medicum. ⁊ grē poſceret auxiliū. ad finē xᵒ ſeculi nō debuit differri. vt ꝺ inſpectione hūane nature. ꝑ incarnationē ꝑueniret̃ gradatim ad ꝑfectionē glorie in fine ſeculi. Itē fuit equū poſt datā legē moſaicā. ⁊ ꝓpheticā. quā multi ſpernebāt. iuſtificari deo genus hūanū ꝑ incarnationē. ⁊ tpe grē. qđ ſi dilatū fuiſſet ad finem ſeculi. forſan reuerētia ⁊ noticia dei ⁊ moꝝ honeſtas in terris fuiſſet abolita fuit etiā hoc ꝯueniens ad māifeſtandam diuinam virtutē ſaluantē ꝑ fidem p̄teriti p̄ſentis ⁊ futuri. vt no. ber. ꝫ. c. ti. ſup Rubrica.

d ¶ Virginali. q̄re de maria virginē ⁊ nō de alia voluit incarnari. Dicūt ſancti ꝙ ſicut ex ſupbiſſima nat⁹ eſt morb⁹. ſic ꝑ ꝯ̄riū ex hūiliſſima inchoari debuit medicina. vñ verſo noie eue. ipſi v̄gini dictū eſt aue Lu. i. Item ſicut ad ſummā hūilitatē dei fili⁹ voluit incarnari. ſic ſumme hūilem eligere voluit. in q̄ ⁊ a q̄ tanta deberet hūilitas inchoari. vñ ipſa in cantico ſuo dixit ibidē. Reſpexit dñs hūilitatē ancille ſue. tertio q2 vt q̄dā refert hiſtoria p̄ma ipſa fuit q̄ deo virginitatē obtulit vñ q2 nouū doni gen⁹ obtulit. nouo ⁊ inaudito dono debuit honorari. In cōiugium aūt ioſeph cōſenſit inſtinctu ſpūſſancti ad celandū myſteriū. qđ dic vt. xxvii. q. ii. §. ii. ⁊ c. inuenta.

e ¶ Thalamo. i. cubiculo vel vtero.

f ¶ Hypoſtaſis. greci eodē mō vtunt̃ hoc noie hypoſtaſ quo nos vtimur hoc noie ꝑſona ꝺ hoc noie. i. ſen. xxiii. ⁊ xxv. di. hypoſtaſis aūt cōponit̃ ab hypos qđ ē ſub ⁊ ſtaſis qđ eſt ſtatus vel ſtans. ⁊ dr̄ hypoſtaſis ſuba intellectiua ſiue forma. ſ. p̄mordialis materia et dr̄ q̄ſi ſubſtans. q2 hꝫ ſubſtare oib⁹ accidentib⁹ ⁊ oia accidētia ad ſe r̄cipit. a nullo tm̄ formaſ hꝫ hug.

ẜm apl'm[r] ē forma futuri i. nr̃o nouiſſimo adam. i. chriſto. veritas rn̄deret. Hec ē inq̄ꝫ veritas illius p̄grandiſ aq̄le vallata teſtimonio. quā ꝓpheta vidit ezechiel[s] aīalib⁹ ceterꝭ euāgelicis trāſuolantē. beati Ioannis. videlꝫ apl̄i ⁊ euangeliſte q̄ ſacri hui⁹ rem geſtā narranſ. ⁊ ordine in euāgelio ſuo dixit ad ieſum aūt cum veniſſent. vt viderūt eum iam mortuum nō fregerāt eius crura. ſed vnus militū lācea lat⁹ ei⁹ aꝑuit. ⁊ ꝯtinuo exiuit ſanguis et aq̄. ⁊ q̄ vidit teſtiōiū ꝑhibuit ⁊ veꝝ ē teſtiōiū ei⁹ ⁊ ille ſcit q2 vera dicit vt ⁊ vos credatꝭ

g ¶ Natura. ſ. ſ. vera hūana. Io. an.

h ¶ Oium. q̄ ad ſufficientiā ſꝫ q̄ ad efficaciā ꝓ p̄deſtinatis tm̄ ꝺ hoc ꝺ cōſe. diſ. ii. ſemel. ii.

i ¶ Cruci. i. hui⁹ paſſiōis mēoriā videm⁹ i ſingulꝭ ꝑticlaribus eccleſiis depictā crucē i altū erigi. ⁊ celebram⁹ etiam feſtū inuētiōis ipſi⁹. ꝺ cōſe. diſ. iii. crucis. Dicit aug. crux q̄ erat ſupliciū latronum. nūc tranſit ad fronteſ imperatorum. ſi tantū honorem deus contulit ſupplicio ſuo q̄ntum cōferet ſeruo ſuo. Int̃ alias fuit q̄druplex cā q̄re chriſt⁹ crucis mortē elegit. p̄mo vt i illa pendens i aere ſe int̃ deū ⁊ hoiēꝫ mediatorem oñderet ⁊ ſic no. i. ad Timoth. ii. ⁊ x. di. qm̄. ſcđo vt dāna q̄ obuenerāt ꝑ lignū p̄ris ꝑntib⁹ vetitū ꝑ lignū crucis reſtauraret. tertio vt diabolum q̄ ꝑ lignū vincebat. ꝑ lignū ſuparet. ⁊ hec duo gre. exprimit in ꝑfatiōe ꝺ cruce. q̄ ſalutē hūani generis ⁊c. de q̄ ꝺ cōſe. di. i. inuenim⁹. ⁊ ꝫ ꝺ rel. ⁊ ve. ſan. ſi dñꝫ añ mediū. q̄rto vt eiſ dent̃ oñderꝫ ꝓ q̄b⁹ reſtaurādis patiebat̃. ſ. ꝓ ſupbis āgeloꝝ ruinis replēdis. ꝓ iuſtis ꝺ limbo educēdis. ꝓ amicis colligēdis ⁊ adiuuādis. ꝓ inimicis recōciliādis. p̄mū deſigt̃ ꝑ brachiū ſupi⁹. ſcđm ꝑ inferi⁹. tertiū ꝑ dextꝝ. q̄rtū ꝑ ſiniſtꝝ. Fert etiā crux q̄ttuor genera ligꝝ habuiſſe. ſ. cedꝝ i ſtipite. palmā i palo ꝑ longū. cypꝛſſum i lig̃ ex trāſuerſo. oliuā in tabula ſup crucē loco q̄rti brachii ⁊ dat̃ v̄ſus. Lig̃ crucis palma cedruſ cypꝛſſus oliua. Et quō ꝓprietates ligꝝ hīi cōueniāt. inſtāt theologi. qđ omitto.

k ¶ Mori. de cōſe. di. ii. timorem.

l ¶ Profluentib⁹. ſepatim. de hoc de cōſe. di. ii. c. i.

m ¶ Aque. ⁊ fuit vera aq̄. ꝺ q̄ ſatis de cele. miſ. in q̄dā. ⁊ fuit aq̄ regeneratiōis ⁊ ſanguis redemptiōis. vt ibi.

n ¶ Et imaculata. ad Eph. v. ante fi.

o ¶ Sic. ponit figurā quā etiā inducebat hoſt. de cele. miſ. in q̄dā x̄. ꝑ hoc

p ¶ Soporati. ḡ dormitio ade ⁊ mors chriſti cōueniūt in figura. ſic cōueniūt i figura vigilās ⁊ viuens. ſi ꝺ latere ḡ viuētis debuiſſet formari cōiūx. ecōtra ꝺ latere vigilantis fuiſſet eua formata

q ¶ Formata. Gen. ii.

r ¶ Apoſtolū. ad Roma. v. poſt medium.

s ¶ Ezechiel. i. c. ⁊ xvii. in pn̄. io. gre. i. iiii. omel. ſup ezech. ꝺ viſiōe q̄ttuor aīaliū habētiū facies diuerſas. ſ. homis leonis bouis ⁊ aq̄le. dic ꝙ iure vel vere ꝑ hoiem figurat̃ mattheus q2 cepit ab hūana generatiōe. Marc⁹ ꝑ leonē. q2 cepit a clamore in deſerto. Lucas ꝑ vitulū. q2 cepit a ſacrificio. Ioannes xᵒ digne ꝑ aquilam. q2 cepit a diuinitate chriſti ſic enim aq̄la cūctis auib⁹ alti⁹ volat. ⁊ irreuerberatis oculis ſolꝭ radios intueꝭ. ſic iſte alti⁹ ceteris aſcēdit. q̄ dicens. In pncipio erat verbū ⁊ v̄bū erat apud deū ⁊ ds erat v̄bū. dū in ipſam diuinitatis ſubāꝫ intēdit q̄ſi more aq̄le oculos fixit in ſolem.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Nos igitur ad tam ꝑclarū teſtimoniū ac ſanctoꝝ[a] patrū et doctoꝝ[b] cõmunē ſniaꝫ apoſtolice ꝯſideratiõis. ad quaꝫ dūtaxat[c] hec declarare ꝑtinet. aciem ꝯuertētes ſacro approbāte concil'. declaram⁹ ꝑdictum apl'm ꝛ euangeliſtā ioannē rectum in ꝑmiſſis facte rei ordinem tenuiſſe. narrādo ꝙ chriſto iam mortuo vn⁹ militū lācea latus eius apuit[d]. ¶ Porro[e] doctrinā oẽz ſeu poſitionē[f] temere aſſerentem aut vertentem in dubium[g]. ꝙ ſubſtantia anime rationalis ſeu intellectiue[h] vere ac ꝑ ſe hūani corpiſ n̄ ſit forma. velut erroneam ac

a ¶ Dixit. xix. c. ad fi. ꝛ ad lrām h̄ ponit textus euāgeliū. queꝫ
a ¶ Sctõꝝ. ſ. aug. ſup io. ſermõe. cxx. ꝛ gloſare nõ eſt meū.
xv. de ci. dei. c. xxvi. ipſe. ꝛ amb. ſup epl'a ad Ro. ꝛ theophili
b ¶ Doctoꝝ vt thome. iij. pte. q. lxi. arti. v. ſcoti ſu- ſup io.
per. iiij. ſen. ꝫert etiā ꝙ tpe ꝯcilij ꝯgregati fuerāt ad h̄ theologi
doctores ꝑ clemētē
q̄ hoc tenuerūt.
c ¶ Dūtaxat. de ba.
maiores in ꝑn. cū ſu-
is ꝯcor. nõ ob. lxxx.
vi. c. ij. vt ibi. no.
d ¶ Aperuit. ſeqbat
in ꝯſtitutiõe ꝯcilij eti
am correcta ꝛ in au-
diētia publicata. vt
dixi in ꝓhemio ꝙ te
xtus matthei q̄ dice
bat in q̄buſdā libris
antiq̄s ſub alio ordi
ne hoc narrare ꝑ an-
ticipationē intelligi ꝛ exponi debebat. h̄ remouit Joā. forte
ex eo ꝙ ille text⁹ in mattheo cõit nõ habet. ꝛ anticipatio dici
tur ab an̄ ꝛ capio cū. ſ. an̄ capit vel ponit poſtponēdū. ſ. de re
ſcrip. cām. Sꝫ q̄rit q̄d valet ad fidē h̄ diſputaſſe. qd̄ h̄ dr̄ d̄ h̄
ordine. ſine dubio ꝯiūx chriſti eccleſia q̄ regit a deo gētos ita
formari poterat ꝑ plagā ꝛ vndas fluētes chriſto viuēte ſicut
chriſto mortuo. nec in h̄ diſputatio hec reſpicit fidē. ſꝫ opio h̄
dānata detrahit miraculo. euidēti⁹ eni fuit miraculū hoc de
corꝑe mortuo q̄ꝫ de viuo manaſſe. Itē detrahit figur hic po-
ſite vt. ſ. dixi. Itē detrahit fidei io. euā. q̄ vltim⁹ euāgeliū ſu
um ſcribēs notabilit exp̄ſſit hūc ordinē ꝛ his reſpectib⁹ ꝯcili
e ¶ Porro ſcda ps q̄ duo facit um hūc ordinē approbat.
ꝑmo q̄dā opinionē reprobat. ſcdo illā ꝑtinacit tenētes here
f ¶ Poſitionē. vtūt theologi ꝛ artiſte h̄ x̄bo ticos iudicat
q̄ etiā nos vtimur. d̄ cõfeſ. c. i. vbi d̄ hoc ſatis li. vi. fatet autē
q̄s ꝛ credit id qd̄ ponit d̄ iureiu. c. vl. e. li.
g ¶ In dubiū de her. dubius.
h ¶ Intellectiue. d̄ ſenſitiua eni ꝛ d̄ vegitatiua non fuit opio
ſenſitiua eni q̄ ſentim⁹ ꝑ ſenſus corporeos certū eſt ꝙ corrū-
pitur corꝑe corrupto ꝛ ſic nõ pōt dubitari quin ſit de corpis
forma. Idē de vegitatiua q̄ vegetam̄ nutrimur ꝛ augmentū
ſumim⁹. in ꝑma cõicam⁹ brutis. in ſcda etiā plātis. Sꝫ de in
tellectiua vel rõnali fuit ꝯtria opinio. q̄ precipue fundabat ſu
per rõne ꝑdicta. Cū eni nõ vniri dico accidentalit. ſed ꝑ ſe et
eſſentialit ſit inſeꝑabilit vniri. ꝫ forma nõ pōt eſſe ſine mate-
ria ꝓpria. ſed oia intellectiua cū ſit incorruptibilis remanet
corrupto corꝑe corꝑi nõ vnita. ꝫ nõ vnit corꝑi vt forma ꝑ ſe
et eſſentialit. Sꝫ anteq̄ꝫ huic inductiõi rūdeā eſt ſciēdū. ꝙ opi
nio h̄ approbata ꝓ q̄ facit d̄ ce. e. miſ. in q̄dā. ſic ꝓbat ꝑ ꝑhꝫ
viij. meth. Dr̄ia ſumit a forma rei. ſꝫ dr̄ia ꝯſtitutiua hoīs ē ra
tionale qd̄ de hoīe dr̄ rõne aīe intellectiue. ꝫ ipſa ē hoīs for-
ma. Itē demõſtrat ex rõe ſpēi hūane. natura eni rei oñdit ex
ipſi⁹ opatiõe. ꝓpria x̄o opatio hoīs inq̄ntū hō eſt intelligere
oportet ꝫ ꝙ ſortiat ſpēm ſm illud qd̄ ipſi⁹ opis eſt ꝑncipium
ſortit aūt ſpēm vnūqdq̄ꝫ ꝑ ꝓpriā formā. ex q̄ relinquit ꝙ ꝑn-
cipiū intellectiuū vel aīa intellectiua ſit ꝓpria hoīs forma.
Sed aduertendū ꝙ q̄nto forma eſt nobilior. tanto plus dña-
bitur materie corꝑali ꝛ min⁹ ei imergit ꝛ plus eā excedit ſui
virtute. vñ aīa vegetabilis plus q̄ꝫ forma metalli. ſenſibil pl⁹
q̄ꝫ vegitabilis. Intellectual ergo i nobilitate vltima intm̄ ex-
cedit in hoīe materiā corꝑalē. ꝙ hꝫ aliquā opationē ꝛ virtu-
tem in q̄ corporal materia nõ cõicat. q̄ virt⁹ dr̄ intellectiua.
Demõſtrat etiā id Ariſt. ij. d̄ aīa q̄r id q̄ ꝑmū aliq̄d operat eſt
forma illi⁹ cui operatio attribuit. ſicut q̄ ꝑmo ſanat corp⁹ eſt
ſanitas. q̄ ꝑmo ſcit aīa ē ſcia. ſanitas ergo ē forma corporis ꝛ
ſcia forma ē aīe ad corporiſ vnionē. Secūdo inducebat id qd̄
dicit ꝑhs. ij. d̄ aīa. aīa ergo ē forma corporis. ꝛ ſcia ē forma
aīe. Certū eſt aūt ꝙ ꝑmū q̄ viuit corp⁹ ē aīa. ꝛ cū vita manife
ſtetur ſm diuerſas operatiões in diuerſis gradib⁹ viuentiū.
id quo primo operamur vnūquodq̄ꝫ illoꝝ operum vite ē ani
ma. Anima enim eſt quo primo nutrimur ſentimus ꝛ moue-
mur ſcd̄m locum. ergo ſimilit id quo primo intelligim⁹. ſiue
dicatur intellectus. ſiue anima intellectiua. eſt forma corpo-
ris. ꝛ negans oportꝫ
ꝙ iueniat quõ iſta ac
tio ei ꝯueniat. experi
tur eniꝫ quiſq̄s ſeip-
ſum eſſe qui intelli-
git. Attribuit autem
actio alicui triplicit.
vt patꝫ. v. phyſ. aut
ſm ſe totuꝫ. ſicut me
dicus ſanat. aut ſm
partem ſicut hō vi-
det per oculum. aut
per accidēs. ſicut di-
cimus ꝙ album edi-
ficat quia accidit edi
ficatori eſſe album. Cum ergo dicimus andream intelligere.
certum non eſt hoc ſibi attribui per accidēs. cum hoc inq̄ntū
eſt homo de ipſo eſſentialit predicet. ergo aut oportet dicere
ꝙ intelligat ſm ſe totum. qd̄ etiam poſuit plato dicens homi
nem eſſe animā intellectiuā. aut dicere oportet ꝙ intellectus
ſit aliqua pars ipſius anime primū ſtare non poteſt. quia idē
ipſe homo eſt qui percipit ſe intelligere ꝛ ſentire. ſentire x̄o
non poteſt ſine corpore. vnde oportet animā ſenſitiuā eſſe ali
quam hominis partem. Relinquit ergo ꝙ intellectus q̄ an-
dreas intelligit ſit pars ipſius andree. ita ꝙ intellectus aliq̄
modo ipſi corpori vniatur. Et licet aliqui dixerint hanc vnio
nem per ſpēm eſſe intelligibilem que duplex habet ſubiectū.
intellectum poſſibilē ꝛ fantaſmata. alij autē ꝙ intellectus vt
motor vnitur corpori. quod vnum eſſe patet multis rationi-
bus ꝛ iſte due ſufficiant. Intellect⁹ non mouet corpus niſi ꝑ
appetitum. cuius motio non ꝑſupponit opationē intellectus
Non ergo ideo intelligit. a. quia mouet ab intellectu. ſed po-
tius econtrario quia intelligit. ideo ab intellectu non mouet
concludit ergo ꝙ vnit vt eſſentialis forma. Item ſi anima in
tellectiua ſe haberet vt motor. certum eſt ꝙ nauis poteſt eſſe
ſine nauta. q̄ ſe habet ad eam vt motor. ergo etiaꝫ poſſet eſſe
ꝙ chriſti corpus humanū ſine anima ſumpſiſſꝫ. qd̄ eſt contra
fidem. ſ. c. c. ꝛ. ſ. e. firmiter. Cum ergo principalit incarnatio
ordinetur ad ſalutem anime. inutilis fuiſſet incarnatio ſi ani-
ma non eſſet eſſentialis corpis forma. ꝛ per h̄ vides rationeꝫ
quare opinio hic dānata iudicat heretica. q̄r eſt ꝯ̄ fideꝫ incar
nationis. eſt etiam ꝯ̄ fidem reſurrectiõis. habet eni fides ꝙ re
ſurgemus cū corꝑib⁹ que nūc geſtam⁹. vt patet. e. ti. c. firmit
in fi. prime partis. ſed ſi aīa non eſſet eſſentialis forma corpo
ris. ad q̄d reſurgerēt corꝑa non videm⁹. Tenentes opi. h̄ re-
ꝓbatam primo inducebāt qd̄ in ꝑn. dixi. Ad qd̄ rūdet. ꝙ ſm
ſe ꝯuenit aīe corpori vniri. ſicut ſm ſe ꝯuenit corpori leui ſur
ſum eſſe. ꝛ ſicut leue manet cum a loco ꝓprio fuerit ſeꝑatum
cū aptitudine ꝛ inclinatiõe ad ꝓprium locum. ita aīa huma-
na manet in ſuo ꝓprio eſſe cum fuerit a corꝑe ſeꝑata habens
aptitudinē ꝛ inclinationē naturalē ad corꝑis vnionē. Secun
do inducebāt qd̄ dicit ꝑhs. iij. de aīa. ꝙ intellectus eſt ſeꝑat⁹
et ꝙ nullius corꝑis eſt actus. ergo nõ vnit corpori vt forma
Sed dic ꝙ ꝑhs intelligit ſeꝑatū. quia intellectus non eſt vir-
tus alicuius organi corꝑalis. ſicut virtus viſiua oculi. ꝯſtat
etenim ꝙ intelligere non eſt actus qui poſſet exerceri ꝑ aliqd̄
organū corꝑale ſicut viſio ſed eſt in materia inq̄ntuꝫ ipſa aīa
cuius ē hec virtus. eſt hoīs forma ꝛ termin⁹ generatiõis hu-
mane. Et ꝙ ſit in materia ꝓbat. ij. phy. q̄r hō generat hoīem.
dicit ergo anima intellectiua ſeparata ſm virtutē intellecti-
uam que nõ eſt alicui⁹ organi corꝑalis. Et ſic etiam rūdet ad
id quod tertio dicebant. ꝙ ſi intellectus vniret corpori vt for
ma. cum omne corpus habeat determinatā materiā. ſequere

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

veritati catholice[a] inimicam ſi
dei predicto ſacro approbãte
concilio reprobamꝰ diffinien-
tes. vt cunctis nota ſit fidei ſin-
cere veritas. ac p̄cludat̃ vniu̇-
ſis erroribus aditus ne ſubin-
trent. ꝙ quiſq̄s deinceps aſſe
rere defendere ſeu tenere per
tinaciter[b] p̄ſumpſerit ꝙ anima
rationalis ſeu intellectiua nõ
ſit forma corporis hũani ꝑ ſe ⁊
eſſentialiter. tanq̄ȝ hereticꝰ ſit
cenſendus. ¶ Ad hoc[c] baptiſ
ma vnicũ[d] baptiſatos omẽs i
chriſto regenerãs eſt ſicut vnꝰ[e]
deus[f] ac fides vnica[g] ab oĩbꝰ
fideliter confitẽdũ[h] qđ celebra
tum in aqua[i] in noie[k] p̃ris ⁊ fi
lij ⁊ ſpũſſancti. credimꝰ eſſe tã
adultis q̄ȝ paruulis cõiter ꝑfe
ctum[l] remediũ[m] ad ſalutem.
Uerum quia q̄tuȝ ad effectũ
baptiſmi i puulis reperiũt̃ do
ctores q̇dã theologi[n] opiniões[o]
cõtrarias habuiſſe q̇buſdã ex
ipſ̃ dicẽtibꝰ ꝑ virtutẽ baptiſmi
puul' q̇dem culpã remitti ſed
grãȝ nõ cõferri. alijs econtra

tur ꝙ intellectus haberet determinatã materiã. ⁊ ſic non eſſ;
cognitiuus oĩum. qđ eſt contra rationẽ intellectꝰ. Sed dico
ꝙ hoc ꝓcederet ſi virtus intellectiua eſſet actus organi cor-
poralis. fateor enĩ ꝙ actus illos viſus cum oculo. tactus cũ
manu ⁊ ſimiles bene oportet limitari ex materia. ſed cum aĩa
intellectiua his orga
nis non vtatur. limi-
tationi non ſubiacet
Dicebant quarto ꝙ
cum anima ſit quid
ſubſiſtens ⁊ habeat
eſſe ſꝫm ſe. ergo aliuſ
forma eſſe nõ poteſt.
quia forma dat ali-
quod eſſe. ⁊ ſic eẽ for
me non eſt ipſiꝰ for-
me ſꝫm ſe. anima er-
go intellectiua hñs
eſſe ſuũ ⁊ ſuuȝ ſubſi-
ſtens non vnit̃ corpi
vt forma. Ad qđ re-
ſpondetur. ꝙ anima
intellectiua illud eẽ
in quo ſubſiſtit com-
municat corꝑali ma
terie ex qua materia
et anima intellectiua fit vnũ. ita qđ illud eſſe qđ eſt totius cõ
poſiti eſt etiam ipſius aĩe. qđ non eſt in alijs formis que non
ſunt ſubſiſtentes. ⁊ ꝓpter hoc aĩa humana remanet in ſuo eẽ
deſtructo corꝑe. non aũt alie forme. Curioſus q̇ h̃ plenꝰ diſ-
quirere vellet. videat in ſum. Tho. pte. i. q. lxxvi. in prin.

a ¶ Catholice fidei. qđ ſequit̃ ⁊ poſtpoſitũ fuit vt euitaretur
hiatus qđ ꝓprie in rhetorica đr. cũ vocalis eadẽ ſequit̃ vo-
b ¶ Pertinaciter. ꝑtinacia in malo. ꝑſeuerantia calem.
in virtute. vnde pertinax valde vel imprudent̃ tenens. duruſ
irreuocabilis. indocilis obſtinatꝰ. ⁊ idem verbũ. ff. de vſuris
c ¶ Ad h̃. tertia ps. p̄mo ponens ex graui. § penulti.
de eſſe baptiſmi. ſecũdo de ipſius effectu.
d ¶ Unicũ. q̃re ſic dicat̃ habet̃ de ꝯſe. di. iiij. aliud Jo. an.
e Unus. ad Ephe. iiij. habetur đ hac triplici vnitate. ⁊ ff. đ
excel. p̄la. frequens ad fi. ⁊ ff. de ſen. ex. c. i. ⁊ vt dicit Amb. li.
de tri. ⁊ exponit mgr̃. i. ſen. xxiiij. di. circa prin. cum vnũ dici-
mus deum. vnitas excludit numerũ deorum. nec q̃ntitatem
in deo ponit. quia nec numerus nec q̃ntitas in deo eſt.
f ¶ Deus in hoc verbo ponit cauſam efficientẽ baptiſmi.
g ¶ Unica. licet ſpẽ differat. qđ dic vt no. her. ſ̃. e. ti. ſup ru.
h Confitendũ. vñ in ſymbolo đr. ꝯfiteor vnũ baptiſma.
i ¶ In aqua. cauſa materialis.
k ¶ In nomine. cauſa formalis.
l Perfectum. ſine pnĩa exteriori. de ꝯſe. di. iiij. ſine pnĩa.
m ¶ Remedium. cauſa finalis. Jo. an.
n ¶ Theologi ⁊ canoniſte. de h̃ de ꝯſe. di. iiij. nihil. ⁊ c. puuli.
o Opiniones. Eſt ſciendum ꝙ primo fuit opinio donatiſta-
rum. ꝙ paruuli inutiliter baptizabant̃. que reprobata eſt. et
ad ipſorum rationes eſt reſponſum de bap. maioreſ. Sed ibi
dubium eſt relictum. an paruulis infundant̃ virtutes ⁊ gra-
tia. quod hic ſoluitur. Eſt ergo hic ſciendum ꝙ quorundã fu-
it opinio. ꝙ pueris nullo modo dantur virtutes in baptiſmo
ſed ſolum ab originali mũdantur. ſed poſtea qñ decedunt vł
qñ ꝑueniunt ad etatem adultam eis virtutes infũdunt̃ ſi ſer-
uent innocentiã. Hanc cõiter theologi reprobãt per id quod
habet̃ Eccles. xi. quod ſonat illud quod habetur. xxv. di. q̃-
lis in prin. quare ſi pueris ante mortem non fuerint conceſſe
virtutes. ⁊ gratia informans in morte non conferentur. ⁊ ſic
non ſaluabunt̃. quod eſt falſum. Error autem huius opinio-
nis videtur fuiſſe ex ignorãtia diſcernẽdi habitum ab actu.
Alij dixerunt ꝙ pueris dantur virtutes ⁊ gratia. non tamen
in ſeipſis. ſed in ſua radice. ſ. charactere ſacramenti. cuiꝰ vir-
tute cum venerint ad perfectam etatem ⁊ cum perfectis or-
ganis ſolute fuerint potentie. ꝯſequentur gratiam ⁊ virtuteſ
Et Aug. videbatur miſcere hanc opinionẽ; prime. de conſe.
di. iiij. nihil. Sed ꝙ hoc eſſe non poſſit patet. quia ſi puer ver
teretur in furiam ante perfectam etatem potentie in eo nõ ſol
uerentur ⁊ ita nũq̄ȝ
haberet virtutes ex
plicite. Item ꝙ potẽ
tie ſint aliquo impe-
dimento ligate non
impedit habitum ſ;
actum. quia dormiẽ
tes ⁊ vinolenti habi
tus habent. ſed liga-
os. Tertia fuit hec
opinio approbata.
vt virtutes ⁊ gratie
dentur in habitu li-
gato ꝓpter peritiaȝ
ſicut in dormiente ꝓ
pter ſomnũ. ſed diſ-
cedente puericia in-
clinant̃ ad bene ope-
randum niſi aliquid
ſpiritui ſancto reſi-
ſtat. Et habetur đ h̃
figura. i. Reg. xvij. vbi dauid paruulus armatꝰ armis ſaul
regis non potuit eis vti contra goliam. ſic puer in baptiſmo
armatus gratia ⁊ virtutibꝰ propter imbecillitatẽ illis vti nõ
poteſt quo ad actum. ⁊ ꝙ hoc ſit verum patet quia cum pue
ri ſicut adulti ꝑ baptiſmũ efficiãtur membra chriſti. neceſſe eſt
ꝙ a capite recipiant fluxum vel fructum gratie ⁊ virtutiſ. cu
ius influxionis non eſt impedimentũ ex parte dei. qui omẽs
vult ſaluos fieri. ⁊ ad agnitionẽ veritatis venire. ff. ad ti. ij. et
ſ̃. de bap. maiores. x̃. abſit. nec ex parte gratie que ex vi ſa-
cramenti omnibus preſto eſt. facit de ꝯſ. di. iiij. ſine penitẽtia
nec ex parte ſacramenti quod pro omnibꝰ inſtitutum eſt. nec
ab illo vllus excluditur. vt in decre. maiores. x̃. cũ ergo. nec
ex parte paruuli qui nec reſiſtit nec reſiſtere poteſt infuſioni
gratie. nec curamus ipſius reluctantiã vel gemitum in bap
tiſmo. de ꝯſe. di. iiij. cum videmus. ⁊ c. ſe. nec ex parte eccle-
ſie in cuiꝰ fide ſaluatur. ⁊ que nulli claudit gremiũ. de heret.
ſuper eo li. vi. nec aliquem decipit. xxvij. q. i. de viduis. đ do
na. per tuas. Huic autem opinioni approbate non obſtat ꝙ
habitus virtutum habilitat ad actum. ſed pueri non ſunt ha
biles ad agendum que ſꝫm virtutes ſunt. ergo non recipiunt
habitum virtutum in baptiſmo. Nam dico ꝙ habitus facit
habilem ad actum tollendo inhabilitatẽ que eſt ex imꝑfectio
ne potentie. non que eſt ex parte corporis. vt patet in dormi
ente. Nec obſtat quod dicitur in noua influẽtia oportere. ꝙ
recipiens vel influens aliter ſe habeat nũc q̄ȝ prius. ſed ani-
ma pueri baptiſati non alio modo ſe habet in inſtanti poſt ba
ptiſmum q̄ȝ prius. quia caret vtroq̄ȝ tpe vſu liberi arbitrij.
Item nec deus influens aliter ſe habet. Concluditur ergo ꝙ
pueri etiam baptizati gratiam ⁊ virtutes non recipiunt. Ad
quod reſpõdetur. ꝙ licet agens p̄ncipale ſit imobile. agens
inſtrumentale aliter ſe habet nũc q̄ȝ prius ad puerum. q; nũc
et non prius baptizatur. ex quo etiã ſequitur ꝙ aliter ſe ha-
bet baptizatus. quia nũc ⁊ non prius impreſſus eſt charact̃
in ipſo. Item conſtat ꝙ ſine aliqua ſui mutabilitate deus ſi-
ne ſacramẽto poſſet gratiã conferre. vt patet in ſctificatis
in vtero. de renũcia. niſi cum pridem in principio. Curioſus
etiam videre poſſet in thoma. iiij. ſenten. diſ. iiij. ⁊ in. iij. par-
te ſumme. q. lxviij. ⁊ lxix.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ¶ Virtutes de theologicis nō ē opīo inter modernos ſʒ de moralib⁹ ſic. vt ꝭ. dicā. dicunt̃ aūt v̄tutes quaſi vir tuētes ⁊ ꝑſeuerantes a vicijs. de pe. di. ij. illa aīa. ⁊. c. ſe. Jo. an.
b ¶ Informās gr̃a. hāc multi theologi dicūt eē idem in re ꝙ habit⁹ charitatis. tū qꝛ charitas ⁊ gr̃a hn̄t eaſdē opationes. tū qꝛ dicit Aug⁹. xv. de trini. c. lxxviij. loquens de charitate nullū eſt iſto dono excellentius. Sed oīꝰ dono diſtincto a gr̃a ipā gr̃a excellētior ē tū qꝛ ſi ſic diſtinguerent̃ poſſēt a dei virtute ſepari ⁊ ſic aliq̄ſ eēt deo grat⁹ ſʒ ñ charus ⁊ ecōuerſo. Alij vero dicūt ꝙ gr̃a eſt habitus q̄ fundat̃ in eſſentia aīe. charitas vero eſt alius hītus q̄ fundat̃ i volūtate.
c ¶ Ad habitū. de ſimilibus de bap. maiores. ꝟ. quāuis. in i. glo.

aſſerētib⁹ ꝙ ⁊ culpa eiſdē ī baptiſmo remittit̃ ⁊ virtutes[a] ac īformās[b] gr̃a infūdūt̃ quo ad habitū[c] ⁊ ſi nō ꝓ illo tp̄e quo ad vſū. Nos aūt attendentes generalē efficaciā mortis xp̄i q̄ ꝑ baptiſma applicat̃ pariter oībus[d] baptizatis: opinionēʒ ſcd̄aʒ q̄ dicit tā ꝑuulis ꝙ̄ adultis ꝯferri in baptiſmo īformātē gr̃am ⁊ virtutes. tanꝙ̄ probabiliorē ⁊ de dictis ſanctoꝝ[e] ac doctoꝝ modernoꝝ theologie magis ꝯſonā ꝯcordē ſacro approbāte ꝯcilio duxim⁹

d ¶ Oībus etiā ficte recipientib⁹ quo ad characterē ⁊ gr̃am gratis datā. ſed nō ad gr̃am facientem gratū niſi cū fictio illa receſſerit. de conſe. di. iiij. tunc valere. ⁊. c. penul.
e ¶ Sanctoꝝ doctoꝝ modernoꝝ. de ſanctis habem⁹ aug. ꝯ iulianū. li. i. de baptiſmo ꝑuuloꝝ doctores hēmus mgr̄m. iiij ſen. iiij. di. in prin. ⁊ ibi Alex. Alber. ⁊ Thomā apti⁹. ⁊ breuit̃ oēs theologi moderni in h̄ ꝯcordant q̄ ad v̄tutes theologicas. ſ. fidē ſpē ⁊ charitatē ſed d̄ virtutibus moralibus vt iuſticia fortitudine tꝑantia prudētia ⁊ alijs de quibus. xxviij. q. i. §. c. his. bn̄ diſcordāt moderni theologi. Thomas enim et ſui tenent etiā morales infundi. nā vt dicūt morales acquiſite nō ordināt ex ſe ī vltimū finē. nec inclinant ꝙ hō ſit bn̄ mobil̃ a ſpūſancto. ḡ ē fateri illas infuſas. Sed q̄ tenēt ꝯ̄trium· rn̄dēt ad hoc ꝙ morales acquiſite ꝯiuncte charitati que eſt forma virtutū vtrūꝙ̄ ſufficienter ꝑagunt. ⁊ ſic non ē neceſſe ponere eas infuſas. Inducūt etiā iſti illud phi. ꝙ fruſtra fit ꝑ plura. ⁊c. vt dixi in prin. c. ſed ꝑ virtutes morales acq̄ſitas pōt hō cū theologicis finē ſuū acquirere ſine moralib⁹ infuſis. ꝓpriū cui eſt charitati nos deo vltimo fini ꝯiungere. Eſt enim ſm̄ aug. rectiſſima affectio q̄ nos deo ꝯiungit. ḡ nō requirit̃ infuſis theologicis ꝙ alie virtutes morales infundant̃. Itē ſi ꝑuulis infunderent̃. ḡ ⁊ adultis. ſed experimur ꝙ adultus nō ficte baptizatus nō plus ſe ſentit ſobriū prudentē tꝑatuʒ vel iuſtum ꝙ̄ prius. ꝙ ſi infunderent̃ ſentire debēt ex q̄ etas nō impedit. cū virtus moralis ſit habitus inclināſ ꝑ moduʒ nature. qꝛ ſm̄ phm̄. ij. ethi. virt⁹ ē q̄ habentē ꝑficit ⁊ op⁹ eiuſ bonū reddit. ḡ cū ſacr̄m baptiſmi ſit ꝯe oīa gratis donans. videtur ꝙ non infundatur adultis nec paruulis.

f ¶ Eligendā. ergo illam ſequi tenentur. de hoc. eo. ti. c. vno. li. vi. in. vi. glo.

Abbates. Caſus. maior prelatus pro membris ſuis etiam ſi ſunt de menſa reum ꝯuenire non poteſt per reſcriptum aplicum niſi vbi poſſent adminiſtratores membrorum contrafaciens in expenſis ⁊ intereſſe puniꝰtur. ⁊ proceſſus eſt irritus. Et ſunt due partes. in prima duplex prohibitio. i ſecūda ibi ſiquis. duplex pena. ſ. iuris ⁊ hominis cām dedit ꝯſtōni fraus q̄ ſepe ꝯmittebat̃ ad decr̄. ſtatutū. ꝫ. c. li. vi. qꝛ ſi prior alicui⁹ dom⁹ bon̄. dio. ꝯ me bon̄. īpetrare volebat. habebat neceſſe ipetrare bononie ſʒ ſi plus expediebāt vel placebat ei me ꝯuenire ferrarie impetrabat̃ ibi reſcriptum ſub nomine maioris. puta camaldulen. ciſterꝰcienſem carthuſien̄. ⁊ ſilis cui ſuberat illa domus ⁊ ſic quaſi actor ⁊ reus eēnt diuerſaꝝ dio. fiebat ꝯmiſſio in loco vicino dio. bon̄. ꝭ. dictā. ⁊ conſtat ꝙ hoc multū frequētabat̃ ad excludendā dio. rei. Eodē mō ſi dom⁹ erat ferrarie me bon̄. conueniebat ferrarie ipſe maior. quod prior loci non potuiſſet.

eligendam[f]. ¶ Clemens. v. in concilio vienen̄.

De reſcriptis Rubrica.

Abbates[g] aut alij[h] religioſi quibuſlibʒ adminiſtratiōib⁹ ꝑſidentes[i] occaſione[k] prioratum ſeu aliorum locoꝝ ſubditorum eiſdē nullū auctoritate litterarū ap. ſ. vl̄ legatorū[l] ipſius quomodolibet valeant conuenire[m]. niſi vbi et coram[n] quibus prioratuū et locorum ipſoruʒ priorib⁹ aut aliis gubernatorib⁹ hoc liceret[o]

g Abbates. ſolent iſti vocari p̄res abbates. ꝫ. de reg. c. ſi.
h Alij. hoc nomen non ſꝑ poſitionēʒ ſignificat. facit de hoc ꝫ. e. ti. c. ſedes. in. iij. glo.
i Preſidentes. vt magiſtri hoſpitalis cruciferorum. ⁊ his ſimiles. idem ſi denominent̃ priores vt camaldulen̄. vel miniſtri vt in ordine minorum vel quodcunꝙ̄ ſit nomen preſidentium tali loco vel ordini cui ſubſūt hec mēbra. Et late itelligas litterā ſiue ſint ꝑlati ordinum vt predicti ſiue ſint ꝑlati monaſteriorum habentium membra. vt nouantulanum. ꝑōpoſianū. fructuarienſem ⁊ his ſimiles. Et licʒ nō intellexerit vt puto de preſidētibus capitulis ꝓuincialibus monachoꝝ. de quibus. de ſta. mo. in ſingulis. ⁊. c. ea q̄. illi. n. nō impetrēt ꝓ monaſterijs ꝓuincie. ſi tn̄ darent̃ ꝙ impetrare poſſent locū hr̄et qđ hic d̄r ex idētitate rōnis. ⁊ licet de religioſis loquatur. idem tamē de ſecularibus q̄ ſili mō ꝑeſſent. ſed qꝛ id raꝝ hoc frequētatum. iō de religioſis loquitur.

k ¶ Occaſione. ſi enim cām propriam vel capitis talis prelatus agere vellet ⁊ pro illa impetrare. tunc nō haberetur conſideratio loci vbi ſitum eſt membrum.
l ¶ Legatoꝝ vel delegatorum. ꝫ. eo. ſtatutum. §. in nullo. li. vi. De inferioribus ordinarijs nō eſt dubium cū in eis locum non habeat decre. ſtatutum. ſed id qđ habetur de offi. or. cū ep̄s. ⁊. c. vt litigātes. li. vi.
m ¶ Conuenire. in actore loquitur non in reo. hinc ē ꝙ ſi ego bon̄. pro membro bon̄. volo conuenire ipſius membri maiorem qui eſt dioce. aretie non potero impetrare bon̄. ſʒ aretij vel in loco vicino infra dietam. ſm̄ formā decre. ſtatutum. §. cum autem. Idētitas eni qua hic idem fingitur adminiſtrator membri ⁊ ſuus maior. in reorum fauorem inducta in eoꝝ grauamen retorqueri nō debet. de re. iur. qđ ob gratiam. li. vi. cum ſuis concor. Priorem autē illius membri bene ꝯueniam bon̄. vt ibi. §. cuʒ vero. ⁊ quod prius dixi procedit hoc poſito ꝙ etiam in realib⁹ conſideretur loc⁹ domicilij. vt no. in preal. §. cum vero. in glo. olim dicebamus.
n ¶ Coram quibus. de loco erat dubium. de perſonis nō. ſʒ forſan hoc intendit ꝙ ſi is qui impetratus a priore loci poterat recuſari etiam recuſari poterit impetratus per maiorem ordinis. facit quod ſcripſi de of. dele. c. inſinuante. Hoc ſcias ꝙ licet prior domus propter excōem repelleretur ab agendo. iſte maior non repellitur qui excōmunicatus non eſt. ſolū enim perſonas coram quib⁹ ⁊ loco in quib⁹ fit conuentio determinat hec littera.
o ¶ Liceret. agere enim poſſent ⁊ defendere ꝙ̄diu adminiſtrationes tenēt ꝙ̄uis ſint obediētiarij. de hoc ſatis ⁊ quis cui ꝑferatur. no. poſt Inno. ⁊ Hoſti. de iudi. cum deputati. de re. ſpo. olim. id ē de teſti. cum olim. de re. domi. cum venerabilis. vbi no. Inno. ad fi. ꝙ quando in caſu defenſionis iudex procedere debet ad miſſionem in poſſeſſionem. hoc nō faciet etiam ſi vnus ſit ꝯtumax. niſi omnes vocent̃ alle. ff. de euic.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

emilius. ꝛ. ff. ex quibus causis in pos. ea. l. hoc autem.
a ¶ Nec occasiõe. iste. xx. nõ fuit de pma cõpilatione concilij.
b ¶ Super hoc. scz super reconuentione reorum.
c ¶ Haberẽt. innuit ꝙ loca q̃ sũt de mẽsa inẽdũ nõ hñt spãles gubernatores. ꝯcor. j. de sup. ne. pl. c. vno. vñ lz illoꝝ fruct⁹ clericis concedãt ad firmã non vacãt per mortẽ illoꝝ. j. de ex. cel. pre. frequẽs. xx. quidã etiã. ꝛ ibi dicã q̃ loca ꝑprie sint de mensa. ꝛ aliquid no. Inno. ꝛ Hosti. ḋ re. ec. non ali. vt super.
d ¶ Uexare. ex sola enĩ impetratiõe non veniunt expense vel interesse. nisi seq̃ret vexatio vel cõuẽtio Jo. an.
e ¶ In expensis. legitimis. s. e. statutũ. §. cum vero in fi.

nec occasiõe[a] locoꝝ ad mẽsas ꝑtinẽtiũ eorũdẽ aliud ipsis sup[b] hoc liceat ꝙ̃ si loca ipsa sic premissa speciales sub eis gubernatores haberẽt[c]. Si q̃s autẽ aliquẽ ꝯtra hoc vexare[d] p̃sum pserit i expensis[e] sibi ꝛ iteresse ꝑ iudicẽ corã[f] quo vexatio fiet hmõi ꝯdẽnet oĩsq̃ ꝓcessus[g] ꝯtra p̃missa habit⁹ sit irrit⁹ ipo iure[h].

¶ Idẽ in eodem.

Et si p̃cipalis[k] official[l]

f ¶ Corã q̃. ꝯcor. qḋ no. s. e. c. fi. in vlt. glo. ꝛ qḋ illa decr. vocat dãna. hec vocat interesse.
g ¶ Processus. circa p̃n.
h ¶ Ipso iure. i. sine ope exceptiõis. ꝯcor. s. e. c. i. ꝛ. c. statutũ in fi. li. vi.
i ¶ Et si principalis. Casus p̃ncipalis officialis epi ꝛ prior cõuẽtualis. lz obedientiari⁹ delegari pñt a papa. official' xo forane⁹ vl' prior claustral' ñ ꝛ ptes patẽt. q2 p̃ma duoꝝ ꝑmissiua. scḋa duoꝝ ꝓhibitiua. ibi in officiali. ꝛ declarat inq̃tũ de religioso loq̃r. no. xvi. q. i de pñtiũ. de priuil. cũ oli. ij. ꝑ Host. in sum. de of. dele. §. cui possit. xx. lz nũq̃d. ꝛ ꝑ Guil. in spe. ti. i. §. i. xx. nũq̃d ḡ monacho ꝛ. ff. de iudi. l. cum p̃tor. ꝛ multũ oli dubitabã de his casibus ꝛ forte fui ps ipulsiue cãe cõstõnis isti⁹ ꝛ expõas ꝛsi ꝓ q̃uis
k ¶ Principalis. Quid ḡ si ples officiales insolidũ hz eps. innuit hec lr̃a ꝙ delegari possit is q̃ ẽ p̃ncipalis. Item quid si simpliciter deleget' officialis intelligit' de principali. iuxta nõ de of. dele. qm̃ abbas. ꝛ si neut' p̃ncipalior sz eq̃ pricipal' vtrq̃ dic vt ibi. Sz q̃d si desũt eẽ officialis. vide qḋ no. i spe. ti. i. §. fi. xx. q̃d si cã. Dico ꝑ p̃dictã decre. qm̃. ꝙ si non erat exp̃ssum ꝓprium nomẽ desũt eẽ iudex al's iudex remanet nisi aliud canonicũ eũ ipediat. ꝛ de hoc satis ꝑ Archi. in canonico qui desũt esse canonic⁹. de rescrip. statutum. §. i.
l ¶ Officialis. alibi ḋr missus dñic⁹. de regu. c. ij. de frig. c. i. alibi vicari⁹. de of. vica. c. ij. li. vi. Olim etiã delegabat' officialis. de of. dele. insinuãte. de ap. dilect⁹. vlt. ꝛ ꝑ h̃ xbũ vr̃ vicariũ in spũalib⁹ q̃ al's official' ñ ẽ delegari ñ posse. ad hoc ḋ tẽp. oꝛ. cũ null⁹. §. i. ꝛ. ij. li. vi. salua certa scia p̃ncipalis vt dicã in vl. glo.
m ¶ Epi. ḡ sec⁹ in officiali archi. vel inferioris ab epo. Sz q̃d de officiali quẽ dat caplm epali sede vacãte lz ille dici nõ possit officialis epi q̃ nõ ẽ. facit de ꝯsti. cum accessissent. j. de ꝓcu. c. fi. Credo tñ ꝙ hec ꝯstõ etiã illũ intendit includere cũ sit officialis iurisditionis epalis. facit de ma. et obe. c. vno. li. vi. Et idẽ puto de officiali electi ꝯfirmari nõdũ ꝯsecrati. s. de ele. transmissã. maxie q2 q̃ ad officiũ iurisditionis ꝯsecratio nihil addit. facit ḋ tem. oꝛ. cũ null⁹. §. i. i fi. li. vi
n ¶ Conuentualẽ. de isti⁹ etate. j. de sta. mo. ne in agro. §. ceterũ. Et que dicat' eccl'ia cõuentualis. plene scripsi de iurepat. nobis. vbi no. Hosti. ꝛ Inno. c. ti. postulasti. ꝛ de h̃ de ele. c. i. ꝛ hoc pz approbatum qḋ no. Ab. de preben. nisi. s. ꝙ prioratus est dignitas si conuentualis est al's non.
o ¶ Electõez. s. ꝑ ꝓuisionẽ. ꝛ intelligo de obediẽtiario q̃ recõueniri põt ad nutũ sui maioris al's nulla fuisset dubitatio. de isto vero ꝛ de officiali quẽ eps ad nutũ remouet merito dubitabat'. q̃si isti nõ sint i dignitate ex q̃ nõ sũt ꝑpetui sz satis ẽ ꝙ pñt eẽ ꝑpetui. s. q̃diu viuẽt. ff. ꝓ so. l. i. facit de his quesi. a pla. cũ ap'lica. insti. de auc. tu. §. neq3. ff. de condi. inde. l. sufficit. Item ꝑ mortem vel remotionem talium priorum licet sint obediẽtiarij. vacat priorat⁹. vt pz. j. de sup. neg. p̃la. q2 regulares. facit ãt h̃ ad q̃õnẽ de claustrali an possit vicari⁹ esse epi vel coadiutor p̃lati. de q̃ satis nõui de cle. egro. c. fi. i sũ. coadiutoꝝ. i. iiij. q. iij. membri. ꝛ ibi remissionem inuenies an possit esse delegatus ordinarij vel arbiter.

epi[m] aut religiosi cõuentualẽ[n] obtinẽs prioratũ q̃uis ad prioratum eundẽ prior nõ cõsueuerit ꝑ electionẽ[o] assumi. a se. ap. vel legato[p] eiusdẽ dari valeat delegat⁹[q] in officiali tñ foraneo[r] aut religioso monasterij sui priori claustrali[s] neq̃q̃ hoc volumus obseruari[t].

Idem in eodem.

Auditor[v] i romana[x] curia deputat⁹[y] a nobis ḋ

p ¶ Legato vel delegato. vt dixi. s. c. ꝓx.
q ¶ Delegatus. quid dices de ꝯseruatore ꝓcedit dubiũ in officiali nõ in priore per decre. vl. i. rñ. de of. dele. li. vi. que requirit ꝙ conseruator sit eps vel prior vel abbas. vel habens dignitatẽ vel ꝑsonatuz in eccl'ia cathedrali. vel collegiata sub q̃bus nõ vr̃ officialis includi. quẽ tñ quo ad alios delegatos. bene includit decr. statutũ. in p̃n. q̃ simpl'r req̃rit ꝙ sit dignitate p̃dit⁹ vl' ꝑsonatũ obtineat. sic ꝑ h̃ vr̃ ꝙ lz dignitate p̃ alijs dotat⁹ possit eẽ delegat⁹. q2 tñ nõ hz dignitatem in eccl'ia cathedrali vel collegiata nõ possit eẽ ꝯseruator. In ꝯ̃riũ exquo dignitatẽ dam⁹ nõ ꝯstat ꝙ illa sit alteri⁹ eccl'ie q̃ cathedralis ex dignitate enĩ epi descẽdit iure cõnexiõis. ḡ idẽ ius. ḋ ꝯsti. trãsla. egẽt declaratione.
r ¶ Foraneo. de q̃ de of. oꝛ. romana. in prin. li. vi. vbi tenẽt Inno. ꝛ Host. ꝙ tales officiales foranei q̃ in certa ꝑte dio. vel ad certos act⁹ ꝯstituunt' hñt delegatã ꝛ ꝙ ab eis appellat' ad ꝯstituentẽ ꝛ ꝙ ḋr vnũ ꝯsistoriũ epi ꝛ officialis. intelligit' de generali ꝛ p̃ncipali ad qḋ bñ facit hec decr. ꝛ decr. de ap. rõna. in pri. li. vi. ꝛ ꝙ hic ḋr de officiali foraneo. itelligo etiã ḋ decano rurali qui i ꝑte dio. ad tẽp⁹ gerit vices epi. de q̃. s. de of. archi. ad h̃ i fi. q̃ ẽt officialis forane⁹ dici p̃t. ꝛ hec itelligo vera nisi tales offĩales vel decani ex alio capite admittant'. vt q2 canonici cathedraliũ eccl'iaꝝ vel his similes.
s ¶ Claustrali. de q̃ de sta. mo. cũ ad monasteriũ. xx. prior. ꝛ idẽ dic Guil. in p̃. xx. qḋ licet curia de sacrista custode vel camerario mõasterij. Sz ꝯ̃. s. de p̃. lz. de ꝓces. p̃ben. ex tenore. ex q̃rũ subscriptiõib⁹ pz ꝙ prior claustralis ꝛ subprior delegãt a papa. So. tpe illoꝝ iuriũ adhuc ñ erant determinate q̃litates ꝑsonaꝝ quib⁹ debẽt tales cãe delegari sz postea fuert ꝑ decr. Inno. iiij. quã hodie nõ habem⁹. c. ti. pñti. ꝛ postea imutatũ in ꝑte ꝑ decre. boni. c. ti. statutũ i p̃n. li. vi.
t ¶ Obseruari. nisi id fieret ex certa scia principis h̃ exp̃sso. vt no. in p̃d. decr. cũ olim de priui. ꝛ facit qḋ no. s. e. statutũ. li. vi. in gl. pone. In legato sec⁹ quẽ artat ꝯstõ maioris. facit. j. de of. oꝛ. collatio. ꝛ qḋ no. de here. c. vl. li. vi. in magna glo.
a ¶ Auditor. breue ẽ ꝛ nouũ qḋ hic statuit' determinans no. ꝑ ꝯpo. c. ti. mãdatũ ad fi. ꝛ ꝑ Guil. i spe. de act. ex peti. §. sup actionib⁹. xx. lz si ad ipaz p̃bendã. ꝛ. xx. se. ꝛ pz h̃ expeditũ qḋ ibi no. s. ꝙ corã auditore peti poterat bñficiũ ꝓnunciari debitũ ꝛ ꝯferri. ꝛ scias ꝙ hodie ẽ tutũ h̃ i libello peti. puto tñ ꝙ si nõ petat' in libello cõferri. sed solũ debitũ pronunciari ꝙ post ꝓnũciationẽ peti poterit ꝛ cõferri. sicut enim cõfert lz nõ fuerit cõmissa collatio. sic cõferat lz nõ fuerit i prius libello petita. Itẽ scias ꝙ de auditore ꝯdictaꝝ ꝛ camere tenent Gof. ꝛ Host. in sum. de of. oꝛ. in prin. ꝙ habẽt ordinariã. de alijs auditorib⁹ causaꝝ. no. Guil. in spe. ti. iij. §. i. post prin. ꝙ habent ordinariam in cognoscendo. delegatã in diffiniendo. sed Archi. xi. q. i. experientie. dicit bonifaciũ. viij. interlocutum fuisse ꝙ in curia nullus habeat ordinariã nisi papa. ꝛ facit qḋ dicam. j. ti. i. ne romani.
x ¶ Romana curia i datos ḡ ex curiã ñ hz h̃ locũ. nec in aliq̃ corrigit' decr. sup eo. de of. dele. ꝛ ẽ sile. j. de seq. pos. c. vno.
y ¶ Deputat⁹ a nob. ergo ab alio. puta legato ad quẽ etiam

ſpectaret bñficiȝ ꝓuiſio nō poterit ꝓuidere etiaȝ ſi fuerit ſibi cōmiſſa ꝓnunciatio. q2 nec alter auditor ꝓnūciat. ſed audit ⁊ refert. de of. de. ſup qōnū. facit ad ꝑmū. ꝟ. e. ti. ſup eo. ⁊ itelligo deputatū a papa illum ꝙ ſm morē curie ꝑ referendariū vel officialē ad hoc datuȝ ex auditorib⁹ palaciȝ deputaſ ad talē beneficialeȝ cām delatā ad curiā audiendam ⁊ hoc in maioribus cathedralium eccli ⁊ regulariū eccleſiaꝝ cauſas propria voce papa cōmittit. ⁊ vt plurimuȝ cardinalibus.

bñficio[a] qđ ꝓnūciabit[b] alicui de iure fore debitū[c] ꝗ iure poterit[d] ſibi abſq; cōmiſſiōe alia vt euiteſ circuit[e] prouidere[f].

GRaties[g] vt de digni Jo. tate vel beneficio curato tibi prouideatur renunciare[h]. videris. ſi ante adeptionē ei⁹dem[i] aliud beneficium[k] pacifice[l] aſſequaris. quod ſimul de iure[m] cum dignitate vel beneficio de virtute dicte gratie tibi debito retinere non[n] poſſes lȝ illud[o] reſignaueriſ[p] aut ſis reſignare paratus[q]. Idem.

LIttas nr̄as[s] ſ[t] ꝯferēdo tibi[u] bñficō vacato[v] dircās ad bñfi. p⁹ datā[x] ipaꝝ creatū[y]

a Bñficio large ſumit vt cōprehendat etiā dignitates cum eadē ſit rō. concor. ḋ re. iur. c. i. li. vi.

b Pronunciabit. ⁊ ſic videbatur functus officio. vbi de ħ ſuo. de of. dele. in litteris.

c Debitū. ſi ꝓnunciaret illud ſuū. tunc ceſſaret ꝓuiſio. Eſt ꝗ dr̄ia inter ſuum ⁊ debitū. de ꝓbē. ſi tibi abſēti. li. vi. ſicut inter ius in bñficio ⁊ ad bñficium. e. ti. c. pe. de ꝯceſ. ꝓben. c. vl. co. li. Quid de electo ꝗ appellauit a denegatione ꝯfirmationis vel caſſatiōe electōis. nunqđ auditor ꝗ ꝓnunciat bñ appellatū vel reuocat caſſationē electiōis poterit ꝯfirmare. Videſ ꝙ nō q2 hic ſolū loqͥſ de ꝓuiſione illi⁹ cui debitū erat. In ꝯtrium vr̄. nā hoc faceret delegat⁹. de excep. ſignificauerit de re iudi. ad ꝓbandum. ex ꝗ bñ eni appellatū ē. facit qđ facere debebat ꝑncipalis. de excep. dilecte. facit qđ no. C. de ap. eos i ꝑn. ⁊ qđ dixi de teſta. rainaldus. ꝟ. ꝯdēnauitq;. Itē de ꝯfirmatione ñ videbaſ dubiū ſed de ꝓuiſione. Nā ꝑmā facit officialis ⁊ capl'm vacante ſede. ꝗ nō faciunt ſcđam. vt de of. vi. c. vl. ⁊ de iſti. c. i. li. vi. q2 ꝗ illđ plus dubitabile. iđ ꝯceſſū. io.

d Poterit. non ꝗcquid iudicis poteſtati cōmittiſ. ⁊c. ff. de iudi. no. quicquid de offi. de. conſuluit. licet ergo auditor ħ poſſit. non tamen tenetur ad hoc.

e Circuit⁹. C. de arbi. l. ne i arbitris. i fi. de adop. l. fi. ff. de ꝯdi. inde. dn̄s teſtō. ⁊ ibi ꝯcor. de hoc in fi. vl. gl. Eſſet autem circuit⁹ ſi oporteret ad papā redire ꝓ nouo cōmiſſiōe vel ꝓ collatione ad ipm vel ad executorem. Dicebāt ꝗ qui hoc tenebāt ꝙ auditor fungiſ vice iudicis in ſententiādo. ⁊ vice executoris in cōferendo. vt no. in glo. in prin. allega. Jo. an.

f Prouidere. intelligo etiā ſi nō ex facto pape ſȝ inferioris legati vel delegati fuerit bñficium illi debitum qđ eē poſſet iuxta no. de ꝯceſ. ꝓben. ſi ſoli. li. vi. huic tñ obſtat rō quā iducebāt cōpoſt. ⁊ Guil. ſ. ꝙ ꝑ talē collationē nulli ſit ꝑiudicium q2 cum ꝯferre ſpectat ad papā non refert an ꝑ auditorem an ꝑ executorem conferaſ. ſȝ in decr̄. ſup eo. nō ſpectabat collatio ad papā fieret ergo ꝑiudicium ei ad quē ſpectaſ collatio vel inſtitutio. ſed cum ptās nedum delegati ſed etiam legati cauſeſ a papa. nec ex facto alterius poſſit eē debitum vel affectum. ſatis conuenit illa ratio. Jo. an.

g GRatie. Caſus. expectans bñficium ꝑdit gr̄am ſi cōſequitur aliud. quod cum illo qđ expectat de iure tenere non poſſet. ⁊ approbat qđ notaui de preben. ſi pauper. li. vi. in prima glo. ⁊ idē ibi Archi. ⁊ ꝑ illā decre. determinaſ quid iuris ſi conſequiſ bñficium is ꝓ quo ſcriptum eſt in forma pauper. hic de illo ꝓ quo ſcriptum ē in forma gr̄e. ⁊ i illo caſu nō diſtinguiſ qualitas bñficiȝ adepti. iſto ſic. ⁊ q2 generaliter loquitur hoc principium. generaliter intelligatur de cuiuſcunq; gratia pape vel alterius.

h Renunciare. Idē teneſ Inno. ⁊ ꝯpo. i illo ꝗ ligabat ſup bñficio ⁊ recipit ſcđm qđ cū ꝑmo tenere ñ poſſet. ſ. ꝙ ꝑ ħ renunciat liti. hec no. ꝟ. eo. in nr̄a. vt ibi plenius ſcripſi. ⁊ puto hāc decre. locū hr̄e etiā ſi ꝓteſteſ recipiendo ſcđm ꝙ gr̄e renunciare nō intendit cum proteſtatio ſit facto contraria. de ꝯſti. cum. m. nec defendat in his preiudicialibus. ꝟ. de ele. vt quis duas. li. vi. facit quod ſcripſi cum Inno. contra hoſti. in predi. decre. in noſtra.

i Eiuſdem dignitatis. vel curati qđ expectas.

k Beneficium curatum. ſ. vel dignitatē vel ꝑſonatum. per decre. de preben. de multa. ⁊ idē puto in caſu decre. litteras. de ꝯceſ. preben. vel cum ſecundū de ſpeciali iure reqͥrit continuā reſidētiā. iuxta no. per Inno. de cle. nō reſi. c. fi.

l Pacifice. puto idē ſi acceptata collatione per eū ſtaret ꝗ minus haberet pacificam. ad quod. ꝟ. de elec. cōmiſſa. § i. de preben. licet epiſcopus. li. vi.

m De iure. de hoc. ꝟ. eo. gratia. li. vi.

n Non poſſes. ſi ergo eſſet tale qđ cum illo teneri poſſet. ñ parit gratia. vt no. in decre. ſi pauper. ⁊ hoc etiam tenet Jo. de deo in queſtionibus ſuis. li. i. q. xxiij.

o Illud quod adeptus es interim.

p Reſignaris. gratia ergo perempta nō reuiuiſcit. licȝ res reuertatur in primum ſtatum. ⁊ facit ad queſtionē de clerico qui contraxit matrimonium qđ poſtea diſſoluitur ꝑ profeſſionem ſponſe non cognite. vel quia reperitur conſanguinea. de quo ſcripſi de cle. coniug. c. i. in prin.

q Paratus. ſi tamē vellet dimittere ſecundū beneficiū poſſet per collationem ordinariȝ conſequi primum olī ſibi debitum. non enim intēdit ꝙ ſit inhabilis ad illud ſed qđ ea vi gratie non eſt ſibi plus debitum. nec per executores gratie conferendum. ⁊ ſic nota caſum quo ex facto ſuperuenienti paratur executio contra gratiam que tenuit a prin. Alios caſus colligas ex no. de preben. q2 ſepe. li. vi. in vl. glo. Jo. an.

LItteras. breuis ⁊ fortis eſt ius nouū inducēs quod forſan plus ab extrinſeca ꝗ̄ intrinſeca cauſa iuſtificatur. vt. j. dicam.

s Noſtras. idē in litteris reſeruationis legatorum cuȝ eadem ⁊ fortior ſit ratio.

t Tibi. idē puto vbi papa dediſſet ptātem ꝯferendi ꝑmum vacaturū nō expreſſa perſona cui cōferri deberet. Idē ſi contuliſſet fruct⁹ beneficiorum primi anni que vacare contingeret in dio. vel prouincia cum in his ſit eadem ratio.

v Vacaturo. in vacāte nō ꝓcedebat dubitatio. nec diſtinguo an debeatur ſimpliciter vacaturum an debeatur cuȝ beneficio acceptandi. cum eadem ſit ratio.

x Poſt datā. etiā ſi pauloplus. ⁊ facit qđ no. hoſt. ꝟ. eo. c. fi. Inſpicimus ergo an extaret bñficiū tpe date ſicut inſpicimus etatē impetrantis illo tempore. ꝟ. e. ſi eo tempore. li. vi. ⁊ concor. ꝟ. eo. eam te. de preben. dilectus. ij. vbi de hoc.

y Creatum. pone cōſtituiſ noua eccleſia. de ec. edi. ad audientiam. creatur noua dignitas. de conſue. cuȝ olim. conſtituitur noua prebenda. de preben. dilecto. ⁊ c. vacante. Sȝ qđ dices de beneficio olim creato. ſed tpe date ſuſpēſo. nūc aūt renouato. pro ⁊ contra que no. ꝟ. eo. ꝗ̄uis. li. vi. videntur ꝙ bene extendatur ad illud. arg. eius quod no. de conſti. cuȝ acceſſiſſent in fi. ⁊ facit qđ ſcripſi poſt hoſti. de cenſi. ſignificauit. ſuper fi. parte glo. ⁊ hoc precipue. quia hoc ius nouum eſt. vt. j. dicetur. ⁊ de creato tantum loquitur non de renouato. Sed quid ſi dubitatur an data precedat creationē beneficiȝ vel econtra puta quia eadem die factum eſt vtrunq;. nec apparet quod prius ſit. ꝟ. eo. ti. c. penul. li. vi. Cōtra ipetrātē facit q2 ipſe petit bñficium. ꝓbet ergo illud ſibi debitū ad qđ

videꝛ neceſſariū ꝙ illud pri⁹ fuerit creatū. ſi ḡ h̄ nō ꝓbat non fiat executio. facit de ſen. ex. venerabilib⁹. ad fi. ꝛ qđ ibi no. i gl. pe. ꝛ in dubijs iudicam⁹ ꝓ reo. de ꝓbati. in pñia. ꝛ. c. ex lr̄is. de teſti. cū tu. ſ̄m vnā lecturā. ſuccūbet ḡ in dubio iſte pe tēs ꝓ impetrante facit. q₂ in tali dubio fauet ei q̄ potiorē h₃ grām vel h₃ eā a maiore. vt in predi. decre. pe. ꝛ de preben. ſi a ſede. li. vi. ite₃ in dubio interp̄tamur vt res valeat. de. v̄. ſig. abbate. Item ſi ponimus ip̄etrante₃ eē reū. planū ē ꝙ ſuccumbit actor. Item videtur ſi ponimus eū actorē. Nam adverſarius excipit. ꝛ quo ad onus ꝓbandi re⁹ in excipiendo fit actor. ff. de excep. l. i. ſi ḡ exceptionē nō ꝓbat. ſ. ꝙ p⁹ datā creatū fuerit ſuccūbet. Nec dicas ꝙ hec ſit negatiua. q₂ etia₃ ſi ꝑ verba negatiua ꝓponereꝛ vt nego tūc extitiſſe. vel dico ꝙ tūc nō extabat l₃ reſolutā affirmatiuā. ꝛ q̄ ꝓbari pōt. de renun. ſuꝑ h̄. Itē multū facit ꝓ ipo. q₂ hec decre. ponēs ius nouum parat exceptionē ꝯ ip̄etrantē. Obtinebit ḡ vt olim ip̄etrās niſi de illa fiat fides. ꝛ h̄ verꝫ puto. nō obſtant prius allegata. q₂ hic de iure actoris ſtat facta fide de grā ꝛ d̄ vacatōe

ſtatuim⁹ᵃ nō extēdi. Clemens v. in cōcil. vienenſi.

De electōe ꝛ electi poteſtate

C[ᶜ]Um ratiōniᵇ ſi ꝯgruat vt homines ᶜ diſparis ꝓfeſſionis vel habitus ſimul i eiſdē monaſterijsᵈ ſocienturᵉ ꝓhibem⁹: ne religioſus aliqs in abbatē vel prelatumᶠ alterius religionisᵍ vel habitusʰ ſi ꝯ fiat ē irritū.

a Statuim⁹. nō dicit declaram⁹. ponit ḡ ius nouū quod videꝛ iniquū. q₂ certū ē bn̄ficiū nouiꝛ creatū nōdū ordinatū vacare. quare ḡ nō debeꝛ expectāti vacaturꝫ alteri nō debitum maxīe cū fauorabilior ſit expectatio vacatiōis ꝑ creationem q̄ꝫ ꝑ mortē. facit de ꝯceſ. p̄ben. accedēs. nec videꝛ pōderādū tp̄s date. q₂ ſi tūc extaret bn̄ficiū qđ debito mō ꝛ nō in fraudē expectantis ſuppreſſū eēt vel extinctum nō debereꝛ expectanti. de cōſti. cū acceſſiſſent. Itē ſequereꝛ ex hoc ꝙ ſi impetraui lr̄as ad bn̄ficiū cū cura illud qđ tp̄e date ſimplex erat. ſ₃ nunc curatū nō debereꝛ. ꝛ idē ecōtra in ſimplici. Itē ꝙ ſi ip̄etrarē ad collationē alicui⁹ ꝛ bn̄ficiū tp̄e date nō ſpectabat ad ipi⁹ collationē l₃ tp̄e vacatiōis ſpectet qđ nō debereꝛ. et hec falſa cū inſpiciam⁹ in his tp̄s vacatiōis ꝛ collationis. vt ꝓbaꝛ. ꝭ. de p̄ben. ſi bn̄ficio. ꝛ. c. ti. ei cui. li. vi. Plus q₂ ꝑ h̄ vꝛ ꝙ canonico expectanti p̄bendā nō debereꝛ p̄benda ex ſupercreſcentibus. cū illud ſit p̄bendā de nouo creare. cōſti. cū. m. de p̄ben. dilecto. Itē ꝙ nō debereꝛ p̄benda vel portio in eccleſijs nō habētib⁹ numeꝝ eadē rōne ꝯ id qđ no. de ꝯceſ. p̄bē c. fi. li. vi. Quare dico ꝙ hoc nouū inducit hec ꝯſtitutio ꝙ ſicꝰ reſcripta ad lites nō extenduntꝛ ad lites poſt exortas. vt. ſ. e. c. fi. ſic nec reſcripta bn̄ficialia ad bn̄ficia poſt creata cu₃ illa etiā ſint odioſa. de preben. q̄uis. li. vi. ꝛ ſic duo requiruntur ꝯiūctim. ꝙ bn̄ficiū in rerum natura fuerit tp̄e date. ꝛ ꝙ vacet tp̄e collationis. ad qđ facit. ff. de ꝯ emp. l. ruptilia polla. ꝛ. l. in lege. ꝛ cōcor. ad idē collige ꝑ no. ſ. e. c. fi. in. iiij. glo. ꝛ fuit forte motiuū. q₂ forſan creatores bn̄ficioꝝ retraherentꝛ ab illꝛ creandis. qn̄ viderēt illa ſtatim impetrantib⁹ deberi. ſicut ḡ voluit eq̄tas bn̄ficiū ꝑmutatiōe vacās expectanti nō deberi de re. ꝑmu. c. vno. li. vi. q₂ forſan alꝛs vacaturū nō fuiſſet. ita noluit deberi bn̄ficiū nouiter creatū licet vacet. qđ alꝛs forte creatū nō fuiſſet. ꝛ tn̄ dico ꝙ hec decre. generalꝛ loquēs locū h₃ nō ſolū in p̄ma ordinatiōe bn̄ficij ſ₃ etiā in vlteriori. vt ſi kalen. ianua. data fuit grā kalen. febru. creaꝛ bn̄ficium qđ ꝯferꝛ ticio. ꝑ cui⁹ mortē nūc vacat. ꝛ tn̄ tunc defecit illa rō. ſ₃ ſi ponis quē expectantē ex canonia nō ex reſeruatiōe vacaturi tm̄ cū canonico nō debeaꝛ ſimpliciter vacaturꝫ ſ₃ cu₃ ſe facultas obtulerit. nō puto decre. hāc locu₃ hr̄e. ſ₃ debebit illi p̄benda ꝑ augmētum creata. de p̄ben. relatum. de ꝯceſ. p̄bē. cum ſuper. ꝛ in predi. decre. cum. m. de conſti.

b Cum rōni. Caſus. religioſus eligi non poteſt ad prelaturam non ep̄alem alterius religionis vel habitus ſi ꝯ fiat ē irritū. Et primo ꝓhibitiōis cām ponit. Secūdo prohibet. tertio decernit. q̄rto ꝓteſtaꝛ. ꝑtes patēt. Prima pars corrigit cōem opinionē iure fulcitā ꝛ ꝯſuetudine approbatā. q̄ habebat ꝙ ꝓfeſſus vni⁹ religionis in p̄latū alteri⁹ poſſet aſſumi. ꝛ l₃ q̄dā diſtinguerēt religionē maiorē a minori. ego putabam ꝙ ſatis eēt eligendū eē ꝓfeſſum tria ſubſtantialia regule vt maiori vl̄ minori religioni p̄fici poſſet qđ etiā placebat archip̄r. xvi. q. i. qui vere. ꝛ. e. ti. nullus. li. vi. per quā decre. aperte hoc probaꝛ ibi dum dicit vel alterius. Probabā etiā hoc rōne q₂ ſi p̄fici pōt religioſus eccleſie ſecularis ꝓpter curā, vt ꝓbatur. xvi. q. i. doctos. ꝛ. c. ſequentib⁹. de ſta. mo. ꝙ dei. fortius ḡ regulari licet minoris religionis vt dicere ſoleo in decre. cum ad monaſterium. eo. ti. hic autem expediuntur ibi no. ꝛ. xvi. q. vij. in noua.

c Hoies. hic ꝛ hec hō ꝯprehendit etiā feminā. vnde etiā in monaſterio monialiū q̄ ad ſuas p̄latas h₃ hoc locū. nec ipedit verbū religioſus qđ ſequiꝛ q₂ femininū ſub illo maſculino comprehenditur. de hoc eo. ti. generali. li. vi. in glo. ij. Sed dubitari poſſet an locū haberet in monaſterio monialiū que per mares reguntur. xviij. q. ij. q̄ religioſis. ꝛ in. c. decima. videtur ꝙ non q₂ inter illos nō eſt ſocietas. d̄ qua ſequitur nec eſſe debet. vt in. c. in decima. ſatis puto idem per verba generalia que ſequuntur. ꝛ ſimilis queſtio no. eo. ti. indemnitatibus §. ſane. in fi. magne glo.

d Monaſterijs. eccleſias ſeculares non cōprehendit vt. ꝭ. dicitur. Quid de eccleſia ſancti Ambroſij mediolanēn. vbi ē duplex collegium. ſ. monachoꝝ ꝛ regulariū canonicoꝝ. Dic ꝙ cum quodlibet collegium ſit ibi diuiſum. q₂ monachi per abbatem reguntꝛ. ꝛ canonici ꝑ p̄poſitum. locus erit huic conſtitutioni in illis prelatis aſſumendis. Io. an.

e Socientꝛ. habebatur hoc. xvi. q. vij. in noua. ꝛ fa. e. ti. cu₃ cam. ſed ſ̄m ſtatum antiquum ꝓuidebam⁹ ad hoc q₂ ſe ꝯformabat prelatus habitui illorum quibus prefectus erat. ſ. d̄ vi. ꝛ hone. cle. deus qui. vbi de hoc. Ad. c. in noua. reſpōdebamus illud in vera diſparitate qualis ē ſecularis clerici vel laici ad profeſſos. ꝛ circa hoc vide qđ ſcripſi de teſta. Ioannes. in. iij. oppo. ꝛ qđ no. eo. ti. officij. in glo. pe.

f Prelatum. puta priorē. magiſtrū. miniſtrum. cuſtodē. p̄poſitū. archip̄rēſb̄rm vel qđcunq₃ ſit nomen. Et nota ꝙ l₃ rō ſuperior ſit generalis etiā quo ad ſocios. tn̄ non ꝓhibet eligi in ſocium ꝛ fratrem. qđ intellige cum diſtinctione an ſit minoris religionis paris vel maioris. vt no. de preben. cum ſingula. §. penulti. li. vi.

g Religionis. ſ. dixit profeſſionis. ex quo ergo diuerſa eſt religio. puta ciſtercienſis ꝛ carthuſienſis. licet forſan idē profiteatur vtraq₃ cadit ſub prohibitione.

h Vel habit⁹. nō dicit coloris. per qđ videtur ꝙ oēs regulares canonici qui profitentur regulā auguſtini. licet variēt in colore. quia aliqui habent colorem nigrum. alij albu₃. alij griſeum. alij mixtum inuicem eligi poſſunt. quod videtur maxime quia dicitur ipſorum habitum eſſe lineam togam quam ſub cappa deportant. facit etiam. ꝭ. de ſtatu monachorum ne in agro. poſt principium. facit etiam quod nota. xvi. q. vij. in noua. Item in quibuſdam religionibus eſt videre ꝙ ē etiam duplex color. vn̄ videm⁹ ꝙ ciſtercienſes ꝛ griſeo ꝛ albo colore prout placet vtuntur. vbi vero color eſſet de habitu ꝛ ipſius ſubſtantia. diuerſitas ipſius coloris induceret diuerſitatem habitus. facit. ꝭ. de regula. cos. qui.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ¶ Decetero. electiones ꝗ̄ priꝰ factas nō vitiat. ēt ſi ſup illis ꝯſtōis tp̄e lis pēderet facit qḋ no. ⁊ dixi de poſtu. c. i. lib. vi.
b ¶ Eligat. nō ꝓhibet poſtulari ex cā. ſ3 puto ꝙ a papa. ⁊ ſi. no. de ele. in dēnitatibꝰ pꝰ ꝑn. li. vi. ſed nūq̇d ꝑ viā ꝓuiſionis talis ꝑfici poterit qḋ vr̄ cū iſta ſint diuerſa. de ꝑben. cū i illis li. vi. ⁊ hec cōſtitutō ius vetus corrigit. i caſu ergo nō expꝰſſo ſtetur iuri antiq̄. C. d̄ ep. ꝑcipimꝰ. in fi. de teſta. ſancimus. ⁊ l3 hoc poſſet defendi. ꝯtrium tn̄ eē videtur de mēte cōſtituentis ꝑ rōnem hic expꝰſſa3 que cōis ē. ⁊ hoc ſaltē in eo qui prouidet ex iure ad ipm̄ deuoluto ꝓpter delictu3. vel negligentiam electoꝝ. facit. i. de ſup. neg. pla. c. i. ⁊ qḋ ibi dicam.

decetero[a] eligat[b]. Quod ſi ſecꝰ actū extitit. ſit eo ipo irritū ⁊ inane. Per hoc aūt q̇n religioſus[d] i epm̄ ſecularis[e] vl' cuiuſlibet[f] regularis eccl'ie licite poſſit eligi n̄ intēdimꝰ ꝓhiberi. Idē.

Ne romani[g] electōi pōtificis idetermīata[h] opinionū diuerſitas aliqḋ poſſit obſtaculū vl' dilatiōem[i] afferre. Nos inter cetera[k] precipue attēdētes ꝙ lex ſupioris ꝑ inferiorem[l] tolli[m] nō pōt[n] opinionē aſtruere ſicut accepimꝰ ſatagentē ꝙ cōſtitutio felicis recordatiōis gregorij. pape. x. prede. noſtri circa electionē ꝓfatā editā in ꝯſilio lug.[o] ꝑ centum[p] cardinaliū[q] ro. ec. ipſa vacante modificari[r] poſſit corrigi vl' imutari. aut quicq̄3 ei detrahi ſiue addi vel diſpenſari[s] quomodolibet circa ipſam ſeu aliquam eius partē[t]. aut eidē ēt renunciari per eum tanq̄3 veritati non conſonam[u] de fratrū

c ¶ Inane. ꝯfirmatō ꝗ̄ ſecuta nihil opat̄ ꝯ̄cor. qḋ no. s. e. q̄3 ſit. li. vi. in fi. vlti. glo.
d ¶ Religioſus. etiā nouitiꝰ. s. e. ti. nullꝰ. li. vi. ⁊ vide qḋ ibi no. i vl. gl. ēt ſi ſit mēdicās. ſaluo qḋ hēs. e. ti. quorūdā. li. vi.
e ¶ Secularis. dicūt q̇dā ꝙ ex quo ⁊ i. de re. vt ꝓfeſſores. religioſus ꝑmittit̄ eligi in epm̄ eccl'ie ſecularis. i ꝑlatū alteriꝰ ſecularis eccl'ie nō poterit eligi. ſed h̄ nō credo ꝑ ꝑdictū x̄bū ſc3 in eiſdē monaſterijs. ⁊ cū illud nō ſit expꝰſſe mutatū in ſuo ſtatu ꝑſiſtāt antiqua iura q̄ id ꝑmittūt. li. di. ꝓfeſſis. lviij. di. c. i. xvi. q. i. doctos. cū multis. c. ſe. de ſta. mo. ꝙ dei. Incidēter ꝗ̄ dictū ē h̄ de ſeculari. cū ꝑncipalit̄ de regulari intēderet ꝓteſtari vt ſequit̄. ⁊ ſatis placet hoc in ſecularibꝰ eccleſijs n̄ collegiatis ſed de col'. maiꝰ ē dubiū. ſ3 ꝙ ⁊ in illis poſſit fa. qḋ no. Her. s. de ſta. mo. c. ij. i fi. iij. gl. ⁊ c. qḋ dei timorē. ⁊ not. Io. lxviij. di. c. ij. lxxiiij. d. c. q̇rūdā. xvi. q. vij. i noua. In ꝯtriū fac qḋ no. Hoſt. i ꝑd. dec. ꝙ dei. vbi t3 monachū nō poſſe hr̄e ꝑpoſiturā vel decanatū eccl'ie ſecularis niſi ex diſpēſatiōe h̄ fiat ob neceſſitatē cure aiaꝝ. Itē hic ſola diſpitas habitꝰ impedit. fortiꝰ ipedire d3 diſpitas habitꝰ ⁊ ꝓfeſſiōis. vt in caſu iſto. ſ. cū religioſus ꝑficit̄ collegio ſeculariū clericoꝝ. ⁊ h̄ maxime i ſil' viuētibꝰ. i q̇bus plꝰ artat ꝑn. decr. ⁊ q̄ q̄nq̄3 fungūt̄ priuilegijs religioſoꝝ. de vi. ⁊ ho. cle. qm̄. ⁊ no. xvi. q. i. decimas. egeret hoc declaratiōe3 vt ꝑdixi x̄bū i eiſdē monaſterijs mīm̄ fac ꝙ poſſit hodie ſic̄ oli niſi dicas ꝙ x̄bū monaſterijs ponat̄ ꝓ eccl'ijs. ſic. xvi. q. vi. nemini. Poſſit etiā dici ꝙ clerici ſeculares nō hn̄t certū habitū cū nō ſit expꝰſſū in iure d̄ colore vel forma ꝑ q̄ vel quaꝝ alteꝝ optet hitū diſcerni. vt ꝑ dixi. ⁊ l3 fatear ꝑdictas formas ⁊ colores eis eē ꝓhibitos. i. de vi. ⁊ ho. cle. qm̄. s. e. ij. clerici. nō ex h̄ ſeq̄tur certū hitum eē ꝓfixū large tn̄ dicimꝰ hitū clericalē ꝯuenietē ⁊ nō ꝓhibitū clericis ſicut ⁊ laicalē ꝯuenietē laicis. d̄ ſen. ex. ſi iudex. li. vi.
f ¶ Cuiuſlibet. q̄ſi diceret ēt ſi ſit alteriꝰ religiōis vel habitꝰ.

Ne romani. Caſus. cetꝰ cardīaliū ſede vacāte iuriſditiōnē papalē n̄ exercet. niſi iquātū ꝑmittit cōciliū lug. nec illud vel eius ꝑtē alterare pōt. Secūdo dicit ꝙ officiū camerarij vel ꝑniarioꝝ pape durat eo mortuo que ſi deficiant poterit cetꝰ ꝓ tp̄e vacatōis alios ſubrogare. tertio determinat de dio. ⁊ dicit itelligi debere id qḋ i ꝯcil'. d̄r d̄ tritorio ⁊ diſtrictu. ſtatuit moriēte papa extra curiā ipiꝰ electōꝝ fieri debere i loco vbi erat cāꝝ ⁊ lraꝝ audiētia l3 ſuſpēſa. niſi priꝰ ordinatū eēt de curia trāſferēda. q̄rto ꝓuidet caſui q̄ ꝯtingeret cardinales omnes exire conclaue. quinto ſtatui cardinales per exceptionē excōicatiōis ſuſpēſionis vel interdicti ab electione nō repelli. vltimo electos ⁊ alios q̄ mittere vel ire

tenent̄ ad curiā aſtringit ad id ſe. va. ⁊ principaliter determinat ⁊ ſupplet decre. vbi ꝑiculū. s. e. quas opiōes aūt approbet vel reprobet. dicā ꝑ ꝑtes. ⁊ prima ps determinat qḋ no. lxxix. di. nullus. ⁊ corrigit qḋ no. ho. de pe. ⁊ re. cū ex eo. cuius opi. ⁊ rōnes ſcripſi de ſciſma. c. vno. li. vi. ⁊ approbat qḋ ibi no. ⁊ qḋ tenet Archi. in decr̄. ꝑdi. vbi ꝑiculum. § ceterum. in fi. qḋ ſpecialiꝰ cōtingit hūc caſū Gar. etiā ſequebat̄ Hoſti. eo. ti. cupientes. § ꝙ ſi. vt etiā dicā. i. § fi.
h ¶ Indeterminata habes igit̄ exēplum oportune determīationis de quo loquitur proemiū harum conſtitutionum.
i ¶ Dilationem ſumme periculoſam vt i eadem conſti. in ꝑn. Io. an.

k ¶ Cetera. que patere poſſunt ex glo. predictis.
l ¶ Inferiorem. xxi. di. inferior. s. de ma. ⁊ obe. cum inferior. C. de legi. l. fi. ⁊ hoc maxime cum ille inferior ab illo ſupiori recipit poteſtatem vt in caſu noſtro cetus cardinalium a papa per quod idem videtur de concil'. s. eo. ti. ſignificaſti. ix. q. iij. cuncta.
m ¶ Tolli. iuuari poſſet per pene adiectionem. de hoc dixi d̄ offi. archipre. c. fi.
n ¶ Non poteſt. hoc etiam fatebatur Hoſti. s. e. licet. dicens ꝙ cardinales illi conſtitutioni expreſſe pronunciare nō poterant per hanc rationem tacite ſic vt. i. dicam.

o ¶ Lug. s. eo. vbi periculū. li. vi.
p ¶ Cetum. collegiū vocatur. de ſciſma. c. vno. li. vi. que ſatis reſonat in idem. vt patet. xv. di. canones. in fi. alibi dicit̄ gremium. xxiij. di. in nomine domini ante medium. Quomodo vero cardinales habent ius collegij vel capituli. nec cenſetur iure ſingulorum in diuerſis titulis locatorum. ſatis tractauit Hoſti. de iure ad liberandam.

q ¶ Cardinalium. vnde ſic dicantur. no. de offi. archipre. c. ij in prima glo.
r ¶ Modificari. diminutionem continet. d̄. x̄. ſig. c. fi. ⁊ multa verba. hic ponit. vij. ſ. vt omnem modum per quē conſtitutio tangi poſſet includat.
s ¶ Diſpenſari. hoc addit. quia ſtante conſtitutione maioris minor quandoq̄3 contra illam diſpenſat. d̄ eta. ⁊ quali. c. vno li. vi. cum ſimilibus.
t ¶ Partem. quid iuris ſit de toto. ⁊ c̄. ff. de rei ven. que d̄ tota. ⁊ s. de do. inter vi. ⁊ vxo. nuper.

u ¶ Non conſonam. quod ergo dicebat Hoſti. ꝙ alia collegia hoc habent. ergo ⁊ collegium cardinalium. Reſpondet̄ illis permiſſum. huic expreſſe prohibitum ⁊ ſi per antiqua iura conceſſum prius erat. per iſtam poſteriorem conſtitutionem correctum. de conſti. in. c. i. lib. vi. Et ſic breuiter reſpondetur ad quā plures ex rationibus Hoſti. qui tamen excuſabilis ē. q2 nō vidit decre. vbi periculū. Ad id qḋ dicitur n̄ eē veriſile filiū dei voluiſſe mortuo papa gregē fidelium eſſe ſine paſtore vel eccl'ia3 ſine ſpōſo. Rn̄detur ꝙ ſpōſus rector ⁊ paſtor ē xp̄s ⁊ caput eccl'ie que ē ipius corpus. primum patet. lxxvi. di. ieiunium. ij. in fi. ſecūdū. xcvij. di. c. i. circa mediū. tertiū de ſacra vnc. c. vno. x̄. ſed vbi. iij. q. iiij. c. fi. Licet ergo deficiat vicarius non deficient principalis q̄ vicariatꝰ.

ſolum petro ⁊ ſucceſſoribus apoſtolicis datus fuit. Abſurdi tas aūt huius opinionis apparet. q2 ſm eam nō eēt neceſſari um papam eligi. ex quo cetus cardinaliū chriſti vicariam ha beret. Item nec eſſet hoc expediens qđ cuiqꝫ ptꝫ. ⁊ facit de conceſ. preben. quia diuerſitatem in prin. ⁊ in deciſa.

a ¶ Reprobamus. ſed nūquid ꝑ hoc reprobatur opi. Hoſt. Poſt. ⁊ compoſt. et Guil. que hꝫ cardinales tollere poſſe. qđ de numero duarum partiū ſtatuit cōcil. lateren̄. ſ. eo. ti. licet ſcꝫ ordinando. ꝙ nominatus a pluribus in ſcrutinio ſit papa. vt ibi ſcripſi. Dic ꝙ nō. q2 illud cōcil. illā opinionē approbat dum dicit niſi maior interuenerit concordia. ex quo ergo concordāt nominatū vł nominandū a pluribus eē papam. videtur ille nominatꝰ ab omnibus. ⁊ facit qđ no. ſ. e. ti. ſi cui. li. vi in glo. no.

nroꝝ cōſilio reprobamꝰ[a]: irritū nihilominꝰ ⁊ inane decernētes qcqd ꝑtātis[b] aut iuriſditionis ad romanū pōtificē ptinētiū[c]: niſi quatenꝰ i ꝯſtitutōe p̄dcā ꝓmittiť[d]: cetꝰ ipſe duxerit eadē vacāte ecclia exercēdū: eo tn̄ ꝓuiſo ꝙ ſi eiuſđ ecclie camerariū[e] aut maiorē[f] vel aliquos alios ex pniarijs quoꝝ[g] officiū ꝑ obitū eiuſdeꝫ pontificis nolumꝰ expirare[h] ꝑ mortē vel alr̄s deficere quouiſmō[i] cōtingat: valeat idē cetꝰ[k] ad tēpꝰ vacatiōis hmōi ꝓ numero deficientiū[l] vel ampliori etiā quātū ad penitentiarios[m] ſi hoc[n] eidē cetui cōcorditerꝰ[o] expedire videbitur. alios ſubrogare.[p] ¶ Sane cuꝫ iuxta cōſtitutionem p̄dictam[p] papa extra ciuitatē: in qua cum ſua erat curia moriente[q] in ciuitate in cuiꝰ diſtrictu ſeu territorio moriť ſit regulariter[r] ſucceſſoris electio celebranda diſtrictꝰ ſeu territorij noīe dioceſim[s] hoc caſu[t] intelligendaꝫ fore cenſemꝰ: eo tn̄ adiecto: ꝙ ſi i certo loco cāꝝ ⁊ lr̄aꝝ apl̄icaꝝ audiētia remanēte papaꝫ alibi[v] mori ꝯtingat: nō[x] ibi ſꝫ vbi p̄dicta fuerit audiētia me morata electio celebreť: etiā ſi eadē audiētia tp̄e morť huiꝰ vacare[y] noſcať: niſi forſan āte

b ¶ Poteſtatis. reprobať ergo qđ no. Hug. lxxix. di. nullus i. cuius dictū recitat Hoſti. ſ. eo. licet. qui dixerat cardiales poſſe tūc creare cardinalē. cum poſſint tūc creare papam qđ plus eſt. ſed videmus ꝙ capitulū creat ep̄m. nec tn̄ ꝯfert bn̄ficia ad illiꝰ ſoliꝰ collationē ſpectātia. ne ſe. va. c. vno. li. vi.

c ¶ Pertinentis. ſi ergo aliquid diuiſim ad collegium ptinet quod forte prior ipſoꝝ expedit vt eſt moris. hoc non impedit facit predi. decre. vnica. ⁊ de reſcrip. edoceri.

d ¶ Permittitur. in. §. idem quoqꝫ.

e ¶ Camerariū. ad quē ſpectat temporalia pauperibꝰ erogare. vt no. Jo. viij. q. i. c. i. hodie autem magnum eſt officium ⁊ iuriſditionē exercet circa oēs debentes camere ⁊ auditorē habet etiam ad hoc quem puto ꝙ habere poſſit ſede vacāte per hanc litterā. prouiſione tamē pendente cardinales nil ab ipſo recipient. vt in predic. decre. vbi. §. prouiſionis.

f ¶ Maiorem. ex penitētiarijs. qđ ſequiť. ⁊ ē ſenſus ꝙ officium penitentiarij maioris qui ſolet eē cardinalis vel aliorum minorum nō expirat. tempore tn̄ incluſionis maior penitentiarius ſi eſt cardinalis per ſe nō poteſt vti officio. ſi tn̄ nollet in clauſura manere. etiaꝫ perſonaliter vtetur officio. vt fecit do. tuſculanus.

g ¶ Quorum. interpoſitio.

h ¶ Expirare. hoc de penitentiarijs tenebat Hoſti. de ſen. ex com. ꝙ de his in fi. vbi determinat qđ no. in ſpe. ti. iij §. i. vbi defendit Guil. ꝙ camerarius mariſcalchus ⁊ auditor camere habent ordinariam. qđ ſi verū eēt de iure communi duraret illorum officiuꝫ mortuo papa. de offi. le. c. ij. li. vi. Sꝫ hic de mariſcalcho nil dicitur. ⁊ vide qđ dixi. ſ. e. cōpil. ti. i. auditor. in prima glo. ſm quid. Si autem dicamus iſtos habere delegatam ſpeciale hic inducit ꝙ durat delegata poſt mortem delegantis. ſicut ⁊. ſ. de here. in fidei. li. vi.

i ¶ Quouis modo. puta quia incidit in furorem vel infirmitatem qui impedit executionem officij. Idem puto ſi recederet vel nollet offi. exercere.

k ¶ Cetus pōt ſuppleri vł ꝑs maior. q2 qđ maior. ⁊c. lvi. di. apl̄ica. de ele. cū inter can̄. i ꝓn. ff. ad muni. l. ꝙ maior. ⁊ hoc verū vbi ſoluꝫ pro numero deficientium ſubrogant. vbi vero pro ampliori neceſſaria ſit plena concordia. ⁊ ſic intelligo quod ſequitur.

l ¶ Deficientium. tolle quod eſt. ſ. alios ſubrogare.

m ¶ Penitentiarios. ſecus ergo quo ad camerarium.

n ¶ Si hoc. vꝫ ꝙ ꝓ ampliori numero ſubrogenť penitentiarijs. Sed nunquid nullo deficiente poterit cetus pro ampliori numero concorditer pniarios ſubrogare de verbis. videtur ꝙ nō cum conſtitutio ſit ꝓhibitoria p̄ter caſus ꝓmiſſos. ⁊ iſtud n̄ videť ꝓmiſſum niſi cum aliquis deficit.

o ¶ Concordiť. ideꝫ in decre. vbi piculū. §. nulli. ⁊. §. idē quoqꝫ. vnus ergo ſolus hoc impedire poterit. facit qđ no. eo. titulo. q2 ꝓpter. x. vł ſaltē in. §. porro.

p ¶ Predictam i. §. porro.

q ¶ Moriente vł cedente. qđ eē pōt. vt de renun. c. i. lib. vi. Nā tūc quo ad ſedē cenſeť mortuus. vij. q. i. §. ecce in quibus. ⁊ cum hic ſit eadem rō ⁊ fauor ꝓuiſionis eccleſie ⁊ ceſſet ambitio. ceſſet etiam contrariū. de decre. ſuſceptum. de reſcrip. li. vi.

r ¶ Regulariť. h̄ dicit ꝓpter caſus interdicti ⁊ rebellionis ibidem exceptos.

ſ ¶ Dioceſim. iuſtū fuit hic plus ponderari dioceſim ꝙ̄ diſtrictum. ſicut ⁊ in caſu de reſcrip. ſtatutū. li. vi. maxime q2 ſtāte dio. diſtrictus facile varianť qn̄qꝫ ꝑ conceſſiones impiales. qn̄qꝫ ꝑ occupatiōes p̄ncipiū vel ciuitatū. ad tales aūt mutabilitates eccleſiarum ſtatus nō mutať. x. di. c. i. ci. di. c. i. ⁊ de relig. domi. c. i. Si ergo papa moritur apud baſanū vel nouātulam que loca ſunt diſtrictus bon̄. quia tamen loca ipa ſunt dioce. Mutinen̄. in ciuitate mutinen̄. conuenire debent cardina. ⁊ ibidem includi. ſed cum locus ille non diſtringať per ciuitatem mutinen̄. quomodo regens ciuitatem mutinen̄. illos includet. quare melius videbatur accipere proprie territorium vel diſtrictum. ſed forte ponderauit auctor ꝙ multa ſunt loca que non diſtringuntur per ciuitates aliquas. ſed ꝑ ſingularia dominia qui domini etiam ciuitatibus nō reſpondent. Illi ergo nō ſunt de diſtrictu ciuitatis. ſunt tamen de dioce. Ad primum dico ꝙ cardinales ſe debent offerre. ⁊ ſperandum eſt ꝙ hoc facient. quia non facile continget quin aliqui ſe offerant. quos alij ſequentur nolentes perdere voceꝫ ſuā. vt de facto videmus. poſſet etiā eſſe locus remiſſioni. de qua. j. de re iudi. paſtoralis. circa medium.

t ¶ Hoc caſu. alijs ergo caſibꝰ ſumitur. vt habetur. ff. de. x. ſig. pupillus. §. territorium. tamen ⁊ alibi territorium poniť pro dioce. xvi. q. ij. c. ſi quis epiſcoporum. cui concor. de conſti. c. ij. li. vi. Quandoqꝫ etiam parochia ponitur pro dioce. xij. q. ij. bone rei. de dona. apoſtolice. in prin. quandoqꝫ ponitur pro regione. ix. q. ij. epiſcopum.

v ¶ Alibi. i. in loco alterius dioce.

x ¶ Non ibi. vbi moritur.

y ¶ Vacare. licet vacat. inſpicimꝰ primū ſtatū. ita mulier vidua vacās denoīatur a dignitate prioris mariti. donec alteri nupſerit. ꝯcor. in decre. de fo. ꝯpe. ex pte. i fi. vi. glo. Ponderamus igitur hic habitum ſine actu. ſic. ſ. eo. tit. c. i. in fine

z Ordinatum. ad idē de preben. ſi apoſtolica. in fi. li. vi.
a Transferenda. ad aliā dioce. al's idem quod. ſ.
b Prouiſio. ſ. ꝙ fiat electio i loco vbi papa morit᷑. vt i. d. §.
c Porro ꝓuidet caſui nō determinato. ꝑ. c. vbi porro. ꝑiculum. Nā licet ibi in. §. ſane. ꝓuiderit. quid iuris cū aliq̄ ex cardinalibus exe unt cōclaue improui ſum erat quid iuris qn̄ oēs exeunt ⁊ caſus iſte poſt mortem clementis fuit d̄ fcō.

mortē eadē ordinatū[z] eēt ꝑ papā de curia trāſferēda[a] quo caſu fuer̄ ꝓuiſio[b] ↄſtōis ꝑdicte. Porro[c] ſi romano n̄ electo pōtifice cardinales oēs[d] ſil' vl' ſucceſſiue. qđ abſit. exire ↄtingeret ↄclaue deputatū eiſdē. hi ad quos ꝑtinet executio cōſtitutōis ꝑdicte[e]. illos ex ipſis quibus infirmitas corpis aut nota debilitas excuſationem nō dabit. idē ↄclaue ꝗ̄cato[f] poterūt reintrare cōpellār᷑. Ide nas i ꝑdicta cōſtōne ↄtētas[g]. niſi hoc fecerit incurſuri[h]. Cardinales āt hmōi ↄclaue reintrātes ad electionē iā dictā ꝓcedāt. ⁊ al's ↄſtōez ꝑfatā obſuēt ſcḋm ſtatū i quo erāt[i] i eodē ↄclaui. qn̄ ipm vt ꝑmittit᷑ exiuerūt. Ceterū[k] vt circa electionē ꝑdictā co magſ vitēt᷑ diſſēſiōes ⁊ ſciſmata. quo mior eligētib⁹ aderit diſſidendi facultas[l] decernim⁹. vt null⁹ cardinaliū cuiuſlibz[m] excōis ſuſpēſionis aut interdicti ꝑtextu a dicta valeat electione repelli. iuribus alijs[n] circa electionez eādē hacten⁹ editis plene in ſuo robore duraturis. Verū[o] qr tam ex ꝓuiſis[p] remedijs ꝗ̄ ex orōnib⁹ ad deuz ſup hmōi negocio effūdēdis[r] qđ breuit hmōi celebret᷑ electio ꝑſumendū ē ꝓbabilr̄ et ſperandū ſtatuim⁹ vt electi et alijs[s] q̄ ex q̄cūq₃ cā[t] ad ſe. ap. venire l' mittere[v] ſūt aſtricti. ad ipaz cū vacat ac ſi nō vacaret[x] venire vl' mittere teneāt᷑. Idē.

C Auſaz[y] electōis[z] poſtulatiōis ſeu ꝓuiſiōis[a] ꝑ appellatōz ab ipa l' occaſiōe[b] ipi⁹

d Oēs. bene dicit. qr ſi aliq̄ vel aliquis remaneret. i illos vī illum reſidet ius eligendi. vt colligit᷑ ex pred. decre. §. ſane. ⁊ facit qđ no. d̄ poſtu. pla. gratum. cū ſuis cōcor. vbi vero oēs mortui eēnt q̄d iuris ſcripſi poſt Hoſt. ſcripſi. ſ. co. licet.
e Predicte. de quibus habet᷑ in §. preterea.
f Compellant. ſed quid ſi aliqui territorium illorum exeant faciant de his que. j. diſtrictum ipſoꝝ manent. Sed nunq̄d ſi illi ſoli poterūt eligere. Item quid ſi nulli remanent. vide qđ dixi. ſ. in glo. iuſtum. Item q̄d ſi oēs remanēt ⁊ aliqui citius reintrāt cōclaue. nunq̄d illi poterūt eligere ⁊ ſi alij nō haberent iuſtam cauſā. planū eēt. Sed quid ſi alij non intrantes hñt iuſtū metū mortis. vt allegabat᷑ poſt mortē Clemētis ⁊ dicatur dn̄s tpalis nō eē potēs ad ſecuritatē ipſoꝝ. vt etiā tunc dicebatur quid fiet. ⁊ quis de iuſta cā metus cognoſcet iſta nō decīſa nec tunc prouiſa adhuc egebunt prouiſione.
g Contentas. in. §. ꝙ ſi ꝑ premiſſa.
h Incurſuri. qr pena ciuiū ⁊ rectorū eſt punitio ciuitatis. videt᷑ etiam includi pene de quibus ibi in. §. ciuitas.
i In quo erant. habita diſtinctione an lapſi eēnt tres dies tantum. an etiam. viij. vt ibi in. §. cōclaue.
k Ceterū. iſte. §. approbat qđ no. Jo. lxxix. di. c. i. vbi not. de vitio eligentiū obijci nō poſſe. ⁊ ꝓrogat opinionē cōpoſt. no. ſ. e. li. q̄ dixit ↄ electionē factā ꝑ duas ꝑtes excipi nō poſſe de excōicatiōe vel ſuſpenſiōe eligēnū etiā ſi ſit notoria. nec obſtat ſcḋm eū ꝙ peccāt alij cōicando talib⁹. faciūt eni͂ h̄ aucte illi⁹ iuris qđ oēm exceptionē remouet. all'. ff. de riuis. l. ſuus. §. ſi q̄s riuū. Itē ſcḋm ipm in cāu neceſſitatis licite excōicato cōicat᷑. ſ₃ maior neceſſitas ꝗ̄ carentia vicarij ieſu xp̄i nō poſſet haberi. xxij. di. oēs. ij. q. vi. ad romanā. ⁊ facit. ſ. de here. preſidētes. li. vi. hic approbat᷑ hec opinio etiam quo ad actū electionis faciende.
l Facultas. facit. ſ. e. indēnitatibus. §. vt autem. li. vi.
m Cuiuſlibet. iuris vel hominis. Item qualiſcunq₃ ſit ſuſpenſio vel interdictum.
n Alijs. lxxix. di. ꝑ totū. xxiij. di. in noīe dn̄i. ſ. co. licet.
o Verū. qr approbat qđ no. Gar. ⁊ Jo. mo. ſ. e. cupiētes. i. rn̄. li. vi. ſup. v̄. cōparere. qui dicebāt electū nō venientē tūc. j. tps illi⁹ ↄſtōis icurrere penā. mouebant᷑ illa rōne quia iuriſditio pape ⁊ ipſius exercitium remanet penes collegium cardinalium. que ratio reprobatur. ſ. i. rn̄. Dicebāt tn̄ ꝙ papa deberet penam remittere. ex quo venit an̄ creatiōem pape licet poſt tpa alle. ff. ſi q̄s in ius vo. non ie. l. ij. §. fi. Archi. ibi in fi. prime partis ꝓpter verbum coram nobis tenebat ↄ rium. ſ. ꝙ non incideret in penam tunc non veniendo. cū ſcripſi ſuper illa decre. hunc caſum non tetigi. quia mihi videbatur contra equitatem ꝙ tunc incideret. ⁊ per illud. v̄. coram nobis de rigore videbatur ꝙ incideret. Quis enim pōt diuinare aſtrictus ad veniendum quando ſit papa creandus cum ergo poſſet omni die creari. ergo om̄i die paratu₃ ſit is q̄ aſtrictus eſt ad cām ꝓſequendam. ⁊ licet rigoroſu₃ videatur reſpicit tamē expeditionē eccleſiarū ⁊ forte propt᷑ hoc nō vtit᷑ hic v̄bo declaramuſ ſed verbo ſtatuimus
p Prouiſis per decre. vbi ⁊ iura que allegaui in fi. ꝑxi. ꝑtis
q Orationib⁹. qualis debeat eē oratio. vide qđ dicam. j. de reli. ⁊ vene. ſan. ſi dominū. ad fi. ⁊ quō in ea ſperandu₃ eſt. ibi dixi ſatis in vltimo membro glo.
r Effundendis. vt in decre. vbi ꝑiculū in fi. ⁊ verbū effuſionis largitatē ⁊ abūdantiam denotat. xvi. q. i. reuertimini.
s Alij perſone inſtructe opponentes ⁊ appellantes.
t Quacunq₃ cauſa. per hoc videtur ꝙ citatus qui tenet᷑ ire vel mittere ad curiam mortuo papa teneatur ad idem. cui⁹ contrarium no. Hoſti. de accu. licet. vt ibi ſcripſi. ſuper verbo acceſſiſſes.

v Mittere. ſicut hi quos artat decre. i. ſ. e. li. vi. decre. i. d̄ ap. ⁊ decre. ꝗuis. de offi. ordi. Item electi cathedralium vel regularium eccliaꝝ quos artat cōſtitutio cupientes. niſi ſint iuſte impediti. vt. e. c. §. ꝙ ſi. Item poſtulati. qr ſunt eccleſijs alligati vt ibi. §. deniq₃. vel ſemine. ſ. co. idēnitatibus. §. ſed cum eas. li. vi.
x Ac ſi non vacaret. ⁊ ſic patet ꝙ infra tempora ſtatuta.

y Cauſam. Caſus primo ponit formaz ſcḋm quā appellās appellationem intimat appellatio. vt ꝑ ipam cauſa beneficialis ad curiam deuoluatur. ſecundo ꝓuidet cum appellatus vel ipius ſpecialis ꝓcurator nequit haberi. tertio prouidet cum per metum appellati vel ſuorum intimatio fieri non poteſt. quarto viciat intimationem taliter factaz quinto prorogat hunc modū intimādi ad alios caſus. determinat no. ꝑ Inno. Hoſt. Jo. mo. ⁊ Archi. eo. ti. c. i. li. vi. ſup v̄. j. menſem ꝑ compoſt. ibidē ⁊ Guil. in ſpe. ti. de citatio. §. ſequitur. poſt prin. plenius de ap. §. qualiter. v̄. cautus etiam ſit. ⁊. v̄. quid ſi ꝓcuratori. adhuc apertius ꝑ Guil. mandegoti in libello electionum in fi. per ipſum Jo. mo. de regu. iur. in generali. li. vi. vltra medium. ⁊ quod no. ſ. eo. cupientes. i. rn̄. li. vi. ſuper. v̄. noticiam.

z Electiōis. etiā ep̄alis vl' cathedral' eccl'ie. vt dicā. j. §. pe.
a Prouiſionis. hec tria exprimit. decre. i. eo. ti. li. vi.
b Occaſiōe. i. ꝓpt᷑ cām electōis poſtulatiōis vl' ꝓuiſiōis vt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſi appellet a grauamine illato in iudicio. q̄ cāu locū h₃ decr. i. ē. eo. li. vi. fm cōpo. q̄ plus ibi no. ꝙ ſi ſup ꝑma appellatōe dent iudices extra curiā. ⁊ ab illoꝝ grauamine appellet locū h₃ decre. illa ⁊ dicit ſic ſeruaſſe Inno. l₃ q̄dā ꝯ. ꝙ ſolū i cā ꝑi me appellationis h₃ locū hec decre. qd̄ ē ꝯ mētē. q₂ ꝑ ſcdam appellationē ſicut ꝑ primā poſſit ꝓtelari vocatio.

a ¶ Se. ap. In alijs eni nō h₃ locum ꝑdi. decre. i. ē. e. li. vi. vt ibi no.

b Deuolui. quo ad hoc vt principale negociū ſit in curia. vt dicā. j. §. pe.

c ¶ Appellati. ſi contra capitulū vel collegium appellet. vide qd̄ no. ē. e. bone. i. in glo. i. ſoli de cōceſ. preben. ſi ca. lib. vi. in glo. vi.

d ¶ Specialiter. approbat opinionē ſpec. in ꝑn. ꝟ. quid ſi ꝓcuratori. vbi poſitis duabus opinionib⁹ quarū prima hēbat

ad ſe[a]. ap. emiſſā tūc demū ad ſedē eādē deuolui[b] cēſem⁹ cū i appellati[c] aut ꝓcuratoris eiuſdē i ipa cā ſpāli[d] ꝯſtituti ꝑñtia interpoſita[e] fuerit. an eoꝝ alteri[e] infra mēſē ab interpoſitiōe[f] ipſius vel ſaltē p⁹ lapſū eiuſdē mēſis ꝯcito cōmode[g] fieri poterit legitime intimata porrecto[h] v₃[i] ſibi ſub ſcriptura autē tica[k] vel ꝑlecto[l] illius tenore et copia mō ꝯſili[m]. ſi petita[n] fuerit inde facta. Qd̄ ſi forſan appellatū abeē ⁊ ꝓcuratorem talē[o] nō inueniri ꝯtingat[p] in[q] domo quā ipe appellat⁹ hītare[r] cōſt[s] ꝯſueuit l ſi dom⁹ eād i remotis[t] exiſtat in eccl̄ia cathe

ꝙ nō ſufficit intimari procuratori. Secūda ꝙ ſufficit. dicebat primā verā in generali ꝓcuratore. ſecūdam verā in ſpeciali. allegabat de teſti. ꝑſentium. §. ceterū. li. vi. ff. de libe. cā. l. immo. ff. de cōtrahen. emp. l. in huiuſmodi. de procur. dilectus ⁊. c. nō iniuſte in fi. ſicut autē ſpeciali ꝓcuratori appellati fieri poteſt intimatio. ita etiā poteſt fieri ꝑ ſpecialem ꝓcuratorē appellantis. Nā ⁊ talis in his cauſis appellat. qd̄ dic vt no. eo. ti. ꝓcu. li. vi. Quomodo vero formet ꝓcuratorium ad intimandū. ⁊ quomodo ꝑ procuratorem fiat intimatio. vide in predic. li. electionum in fi. ⁊ quomodo de procuratorio ſuo. ſicut ⁊ de appellatione debet fidem facere.

d ¶ Interpoſita. ⁊ tunc interponit ſil ⁊ intimat. quare cum ſilis cōſtet illum appellaſſe alia intimatio facienda nō eſt.

e ¶ Alteri. ſ. appellato vl ſpāli ꝓcuratori. ꝗ forti⁹ ſi vtrīꝗ ſil vel diuiſim. ⁊ tolle hic lr̄am legitime intimatā que ſequitur.

f ¶ Interpoſitione. ⁊ ſic currit de momēto ad momentū. concor. ē. de re iudi. ꝙ ad conſultationem. ibi a prolatiōe. ⁊ quot dies habeat menſis notaui. eo. ti. ꝗ ſit. li. vi.

g ¶ Cōmode. cōcor. ꝑdi. decre. ꝗ ſit in prin. li. vi. ⁊. c. cupientes. §. ceteꝝ. veniet hoc i arbitratu boni viri ⁊ datur hic tempus arbitrarium ad purgandam morā temporis determinati. alibi econuerſo datur tempus determinatum ad purgādā morā tēporis arbitrarij in predi. §. ceterū. ⁊ ꝑ hoc videtur ꝙ poſt hoc tēpus facta intimatio non deuoluat. vt dicam in fi.

h ¶ Porrecto. per hoc patet ꝙ expenſis intimantis habet h̄ fieri ſicut de libello dicitur. iij. q. iij. offeratur.

i ¶ Videlicet. declarat verbum legitime quod premiſit.

k ¶ Auctentica. ſ. cōfecta manu publica vel habente ſigillū auctenticū. de ſen. ex. cum medicinalis. li. vi. ⁊ ſatis dixi d̄ ꝓba. poſt ceſſionē. vt eni dicebat ſpe. in. ꝟ. in ꝑn. all. graue eēt dicere ꝙ aduerſario meo dicenti ſe appellaſſe ad curiā teneor credere cū appellatio hoc caſu habeat vim citationis. vt j. dicam. ⁊ quomodo appellato interdum expediat auctentica ſcriptura. patet j. c. proxi. §. pe.

l ¶ Vel perlecto. patet ꝙ primo caſu cū porrigit non eſt legi neceſſe. concor. de ap. appellatio. li. vi. ⁊ iſtud per deſignat integram lectionem ſilr. ff. de. ꝟ. ſig. vrbana. §. pernoctare.

m ¶ Conſimili. ſ. ſubſcriptura auctentica.

n ¶ Si petita. ſi ꝗ nō pet it ſufficit legiſſe. ꝯcor. ē. d̄ ſepul. c. i. in fi. li. vi. de ſen. ex. c. i. e. li. ꝑ qd̄. c. p₃. ꝙ vtilie conſiliu₃ eſſet

appellato de petitōe ꝑdcā facere ꝯfici publicu₃ in ſtr̄m. ſatis tn̄ eēt de h̄ ꝑ teſtes fidē fieri poſſe. l₃ ibi ſec⁹. vt ibi notaui.

o ¶ Talem. ſpecialem de quo premiſit.

p ¶ Cōtigat. collige lr̄am q̄ ē. j. volum⁹ applōnē hmōi publicari. Io. an.

q ¶ In domo. i. añ domū. eo eni inuito ñ ꝯ domū igredi. facere enim iniuria₃. ff. de in ius. vo. l. pleriꝗ. ⁊. l. ſe. ⁊ de hoc dixi de eo qui mitti. in poſ. c. i.

dralis[u] i cui⁹ ciuitate vl dioceſi ꝯſiſtit bñficiū. ⁊ nihilominus vtroꝗ[x] caſu in eccl̄ia l bñficō[y] d̄ q̄ agit volum⁹ appellatiōe₃ hmōi publicari. ac de ipa qñcūꝗ petitū fuerit copiā mō ꝑmiſſo[z] fieri appellato. Verū ſi ꝓpter appellati aut ſuoꝝ metū[a] vel potētiā intimatio fieri nequeat vt ꝑfert[b] appellatiō₃ eādē in loco aliquo[c] publico[d] ſic ſolenniter[e] volumus publicari ꝙ ad appellati ſeu ei⁹ procuratoris[f] noticiā poſſit veriſilr[g] ꝑuenire. Intiatio vero aliter facti oī careat iuris effectu nec cauſa per appellationē eādē ad ſedē cēſeatur deuoluta[h]

r ¶ Habitare. etia₃ ſi ſit inquilinus. ff. d̄ dam. infec. l. iiij. §. ſi domum.

ſ ¶ Cōmuniter. l₃ ergo ibi nō habitet vltra dimidiū anni ſ₃ minus ex quo tamē ibi habitat pluſꝗ alibi ibi poterit fieri intimatio. ad hoc. ff. d̄ ꝟ. ſig. maiore. ſed ſi equaliter habitaret in duob⁹ locis. i quolibet illorū fieri. poterit vbi elegerit appellans. ⁊ tutum eēt fieri in vtroꝗ. facit de ſepul. cū quis. §. i. li. vi.

t ¶ Remotis. ex remotione ergo loci ſtatuit ius diuerſū. de ſen. ex. relatū. de temp. or. cū nullus. §. ij. li. vi. ⁊ vt ibi notaui puto hoc arbitrarium. de hoc. ē. de reſti. in inte. cum ex lr̄is. in glo. penul.

u ¶ Cathedrali. cōcor. j. de fo. cōpe. ꝗuis.

x ¶ Utroq₃ caſu. ſ. cum publicatio fit ad domum vel in eccleſia cathedrali propter domus diſtantiam.

y ¶ Beneficio. etiā ſi eſſet campeſtre vel rurale. ⁊ ſi nō ſit ibi notarius nec preſentia teſtium illos adducat. ⁊ ſic ſeruat in hoc caſu ⁊ in caſu decre. vl. eo. ti. li. vi.

z ¶ Premiſſo. ſ. ſub auctentica ſcriptura.

a ¶ Metum iuſtum. de ap. ſi iuſtus.

b ¶ Ut prefertur. q₂ nec dño nec ſpeciali procuratori nec ad domum habitationis ⁊ in beneficio nec in eccleſia cathedrali ⁊ beneficio. Si autē dominus vel appellans locum adire nō poſſit perſonaliter. poſſet tamen adire ꝑ procuratorem. vel econtra nō ꝑ procuratorem. ſed perſonalit poteſt adire nec erit locus ei quod dicitur. ſed intimationem ad domū fieri oportebit. ⁊ hoc vult litteraiſta vt prefertur.

c ¶ Aliquo. licet ergo ſanū ſit cōſilium qd̄ no. Guil. maude. i libello ꝑdicto ſuper forma pe. ſ. ꝙ i pluribus locis fiat publicatio. q₂ tanto maior preſumptio erit cōtra appellatu₃ de ſcientia. facit de po. prela. c. i. q̄ ma. ac. poſ. cum in tua. ꝑ hāc tamen litteram patet ſatis eſſe ꝙ fiat in vno loco. dūmodo ſit publicus. ⁊c̄. vt hic dicit.

d ¶ Publico ad tollendas illoru₃ fraudes qui captata oportunitate abſentie illoꝝ quos tangit vel ꝑ quos poſſit inſinuari faciunt tales intimationes. facit in auc̄. de litigi. §. omnem coll. viij. ſimiliter qd̄ no. ē. eo. ti. c. vlti. li. vi.

e ¶ Solēniter volumus publicari. cōcor. e. ti. q₂ ꝓpter. in fi. fiet aūt in loco viciniori. e. ti. vbi ꝑiculū. §. porro. li. vi. de ꝑſum. quoſdā. ⁊. c. quāto. in publica miſſa populoſa vl ſermonib⁹ vl nūdinis vel alio actu ꝑ populū frequētato

f ¶ Procuratoris. ſpecialis de quo prius dixit.

g ¶ Veriſilr. fa. extraua. boñ. rē. non nouam poſt prin. Et nō ꝙ inſpicit veriſimilitudo. cōcor. de preſump. q⁹. veriſimile. ⁊ c. lr̄as. de re. iur. inſpicimus. li. vi.

h ¶ Deuoluta. qd̄ no. ꝗ Inno. ⁊ Hoſt. in glo. i prin. all. ꝙ decre. i. eo. ti. li. vi. artat etiam ignorātes ex quo appellatio pu

blice fuit emiſſa. cū ꝯſtitutio illa voluerit ꝓuidere ꝯ̄ vacatio-
nes eccleſiarū. vel ē falſum vel intelligēdū nō de appellato.
ſed de alijs q̄rū intereſt. vel intelligēdū eſt ſm̄ ꝓximū dictū
q̄n. ſ. ita publice factū eſt. ꝙ veriſimilr̄ potuit ad appellati l̄
ſpālis ꝓcuratoris noticiā ꝑuenire. ⁊ h̄ tūc demū q̄n ꝓpt̄ me-
tū vel potentiam ⁊c̄.
vt ibi. cū eni taliſ ap-
pellatio habeat vim
citatiōis ꝑemptorie
vt ibi. ad idē de ap.
ſepe. ita ꝙ nō veniēs
in termio iuris habe-
tur ꝯtumax ⁊ ꝓcedi-
tur ꝯ̄ eū vt ꝯ̄ ꝯtuma-
cem ⁊ in ꝑ̄ncipali. ab-
ſurdū eſſet ꝯtumacē

predictam. niſi ad appellatū[a] eius plena[b] ⁊ certa[c] noticia infra tempus[d] ꝑ̄dictum aliter ꝑuenisset. ¶ Idem quoq; i alijs caſibus[e] obſeruari volumus. in quibus requiritur intima-

cenſeri ig̃rātē cui appellatio intimata n̄ eēt. ⁊ hec oīa x̄a pu-
to etiā in electiōib⁹ cathedraliū ⁊ regulariū eccleſiarū de q̄-
bus loquit̄ decre. cupiētes. vt ex q̄ nō alit̄ q̄ꝫ ꝑ appellationeꝫ
deuoluūt̄ ad curiā. neceſſe ſit ꝑ hūc modū intimationē fieri.
Fortius eni punit ⁊ artat ꝯſtitutio cupiētes. q̄ꝫ decre. i. ꝓuat
eni iure q̄ſito. ⁊ totali ꝓſecutiōe ꝓceſſus ⁊ ad ꝑſonaleꝫ artat
comparitionē. ſed decre. i. punit ſolū in ꝓceſſu fiēdo in partiſ
abſentia. ⁊ ꝑ eā ſatis ē ꝓcuratorē mittere. ḡ etiam fortius ibi
faciēda ē intimatio. ⁊ ſic ab olim ſeruauit curia. q̄n tn̄ appel-
latus nō poterat haberi. varie loquebant̄ doc. qḋ tn̄ h̄ expe-
ditum eſt. Et no. ꝙ licet hec lr̄a viciet intimationē ⁊ impediat
deuolutionē. nō viciat appellationē q̄ min⁹ ſuꝑ ea poſſꝫ ext̄
curiā impetrari. vn̄ in talib⁹ appellatiōib⁹ nō tria tp̄a. ꝑ̄muꝫ
q̄ ꝑ̄ſcribit̄ appellationi ne poſſit inꝑponi ⁊ eſt decē dierū a no-
ticia. de ap. ꝯcertatiōi. li. vi. ſm̄ q̄ ꝑ̄ſcribit̄ deuolutioni ꝑ̄nci-
palis negocij ad curiā ſi nō fiat intimatio. vel fiat ſed nō debi-
to tp̄e ⁊ debita forma. ⁊ de h̄ h̄. tertiū quo ꝑ̄ſcribit̄ ꝓſecutio-
ni. ⁊ in deuolutis ſeruāda ſunt tp̄a decre. i. ⁊ decre. cupiētes
in alijs dat̄ ann⁹ ⁊ ex cauſa biēniū ⁊ vlt̄. de ap. cum ſit. ⁊ c. ex
ratiōe. Predicto ꝝ aūt ſcdm̄ nō pōt eē ſine ꝑ̄mo. i. deuolutio
ſine appellatiōe. ſed ꝑ̄mū bn̄ pōt eſſe ſine ſecūdo. ꝟ ap. cordi.
li. vi. vn̄ dic̄ Io. mo. in ꝑ̄dicta regula in generali. ꝙ cū nego-
ciū tractari in ꝯſiſtorio ꝑ̄ncipis ſit h̄ ſpāle. h̄ ius ſingulare fa-
cilius tollit̄ q̄ꝫ cōe. al's. ff. de pac. ſi vn⁹. §. pact⁹. in auc. de nō
alie. §. qꝛ x̄o. coll. Audiui aliq̄s dicētes. ꝙ mēs ē hui⁹ lr̄e. ꝙ
nō valeat appellatio ꝑ̄dicto mō nō intimata. ita ꝙ nō valeat
impetratio ſuꝑ ea facta etiā ex curiā. Mihi placꝫ ꝑ̄mū dictū
qḋ etiam placet Ioh. mo. vt predixi. Sed ob. qꝛ ſm̄ h̄ erit in
poteſtate appellantis eludere decre. ſtatuim⁹. ⁊ non deferre
ꝑ̄ncipale negociū ad curiā. So. appellato ⁊ ignorāti non ap-
pellanti intēdit hec ꝯſtitutio ꝓuidere. q̄re ꝯſulo ꝙ appellās
vadat vel ſufficientē mittat. vt ſi veniret appellatus forte ſci-
ens quē ignorare credebat ꝓcedi poſſit. vel ſi papa ad curiā
citare vellet appellatū. alias ex parte appellati nullo venien-
te planū eſt ꝙ pena ꝓceſſus de qua decre. i. loquit̄ locum ha-
bere nō poſſet. ſed pena decre. cupiētes. de q̄ predixi. bn̄ poſ-
ſet hr̄e locū etiā appellato nō veniente.

a ¶ Appellatū. nō repetit de ꝓcuratore. ꝑ qḋ videt̄ ꝙ h̄ caſu vbi nō ꝑ modos ꝑ̄dictos haberet̄ noticia. nō ſufficiat ꝓcuratorem ſciuiſſe.

b ¶ Plena ⁊ certa. no. ꝙ nō ſufficit talis qualis ſicut in caſu decre. illud de ele. ex. mi. cū ſimilib⁹. ꝗꝛ plena dicit. vt totius appellationis ⁊ oīum obiectoꝝ i illa noticiā habuerit. ſic etiam teſtis dicit plenam veritatem. de accu. cum dilecti.

c ¶ Certa. dicit indubitatū ſibi ſit vel eſſe debeat ſic appellatum ex quo aūt certus eſt certificari vlteri⁹ non debet. de re. iur. cum qui certus. poſſet aūt hoc conſtare. quia ſuꝑ appellatiōe ꝯſuluit aduocatos amicoſ. vel ſimili modo forte ꝑ amicum ꝓpriū vel amicū appellātis ſibi plene fuerat intimata.

d ¶ Tp̄s ꝑ̄dictū. ſ. mēſis vel poſtq̄ꝫ cito cōmode fieri poſſet. ꝟ c. c. in ꝑn. Et no. qꝛ ꝑ hanc litterā puto. ꝙ notificatio facta p⁹ tp̄s ꝑ̄dictū nō artat appellatū nec ꝺuoluit. alias ſequeret̄ abſurdum. ꝙ ſi poſt annū vel q̄nquēniū notificaret appellatio-

nem. artaret appellatū ⁊ deuolueret. Hec aūt tp̄is determi-
natio ꝓcedit ab hac ꝯſtitutiōe. de q̄ ꝑ̄dicti doc. nō cogitaue-
runt. Int̄ alia ḡ ſubſtantialia vt deuoluat appellatio cauſas
bn̄ficiales ad curiā. de q̄b⁹. ꝟ. c. c. i. c. vt circa. li. vi. requirit̄
debita notificatio de q̄ hic loquit̄. ⁊ ꝙ fiat infra tp̄s h̄ expreſ-
ſum. his ⁊ alijs ꝯcur-
rentib⁹ ſic deuoluit̄
ꝙ ꝯſtituit abſentē cō-
tumacē ⁊ ꝓceditur i
ipſius abſentia in ꝑ̄n-
cipali etiā ad diffini-
tiuam ex q̄ non venit
infra tp̄a. Sed an ſic
ꝯſtituat eū ꝯtumacē
ꝙ nō poſſit appella-
re a diffinitiua cōtra
ſe lata. dubitari ſolet. ⁊ compoſt. in ꝑ̄di. decre. i. c. ti. li. fi. i gl.
q̄liter ꝓbatiōes in. v. q. tenet. ꝙ q̄n citatio vel notificatio ꝑ-
ſonalit̄ apprehēdit. fit vere ꝯtumax nec appellet. q̄n x̄o fc̄tā
fuit ad domū eccleſiā vel locū publicū tūc ſit vicie ꝯtumax ⁊
appellare poſſit. ⁊ fert̄ hanc opinionē multū vigere in curia.
Aliq̄b⁹ videt̄ ꝙ ſatis ſit hoc caſu abſentē puniri in ꝓceſſu ⁊ et
diffinitione cauſe. non eſt aūt hoc equū appellatiōe ꝑuari. cū
non ſit expreſſum. ⁊ vide qḋ dicā. j. ꝟ do. ⁊ ꝯtu. ſi ante. ſupra
dicta ꝓcedūt in his bn̄ficialib⁹ de q̄bus locum hꝫ ꝑ̄di. decr.
i. In his x̄o q̄b⁹ locū hꝫ decre. cupiētes. planū eſt ꝙ nō pu-
nitur ꝯtumax ſolū in ꝓceſſu. imo cadit ab omi ſuo iure. vt ibi

tio facienda. ¶ Idem.

Conſtitutionē[f] vt circa[g] editam in concil. lugdu. locum decernim⁹ non habere. q̄n que opponūt̄ directe[h] reſpiciūt ius eccl'ie[i] vl'

e ¶ Caſib⁹. vt. j. de ap. c. i. j. de renū. c. vno. ꝟ. §. qḋ ſi ꝑ. ⁊c. de ꝓcu. mādato. ad idem. ꝟ. vt li. nō ꝯt. q̄m. In caſib⁹ tenet̄ q̄s non ſolū intimare. ſed requirere. xvi. q. iij. placuit. ij. ꝟ. de emp. ⁊ ven. c. fi. ꝟ. de of. or. ſi canonici. ⁊ c. q̄uis. de ſen. ex. c. i. de ſepul. c. i. li. vi. ⁊. j. de ſepul. dudū. ⁊. j. de here. c. i. cū ſimilibus. In q̄b⁹ etiā tutū eſt hūc ordinē obſeruari. Sūt etiaꝫ q̄dam intimatiōes q̄ fieri debēt pape. in q̄b⁹ nō puto qḋ h̄ ꝺr locū hr̄e. vt. ꝟ. de ꝑbē. ꝑ̄ue. x̄. metropolitani. de ſta. mo. c. fi. x̄. qḋ ſi forſan. ꝟ cle. egro. c. vno. §. ſi aūt. li. vi. ⁊ in extrauag. bonifacij ſc̄tā romana. ⁊. j. de here. nolētes. ad fi. Io. an.

f ¶ Conſtitutionē. Caſus. Licet Bonifaci⁹ aliq̄ declarauerit de q̄bus ſuo tp̄e dubitabat̄ circa decre. vt circa. vt. ꝟ. e. is q̄. ⁊ c. q̄ ꝯtra. ⁊ c. ꝓcurator. ⁊ c. ꝯſtitutio. li. vi. poſt eū tn̄ noua dubia emerſerūt q̄ clemēs hac ſua ꝯſtitutione declarat. q̄ breuit̄ ſummari nō pōt. Sꝫ h̄ dic̄ decret. vt circa. locū nō hꝫ. cū appellās ius ſuūꝫ vel eccleſie directe ꝓſequit̄. ſed cū in formā vel ꝑſonas opponit crimia vel defectus. q̄rū circūſtātias ſi nō ſpecificat ſuꝑ illis. nō audit̄ etiam ſi iuret illas didiciſſe de nouo. nec etiam in eadeꝫ cā ſuꝑ illis auditur alius nō appellās ⁊ ꝓſequēs cōe nō ꝓpriū intēe pōt tn̄ aſſiſtere appellanti appellās. qui non ſeruat formam. etiā ſi appellationi renūciat per viam querele non ꝓſequit̄ obiecta. nec etiam alia niſi in caſibus exceptis. Omiſſio forme licet appellantem a probatione repellat. non tamen infirmat probationem ſuper his legitime factam aduerſarij confeſſione vel aliter. Aliquas opiniones determinat. de quibus dicam per partes. Et principalit̄ approbat qḋ obſcure no. archidia. in decre. vt circa. dicens ibi. ꝙ electus non tenebatur ſeruare illam ꝯſtitutionē. ſed ſatis erat ꝙ in ſua appellatione ſeruaret antiqua iura.

g ¶ Ut circa. ꝟ. e. li. vi. ⁊ ita reſtringas hanc declarationem ad illam decre. nam decre. i. ⁊ decre. cupientes. c. ti. ⁊ li. non contingit hec declaratio. nam ille locum habent. etiam ſi nō appelletur ꝓpter crimina vel defectus. ſed ꝓpt̄ intereſſe ꝓprium appellantis. nec mireris. nam ille artant ad veniendū vel mittēdū infra certa tempora. decre. vt circa ad exprimēdum ⁊ iurandum.

h ¶ Directe. ſꝑ eni ſcd̄ario vel indirecte contingit eccleſiam.

i ¶ Eccleſie. poſſet ꝯiūgi ⁊ non ꝯiūgi verbū opponentis qḋ ſequitur ⁊ hoc intendit ꝙ ſi eccleſia vel prelatus ipſius nomine ſic opponit puta dicendo hoc eſſe de iure eccleſie ꝙ voceꝫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

habeat in electione.ſ.c.ſcriptum.⁊.c.ꝯſtitutis.⁊.c. cumana de cau.poſ.cum eccleſia.vel ꝙ de ipſius gremio debeat eli-gi.vel ꝙ ad eam ſpectat ꝓuiſio.de ꝯſue.cum dilectus.de re-ſti.in int.c.ij.de ꝟ.ſig.abbate.non erit locus forme decre.vt circa. Idē ſi loquit̄ de eccleſia ad quā facta ē electio poſtula

opponentis[a] perſone[b] ſed tātū vbi per competitorem[c] vel oppoſitorem quēlibet appellantem[d] in formam aut perſonas[e] defectus[f] vel crimina opponū-tur[g]. ¶ Ceterū cuꝫ circa crimi-na vel defect⁹[h] debitam circū-ſtantiarum ſpecificationē pre-dictus omittit appellās non ē poſtmodum in ꝓſecutiōe ne-gocij ſuper his[i] audiēdus. etiam ſi circūſtātias hmōi vel ꝓbationes earū per iuramētuꝫ

tio vel ꝓuiſio vt qꝫ dicunt̄ facta p̄dicta ꝯ̄ priuilegia ipſi⁹ eccleſie.ſ.de ele.ꝯſiderauimus.vel oppo-nitur de numero.ſ. de reſcrip.ꝯſtitutus

a ¶ Opponentis .vt qꝫ dicit bn̄ficiū ad ſe ſpectare vel ſibi debitum vel ꝙ ipſe habet ꝓuidere forte iure ad ipſum ſolū deuoluto.vel ꝙ fuit cō temptus.vel quia ē canonice electus hiſ et ſimilib⁹ caſibus i appellatione non eſt neceſſe ſeruare ꝯſti-tutōnē vt circa. Pre-cepi dubitatū in curia in h̄ caſu ſcripſerat papa mihi ꝓuide-ri de bn̄ficio in certa dio.qđ nō excedat valorē.l.flor̄ .vel ſi de loco ſim oriūdus.ꝓ ticio ſcripſit ſimplicit̄ ſcđo ꝙ ſibi ꝓuideret̄ in eadē dio.de vacāti vel p̄mo vacaturo.poſt h̄ vacā-te bn̄ficio in dioc̄.facio mihi ꝑ meū executorē illud ꝯferri.ti-cius etiā facit ſibi idē bn̄ficiū ꝑ ſuos executores conferri. et appellat a ꝓuiſione mihi facta ⁊ ꝓceſſib⁹ executoꝝ meoꝝ dicens ꝙ beneficiū excedat ſummā taxatam .vel ꝙ non ſum de dioc̄.oriundus.dubitat̄ an decre.vt circa in appellatiōe ſer-uari debuerit.videt̄ ꝙ nō ꝑ h̄ ꝑncipiū q̄ſi appellatio fundet̄ ſuper iure appellantis nō ſuꝑ defectib⁹ vel criminib⁹. Cōtra-rium videt̄ qꝛ vtroqꝫ caſu opponit̄ ꝯtra formā ꝓuiſiōis.⁊ nō ſolum ꝯ̄ electionē circa quā ſtatute ſunt forme conci .qꝛ ꝑp̄t̄ e.ti.ſꝫ etiā ꝯ̄ ꝓuiſionē cadit obiect⁹ in formā.vt patet in litte-ra ipſi⁹ decre.vt circa. Itē ſecūdus obiect⁹ ſatis ē in ꝑſonaꝫ vt defectiua dicat̄ ex loco originis q̄ ad illud bn̄ficiū⁊ licet il-lud ꝓcedat a reſcripto.ſatis tamen cōuenit iuri cōi.fa. quod no.de reſcrip.ſi ꝓponentē.in glo.fi.

b ¶ Sed repete.decernimus locum habere tm̄ ⁊c̄.

c ¶ Competitorem.eiuſdem dignitatis vel bn̄ficij cuiuſcūqꝫ et coniūge appellantem quod ſequitur.

d ¶ Appellantē.nō dicit ad ſe.ap.vel ad nos vt.ſ.c.ꝓxi.qđ fa.ꝓ opi.quā tenui in decre.vt circa.in glo. ad papā. tm̄ cer-tum ē ꝙ ſolū in extiudicialib⁹ appellatiōib⁹ h̄ locū hꝫ.ſ.e.cō-

e ¶ Perſonas.eligētiū vel electi.ꝓuidētiū ſtitutio li.vi. vel ꝓuiſi.poſtulantiū vel poſtulat ideo vtitur plurali . ad h̄ .ꝯ̄.§.fi.⁊ que poſſint in his opponi notaui in decre .vt circa.

f ¶ Defectus.reſpicit formam ⁊ ꝑſonas.ſed quod ſequit̄.cri-mina reſpicit perſonas.

g ¶ Opponunt̄.ſatis notabant hec verba ipſius conſtitutio-nis ibi dum dicebat̄.ſe opponūt ꝓponendo aliqua ⁊c̄ .vtiliſ-ſimū tamen fuit hoc declarari.

h ¶ Circūſtantiarū.approbat hec lr̄a qđ no.in decre .vt cir-ca.in gl.q̄d ḡ.⁊ in decre.ꝓcurator.e.ti.li.vi.ſ .ꝙ nō ſufficiat opponere piuriū vel homicidiū niſi fiat illoꝝ exp̄ſſio.ſic ⁊ ali-bi debēt exp̄mi circūſtātie.de cle.egro.c.vno.li.vi.

i ¶ Sup his.ſ.ſup q̄b⁹ omiſit debitā ſpecificationē ac ſi dica-tur ꝙ q̄dā plene ſpecificauit.q̄dam non.⁊ legitime iurauit ſu-per ſpecificatis audiet̄.ſup alijs nō.etiā ſi vult iurare ꝙ cir-cūſtantias ſeu ꝓbationes ipſarū de nouo ꝑcepit vt ſequitur

k ¶ De nouo.videbat̄ cōtrariū ꝑ decre.vt circa .vbi ſuꝑ nō oppoſitis audit̄ appellās cū iuramēto ꝙ illa de nouo ꝑuene-rint ad ipſius noticiā.ḡ idē videbat̄ de circūſtātijs nō ſufficiē-ter exp̄ſſis. Si contrariū hic determinat̄.quia vbi non oppo-no qđ ignoro vel qđ ſcio.ſed nō credo me poſſe ꝓbare ꝙ hic nullum viciū eſt.iuſtum eſt ergo vt poſtmodū admittar cum iuramento vt ibi.ſed vbi oppono ⁊ circūſtātias non exp̄mo hoc vicium eſt.quia non debite oppono . Itē qꝛ nō videt̄ iu-ramentū poſſe defendi.q̄ iuraui me poſſe credere ꝓbare . exq̄ nunc dico me nouit̄ circūſtantias vel ꝓbationes ꝑcepiſſe.ḡ merito h̄ aliud q̄ꝫ alibi.⁊ ſic no . ꝙ dicere ſoleo de cōfir.vti.vl̄ inuti.bone.ꝙ inducꝫ expedienti⁹ eſt in totum veritatē tacere q̄ꝫ nō ꝑfecte dicere.

aſſerat ad ſe perueniſſe de nouo[k]. ¶ Sane[l] ſi quis cuius int-eſt[m] ab electione poſtulatione vel ꝓuiſione[n] duxerit appellā-dum. opponēdo crimina vel defectus forma[o] dicte ꝯſtitutio-nis omiſſa[p] eodem[q] poſtmodū appellationē hmōi ꝓſequen-te[r] alius ſuperueniens non[s] ap-pellans contra appellatum in eadem[t] cauſa principaliter ad-mitti non debet pro intereſſe communi[v] eoſdem articulos[x]

l ¶ Sane.determiat aliqͥt notis ꝑ com-poſt.ſ.e.c.i.li.vi. in glo.vnde merito.ꝟ. ſed ad q̄d admittet̄.

m ¶ Intereſt. de h̄ intereſſe no.in decr. vt circa.

n ¶ Prouiſione.facta vel facienda.quod dic vt.ſ.c.qui contra certam.li.vi.

o ¶ Forma.ſpecificationis de qua premiſit.

p ¶ Omiſſa.in quibuſdam.

q ¶ Eoſdem.ſ.appellante.⁊ idem in adherente.per decre.vt circa.ꝟ.alioquin.

r ¶ Proſequēte.quo ad illa in q̄bus ſeruauit cōſtitutionem. vel in q̄b⁹ conſtitutio nō artabat.vt.ſ.ᷓ. rñ .certū eſt eni ꝙ ſi aliqua ſufficient̄ exp̄ſſit aliq̄ nō.quo ad expreſſa tenet appel-latio dūmodo in alijs conſtitutionē ſeruauerit.

s ¶ Non appellans.nec etiaꝫ adherens vt ſit fortius dubiū ſed littera ſequens que dicit ꝙ poteſt aſſiſtere videt̄ contra-ria.ſed illud ꝓpter intereſſe.

t ¶ Eadē cā.ḡ in alia poterit.hoc verum per viam actionis. et ſi non fuit de adherentibus vt dicam.ꝯ̄.proxi.§. Et ſi dicas quid proficit hec appellatio.dic ꝙ multum.quia ſuccumbet appellans in inſtantia ⁊ punietur in expenſis ⁊ penis dec.i.ſ. e.li.vi.⁊ fiet executio contra ipſum . Item forſan ille tertius poſtea non aget.vel agens ex aliquo capite forſan repelletur Ioh.an.

v ¶ Cōmuni.ſ. qñ ⁊ in his ꝓſequit̄ ius vel intēſſe eccleſie vel cōmune ſui appellantis.vt cum dicitur crimioſus is qui eſt electus vel prouiſus vel defectuoſus vel electio vel ꝓuiſio facta per eum qui non potuit ꝓpt̄ crimina vel defect⁹ vel fa-cta ꝓuiſio ꝑ litteras ſurrepticias.vel his ſimilia.

x ¶ Articulos.ſ.non ſpecificatos.⁊ hoc voluit ꝟ. alioquin.i decre.vt circa.quo ad appellantem ⁊ adherentes.ſed iſta la-tius loquitur. Et licet prima facie videretur iniquū ꝙ vnus proſequi non poſſit id a quo repellitur alt̄ ꝓpter ineptitudi-nem ꝓpoſitionis vel defectum ꝓponentis.⁊ facit.ij.q.i.pro-hibentur.⁊.q.vi.libelloꝝ.in fi.ſ.de accu.veniens.ff.de accu-ſa.l.hi tamen.in fi.⁊.l.iij.in fi.vbi no.de accuſatore repulſo propter ineptitudinē libelli.⁊ bene facit.ff.de adul. ſi marit⁹ ij.in fi.⁊ de li.ho.exhi.l. iij.§.hoc interdictum. Item licet ḡ-ue videatur ꝙ negligentia vel culpa vnius male exprimētis noceat eccleſie ⁊ omnibus alijs habentib⁹ equale intereſſe.ꝯ̄ regu.iur.delictum.⁊ regula non debet aliquis.lib .vi .tamē fateri oportet hoc equum.quia alias inutilis fuiſſet quo ad hoc ⁊ deriſoria prouiſio decre.vt circa.ſi appellās poſſit ſub-mittere pedagogum qui ſibi aſſiſtens in eadem cauſa vt dic̄ textus clare formaret ⁊ exprimeret per eum male formata et inſufficienter expreſſa. Ad contraria reſpondetur ꝙ loquunt̄ in alia cauſa vel inſtantia. Item imputet ſibi qui a ꝑncipio ñ

appellauit. Item quia via nullitatis illi nõ deficit de ap. concertationi. li. vi. ⁊ ꝓſecutio ꝓprij intereſſe vt ſequit̃.

y ¶ Ne collaudat. ſ. ſup expreſſis in q̃bus fuit forma ſeruata ⁊ eſt ſimile de ꝑcu. c. ij. in fi. li. vi. Et qđ ꝓſit ſic ad eſſe ibi no. in vlti. glo. ⁊ ff. de inof. teſt. ſi ſuſpecta.

z ¶ Proprij. ſi dicat ꝓpter qđ etiam fuit appellatũ. planũ eſt etiam ſi nõ fuerit forma ſuata. vt i. i. rñ. vel intelligit̃ de ꝓſecutione quã facit ꝑ q̃relam. Et no. etiã ꝙ publica vel popularis actio habet etiaꝫ q̃nq̃ ꝑuatũ intereſſe ff. de ſepul. vio. l. iij. §. ſi ad plures. đ ꝓcu. licet in popularibus. in ꝑn. cum ſuis concor.

a ¶ Inſup. ad h̃ §. intellectũ ⁊ ꝑcedentis ⁊ ſeq̃ntis etiã ſcire debes qđ cõpoſt. no. ſ. c. c. i. li. vi. ĩ gl. q̃lit̃ vtraq̃. ꝙ lapſis

ꝓſequẽdo. licet appellãti poſſit aſſiſtere ne[x] collaudat nõ tamen ei ꝓpter hoc ꝓſecutionẽ ꝓprij[z] intereſſe denegamꝰ. Inſup[a] ſi appellãs[b] ab electione poſtulatiõe vel ꝓuiſione ꝑ viam querele[c] ſimplicẽ cauſaꝫ agat[d] vel eam appellato agente defendat. repellit̃[e] ab obiectibus in appellatiõe ſua expſſis[f] ⁊ alijs[g]. niſi ꝯſtiterit ipſum formã ſeruaſſe ꝑdictã. ꝑterq̃[h] in caſibus in ꝯſtitutiõe ꝑmiſſa except[i]s etiam ſi appellationeꝫ ſuã nõ ꝓſequat̃ nec exhibeat.

tpibꝰ illius decre. i. ps appellãs q̃ infra tpa illiꝰ decre. nõ fuit appellatiõnẽ ꝓſecuta põt electionẽ vel ꝓuiſionẽ impugñre ꝑ modũ querele ex eiſdẽ cauſ ex q̃bꝰ appellauit vel ex alijs. q2 tps illiꝰ ꝯſtitutiõis nõ ſtatuit̃. vt poſt illud ſup illis vl̃ alijs nõ audiat̃ appellãs. ſic đz in iudicialibꝰ appellatiõibꝰ. đ ap. cũ ſit romana. ⁊ ſicut đz in decre. cupiẽtes. ⁊ vide qđ ibi no. in §. ſi xͦo. in glo. ſ. idem. ſed ſtatuit̃ ad h̃. vt poſt illud tps ꝓcedi poſſit partis abſentia nõ obſtãte. Itẽ ſcias ꝙ forma dec. vt circa. q̃ ad illa obiecta in q̃bꝰ requirit̃ ipſa forma duplex ẽ vna ꝙ in appellatiõe oĩa ⁊ ſingula expmant̃ in inſtrumẽto publico ſeu lr̃is ⁊c̃. Scđa ꝙ ſup obiectis debito mõ iuret̃. ſi ꝑma forma ſeruet̃ ſed ſcđa nõ. q2 nõ iurat̃. vel nõ debito mõ nõ audit̃ appellãs etiã ſup expſſis. ſ. e. ti. is q̃. lib. vi. Si xͦo ſeruet̃ forma ſcđa. q2 debito mõ iurat̃. ſed nõ prima. quia non debito modo exprimit̃. tunc aut nihil exprimit̃. aut aliquid exprimitur debito modo. aliquid non. Primo caſu non audit̃ appellans. niſi in caſibꝰ exceptis in decre. vt circa. in § niſi. i fi. Scđo caſu audit̃ ſup expreſſis. Item in ꝑdictis caſibꝰ exceptis ſed ſup obiectis nõ ſpecificatiuis ñ etiã ſi velit iurare ꝙ circũſtantias de nouo percepit. vt. ſ. ij. rñ. hec verba quo ad illa obiecta in quibus forma requirit̃ ⁊ artat ꝯſtitutio. Si vero proptẽ aliqua appellat in q̃bus artat ꝯſtitutio. ⁊ ꝓpter aliqua in q̃bus non artat. vt. ſ. i. rñ. tũc licet neutra forma ſeruetur. auditur appellãs illa ꝓſeq̃ns q̃ ꝯſtitutio nõ reſpicit. his viſis ꝓſeq̃r lr̃am.

b ¶ Appellãs. vel adherẽs. q2 de. vtroq̃ loquit̃ decre. vt circa. xͦ. alioq̃n. Alr̃ ḡ q̃ nec appellãs eſſe nec adherẽs bñ admitteret̃. cũ ceſſet in eo ratio poſita in fi. huius §.

c ¶ Querele ſimplicis. nunq̃d ergo reprobatur opi. compoſt. de qua dixi in ꝑn. huius ꝑtis. dic ꝙ nõ. ipſe enĩ non fuit locutus de pena decre. vt circa. quã etiã nõ vidit. ſed de pena decre. ꝑme. que hoc ſolum hꝫ. ꝙ poſt tps ibi ſtatutũ ꝓcedit̃ in ꝑtis abſentia. ſed decr. vt circa. imponit penam nõ ſeruanti formã in iurãdo. ꝙ nõ audit̃ etiã ſup expſſis. non ſeruãti in expmẽdo ꝙ nõ põt obijcere nõ expſſa. ſimpliciter ergo in penam ab obijciẽdo repulſus. nec ꝑ viaꝫ querele poſſit obijcere. ⁊ h̃ vult iſte §. ſed punit̃ ſolũ in ꝓceſſu fiendo in eius abſentia. ⁊ ꝑ appellationẽ ꝓſeq̃ põt obiecta in eo ſtatu in quo cauſam inuenit ergo ⁊ ꝑ querelã. ⁊ ſic verũ fit dictũ compoſt. cum ergo diuerſe ſint culpe. nõ mirũ ſi diuerſe ſint pene. ⁊ ſi qđ no. ſ. c. cumana. in vlti. glo.

d ¶ Agat. fa. de ap. ꝯcertationi. li. vi. ⁊ qđ no. poſt Innoc. ⁊ Hoſti. de ap. dilecto.

e ¶ Repellit̃. inſtante appellato. vt dicã in fine huius partis

f ¶ Expſſis. ſi intelligas ſingularit̃ ⁊ clare. tunc exponas qđ ſequitur formam ſeruaſſe predictam. ſ. in iurando. cũ enĩ nõ iurans nõ audiat̃ etiã ſup expreſſis ꝑ viã appellatiõis. ḡ nec per viam querele. đ regu. iu. cũ q̃d. li. vi.

g ¶ Alijs. nõ expreſſis.

h ¶ Preterq̃. excipit a verbo alijs ⁊ ẽ ſenſus appellãs qui formã nõ ſeruauit in expmendo audit̃ ſuper nouit̃ emergentibus vel ad noticiam ꝑtinentibꝰ vel ſup q̃bus ſupuenit ꝓbandi facultas. illis ḡ caſibus nõ excludetur etiam ꝑ viã querele

i ¶ Nolle vti. vidẽs enĩ appellãs. ꝙ formaꝫ non ſeruauerat đ ꝯſilio aduocati celat appellationẽ. vel dicit ꝙ illa non vult

et illa ſe aſſerat nolle[i] vti. dum tñ de ipſa[k] coram iudice[l] fiat fides[m] quia per ipſam ius repellendi eundem aduerſario eſt queſitum[n]. Illius vero conſtitutionis forme[o] omiſſio licet appellantẽ ab obiectionibus in formam electionis vel pſonas eligẽtiũ vel electi ꝓpoſit[i]s vl̃ ꝓponẽdis ⁊ coꝝ faciẽda ꝓbatiõe repellat. ꝓbationẽ tamẽ factã ſup his ꝑ aduerſarij ꝯfeſſionẽ vel alias legitiẽ[p] nõ[q] infirmat. ¶ Idem In pleriſq̃[r] eccleſijs ne

vti vt cauſam ꝑ viã querele ꝓſequi poſſit. Et facit hec littera ad queſtionem. an inuito impetrante is contra queꝫ impetratum eſt poſſit vti reſcripto. de qua ſatis ſcripſi poſt Inno. et Hoſtien. de reſti. ſpo. ex queſtione Jo. an.

k ¶ De ipſa appellatione in qua non fuit forma ſeruata. vel illorum expreſſio facta.

l ¶ Iudice. coram quo ꝑ viam querele ſimplicit̃ agit̃ cauſa.

m ¶ Fides. plena nec ſufficeret illa ſemiplena. de qua no. cõpoſt. c. i. ſ. e. li. vi. in glo. q̃d ſi papa. vbi dicit ꝑ vnũ teſtem et litteras q̃s ꝓcurator abſentis de cuiꝰ ꝓcuratorio ꝯſtat vult impetrare ſup appellatiõe ꝓbari appellatũ. Illud enĩ locuꝫ habet quo ad ꝓceſſum in partis abſentia faciendũ. ⁊ quo ad ꝓbationẽ deuolutionis. ſed hic loquitur đ pena repulſionis vt ſtatim ſequitur. Item illud coram iudice appellatiõis. h̃ coram iudice querele. Item ibidem de ꝓbatione appellationis hic neceſſe eſt probare formã appellatiõis. vides auteꝫ ꝑ hoc quomodo expedit appellato ꝙ ſibi in forma publica appellatio intimetur. ſ. e. c. proxi.

n ¶ Queſitum. optime ꝯcor. ſ. e. ab eo. li. vi. ⁊ cum hoc reſpiciat fauorem appellati. eo patiente bene ꝓcederet obiectio. ad hoc. ſ. § proxi. non ſic in caſu illius decre. ab eo. vt ibi nota. in glo. Jo. an.

o ¶ Forme. ſi intelligas de forma iuramẽti planũ eſt. ſi de forma expreſſionis idem cum diſtinctione quam ſcripſi. ſ. § ꝓx. in prin. hoc dico quo ad repulſionẽ de qua ſequit̃.

p ¶ Legitime. ſi ergo inuito appellato fieret ꝓbationũ receptio ſuper articulis ſup quibus recipi non debebat hoc ſibi non nocet. ꝯſueuerũt articuli admitti ſaluo iure impertinentiũ et non admittendoꝝ. de quo ſcripſi de of. dele. cum cõtingat. ſuper glo. penulti. de teſti. ex parte.

q ¶ Non infirma. bene ꝯcor. de accu. c. i. ⁊ ij. li. vi. ⁊ facit qđ no. ſ. e. ſi forte. li. vi. in. v. glo.

r ¶ In pleriſq̃. Caſus ſine ſpeciali licentia pape nullus ꝓuidere poteſt eccleſie cathedrali clerico carenti. ⁊ populo chriſtiano. Religioſus per prelatum licentiari non debet. vt tali ꝓuiſioni ꝯſentiat. ꝯſentiens etiam ſi fuerit ꝯſecratus priori prelato ſubiacet. nec in epiſcopuꝫ recipitur nec ad aliquem honorem ꝓmouetur. q̃ ꝯtra fient irrita decernit. Et ſunt tres partes. In prima ꝯſtitutiõis cauſa. In ſecũda ꝯſtitutio. In tertia ꝓteſtatio. Secũda ps quaꝫ ſummaui q̃ttuor facit. Primo prohibet ꝓuiſionẽ fieri. ſecundo ſententiam da

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

rſ.tertio punit ↄſentientem.quarto decernit. partes patent. et ſumme fuit honeſtum quod hic dicitur.
a ¶ Dolentes.ↄcoꝛ.ͣ.de cele.miſ.dolentes.ͥ.de ſta.mona. recolentes.ī.e.ti.attendentes.⁊ de cenſi.ad noſtram.in pn̄.
b ¶ Preſidio.id eſt.ſubſidio ſine quo ſpūalia diu eſſe nō pn̄t. i.q.iij.ſi q̄s obiecerit

dum qͦ dolētes[a] referim⁹ p̄ſidio[b] facultatū priuatꝗ. ſꝫ ⁊ clero carētib⁹ ⁊ pplo[c] chriſtiano[d] multos freq̄nter ⁊ religioſos[e] p̄ſertim īprouida ſupioꝝ[f] ꝓuiſio ad pōtificat⁹ aſſumit ꝓhonorem q̄ nec vt expediret prodeſſe nec p̄eſſe vt deceret[g] valētes.inſtabilitate vagatiōis[h] ⁊ mendicitatꝗ opprobrio[i] ſerenitatem[k] pontificalis obnubilāt[l] dignitatꝗ. ¶ Volētes igit̄ cōtra temeritatē tam facientium q̄ȝ vt frequētius recipientium prouiſiōes hmōi prouidere d̄ conſilio fratrū nr̄oꝝ ſtatuimuſ vt nullus decetero q̄ȝtūcūq̧[m] dignitate prepollēs. niſi ſpeciali[n] ſuper hoc auctoritate ſe. apo. fulciat̄. ⁊ de paſtore[o] prouideat cathedrali[p] eccleſie ſibi qualitercūq̧[q] ſubiecte. q̄ clero careat ⁊ ſubditis chriſtianis[r] nulluſq̧ religioſus a ſuo vnq̄ȝ

ꝙ prouiſiōi tali ↄſentiat licentietur p̄lato[s] ꝙ ſi licētiat⁹[t] etiā hmōi prouiſiōi ↄſenſerit. ⁊ in epiſcopū[v] ſe fecerit aut ꝑmiſerit[x] ↄſecrari in ep̄ali nullaten⁹ recipiat̄ honore[y]. ſed in tante ambitionis penā ſub religiōiſ ac monaſterij[z] ſui p̄lato[a] ſemꝑ ſic degat humilis iaceat proſtratus[b] ꝙ nullus eidem in religione ſua vel extra ad gradū honoris vel adminiſtratiōis cuiuſlibet[c] ſit aſſenſus. ¶ Nos enī q̄cq̄d ↄtra p̄miſſa vl̄ aliqͦd[d] p̄miſſoꝝ ↄtigerit attentari irritum eſſe decernimus ⁊ inane. ↄtraria quacunq̧ ↄſuetudine nō[e] obſtante. ¶ Sane circa p̄fatas[f] eccleſiaſ premiſſa ſic ſpecialiter prouidēda decernim⁹ vt circa prouiſionē quarumlibet aliarum[g] facultatem ſuperiorem nec coartare intēdim⁹ nec vltra iurꝗ cōmūis limites

c ¶ Et populo.certū eſt ꝙ clerus ⁊ populus ſunt diuerſa.de priui.ex parte.d̄ ſenten.ex.ſi ſnīa.lib.vi. quid ſi habet alterū tantum hic.⁊.ī.eo.c. ponitur copula. per qͦd videtur ꝙ carere debeat vtroq̧. hn̄s autem alterum non caret vtroq̧.⁊ ſic nō videtur artare ↄſtitutio.vide ſimile.habens codicem nō includitur ſub carentibus decreto ⁊ codice ⁊ habens panem non includit̄ ſub carentibus pane ⁊ vino.⁊ habens argentuꝫ non includit̄ ſub carētibus auro ⁊ argento.ita non includatur eccleſia habēſ clerum vel populuꝫ ſub carentibus clero ⁊ populo .alias n̄ eſſet diuerſum dicere clero ⁊ populo.et dicere clero vel populo. ⁊ eſſet hoc incidere in improprietatē locutiōis.ſumēdo copulaꝫ ꝓ diſiūcta que improprietates excuſande ſunt nō ſeq̄nde.vt no.de x̄.ſi gnī.p̄terea.ꝓ hoc facit q꞉ foret abſurdum ꝙ illi clero vel populo quē habet eccleſia ſubtraheret̄ ep̄s.⁊ h̄ nullum vrget. Contra.carere eſt nō habere.ſed ſi dixiſſet ſi nō habeat vel niſi habeat clerū ⁊ populū ꝓpt̄ copulā req̄rit̄ ꝙ habeat vtrūq̧ ergo ſi hꝫ alterū tm̄ artat ↄſtitutio.⁊ idē in p̄dictis exēplis.ſi dicat̄ ſi nō habeat vl̄ niſi habeat decretū ⁊ codicē requiritur ꝙ habeat vtrūq̧.Idē cū d̄r.ſi nō habeat panē ⁊ vinū.argentum ⁊ aurū in ſimilib⁹.vt cū d̄r nullus eligat̄ niſi habeat vel ſi nō habeat etatē ſciam ⁊ mores ſingula req̄runt̄.vt.ͣ.e.cuꝫ in cūctis.Idē ſi dicat̄ ſi careat ſcia morib⁹ ⁊ etate.fa.d̄ eta.⁊ quali.eā re.Pro vtraq̧ ꝑte poſſet induci.ff.de re.du.ſi is.qui ducēta.§.vtrū egeret declaratiōe.ſed p̄mū plus placet.
d ¶ Chriſtiano.talia loca q̄ ſunt in ꝑtāte hoſtiū nō ꝺeſinūt eē ſacra.Ad.l.cū loca.ff.de reli.⁊ ſump.fu.rn̄de vt no.vij.q.i. paſtoralis.in fi.nō putes tn̄ ꝙ ſit neceſſariū ꝙ locus ſit capt⁹ ab hoſtib⁹.ſatis enī eſt ꝙ clero careat ⁊ ſubditis chriſtianis ꝑ verba hui⁹ dec.licet non ſit in hoſtiū poteſtate.
e ¶ Religioſos.q̄ laborāt ad h̄ etiā interdū importune ⁊ per corruptelas vt dicere poſſint cū pſ.Laqueꝰ ↄtritꝰ ē ⁊c̄.pſ. Niſi q꞉ dn̄s erat.Vidi iam religioſum ↄſecratū ad tituluꝫ q̄ nō erat in rerū natura nec fuerat ꝙ patere poſſet ꝑ ꝓuinciale
f ¶ Supioꝝ.ad q̄s ſpectat q̄uis iure ꝓuiſio. ⁊ maxie q̄ttuoꝛ p̄ncipales p̄triarche ⁊ q̄dā archiep̄i q̄ ſub eis ſunt ↄſueuerant h̄ facere.
g ¶ Deceret.viij.q.i.qui ep̄atum.
h ¶ Vagatiōis.ↄſueuerūt tales diſcurrere ⁊ vicarias epoꝝ querere.maxime habentium dioc̄.latas.interdum principibus adherere familiarit̄.qui cauſa honoris querunt habere capellanos epiſcopos.

i ¶ Obprobrio.nedum in ep̄o ſed in quolibꝫ clerico.xciij.di.
k ¶ Serenitatē.alias temeritatē.de qua.ī.de diaconi.vl. penis.ſi q̄s ſuadente.circa fi.Jo.an.
l ¶ Obnubilāt.ſaltē q̄ ad vulgus.de h̄.xciij.di.legim⁹.facit ͣ.de priuile.c.i.
m ¶ Quantūcunq̧.ꝓpter p̄triarchas h̄ dicit vt predixi.
n ¶ Speciali.ſi ergo haberet generalē auctoritatem ꝓuidēdi ep̄atibus ſpectantibus ad ꝓuiſionē papalem non ſufficit ꝑ hanc litteram.
o ¶ De paſtore.vtit̄ hoc vocabulo generali.vt archiepiſcopos ep̄os ⁊ etiaꝫ patriarchas comp̄hendat.alibi latius.ͣ.e. ne ꝓ defectu.de re.iur.q̄uis.
p ¶ Cathedrali.i.aliꝗ locum non hꝫ vt i fi.
q ¶ Qualitercunq̧.nō diſtinguit ergo ſiue plene ſubſit ſiue quo ad ꝓuiſionē tantum
r ¶ Chriſtianis.circa.iiij.p̄triarchales ſedes p̄ncipales q̄ȝ diu ſunt in ꝑtāte infidelium vel ſciſmaticorum ꝓuidit boniſa.in ſua ex̄ua.ſancta romana.
s ¶ Prelato.qui cōtrafaciens puniendus eſſet pena arbitraria.ex quo circa ipſū certa hic non ſtatuitur.de of.dele.de cauſis.
t ¶ Licentiatus etiam.ergo ⁊ habita licentia ↄſentire non poteſt.ↄcoꝛ.ͣ.e.quorundam.§.i.in fi.li.vi.
v ¶ Et in ep̄m.no.ꝙ ex ſolo ↄſenſu nō eſt locus penis inferioribus.ſed tunc demū cuꝫ ſequitur ↄſecratio.hoc probat hec copula.
x ¶ Permiſerit.in abſolute coacto ceſſaret pena.ͣ.ꝙ metus cauſa.ſacris.nec imp̄meret̄ character.ͣ.de bap.maiores
y ¶ Honore.quia nec admittetur ad executionē pontificalis officij nec ꝑmittetur pontificalib⁹ inſignijs vti.⁊ ſic min⁹ poterit q̄ȝ alter ep̄s nullius eccleſie de oꝛ.ab epi.c.i.
z ¶ Monaſterij.includit etiam canonicā regularem.de eta.et quali.intelleximꝰ.de priuile.cum olim.ij.in pn̄.⁊ per hāc litteram patet hanc penam ſolum in religioſis locum habere.
a ¶ Prelato.ergo per talem ꝓmotionem non fuit ſoluta obedientia.ſecus ſi ꝓuiſio tenuiſſet.xviij.q.i.c.vno.xvi.q.i.ne pro cuiuſlibet.
b ¶ Proſtatus.ↄcoꝛ.de deci.q̄uis ſit.in fi.
c ¶ Cuiuſlibet.ↄcoꝛ.ī.de regula.c.i.ſ.vt ꝓfeſſoreſ.⁊ per hoc excludit etiam temporales.
d ¶ Vel aliqͦd.igit̄ ꝓuiſio de tali eccleſia facta nō valet.nec licentia ↄſentiēdi religioſo data vel ipſiꝰ ↄſenſus vel ↄſecratio ſubſecuta q̄ ad ipſiꝰ executionē niſi dico q̄ ad characterē. fa.qͦd no.ͣ.de ↄſe.di.v.manꝰ.in vl.glo.⁊ fa.qͦd dixi.ͣ.d̄ cōſue.q̄nto.ſuꝑ.i.gl.Itē nec valet ꝓmotio facta de tali ↄ ꝓui. dictum.
e ¶ Non ob.multa ſimilia vide de ↄſti.c.i.li.vi. in glo.penul.⁊ ↄcoꝛ.ī.e.ſtatutum.
f ¶ Prefatꝰ.cathedrales clero carētes ⁊ populo chriſtiano.
g ¶ Aliarum.nō cathedraliū vel etiam cathedraliū habētiū

alterum ⁊ populum chriſtianum.

a Ampliare. ſi de innouatiõe d᷑ ꝙ ius vetus ↄſeruat nouũ aũt ñ creat. de priui. ex pte. i. in fi. ⁊ c. q᷑ intentiõis. ⁊ optime ↄuenit huic fini extua. cle. q̃ incipit meruit. Jo. an.

b Quod circa. breue ⁊ vtile determinãs decre. quorundam. ſ. e. li. vi. ⁊ approbans qđ ibi no. Jo. mo. ⁊ arch. qđ no. ſ. e. ti. indẽnitatibꝰ. §. ſane. in. iiij. glo.

c Electiões. paſſiuas. nã ↄſtitutio hic declarata loquit᷑. qñ religioſi eligunt᷑ quicunq᷑ ſint eligẽtes religioſi vel alij. Et dic electiões poſtulationes ꝓuiſiões vel q̃ſlibꝫ vocatiões. vt ibi

ampliare[a]. **Idem.**

Quod circa[b] religioſoꝝ electiones[c] ſup diſcordia[d] ⁊ minoritate[e] numeri bonifaciana ↄſtitutione[f] cauet᷑. d᷑ diſcordia ⁊ nũeri minoritate q̃ in facto[g] nõ in fictione vel in iuris effectu conſiſtũt debere intelligi declaramus[h].

d Diſcordia. hoc q̃ ad mendicãtes circa quos ꝓuiſum eſt. ꝙ ex electione in diſcordia facta de ipſis extra adminiſtrationes ſui ordinis nullũ ius eis acq̇ratur nec audeant ↄſentire.

e Minoritate. hoc q̃ ad religioſos nõ mendicãtes circa q̃s ſtatutum fuit idem circa electiões factas de ipſis ad q̃ſcunq᷑ prelationes a minori parte numero.

f Conſtitutiõe. ſ. e. q̃rũdã. ⁊ patet ꝑ ſingulare qđ nõ loquit᷑ de decre. indẽnitatibꝰ. Itẽ illa nõ tractat ſolũ de diſcordia et minoritate numeri. imo tractat in forma ſcrutinij ⁊ cõpromiſſi de numero duplo maiori. Itẽ maiori nõ duplo maiori. itẽ minori. ſed illa q̃rũdã ⁊ ſolũ tractat de electiõe diſcordi ⁊ facta ꝑ minorẽ ptẽ numero. fateor tamen ab idemptitate rationis hoc qđ hic dicitur etiam in numero de quo loquit᷑ decr. indẽnitatibꝰ locum habere. ⁊ ſaltem quo ad. §. ſi qua vo.

g Que in facto. ñ in fictiõe. h᷑ intẽdit. ſi ex. x. electoribꝰ. viij. elegerũt mẽdicãtẽ. duo aliũ vel ↄdicũt. ſed ↄ iſtos duos aliquid opponit᷑ ꝓpter qđ negat᷑ ipſos vocẽ habuiſſe. vt q᷑ dicuntur excõicati ſuſpẽſi irregulares. ꝓuati ea vice ptãte eligendi vel his ſimiles. ꝓpt᷑ qđ d᷑ totũ capitulũ eligentiũ in illis octo ↄſiſtere. ⁊ ꝑ ↄſequẽs electionẽ fingi ↄcordem. h᷑ nõ iuuat mẽdicãtẽ. Itẽ ſi ex decẽ canonicis vel monachis q̃ttuor tm̃ elegerũt religioſum. nõ mẽdicãtẽ q̃ dicit illos ſex vel tres ex illis fuiſſe tales vt. ſ. ꝑ qđ ↄcludit fingi electionẽ ſuã factã a toto capitulo vel a maiori pte hoc eum non iuuat. vide qđ no. de ↄceſ. p̄b. auctoritate. in fi. glo. Sed quare ſi ita eſt ꝙ voces in iuris effectu alias nõ valentes. vt excõicatoꝝ ⁊ his ſimiliũ computant᷑ in numero quo ad hoc vt reliqua electio dicatur diſcors vel facta ꝑ minorẽ partẽ. an p̄dictoꝝ voces augeãt etiã numerũ ⁊ ſuffragiũ intm̃ ꝙ ex illis vocibꝰ ſeq̃ poſſet ↄfirmatio q̃ alias fieri nõ poſſet illis excluſ᷑. vt patere pt in p̄dictis terminis de electo ꝑ vi. de. x. q̃ vi. oẽs vel tres ex eis ſunt excõicati vel ſimiles. Aperte dico ꝙ non quo ad caſus decre. q̃rũdam. quia in quolibet p̄dictoꝝ caſuũ ↄſtitutio ſolũ nocet. q᷑. ſ. impedit mẽdicãtẽ ⁊ nõ mẽdicãtẽ quẽlibet ſuo caſu. ſed coelectũ non iuuat. nec h᷑ colligi poterit ex verbis vel mente ↄſtitutiõis ipſius. Nõ enĩ h᷑ ipſo ꝙ nõ valet electio mẽdicãtis facta in diſcordia valet electio coelecti. alias ſequeretur ꝙ ſi ex. xx. canoñ. xviij. elegerũt mẽdicãtẽ valeret electio facta ꝑ duos. Itẽ nec ſequit᷑ ꝙ ſi ex. xx. electoribꝰ. ix. elegerũt ꝓfeſſum. ꝙ ꝑ h᷑ valeat electio facta ꝑ. xi. vt patet. ſ. e. ſcriptũ ad fi. ⁊ c. indẽnitatibꝰ. §. ſi vo. ⁊. §. ſi q̃ vo. qđ g᷑ nõ mutat᷑ ⁊c. C. de teſta. ſancimꝰ. nec correctiões iuriũ dilatamꝰ. ſ. e. cũ expediat. li. vi. Sed in caſu decre. indemnitatibꝰ. videtur ſecus quo ad electũ ꝑ ſcrutiniũ a duplo maiori numero a p̄ncipio. vel ꝑ ↄceſſum debito modo factũ. vel ꝑ cõpromiſſum cui minor ps ſe opponit cuiꝰ ↄfirmationẽ exceptio ptis aduerſe impedire nõ põt. ⁊ ſic erit in h᷑ ſimile electiõi cardinaliũ. vt vtrobiq᷑ voces taliũ ſuffragiũ afferant ⁊ cõputent᷑ in nũero duarum ptiũ. vt in ↄſtitutiõe cle. ſ. e. ne romani. §. ceterũ. ⁊ ſatis credo ꝙ hoc fuit de mẽte. Sed tenẽs ↄtrariũ dicere põt ꝙ illa decre. dicit etiam eo caſu officiũ ↄfirmatoris nõ deficere. h᷑ ergo venit in examie electiõis. an ex vocibꝰ eligentium ſit canonica. Sꝫ ſi hec littera ibi in. §. ſane q̃ dicit ſi alias inuenta fuerit. intelligat᷑ alias. ſ. q̃ꝫ ↄſideratione numeri faciet ꝑ primo dicto. qñ vo electa ẽ a maiori parte ſed nõ duplo maiori tũc cũ admittãt᷑ partis minoris exceptiones licet ſũmarie cognoſcẽde. videt᷑ qđ licet non q̃ adminiſtrationẽ impediendam. tñ quo ad electionẽ caſſandam hec obijci poterũt. ⁊ in his etiam expediret declaratio. ⁊ etiã circa voces abſentiũ non vocandoꝝ vel vocatoꝝ. qui venire noluerũt vel expreſſe renũciauerũt quas computari ſonat in abſurdũ licet hoc videat᷑ ex fictiõe. Item de nõ ↄſtitutis in ſacris in collegijs marium cõiter tenet᷑ ꝑ decre. ij. ſ. de eta. ⁊ quali. ꝙ illoꝝ ratio vel computatio nõ habet᷑. ſic nec haberet᷑ illoꝝ q̃ canonici vel ꝓfeſſi nõ eſſent q̃ſi ſit mens huius. ꝙ alias vocẽ hñs ex fictiõe non excludatur a nũero. talis aũt vocẽ nõ habet. licet iure nouo. Vñ idem videt᷑ de abſente nõ vocãdo vel vocato qui venire noluit. vt p̄dixi. vñ nec in duabꝰ ptibus cardinaliũ eligentiũ papam computamꝰ nõ excluſos. licet computemꝰ excõicatos. vt in p̄di. decre. ne romani. §. ceteꝝ. ꝑmũ patet. eo. ti. vbi

Statutum[i] Idem.

ſuper bonis a prelatis cathedralium regularium ⁊ collegiatarum[k] eccleſiarum dimiſſis[l] aut obuenientibus tempore vacationis earum futuris ſucceſſoribus fideliter reſeruandis[m] editum locum declaramus[n] habere in

h Declaramꝰ. idẽ fert᷑ olim bonifa. p̄iculũ §. ſane. l. vi. declaraſſe vt ſcripſi in decre. indemnitatibꝰ. §. ſane.

i Statutũ. Caſus emolumentũ ex iuriſdictiõe ſigillo curie vel alias ptinẽs ad p̄latũ cathedralis eccleſie vel collegiate ea vacãte. nõ obſtãte ↄſuetudine deductis expenſis reſeruandũ eſt ſucceſſori. niſi tũc certe dignitati cõpetat iuriſdictio cũ ipſiꝰ emolumẽto. reprobat qđ no. ſ. e. q᷑ ſepe. li. vi. ⁊ approbat qđ ibi no. arch. d᷑ q̃ ſtatuto h᷑ loquitur

k Collegiatarũ. in alijs enĩ nõ habet locũ decre. q᷑ ſepe. ſꝫ decre. p̄ſenti. de of. or. c. li. de q̃ ſit extẽſio. ꝟ. ti. ij. quia in fi.

l Dimiſſis. ꝑ hoc ꝓbabat ibi arch. ꝙ decr. loquit᷑ de bonis prelati diſtinctis nõ de cõibꝰ p̄lato ⁊ caplo all᷑. xij. q. ij. hec huius. ⁊ c. non liceat. ⁊ c. charitatem. ⁊ c. illud. ⁊ c. de laicis. ⁊ q. v. ſicubi. fa. ſ. ne ſe. va. c. vno. li. vi. de re. regu. c. vi. e. li. ſꝫ littera alia vndecũq᷑ q̃ hic ſequitur multum facit contra.

m Reſeruandis. nec occupandis ꝑ collegia ↄuentus capitula vel ſingulares perſonas ipſorum. circa qđ p̄ncipalit᷑ ꝓuidet iſta ↄſtitutio. per que autem ſint reſeruanda. ibi dixi ꝑ economũ vel per alium deputatum.

n Declaramꝰ. h᷑ patet ꝙ reprobat nõ corrigit opinionẽ meam q᷑ nõ ſtatuit h᷑ eẽ de iure nouo. ſꝫ declarat h᷑ fuiſſe de veteri ⁊ approbat opi. arch. Sꝫ videamꝰ motiua. mihi p̄us videbatur ꝙ ex q̃ iuriſdictio trãſfert᷑ in caplm iure cõmuni. ꝙ oĩs fructus iuriſditiõis iure acceſſorij caplo deberet᷑. ſꝫ arch. cõtra ꝓpt᷑ verbũ ibi poſitũ vacatiõis tpe obueniẽtia. Itẽ vt dicebat capitulũ hꝫ cuſtodiã. ⁊ adminiſtrat nõ ſuo ſꝫ alieno nõie. vſurpare igit᷑ nõ dꝫ qđ hꝫ cuſtodire. vt dicebat bonifa. ſic declaraſſe cũ vltimo legi ſextũ. dixi ꝙ nõ recederẽ ab opinione mea niſi declarationẽ viderẽ. Ad verbũ obueniẽtia rñdebaꝫ ꝑ relatiuũ q̃ vt ibi no. Ad id qđ dicit de cuſtodia rñdebam ꝙ in iuriſditione nõ ſuccedat quo ad cuſtodiam tm̃. immo quo ad exercitium. alias ſequeret᷑ ꝙ viſitando non poſſet procurationem recipere de qua dicam. ſ. de here. multoꝝ. Stemꝰ declarationi que iuſtificari poteſt ex eo quod ibi notaui in. ſ. glo. cum enim canonici videntes fructus ſibi deberi. vacationem prolixam forte procurent. difficultates ingerant. ⁊ tar-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

dius eligant. q2 ꝑpter fructus iuriſditiōis vel ſigilli ſi eos ꝑciperent hoc ꝯtingere poſſet merito τ hi ceſſcant eſſe ꝓhibiti
a Emolumēto. idē verbū de ſymo. nemo. in pn̄. de teſti. c. i.
b Ex iuriſdictiōe. ex qua ſoluūt officio pene pecu- li. vi. niarie vel emēde. de offi. or. dilect⁹. fa. de ſen. ex. venerabilibus. §. deniq3. li. vi.
et qd̄ nōt ꝯ pcn̄. licz forſan. τ loquit ꝯ q̄ta litis que de ꝯſuetudine deberi poteſt ſm̄ Guil. q̄ hoc no. i ſpe. de ſalar. §. i. ꝟ. ſi vo ordinari⁹ τ. §. ſe. qd̄ nō placet ꝑ decr. cum ab oī. de vita τ ho. cle. vt ibi dixi.
c Sigillo: ſiue ad vſum cauſarū vt cuz ſit littera citatoria l' aliq̄d tale. ſiue ad cōtractus. puta q2 recognoſcunt vel publicāt ſub ſigillo curie forte cū nō ſit ibi vſus tabellionū. fa. de fi. inſtru. cū dilectus. de fo. compe. romana. ad fi. li. vi.

omni emolumēto[a] qd̄ prouēit ex iuriſdictiōe[b] τ ſigillo[c] curie eccleſiaſtice vel ſecularis[d] aut alias vndecūq3 qd̄ ad ꝑlatos eccleſijs nō vacātib⁹ ꝑtineret cōſuetudine[e] qualib3 cōtraria nō obſtāte. ita tm̄ q in iſtis τ ſimilib⁹ rōnabiles deducantur expenſe[f]. Ceterū ad ſingulares[g] ꝑſonas ad quas rōne dignitatū[h] quas obtinēt iuriſdictio cū ei⁹ emolumēto[i] deuoluit ſe. va. ꝯ ꝯſuetudie priuilegio vł iure alio ſpāli[k] volum⁹ pn̄tē ꝯſtitutionē extendi[l]. Jo.

d Vel ſecularis. vt quia prelatus temporalem iuriſdictionem habebat in loco. de ap. ſi duob⁹ ꝯ delic. ꝑ ie. c. ij. Jo. an.
e Conſuetudine. no. q dec. q2 ſepe. viciat nō ſolū ꝯſuetudines. ſed etiā priuilegia τ ſtatuta. hic vo ſolū ꝯſuetudinē dico q hoc ipſo q declarat iſtud ſtatutū locū habere in caſib⁹ predictis. cuius ſtatuti ps eſt viciare priuilegia ꝯſuetudines et ſtatuta. ꝯtraria ergo τ illa quo ad hos caſus ſublata dicant. ſed puto q ꝯſuetudinē que ſecuta eſſet ꝯſtitutionē ipſam. q2 ſepe hec littera tollere noluit. ne ob. dec. i. de conſti. li. vi.
f Expenſe. hoc etiā tenebat ibidem arch. vt q2 ſalaria dant officiali q̄ iuriſdictionē exercet vel q̄ ſigillat. vel fiunt expēſe in miniſtris chartis cera τ ſimilib⁹. fa. ſ. e. vt preterite. xij. q. ij. hec poſt placiti. ff. de admi. tu. cū plures. §. i. τ. ij. ff. de tute. τ rō. di. l. i. §. ſed nōnullos. ff. de peti. here. ſi quid. §. ſicut.
g Singulares ꝑſonas. ſalua pace componentis hic remanet dubiū an h̄ intelligat de ſinglarib⁹ ꝑſonis etiā ipſoꝝ collegioꝝ. τ videt q nō. q2 ꝯſtitutio expſſe tollebat q̄ ad hos cōtraria ꝓuilegia τc̄. Videt ꝯ. q2 alias iſta verba ſunt ſupflua. cū certū eſſet ꝯſtitutionē ipſam extneos nō ligare. ſed ſolū capitula τ ꝑſonas ipſoꝝ. ꝑ qd̄ puto q etiā de ſinglarib⁹ ꝑſonis collegioꝝ intelligat. τ ſm̄ h̄ dicā ibi ſublata ꝓuilegia τc̄. quo ad ſinglares ꝑſonas collegioꝝ que nō iure dignitatu3 h̄ vendicant. cū priuilegia dignitatū ibi ſublata non eſſent.
h Dignitatū. q̄d ſi ratiōe ꝑſonatuū vel officioꝝ videt q idē et intelligo hanc lr̄am ſiue dignitas ſit in ipſa eccleſia vacante ſiue in alia. puta q2 archidiacono in eccleſia cathedrali h̄ competit. vel in eccleſia collegiata h̄ cōpetit arch. q̄ tm̄ ipſi⁹ ē canonicus.
i Emolumēto. ḡ ſecus ſi iuriſdictio tm̄.
k Spāli. puta ſtatuto facto in fundatiōe dignitatis vel eccleſie. xviij. q. ij. eleutheri⁹. de ꝯſue. cū dilect⁹. vel re iudicata. de re iudi. cū int. vel arbitrio. de ꝑſcrip. cu3 olim. de arbi. cū olim.
l Extendi. ſi. de of. or. pn̄ti. §. porro. li. vi.
m Cum ꝯceſſa. ſe ſūmat inducēs ius nouū τ equiſſimu3
n Superiore qui ſine capitulo ſolus hoc poteſt. ſ. e. ſi religioſus. ij. rn̄ſo.
o Prouiſioni. latum verbum qd̄ comphendere pōt noiatione poſtulatione ꝑn̄tatione τ collatione. τ facit qd̄ no. ſ. e. ſi cōpromiſſari⁹. §. idem. in fi. vl. glo. li. vi.
p Siquā. licet h̄ videat reprobare licentiā generalē. τ merito. q2 forſan eligeret ad locū cui nō expediret illum preficī et forſan prelatus licentiam ſpecialē daturus nō eſſet ad illū tm̄ credo idem in ſpeciali. vel ſi exprimat locus. puta q ꝯſentire poſſit ſi eligatur ad talem prelaturam forte vacātem. cū ibi etiam ſubſit ratio ambitionis que ſequitur.
q Ambitionis. que ſepe religioſoꝝ oculos excecat. ſ. e. q̄rundam in pn̄. li. vi.

Cum ꝯceſſa[m] religioſo a ſuperiore[n] ſuo licētia vt electiōi vł ꝓuiſioni[o] ſi quā[p] de ipſo cōtigerit fieri ſiue dare poſſit aſſenſu3. ambitionis[q] vicio viam paret nullius[r] eam exiſtere volumus firmitatis[s]. Clemens. v. in cōcil. vien.

De renunciatione.

Cum illuſio[t] τ variatio i ꝑſonis eccłiaſticis[x] maxīe[y] ſint vitāda de pn̄ti cōſtitutiōe ſancim⁹ vt ſi q̄s ad cedendū[z] pōtificali

r Nullius. ꝑ h̄ dico q etiam electioni prius facte ipſo igrāte ꝯſentire nō poſſet q̄ſi ſup certo danda ſit talis licētia. fa. de ꝯceſ. ꝑben. c. i. li. vi. ꝟ. ſubiunctū. in fi.
s Firmitatis. ſi ergo ex tali licētia conſentiret. ꝯſenſus non valet τ priuat⁹ eſſet omni iure ſibi ex electione queſito. ſ. e. ſi religioſus. i. rn̄ſo. li. vi. τ ſatis videbatur hoc eē de mente veteris iuriſditionis inq̄tum predi. dec. i. τ. ij. rn̄. loquitur ꝯ electione facta. τ. e. ti. q̄3 ſit. tamen tenebamus contrarium dicentes. q ſicut male facit abbas abſoluens monachum ad aliud monaſterium niſi illud habeat paratum. τ ꝯſtet q illum recipere velit. tm̄ valet ſi hoc facit. τ de hoc per Innocen. de renuncia. c. fi. ꝑ Hoſtien. de iureiuran. ſicut ex litteris. ita male faciebat prelatus talem dando licentiam tamen data tenebat per qd̄ videret q valeret talis licentia ſi daretur clerico ſeculari ꝯ cōſentiendo τ tranſeundo. quia quo ad ſolum ꝯſenſum non eſt neceſſaria. propter vim eni profeſſionis magis notatur ambitio in profeſſo. τ licet actiua poteſtas eligendi non detur ad beneficium non vacans. de conceſ. preben. conſtitutus. paſſiua bene datur. de tranſla. c. fi. de fi. preſ. c. i. τ. ij. li. vi.
t Cum illuſio. Caſus. renūciatio dignitatis vel beneficij facta per procuratorem ad hoc conſtitutū tenet licet prius procurator fuerit reuocatus. ipſo tamen τ ſuperiore cui fiebat ceſſio ignorante. niſi per maliciam ipſorum vel aliorum reuocatio ipſis fuerit occultata. ponit dictum τ exceptionē a dicto ibi niſi forte. et determinat no. per Inno. ſ. e. veniens. que quaſi ad litteram no. arch. ſ. e. c. ij. li. vi. Item no. per Hoſ. Inno. τ Hoſtien. τ Egi. ſ. e. quidam.
v Illuſio. idem verbum de poſtul. bone. ij. ꝟ. nec nocebat de re iudi. cum olim. de ali. iudi. mu. cau. fa. c. i. de ap. ſuggeſtum. de preben. dilectus. ff. de re iudi. ſi pretor. de iudeis in nonnullis. j. de rerum permuta. c. vno. τ ponitur pro deceptione vel deriſione.
x Eccleſiaſticis. de iurepa. cum autem. ſ. de elec. publicato. τ. e. ti. nulli. li. vi. viij. q. ij. dilectiſſimi.
y Maxime. hoc dicit quia etiam laicis regulariter prohibetur variatio. de quo ſatis no. de re. iu. q ſemel. li. vi.

z Cedendum. quid de ꝓcuratore dato ſolum ad petendam licentiam cedendi. Dicebat vin. de ele. cum poſt petitam. per ꝟ. ibi obtentam. τ Inno. in dec. q̄dam. ꝑ dec. lecte. e. ti. q valet reuocatio etiā poſt petitionē ꝑn̄tatam ſuperiori. nec ob. qd̄ dicitur de poſtula. cum iſta non fiat ita publice τ ſolenniter vt illa. τ cum hic nullus interſit. τ ſic ſoluitur de poſtula. bone. ij. ꝟ. nec nocebat. Sed ſi ſuperior ignorans reuocationem dedit licentiam. tenet licentia ſm̄ Inno. q̄uis ſm̄ eum diſtingui poſſet. an per procuratorē an per nūciū petierit ceſ-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſionem vel ↄceſſionē. ad qđ facit littera ſequēs ⁊ qđ .j. dicam Satiſfieri poſſet per hanc decre. ꝙ ſi ꝓcuratori ad hoc ↄſtituto ⁊ hoc petenti data ſit licentia cedēdi prius ꝙ̄ reuocatio ꝑuenerit ad ꝓcuratorē vel ſupiorem ceſſante malicia cogatur cedere per decre. quidam. de poſtulatione v̄o poſt reuocationem ſupiori pñtatam quid iuris ſcrip ſi poſt hoſti. in ꝑdic. decre. bone. ꝟ. nec nocebat ſuper v̄bo videtur.

a Procuratorem. non video ꝙ quo ad hoc ſit ius diuerſum an ↄſtituat vnum vł plures in ſolidū vel ↄiunctim laicum vel clericum. de ꝓcura. c. i. lib. vi. videt̄ tam̄ tutius ↄſtituere clericum. fa. qđ ſcripſi de ꝑben. accedens.

b Sponte. ſecus ḡ ſi ꝑ iuſtum metum.

c Et libere. pōt reſpicere lībtatē ↄſtituētis. ⁊ fa. ſ. de ꝓcu. accedēs ⁊ lībtatē cōſtituti. ſ. pure nō in diem vel ſub ↄditiōe. ſed h̄ caſu putarem idē. ſi tñ añ ceſſionē ⁊ noticiā reuocatiōis dies vł ↄditio euenisset. cū extunc cenſeat̄ pura. ff. qui po. in pig. habeant̄. l. potior. ij. rñ. ⁊ facit de reſcrip. ſi ꝓ te. li. vi. ⁊ qđ ibi no.

d Ignorantē. planū eſt ḡ. ꝙ ſi reuocatio ꝑueniſſet ad ꝓcuratorē ſatis eſſet ꝑ hāc litterā. ⁊ ſit rō. q̄ꝛ talis ꝓcurator cenſetur ↄſtitutus ad negociū. in quo ſufficit ꝙ reuocatio ad ipſum ꝑuenerit. ff. man. ſi mādaſſem. ſ. đ reſcrip. ex ꝑte decani

e Quōlibet. puta exp̄ſſe reuocādo vel inhibēdo vel aliū ad illud ↄſtituēdo nō reſeruato ꝑmo. de ꝓcu. non iniuſte. Si v̄o mortuus fuiſſet ꝑus ipſe ↄſtituēs. planū eſt mādatū tūc reuocatum. ⁊ dicetur beneficium vacare morte non renūciatione de preben. dudum. li. vi.

f Teneat. Uin. primo videbat̄ hoc tenere in ꝑdi. dec. veniens ſed ſubdebat poſtea. ꝙ ſi ↄſtituēs poſſeſſioni incūbebat. et publice reuocauerat mādatum. qđ ↄcedi poterat ꝙ renūciatio non tenebat. licet teneat̄ ad expēſas ⁊ int̄eſſe ei cuiꝰ int̄fuit. all'. ff. ſi cer. pe. eius q̄. ⁊ qđ habet̄ de ꝑben. dudū in fi. li. vi. facit ad idē de ꝓcu. c. vl. li. vi. in fi. Sed illud ſpecialiſſimū in carnali mr̄imonio ↄhendo vt ibi no. ↄcor. ff. de manumiſ. vin. l. ſi pater in prin. pro ⁊ ↄ. ff. de diuor. l. ſi penituit. ⁊ vide quia quo ad caſum iſtum tollit̄ opi. di. qui dicebat in ꝑall'. l. ſi pater. ꝙ ſufficiebat ꝓcuratorē reuocatū licet non certioratum ad hoc vt impediret̄ actus quez ꝓcurator gerebat. ex q̄ ipſius mādatarij non intererat. Alij dicebāt ſemꝑ ꝓcuratorē de exp̄ſſa reuocatiōe certificari debere ꝑ predi. l. ſi mādaſſez ff. man. ſecus in tacita. q̄ fit ꝑ mortē. ⁊ ſic rn̄dent ad. l. eius q̄ ſed primo dicto ↄdicit. l. iſta. ſi pater q̄re dicūt alij ꝙ aut mandatariꝰ interuenit vt nudus miniſter. aut vt ꝓcurator. Primo caſu reuocatio ſine certioratiōe impedit actū gerendū. et ſic loquit̄ lex illa ſi pater. vbi filius erat miniſter pr̄is. qđ ꝓbant. quia māumiſſus nō eſt ipſiꝰ. ſed pr̄is libtus. ff. de māumiſ. l. nepos. ff. de iurepa. filius. ⁊ ſic loquat̄. l. ꝑdi. ſi penituit. ⁊ ꝑ decre. vl. de ꝓcu. Scđo caſu cū ꝓcurator ſi verba cōtractus ↄcipiat in ſuā ꝑſonā. ff. de ↄſti. pe. eū qui. §. ſed ſi actori. Diſtinguūt ſi actus gerēdus ē talis ad cuiꝰ eſſe requirit̄ volūtas dñi. tūc vt nō valeat actus ſufficit reuocatio ſine certioratiōe. exemplū in trāſlatiōe dñij rei mec. ff. de regu. iur. id qđ nr̄m ſic loquit̄. l. eius qui. §. q̄s vero. ff. de dona. l. ij. §. ſi quis donat̄. Fallit fauore liberatiōis. ff. de ſolu. cū q̄s. §. i. et. l. q̄ hoīem. §. ſi ticiū. Si v̄o ad eſſe ↄctus nō req̄rit̄ ↄſenſus dñi. vt ſi mādauit librū vel equū emi. reuocatio ſine certioratione non impedit illū actū. vt in. l. ſi mādaſſem. Quicq̄d dicat̄ in alijs caſibꝰ quo ad caſuz iſtum reuocatio ſine certioratiōe ꝓcuratoris vel ſupioris non impedit ceſſionē licz mādatarij non interſit ⁊ tractet̄ de ꝑdendo dñio. rō ↄſtitutionis ponit̄ in ꝑn. ⁊ ↄcor. qđ no. ff. de ↄhen. emp. l. i. in fi.

aut alij cui cuilibz dignitati vł bñficio ꝓcuratorē[a] ſpōte[b] ac libere[c] ↄſtituerit. ⁊ ipſum ignorantē[d] poſtmodū duxerit quōlibet[e] reuocādū. teneat[f] ceſſio facta per eū anteꝙ̄ ad ipſiꝰ vel illius in cuius manibꝰ[g] ceſſio fuerat facienda[h] noticiā reuocatio hm̄ōi ſit deducta[i]. niſi forte per ipſos[k] aut alios[l] malicioſe factum fuerit. quominus ad eos vel eorum[m] alterum ante ceſſionem potuerit reuocatio perueniſſe[n]. Clemens. v. in concilio vienenſi.

De ſupplēda negligētia plator.

Quia[o] regulares[p] p̄lati[q] prioratus eccleſias adminiſtrationes aut queuis alia beneficia[r] ad eorum diſpoſitionem[s] ſpectantia cum vacāt interdum cōmittere[t] negligunt vel conferre infra tempus in lateran.[v] cō. ↄſtitutū. dioceſani

g Manibus. ſ. pape ſi fuit dignitas epiſcopalis. de tranſla. c. i. ⁊ ij. ſi inferior in manibꝰ ↄfirmatoris vel collatoris etiam ſi ſit inferior epō. de hoc. ſ. e. admonet. ⁊ vij. q. i. eps de loco. No. tñ Inno. ſ. e. ꝙ in dubijs nō improbabilit̄ dici in illius manibus quē renunciare debere qui poſſet illū inuitum deſtituere.

h Faciēda. ſi ꝑſona cui facienda erat ceſſio fuit expreſſa in mādato. illi faciēda erat notificatio. Si v̄o mādatū erat generale. puta ad cedendum in manibus eius qui recipere poſſet non videtur iuuare notificatio. niſi facta ſit illi qui recipit. imputet eni ſibi qui omnibus debuit intimare. vel ſaltem ꝓcuratori.

i Deducta. ⁊ de hoc per ipſum fiat fides. ſi. ſ. c. compil'. de elec. ↄſtitutionē. §. penulti.

k Per ipſos. ſuperiorem vel ꝓcuratorem.

l Alios. reſolue plurale in ſingulare. vt. ſ. de priuile. vt priuilegia. facit. ff. vi bo. rapto. l. pretor ait. §. hoīes.

m Eorum alterum. ſatis eſt ergo ꝙ impedita fuit notificatio facienda etiam ſi alteri fieri potuiſſet.

n Perueniſſe. videtur ꝙ in hac intimatione ſeruāda ſit forma decre. cle. de elec. cauſam vt ibi dixi in fi.

o Quia regulares. Caſus. ſi prelati regulares non ↄferunt infra ſex menſes ꝑoratus adminiſtratiōes ⁊ eccleſias vacantes que nō ſunt de mēſa ſed ſolēt ſpeciales licet obediētiarios rectores habere. Dioceſani auctē ſua vel ap̄lica ſi ſint exēpta ↄferūt illa ꝑſonis q̄bus ꝑ p̄latos fuerant ↄferēda. nec ꝑmittūt illa applicari mēſis p̄latoꝝ vel penſiōibꝰ grauari. Declarant̄ etiā dec. de of. or. pñi. ⁊ de ꝑben. cū ſingula. in talibꝰ ꝑoratibꝰ ⁊ eccleſijs locū habere. Et ſunt q̄ttuor partes. Prima ponit de negligētia regulariū in bñficijs ↄferēdis ꝑ dioceſanos ſupplēda ⁊ de modo ſupplendi. Secūda de eccleſijs nō applicādis menſis p̄latorum. nec penſionibꝰ grauādis. ibi eadem. Tertia determinat de quibꝰ eccleſijs ꝑdicta intelligant̄. ibi ꝑmiſſa. Quarta declarat duas bonifacianas. ibi i q̄bꝰ. ⁊ q̄s opi. đclaret .j. dicet̄

p Regulares. in ſecularibꝰ ergo non haberet locū hec cōſtitutio. inq̄ntū ponit ius nouū ⁊ ꝑiudicat ꝑuilegio exēptiōis

q Prelati. ſi ad collegia regulariū ſine prelato ſpectarz collatio. quod eſſe poteſt. de regu. c. fi. li. vi. prius ad prelatum et demū ad dioceſanū deuoluetur poteſtas. facit. j. de prebē. ſi de beneficio.

r Bñficia eccleſiaſtica. ⁊ vide qđ dixi de cle. ↄiu. Joannes

s Diſpoſitionem. i. collationem vel ꝓuiſionez. hoc dico q̄ꝛ ſi ad ſolam ꝑſentationē vel electionem ipſoꝝ ſpectarent. tūc ad ↄfirmantem vel inſtituentem deuolueret̄ poteſtas ſiue ſit dioceſanus ſiue alius.

t Cōmittere. vtitur iſto verbo. q̄ꝛ ſe prelati excuſabāt dicētes ꝙ illarū eccl'iarū non fiebat collatio vel ꝓuiſio. ſed ſolū quedam cōmiſſio. q̄ſi illi eſſent caſtaldi miſtri vel pedagogi.

v Lateran. de ↄceſ. ꝑben. c. ij. ⁊ ſi intelligimꝰ de ꝑoribꝰ etiā ↄuentualibꝰ. h̄ reprobat̄ opi. q̄ hz. ꝙ tpus generalis concilij

ſcȝ triū menſiū locū habeat in ꝓuiſionib⁹ taliū ſicut i electionibus. nā vt dicebat Inno. in dec. ne ꝓ defectu. de ele. inter electionē ⁊ ꝓuiſionē diuerſitatis ratio nō apparet. qḋ compoſt. verū eſſe dicebat in ꝑpetuis. ſed nō in tēpalib⁹. h̄ aūt certum ē ꝙ ſi. p̄oratus ē principalis p̄latura in eccleſia regulari collegiata ⁊ ei prioꝛ ꝑ viam electiōis ꝓuidetur. locuȝ hȝ. c. ne ꝓ defectu.

a Locoꝝ. ergo nō ꝑſonarū. ſi ergo p̄latus alteri⁹ dioč. habet prioratū quē cōferre negligit in dio. bono. ep̄s bono. ſupplebit ꝓbat h̄ dec. ij. c. ti. ſibi in tuo ep̄atu. nec diſtinguit vnde ſint collatores. facit qḋ dicam. ī. gl. ꝓxi.

b Sua aucte. qḋ ſequit̄ ſꝫ ꝓcedit h̄ in p̄oratib⁹ eccleſijs et admiſtratiōib⁹ nō exemptis etiam ſi p̄lati ad q̄s ꝓuiſio ꝑtinet ſint exēpti. de p̄ui. q̄niam. ⁊ c. ex ore. fa. de p̄ben. c. i. li. vi. Item ꝓcedit h̄ ſuppletio quā facit dioceſan⁹ ſuo iure. ī. ſcḋȝ ſemeſtre. quo lapſo ad ꝓximū ſuꝑiorem ſiue ſit metropolitan⁹ vel papa collatio deuoluetur. e. ti. c. vl. Non ob. littera que ſequit̄. quia licet circa exempta ꝯcedat papa ius ſuū. circa non exempta nō. Iteȝ licet ꝯcedat ſuppleri vice ſua negligentiā alioꝝ. nō tñ ꝯcedit dioceſanis vt ſuppleant ſuā ꝓpriam. Sȝ modo remanet dubium ſatis forte. nunq̄d in exēptis deuolutis ad ep̄m currat tp̄s ſemeſtre ep̄o. ⁊ ſi currit an ad metropolitanuȝ deuoluat̄ ptās tp̄e lapſo an ad papā. ⁊ circa primū videt̄ ꝙ non currat ī. de p̄ben. ſi de bñficio. ⁊ qḋ ibi no. in gl. ſed nunq̄d. circa ſecundū dato ꝙ currat. videt̄ ꝙ ad papā nō ad archiep̄m ḋuoluatur. ad h̄ de cle. egro. c. vno. li. vi. ⁊ vide qḋ dixi de here.

c In exemptis. olim ſecus. e. ti. ſi ad abolendā ſuꝑ gl. ſi. cut. ⁊ de p̄b. cū ſingula. in fi. li. vi. ⁊ ſic in h̄ ius nouū inducit.

d Aplica. ꝯcoꝛ. de of. oꝛ. irrefragabili. de here. ad abolendam. de cle. egro. c. vno. li. vi. e. li. ḋ ſta. mo. c. vno. ⁊ ī. ḋ ſta. mo. attendentes. de reli. do. qꝛ ꝯtingit.

e Negligētiā. inq̄ntū hec dec. ponit ius nouū nec p̄iudicat priuilegijs exceptiōis nō puto ꝙ locū habeat q̄n p̄latus priuatus eſſet ꝓpter delictum. cū h̄ non ſit expreſſum. fa. ḋ ele. q̄ꝙ. i. rñ. li. vi. ſecus in non exemptis. vt. e. c. in fi.

f Secularib⁹. fa. de p̄bē. cū de beneficio li. vi. fa. hec lr̄a ꝓ eo qḋ no. pe. ⁊ ab. in predi. dec. e. ti. ſicut. vbi dicunt ꝙ ad eccleſiam que ꝯſueuit regi ꝑ ſeculares clericos monachi regularem p̄ntare non p̄nt. qḋ verū crederē in nō curatis. vel ſi p̄ſentant illum vt clauſtralem.

g Religioſis. ꝯcoꝛ. de re. eccle. non alie. poſſeſſiones. Dicebat ſibi abbas ꝙ illud. c. non loquit̄ de ꝯuentualib⁹ eccleſijs monachoꝝ. ſed de alijs quibus miniſtrare ꝯſueuerunt. ⁊ qḋ ſi per negligentiā monachoꝝ deuoluit̄ ius ꝯferendi talem eccleſiam ad ep̄m non ponet ibi clericum ſed monachū qḋ h̄ approbatur per litteram que ſequitur.

h Monaſterioꝝ. ꝯcoꝛ. de p̄ben. cum ſingula. §. ꝓhibemus li. vi. Et qḋ ſi non ſit idoneus in monaſterio. ibi no. ⁊ optime facit hec littera ꝯiūcta cum illa ad queſtionē quam olim diſputaui. An is ad quem deuoluit̄ eligendi poteſtas teneat̄ eligere de illo collegio de quo tenebat̄ qui neglexit. quā vide ī mercu. ſub hoc ti. ⁊ eſt poſita ſub regula ꝯ eum. Item bñ fa. ad id quod ſcripſi. ā. de ele. publicato. in vl. queſtione.

i Eadem. iſte. §. ⁊ ſequēs determinat no. ꝑ Inno. ⁊ hoſtiē.

locoꝝ[a] nō in exēptis ſua[b] in exēptis[c] vero aplica[d] aucte negligentiā[e] ſuꝑ hoc ſuppleāt eoꝝdem prioratus eccleſias adminiſtratiōes ⁊ bñficia hmōi illa videlicet q̄ cōſueuerūt ꝑ ſeculares clericos gubernari ſecularib⁹[f] clericis. alia vero q̄ religioſis[g] dūtaxat cōmitti ſunt ſolita vel cōferri religioſis monaſterioꝝ[h]. quoꝝ p̄lati hmōi negligētes fuerint cōferēdo. Eadē[i] quoq; aucte[k] dioceſani ſuffulti. nullo mō ꝑmittāt ꝙ ei dē p̄lati p̄oratus eccl'ias adminiſtratiōes aut bñficia hmōi applicēt[l] mēſis ſuis. penſiōes ſue[m] nouas[n] eis imponāt[o] aut veteres augeāt. ſiue q̄ ipſis ḋ nouo impoſite ſunt ſiue aucte ſoluātur[p]. Premiſſa[q] vero de p̄oratib⁹ eccleſijs adminiſtrationibus ⁊ bñficijs intelligim⁹ que non ſunt de menſa[r] prelatoruȝ ipſorum. ſed ſpeciales priores ſeu adminiſtratores ſeu rectores conſueuerunt habere. licȝ priores ſeu adminiſtratores huiuſmodi libere poſſint ad clauſtrum cū oportuerit[s] reuocari[t].

de preben. in lateranē. de priuile. paſtoralis.

k Auctoritate. ſ. apoſtolica etiam in exemptis.

l Applicent. vide qḋ dicam. ī. de ſta. regu. ne in agro. §. ad hoc vbi patet ꝙ lȝ etiam caſus vniendi ꝑ ordinarios fieri dȝ

m Penſiōes ſue. de p̄bē. auaricie. de cenſi. ꝓhibemus.

n Nouas. que dicant̄ noue. no. de cē. ſi. ſignificauit.

o Imponāt. aucte ſua alias ex cā poſſent noue penſiones imponi vel antiq̄ augeri ꝑ ep̄m. de h̄ de cenſi. ꝓhibem⁹. qḋ quō intelligāt Innocen. ⁊ hoſtiē. ibi dixi ſuper glo. ij.

p Soluant̄. ꝯcoꝛ. p̄al. dec. ſignificauit de cenſi. ⁊ de iureiuran. tua nos.

q Premiſſa. ſ. que dicta ſunt. ā. i. i. ⁊. ij. rñſo.

r De mēſa. illa ergo non intelligerent̄ vacare. ⁊ ſic in illis ñ habebit locum quod dicit̄ de negligētia ſupplenda vt ꝓbat̄ ī. de exceſ. p̄la. ſ. equens. ꝟ. quidam etiam. Itē nec habebit locum quod ḋr de penſione imponēda vel augenda. cum totum ſit abbatis. ⁊ abbates fructus talium poſſunt vendere ⁊ locare. vt in predi. ꝟ. quidam. ⁊ facit quod no. Inno. de ſta. regu. c. ij. ꝟ. prioratus.

s Cum oportuerit. idem. ꝟ. de ſta. mo. cum ad monaſteriū ꝟ. tales. ⁊ vide quod ibi dixi. ⁊ qui cle. vel vo. inſinuante ſuper. iij. glo.

t Reuocari. ⁊ in talibus clauſtralib⁹ habet locum qḋ dicitur eos non debere ſtare ſolos vt patebit. ī. de ſta. regu. ne in agro. §. ad hoc. Sed aduerte. quia non videbatur ꝙ in talib⁹ obedientiarijs locum haberet ꝯcil. lateraū. deriſoriū eni eſt dicere ꝙ ep̄s hodie ꝯferat monacho prioratum ⁊ abbas cui⁹ negligentiam suppleuit ep̄s cras reuocet illum. Nec dicas ꝙ ſic inſtitutum per epiſcopum ſupplentem abbas remouere non poſſit. quia nec plus nec aliter ꝯfert ſupplens q̄ȝ negligens vt probatur. ā. i. rñſo. Itē ſm illud aperta eſſet via ad perpetuādum clauſtrales. quo tamen etiam papa non facit. ā. de confirma. vti. vel inuti. ad noſtram. ⁊ c. porrecta. Volens enim abbas preficere nepotem vel ſibi charum. permitteret labi tempus vt ille demū per epiſcopum inſtitutus eſſȝ perpetuus. ⁊ tali fraudi claudenda eſt via: de diuoꝛ. q̄nto. in fi. ⁊ propter hanc cauſam cōmuniter olim ad hec ſuppletiones non fiebant. ſed ſatis eſt ꝙ ſatis fiat iuri in eo quod ſuppletur quod abbas facere neglexit. Nec poteſt negari quin hoc ſit vtile. ſaltem enim erubeſcent abbates de negligentia notari. Et ſcias per hanc decre. hodie teneri ꝙ manualia que non ſunt de menſa ⁊ temporales prioratus vacant per mortem vl' remotionem eorum qui preſident illis. Unde ⁊ hodie papa qui recipit fructus vacantium recipit fructus talium. Nec reſiſti poteſt per hanc litteram ⁊ per ſequentem. ⁊ tendit hoc ad noxam. quia ſuperiores locorum manualiū tales occupationes fructuum timentes dimittūt in talib⁹ prioratibus illos quos alias remouerent. ⁊ quaſi remoueri forſitā expediret. ⁊ ſic inducit hoc quaſi q̄ndā perpetuationē clauſtralium. Et ob hāc cām ſi aſſiſterē pape ꝯſulerē declarari vel ſtatui. ꝙ cū ſibi reſeruat vel alteri ꝯcedit fructus vacantiū in vrbe ꝓuincia vel dioč. non includerent̄ manualia. ſȝ q̄ꝙdiu duraret gr̄a. xx. vel alia q̄ta ḋ q̄ videret̄ ſtatuēdū fructuū ipſoꝝ

manualium ſolueret priuilegiato ſingulis annis. ⁊ ſic non i-
pediret clauſtralium prioꝝ correctio ⁊ remotio. nec in illis
priuilegiatus fruſtraretur priuilegio.
a In quibus prioratibus adminiſtrationibus ⁊ eccleſijs
manualibus que nõ ſunt de menſa.
b Conſtõem. ꝺ of. or. pñti. li. vi. ⁊ de-
terminat qꝺ ibi ꝓli-
xe. no. Archid. et re-
probat quod ibi no.
Jo. mo. qui dicebat
prioratꝰ cõmẽdatici
os ꝓprie nõ vacare
⁊ iõ in illis decre. il-
lã locum nõ habere.
Sed ſi intellexit de
his que ſunt de men
ſa tunc vera.
c Statutũ de pre-
ben. cum ſingula. li.
vi. ⁊ ap. ꝓbat hic du
as opi. meas ibi no.
in. i. rñ. in. iiij. ⁊ vlti.
glo. Prima. ſ. ꝙ dec.
illa locũ hñet etiam i
prioratibꝰ manuali-
bus. Secunda ꝙ lo-
cum hñet etiã in non
curatis. In ſecunda
cõcordabat archidi.
In prima reſiſtebat
ꝓbans ꝑ id qꝺ habe
tur ibi in ſcꝺo rñ. da
tur illis optio. Dice-
bat etiã bonifacium conſultum ſic rñdiſſe. ſed cum vltimo le
gi ſextum qꝺ inducit Archi. pro ſe. reuoluebam ꝯ euꝫ. Certũ
eſt enim ꝙ in perpetuis nõ daretur optio. etiã ante illã decr.
per decr. de multa. ꝗ de tpalibus debebat intelligi.
d Curam. hoc inducebat dubium an determinaret etiam
verbum prioratibus. ⁊ hic decidit in fi.
e Aliũ. puta ſecularẽ preſbrm vt in dicta decre. cum ſingu-
la. in prin. de ſta. mo. ne in agro. §. ceterum.

in qbusᵃ ẽt ꝯſtõneꝫᵇ bonifacij
pape octaui predeceſſoris nr̃i
bona beneficioꝝ vacantiũ oc
cupari a ꝑlatis vel alijs ꝓhi-
bẽtẽ. ac nihilominus in prio-
ratibus hmõi ⁊ eccl̃ijs illud
boniſa. eiuſdẽ ſtatutũᶜ qꝺ reli
gioſũ quẽcũqꝫ ꝑlibꝰ preeſſe ꝓ
hibet prioratibꝰ aut eccl̃iis cu
rãᵈ aïaꝝ hñtibꝰ. ẽt ſi cura ipſa
ñ ꝑ eũ ſꝫ ꝑ aliũᵉ hẽat exerceri.
locũ ſibi cẽſuimꝰ vendicare li
cet etiã eiſdẽ prioratibꝰ cura
nõ immineat ſupradicta.

Clemens. v. in concil. vie.

De etate ⁊ qualitate ⁊ or
dine perficiendorum.

Cum eccl̃ie qbꝰ ꝑficiun
tur ꝑſone minꝰ idonee
ſciaᵍ moribus vł etateʰ
grauia ꝓpter hoc ꝓut docetⁱ
experientia nõnũqꝫ ꝑferãt i ſpi-
ritualibꝰ ⁊ tẽporalibus detri-
mẽta. Nos volẽtes ꝑ locorũ
dioceſanos qbus rõeᵏ officii
hoc cõpetit. ꝑcipueˡ ſuꝑ hoc
diligẽtiꝰ ꝑcaueri eis diſtricte
iniungimus. vt ipi ſtatuta ca-
nonicaᵐ q̃ ſuꝑ ꝑficiẽdis perſo
nis in hmõi eccleſiis hactenꝰ
emanarũt. diligẽtiꝰ ꝑ ſeipſos
obſeruẽt ⁊ faciãt a ſuis ſubdi-
tisⁿ inuiolabiliter obſeruari.
ſi diuinãᵒ offenſã et ſedis ap.
debitam vitare voluerit vlti-
onemᵖ Idem

Ut hi q̃ diuinis i cathe-
dralibꝰ ł collegiatis ſecu
laribꝰ ł regularibꝰʳ eccl̃iis ſũt
mancipatiˢ officiisᵗ vel man-
cipabuntur in poſterumᵛ ad
ſuſcipiendos ſacros ordines

f Cum eccl̃ie. Caſus. dioceſani ꝓuari debẽt ⁊ a ſuis ſub-
ditis ſeruare facere iura loquẽtia ꝺ q̃litate ꝑſonaꝝ ꝑfi
ciẽdaꝝ eccl̃ijs. ⁊ neſcio ſi aliquẽ fructũ inducet hec cõ-
ſtitutio. Sꝫ h̃ ſcio ꝙ inouata ſine penaꝝ adiectionibꝰ raro ꝓ
ficiũt. vide ſub rub. ꝫ. de ma. ⁊ ꝑt exponi eccl̃ie. i. ecciaſtica mi
niſteria. de ele. cũ i cũctis. i ꝑñ. de qbꝰ ẽt ꝑt intelligi lꝫ ſolũ ꝺ
regimie ecciaꝝ videat̃ hic loq̃. nil eñi itereſſe cuꝫ nil nouũ in-
g Scia. q̃lis ſcia req̃rat̃ i epõ ⁊ i alijs miſtris ⁊ q̃ ducat
ſit eminẽs ⁊ q̃ ꝯpetẽs. ⁊ q̃d de paꝝ ſciente an poſſit ꝓmoueri
⁊ an peccet recipiẽdo officiũ ad qꝺ ſcia ſua nõ ſufficit. ſcripſi
poſt Inno. ⁊ hoſt. ⁊ cõpo. de ele. cũ in cũctis. ſuꝑ. xᵒ. ſcia.
h Etate. de ordine nihil dixit. ſicut nec decre. cam te. ꝫ. e. ⁊
vide qꝺ no. de preben. ſi ꝓ pauperibus. li. vi. in glo. ij.
i Docet. fa. ꝫ. de ele. q̃ſ ſit. in ꝑñ. li. vi. vbi de hoc.
k Rõne officij. excitat ergo ipoꝝum officium nõ cõſtituit il
los delegatos. ꝫ. de offi. or. licet. ⁊. c. pe.
l Precipue. duplex punctatio.
m Canonica. ꝫ. e. per totum. de ele. cum in cũctis. ⁊. c. nihil
de preben. graue. cum ſi.
n Subditis. nõ ſufficit ꝑlato ꝙ ſit bonꝰ i ſe. niſi etiã ſit q̃tũ
ẽ in ſe bonus i ſubditis. de ſimo. lꝫ. in ꝑñ. cum cõcor.
o Diuinam offenſam. cõcor. huic fini de elec. vbi ꝑiculum.
§. qui autem. ⁊. c. perpetue. ⁊. c. commiſſa. in fi. li. vi. ⁊ ꝫ. de
cen. ad noſtram. in fi.
p Ultionẽ. ſpãlit̃ circa hoc ſtatutũ de generali. vide quod
no. de treu. ⁊ pa. c. i. de ce. miſ. dolẽtes. de ele. generali. li. vi.

q Ubi q̃. Caſus. i capitulo cathedralis eccleſie vel col-
legiate vocẽ nõ hꝫ q̃ nõ ẽ ſubdiaconus hñs bñficium
cui annexus ẽ ordo poſt ãnũ niſi prius impedimẽto ceſ
ſante ꝓmoueat̃ ad illũ in capitulo vocem nõ hꝫ donec fuerit
ordinatus. ⁊ interim ꝑdit diſtributionẽ dimidiam. Partes
ſũt due que ſatis pa-
tent cãꝫ dedit ꝯſtõni
qꝺ no. Ho. de ꝑben.
extirpãde. §. qui xᵒ.
vbi dicit eẽ equũ. qꝺ
ſicut minor ſubdiaco
no nõ eligit̃ in epm.
ita nec eligat vt bene
cõueniãt electꝰ ⁊ eli-
gentes dicẽs ibi per
ꝯſtõnes legatorũ in
ꝓuincia ꝓuincie ſic
eẽ ſtatutũ. ꝙ non exi
ſtẽtes in ſacris ñ ha-
beant vocẽ. talẽ aũt
ꝯſtõnem facere poſ-
ſunt nedum legati ſꝫ
etiã epi. vt ſcripſi pꝰ
cum. de of. archipre.
ca. fi. vñ cõſtat ꝙ mł
ti epi tales ꝯſtõnes
habeant. no. etiã ipe
Hoſti. e. ti. de of. ar-
chip. c. ij. ꝙ ſicut int̃
cardinales nullus ẽ
quin ſit ſaltem diaco
nus ita ⁊ inter cano-
nicos nullus deberet
eſſe quin eſſet ſaltem
ſubdiaconus. ar. ꝫ. e. queris. de ꝯſe. di. i. eps ſacrificans. ⁊. c
iubemus. facit qꝺ dicit canon. illicitũ eẽ eum qui nõ ſit in or-
dine eccl̃iaſticis miſceri tractatibꝰ. xcvi. di. ſatis euident̃. ta-
les eñi retrocedere pñt a ſtatu clericali. de ele. cũ ex co. li. vi.

r Regularibꝰ. ſi ꝗ in eccleſijs regularibus non conſtitutis
in ſacris vocem non habet. ergo nec in numero cõputat̃ ꝺ fa
cto non de fictione. vt no. in cle. ꝫ. de ele. qꝺ circa in fi. pe. gl.

s Mancipati. q. nũcupati electi ⁊ deputati. ⁊ qꝛ mancipa-
re eſt ſeruire vel in ſeruitium vel poteſtatem reducere. ideo
vtitur hoc verbo. qꝺ etiam habetur. xxviij. di. de his. i ꝑñ.
i. q. iij. ſaluator. vltra medium. In his ergo que nõ ſunt depu
tati ad diuina officia. quales ſunt cõuerſi vel profeſſi laici ꝑci
pue in eccleſijs regularibus nihil puto mutatum per hãc cõ
ſtitutionem. ⁊ ſic ſaluũ manet qꝺ no. de ele. ex eo ꝙ. li. vi. i fi.
⁊ ita ſeruatur alꝭ ſequeretur ꝙ per hanc conſtitutionem mo
niales nõ haberent vocem in ſuis capitulis. que ꝓpter ſexus
fragilitatem nõ ſunt capaces ordinũ. de hoc. xxvij. q. i. diaco
niſſam. hac eadem rõne videret̃ ꝙ extranei qui non ſunt in ec
cleſijs inſtituti. ſed in certis actibus habent vocem in capitu
lo non includuntur hac cõſtitutione. qꝺ intelligo niſi per ius
capituli ſue eccleſie habeant talem vocem in aliena.

t Officijs. etiam ſi ſacri ordines annexi nõ ſint. ⁊ ſic differt
a proxi. rñ.

v In poſterum. ꝙ poſteris indici poſſit aſperior ſtatus nõ
dubitatur. ſed videtur abſurdum ꝙ hic indicatur iam intitu-
latis ſaltem nõ profeſſis. hoc dico ꝓpter id quod no. de reg.
iur. ꝙ omnes. li. vi. Item videtur abſurdũ ꝙ cõſtitutio liget
preterita contra id. ꝫ. de conſti. c. fi. dicas ꝙ hec decre. nõ pri
uat eos bñficio ſꝫ ſolũ voce capituli. ⁊ tñ certũ ẽ ꝙ cũ benefi
cium aſſumpſerit vt expediẽs ⁊ neceſſariuꝫ officium eccleſie

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gerat ſi ingrueret neccitas eū ad ſacros ordinari ⁊ h̄ renueret poſſet et̄ ꝑuari bn̄ficio.ſ.e.q̄ris. Nō mãducet ḡ q̄ nō vult laborare. qd̄ primo i ꝯriū allegaui locū hꝫ in ꝯtinentia q̄ nō indicit̃ inito.xxxij.q.i.integritas.qd̄ dixi ſcd̄o non ob.q꞉ ꝯſtō iſta nō ligat p̄teritas ꝯſtōnes.ſꝫ futuros tractatꝰ ⁊ actꝰ caplo rū. Itē nō viciat vocem in capitulo p̄ſtitam qd̄ eēt reſpicere p̄terita ſed p̄ſtandaꝫ ⁊ ſic reſpicit futura.

a Propenſiꝰ.ideꝫ verbū de of. ordi.c.i.ordinatores expo-nūt.i.extenſiꝰ.ſꝫ illō vbi dicimꝰ ꝓtenſius ſed ꝓpenſiꝰ deriuat̃ a prope vel propere.quaſi velociter vel feſtine

ꝓpēſiꝰ[a] inducant̃ ſtatuimꝰ vt nll'ſ[b] decefo i hmōi eccl'ijs vocem i caplo[c] hēat et̄ ſi hoc ſibi ab alijs libere concedatur[d] niſi ſaltem in ſubdiaconatus ordine fuerit conſtitutus[e]. Illi vero qui dignitates perſo-

b Ut nullus.iā inſtiturꝰ vel reſtituēdus vt pꝫ p p̄cedētia.

c In capitulo.ſtallū chori nō aufert.⁊ p hoc verbū pꝫ q̄ ſi eēt actꝰ expediendꝰ vt a priuatis nō a caplo.ad talem bn̄ admitterent̃ p qd̄ puto q̄ talis canonicꝰ nō in ſacris p̄bendā et domū optare poſſit ſicut cōſtiturꝰ in ſacris ſi eccie ſtatutū vl' ꝯſuetudo non obuiet.cū ille actꝰ non ſit collegialis ⁊ ꝯpetat ex canonica ⁊ p̄benda ⁊ nō ex voce capituli.ſicut ⁊ pōt delegatus dari.de reſcrip.ſtatutū.li.vi.agere ꝓ p̄benda.de proba.ex litteris.epm ſociare ⁊ fructꝰ ꝑcipe.de cle.nō re. ad audientiā.eccleſiā defendere.de ꝯceſ.p̄ben.ex ꝑte.de ele.generali.de re.eccle.nō ali.c.ij.li.vi.

d Cōcedat̃.cōcor.ſ.de elec.cōſtitutis.⁊ ĩ.de regu.vt profeſſores.Sed quid ſi actū electōis iminentis ꝑticipãt ſocij vi det̃ q̄ poſſint p ea que no.ſ.de elec.cū vintoñ.in vl.glo.Contrariū credere quaſi ſit inhabilitas in ꝑſona p hanc l'ram.per quam etiā non credo epm cōtra hoc diſpenſare poſſe.⁊ facit verbum nullo modo.ĩ.proxi.rn̄ſo.

e Cōſtiturꝰ.⁊ hn̄s etatē.de qua.ĩ.c.ꝓxi.qd̄.c.fuit ſumme neceſſariū ꝓpter iſtud vt ibi dicā. Sꝫ pone q̄ de facto nūc ſatis occurrit canonicꝰ dū vacat eccl'ia nō ē in ſacris. ſed tpe q̄ iminet electio facienda ē in ſacris.hꝫ ne vocem in electione ſi p̄oderemꝰ initiū iuxta ea que no.de ele. dudū.li. vi. videt̃ q̄ nō q꞉ tunc nō erat habilis.tu dicas q̄ ſatis eſt q̄ tpe faciende electionis ſit habilis.qd̄ ſatis ꝓbat̃.ſ.de ele. cū inter. ℞.in fi.⁊.ſ.excep.aplicc. Idē eni dicerēmꝰ de eligēdo vt in pre. decre.dudū.i.⁊.ij.ſic etiā is qui nō eēt canonicꝰ tpe vacatōiſ ſi tpe electōis canonicꝰ eēt admitteret̃ cū alijs ⁊ eligeret.⁊ q̄ tpe vacatōis n̄ eēt in loco vñ vocari deberet. ſi tpe electiōis pn̄s eēt.admitteret̃ ad eligendū.de h̄.ſ.de elec.eccl'ia.ij. Qd̄ dꝛ in electionibꝰ ſpectari initiū intelligit̃ de initio electionis nō vacatiōis. Sꝫ fortiꝰ q̄ro nunq̄d canonicū nō ꝯſtitutū in ſacris in ꝓximis tpibus ordinari volētē q̄ tpa incidūt ĩ.terminū iuris datū ad eligendū teneāt̃ ſocij expectare. maxime ſi h̄ petat puto q̄ n̄ qd̄ hn̄ ꝓbat̃.ne ſe.va.c.vno.i.rn̄.li.vi. alſ ſequeret̃ q̄ ſm iura vetera ipuberē cuiꝰ pubertas finit̃.ĩ.terminū expectare tenent̃.vel abn̄tē in loco de q̄ vocari n̄ dꝫ dicentē ſe velle ad eccl'iaꝫ redire.vel excōicatū dicentem ſe velle abſolutionē petere.vel nouitiū dicentem ſe velle ꝓfiteri. vel his ſimilia. Sꝫ q̄d ſi nullus de capitulo ē i ſacris tūc ſolꝰ p̄latus expediat q̄ icūbūt p decr̃.p̄.⁊ fa.qd̄ ſcripſi ď ele.cum eccl'ia.ſed q̄d ſi ipius p̄lati electio iminet facienda ⁊ nullus de capitulo ē i ſacris.hic ſatis credere q̄ ſupior hēat expectare lapſū termini iuris.fa.p̄.decre.vnica.ne ſe.va.ij.rn̄.⁊ ď ele. cōmiſſa.in prin.li.vi.licet ergo canonici qui ſūt in ſacris non expectent cōcanonicū.cū ipſi ſint capitulū.ſupior tn̄ qui hꝫ vti iure deuoluto vt pene deuolutiōis ſit locus.habebit neceſſe vſq; ad iuris terminū capitulū expectare.⁊ hec etiā egerent declaratione ⁊ repetita intelligātur.vt.ĩ.dicam.

f Prebendas.in collegiatis eccleſijs.ĩ.proxi.rn̄.

g Certi.nō dicit ſacri.p qd̄ dico etiā i miorꝫbꝰ h̄ locū hr̄e.

h Annexi.de iure cōi primeua inſtōne antiq̄ ꝯſuetudine vl' ſtatuto.⁊ intelligo hāc l'raꝫ ſiue certis p̄bendis annexi ſint ordines.ſiue incertis.q̄ tn̄ poſtea certificate ſunt.puta q꞉ tertia vacans eſt ſacerdotalis vt ſcripſi de cōceſ.p̄ben.ꝓpoſuit.in prin.nec intelligo de annexione qua n̄ poſſunt cōferri niſi ei q̄ ſit in illo ordie. quia tūc nō eſt dare q̄ habeat iſtud beneficiuꝫ nō hn̄s ordinē annexum. Dico tn̄ q̄ ſi p litteras papales ad hoc ſufficientes conſequeret̃ bn̄ficiū nō exiſtens in ordine.adhuc locꝰ eēt huic decre.niſi etiā ad recipiendum ordinem ſufficientem diſpenſationē haberet.

natus officia vel prebendas[f]: quibus certi[g] ordines ſunt annexi[h] pacifice nunc obtinent i eiſdem[i] eccleſijs vel obtinuerint in futurum niſi iuſto ipedimēto[k] ceſſāte ad hmōi ordies ſe ꝓmoueri fecerit infra annū[l]

i In eiſdem.cathedralibus vel collegiatis de quibꝰ p̄miſit Sed mihi remanet dubiū an hoc c.in vtroq; rn̄.locū habeat in principalibꝰ prelatis eccl'iaꝝ collegiataꝝ.puta archip̄ſbyteris vel plebanis plebium vel in his ſimilibꝰ.⁊ videt̃ q̄ ſic. p verbū dignitates qd̄ precedit.fa.de reſcrip.ſtatutū.li.vi. ⁊.li.de of.lega.c.pe.in prin.certū eſt autē q̄ illi dignitati annexus eſt ordo pb'ralis.ſ.e.c.i.ſi ergo nō fiant preſbyteri infra annum locus erit huic pene. Nec occurrit rō quare plus artetur habēs perſonatum vel canoniā q̄ꝫ habēs principaleꝫ prelaturam.imo videt̃ maior in iſto rō.q꞉ plus eſt aſtrictus. de reſcrip.edoceri.⁊ in ſeipo debet oſtendere quid ſubditos facere oporteat.de ele.cum in cunctis.in principio ⁊ a capite inchoari debet rōnis editio.ff.de eden.argētarius.§.edi autem. In cōtrariuꝫ facit de ele.ſtatutū.li.vi. Nec ob.hec littera.q꞉ tales nō habent dignitatē in eccleſijs.imo habēt eccleſias vel dignitatem eccleſiaꝝ.ſuper quo vide qd̄ dicam.ĩ.de preben.c.i. Item abſurdum videret̃ principalem prelatū eccleſie priuari voce propter ordinis defectuꝫ nō ſine graui dāno eccleſie cuiꝰ negocia debet ordinare. Unde pōt dici q̄ cuꝫ p̄latus ⁊ capitulū ſint diuerſa.ſ.de his que fi.a prela. in rubro ⁊ nigro.ne ſe.va.c.vno.li.vi.cū multis ſimilibus ſub appellatione capituli nō includatur prelatus hic vel.ſ.ꝓx.rn̄. Et ſi dicat̃ q̄ de quadam largiſſima verbi ſignificatione prelatus nomine capituli comprehendat̃ quaſi illius corporis caput.de his que fi.a prela.nouit.⁊ faciāt no.ď preben. poſt electionem. Mihi tamē eſt ſatis q̄ cōmuniter non ꝯp̄hendat̃ vt ꝓbant iura predicta vt ſit hoc ius correctiuum iuris veteris.⁊ penale nō largiſſimā ſed potius ſtrictam interp̄tationē recipiat.de reg.iu.qui a iure.⁊.c in penis.li.vi. Item licꝫ p̄latus ⁊ capitulū faciant vnū corpus ⁊ vnā eccleſiam ⁊ ſic loquūtur contraria.nō per hoc ſequitur prelatum includi ſub appellatione capituli.imo potius ſumitur contrarium.⁊ idē videretur dicendum circa decr̃.vt ꝓfeſſores.ĩ.de regu.⁊ tn̄ vtrobiq; neceſſaria eſſet declaratio.

k Impedimento.ꝯcor.ſ.de ele.cōmiſſa.§.i.li.vi.⁊ ibi videas exempla.vbi vero impedimentum preueniſſet ex culpa ſua nō videt̃ excuſari.de hoc.ſ.e.c.i.⁊ in hoc differt a parte ſ.proxi.in qua nō excuſat impedimētum.⁊ merito hic aliud quia hic eſt pena negligentis.

l Infra annum.a tempore quo ligat cōſtitutio in prius cōſtitutis ⁊ a tempore habite poſſeſſionis.vel quo p eos ſtetit quo minus haberēt i inſtituēdis.ſ.de elec.commiſſa.§.i.⁊ ď preben.licet.ij.li.vi.

m Extūc.ſ.anno elapſo.prius ergo nō ē locꝰ huic pene poſſet tn̄ excludi etiā priꝰ a voce capituli ex alio capite.ſ.ꝓxi. rn̄ſo.hoc eſt dicere ſi habēs p̄bēdam diaconalē ſubdiaconus eſt.licet non diaconus nō excluditur a voce niſi poſt annum

Si vero nec eēt ſubdiaconus ⁊ ſi ipſa prebenda eēt ſubdiaconalis tantū. excluditur etiam infra annum. ſed a diſtributionibus ſolum poſt annum cum ceſſat impedimentum.
a Donec. illis ergo ordinatis ceſſat pena. cōcor. ſ. de elec. quia ſepe. li. vi. ⁊ quod no. de ma. contrac. contra. c. fi.
b Nullo mō. vniuerſale negatiuū excludit cōceſſionē capituli. vt. ſ. ꝓxi. rñ. ⁊ diſpenſationē epi. vt ibi dixi.
c Diſtributionum ꝑ hoc v̄bū ⁊ verbū capitulo qd̄ p̄cedit pꝫ in bñficijs quibꝰ nō debet̄ vox capl'i. ⁊ in quibꝰ nō ſunt diſtributiones has penas nō cōpetere. puto tñ q̄ ſi in eccleſia collegiata ē capellania vel altare ex cuiꝰ inſtōne etiā capellanuſ tenetur officiare

ertūcm donec ad eos ꝓmoti fuerit nullo mō vocē in caplo habeant carūdem. Ipſiſq; diſtributionum que dant̄ his q̄ certis horis interſunt ps dimidia ſubtrahat̄. nō obſtantibus quibuſlibet cōſuetudinibus vel ſtatutis. penis alijs q̄ cōtra tales ꝓmoueri ad ordines recuſantes ſtatuunt̄ i iure nihilominꝰ in ſuo robore ꝑ manſuris. Idem. Generalē eccl'ie obſuā-

eccl'iam vt in eccleſia hoñ. ſi in illis horis aliq̄ diſtributiones eis deberēt̄ q̄ ad illas locꝰ eēt huic pene ſi ꝓmotꝰ nō eēt licet nō q̄ ad redditꝰ capellanie vl' altaris. de q̄bꝰ hic non cauet̄.
d Certis horis. no. ꝑ ꝯſuetudine eccl'iaꝝ collegiataꝝ q̄ diſtributiōes ordināt nō ꝑ oēs horas ſꝫ ꝑ certas ⁊ aliq̄s attribuunt miſſe q̄ nō ē de horis. de ce. miſ. c. i. ⁊ decre. vnica. de cle. nō re. nō dicit de horis ſed de officijs. Honeſtiꝰ eēt ⁊ iuri conſonans vt ꝑ omnes horas fieret ipſarum cōꝑtitio. q̄ autē pro miſſa matutino ⁊ veſpera debeat fieri equa contributio. facit. ī. de reli. ⁊ vene. ſan. c. vno. in fi.
e Interſunt. dato q̄ predictis interſint. al's priuarent̄ illis in totum. qd̄ dic vt ſ. de cle. non reſi. c. vno. li. vi
f Dimidia. ēt ſi reliq̄ dimidia ad ſuſtētationē ipoꝝ non ſufficit ⁊ iputēt ſibi. cū ꝑ ordinis recep tionē hāc penā vitare poſſint. facit qd̄ no. de elec. q2 ſepe. li. vi. in. ꝫ. aliud. ⁊ ſic nō ob. qd̄ no. de ele. cū vintoñ. in. ꝫ. no. q̄ in fi. ⁊ vide qd̄ no. ⁊ dixi de ap. paſtoral'. i fi. vl. gl. Et ſcias q̄ iſta dimidia ſubtracta accreſcit alijs intereſſentibꝰ diuis. inſti. de le. §. ſi eadē. ff. d̄ vſufru. accre. l. i. in fi. niſi eēt aliter ordinatum. facit de cle. nō re. c. vno. li. vi. ⁊ vide qd̄ dicam. ī. de vi. ⁊ ho. cle. c. ij.
g Cōſuetudinibꝰ. ꝯcor. ī. de ſepul. c. ij. §. penl'. i fi. ⁊. ī. de ſta. mo. c. i. §. ſanc. ⁊. c. ij. i fi. de re. do. c. ij. §. vt āt. ⁊ §. pe. d̄ iurepa. c. i. in pñ. ⁊ fi. ⁊ ſi. ī. de pe. ſiq̄s ſuadēte pꝰ pñ. d̄ pe. ⁊ re. c. i
h Statutis. no. q̄ nō reuocat priuilegia -d̄ ſen. ex. c. i. cōcor. de cap. mona. c. vno. li. vi. ⁊ qd̄ ibi no.
i In iure. ſ. e. q̄ris. de ele. lꝫ canō. li. vi. ⁊ vide qd̄ ibi no. in glo. añpe. d̄ reli. hēs. ī. de ſta. mo. ne in agro. §. ceteꝝ. Io. an.

k Generalē. Caſus breue ⁊ ſūme neceſſariū ꝑpt̄ ꝯſtōem ſ. ꝓx. determinat āt etatē ſacroꝝ ordinum ⁊ corrigit canō. lxxvij. di. ꝑuenit. ꝑ totū. lxxviij. di. c. i. ⁊. iij. et vi. ⁊. xxviij. di. de his. i q̄bꝰ dicebat̄ q̄ hñs. xx. ānos ſubdiaconꝰ. xxv. diaconꝰ. xxx. p̄ſbr̄ fieri poterat. ⁊ debebāt eē anni ꝯpleti. vt ibi determinat ēt no. de ele. cū in cūctis. § iferiora. de tē. or. vl' nō ē cōpos ⁊ ſine dubio lꝫ hec decre. optie ꝯiūgatur ꝓxime. meliꝰ tñ ītitulata fuiſſet ſub rubrica. de tē. or. iſta eni rubrica tractat de eta. ⁊ q̄lit. coꝝ q̄ p̄ficiunt̄ illa d̄ q̄litate illoꝝ qui ordinant̄ ſꝫ ꝑpt̄ ꝯnexitatē ſic ⁊ trāſit. ⁊ ē ſile qd̄ di-
l Obſeruātiā. ſi. ī. de ap. q̄uis ꝓcede xi. ſ. e. ad aures. bat āt hec obſeruātia a p̄alle. §. inferiora. q2 cum ibi de etate antiquoꝝ canonū in ſacerdotio demant̄. v. anni. ⁊ plus. q2 q̄ xxv. attingit pōt fieri ſacerdos. ita videbant̄. v. demendi de etate diaconi ⁊ ſubdiaconi. ꝑ quē etiā in. xv. dabat̄ ſubdiaconatus. nec mirum ſi dicebātur antiqui canones in hoc cor

rectí. nā ꝑ illos ſeruabant̄ interſticia tꝑm inter ordinē ⁊ ordinē que hodie nō ſeruant̄. vñ laicꝰ in carniſpriuio i feſto reſurrectionis p̄ſbyter eē poſſet. ſed Hoſti. dicēs antiq̄s canones ſuādos dicebat q̄ in. §. iferiora diſpēſabat̄ in etate ꝓpter curā aiaꝝ. ⁊ ſm Inno. ſuberat neceſſitas. ex q̄ vocatꝰ fuerat ad bñficiuꝫ qd̄ requirebat ordinē. Sꝫ mirādū eſt hoc. cū eni ſine aliqua diſpenſatione ꝓmoueat̄ ad curā. ꝫ ⁊ ad ordinē annexum cure. Iteꝫ ſonat in abſurdū q̄ maior. xxiiij. annis poſſit hr̄e curam ⁊ ſacerdotiū ⁊ nō ſolum ſacerdotium. Itē aliđ abſurdū. q2 ſm id eadē erit etas epi ⁊ ſacerdotis. quare ſepe clamaui in ſcholis ⁊ ad curiā ſcripſi. ⁊ p̄ci pue dño richardo ſācti Euſtachij diacono cardinali vt determinaret̄ hec etas qd̄ ſūme fuit neceſſarium propt̄ ꝓxi. decre. al's innumeroſe ⁊ inextricabiles q̄ōnes emerſiſſent. volens eni habere vocem i capitulo maior. xiiij. minor. xx. recepiſſet ſubdiaconatū fuiſſet obiectū illū nihilo minus excludendū q̄ſi nō rite ꝓmotū propt̄ defectum etatis. iuxta illud qd̄ no. de p̄ben. ei cui. li. vi. Ipſi replicaſſent antiqua iura correcta per diſſuetudinem ⁊ ꝑ. §. inferiora. ſꝫ quos duplicatū fuiſſet de p̄dicta opi. Inno. ⁊ Hoſt. quā etiā ſequitur Archi. in. d. decre. ei cui. Sed quid de ꝓmotis ante hanc decre. infra hanc etatē. puto ſatis eſſe q̄ nūc ſunt in etate. ſ. de tem. or. vel nō eſt. ſi vero nec adhuc ſunt in etate excludentur ab executiōe ordinis vſq; ad etatem legitimā vt ibi. de ordiato vero infra pubertatem ad ſacros an teneatur cōtinere. nō ⁊ ſcripſi. de cle. ꝑ ſal. promo. c. vno.

tiā volētes antiq̄s iuribꝰ in hac pte p̄ferri decernimꝰ. vt alio ñ ob. ipedimēto canonico poſſit q̄ſ liber' i. xviij ad ſubdiaconatꝰ in. xx. ad diaconatuſ ⁊ i. xxv. etatiſ ſue āno ad p̄ſbr̄atus ordies ꝓmoueri. Clemēs. v. in cōcil. vieñ.

De officio vicarij.

Que d̄ eccl'ijs curā aiarū hñtibꝰ ꝑ receptōem aliaꝝ ſiſium amittēdis

m Antiquis. alle. i. i. gl. Sꝫ d̄. q2 canon antiquꝰ. lxxvij. di. c. i. ꝑmittebat quē ſubdiaconari in. xiiij. anno. Io. illud veꝝ cōputationem inchoando poſt infantiam. vt ibi not.
n Decernimus. non dicit d eclaramus. quod facit pro opi. Inno. ⁊ Hoſti.
o Libere. i. ſine diſpenſatione. ⁊ dato q̄ non habeat beneficium qd̄ ordinem requirat.
p In decioocta uo. ordinē itelligo ichoato. ſatis ē ꝫ q̄ attigerit. vt i §. iferiora. ⁊ idē de ſe. Certū ē eni q̄ maior. xvij. eſt i anno. xviij. nec lr̄a req̄rit q̄ ſit. xviij. annoꝝ. ſꝫ in. xviij. olim ſecus. vt dixi in. i. glo. no. ꝑ hāc decre. ꝯiunctā. ſ. c. ꝓxi. i. rñ. hodie puberē ñ hr̄e vocē i caplo niſi exceſſerit. xvij. annum.
q Diaconatus. lꝫ i anno. xx. poſſit q̄s eē diaconꝰ. ñ ꝑ hꝫ putes q̄ poſſit eē archidiaconꝰ. de etate eni ꝓmouēdoꝝ ad dignitates termīata ꝑ. §. inferiora. nihil hic imutat. al's ſeq̄ret̄ q̄ cū ſubdiaconꝰ poſſit i epm eligi. c. ti. a multis ⁊ maior. xvij ſubdiaconꝰ eē poſſit. vt hic ꝫ poſſet eligi qd̄ eēt falſum.
r Anno. ſi prius ordinat̄ ſuſpēdit̄ ordinans a collatōe ordinum ⁊ ordinatus ab executione ipius ordinis vſq; ad etateꝫ legitimā. de tē. or. vel non ēē per predi. decre. ⁊. e. ti. dilectꝰ. nō puto epm circa etatē hanc diſpenſare poſſe.
s Promoueri. ſꝫ ē etas mioꝝ ordinū. dic q̄ maior infantia xxviij. di. de his. de tē. or. nullus. li. vi. lxxviij. di. c. ij. ⁊ vide qd̄ ibi notaui i ſū. ⁊. c. ſup inordinata. d̄ p̄bē. Io. an.

t Que de eccleſijs. ſe ſummat tria dicens.
v Curam in foro iudiciali vel penitentiali. vt ſcripſi pꝰ Inno. ⁊ Hoſt. de preben. de multa.
x Ammittēdis. niſi i caſibꝰ exceptis q̄s collegi. ſ. d̄ p̄bē. de multa. ⁊ puto q̄ ēt ꝯſtō Io. xxij. execrabil'. locū habeat i his

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

vicarijs cum expreſſe loquatur de beneficijs ꝛ officijs curatis. §. qui vero.

a ¶ De ipſarum eccleſiarum curatarum. ꝛ intellige de nō collegiatis. de elec. ſtatutū. li. vi.

b ¶ Promouendis. ſ. annū. de ele. lꝫ canon. li. vi. ꝛ qñ icipiat currere ibi pꝫ ꝛ. e. ti. cōmiſſa. Et in h̄ differt a cōmenda talis vicaria qꝛ cōmenda parochialis eccleſie nō pōt fieri niſi ſacerdoti. de ele. nemo d̄ ſceps. li. vi. vicaria ſicut ꝛ rectoria. de iſti. c. ij. li. vi. concedi pōt nō ſacerdoti. dū modo ſacerdos fieri poſſit vt hic ꝛ. e. ti. c fi. Et ſcias ꝙ pena illius decre. vi. nō eſt ſublata ꝑ iſtā qð ē dicere ꝙ etiā infra annū ſi moniti nō ꝓmouent̄ priuari poſſunt ſicut de rectore no. quo ad penā. §. inferiora. in decre. licꝫ canon in glo. antepenul. in prin.

ac de ipaꝝ[a] rectorib⁹ ꝓmouēdis[b] ad ſacerdotiū[c] ꝛ coꝝ[d] etate[e] iure ſtatuta noſcūt i ꝑpetuis[f] eccleſiaꝝ ꝓchialiū[g] vicarijs ꝛ aſſūptiſ ad eas volum⁹[h] obſuari. Cle. vi. i cōcil. vieñ.

De officio ꝛ ptāte delegati.

c ¶ Sacerdotiū. in hec corrigit̄ qð no. Archi. de ele. licet canon. li. vi. ꝟ. is etiā. vbi tenebat in ꝑpetuis vicarijs illud. c. locū nō hr̄e. cū de rectore loquat̄ vt ibi pꝫ. Sed nunquid ep̄i cū iſtis vicarijs ſup differendo ſacerdotio ꝑ ſeptēniū poteſt diſpenſare ſm̄ formā. c. cū ex eo. de elec. li. vi. vr̄ ꝙ nō. forti⁹ eni aſtrictus ē vicari⁹ ad reſidētiā ꝑſonalē ꝗ̄ rector. de p̄bē. extirpāde §. qui ꝟo. Itē vicari⁹ nō dat vicariū. e. ti. clericos Cōtrariū puto ꝑ decre. iſtā. ꝛ qꝛ decr̄. cū ex eo generaliter ꝑmittit ep̄os diſpenſare cū is q̄ obtinēt eccl'ias. qð verbū ita includit vicarios vt rectores. Itē rō ꝑmiſſionis illi⁹ eſt cōis iſtis vt illis. ergo idē ius. de ꝯſti. tranſlato. ad decr. clericos rn̄deo ꝙ hic vicarius nō dabit vicariū. ſed ep̄s diſpenſans ſicut alias loco rectoris. ita ꝛ hic loco ꝑpetui vicarij ponet vicarium ſeptēnalem. vt in decre. cum ex eo. §. porro.

d ¶ Eorum. ſ. rectorum.

e ¶ Etate. ſ. ꝙ attigerit. xxv. annū. habet̄ hoc de elec. cum in cunctis. §. inferiora. e. ti. licet canon. li. vi. Et dico ꝙ ſicut cuꝫ rectore nō diſpenſat ep̄s in etate. de eta. ꝛ quali. c. vno. li. vi. ita nec cum vicario per hanc litteram.

f ¶ Perpetuis. in tpalib⁹ ḡ nō hꝫ locū. de q̄b⁹. ſ. de ap. ꝑuenit. ij. de cle. non reſi. c. penul. de voto. c. fi. de elec. cum ex eo li. vi. de regu. beneficium. c. li. ſic alibi diſtinguimus vicariaꝫ perpetuam a temporali. de reſcrip. poſtulaſti. de fi. preſ. conſtitutus. ꝛ. c. michael. Perpetuos autē vicarios cognoſcas per id qð habes. eo. ti. ad hoc. de preben. extirpande. §. qui vero de cap. mo. c. vno. li. vi.

g ¶ Parochialiū. de his loquitur ꝛ nō ſimpliciter de curatiſ qꝛ ſolū in eccleſijs parochialibus annexis ꝑpetua vicaria videtur permiſſa. non ſimpliciter in beneficijs curatis ꝑ decre. extirpande. §. qui vero. de preben.

h ¶ Volum⁹. ꝓbari videbant̄ hec per antiqua iura primum de pluralitate. ſ. e. c. i. ꝛ. c. ꝓuideas. ſcðm de ſacerdotio. ſ. e. ti. c. fi. tertium de etate probari poterit ꝑ eandē dec. fi. que ꝓbat eū curatum. ꝛ ꝑ decre. ſup eo. de p̄bē. li. vi. ſꝫ qꝛ lꝫ dec. i. ꝓhiberet eū hr̄e vicariā cū eccl'ia. ꝛ decr̄. ꝓuideas prohiberet illum plures hr̄e vicarias. nō tamen priuabant illum prima ꝑ adoptionē ſcðe. Itē licet decr̄. vi. ꝑcipet illū fieri ſacerdotē nō tñ priuabat illū hoc nō facientē. Item de etate ideo vtitur verbo volum⁹ nō verbo declaram⁹. ꝓrogādo his caſib⁹ penas iuris ad tales vicarios. ꝛ forte ſatis erat de mente vt de primo caſu no. Her. ſ. e. c. i. de ſcðo ꝓbat decr̄. ꝯmiſſa. de ele. li. vi. que ſic late in ſuo prin. ponit. ꝟ. commiſſa. de tertio ſatis pꝫ vbi ponimus ſcðm. Siue ḡ recipiat talis vicarius ſilem vicariam ſiue dignitatē perſonatum vel beneficium curatum vacat prima. Idem ſi conuertas. vt qꝛ habens dignitatē ꝑſonatum vel beneficiū curatuꝫ recipit talē vicariam vacat primū. De dignitatib⁹ vero ꝛ ꝑſonatib⁹ hic ſubticuit. qꝛ nō cōueniebat illis qð hic de ſacerdotio dicitur.

i ¶ Iudices. ſe ſummat dicens. duo primū determinat. no. ꝑ Inno. ꝛ Hoſt. ſ. e. ti. c. fi. ꝛ q̄ ibi ſcripſi i vi. glo. ꝛ de re iudi. cum bertoldus. ꝛ q̄ ibi ſcripſi ſup gl. ſꝫ qualiter ſecūdū dictuꝫ approbat qð nō Io. mona. ſ. e. ti. is cui. li. vi. vbi tenet ꝙ ſi cōmittit̄ executori examinatō illi⁹ cui ē faciēda ꝓuiſio vt fit in forma pauperum ꝙ ſubdelegare po terat. ꝛ not. hoc prin. ꝑ qð dicit iudices. ꝑ qð patet ꝙ tunc demum talis recep tor teſtiū ſubdelegat qñ iudex ē. ſecus ergo ſi ſit nudus miniſter puta qꝛ receptis teſtium iuramētis examinatis articulis ſup quibus ꝓducunt̄ ꝛ interrogatorijs ſm̄ q̄ dꝫ fieri examinatio cōmittit̄ id alicui expediendū. iſte eni non eſt iudex nec ꝓprie receptor. ſed poti⁹ examinator ipoꝝ teſtiū. ꝛ talis act⁹ fieret die feriato. vt no. Guil. in ſpe. de ferijs. §. ij. ꝟ. ſed q̄d ſi tunc. receptor aūt qui iudex ē cogit teſtes. citat eū ꝯ quē ꝓducunt̄ ad videndū eos iurare. audit exceptiōes. recipit iuramenta. refrenat multitudinē teſtiū. examinat interrogatoria. punit teſtem qui aures eius offendit. C. de teſti. l. nullū. Cum ergo iuriſditionē habeat ex quo illā hꝫ a principe ſubdelegat. Videbat̄ aūt ꝯ̄riū quaſi eēt nudus miniſter. ꝑ pred. dec. vi. ſ. e. ſed illud procederet in examinatore. ꝛ huic. ꝟ. iudices ꝯiūge lr̄am. ſ. in fi. a ſe. ap. deputati.

Iudices[i] ſup receptione teſtiū i cā ciuili[k] necnon[l] executores[m] ad prouidendum aliquibus[n] ſi per inquiſitionē ſolertē[o] eos[p] eſſe vite laudabil' ꝛ ꝯuerſatiōis honeſte repperit[q]

k ¶ Ciuili. nō intēdit ꝑ hec ꝟba excludere cās ſpūales ſꝫ criminales in quib⁹ debēt teſtes exhiberi corā iudice. in auc. d̄ teſti. §. ꝛ qm̄. colla. vij. C. de fi. inſtru. auc. apud eloquentiſſimū. ꝛ no. iij. q. ix. teſtes. de iudi. at ſi clerici. in. iiij. gl. d̄ teſti. co. c. i. bñ tñ poſſet crialis cā delegari. de hoc. xxiij. q. iiij. illud. xxv. di. c. i. de rapto in archiepatu. de reſti. in inte. c. pe. ꝛ in ſpe. e. ti. §. fi. ꝟ. itē ꝙ eſt delegat⁹ in cā. Io. an.

l ¶ Necnō reſoluunt̄ in vnā affirmationē. ff. de. ꝟ. ſig. ſi duobus. ꝛ operantur copulam. ſ. ac ſi diceret.

m ¶ Executores. deputati a ſe. ap. qð ē. ſ. ꝛ ex titu. patꝫ ꝙ iſti hñt delegatā iuriſditionē. vt no. de reſcrip. tibi q̄ i gl. ij. li. vi.

n ¶ Aliquib⁹ noiatis. ſ. e. is cui. li. vi. Si ꝑ inq̄ſitionē hoc inducebat dubiū quaſi in inquiſitione ſit electa induſtria perſone ꝛ hec clauſula cōmuniter ponit̄ in forma pauperuꝫ in qua ſcribitur ꝙ cum fuerit repertus idoneus in lr̄atura ꝑ examinatores ad hoc deputatos cōmittit papa qð ſi. ꝛc̄.

o ¶ Solertē. quaſi ſollicitam vigilantē aſtutam ſagacem ꝛ induſtrioſam. ꝛ ſcribit̄ per vnicuꝫ. l. datur verſus. Exiguo pulcram ducit ſolertia vitam.

p ¶ Eos. pro quibus ſcribit̄. Io. an.

q ¶ Repperint. ſed nūquid eis nece erit ꝙ p̄cedat ſup hoc cognitio vocatis quorum intereſt. vr̄ ꝙ ſic ꝓpter ꝟbū iſtud et verbū ꝑ inquiſitionē. dixit Inno. in dec. vi. de p̄ſump. ꝙ ſunt clauſule que ſonāt in monitionē nō in cōditionē. puta ſi perſona ſit idonea ꝛ ſimilia. ꝛ iſte nō dāt nouam formam mandato ſed inſtruunt executorem quali perſone prouideat quare teneret tunc prouiſio facta indigno. et excommunicatio propter hoc lata licet ſit iniuſta cum executor in his iuriſditioneꝫ habeat. Sed ſunt que bene ſonant in cōditionē vt ſi dicit̄ prouideas. p. in tali eccl'ia ſi de tali vico ſit oriundus. hoc eni ſapit conditionem ꝛ formam certam adijcit mandato. vnde ſi non eſt vera non valet prouiſio. nec excommunicatio propter id lata propē tranſgreſſionē manda. i. de reſcrip. cum dilecta. Nec audiretur petens prouiſionem ante omnia ſortiri

a ſe.ap[r]. deputati. alijſ poſſint ꝯmittere[s] licite vices[t] ſuas. ¶ Clemēs. v. in cōcil. vienē.

De officio ordinarij.

Ut clericoꝝ[v] audacia[x] q̄ ꝓtextu priuilegij[y] clericalis ordinis ipunitatē exceſſuū obtinere ſperātes[z] nōnulla multociens ꝯmittūt enormia ꝑ que nimirum diffamat[a] eccleſia. et ſcādala[b] grauia in populo generant potiſſime[c] cū talia ꝑ epōs ad quos hoꝝ ſpectat correctio deferātur vt plimū incorrecta ꝓpenſius[d] ꝯpeſcat. eiſdem epis[e] diſtricte iniungimus. quatenus ſic circa correctionem clericorū hmōi vigilanter intēdant. et diligenter ſui officij debitū exequantur ꝙ et ijdem clerici metu[f] pene a ſuis arceantur iſolentijs[g]. et alij eorum exemplo perterriti[h] ꝓſiliri ad ſilia. merito ꝑtimeſcant. ¶ Idem.

Et ſi[i] ab aplice ſedis legato[k] de beneficio facta[l] collatio beneficium[m] aliud obtinenti non valeat. niſi de illo quod obtinet facta fuerit mentio ſpecialis[n]. in alijs tamen quibuſlibet[o].

ſuū effectū. cū negeť iuriſditionis fūdamētū. cui⁹ acceſſorium ē ꝓuiſio vt ibi pleni⁹ ꝓſequiť. Dicit tñ Inno. ꝙ ꝛ in prima et ſcđa clauſula is cui ſcribiť ſi vult pt eē merus executor ꝛ ſine cauſe cognitione ꝓuidere de vacāte pōt etiam aſſumere ꝑtes iudicis inquirēdo de ꝑdictis vocatis ꝛ nō vocatis his quos res tangit. dūmodo cōmittēs iuriſditionē habuerit. vt ſic poſſit delegatus qđ poterat delegās. Differunt tamē proceſſus facti cum cāe cognitione ab his q̄ fiunt cā nō cognita q̄ ad preiudiciū eorum quos res tangit. vt ibi no. Inno. ꝛ Hoſ. qui etiā dicunt ꝙ dato ꝙ clauſula ꝙ ſi ꝑſona ſit idonea nō ſit in reſcripto. pōt executor ſup ea ꝑtes iudicis aſſumere. cum ſubintelligať hec vba niſi merum miniſterium eēt illi cōmiſſum. Dicit demuꝫ Inno. alios melius diſtinguere ĩ clauſula que ſonat in ꝯditionē ſi de tali vico. ꝛc. vł ſi doctorat⁹ ē ĩ theologia vel ſile ꝙ ſi ꝑ tales lr̄as tolliť vł lediť ius alicui⁹ puta ꝓuiſoris ordinarij nō ꝓuidebit executor niſi vocatis his quos res tangit. de cōditione cognoſcat tñ de plano ſine libello et litis ꝯteſtatiōe. qđ hodie pꝫ. ī. de iudi. diſpēdioſā. Et idē in ſimilib⁹ vbi in reſcripto ꝑambula ē ꝯditio ñ ſub intellecta. vt ſ. ꝑmo ꝑtib⁹ pn̄tib⁹ illa diffiniať. vt ſi mandareť inqſitio veritatis fieri ꝯ aliquē ſi fuerit infamatus. Si vo ꝑ lr̄as nō tolliť nec lediť ius alteri⁹. vt ſi ꝓuiſor mandat alteri vt prouideat ſub illis cōditionib⁹. tꝫ ꝓuiſio etiā ſup illis inqſitiōe ñ facta nec vocatis ꝑtibus. q2 nec ꝯgrue ſunt hic ꝑtes. ꝛ ſi dicis ꝑiudiciū fit eccl'ie cui plus expediret hr̄e iſtū ſic ꝯditionatū q̄ȝ alium. reſpondent ꝙ opponi nō pōt ꝯ ꝓuiſionē delegati ſic nec delegantis. vł dic ꝙ lꝫ ꝓuiſio delegati ex eo ꝙ ñ ſeruauit formā ſit nulla. nō per hoc ſequitur ꝙ necē fuerit ꝑtes in ꝓuiſione vocari. Dicit demū Inno. ꝙ ſiue in monitionē ſiue in conditionē ſonet clauſula tꝫ ꝓuiſio delegati nō ꝑmiſſa cognitiōe q2 nō eſt iudex ſed ꝓuiſor. de ele. venerabilē. vo. exercuit tñ ſi monitio vel cōditio nō eſt vera caſſať vel caſſum nunciať qđ attentauit ꝓuiſor tanq̄ȝ obrepticiū. de re iudi. cū olim. in fi. Pōt tñ ꝓuiſor aſſumere ꝑtes iudicis. ꝛ ſi tūc nō admittit oppoſitioneꝫ contradictoris de falſitate clauſule. poterit ab eo appellari ex quo ꝑtes iudicis aſſūpſit vt ꝑdixi. Alij ꝯ. cuꝫ ad id nō teneať ꝛ faciat id ſolū ad ſuā inſtructionē. nec ſit ſententia neceſſaria. ſecus ſi dicať in lr̄a. ſi tibi cōſtiterit ꝙ ſit de tali vico. ꝛc. tunc eni ſi iuri alteri⁹ ꝑiudicať cū talis fungatur vice iudicis nō poterit ꝯſtare niſi ꝑtibus pn̄tibus ꝛ ſi non premittit cognitionem ꝓceſſus nō valebit. ꝙ ſi alteri nō preiudicatur tunc valet ꝙ ſine cognitione facit. cū non tanq̄ȝ iudici ſꝫ tanq̄ȝ bono viro ſit hoc ſibi cōmiſſum. ex quo ergo nō ē iudex vel inquiſitor ſatis eſt ꝙ inſtruat ſe ꝛ placuit. quia vtile h̄ putaui ſic ſummare predictas glo. Inno. ꝛ Hoſtiē. valde prolixas. ꝛ per hunc finem pateat ſolutio queſtionis.

r ¶ A ſe. ap. alſ non eſſet dubium.

s ¶ Cōmittere. eadem rōne dicā ꝙ ſuccedat in his illius ſucceſſor ſi ſcriptum fuit dignitati non expreſſo noīe perſone. ſ. e. qm̄ abbas. Quid autem ſi fuiſſet nudum miniſteriuꝫ an tūc ſuccederet. no. Inno. ꝛ Hoſti. ſ. e. c. fi.

t ¶ Uices ſuas. de nudo miniſterio qđ occurreret in iudicio faciendū nō dubitatur. q2 illud cōmittit delegatus ab ordinario. vt dixi. ſ. e. ſuper queſtionum in ꝑn. ſuper glo. ſi ergo de hoc per Guil. in ſpe. eo. ti. § i. vo. ſed nunquid.

v ¶ Ut clericoꝝ. epi ita debēt corrigere clericoꝝ exceſſus. ꝙ metu pene ipi arceanť ꝛ alij ꝑtimeſcāt. ꝛ premittit cām mandati. qđ ſecundo ſubmittit. ibi eiſdem. ꝛ repete qđ dixi. ſ. e. compil. de eta. ꝛ quali. in cle. i. i. glo.

x ¶ Audacia. tolle vbum ꝓpenſi⁹ cōpeſcatur qđ eſt infra. ꝛ ponit hic audacia in mala pte. ſic. iij. di. facte ſunt. alibi ĩ bona. viij. q. i. audacter.

y ¶ Priuilegij. tam immunitatis ꝑſone. de qua. xvij. q. iiij. ſi qs q̄ȝ fori. ſ. de fo. compe. nullus.

z ¶ Sperantes. propter quā ſpē qui ſūt nequā fiunt nequiores. de ſentē. excom. vt fame. ꝛ facilitas venie incentiuū. ꝛc. de vi. ꝛ hone. cle. vt clericorum.

a ¶ Diffamatur. i. male de ipſa predicatur. vel. i. viliſicatur. ꝛ dehoneſtatur. ſic etiā exponitur. ſ. de obli. ad roci. c. vno. in fi. ꝛ cōcor. ij. q. v. ſi mala fama.

b ¶ Scādala. quib⁹ obuiandū ē. etiā ſi puſilla ſunt. ſ. de no. ope. nun. c. ij. Jo. an.

c ¶ Populo. ꝯcor. ij. q. v. preſbr ſi a plebe. de pur. ca. c. ij.

d ¶ Propēſi⁹. idē vbū vide. ſ. e. cō. de eta. ꝛ qli. vt hi qui. ꝛ

e ¶ Epis. ad quos de iure cōi hoc ꝑtinet vide qđ ibi dixi poſſet tñ ad alios de iure ſpeciali ſpectare. eo. ti. irrefragabili. de fo. compe. cum contingat. dic vt ibi.

f ¶ Metu pene. cōcor. de le. cū in cūctis. de vi. ꝛ hone. cle. vt clericorum. cum ſuis concor.

g ¶ Inſolentijs. de accu. qualiter. ij. vo. verū. inſolentia ē morum inconuenientia fatuitas vel ſuperbia vel prauus vſus quaſi contra ſolitum ꝛ debitum nature curſum.

h ¶ Preterriti. cōcor. ij. q. vij. quapropter. eo. ti. irrefragabili. de calum. c. ij. de iudi. ad liberandam.

i ¶ Et ſi ab aplice. breue ē declarās decre. vl. de of. dele. li. vi. ꝛ principale dictū corrigit qđ ibi no. Archi. qui dicebat idē ĩ alijs ordinarijs qđ ĩ legatis q̄ etiā ſunt ordinarij ꝛ approbat qđ ibi no. ꝛ exponas. ꝛſi pro q̄ȝuis.

k ¶ Legato. de latere nā alij bn̄ficia cōferre non pn̄t. qđ dic vt de of. le. c. i. li. vi.

l ¶ Facta. declarari debuiſſet ꝙ ꝓcuraſſet ſi cōpilatorib⁹ adheſiſſet an intelligereť hoc de collatione facta etiā motu proprio legati. circa qđ ſūt opiones. mihi vř ꝙ valeat Jo. mo. ꝯ in decre. vl. de of. le. ꝛ Archi. in decre. ſi motu. de preben.

m ¶ Bn̄ficiū. q̄ntūcūq3 modicū. de ꝑben. ſi motu ꝓprio. li. vi

n ¶ Specialis in hoc approbat qđ no. Archi. in pred. decre. vl. vbi dicebat ꝙ in tali collatione faciēda erat mentio ſpecialis beneficij nec ſufficiebat generalis qualis eſt illa. de preben. non poteſt in fi. li. vi. ꝛ facit ꝓ Hoſti. contra compoſ. in his que ſcripſi de reſcrip. in noſtra in fi. An vero etiaꝫ d̄ qualitate cure beneficij quod habet impetrans facienda ſit mentio. dicam ī. de preben. c. i.

o ¶ Quibuſlibet. ſi g̃ metropolitanus epus archidiaconus. vel quiuis alius confert beneficium in collatione non eſt facienda mentio prioris beneficij ſed habeatur diſtinctio an de iure communi poſſit vtrunq3 teneri. vel an ſit diſpen-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

atio neceſſaria ⁊ cuius.

a Collationē. de electiōe vel p̄ntatiōe nō dubitat'. pēdent enī illa ex officio ꝯfirmatiōis. ſ. e. ti. cū vos. de elec. nihil eſt.
b Hn̄tib[9]. iure ꝓprio vel deuoluto. ⁊ lz de ordinarijs loq̄t' q̄d pz ex ti. idē ī delegatis ab eis. ad hoc verbū ſup q̄buſlibz
c Nolum[9]. ſed q̄ ē rō huius iuris diuerſi legatorum ad alios ordinarios. So. licz legati de latere ꝑ poteſtatem expreſſā in iure ⁊ alij legati ex ſpeciali cōmiſſiōe qn̄ q̄z beneficia cōferant faciunt hoc apoſtolica auctate. nec ſunt collatores ordinarij immo ꝑ factū ipſorūz fit preiudicium illis ad quos collatio ptinet ipſorū ergo collatio vt extraordinaria ſupinducta ⁊ collatorib[9] p̄iudicās eſt reſtringenda. Ordinariorū vero collatio vt naturalis ⁊ fauorabilis ampliāda facit de reſcrip. ad hoc. de re iudi. c. fi. de re iudi. odia. li. vi. ⁊ ē ſimilis differentia. de reſcrip. ſtatutū. li. vi.
d Obſeruari. lz ergo interdū nō valeat collatio. in caſu. ſ. e. ordinarij. in fi. li. vi. hoc tn̄ nō eſt ex vi ſuppreſſionis tn̄. et vide q̄d dicā. i. de preben. ſi plures. in glo. ſi intelliges.
e i Inſtro. Ca. qui ſciēs ſine ꝓteſtatiōe recipit inſtr̄m vel lr̄as ſue ꝓcurationis q̄bus ꝯſtituēs ꝓ ipſo cauebat ſup incluſis in ꝓcuratorio dn̄m defendere cogitur. ponit' dictū ⁊ ei[9] rō. ibi cum per hoc.
f Vel lr̄is. ꝑ quas etiā cōſtituit' ꝓcurator. ff. e. l. i. in prin. ſ. eo. ex inſinuatione. de cenſi. ſopite. ⁊ ē caſus quo lr̄a ⁊ ſigillū priuati facit fidem. ff. co. ti. ſi procuratorem. vbi de hoc.
g Cauſis. ad vnam enim ⁊ ad plures ⁊ ad oēs dari poteſt. ff. eo. l. i. ⁊. iij. ⁊. ſ. eo. is cui. li. vi
h Debito mō. an ſit idonea cautio cū ꝓmittit dn̄s ratū habere q̄d legitime fecerit ꝓcurator. ſatis ſcripſi de vila. c. fi. ⁊ huic lr̄e cōcor. l. ff. qui ſat. da. co. quotiens. q̄d enim vitioſe cautum vel ſatiſdatum eſt non videtur cautum.
i Cauit. de iudicato ſoluendo. loquit' enī hic de ꝓcuratore rei. vt. i. patet per verbū defenſionē. ad idē. ff. eo. filius. §. fi. ⁊ de hac cautione no. ſ. e. mandato. Jo. an.
k Proteſtatione. pōt intelligi de generali ⁊ de ſpāli ꝓteſtatione. de prima puta q2 proteſtatur q̄ recipiendo inſtrumentum ꝓcuratorium vel litteras nō intendit ſe obligare mādato ſed ſe velle deliberare. facit de re. ſpo. olim. ij. de ſecunda vt q2 de certa cā incluſa in ꝓcuratorio ꝓteſtat' q̄ illā vel illi[9] mandatum ſuſcipere nō intendit. ⁊ ſic ꝓteſtatio iuuat. q2 nec primo nec ſecūdo caſu eſt ꝯtraria facto. bene enim cōpatiuntur ſe inſtr̄m recipere ⁊ deliberare velle. Jtē recipere ⁊ acceptare mandatum ī quibuſdam ⁊ ī alijs non. vbi vero proteſtatō ⁊ factum ſe nō cōpatiuntur proteſtatio nō iuuat. de hoc. ſ. de conſti. cum. M. cum ſuis concor.
l Scienter. requirit ſciam. ſec[9] ḡ ſi ignoraret q̄d ꝯtineret' ī inſtr̄o vel lr̄is. ignorans aūt vel errans nō conſentit. xxxviij. di. q̄uis. de p̄ben. ſi beneficia. li. vi. ff. de iuriſdi. om. iudi. ſi ꝑ errorem. ſicut nec cōtēnit. de excep. apl̄ice. de ſen. ex. ſi vero. aliquis. de conſti. c. ij. li. vi. Requirit etiā q̄ ſponte receperit q2 officiū eſt voluntarium. C. e. l. inuitus. ſic alibi requirūtur hec duo cōiunctim. ꝯ regula. cōſtitutionē. in fi. li. vi. ⁊ in confeſſione. de hoc. ſ. de cōfeſ. c. fi. li. vi.
m Receptis. ēt ſi pri[9] recuſauerat ⁊ re ītegra penituit ⁊ recepit. ſ. e. lz. li. vi. p[9] hāc aūt receptionē ꝯpetit huic exercitium officij ſicut de iudice dicit'. de ap. ſuper eo. ij. facit eo. ti. is qui. li. vi. iiij. q. v. c. vno. ⁊ q̄d no. de cle. ex. mi. c. pe.

collationē[a] a bn̄ficiorū hn̄tib[b] hoc nolumus[c] obſeruari[d].

Clemens. v. in ꝯcil. vienē.

De procuratoribus.

Inſtrumēto[e] ꝟ lr̄is[f] q̄b[9] te aliq̄s in cauſis[g] ſuis ꝓcuratorē ꝯſtituens ꝓ te debito[h] mō cauit[i] ſimplr̄ nulla facta ꝓteſtatōe[k] a te ſcient[l] recepti[m] nō potes poſtea recuſare defēſionē illi[9]. immo cogi[n] poteris ipm̄ defēdere in oīb[9][o] cauſis[p] ⁊ negocijs ad q̄ p̄dc̄a inſtr̄a ſeu lr̄e ſe extēdūt. cū ꝑ hec[q] ad oīa tuum ꝯſtituiſſe videaris aſſenſum[r].

Non pōt[s] ꝓcurator ad agēdū vel defendēdū iurādū q̄z[t] de calūnia et veritate dicēda. et generalit' ad omnia alia que ſpeciale mādatū exigūt conſtitutus niſi aliud ſuper hoc[v] in mandatis[x] ha-

n Cogi. ꝑciſe. lz enī regularit' ꝓcurator ſpālis vl' generalis nō cogat' ꝑciſe dn̄m defēdere ēt ſi ſatiſdedit de iudicato ſoluendo ⁊ de dn̄o defendēdo. ff. e. l. mut[9]. §. pe. ⁊. l. ſe. ſz ſatis ē ſtipulatōez ꝯmitti. ff. e. ſi cogendū. ⁊ eū teneri dn̄o ad itereſſe inſti. man. §. mādatū. tn̄ in caſib[9] cogit'. ſ. cū dn̄s ſatiſdedit ꝓ ꝓcuratore p̄nte ⁊ nō cōtradicēte. ff. e. fili[9] §. fi. vbi de hoc. ⁊ in l. ſed ⁊ hec §. pe. ⁊ hic ne fallat fidē dn̄o et aduerſario. ⁊ idez ſi ꝓ abſente ⁊ poſtea ꝓcurator expſſe vel tacite ratū hz. ff. e. ſi defunctus. i. reſponſo ⁊ circa hoc verſatur decretal' iſta. Eſt ⁊ alius caſus quando agit. cogit' enim defendere. alſ denegatur. actio. ff. ea. l. mutus. §. pena alius caſus ē in actione ꝑitura. vt cogat' ſaltem litez ꝯteſtari. ff. e. ſed etiā ex his ⁊. l. mutus. §. ſe. Et ꝑ hoc ſoluit' q̄d obijci poſſet ꝓcuratorē etiā poſt ſuſceptū mandatū re integra penitere priuſq̄z interſit aduerſarij. inſti. man. §. mandatuz. q2 illud verum in procuratore ꝓ quo ꝯſtituēs nō cauit. ſec[9] in illo ꝓ quo cauit. de quo hic loquimur. q̄ aūt hic dicit lr̄a talē ꝓcuratorē cogi verū intelligas niſi iuſta cā ꝓcuratorē excuſaret. vt p̄dic. l. filius. §. fi. cū. l. ſe. ex quib[9] patent exēpla. nam ex illis etiā dn̄s eū reuocaret poſt li. cōte. ſ. eo. c. ij. li. vi.
o In omnibus. tacita ergo acceptatio vniuerſalis ē ad oīa etiā futura ſi ſint incluſa q̄d eē pōt. ſ. eo. nō iniuſte.
p Cauſis ⁊ negocijs. q̄d iſta ſint habet' de. V. ſi forus.
q Cū ꝑ h. ſ. q̄ ꝓcuratoriū vel lr̄as ſine ꝓteſtatiōe recepiſti
r Aſſenſum. ꝯ ꝓcurator nō dat' inuit[9]. C. e. l. inuit[9]. ⁊ q̄d dicit. l. i. ff. e. ad fi. q̄ officiū iſtud ē neceſſarium. ſumitur ibi neceſſarium pro vtili vel expedienti. Jnterdū tamen etiā ē neceſſarium ex parte conſtituentis. ſ. de ele. cupientes. §. q̄ ſi. de ſta. reg. c. vno §. epis. li. vi. C. e. ti. l. pe. ſed ex pte cōſtituti nō qui etiā dicit' inuitus nō ſolum cū ꝯdicit ſed etiā ſi nō conſentit. ff. e. l. filius. §. inuitus. So. §. ille determinat' ꝑ hāc decre. verū ē enī q̄ ꝯſtitut[9] ſimplr̄ tacens nō habet' ꝓ ꝯſentiēte. vt ibi ſed q̄ nō ſimplr̄ tacet ſed agit recipiendo ſimplr̄ cartaz ꝓcuratorij. iſte ꝯſentit vt hic q̄d ergo dicit. l. i. in fi. ⁊. l. ij. ff. e. q̄ abn̄s cōſtituit' ꝓcurator. dūmō ratū habeat determinat' ꝑ hanc decre. vt ratū cenſeat' habere ſimplr̄ recipiendo cartaz ꝓcuratorij. multos caſus quib[9] quis ipſo facto agit vel conſentit. vide no. xi. q. iij. eſtimant. de ap. dilecti. ij. de of. dele. cum ſuper. ⁊ facit de here. accuſatus. §. ille. li. vi. Jo. an.

s n Non pōt. Ca. ꝓcurator hn̄s mandatū iurādi ⁊ oīa faciendi que requirūt ſpāle mandatū ꝯ electū vel prouiſum opponere nō pōt cr̄ia vel defectus. Ponit dcm̄ ⁊ ei[9] rōnem ibi cū ſub. Determinat q̄d no. Jnno. de accu. ſuper his in fi. ⁊ cōpoſ. de ele. c. i. li. vi. in glo. querit' q̄s ꝓcur. ⁊ pe. de ſamp. ⁊ Archi. ibi. ⁊ Guil. in ſpe. de ꝓcu §. i. V. ſz nūquid media. vt. i. declarabit'. expſſius aūt fuerat hic q̄d diſputata per reco. me. dn̄m Jo. de monte murulo. vt in mercu. e. ti. ſub littera. g.
t Jurandū. hoc verbū cū clauſula que ſequit' iducebat dubiū ꝑ decr̄. q̄ ad agendū. ſ. e. li. vi. vbi hēs q̄ ſi in ꝓcuratorio exprimit' aliq̄d requirēs mādatū ſpāle generali clauſula ſubmiſſa illius virtute poterit nō expreſſa. iſta vero iuramenta requirunt ſpeciale mandatum. de iura. calum. c. fi. li. vi.
v Sup hoc. q̄d ſequit' de oppoſitione criminū ⁊ defectuū.
x Jn mādatis. q2. ſ. hz mādatū opponēdi cr̄ia et defectus ꝯ illū nec eſt neceſſe q̄ crimina vel defect[9] ſpecificent' in pro-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

curatorio. vt no. cõpo. in glo. predi. ⁊ ibi ꝑ Archi. ⁊ Jo. mo. i. q. p̄di. ⁊ Guil. in p̄d. §. ꝟ. ſꝫ nũquid ſufficit. ⁊ in h differt procurator ſolum excipiens vel opponẽs ab iꝫ appellante. ille enĩ habere debet crimina ⁊ circũſtantias ſpecificatas in procuratorio. s̄. de elec. procuratoꝝ. li. vi.

y Habeat. tenet cõpoſ. in fi. gl. quã allegauit in. i. gl. ⁊ Guil. in p̄di. §. ꝟ. ſed quid ſi procuratoriuꝫ. qḋ nõ ē ſatis hoc caſu ꝓcuratorium factum eē. niſi per ꝓcuratorem ſit receptum et officiũ ſuſceptũ. fa. s̄. eo. c. ꝑx. ⁊ qḋ ibi dixi ſup ꝟbo receptis

beat[x] opponere i pſonã[z] electi[a] ſeu ei[9] cui ē ꝓuiſio faciẽda vł ſpecialia crimina ł defect[9]. cũ ſub generalitate tali grauiora[b] ñ veniãt vł maiora[c] q̄ i ipſo ꝓcuratorio ſint expreſſa. ¶ Idem. Religioſuſ[d] ꝓcurator et ſi[e] ꝑ aliũ religioſũ ſui ł alterius monaſterij fuerit cõſtitut[9]. ſicut nõ põt ſine ſui ſupioris licẽtia[f] ꝓcuratiõis officiũ ſuſcipere[h] niſi ꝓ ſuo i eadẽ lite conſorte[g] ita nõ p̄t aliũ ꝓcuratorẽ conſtituere[i] ſeu ſubſtituere[k] ẽt ſi ꝑ conſtituentẽ hoc ſibi expſſe[l] fuerit cõmiſſum[m]. ¶ Idem

z ¶ In pſonã. in formã ergo poſſet vel i pſonas eligentiũ vel ꝓuidẽtiũ iudiciũ teſtiũ ⁊ his ſiliũ nã tales etiã ex ꝓbatiõe nõ puniunt̄. d̄ or. cog. c. ij. ⁊ Guil. h̄ tꝫ in. ꝟ. alle. i. i. gl. in fi. ſ. t etiam rõ. qꝛ exceptio illos principaliter non contingit.

a ¶ Electi vel eligendi. ex q̄ ꝯ certã pſonã. d̄ ele. q̄ ꝯ certaꝫ. li. vi. ad h. ꝟ. facienda qḋ ſequit̄. ⁊ idẽ dic de poſtulato d̄ ele. c. i. in pnn. li. vi. Et no. ꝙ iſta lr̄a nõ diſtinguit an cã iſti[9] electi ſit in curia ꝑ appellatiõnẽ nec ne. ⁊ ſic videt̄ tolli qḋ no. ꝯpo. in glo. p̄al. ⁊ Guil. in ſpe. in. p̄. §. ꝟ. ſed quid ſi cã. q̄ dicebant penam decre. i. d̄ ele. li. vi. nõ hr̄e locũ niſi cũ cã ē in curia ꝑ appellationẽ. ſi ḡ eēt corã metropo. vel alio ordinario vel in curia alit̄ q̄ ꝑ appellationẽ dicebãt nõ eē locũ pene. ⁊ ꝑ ꝯñs generale ꝓcuratoriũ ſufficere ꝓpter rõem quã ſtatim dicã. Sꝫ hoc dem vr̄ hic tolli quare poſſet dici ꝙ lꝫ decre. i. de elec. li. vi. quo ad d̄uolutionẽ negocij ⁊ citationẽ ptiũ locũ habeat ſolũ in appellationib[9] interiectis ad papã. ⁊ ſic intelligat̄ qḋ ibi no. q̄ ad penã opponẽtiũ locũ habeat etiã in appellatõib[9] interiectis ad alios. vel ſi nõ fuerit appellatũ qḋ forte fuit de mente. facit de ele. vt circa. in fi. ⁊. c. ſi forte. li. vi. ⁊ ſi ſic intelligamus rõnes q̄s inducebat Inno. in p̄. decre. ſup his bene adaptabunt̄ huic caſui ſic generalit̄ poſito. Dicebat enĩ ꝙ qꝛ ꝑ obiectiones criminũ de quib[9] hic loquit̄ diminuebat̄ ſtat[9] opponẽtis ex eo ꝙ in ꝓbatione deficiẽs ſuſpẽſus erat ab eccleſiaſticis bñficijs ꝑ trienniũ ꝑ ꝯſtõem p̄dictã. ⁊ ſi iꝫ ſe interim diuinis ingereret. perpetuo erit priuat[9]. ḡ hic ꝓcurator per quem ſtatus diminui poterat. ff. de va. ⁊ extraor. co. l. pe. ſine ſpeciali mãdato nõ poterat opponere. alle. ff. de mino. l. illud de ꝓcu. l. nõ ſolũ. §. fi. ⁊ licet primo gradu pena ſit tpalis nihilomin[9] diminutionẽ ſtatus ꝯtinet. nã ⁊ relegatio ⁊ dãnatio in opus publicũ ſunt tpales. ⁊ tñ diminutionẽ ſtat[9] continent. ff. de penis. l. q̄dã. ⁊ ſic rñdebat ad leges. ff. ꝓ ſocio actione. §. renũciare. ff. de iniur. ſed ſi vni[9] §. ꝓcuratorẽ. qꝛ diſſoluere ſocietatẽ vel agere iniuriaꝝ actione dato ꝙ ſuccũbat nõ ꝯtinet diminutionẽ ſtat[9]. ⁊ iõ non requirit̄ expſſuꝫ h̄ i illo qui hꝫ oiuꝫ adminiſtrationẽ hãc tñ rõem tex. ꝑ. non exprimit. niſi dicas maioritatẽ vel grauitatẽ ex predictis ꝯſiderari. qḋ ſatis videret̄ vt ſtatim dicã. ſꝫ cũ p̄dicta pena ſit hodie reſtricta ad bñficia ipſius eccľie. de ele. ſi ꝯpromiſſarius. li. vi. i fi. ſi ꝯſtituens non hꝫ ibi bñficia ceſſat ratio ḡ ſufficiat generale ſed puto contrarium ꝑ ibi no. in vl. gl. ⁊ ꝑ decre. per inquiſitionem. de ele.

b ¶ Grauiora. concordat q̄ ad reſcripta. s̄. de reſcrip. ſedes. qḋ tñ regulariter etiã i ꝓcuratorib[9] locũ nõ hꝫ vt ibi ſcripſi ſup. iij. glo. nec ob. hec lr̄a per quã prima facie videretur qḋ ñ puto de mẽte ꝙ ſi in ꝓcuratorio expſſi cãm fidei cpalem vel ſimilẽ generalitas tunc ꝯprehẽdet hũc caſũ. Sũt enĩ cãe maiores medie ⁊ minores de quib[9] ſcripſi poſt Hoſti. de cri. fal. c. fi. ſꝫ ſi diligent̄ attẽdas littera non dicit ꝙ generalitas adiecta in ꝓcuratorio expreſſioni cauſe nõ includat maiores cãs. nam ⁊ illas generalitas ſine expſſione includeret vt ſi nulla cã expſſa cõſtitui te ꝓcuratorẽ ad oẽs cãs meas. ff. e. l. i. ſed dicit ꝙ generalitas adiecta in ꝓcuratorio cãe q̄ requirit ſpãle mandatũ nõ includit grauiora. ⁊ ſatiſ puto ꝙ grauiora intellexerit ꝑ modũ d̄ q̄ p̄dixi. Itẽ ſunt iſta odioſa intm̄ ꝙ eccľia exeluſa ꝑ ꝑemptoriũ nõ reſtituit̄ ad iſta ꝓponẽda ſm ꝯpoſ. qui hoc no. de ele. ꝙ ſicut. ⁊ Guil. in ſpe. ꝑ te. ij. de reſti. in inte. §. ij. ꝟ. ſed pone eccleſia.

c ¶ Maiora. cõcor. ff. d̄ vino triti. ⁊ oleo le. l. vl. in fi. de au. et ar. le. l. plautius. xij. di. nos ꝯſuetudinem de ele. ſcriptũ. ad fi. Sꝫ cũ aĩa ſit p̄cioſior corpore. de pe. ⁊ re. cũ infirmitas. in fi. cũ ꝯcor. ḡ expreſſa iuramẽta que ligãt aĩam ad penã eternã grauiora vident̄ q̄ iſti obiectus qui ligant corpus ad penã tẽporalẽ. So. nego aĩaꝫ conſtituentis ligari ad piurium per procuratorem. niſi cõſtituens ſit in culpa. qḋ dic vt de iureiur. c. vl. li. vi.

d ¶ Religioſus. ſe ſũmat determinãs. no. ꝑ Inno. ⁊ Hoſt. d̄ re iudi. cũ. J. ⁊ A. in p̄n. ⁊ ꝙ dicit religioſus generale ꝟbum ē ⁊ includit oẽm ꝓfeſſum. intelligo tñ d̄ clauſtrali. ſec[9] in prelato. ⁊ facit de cenſi. ſopite. ⁊ qḋ ibi no. Hoſti. ⁊ Jo. xvi. q. i. de preſentium. ⁊ qḋ no. de teſta. c. ij. li. vi.

e ¶ Et ſi ꝑ aliũ. hoc dictũ qꝛ q̃ñq3 lꝫ int̄ hoies eiuſdẽ collegij vł ꝓfeſſionis qḋ ñ lꝫ int̄ extraneos. s̄. e. ꝯpil. de ele. c. i. eo. ti. qꝛ ꝓpt̄ ad fi.

f ¶ Licẽtia. xvi. q. i. monachi. ij. d̄. de poſt. c. ij. ꝑ q̄ iura vr̄ ꝙ ñ ſufficiat licentia. niſi ſubſit vtilitaſ monaſterij Ad id qḋ opponit̄ d̄ milite q̄ ꝓcurat cauſaꝫ numeri ſui rñdetur litt̄. lꝫ q̄dã dicant deinceps excipi non poſſe. veri[9] tñ ē ꝙ excipi p̄t ſm Hoſ. vt ſatis ſcripſi. s̄. e. in nr̄a. ſuper glo. quã dicatur vt quo ad ipſum mundo mortuum exceptio ſit peremptoria. ⁊ quare aliud in milite ibi dixi.

g ¶ Suſcipere. ⁊ ſi ſuſcipiat ⁊ ꝯteſtetur vt no. in. p̄. c. monachi.

h ¶ Cõſorte. vt pꝫ in p̄di. decre. cũ. J. ⁊. A. in prin. de accu. olim. ⁊. c. ex parte. de cenſi. ſopite. An vero ꝯſors ꝓ cõſorte audiatur ante litẽ conte. vł poſt ſine mãdato. collige per no. de cõſti. cũ. in. in. i. glo. de do. ⁊ contu. cum dilecti. in. i. glo. ⁊ his q̄ ibi dixi ⁊ pꝫ. C. d̄ ꝯſor. l. i. ⁊. ij. ⁊. ff. d̄ iudi. ſi pretor.

i ¶ Conſtituere. repete ſine licẽtia plati. Et intellige in his caſibus quibus ſine plati licẽtia pſonaliter in iudicio eē nõ poſſet. aľs in illis caſib[9] quib[9] qḋ ꝑ ſe põt ꝑ aliuꝫ poterit. de re. iu. põt. li. vi. ff. e. ti. l. filius. in p̄n. imo melius ē ꝙ ꝑ alium. de ſindi. c. vro. puta cum ipm ſupiorem denũciat vel accuſat vt in predi. decre. de accu. ex pte. ⁊. c. olim. Itẽ ad cãm electionis monaſterij ſui. de ꝯſue. cum dilectus. de reſcrip. cum dilecta. de re iudi. ad ꝓbandũ. vel ſue ꝓprie cui de ſupioris licentia ꝯſenſit. ḡ ꝓcuratorẽ dare poterit quaſi licẽtiaꝫ ẽt ad h habuerit ex quo licentiam habuit cõſentiendi. de of. dele. p̄terea. ⁊. c. ſuſpitiõis

k ¶ Subſtituere. repete ſine ſupioris licentia ꝑ ꝟbũ ita qḋ p̄cedit. videbat̄ ꝯ quaſi iſte eēt pica vel organũ ꝯſtituentis. ⁊ ꝑ ipſũ q̄ſi ꝑ fiſtulã vel lapidẽ canalez deueniret poteſtas de conſtituente ad ſubſtitutum. argu. i. q. i. ſi fuerit. Sed negari non poteſt quin in eo ꝙ vult actum ſubſtitutionis ſuſcipere ⁊ ſubſtituere frangatur abdicatio volũtatis ⁊ obedient a quã promiſit. ⁊ hec eſt rõ huius iuris. xij. q. ij. nõ dicatis. de elec. ſi religioſus. li. vi. nec ſine eius actu recipit officium ſubſtitutus. ⁊ facit qḋ no. de elec. c. penl̄. li. vi. in vlti. glo. ⁊ vide qḋ dicam in vl. glo.

l ¶ Expſſe. forſan expreſſa pſona ſed d̄ h non curo. ſatis ē enĩ ꝙ habeat mandatũ ſubſtituendi etiam incertũ. s̄. e. c. i. ij. rñ.

m ¶ Cõmiſſũ. no. ad q̄ñẽ d̄ illo q̄ ꝯſtituit ꝓcuratorẽ inhabilẽ cui d̄dit mãdatũ cõſtituẽdi an cõſtituer̄ poſſit ⁊ videbat̄ q̄buſdã vt pe. d̄ bel. C. e. ꝙ q̄s. al. l. q̄uis. ꝙ ſic ꝑ regłaꝫ q̄ ꝑ aliũ d̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

re.iur.li.vi.quaſi videaẗ a dño ꝯſtitut⁹ ꝙ cuiuſcꝫ vni. noīe.
itē eoꝝ.§.ſi decuriões.ff.de cōdi.inſti.l. inſtō talis.vbi lꝫ he-
res nō inſtituaẗ in codicillis.pōt tñ̄ inſtitui i teſtō noiandus i
codicillo.ad h̄ facit.ff.de ſer.ruſt.p̄.cū eēnt §.i. vbi ſeruitus
cōceſſa ab eo q̄ habuit ab alio ptātē cōcedēdi nō ab ipō ſed a
primo dño videreẗ
eē cōceſſa.ad hoc be
ne facit de of.de. iu-
dex.li.vi. vbi dele-
gatus inhabilis ſub
delegat. Tu diſting-
uas ihabilitatis ſpe
ciē.aut eni ꝑenit⁹ et
ipō iure inhabilis ē.
quo caſu nec ſubſti-
tuet.ad hoc p̄di.de-
cre.iudex.in fi. aut ē
inhabilis ad officiū

Procuratorē a plato re
ctore^b ł alio quolibet ꝓ
eccl'ia^c ſua ł bñficio ꝯſti
tutū p morte ꝯſtituēt ſ̄ ruocari^d
ceſſem⁹ ēt quo ad negocia^e iā i
cepta ⁊ cās i q̄b⁹ ꝑ ipm lis fue
rit añ morte hmōi cōteſtata^f.
Clemēs.v.in cōcilio vienēſi.

ꝓpter defectū autoritatis qua intercedente habilis eēt.⁊ eo
cāu neceſſe ſit illi⁹ auctez interuenire vt ſubſtituere poſſit vt
hic.aut ē inhabilis ꝑ exceptionē q̄ nō oppoſita habilis eēt.⁊
eo caſu ſubſtitueret.ar.p̄di.decre.iudex.in p̄n.⁊ ꝑ hoc ſolui
tur queſtio de excōmunicato an ſubſtituat.quā dixi de pro-
ba.poſt.ceſſionem.

a Procuratorē.ſe ſūmat reprobās qd̄ not. Inno. de fo.
cōpe.dilecti.⁊ approbat in pte qd̄ ibi no. Hoſti. ⁊ de
hoc in ſpe.de iudi.§.i. v̄.quid ſi aliq̄.⁊ Hoſt.e.ti.§.ij.
v̄.ſed nūnquid procurator.per Archi.eo.ti.ſi duo.li. vi.
b Rectore de eccleſiaſtico loquiẗ qd̄ pꝫ per verba ſequē-
tia tñ̄ etiā de rectore ciuitatis loq̄banẗ Inno.⁊ ſpe. Io.an.
c Pro eccl'ia.innuit ꝙ ſecus ſi ꝓ cā ꝓpria.mādatū eni tunc
finireẗ morte re integra.re nō itegra nō.ff.e.ſi defunct⁹. inſti.
mā.§.itē ſi adhuc.ff.mā.iter cās.C.mādati.l.mandatū. ⁊ ibi
no.⁊ in p̄di §.itē ſi.qñ̄ dicaẗ res integra.Dic ꝙ in iudicijs añ
lit.ꝯte.in negocijs anteqꝫ fecerit ꝑparamenta.hoc aūt ꝙ pro
eccl'ia cōſtitut⁹ erat mouebat Inno.q̄ dicebat ꝙ cū eccleſia
nō moriaẗ.xij.q.ij.liberti.de reſcrip.ſi groſe.li.vi. ⁊ ꝓcura-
tor ꝓ ea ſit dat⁹ ab eo q̄ poterit.ſ.plato etiā ſine ꝯſenſu capl'i
de reſcrip.edoceri.nihil eſt ꝙ ꝓhibeat illū agere cām ſibi cō
miſſam etiā ſi res ſit integra ꝑ p̄di.decre.dilecti.⁊ ꝑ decr .ꝓe
tirio.s̄.e.ti.⁊ ꝑ.l.annua.ff.de ānu.le.de ꝓcuratore cōſtituto
ad negocia.q̄uis generaliter fatebaẗ ꝙ poſt morte ꝯſtituen-
tis non debeat incipere noua negocia.ff.de ne.ge.nā ⁊ ſuus
§.ſi viuo.ſed Hoſti.aliter vt ſtatim dicam

d Reuocari ceſſem⁹.dicebat Hoſti.ꝙ ꝓcurator iudiciorū
nō aget plato mortuo donec ſit eccl'ie de plato ꝓuiſū.rō ſ̄m
eū ē.q: tūc cū vacat ſedes nil dꝫ inouari.ne ſe.va.c.i. ⁊ vlti.
qñ̄ loq̄r li.ꝯte.cū tractet de receptiōe teſtiū.⁊ mirabaẗ Hoſ.
q̄uo dubitabaẗ de h̄.nec vꝫ ſ̄m eū ſi dicas ꝙ in p̄di.c. loq̄tur
de plato cōuento nō de agēte.nā ſi ꝑmittiẗ tūc defendere qd̄
fauorabili⁹ ē multo min⁹ agere.alł.ff.e.ſeruū quoqꝫ.§. publi
ce.⁊.l.pōponi⁹.in fi.⁊.C.eo.alienā.⁊ ſi Hoſ.ꝑ hec v̄ba itel-
lexit ꝙ p̄dict⁹ ꝓcurator ſubſtituto plato ex primo ꝓcurato-
rio litē ꝯſeq̄ poſſit hoc reprobareẗ ꝑ hanc lr̄az q̄ dicit reuoca
ri ceſſem⁹ nō dicit ipediri vel ſuſpēdi. Archi.tractās hāc ma-
teriā ſatis exquiſite i p̄di.dec.ſi duo.dicit ꝓcu.ꝯſtitutū a pre
lato ⁊ capl'o in cā cōi vel p̄ncipalr̄ capl'i durare p⁹ mortem p̄
lati. In cā v̄o diſcreta plati ſec⁹.⁊ ſic opi.p̄dcās voluit ꝯcor
dare. Et an hāc opi.hec dec.reuocare intēdat non video qd̄
exprimi fuiſſet expediēs.ꝓ ea tñ̄ facit qd̄ ſcripſi p⁹ Inno.de
ꝯſuc.cū dilect⁹.ſup.i.gl.⁊ qd̄ no.de reſti.in inte.c.ij. vbi dic̄
ꝙ mortuo abbate ꝯuent⁹ ꝑ ſindicū agere pōt ⁊ ꝯueniri de iu
ribus q̄ ꝑtinēt ad cōuentū vel ſimul ad vtroſqꝫ. ſecus in his
que ſegregatim ꝑtinēt ad abbatē.ne ſe. va.c.vl. Poſſet tñ̄ di
ci hanc opi.Archi.verā ꝙ durat ꝓcuratoriū primis duob⁹
caſibus.non tñ̄ procedet procurator vacante eccl'ia i cauſis
que illa vacante tractari nō poſſunt.iſtituto tñ̄ plato ꝓcedet

ex veteri ꝓcuratorio. In tertio v̄o caſu locū hꝫ hec decre.
e Negocia.credo ꝙ intēdit ꝑ hoc deſignare ꝓcuratorē ne-
gocioꝝ.⁊ ꝑ verba ſequētia ꝓcuratorem iudiciorum
f Cōteſtata.q̄tūcūqꝫ ḡ ſit dñs inſtātie mors reuocat ſicut ⁊
viuens ex certis cauſis reuocare poſſet inuitū.de quib⁹.s̄.e
c.ij.li.vi. ⁊ facit hec
decre.ad id qd̄ not.
poſt Hoſt.de off.iu.
c.pe.ꝙ mortuo eo q̄
dedit vicarium expi
rat illi⁹ officiū. ⁊ ita
ſeruam⁹ alle.de off.
vica.romana. li.vi.
ꝑ quā ꝓbaẗ ꝙ ſi non
eēt mortu⁹ ſed excōi
catus ſuſpēdiẗ ſꝫ nō
reuocaẗ officiū vices
gerentis.⁊ ſic dicere

De reſtitutione in integrum.

Ab^g eccleſia^h ad
uerſus^i lapſum^k
temporis in quo^l
ſe leſam^m affir-
mat^n in integruz
reſtitutio peti^o poteſt/et cauſa
reſtitutionis huiuſmōi.finiri^p

mus in ꝓcuratore plati agentis.facit etiam ad q̄ōnem not.in
ſpe.de arbi.§.finitur.v̄.quid ſi prelatus.ſ.ꝙ mortuo plato q̄
cōpromiſit de reb⁹ eccl'ie finiaẗ cōpromiſſū ibi videas
g Ab eccleſia. Ca.eccleſia ꝓbās ſe leſam ꝑ lapſū tp̄is.ad
illud tp̄s tm̄ reſtituiẗ vt .ſ. quadrienniū a tp̄e leſionis.
Determinat no.ff.ex qui.ca.ma.ſed ⁊ ſi per p̄torem.§.
quotiens.⁊.l.nec nō.§.ſi quis ſepius.C.de temp. in inte. re.
mi.l.ꝙ tempore.⁊ qd̄ no. Guil.in ſpe.ij.pte.co.ti.§.infra qd̄
in prin.⁊.§.ij.v̄.ſed cum dixerim.
h Eccleſia. Cui⁹ noīe hanc reſtōnem petet plat⁹ etiam ſine
ſpāli mandato ſ̄m Inn. q̄ hoc no.s̄.e.ſuſcitata.⁊ Guil. i ſpe.
co.ti.§.ij.v̄.plat⁹ aūt. Si vero ꝑ lapſū tp̄is non ledereẗ eccl'ia
ſed ſolum perſone ipius eccleſie.vt quia lapſum eſt tempus
quo prelatus debuit prouidere/vel canonici debuerūt elige-
re.tunc non competit reſtitutio/vt ſcripſi.s̄.e.c.fi.i vi.oppo.
⁊ no.in predi.§.vt autem.
i Aduerſus.vſitatum eſt hoc verbū in iure ⁊ maxime i hac
materia vt patet.C.ſi aduer.rem iudi.⁊.xi.rubri.ſeq.s̄.c. ij.
li.vi.⁊ ponitur pro contra.

k Lapſū tp̄is.pone exēplū.s̄.c.ij.⁊.c.auditis.⁊.c.coram.
q: .ſ. tp̄s ſtatutū ꝓbatiōes nō ꝓduxit vel nō obtulit.ſ. tp̄s ſta
tutū p̄ciū emptori cū poſſet.e.ti.cōſtitut⁹.vel pone in decen-
dio appellatōis interponende.e.ti.c.fi. Quid de biennio ꝓſe
quēde appellationis an eccl'ia infra illud tp̄s nō ꝓſequēs iu-
ſte ipedita idigeat reſtōne vel ipſo iure ſerueẗ illeſa.no. ꝑ In
no.⁊ Hoſt.de ap.ex rōne.de ꝑſcriptōe v̄o.xl.an.ꝯ eccl'iaꝫ nil
imutaẗ ꝑ hāc ꝯſtōeꝫ ſꝫ dic vt no.s̄.co.auditis.loq̄r eni hic de
illo tp̄is lapſu ꝯ qd̄ reſtō ꝯpetit ſꝫ ꝯ illud ñ cōpetit vt ibi
l In quo.ſ.lapſu temporis.
m Leſā.enormiter.qd̄ dic vt no.s̄.e.c.i.⁊ pꝫ de re. ec.non
ali.c.pe. Nūq̄d āt ex eo ꝙ ñ oppoſuit declinatorias.ſ. termi-
nū ad id datū ſit leſa ⁊ reſtō cōpetat.ſatis ſcripſi poſt. Inno.
n Affirmat.i fi.dicit ꝓbabit ⁊ ibi dicā ⁊ Hoſti.s̄.e.corā.
o Peti poteſt.de hoc nō dubitabatur nam ⁊ maior leſus
ex parte quo abſuit cauſa reipu.vel alia iuſta cauſa reſtituiẗ
ff.ex qui.cau.ma.l.i.cum ſimilibus.
p Finiri.hoc ē ꝙ dicim⁹ nō ꝑpetuari h̄ caſu iudicis offm̄ ꝑ
cōteſtationē.ō h̄.s̄.de of.iudi.c.ij.ſi tñ̄ non ſtaret ꝑ eccleſiam
ſed ꝑ iudicē vel aduerſariū nō imputaẗ eccleſie.C.de tē.i in-
te.reſti.l.petēde.i fi.vñ̄ ſi ꝑ appellationē aduerſarij fuerit ꝓ
telata nō iputaẗ eccleſie ſic nec mior.ff.de mio.itra vtile.⁊ fa
cit de re iudi.iputari.li.vi.⁊ fa.e.ti.c.i.li.vi.⁊ vide qd̄ ſcripſi
s̄.e.cū ex lr̄is.ſup gl.ij. Sꝫ q̄d ſi p⁹ finitū q̄driēniū deẗ reſtō
glo.in.l.fi.C.de tē.i inte.reſti.dicit ꝙ tenet q: ꝯ ius litigato-
ris qd̄ puto eū intellexiſſe ſi nō appelleẗ.C.qñ̄ ꝓuo.nō ē ne.
l.ij.s̄.de re iudi.cū inter vos. Quidā cōtradicētes ꝙ q: hmōi
ꝯſtōnes ꝯ ius cōe cōcedunẗ ſūt reſtringende.ff.de ac.⁊ ob.in
honorarijs.§.ſꝫ cū reſciſſa.de re iudi.que a iure.li. vi.itē qua
rōne nō tenet ipſo iure ſnīa lata p⁹ tp̄s excuſatōis.ff.ō excu.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tu ſcire oportet·§·cōſeq̄ns.eadē rōne nec h̄ .⁊ fa.qđ no .C.de iudi.pperandū.poſt pn̄.⁊ h̄ placuit dy.p q̄ fa·ſ·de ap.ſi ap

a Quadriēniū.olim dabaᷓ an̄ᵘ vtilis q̄ vario pellationē mō cōputabaᷓ ex diuerſitate locoꝝ q̄ hodie ſublata ē ⁊ loco illius daᷓ quadriēniū.C.de temp.in inte.reſti.l.fi.

b Cōtinuū. habemus in iur̄ tps cōtinuū ⁊ vtile cōtinuū eſt qđ cōtinue currit diebus feriatis ⁊ n̄ feriatis in pn̄tia ⁊ abſentia ſiue ſit copia iudicis ſiue n̄.C.đ pſcri.lon.te.l.fi. tpus v̄o vtile n̄ currit diebus feriatis dieb⁹ abſentie ⁊ dieb⁹ q̄b⁹ n̄ eſt agēdi copia.Et iſtud

debet infra quadriēniūᵃ cōtinuumᵇ a tpeᶜ leſiōis. etiā ſi minᵈ quadriēnioᵉ tps leſiōis exiſtat (ſed nō fiat reſtitutio/niſi ad tātum tps/q̄tū ſe leſam fore probabitᶠ. Clemens.v.in concilio vieneñ.

eſt multiplex.qꝛ q̄ddā eſt cōtinue inutile q̄ddam vtile q̄ ad ſui pncipiū tm̄.q̄ ad pgreſſuꝫ n̄.q̄nq̄ eſt cōtinuū vno reſpectu vt veniāt dies feriati ⁊ n̄ alio.qꝛ n̄ currit iuſte impedito.đ h̄ ſcripſi đ cōceſ.pb.c.ij.⁊.c.qꝛ diuerſitatē in fi.⁊ forte h̄ intēdit hec lr̄a q cōtinuū ſit in pn̄.p litteram que ſequiᷓ.

c A tpe leſiōis/in h̄ differt eccleſia a miori ⁊ a maiore/quia miori currit in pn̄.xxv.an.etatis ſuc.ſ.cū factᵘ ē maior.C.de temp.in inᷓ.re.l.fi.maiori leſo tpe abſentie currit poſt reuerſionē.ff.ex q̄.cau.ma.ab hoſtib⁹·§·fi/in eccleſia n̄ ſic.vt patꝫ h̄.⁊.ſ.e.c.i.⁊.ij.li.vi.⁊ no.q hec lr̄a fa.p eo qđ no.Inno.ſ.e.corā.vbi dicit q ſi eccleſia n̄ pbauit i pemptorio a fine termini incipit currere q̄driēniū petēde reſtitutiōis/⁊ n̄ a die ſententie/qđ patet.qꝛ finito termino cōpleta fuit leſio ex q̄ dareᷓ reſtitutio etiā ſi nulla ſeq̄reᷓ ſn̄ia.ſ.eo.ti.c.ij.⁊.iij/vn̄ dicit q caute facit leſus i omiſſiōe pbationū ⁊ in ſn̄ia ſi petit reſtitui cō ſn̄iam ⁊ ad pbatiōes omiſſas/alij ſm̄ eū q q̄driēniū cōputaᷓ a tpe ſn̄ie/⁊ ſatis ē cō ſn̄iam reſtitutionē petere./ad h̄.ff.de mino.l.i·§·i/ſed prius dictū plus patet Inno.

d Si minᵘ.h̄ erāt opi.legiſtarū de q̄b⁹ in.i.glo/dicebāt eni aut ē leſio in cōtu/vel ſn̄ia/aut i tpe/pmo caſu fateñᷓ indiſtincte verū q daᷓ integꝝ q̄driēniū.ſ.e.c.i.li.vi/ſ.e.cōſtitutᵘ.C.de temp.in inᷓ.reſti.l.fi/ſcđo caſu ſubdiſtinguūᷓ.aut leſio eſt tāti tpis q̄ntū eſt q̄driēniū.⁊ tūc·ſ·q̄driēniū in integꝝ daᷓ reſtitutio/aut leſio ē mioris tpis/⁊ tūc dicūt q nō daᷓ integruꝫ q̄driēniū ſꝫ ſolū tm̄ tps ad reſtitutionē petēdā q̄ntū fuit tpus leſiōis/⁊ h̄ placuit bul.⁊ azo.⁊ acc./q̄s ſeq̄ᷓ dy.in·§·rurſus.inſti.de ac.Ja.bal.cō/quē ſeq̄ videᷓ odofr.diſtinguens tps·ſ·qđ/⁊ tps ad qđ fit reſtitutio/dicēs q dūmō nō repiatur negligens·ſ·tātū tps q̄ntū erat tps leſiōis habebit integꝝ q̄driēnium/alias ſi·ſ·illud tps repiᷓ negligēs n̄ reſtituiᷓ poſtea etiā·ſ·q̄driēniū/qꝛ tps negligētie cōputaᷓ cū tpe leſiōis vel abſentie/⁊ ſic intelligit.ff.q̄ in frau.cre.ait ptor·§·ſi cōditionaᷓ.quā pmi allegāt p ſe/Alij in h̄ vltimo dicto diſcordāt dicentes q tps·ſ·qđ ſp eſt vniforme ⁊ ſp hꝫ q̄ttuor ānos/vt h̄/⁊ in cōtr.(tps v̄o ad qđ n̄ daᷓ ampliᵘ q̄ꝫ fuerit tps leſiōis.⁊ ſic loquiᷓ ff.ex q̄.cau.ma.ſꝫ ⁊ ſi p ptorē·§·ſi ferie.⁊.l.necnō·§·ſi q̄s ſepius.ff.de mi.l.fi.nā in lucro foret is q̄ reſtituiᷓ ſi ampliᵘ haberet de tpe q̄ꝫ fue it tps leſiōis/qđ eē nō dꝫ.ff.ex q̄.cau.ma.l.i.in pn̄.⁊.l.videlicet.⁊ h̄ placuit pe.de bel.⁊ h̄ approbaᷓ ⁊ merito.eēt eni mirabilis rigor dicere q leſus in die debeat obtinuiſſe reſtitutionē·ſ·diē.qđ vult pma opi.vel ſaltē neceſſario ſe paſſe qđ vult ſecūda.Itē cōcludit pma opi.q̄driēniū n̄ dari cō vſucapionē que finiᷓ triēnio.inſti.de vſuc.in pn̄.cū tm̄ loco āni vtilis q̄ dabaᷓ olim.C.de reſti.mi.ſi q̄d.⁊.l.ſe.deᷓ hodie q̄driēniū.C.de temp.in inᷓ.re.l.fi.qđ pſcriptiōi ⁊ vſucapioni ē cōe.Reſtat ḡ rn̄dere ad cōria q̄ inducit gl.in·§·q̄tiens pmo ipſe·§·q̄tiēs.⁊ eadē.l·§·ſi ferie/deᷓmināt ſolū tps ad qđ puta vt leſus in die reſtituaᷓ ad diē/⁊ ſic cōcor./ſꝫ n̄ deᷓmināt tps·ſ·qđ/eodē mō rn̄deri pt ad.l.necnō·§·ſi q̄s ſepiᵘ.e.ti vt ſcꝫ loq̄ᷓ de tpe ad qđ/vel ſi vis intelligere de tpe·ſ·qđ loquiᷓ

de āno vtili cuiᵘ loco daᷓ hodie q̄driēniū.ſic ſi hodie diceremus leſum in q̄driēnio reſtitui·ſ·q̄driēniū.lex vult.ff.de mi.facit.p.qꝛ ibi tps·ſ·qđ pcedit tps ad qđ.⁊ danᷓ ibi hec duo tpa diuerſis.Ibi eni a tpe in inte.re.cōceſſe miori q̄ nouerat reſtituiᷓ creditori tps qđ ſibi ſuperat de tpali actione nouatiōis tpe.p eūdē modu rn̄deri pōt ad.l.ſi debitrix·§·fi.ff.ad vell.ſi diceret q ibi reſtitutio fiat p iudicis officiū.vl dic verius vt ibi no.ſ.q ſine tpis interuallo ipſo iure p.l.reſtituiᷓ prima actio.⁊ p eundeꝫ moduꝫ rn̄de ad·§·ſi cōditionalis ſupiᵘ alleg.ad.l.cū poſt.ff.q̄ñ ac.de pe.rn̄de vt ibi no/nec ibi de reſtitutione loquiᷓ.Ad ratione quā dicebant primi q alias erit deterior cōditio illius q̄ vſucepit tpe minoris etatis/vel abſentie cā reip/q̄ꝫ ſi n̄ vſucepiſſet/completa eni etate vel ceſſante cauſa vſucepiſſet p triēniū ⁊ tu das q̄driēniū.Rn̄deo q nō eſt deterior qꝛ ceſſante vſucapione ille poſſet vendicare qđ mō nō pōt.imo ſm̄ q̄ſdam eſt pus neceſſariū iudiciū/reſcindēde qđ eſt dicere q pᵘ reſcindaᷓ impedimentum vſucapionis/⁊ poſtea reſciſſorium datur.i.pſtina actio q̄ datur vſucapioni/reſciſſa tm̄ ſeruaᷓ q ſimul vtrūq̄ intentaᷓ/qđ fieri pōt vt no.Guil.in ſpe.iiij.pte.e.ti.v̄.ſed nunq̄d in codē/nec eſt melior cōditio eiᵘ cō quē vſucapiᷓ in abſentia q̄ꝫ in pſentia.qꝛ vendicādo·ſ·triēniū ppetuaret ſibi actionē p cōteſtationē/ſed officiū nō ppetuaᷓ p cōteſtationem.vt.ſ.dixi.eque igiᷓ datur tempus longius.

De iudicijs.

Dudumᵃ bonifa.pa.viij.pdeceſſor nr̄ cōſtituitᵇ vt citatiōesⁱ auc.apo/de pſonis quibuſcūq̄ᵏ/ac etiā vndecūq̄ˡ

c Quadriēnio/ſed cō tpalis preſcriptio non currit minori ſꝫ ipſo iure ſeruatur illeſuſ.C.in q̄.cau.l.fi.ergo nec eccleſie/ſolue vt dixi.ſ.e.cōſtitutus.ſuper glo.cōſuetudo.⁊.c.fi.i vi.op.

f Probabit/licet ergo ex affirmatione minoris vel eccleſie examineñᷓ cauſe reſtitutiōis in integ.vt.ſ/non tamen cōcediᷓ reſtitutio niſi leſione pbata/vt h̄/de quo vide in ſpe.e.ti·§·ij.v̄.illud quoq̄.

h Dudum.Caſus/cōſtitutio bonifa.que habet q citationes etiam ex dies ſolēnes publice facte de mandato pape.in audiētia lr̄arū aplicarū vel papali palatio affixe ianuis maioris eccleſie loci in quo papa cuꝫ curia ſua degit artent citatum ac ſi ad eum perſonaliᷓ deueniſſent/reſtringiᷓ ad eos qui impediunt.ne ad eos poſſit citatio peruenire/vl̄ quorum domicilium tute non poteſt adiri/Et primo ponit cōſtitutionē bonifa/ſcđo illā reſtrigit/tertio pteſtaᷓ ibi porro/⁊ cōſtitutio iſta pceſſit conciᷓ.vt in prohemio dixi/et patꝫ·ſ·c.px.

b Conſtituit.in ſua extua.que emanauit poſt ſextum/que incipit.Rem non nouam.

i Citationes/licet quia de citatione hic tractatur competēter poni potuiſſet ſub titu.đ dila/maxime/cum prima citatio videatur anteiudicialis iuxta no.per Inno.⁊ Hoſtien.de pba.quoniam.vt ibi ſcripſi ſuper.v̄.citationes./quia tamē etiam per primam firmatur iudicium ⁊ perpetuatur ⁊ preueniᷓ iuriſdictio.de fo.compe.pponiſti/de of.dele.gratum.cum cōcor/⁊ ideo in iſto titu.congrue ponitur vt ſciatur ſuper tali citatione poſſe firmari iudicium.facit inſti.de pe.teme.li·§·fi/⁊ quod no.ff.de in ius vo.ſuper rubrica/⁊ eſt huic ſi.co.ti.c.i.⁊.ij.li.vi.

k Quibuſcunq̄.exprimit ipſa cōſtitutio cuiuſcūq̄ ſint ſtatuſ dignitatis vel pemiñētie eccleſiaſtice vel mundane/etiaꝫ ſi imperiali vel regali prefulgeant dignitate/tollit etiam oēs contrarias indulgentias.vt ibi patet.

l Vn̄cūq̄.etiā vlᷓ duas dietas ⁊ ex pūiciā/ē eni papa vicariᵘ illiᵘ cuiᵘ ē terra ⁊ plēitudo orb terrarū ⁊c.de deci.tua

a Albū.erat locᵘ dealbatᵘ vbi ſcribebāᷓ/ij.ix.q.iij.cūcta edicta/de q̄ in auc.đ liti·§·oēꝫ.col.viij.ff.đ iur.om.iu.ſi q̄s

c

id.ff.de albo ſcrip.l.i.⁊.ij.de hoc vide in ſpe.de do.⁊ ꝯtu.§.
reſtat in ꝑn.⁊ de cita.§.ſequit̃.v̓.⁊ nota.ſm vber.vbi etiam
no.qui iudices citare poterant ꝑ hec edicta ⁊ qui non.
b ¶ Solēnes.ſolent eſſe dies iouis ſeptimane ſancte dies aſ-
cenſionis ⁊ feſtū dedicatiōis baſilicarū petri ⁊ pauli qꝺ̄ fert̃
eſſe de menſe nouem-
bris in octaua beati
martini.
c ¶ Generales.ꝯ̄ he-
reticos credētes ⁊c̄
vt ſcripſi de here.ex
cōicam⁹.§.ſane.ſup
i.glo.portātes ſara-
cenis merces ꝓhibi
tas.vt ſcripſi de iu-
deis qꝺ̄ olim.ſup gl.
ij.⁊ piratas.de h̄ de
rap.excōicationē exi
gentes vel imponen
tes noua pedagia.ꝺ̄
cen.innouam⁹.falſa
rios lr̄arū papaliuꝫ.
de cri.fal.ad falſario
rum.⁊ bis ſi.
d ¶ Papa.in inferio
ribus ⁊ locū nō ha-
bet.ſaluo eo qꝺ̄ dici
tur.ꝭ.ti.i.q̄ꝫuis.
e ¶ Specialit̃.non
ſufficeret ꝙ generale
mādatū de citādo ta
lem niſi papa ſpecia
liter exp̄mat citatio-
nē fieri ꝑ hāc formā.

inſtar edictoꝝ i albo[a] ꝑtoris ꝓ
poſitoꝝ etiā extra dies ſolen-
nes[b] in qb⁹ ro.pon.ꝓceſſus cō
ſueuerūt facere generales[c] ip-
ſo papa[d] ſpālit̃[e] ⁊ ex certa ſciā[f]
id mādāte[g] facte i applicarū au
dientia publica lr̄arū[h] vel i pa
pali palatio[i] publice poſtmo-
dū maioris[k] eccleſie loci i quo
ro.pon.cū ſua curia reſidebit
ianuis affigēde ſic valeāt atqꝫ
artarēt citatos poſt lapſuꝫ ter
minū quē ꝯſiderata diſtantia
locoꝝ[l] citatiōib⁹ ipſis apponi
ꝯuenit competētē.ac ſi ad eos
ꝑſonalit̃[m] deueniſſent. ¶ Nos
vero ſtatutū ipſum rationabi
liter[n] editū ꝓpter maliciā tp̄is
tūc inſtantis nōnullis nimis ri-
goroſum videt̃. ¶ Nos rigoreꝫ
ipſum māſuetudie tp̄antes[o] id

f ¶ Ex certa ſciētia.idem verbū de of.dele.paſtoralis.§.p̄te-
rea.⁊ vide qꝺ̄ ibi no.Ignorātia opponit̃ ſcientie de ordi.ab
epi.c.i.de ſen.ex.cū illoꝝ.ſicut error opponit̃ ꝯſenſui.ff.de
iuriſ.om.iudi.ſi ꝑ errorē.⁊ canon dicit ꝙ ꝓpriū erroris ē ap-
ꝓbare falſum ꝓ vero.xxxviij.di.q̄ꝫuis.⁊ alibi ꝙ errare ē ali-
ud ꝓ alio putare.xxij.q.iij.in qb⁹.cadit tn̄ error in igrātiam
vt in ꝑdi.c.q̄ꝫuis.q̄re lr̄a iſta videt̃ excludere mādatū ꝙ pa-
pa faceret ꝑ igrātiā vel errorē ac ſi intēdat qꝺ̄ req̄rit̃ certa ſci
entia ꝑ quā intēdat tollere ius cōe q̄ debet citatio fieri ꝑſona
liter vel ad domū.vt li.nō ꝯte.qm̄.§.porro.de eo q̄ mit.c.ſi.
cū ſuis ꝯcor.ꝭ.ti.i.c.i.⁊ req̄rēdi ſunt amici.ff.ex q̄.cau.ma.itē
ait.§.vl.⁊.l.ſe.ſup q̄ vide qꝺ̄ no.de do.⁊ ꝯtu.cauſam.
g ¶ Mandāte.ꝯſtitutio rē non nouā dicit iubēte.ꝑ qꝺ̄ videt̃
hec paria.⁊ facit ad no.xiiij.q.i.c.ſi.xviij.q.ij.dubium.
h ¶ Litterarū.de ſimplici iuſticia.de cri.fal.c.pe.⁊ ibi manc
re olet ꝯ̄dictoꝝ auditor.Alij auditores in palatio de q̄ ſequi
tur ⁊ ꝓpter hoc decre.ne romani.§.ſane.ꝭ.e.li.de elec.dicit
cauſarum ⁊ litterarum audientia.
i ¶ Palatio.ꝯſtitutio illa dicit aula.cui v̓bo ꝯcor ꝭ.de bap.
k ¶ Maioris.nō dicit cathedralis.ſic.ꝭ.e.cōpl.de ꝑnti.
ele.cauſam.§.i.⁊.ꝭ.ti.i.q̄ꝫuis ratio.q̄ꝛ cura poſſet eē in caſtro
villa vel oppido vbi nō eſſet eccleſia cathedralis.ꝯcord.ꝭ.de
ſen.ex.ex freq̄ntib⁹ vbi eq̄pat cathedralē ⁊ m̄ricē eccl̄iaꝫ loci
l ¶ Locoꝝ.ꝯditiōib⁹ ꝑſonaꝝ ⁊ negocij.ꝭ.ꝺ̄ ap.cū ſit romana
m ¶ Perſonalit̃.ergo ſicut ꝑſonalis citatio ꝯſtituit quē verū
ꝯtumacem non tamen manifeſtum.de ſen.ex.venerabilibus
.§.ſecus.li.vi.ſic ⁊ iſta circa talium appellationem vide qꝺ̄
dicam.ꝭ.de do.⁊ ꝯtu.ſi ante.⁊ hoc intendit ꝙ ille ꝓceſſus qui
fieri poſſit ꝯtra ꝑſonaliter citatum fieri poterit ꝯtra iſtum et
econuerſo.ſ.in eo q̄ fieri nō poſſet ꝯ̄ illum nec ꝯ̄ iſtum ſuper
quo vide quod ſcripſi de eo q̄ mit.in poſ.c.ſi.⁊.i.q.quā diſ-
putaui de receptione teſtium facta ꝯ̄ citatum ad domum in
mercu.ſub titu.de teſti.Item id quod ad excuſationem ꝯtu-
macie poſſet docere ꝑſonaliter citatus poterit ⁊ iſte ⁊ quod

ille non poſſet nec iſte.facit de ap.ſepe.v̓.quicquid autem
n ¶ Rōnabilit̃.ꝯcor.ꝭ.ꝺ̄ reſcri.ſtatutū.ꝺ̄ ꝯceſ.ꝑb.c.ij.li.vi.
o ¶ Tp̄antes.xlv.di.diſciplina.⁊.c.ſunt nanqꝫ.
p ¶ Reſtringim⁹.ſi.de ele.ſtatutū.de here.ſtatutuꝫ.ij.li.vi.
et.ꝭ.c.ꝑx.Et ꝯſtitutio boni.dicebat ꝙ in his ꝑſertim caſibus
locū habebat illa ci-
tationis forma ⁊ ac-
cipiēdo illꝺ̄ ꝑſertim
ꝓ tn̄ habeam⁹ men
tem hui⁹ ꝯſtitutiōis
q̄ fuit eq̄ſſima nā gra
ue eſt dicere ꝙ dicat̃
vere ꝯtumax ex tali
citatione q̄ facile po
terit nō venire in ei⁹
noticiā ſicut ꝺ̄r ꝺ̄ vo
ce ꝑconiſ q̄ qn̄qꝫ pau
cis innoteſcit.i auc̄.
de liti.§.oēm.colla.
viij.C.quō ⁊ qn̄.iu
auc̄.qui ſemel.

ſtatutū ⁊ p̄fatū modū citan-
di reſtringimus[p] ad illos tm̄ ⁊
in illis locum volum⁹ ſibi vē-
dicare qui faciunt impediunt
vel procurant per ſe vel ꝑ ali-
os[q] quoquo modo ne ad eos
poſſit citatio ꝑuenire[r] vel quo-
rum[s] domicilia ſiue loca non
poſſunt[t] tute[v] libere ue adiri.
¶ Porro ei ꝙ circa citatiōes ab-
ſentiū tā dieb⁹ ſolēnib⁹ q̄ꝫ aliiſ
ec.ro.diuerſ ex cauſ interdū
facere ꝯſueuit[x] per p̄ntem ꝯſti-
tutionem ſeu moderationem
in nullo volumus derogari.
D[y]iſpendio- ¶ Idem.
ſam[y] prorogationē liti
ū quam interduꝫ[z] ex
ſubtili[a] ordinis iudiciarij obſ-
uatione cauſarum docet expe
rientia[b] prouenire reſtringere[c]

q ¶ Vel alios.ſi.ꝭ.
e.compl.de renū.c.
vno.de of.dele.ſta-
tuimus.li.vi.
r ¶ Peruēire.vt li.
nō ꝯte.qm̄.§.porro.
et ibi de hoc.
s ¶ Vel quoꝝ.alter
natiua demōſtrat ꝙ
ſufficit alterum iſto-
rum.

t ¶ Non poſſunt.hoc eſtimabit papa ſpecialit̃ ⁊ ex certa ſciē
tia citationis modum cōmittens vt.ꝭ.
v ¶ Tute.dicit conſtitutio boniſa.cum vt ſcriptum eſt exiſti-
mare debeamus an eo ire liceat vbi eſt citatio facienda.
x ¶ Conſueuit.de quo videre potes in ſp.de cita.§.vl.ꝑ to.

y D iſpendioſam.Caſus.In cauſis etiam pendentibus
beneficialibus decimarum m̄rimonialibus ⁊ vſura-
rum ⁊ ipſas tangentibus procedi poteſt ſimpliciter
et de plano abſqꝫ iudicioꝝ ſtrepitu ⁊ figura.Et primo ponit
ꝯſtitutionis cauſam.ſecūdo ibi ſtatuimus ꝯſtitutionem.ter-
tio ipſius extenſionem ibi volentes.⁊ hoc eſt ius oīno nouuꝫ
corrigens quedam iura.vt.ꝭ.patebit.Et dic diſpendioſaꝫ.i.
damnoſam.de ꝯſti.c.ij.ꝭ.ti.prox.c.i.§.eiſdem.⁊ ꝯcord.huic
prin.de reſcrip.diſpendia.li.vi.

z ¶ Interdum.innuit ꝙ non ſemper alias eſſet dare ꝙ omnia
iura per que datur ordo iudicioꝝ eſſent diſpendioſa.qꝺ̄ eſſet
abſurdum.
a ¶ Subtili.ſubtilitas qn̄qꝫ reprobat̃ qn̄qꝫ cōmendatur a iu
re.de hoc.ꝭ.e.ti.dilecti.in.i.glo.⁊ ibi ſcripſi.
b ¶ Expientia.ꝯcor.de ele.q̄ꝫ ſit in ꝑn.li.vi.
c ¶ Reſtringere.non videtur hoc verbum ꝯuenire pro eo ꝙ
non reſtringit ſed ſubtilitatē laxat iudiciarij ordinis in his ca
ſibus.ſed dic ꝙ reſtringit diſpendioſam ꝓrogationē de qua
premiſit.⁊ hec eſt ꝯſtitutionis cauſa generalis ſed cauſa cau-
ſe.i.q̄re plus in his q̄ꝫ in aliis pōt dici de arbitrariis de q̄bꝰ
non cogimur reddere rationem.vt dixi de reſcrip.ſi qn̄.ita
etenim potuiſſet auctor adiungere cauſas primarū oblatio-
num mortuoꝝ teſtamentoꝝ legatoꝝ maxime ad pias cauſas
et his ſimiles in quib⁹ viget eadem ratio.mouit tn̄ forſan au
ctorem ꝙ ꝓtelatio cauſaꝝ bn̄ficialiū ⁊ m̄rimonialiū eſt ꝑicu-
loſa vt li.nō ꝯte.qm̄.⁊ idem ꝑiculum ponderauit in decimi-
bus vſuras vel decimas.⁊ hec faciunt ad.ꝭ.dicenda.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in ſubſcriptis[a] caſibꝰ cupiētes[b] ſtatuimꝰ vt ī cauſ ſup electiōi bus[c] poſtulatiōibꝰ vel ꝓuiſio nibꝰ[d] aut[e] ſup dignitatibꝰ ꝑſo natibꝰ officijs canōicatibꝰ[f] vl' ꝓbēdis ſeu q̄buſuis bn̄ficijs[g] eccleſiaſticis[h] aut ſup decimis[i]

ad q̄rū etiā ꝑſtationē[k] ꝑnt q̄ te nent̄ ad eaſ ꝑmoniti[m] cēſura ec cleſiaſtica coerceri[n] necnō ſup mr̄imonijs[o] vel vſuris[p] ⁊ eas quoquo mō tangētibꝰ[q] vētilā dis procedi valeat[r] de cetero ſimpliciter ⁊ de plano ac ſine

a Subſcriptis. in alijs ꝙ̄ ſecus in q̄bꝰ nō eſſet id exp̄ſſe ſta tutū vel a p̄ncipe ſpāliť cōmiſſum. ⁊ vide qđ no. de. v̄. ſig. ſe.
b Cupiētes. hic incipe ꝯſtructum. /pe. in prin.
c Electiōibꝰ. olim n̄ tenebat ꝓceſſus ī cauſ electionū ꝑtibꝰ pn̄tibꝰ li. n̄ ꝯte. ſ. de ele. dudū. ij. ſq̄ in h̄ corrigiť / ⁊ ꝯcor. illi iu ri. de do. ⁊ ꝯtu. cum q̄. li. vi. / ⁊ ꝺ eo q̄ mit. in poſ. c. cum qui.
d Prouiſiōibꝰ. fa ctis vel faciendis. ſ. de ele. vt circa. ⁊ c. q̄ ꝯtra certā. li. vi.
e Aut. repete ī cau ſis.
f Canonicatibꝰ. cō cor. de ele. c. i. li. vi.
g Bn̄ficijs. nūq̄d ī cauſis ſup hoſpitali bus elemoſynarijs vel leproſarijs habebit locū videť ꝙ n̄. ſ. de ꝓbē. ꝑ lr̄as. Tu dic ꝯ ꝑ verbū officijs qđ p̄miſit. ad h̄. ſ. de rel. do. qꝛ ꝯtigit vbi rectoreſ vocāť ⁊ tutoribꝰ ⁊ curatoribꝰ ſi milāť eadē rōe cū mōchatꝰ ſit officiū puto idē in cauſa mona chatiōis ⁊ ſi dicāť monachuſ eligi poſtulari vel ꝓuideri hoc eſt planū ꝑ lr̄am ſupiorē. ⁊ facit qđ dixi poſt Inno. ⁊ Hoſtiē. de ele. officij. aliq̄ :n̄ iura dicūt monachum fieri creari recipi ordinari. de regula. c. i. ⁊ vi. li. vi. de ele. indēnitatibꝰ. §. ſi ve ro. xvi. q. vi. c. vi. tn̄ negari nō pōt q̄n canonicatꝰ regulares ī verbis ſupioribꝰ includanť q̄ iure monachatꝰ excluderenť n̄ video. Itē ꝓrogatio diſpēdioſa nō minꝰ in regularibꝰ q̄ꝫ in ſecularibꝰ eſt. cauſa ꝙ̄ n̄ deficit tn̄ ꝑ lr̄am iſtā bn̄ficijs dico ꝙ ſi eccleſia agāť vt de ꝓprietate nō eſt locꝰ ꝯſtitutiōi cū illa q̄ ſtio bn̄ficialis nō fit nec h̄ dicāť de cauſ eccleſiaꝝ. ſimil'r dr̄a q̄ ad miſſionē in poſſeſſionē. vt li. n̄ ꝯte. c. ij. de do. ⁊ ꝯtu. c. ij. de eo q̄ mit. in poſ. c. i. ⁊. ij. ⁊. e. ti. cum q̄. li. vi. ⁊ q̄ ad ꝑmuta tionē. ꝺ re. ꝑmu. ad queſtiōes. ⁊ c. cū olim. ⁊ c. vniuerſoꝝ et quo ad p̄ſcriptionē. de iurepa. cura. de reg. iu. c. i. lib. vi. ⁊ q̄ ad tranſactionē. vt no. de tranſac. ſup eo. Si v̄o agāť ad re motionē bn̄ficij ⁊ negāť fedus ꝯiugij ſpūalis vel titulus pu to decre. locū habere ſecus ſi nō negāť titulus ſed ꝓpter cri men petiť remoueri. facit qđ dixi poſt Inno. ⁊ Hoſti. vt li. n̄ ꝯte. qm̄. §. porro. ſuper. i. glo.
h Eccleſiaſticis. in ſecularibꝰ ergo nil eſt mutatum q̄ꝫuis ī eccleſiaſtico foro tractentur.
i Decimis. intelligo cōibus ⁊ q̄ iure diuino debenť qđ ꝓ bat ſeq̄ns lr̄a. ꝙ̄ ſi debeanť ex pacto pollicitatiōe vel voto. n̄ erit locus huic ꝯſtitutioni. ⁊ fa. qđ no. ſ. de deci. tua. ij. in fi. i. glo. q̄d de decima papali de q̄. ſ. de deci. ſi bn̄ficioꝝ. ſi inť il lum cui papa ꝯceſſit ⁊ clericū fit q̄ſtio erit ne locꝰ huic ꝯſtitu tioni. Puto ꝙ n̄ fuerit h̄ de mēte nec ſꝑ ē illa decima. ſꝫ q̄n̄q̄ꝫ viceſima vel alia q̄ta. de vo. c. fi. Et iſta ꝯſtitutio iura corri gens ⁊ exorbitās nō eſt ampliāda vel habilitāda. de reg. iur. q̄ a iure. li. vi. Sꝫ q̄d ſi nō eſt q̄ſtio cū debitore decime ſꝫ inter duas eccleſias ſup iure ꝑcipiēdi. tūc puto locū eē ꝯſtitutioni ꝑ hāc lr̄am ⁊ ꝑ lr̄am q̄ ſeq̄ť ⁊ eas quoq̄ mō ⁊c̄. Nec ob. lr̄a q̄ ſe quiť que nō eſt determiatio vel reſtrictio huiꝰ caſus ſꝫ interpoſi tio. qđ ꝓbāť ex eo qđ dicit ad q̄rū etiā ⁊c̄. Nō ob. qđ dixi ſu per v̄. bn̄ficijs. qꝛ cā ſup ꝓprietate eccleſie nō eſt bn̄ficial'. ſꝫ nō pōt negari q̄n cā ſup ꝓp̄tate decimaꝝ ſit decimalis.
k Preſtationē. integram ⁊ ſine deductiōe ſemis vel ſump tuū quo ad prediales. de deci. cum ſint homines. ⁊ c. non eſt et. c. tuam. ij. quo ad ꝑſonales. dic vt. e. ti. paſtoralis.
l Tenentur. q̄libet aūt laicus teneť qui ſe nō oñdit imunem ſ. de deci. a nob. de clericis dic vt. e. ti. nouū. de religioſ dic vt. ſ. e. ti. ex ꝑte. i. ⁊ ꝯ. quoſcūq̄ꝫ ex his agāť locū hꝫ ꝯſtitutio et ꝯ religioſos aſſerētes ſaltē decimā integrā in p̄cepto n̄ eſſe emanauit ꝯſtitutio. ſ. de peniſ. cupientes.
m Premoniti. ſ. ꝺ deci. quēit. ſ. ꝺ ſen. ex. ſacro. ⁊ c. ꝯſtitu tionē. li. vi. Multi ſuāt ⁊ videť expediēs eccleſijs ꝙ faciunt monitionē generalē fulminātē excōis ſn̄iam in nō ſoluētibus decimas fructuū p̄dioꝝ q̄ hn̄t in ꝑrochia ⁊ poſtea n̄ ſoluētes petit eccleſia denūciari. facit. de iureiu. ij. ad nr̄am. ⁊ coaptāt eam p̄cedēti culpe more vel offenſe vt ſatis fiat decre. roma na. §. caueant. de ſen. ex. li. vi.
n Coerceri. appel latiōe r̄mota. ꝺ dec. tua. ij. in fi. qđ intelli ge vt ibi ſcripſi. ⁊ ꝯ ꝯtinaceſ inuocari ꝑt brachiū ſecularē. de homi. poſtulaſti.
o Matrimonijs. Si querať de federe n̄ eſt dubiū ſiue agāť ad impediēdum ſiue ad dirimendum ſiue ad declarandū vt qꝛ vendicatur coniunx negās ꝯtū. Qđ aūt de dirimēdo dixi intelligo ſiue petāť di rimi mr̄imoniū qđ a p̄ncipio nō tenuit vt ꝯtū inter fideles in ter q̄s erat impedimētū dirimēs ſiue qđ a p̄ncipio tenuit diri mi petāť ꝓpť creatoris ꝯtumeliā ſupueniētē in caſibꝰ. de di uor. q̄nto. ⁊ c. gaudemꝰ. h̄ aūt caſu q̄n de federe queriť ꝑ ve tera iura ꝓcedi n̄ poterat li. n̄ ꝯte. niſi ꝑte ꝯtumace. vt li. ꝯte. accedēs. ij. ⁊ c. qm̄. hodie ſecus vt q̄d ſi agāť de crimie adul terij ad ſeꝑationē thori videť ꝑ dec. i. ſ. vt li. n̄ ꝯte. ꝙ ꝯſtitu tio locū nō habeat. nā ⁊ ibi patet ꝓceſſus q̄ ꝑ iura vetera fie ri poterat ꝑte ꝯtumace ī cauſa mr̄imoniali fieri nō pōt eo ca ſu. q̄d ſi agāť de ſpōſalibꝰ certū eſt ꝙ iſta ſunt diuerſa vt pa tet in rubrica de ſpon. ⁊ ma. tn̄ ꝑ lr̄am ſeq̄ntē videreť ꝯſtitu tio locū hr̄e q̄ſi ſpōſalioꝝ cauſa ſit de tangētibꝰ. q̄d ſi ſit q̄ſtio ſucceſſiōis ⁊ nataliū q̄ incidit cā mr̄imonialis in p̄ncipali non habebit locū ꝯſtitutio ſi tn̄ incidēs mr̄imonialis q̄ſtio deferť ad iudicē eccleſiaſticū pōt locū hr̄e ꝯſtitutio. nā etiam ꝑ iura vetera ſm̄ Inno. ⁊ ho. n̄ erat tūc neceē libellū offerri. vt ſcri pſi q̄ fi. ſint leg. lator.
p Vſuris. cū repetunť vel petiť vt illas cōpenſet vſurariꝰ vel ipſiꝰ heres. Nec impediet hūc ꝓ cedēdi modū ſi dicat reus ꝙ caſus ē q̄ cōpēſare n̄ teneť. pone exēplū de vſur. ſalubriť. ⁊ c. ꝯqueſtꝰ. ſatis ē eni ꝙ forma peti tionis ꝯcludit cauſaꝫ vſurariā. ⁊ fa. qđ ſcripſi poſt Innoc. et hoſt. de fo. compe. cū ſit. n̄ ſic forte ſi creditor petit debitū et debitor excipit illud vſurariū. nā h̄ p̄ncipal' cauſa nō eſt ſup vſura imo ſup credito vl' alio ꝯtu ex q̄ agiť nec ꝯſtitutio iſta manauit in fauorē ſed ī odiū vſurarioꝝ. ⁊ vide qđ ſcripſi ꝺ fi deiuſ. ꝯſtitutꝰ ſup verbo calūnie. vbi v̄o debitor n̄ ſimpliciť exciperet ſed peteret ꝓnūciari ꝯtū factū in fraudē vſurarum tūc ꝓcedit ꝯſtitutio. ⁊ aduerte qꝛ ſi opi. Nu. Lau. ⁊ q̄ placet arch. xxiij. q. iiij. q̄d dicā. ⁊ Hoſ. de fo. cōpe. cuꝫ ſit eſſet vera ſcꝫ ꝙ vſure poſſint peti ꝯ laicū in ſeculari foro dec. tn̄ iſta nō hr̄et locū in illo foro. nō eni pōt nec intēdit papa iudiciarium ordinē tollere niſi q̄ ad ſuū foꝝ. fa. qđ no. de ar. c. ij. li. vi. ⁊. e. li. de reg. iu. c. ij. tn̄ dec. ad nr̄am. ij. ꝺ iureiu. q̄ ad p̄. opi. indu ciť nō facit qꝛ illa n̄ ſunt ibi verba pape ſꝫ ꝑtis iurātis. ⁊ ſic n̄ ponūt ius nouū. ⁊ ꝯ illā facit qđ no. e. ti. ex lr̄is in vi. glo. ⁊ in p̄di. dec. cū ſit. de of. or. c. i. ⁊. xi. q. i. i ſum. ⁊. vi. q. ij. c. i. ⁊ hec dec. q̄ tribꝰ vel tn̄ eccleſiaſticis cauſis hanc admiſcet. ad id qđ dr̄ ꝙ leges etiā in his eccleſiaſticis penā imponūt. rn̄de ꝑ
q Tāgētibꝰ. dec. de here. vt inq̄ſitiōis. §. pe. ⁊ c. ſe. in fi. cauſas electionū ⁊ ꝓuiſionū tangeret cū quereꝛ ad quē ꝑti neret electio vel ꝓuiſio cauſas vſurarū cuꝫ petereť relaxari iuramentū de illis ſoluēdis. de iureiu. c. i.
r Ualeat. nō dicit debeat. ꝑ qđ patet ꝙ pōt iudex etiā ꝯdicentibus ꝑtibꝰ ſeruare iudiciariū ordinem in cauſis predictis. ff. de iudc. nō quicq̄ꝫ. de of. dele. ꝯſuluit. non ſic in illis in quibus procedi debet. vt patet. ſ. de v̄bo. ſig. ſepe ꝯtingit in fi. ꝑ qđ ꝯſulo ꝙ in caſibus quibuſ dubitatur an ꝯſtitutio iſta locuꝫ habeat ꝺ quibus. ſ. no. ⁊ ſimilibus iudex ad omne dubiū tollendū ſer uet ordinem iudiciarium.

a Et figura. q̇d importēt hec v̾ba deĩñiat p̄di. ↄſtitutio ſe-
pe. ⁊. de v̾. ſig. q̄ ſumme fuit ncērta ,ppt̄ iſtā vt ibi no. in. i. glo.
b Pñtia. ↄcor. de of. le. c. pc. in fi. li. vi. ad idē. C. de ſacro-
ſan. ec. ſancim⁹. i. ⁊. ij. ⁊. l. vl. in fi. C. de tranſac. l. vl. in pn.
c Pendētia. ↄcor. ⁊. de ſeq̄ſ. poſ. c. i. de ,pba. c. i. de re iu. c. i.
de ſen. ex. c. i. in fi. fu it aūt h̄ dictū de pen dentib⁹ p ap. q̄ q̇ ad ea nō ſufficeret ver buȝ pñtia p id quod no. in p̄di. l. ſancim⁹. i fi. ⁊ ,ppterea q̄ no. s̄. de ele. licet canon. et q̄ no. cōpoſt. d̄ cō- ſti. cog̃ſcētes q̄ qua- ſi ad lr̄am ponit guil hel. in ſpe. de ap. §. d̄ officio. v̾. q̇d ſi dum cauſa Pato tñ ꝙ hec verba nō fuiſſent ex- p̄ſſa. q̄ tñ ↄſtitutio iſta dat moduȝ ,pce- dendi tñ d̄ ſui natu- ra reſp̄ ciebat pēdē- tia q̄ ad facienda. vt no. i p̄. dec. licȝ canō

ſtrepitu iudicij ⁊ figura[a]. Volentes non ſolū ad futura negocia ſed ad pñtia[b] ⁊ adhuc etiā p appellationē pēdentia[c] hoc extēdi. Clemens quintus in concilio vienenſi.

De foro competenti.

Quāuis[d] ſacri[s] canonibus[e] ſit generalit̄[f] interdictū. ne quis eps iuriſdictionē[g] i dioceſi exerceat aliena. nos tñ epis[h] q̄ a ſuis ſedibuſ ,pteruia[i] impioꝝ[k] expulſi[l] nō audēt ,ppt metū pſeq̄ntiū[m] i ſuis ciuitatib⁹ ꝟ dio. aut earū[n] pte aliq̄ reſi dere. nec iuriſdictionem ad ſe

Q q Uamuiſ. Caſuſ. cō cedit ↄci- liuȝ certo caſu epis expulſis a ſuis ſedib⁹ ꝙ in locis aliarū dioceſum ſeruata forma quā li- mitat poſſint ,pcedere ↄ̄ expulſores ↄſiliarios ⁊ fautores. et int̄ ſubditos ius dicere. Et pmo ſtatuit de ,pceſſu faciēdo cō- tra expulſores ↄſiliarios ⁊ fautores. ſecūdo de iuriſdictione alias int̄ ſubditos exercēda. tertio de licētia dioceſanoꝝ pe- tenda. q̄rto de fide adhibēda verbo ipſoꝝ epoꝝ. q̄nto de ſuf- fragio vicinoꝝ epoꝝ. ſexto ,ptestat̄ de iure p̄ſidētiū locis vbi tales epi iuriſdictionē exercēt. ſcđa ibi eiſdē. tertia ibi volu- mus. q̄rta ibi ſanc. q̄nta ibi eorundē. ſexta ibi p p̄miſſa. Et q̄ in vieneñ. ↄcil. plures erāt epi a ſuis ſedib⁹ expulſi ⁊ maxime italici. vt mediol̄. ⁊ vincē. ⁊ aliq̄ alij illis inſtātib⁹ fuit hec cō ſtitutio ,pmulgata.
c Canonib⁹. ix. q. ij. epm. ⁊ duob⁹. c. ſe. vij. q. i. placuit. ij. ⁊. c. ſe. ⁊ no. ,p generali allegatione de q̄
f Generalit̄. vt clari⁹ pateat dixi de coha. cle. ⁊ mu. v̾ſa. exceptio pmittit regulā generalē ſi. vt li. ñ ↄte. q̄ñ. in pn.
g Juriſdictionē. ↄtentioſam de illa q̄ ↄſiſtit in excōicādo et abſoluēdo ⁊ in collatiōe bñficioꝝ ⁊ delegatione cauſarū. dic vt no. de of. dele. nouit. celebrare pōt etiā ibi cū altari viati- co. de p̄ui. c. fi. li. vi. ſed an cū pontificalib⁹ dicā. ⁊. d̄ p̄ui. c. ij.
h Epis. ſecus de inferiorib⁹. In electis tñ ↄfirmatis idem puto. de cle. tranſmiſſa. de tranſac. c. i. ⁊. ij.
i Proteruia. i. crudelitate vel terribilitate. i greciſmo ver- ſus. Improb⁹ eſt aliq̄s verbis factiſq ,pteruus.
k Impioꝝ. etiā fideliū. ⁊ de iſtoꝝ pena. ⁊. de pe. ſi q̄s ſuadē
l Expulſi. vij. q. i. paſtoralis. ⁊. c. ſciſcitaris. iij. q. vi. te.
m Perſeq̄ntiū. q̄ñ h̄ quippe. xvij. q. iiij. ſi q̄s deinceps. pſecutionē fugere liceat nec ne plene in textu ⁊ i gl. vij. q. i. §.
n Aut earū pte. q̄ no h̄ tūc. de renū. niſi. §. ,ppt̄ maliciā. mine ptis ↄtinet̄ dimidia. de decī. c. ij. §. i. li. vi. cum ↄcor. ne aliq̄s crederet h̄ ſic ſumi iō ſubdit aliq̄. ſi ḡ in aliq̄ etiaȝ minima pticula dioceſ̄ ,pprie ſecure morari ⁊ ,pcedere pōt nō eſt lo- cus ↄſtitutioni p hāc lr̄am ſtat̄ tñ ipſi⁹ aſſertioni ſup h̄ vt ſeq̄- tur. ⁊. Quid ſi in aliq̄ loco dioc̄. ſue tñ exēpto ſecur⁹ manere ⁊ ,pcedere poſſet ⁊ ibi de facto recipit̄. querit̄ an poſſit ibi ſede re ,p tribunali. videt̄ ꝙ nō. xviij. q. ij. luminoſo. de of. or. cum eps. li. vi. ,p⁹ ⁊ ↄ̄. ⁊. de p̄ui. c. ij. Dico p hāc lr̄am ⁊ p p̄dic. c. lu- minoſo ad fi. niſi in abbate ⁊c̄. ꝙ ex quo ibi recipit̄ ibi ſedere

poterit. Nam ſi hec ↄſtitutio dat ſibi licētiā ſedēdi in loco nō ſubdito alteri⁹ dioc̄. fortius in nō ſubdito ſue dioc̄. q̇ etiam q̄ ad aliq̄ ſubditus eſt. vt in p̄di. decre. ij. ⁊. de priui. ⁊ tūc p hāc litteram ſedere nō poterit in alia dioc̄.
o Per aliū. ḡ ſi p aliū pōt in ,ppria. nō ,pcedet in aliena.

ſpectātē p ſe vl̄ p aliū[o] inibi[p] exercere. ne iiuria i eoꝝ expulſio ne ipſoꝝ irrogata eccl̄ijs[r] hoc ptextu remaneat ip̄ ita. duriſsimu indulgēdū[s]. vt i dioceſibus alienis i ciuitatib⁹ videlicet vel locis inſignib⁹[t] ſuis eccleſ ijs viciniorib⁹[v] in quib⁹ po terunt ſecure morari ⁊ iuriſdictionem[x] ſuam libere exercere poſſint[y] ↄtra ſuos expulſores[z] et eoꝝ in hac pte ↄſiliarios[a] et fautores[b] dūmō ciuitates vel loca[c] hmōi eiſdeȝ expulſorib⁹ ↄſiliarijs ⁊ fautorib⁹[d] ſint ſecura[e] ⁊ ipi[f] pſonalit̄ vl̄ ad domū[g] ſi hoc tute fieri valeat. alioq̄n[h] publice i eccl̄ia cathedrali[i] loci

p Inibi. in aliq̄ pte dioc̄. ,pprie.
q Exercere. ↄ̄ illoſ. ⁊. §. ſane.
r Eccleſijs. q̄ſi innuat epm iniuriā eccleſie vendicare poſſe ſed nō ,ppriā. de h̄ ij. q. vij. ſi q̄s ḡ. ⁊. c. ſi q̄s ab epo. s̄. d̄ male. c. i. de. pe. romana. li. vi. ⁊ p Inno. de v̾. ſig. ex pte.
s Indulgendum. olim eni h̄ ñ licebat. vñ dixit vin. d̄ ,pcu. petitio. in fi. i. glo. ꝙ eps expulſus ñ poſſidens iuriſdictionē exercere ñ poterat. alle. xi. q. i. ſi q̄ſq;. de ↄdi. i. h̄ ḡ facit q̇ḋ p⁹ cum ſcripſi q̄ fi. ſunt le. p venerabilem. §. rationibus ſup verbo loco.

t Inſignibus. quod expone vt de reſcrip. ſtatutum. poſt prin. lib. vi.
v Viciniorib⁹. ↄcor. s̄. de ele. vbi periculū §. porro. li. vi. in viciniori ḡ id faciat ſiue ſit ciuitas ſiue locus inſignis.
x Et iuriſdictionē. iſta duo requirunt̄ ↄiūctim habitatio ſecura ⁊ liberū iuriſdictionis exercitiū per hanc copulam req̄ritur ⁊ tertiū ꝙ locus ſit ſecurus citatis vt ſequitur.
y Poſſint. tolle litteram. ⁊. libere ,pcedere.
z Expulſores. tales cenſentur etiam qui venientem nō admittunt. ff. de acq̄. poſ. clam poſſidere. §. q̄ ad nūdinas.
a Conſiliarios. eſt conſiliū ⁊ fauor qui adijcit ad delictum et qui non adijcit. de pe. felicis. §. illud. li. vi. ⁊ vterq; tenetur ſed primus plus vt ibi. quō autem de fraudulento cōſilio dato circa delictum quis obligatur ei contra quē non ei cui dedit no. de regu. iur. nullus ex conſilio. li. vi.
b Fautores. vide quod dicam. ⁊. de pe. ſi quis ſuadente. in princi.
c Loca huiuſmodi. viciniora quibus habitare ⁊ ius dicere poſſunt.
d Fautoribus. non dicit vel iſtorum ,pcuratoribus quia in his arduis non cogitur quis ,pcuratorem dare. de hoc de ,p cura. querelam. v. q. iij. ſi egrotans.

e Secura. vide quod dicam. ⁊. de re iudi. paſtoralis. v̾. piſana. ⁊ ſuper hac ſecuritate non ſtatur verbo epiſcopoꝝ. vt. ⁊. dicam. ⁊ debent eſſe ſecura etiam quo ad iter. vt lite non conteſta. accedens. ij.
f Et ipſi. expulſores conſiliarij vel fautores ⁊ tolle litteraȝ citati fuerint que eſt. ⁊.
g Domum. habitationis. facit cle. s̄. de electio. cauſaȝ. §. i.

h Alioquin. i. ſi perſonalis citatio vel ad domum tute fieri non poteſt.
i Cathedrali. ↄcord. predi. decre. cauſam. ⁊ eſt hoc ſpecialiſſimū. ⁊ facit quod dixi. s̄. titu. proxi. dudum.
a Dicto modo. perſonaliter ad domum habitationis vel i eccleſia cathedrali domicilij.

b Ut. tolle litteram .i. citent vel citari faciant ⁊c̄.
c Diebus. n̄ videt̄ ergo ſufficere ꝙ vna die fiat citatio. duo autem ſufficiant. quia pluralis eſt locutio ⁊c̄. de prebē. ſi cui li. vi. ij. rn̄. ⁊. de regu. iu. pluralis. li. vi. tutius tamen eſt ꝙ fiat tribus diebus. ꝟ cle. nō reſi. ex tuc. xxiij. q. iij. de illicita.
d Feſtiuis. ſpāľ caſus ꝗ fit citatio die feriato ꝯ id. ſ̄. de fe. c. i. ⁊ vl. in p̄n. C. de fe. l. fi. ⁊ ratio huius ſtatim ſequit̄. Aliꝗ n̄ curant an fiat citatio nis p̄ceptū vel citatio die feriato. ſ; an fiat ad diem feriatu; ⁊ tūc etiā diſtinguūt an citet̄ ⁊ comparere at an vt rn̄deat. de ꝗ ſatis ſcripſi in p̄. de cre. vl. de fer. in p̄n. et Guil. in ſpe. de cita. § i. v̄. ite; excipit̄ ꝙ citatio fit ad diem ct. v̄. ſeq.
e Ad diuina. ꝗd ſi ꝯueniſſent ad audiē dum verbū dei ſatis puto ſatiſfactū ꝯſtitutioni ꝑ id qđ ſequitur ⁊ q; p̄dicatio verbi dei i diuinis includitur. fa. de of. or. inter cetera. ⁊ ſic in loco inſ̄dicto hec citatio fieri nō poterit. de ſen. ex. rn̄ſo. ⁊ facit qđ ſcripſi poſt hoſt. de clan. deſpon. c. fi.
f Veriſimili⁹. ꝗꝫ ſi fieret aliis die vľ loco ſup v̄bo eccliis
g Preſumat̄. non eſt p̄ſumptio iuris ⁊ de iure que dicit̄ fictio reciperet eni ꝓbationē ꝯtrariam. ꝗ ma. acc. poſ. c. fi.
h Eccleſiis. non repetit cathedralib⁹ ꝓpter verbū locorū ꝙ ſubmittit. ⁊ eſt ſi. ⁊. de ſen. ex. c. i. ⁊. ſ̄. ii. ꝓxi. c. i.
i Competenti. de ap. cum ſit.
k Eiſdem. expulſis.
l Indulgemus. in duob⁹ ꝯſiſtit hec indulgētia q; ſubditoſ trahunt inuitos ⁊ quia ſufficit dyo. licentiā petere ⁊ h̄ locum habet in expulſis. Alij v̄o int̄ ſubditos volētes in alioꝝ dio. de licentia dioc̄. ius dicere poſſent vt ſatis ſcripſi de offi. le. nouit ſup. i. glo. Inter inuitos nō. de of. or. cū ep̄s. li. vi.
m Subditos. etiam laicos in his que de iure vel ꝯſuetudine ſpectant ad foꝝ ipſoꝝ. de excep. c. ij. li. vi. Inter nō ſubditos ergo ꝗ ꝓrogare vellent iuriſdictionē ipſi⁹ nō habita lic; petita dioceſani licētia iudicare non poſſent ꝑ hanc lr̄am per quam idem puto ſi alter ſolus eſt ſubdit⁹ ſit reus vel actor. cui⁹ aduerſari⁹ nō ſubditus ibi litigare ꝯſenſit cū hoc ius preiudiciale ⁊ exorbitās a iure cōi non ſit dilatandū. de reg. iur. ꝗ a iure. li. vi. fortius ſi diſſentit̄ ſi dixiſſet ꝟ ſuis ſubditis tūc potuiſſet de ſubdito etiā inuito actori nō ſubdito iuſtiſticiam facere. Iſta tamen littera ſic late poſita comp̄hendere etiam videtur eos ꝗ non ratione domicilij ſed delicti vel ꝯtractus ſubditi ſunt quod non puto fuiſſe de mente nec talis proprie ſubditus dicitur licet ſortiat̄ forum quo ad caſum illum.
n Patiantur. ipſi ſubditi.
o Morā traxerint. in h̄ dr̄t h̄ dictū a p̄ce. nā ibi ꝓcedit i loco viciniori. h̄ nō curam⁹ an alt̄ locus inſignis ſit vicinio dūmodo iſte nō diſtet vltra duas dietas vt ſequitur.
p Dioceſib⁹. vel ipſarū parte. vt. ſ̄. in p̄n.
q Omnimodā. tpalē ⁊ eccleſiaſticā ſpūalē ciuilē ⁊ criminalem etiā ſi depoſitionē bn̄ficij vel ordinis exigat. ꝑ iſtud enim oīmodam ſatis patet ꝙ iuriſdictio ſumit̄ hic vt genus comp̄hendens etiā merū ⁊ mixtū imperium. ff. de iuriſdi. om. iudi.

vel domicilij eorūdē citati fuerint libere ꝓcedere ꝓut iuſticia ſua debit. Si vero dicti ep̄i auſi n̄ fuerit hmōi ſuos expulſores vľ eoꝝ ꝯſiliarios aut fautoreſ dicto^a mō citare vľ ipſi malicioſe impedimētū p̄ſtiterint ne potuerint ſic citari. licitū ſit eiſdē ep̄is vt^b expulſores ꝯſiliarios ⁊ fautores eoſdem dieb⁹^c aliqb⁹ dn̄icꝭ vel feſtiuis^d cū ppl̄s ꝯuenerit ad diuina^e vt ſic facta citatio ad eoſ ꝑuenire veriſimili⁹^f p̄ſumat̄^g citen t vel citari faciāt publice i eccleſijs^h ciuitatū vel locoꝝ inſigniū p̄dictoꝝ ⁊ ꝓcedāt deinde ꝯtra ipſos ſi citati talit̄ ſtatuto ip̄ꝫ ꝑemptorio termīo cō

petēti^i corā eiſdē^k ep̄iſ noluerit cōparere ac ſi citati legitīe alias extitiſſent. Eiſdē etiā ep̄iſ indulgem⁹^l vt inter ſuoſ ſubditos^m ne ob defectū iuſticie diſpendiū aliqđ patiant̄^n poſſint in dio. alienis in ꝗb⁹ morā^o traxerint. dūmō ꝑ ſe vel ꝑ alium hoc i ſuis ꝓprijs dioceſib⁹^p facere nō audiāt vel nō poſſint iuriſdictionē ſuā oīodā^q exercere^r. ita tn̄ ꝙ ſubditi ꝗ expulſores vel coꝝ fautores aut ꝯſiliarij nō fuerit^s vltra duas dietas^t a fine^v ſue dio. nō trahāt̄^x Volum⁹ inſuꝑ vt an̄ oīa^y a dioceſanis^z locoꝝ in ꝗb⁹ moram traxerint petant licentia; in premiſſis^a. qua; ſi obtinere

l. iij. ⁊ iiij. exigentib⁹ ergo culpis incarcerare poſſet. de ſen. ex. vt fame. c. ti. ſi clericos. li. vi. de pe. ꝗuis. c. li. Item per hanc lr̄am puto ꝙ nedum ſ̄m ius cōmune ſed etiam ſ̄m ꝯſtitutiones ſuas poſſit inter ſubditos iudicare ſiue ꝯſtitutioneſ ordinent litem ſiue decidant caſus vel puniant dūmodo caſus decidēdi vel puniendi intra ſuā dio. euenerint vt hec ſit mens ꝙ iuriſdictionem quam in dioce. exiſtens inter ſubditos exerceret exercere poſſit hoc caſu. ſ; certum eſt ꝙ exiſtenſ in dioc̄. non iudicaret vel puniret ſubditos ſ̄m ꝯſtitutiones ſuas de actibus cōmiſſis extra dioc̄. de ꝯſti. c. ij. li. vi. ergo nec illđ facere poterit extra dio. exn̄s
r Exercere. etiam ꝑ alium dūmodo in loco illo moram trahat. ad hoc. ſ̄. ꝓxi. rn̄. ibi citari faciant. de reg. iu. nō poteſt. lib. vi.
s Non fuerint. ꝗſi hi ꝗ tales fuerūt poſſint vlteri⁹ trahi. nā ſi ꝓceditur ꝯ eos vt expulſiōis culpabiles ſatis eſt ꝙ locus ſit vicinior licet vltra duas dietas vt. ſ̄. ſed ſi ad petitionem alioꝝ citant̄ videt̄ ſufficere ꝙ ep̄s ibi moretur licet locus diſtet vltra duas dietas ⁊ hoc durū eſt ſ̄m ꝙ poſſent trahi vlt̄ quattuor dietas. Si ḡ h̄ intendit littera debuerat aliquam metam adijcere. puta ꝙ tunc licet vltra duas. non tamen vlt̄ quattuor trahi poſſet vt ſepe facit curia romana maxime in litteris ꝯſeruatorijs.
t Dietas vulgares. de hoc ſatis de reſcrip. nōnulli.
v A fine. ꝯcor. de reſcrip. ſtatutum. § cum vero. li. vi.
x Non trahantur. quod intelligo etiā ſi. ⁊. illas de facto trahi non poſſint.
y Ante omnia. non valet ergo proceſſus factus licentia nō petita. ſi. de ele. ꝓuida. li. vi.
z Dioceſanis. ꝑ dioc̄. intelligo eos ꝗ hn̄t in loco ep̄alem iuriſdictionē vel ꝗſi. facit fi. c. ⁊ qđ ibi dicā qđ intelligo ſi eā ſic hn̄t ꝙ dioc̄. ep̄s illā exercere nō poſſit ibidē. alias ſi dio. poſſet licet ⁊ illi poſſint ſemꝑ ep̄s requiret̄. Sed an officialis ep̄i dare poterit hanc licentiā vel ſufficiet ab eo peti. nō puto ex generali officialatu. facit de tem. or. cum nullus. ij. rn̄. lib. vi. eo lib. de of. vi. c. ij. ⁊. iij. ⁊ maxime preſente ep̄o. de of. or. romana. in fi. e. li. per quā videt̄ ep̄m requirendū ſi eſt in dioc̄. vel circa illam. Sed quid ſi multum diſtat nec eſt ibi officiaľ a quo poſſit haberi videt̄ de mēte ꝙ facta reꝗſitiōe apud locum habitationis hoc poterit. facit. ij. q. vi. biduum. ſ̄. e. cō. de ele. cauſam. ff. de iudi. ſi longius. ⁊ facit qđ no. de reſti. in integ. tū ex litteris. in fi. Capitulū aūt vacante ſede hāc licentiam dare poterit vel ſufficiet illam ab eo peti. fa. fi. capl̄i et p̄di. decre. cum nullus. § ij. ⁊. ⁊. de here. c. i. ⁊ qđ ibi dicam.
a In premiſſis. ꝑ hoc puto ꝙ etiam primū caſum includat qui eſt de premiſſis. Sed nunquid ſufficiet generalis petitio ſc; ꝙ poſſet contra expulſores ꝓcedere ⁊ inter ſubditos ius reddere puto ꝙ ſic graue enim eſſet i ſingulis ꝑſonis vel cauſis licentiam petere. dico tamen ꝙ ſi de ſpeciali cauſa fuit petita licentia ſiue data fuerint ſiue denegata. pro alia cauſa debebit peti.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ¶ Nequerint. ꝯcoꝛ. ꝭ. de ſepul. dudū. ꝟ. ſi ꝟo. ē. de reg. licȝ et ſatis eſt ꝑ hāc lraȝ ꝙ neq̄t hr̄e licentiā ſiue qꝛ denegat̄ ſiue quia petita ⁊ expectata nō dat̄. facit de ap. ab eo li. vi.
b ¶ Procedāt. virtute huiꝰ ꝯſtitutiōis ⁊ ꝑ h̄ patet ꝙ ſi ſubditi de ꝓceſſu iniq̄ epi vellēt ꝯqueri corā dio. loci nō poſſent cū ꝓpter neceſſitatē expulſionis hec ꝯſtitutio cōicet ſibi locum et par in parē ⁊c̄. de elec. innotuit. ſi tam̄ aliās ꝑter caſuȝ quo ſedere alias cedere pōt ſibi ꝑ hāc ꝯſtitutionem ibi delinq̄ret bn̄ cog̃ſceret dio. iij. q. vi. c. i. de rap. c. i. Quid de mioꝛe ꝑlato hn̄te iuriſdictionē in loco ſcripſi pꝰ Jnno. ⁊ hoſti. de maio. et obe. cū inferioꝛ.
c ¶ Sanc. Sūme fuit neceſſariꝰ iſte. §. vt aliq̄s fructꝰ ex ſupioribus haberetur.
d ¶ Cōtra ipſoſ. no. qꝛ dato ꝙ epi expulſi ꝯ alios vel circa alia poſſent ꝑ ſe vl̄ ꝑ alios iuriſdictionem in ſuis dioce. exercere. ſatis eſt ꝙ ꝯ illos non poſſint vt locuȝ habeat ꝯſtitutio.
e ¶ Sup his. ſuper aliȷs ꝗ ipſoꝝ aſſertioni non ſtabitur vnde ſi dicant loca ad que citant illos eis fore ſecura in hoc eis non creditur cum hoc non ſit de hic exp̄ſſis. Eadem ratione non creditur ſi dicant loca ī quibus procedūt eſſe viciniora in q̄bꝰ poſſint tute manere ⁊ ꝓceſſus facere ⁊ citati venire. Jtē nec credit̄ eis in eo ꝙ dicāt aliquem expulſorē ꝯſiliariū vel fautorē. ille tn̄ cui h̄ impingit̄ hȝ ſe ſuper eo defendere. ⁊ ſic intelligas ſupradicta.
f ¶ Aſſertio·nibꝰ. h̄ multa ſpālia ꝙ credit̄ aſſertiōi iudicis. Jtē ꝙ credit̄ ſine iuramēto ⁊ ꝙ vni ſoli ⁊ in cauſa ꝓpꝛia. regularit̄ ꝭ. de ꝓba. qm̄. de teſti. veniēs. ⁊ c. licet. ⁊ c. nup. vbi de h̄. ⁊ de ꝯſe.
g ¶ Conſciam. ꝯcoꝛ. de di. iij. ꝑuulos. iiij. q. i. nullus cū ſi. renū. niſi. in fi. de vo. c. fi. de reſcrip. ſtatutū. §. aſſeſſorē. li. vi.
h ¶ Premiſſis caſibꝰ. ꝗ alios ꝓceſſus vicini nūciare nō tenētur. ꝯ. xi. q. iij. cure. de treu. ⁊ pa. c. i. So. patet ꝑ lram̄ ſeq̄ntē Nā factos in alienis dioc̄. ex̄ ꝑdictos caſus exeq̄ nō tenet̄ factus in ꝓpꝛijs ſic vt in ꝯꝛijs.
i ¶ Ab eis. n̄ videt̄ ꝗ ſufficere ꝙ req̄rat̄ a tertio etiā cuius intereſſit.
k ¶ Req̄ſiti. ſi. de fo. compe. poſtulaſti. e. ti. romana. ꝟ. fi. li. vi. eps req̄rēs illos n̄ faciētes punire n̄ poſſet. aget tn̄ coram illiꝰ ſupioꝛe vt illū cogat ⁊ puniat. de iurepa. nullus. niſi iuſtam hr̄et cauſam nō pendi vt qꝛ notoꝛie ſunt iniuſti. de of. de leg. ſi qn̄. de of. le. ſtuduiſti.
l ¶ Quāticūq̄. etiā cuiꝰ initij vel ꝯꝛij ſit memoꝛia qō alias releuat ab onere ꝓbādi tituluȝ
m ¶ Habētibꝰ. hn̄t. n. q̄nq̄ inferiores in loca vel in ꝑſonas epalē iuriſdictionē vel q̄ſi. ō ꝑui. de ꝑſcri. c. i. li. vi. abbates
n ¶ Vt ꝑdicit̄. dat intelligere ꝙ ſi alias int̄ ſubditos ipſoꝝ dio. iudicarēt bn̄ ꝑ taciturnitatē ⁊ tpis lapſum eis ꝑ iudicari poſſet. in fi. li. vi. ſed iſto caſu cū h̄ faciūt iuris auctē dio. nulla negligētia pt̄ aſcribi. ꝗ nec ꝯ ipſos ꝑſcribi.
o ¶ Generet̄. qn̄ exercens iuriſdictionē in loco vel in certas ꝑſonas vel cauſas acq̄rat poſſeſſionē illꝰ generalē vel ſpālē. et qn̄ ꝑſcribat ſatis ſcripſi poſt Jnno. de capel. mo. c. ij. ⁊ de

nequerint[a] ꝓcedātᵇ nihilominus ꝓut ſupiꝰ eſt exp̄ſſum. Sane[c] ſi ꝑdicti epi aſſeruerint ſe nō fuiſſe auſos ꝑſatoſ expulſores ꝯſiliarios vel fautores ꝑſonalit̄ vel ad domū aut publice vt ꝑmittit̄ in eoꝝ eccleſia cathedrali citare vel ipſoſ malicioſe ꝑſtitiſſe impedimentuȝ ne ꝑ eoſ potuerit ſic citari. aut ꝙ ī ſuis dio. iuriſdictionē ꝑ ſe vel ꝑ aliū ꝯtra[d] ipſos exercere nequeāt vel n̄ audēt. ſtari ſuper[e] his volumꝰ aſſertiōibus[f] eoꝝ dē. iſtis diſtrictiꝰ iniūgētes ſub interminatiōe diuini iudicij ne circa ꝑmiſſa ꝯtra ꝯſcientiā[g] q̄cq̄ mēdacit̄ aut doloſe aſſerāt vel cōfingāt. ¶ Eorundē aūt epoꝝ ſn̄ias ⁊ ꝓceſſus quos in ꝑmiſſis[h] caſibꝰ in aliȷs dioceſibꝰ duxerit faciēdoſ

hoc ī ſpe. ō iuriſ. om. iu. ad fi. ꝟ. illud etiā. ⁊ ō ꝑſcrip. §. i. ꝟ. ſed pōe miles.

p ¶ Cauſa. ſe ſūmat.
q ¶ Bn̄ficiali. compꝛhēdit mioꝛa ⁊ maioꝛa bn̄ficia ⁊ ꝓbēdas. de h̄ de reg. iu. c. i. li. vi. in nō bn̄ficialibꝰ aūt nō hȝ h̄ locū etiā ſi de eccleſia vel de ꝓprietate ſit q̄ſtio. fa. qō dixi. ē. c. cō. de iud. diſpendioſam ſup ꝟbo beneficijs.

denūciēt ſeu denūciari faciāt ꝑ ſuas dio. cōuicini epi. cū ab eis[i] fuerit req̄ſiti[k]. ¶ Per premiſſa quoq̄ nullū ex trāſcurſu tpis q̄ticūq̄[l] vl̄ aliaſ quoquomō locoꝝ dio. vel aliȷs q̄buſcunq̄ iuriſdictionē hn̄tibꝰ[m] in locis ꝑmiſſis in q̄bꝰ predicti epi ſic expulſi iuriſdictionē vt predicit̄[n] exercebūt ꝑiudiciū generetur[o]. ¶ Clemēs. v. i cō. vie.

De cā poſſiōis ⁊ ꝓprietatis.

Cauſa[p] beneficiali[q] ꝑ appellationem[r] ad ſe. ap. legitime deuoluta[t] tam appellanti q̄ȝ appellato[v] licere decernimus nedum petitoꝛium ſed et poſſeſſoꝛium intentare. ⁊ in ſpoliantis[x] odium ante cauſe concluſionem[y] ſuſpendere[a] pe

r ¶ Per appel. fortius ſi ꝑ q̄relā. videbatur aūt ꝙ illud ſoluȝ ſup q̄ ap. erat eſſet ꝑ appellatiōis iudiceȝ cognoſcendū. vn̄ coram iudice ap. nō fit reconuētio. de h̄ ſcripſi de mu. pe. c. i. cognoſcat ergo id ſolū ſup q̄ appellat̄ ſiue an̄ ſn̄iaȝ fuerit appellatū. ad h̄. ꝭ. ō ap. appellanti cū ſuis conſoꝛ. ſiue a ſn̄ia. ij. q. vi. ad fi. ſiue ex iudicium. de ele. vt circa li. vi. Sȝ ex q̄ deuoluta eſt cauſa ꝑ decre. i. de ele. li. vi. nō expectato ap. euentu voluit papa h̄ licere et h̄ ꝓbat ꝟ. ꝭ. decernimus. ꝑ qō rn̄det̄ ad iura ꝑdicta. Pōt etiam dici ꝙ dec. vt circa locū nō hȝ cuȝ quis ſuum proſequitur intereſſe. vt. ē. e. cō. de ele. ꝯſtitutionem. in prin.
s ¶ Ad ſe. ap. Jn inferioꝛibus ergo ſecus.
t ¶ Deuoluta. ita ꝙ cā ipſa ē in curia ſm̄ foꝛmā decr. i. ō ele. li. vi. vt qꝛ a legitime inēpoſita ē. e. ti. vt circa. ⁊ ap. ſit legitime inſinuata. vt ī cle. ē. de ele. cām. ⁊. ꝭ. debitū tps vt ibi. §. pe.
v ¶ Appellatio. vtrūq̄ eni eq̄lit̄ artat illa ꝯſtitutio. i. de elec. vtinq̄. ꝗ ſentiat cōmodū ſic̄ onus. de reg. iu. q̄ ſentit. li. vi.
x ¶ Spoliātis. ꝑ h̄ patet ꝙ loq̄t̄ in poſſeſſoꝛio recupande de poſſeſſoꝛio retinēde an intētari poſſit ꝑ eū q̄ petitoꝛiū intētauit illo pēdēte notaui ⁊ dixi. ē. c. paſtoꝛalis ſup. iiij. glo. q̄ gl. in ca pte q̄ dicit ante mediū ꝙ de poſſeſſoꝛio pōt redire ad iudicium ꝓprietatis reprobari videtur per hunc textū. Si eni ſpeciale hoc inducitur in odium ſpoliantis ꝙ ſuſpenſo petitoꝛio tranſitur ad poſſeſſoꝛium. ergo id non licebit in caſu cōuerſo in quo caſu ceſſat. Sed glo. dupliciter poteſt defendi. ſ. quia non dicit ꝙ ſit ſuſpenſo poſſeſſoꝛio redeatur ad petitoꝛium ſed ꝙ de poſſeſſoꝛio inchoato reditur ad petitoꝛiū quod poteſt intelligi renunciato pꝛioꝛi iudicio. Jtem volens dicere ꝙ ſuſpendi ⁊ pendere poſſit poſſeſſoꝛiū. dicet hoc ſpeciale hic addi in cauſa appellationis vt dixi in glo. foꝛtius vt qō ibi olim non licuiſſet hodie liceat in odium ſpoliantis.

y ¶ Concluſionem. que licet fieri poſſit vt hic. tamē in his beneficialibus poteſt omitti. ꝭ. de verbo. ſignifica. ſepe contingit. facta ergo concluſione hoc non licebit. quod verum puto niſi in caſu decre. paſtoꝛalis. in fi. ē. co. vt ſicut hoc in aliȷs cauſis beneficialibꝰ tunc liceret. ſic ⁊ in iſta ſaltem eo caſu q̄ ſuſpendit petitoꝛium inchoatum a ſe in quo loquit̄ illa decr.

a ¶ Suſpendere. ſine metu ꝯdemnationis expenſarū. v. dixi eo. ti. paſtoꝛalis. ſuper verbo agi poteſt.

b ¶ Et ꝓ vel. vt. ff. de ꝟ. ſig. ſepe. de reſcrip. c. ij. vbi de hoc.
c ¶ Aduerſario. hec lr̃a ⁊ ſeq̄n̄s approbare videt̃ qđ no. Jo. an. q. ij. c. i. ⁊ ber. ꝯ. de or. co. c. fi. Hoſ. Inno. ⁊ Ab. de reſti. ſpo. ex q̄ſtiõe. ſ. q̄ñ ſup eadẽ re intẽtat vn⁹ petitoriũ alter ſup illa intẽtat poſſeſſoriũ recuꝑande prius audit̃. ⁊ ſic vtilius ẽ ſibi agere q̄ꝫ excipere qđ ho. nõ placuit. q̄ dicebat ex vi actionis eũ nõ pri⁹ audiẽdũ ſed ſimul dicẽs q̄ in decr. ex ꝯqueſtiõe ꝓ⁹ exceptit poſtmodũ egit vt ibi ſcripſi.
d ¶ Solo. q̄ſi nil habeat docere de petitorio. ⁊ ꝑ h̄ videt̃ q̄ peteret reſtitutionẽ bñficij nõ habeat iuſtificare poſſeſſionẽ vel ꝓbare titulũ. de reſti. ſpo. in lr̃is. ꝯ. de cã. pſ. ꝯſtitut⁹. vide qđ dixi ſup gl. ij. et qđ no. Hoſt. in ſum. de reſti. ſpo. § in caſib⁹. ꝟ. q̄d ḡ. volẽs ſe defendere ꝯ h̄ũc tex. rñdebit ꝑ dec. ex ꝑte. de reſti. ſpo. vbi intentans poſſeſſoriũ ꝓbat ꝯiugiũ. ⁊ ꝑ dec. ad decimas. e. ti. li. vi. Aliud ẽ ergo intẽtare petitoriũ aliud iuſtificare poſſeſſoriũ. ex ti. vbi natura poſſeſſorij h̄ reqrit. ſed vide qđ dixi in ꝑ di. decr. ex ꝑte. in glo. q̄ſi dicat vltra medium.
e Jante. ſe ſumat ⁊ determinat caſum dubiũ circa decre. eũ qui. e. ti. li. vi. ⁊ qđ ibi tãgit arch. ⁊ qđ no. de reg. iu. inter mõſteriũ. in vi. glo.
f ¶ Sniam. ⁊ ſic oportet appellationẽ iuſtificari ſolũ ex virtute grauaminis illati ꝓpt̃ qđ appellat̃. vt. i. de ap. appellanti
g ¶ Nõ deferẽs. ſi detuliſſet ſnia poſtea ꝑ ipſum lata nõ valuiſſet. qđ dic vt de ap. cũ appellatiõib⁹. li. vi. bene aũt fecit iudex nõ deferẽdo ex q̄ putabat ex falſa cauſa appellatũ. nunq̄ꝫ enĩ reuocabit̃ qđ ꝑ eũ fiet niſi prius iuſtificetur appellatio qđ
h ¶ Nõ citato. q̄ꝛ citat̃ ñ tene dic vt no. e. ti. non ſolũ. li. vi. tur. vt in predi. decre. eum qui.
i ¶ Abſentẽ. fortificabãt dubiũ h̄ duo q̄ citat⁹ fuit ⁊ q̄ fuit abſens. ꝑ que apte videbat̃ ꝯtumacia in nõ veniẽdo vt. i. dicam
k ¶ Promulget. qđ potuit ſi lis erat ꝯteſtata ⁊ q̄ liq̄bat de cauſa. ꝯ. e. put. ⁊ idem ſi nõ erat ꝯte. ſed erat de caſib⁹ q̄bus ꝓcedi põt ad ſniam li. nõ ꝯte. ꝯ ꝯtumacẽ qui habent vt li. ꝯt.
l ¶ Debitũ. ſ. x. dierũ ⁊ a tꝑe noticie. de q̄ñ inter. ⁊ in glo. ap. ꝯcertationi. li. vi.
m ¶ Appellare. no. Inno. ⁊ poſt eũ Hoſti. de ap. dilecto. vt ibi ꝑſcripſi in fi. vi. glo. ⁊ Guilh. in ſpe. de ſen. ꝓlata. § iux. ꝟ. q̄d ergo ſi appellatio. q̄ appellãs ad ſniam q̄ poſtea appellat a ſnia ꝑ hoc nõ renũciet p̄me appellationi nec ſniam ratificat. gemĩatio enĩ appellationũ nõ ſubmittit ſed ſubtrahit appellantem a iudicis p̃tãte. xxxi. q. ij. lothari⁹. de ap. bone. ⁊ c. dilecte. nõ ob. ff. rem ra. ha. l. iij. § falſus. qđ ſolue vt no. Ber.
n ¶ Manifeſte. vt q̄ꝛ nulla cauſa fuit ibi expreſſa vel nõ legitima dato q̄ eſſet vera. vel licꝫ legitima manifeſte falſa vel iam ꝓnũciatũ eſſet illã falſam ⁊ nõ appellatũ de re iudi. c. i. Et aduerte q̄ꝛ ꝓbare videt̃ hec lr̃a q̄ vera ꝯtumacia in nõ veniendo nõ impedit appellantẽ vl̃ appellationẽ niſi ſit manifeſta vt ſic in vera ꝯtumacia diſtinguebat̃ inter manifeſtã ⁊ dubiam. appellãs enĩ friuole ⁊ recedens vere ꝯtumax eſt. ⁊ tñ ſi hoc non ẽ manifeſtũ appellat ⁊ ſ̄m hoc intelligẽda vident̃ iura q̄ dicũt ꝯtumacẽ in nõ veniẽdo ñ appellare. ij. q. vi. § ſunt quoꝝ. in ꝑn. xxiij. q. iij. de illicita. C. de iudi. ꝓperãdũ § cuꝫ aũt quoꝝ ap. nõ re. l. i. C. e. ti. In non veniẽdo id dixi. q̄ꝛ ꝯtumax in non parendo appellat. ff. de ap. creditoꝛ. § iuſſuſ. ⁊ ꝓ ratione diuerſitatis dicit glo. q̄ iſte peccat in vno tñ ille in duobus quod intelligo q̄ iſte venit ſed non paret ille nec venit nec paret. Guil. in ſpe. de ꝯtuma. § i. ꝟ. ⁊ no. p̄mo diſtinguit duplicem ꝯtumaciam veram ⁊ preſumptam. Secundo triplicem. ſcilicet euidentem veram ⁊ preſumptã aut fictam. dicens q̄ verus ꝯtumax quem citatio apprehendit non auditur appellans ⁊ multominus euidens ⁊ euidentem vocat cõtumaciam illius qui dixit ſe non venturũ. ⁊ an ſufficiat h̄ extra iudicium dixiſſe nuncio citanti. vide quod no. de ſen. ex. venerabilibus. § ſecus. li. vi. veram illius quem citatio apprehendit. fictam vl̃ interpretatiuã citati ad domũ quem citatio non apprehẽdit. Ja. de arc. ꝯtumaciam quam. ꝯ. dixi euidentem dicebat veriſſimã. ⁊ dicebat fictum ꝯtumacem appellare verum venientem iudice ſedente ꝓ tribunali reſtitui ad appellandũ. ff. de in inte. reſti. l. diuus veriſſimũ nullo iure ad appellandũ admitti. ff. ex qui. cau. in poſ. ea. fulcin⁹. § fi. Sed circa hoc eſt ſciendum q̄ i vero ꝯtumace quadruplex eſt opi. ⁊ in ficto quadruplex. Nã aliqui dicunt verum queꝫ ꝯ. dixi euidentẽ veriſſimũ alij inuentũ alij non inuentũ tũc demũ ſi ſe citatum nouit alij citatum ab homine. Item quidam dicunt fictuꝫ inuentũ qui dixit ſe venturũ ſed tacuit vel non venit ⁊ hanc etiam recitat glo. vi. in. l. fi. ff. de reſtit̃. in integ. Alij dicũt hunc verum ſed fictũ non inuentũ. ⁊ facit qđ no. in l. ex ꝯſenſu. § fi. ff. de ap. Tertij i non inuento diſtinguũt an citatio poſtmodũ ad iſtũ ꝑuenerit ⁊ ſit verus an non ⁊ tunc ſit fictus. ⁊ facit qđ no. in. l. i. § i. ff. q̄ñ ap. ſit. Alij dicunt fictum cum ius citat verum cum citat homo quia nũcius ⁊c̃. ff. de ar. celſus. ⁊ facit qđ no. compo. ⁊ archi. de ele. c. i. li. vi. ſic vera interpellatio que fit expreſſe ꝑ hominẽ. ff. de vſur. mora ficta que tacite fit ꝑ legem. vt in ꝑſona minoris. ff. de leg. ij. l. ticia ſeia. § vſuras. C. in qui. cau. in inte. re. non eſt ne. l. in minorum. De vero ⁊ ficto placet ſecũda opi. reprobata p̄ma et quarta ⁊ licet tertia in ſe ſit vera quia vere iudici ꝯtumacit̃ reſiſtit is qui non inuentus citatiõis noticiã habuit ⁊ non venit tñ quia id iudicialit̃ non ꝯſtat ⁊ ex p̄ſumptione iudicamus habemus illũ pro ficto vbi iudicialit̃ ergo ꝯſtaret haberet̃ ꝓ vero. ⁊ ſic poſſet intelligi. § ſi autem. de quo ſubmittã. Iteꝫ ſciendũ q̄ circa ꝯtumacis ap. eſt opi. etiam quadruplex. Cõmunis habet q̄ fictus appellat. C. quõ ⁊ q̄ñ iu. ab eo. ff. quando ap. ſit. l. i. in fi. C. de li. cau. l. ſi is. ⁊ facit hec decre. Secũda ſingularis opi. Ja. bal. ⁊ odof. quem ſequebat̃ dñs meus in l. ꝓperandũ q̄ etiã ficte ꝯtumax nõ appellet. ⁊ h̄ dicũt per. § ſi autem. e. l. de iudi. q̄ loquit̃ de ꝑte nõ inuenta. ꝓ his facit ff. de iud. l. ⁊ p⁹ edictũ i fi. ſine ſuppletiõe legẽdo. ſed vt ibi dicit glo. ſi finis loqueret̃ de eo q̄ nec vere nec ficte ꝯtumax eẽt non eſſet ap. neceſſaria. q̄ꝛ ipſo iure ſnia nulla eẽt ⁊ ſi exponaſ qđ ibi dicit. audiet̃ bñficio nullitatis ſine ap. remedio. nõ cõuenit rñſio narrãtis. ꝯ illud de fi. inſtru. inter. § ceteꝝ. Alij dicunt ficte ꝯtumacẽ appellare. ⁊ poſſe q̄ venit iudice ſedẽte ꝓ tribunali alias non appellat. ⁊ ſic intelligunt. § ſi auteꝫ. Alij dicunt nedum fictum ſed etiam verum appellare poſſe. dummodo non ſit manifeſtus quem ſupra vocaui euidentem vel veriſſimũ. ⁊ pro his facit hec littera. ⁊ de ſen. excõ. venerabilibus. § idem eſt. vbi videtur expreſſum q̄ citatus non veniens ſit preſumptiue ꝯtumax quia potuit impediri ſic q̄ venire non potuit. Cum ergo eo caſu beneficio abſentie reſtituetur contra ſententiam. de re iudi. cum Bertoldus. de reſtitu. in inte. ex litteris. ⁊ de hoc. ff. de dam. infec. ſi finita. § ſi forte de re iudi. queſitum. fortius ergo beneficiuꝫ ꝓbabilis abſentie illum excuſabit a contumacia vt appellare poſſit vt preſens. obtinere ſententiam retractari propter iniquitatẽ ſui. ñ propter abſentiam tñ. fateoꝛ tamen q̄ vbi preſens appella-

titorium a ſe ⁊[b] ab aduerſario[c] intentatum in ſolo[d] poſſeſſorio ꝓcedendo. ¶ Clemens. v. in concilio vienen̄.

De dolo et contumacia.

SI[e] an̄ diffinitiuã ſententiã[f] a iudice q̄s appellãdo recedat et iudex ſue appellationi ñ deferens[g] citato vel etiã ñ citato[h] vlterius in cauſa ꝓcedens cõtra ipſum etiam abſentem[i] ſententiã diffinitiuã ꝓmulgꝫ[k] poterit idẽ appellans a dicta ſententia infra tempuſ debitũ[l] appellare[m]. niſi eiuſ prima appellatio eſſet friuola manifeſte[n]

re nō poſſet vt q̄ꝛ tertio citatus. tūc neceſſaria eſſet reſtitutio de q̄ in p̄dictis iurib⁹. Et ex his ꝯcludi poſſet ⁊ ſcio ꝙ nouuȝ videbit̄ ꝙ ſi ꝯtumax q̄ nō vēit appellat. iudex a q̄ appellat ſi ſcit illū euidētē vel verū ꝯtumacē ap. nō deferet. ſed in cā vel executioni ꝓcedet. iudex tñ ad quē ap. recipiet. ⁊ prius h̄ ꝑiudiciali cog̃ſcet. ſ. an potuerit appellare. et ſi cauſa cognita inuenerit illuȝ manifeſtum ⁊ euidentē ꝯtumacem vel verum ſiue inuentū ſiue nō inuentum q̄ tñ poſtea citatum ſe nouit nec apparet ipſius iuſtū impedimentū vel excuſatio ⁊ ſic ꝯtēpſit ꝓnūciabit ap. nō deuoluere. ⁊ in ap. cauſa nō ꝓcedet. Si x̄o ſibi ꝯſtabit illū licet inuentū. fortius ñ inuentū q̄ poſtea ſe citatum nouit iuſte impeditū ꝓpt̄ q̄ꝺ venire nō potuit vel ſaltem excuſabilē vt q̄ꝛ credidit terminū ꝓrogatū. de reſti. in inte. ex lr̄is. ⁊ fa. q̄ꝺ ibi ſcripſi poſt Vin. ⁊ Ian. cum ꝓpt̄ h̄ appareat eū nō fuiſſe ꝯtumacē q̄ꝛ nō ꝯtempſit. ff. de re iudi. ꝯtumacia ꝓnūciabit ap. deuoluere ⁊ de illa cog̃ſceȝ. ⁊ ē ſi. q̄ꝺ ſcripſi. s̄. de ap. ad h̄ ſi in vna. ⁊ s̄. de reſti. ſpo. ſollicite. de teſti. veniens. ij. de ap. nō ſolū. li. vi. in. iij. glo. ad tex. g̃ redeūdo videtur ſm̄ p̄dicta ꝙ de prima ap. vt ꝑiudiciali p̄mo cog̃ſcet̄. de or. cog. tuā. cui⁹ euentus ꝰteri⁹ cognitionē dabit vel denegabit initiū. de ele. ſi forte. li. vi. Sed ſm̄ h̄ q̄d releuat ſecūda ap. cū ꝓnūciato ꝙ primo fuerit bene appellatū reuocet̄ ſnīa ꝑ modū nullitatis vel attētati. de ap. no ſolū. li. vi. ⁊ ꝓnūciato ꝙ male fuerit appellatū apparet illū poſtea ꝯtumacē fuiſſe ⁊ ſic nl̄ reuocabit̄. ⁊ fa. q̄ꝺ ſcripſi poſt Inno. ⁊ hoſt. ꝺ ap. interpoſita in fi. i. rñ. Rn̄deo valet ad h̄ q̄ꝛ nō coget̄ ꝓſeq̄ primam ſed ꝓſeq̄ndo ſecūdā ſi excipiat̄ de ꝯtumacia replicabit de iuſta ap. de q̄ iudex ſecūdo cog̃ſcet nō vt ꝓnūciet bene vl̄ male appellatū vel vt reuocet attētata ſed ſolū vt ꝓnūciet illum appellare potuiſſe vel nō. ⁊ ſic appellationē deuoluere vel nō. ⁊ ſic iudex ap. tertio ſup eodē articulo interiecto ꝙ ñ licuit de h̄ cognoſcit ⁊ ꝓnūciat. s̄. de ap. ſua n[illegible] h̄. Iteȝ valet quia ſm̄ h̄ audiet̄ ꝓſeq̄ns ſecundā licȝ tp̄e quo ꝓſequit̄ ſit lapſum tp̄s prime ꝓſeq̄nde. bñ facit. de ſen. ex. licȝ. li. vi. Si vero etiam tp̄e ſecūde appellatiōis lapſum erat tp̄s ꝓſecutiōis p̄me. vide q̄ꝺ ſcripſi de ap. directe ſup glo. ij. Itē valȝ ꝙ poſſet aliq̄ꝺ ꝓbabile dubiū p̄mo appellantē excuſare a ꝯtumacia licet appellatio ꝑ ꝓbata iuſta ꝓnūciari nō pōt. fa. ꝺ elec. c. i. li. vi. Itē poſſet ſecūda eſſe interpoſita ad alium iudicem q̄ magis expediret appellāti ꝙ̄ prim⁹. Ex p̄dictis ſolui videt̄ q̄ꝺ no. s̄. c. cō. de elec. cauſam. §. pe. in vl. glo. ꝙ artat⁹ ꝑ dec. illam q̄ nō venit nec miſit ſi appellata diffinitiua ſi nō doceat de iuſto impedimēto q̄ꝺ excuſet ꝯtumaciā nō debeat audiri forti⁹ eni cadit vera ꝯtumacia in citato ꝑ ius cōe q̄ꝺ ignorare non licuit ꝙ̄ in citato per iudicem.

Si duob⁹. determīat caſum dubiū circa decre. ſecundam de p̄ben. li. vi. q̄ reſeruat collatiōi papali bñficia in curia vacātia an locū habeat in duobus litigantib⁹ in curia ſup bñficio ſibi collato alter ſi morit̄ vel vterq̄. ⁊ diſtinguit p̄ncipalit̄ duo mēbra. q̄ꝛ aut vterq̄ morit̄ in curia aut vterq̄ ex̄ curiā aut alter tm̄. In p̄mo diſtinguit aut vterq̄ morit̄ in curia. aut vterq̄ ex̄. aut alteri⁹ ⁊ alter ex̄ et h̄ vltio caſu. aut alter tm̄ poſſidebat aut neut̄ ⁊ ſi alter. aut q̄ morit̄ in curia aut q̄ ex̄. In ſecūdo etiā principali membro ſcȝ cū morit̄ alter tm̄ tūc ſubdiſtinguit. q̄ꝛ aut bñficiū ſpectabat ad mortuū aut ad ſuperſtitem aut ad neutrū. ⁊ ſi ad mortuū aut morit̄ in curia aut extra. ⁊ ſcōm principale membruȝ ꝓſequitur ibi ſi x̄o alter. tertio ꝓſtat̄. ibi ſalua tamen.

Clemens. v. in cōci. vienē.

Ut lite pendēte nihil innouet̄.

Si[a] duobus[b] in romana[c] curia ſup beneficio[d] ſibi collato[e] litigantib⁹[f] in eadē curia mori[g] contingat[h] vtrūq̄

b Duobus. vel pluribus cū ſit eadeȝ ratio. ꝯcor. q̄ꝺ no. ꝺ reſcrip. duobus. li. vi.
c Romana curia. quod dic vt no. s̄. de preben. p̄ſti. li. vi.
d Beneficio. large ſumitur comp̄hendens dignitates. de p̄ben. c. ij. li. vi. ſaluo q̄ꝺ ibi no. in. ij. glo.

collationem huiuſmodi beneficij ad romanum pontificem[i] ſi vero extra dictam curiam[k] ad ordinarium[l] decernimus ꝑtinere. niſi[m] forſan aliuſ ab eis[n] in dicto beneficio ius[o] haberȝ quod ſi vnum in dicta curia. alterum vero extra mori contingat. ſi moriens in curia be-

e Collato. ſecus ſ̄ ſi litigarent illud ſibi debitum. ⁊ ꝯcor. quod dixi. s̄. in cle. ꝺ de reſcrip. auditor. et per hoc puto ſolui q̄ꝺ dubie tāgebat archi. ꝺ ele. ſi electio li. vi. ꝺ electo in prepoſitum non ꝯfirmato qui moritur in curia an p̄poſitura vacet i curia allegabat pro ⁊ ꝯ que no. lxiij. di. q̄nto puto ꝙ non etiam ſi ibidem ſup electiōe ⁊ ꝯfirmatiōe litigabāt ꝑ hāc lr̄aȝ durat eni prima vacatio vſq̄ ad ꝯfirmationē. fa. de ele. cupiētes. ⁊ c. ꝙ̄ ſit. in prin. li. vi. q̄ ꝑ ꝯfirmationē deſinit. de trāſla. c. i. ⁊. ij. fa. hoc ꝓ opi. quā tenui. de ele. cupiētes. §. q̄d ſi. i vl. glo. q̄ incipit ⁊ ꝑtinet. Sed de p̄orib⁹ bñficijs ꝯfirmati in curia ad dignitatē cui⁹ adeptio facit illa vacare dubitat̄ an vacaſſent in curia. ⁊ placet arch. in dec. cōmiſſa. de elec. li. vi. ꝙ nō. quia nō vacant ꝑ ꝯfirmationē. ſed ꝑ poſſeſſionē pacificaȝ vel ex q̄ ſtat ꝑ ꝯfirmatū q̄ min⁹ illā habeat vt ibi. ⁊ de p̄ben. licet ep̄s. e. li. dicebat tñ ꝙ ſi ille ꝯfirmat⁹ manet in curia ⁊ per ꝓcu. poſſeſſionē app̄hendit ꝙ bñficia vacabūt in curia. quia talis poſſeſſio q̄ ad priora beneficia fingit illū mortuū. vij. q. i. §. ecce in q̄bus. ſed mori nō pōt niſi vbi ꝑſonaliter ē ergo ⁊c̄ Non placet h̄ dictū ex q̄ ſequeret̄ ꝙ bñficium ꝑ ꝓcu. renūciatum in curia vacaret eo loco vbi eſſet renūciatiōis tp̄e q̄ ꝓcu. ꝯſtituit q̄ꝺ eſt falſum. vt ipſe idem no. in decr. ij. de p̄ben. Et ad. §. ecce rn̄de ꝑ nō. de reſcrip. ſuſceptū. li. vi. in gl. pe. q̄ꝛ non vere mortuus ſed fingit̄ ⁊ illa fictio bñ pōt trahi ad locū vbi poſſeſſionē apprehēdit. vbi ergo ꝓcu. mādatū hñs poſſeſſionem app̄hendit ibi ⁊ hodie vacat bñficiū. ſed vbi amic⁹ vel negociator geſtor id feciſſet ꝓcedere poſſet illa opi. quia tunc vacant per acceptionē ⁊ ratificationē per illum factam i curia ⁊ non prius. facit de preben. ſi tibi abſenti. li. vi. Itē aduertendū ꝙ ſepe curia priora beneficia electi in ep̄m in curia ꝯſecrati ſtatim ꝯfert. quod puto fieri non poſſe illo non ꝯſentiente niſi prius habeat poſſeſſionem ep̄atus. non eni per ſolam ꝯſecrationē vacant priora ſed per ꝯſecrationē ⁊ tranſlationem ⁊ lapſum temporis quo debuit ꝯſecrari prout etiam ſcripſi poſt Inno. ⁊ compoſt. de ele. cum in cunctiſ. x̄. cū x̄o ſuper vl. glo. ſi ergo ꝯſecratiōis tempe poſſeſſioneȝ habebat tunc ſtatim vacant priora ⁊ in curia vbi ꝯſecratur. ⁊ ꝑ hoc videtur ꝙ ſi ꝯſecratus in curia poſſeſſionē non habēs vadit ad partes ⁊ ep̄atus poſſeſſionem apprehendit ꝙ priora illi⁹ beneficia non vacent in curia niſi ſpecialiter fuerint reſeruata. Scio tamen ꝙ curia hoc non recipiet.
f Litigantibus. in hoc ad titu.
g Mori. idem puto in renūciatiōe vel alia vacationis forma etiam ſi miſceantur vt quia vnus moritur alius renūciat cum ſit eadem ratio. ⁊ facit preallег. §. ecce. vij. q. i.
h Contingat. ſimul vel ſucceſſum.
i Pontificem. tolle litteram decernimus pertinere.
k Curiā. repēte mori ꝯtigat vtrūq̄ collationē hm̄oi bñficij
l Ordinarium. i. collatorem etiam ſi nō haberet ordinariaȝ iuriſdictionem. ſic de ꝯceſ. p̄ben. ſi ſoli. li. vi.
m Niſi. hanc exceptionem etiam in inferiorib⁹ membris intelligas repetitam.
n Ab eis. litigantibus mortuis.
o Ius in re vel ad rē. ꝺ vtroq̄. de ꝯceſ. p̄ben. c. vl. li. vi.

a ¶ Poſſidebat. ſicut ergo i multis caſibꝰ ē melioꝛ conditio poſſeſſoꝛis. de ꝓbē. ſi a ſede. li. vi. ſic ſit melioꝛ cōditio illiꝰ penes quē mouet̄ poſſeſſoꝛ. ⁊ no. ꝙ ſi hec ꝯſtō nō emanaſſet videret̄ ad h pꝰ moꝛtē q̄rendū ad quē de iure bn̄ficiū ſpectaſſet. vt. ī. eo. cū alter moꝛit̄ vt eo cognito haberet̄ ꝯſideratio loci moꝛtis illius. ſ3 quia hoc fuiſſet difficile ⁊ facile neglectū iō fuit vtiliter ſic ꝓuiſum

b ¶ Pontificem. collatio. ⁊c̄. vt ſequitur

c ¶ Aliꝰ. ſ. moꝛiētur. ex curiā ⁊ repere bn̄ficium poſſidebat

d ¶ Neutro. idē puto vbi poſſidebat vt q3. vt in ꝑtate poſſeſſionis ſꝑ ſit potioꝛ cōditio pape. facit ō reſcrip. duobꝰ. li. vi. et qō no. c. li. de prebē. ſi a ſede. ⁊ poſſēt ambo ꝓuocare ſi interdicto vti poſſidetis. vel qꝛ vterq3 ꝯtra reliquū appellauit. vt ſepiꝰ exꝑimur. ſ3 foꝛte hunc caſum omiſit. qꝛ vtroq3 poſſidēte neuter poſſidet̄ videtur. qꝛ nō iſolidu3 facit de ꝓba. l3. vl̄ qꝛ nō pacifice. facit de ele. cōmiſſa. lib. vi.

e ¶ Ipsoꝝ. ſ. quoꝝ alī moꝛtuꝰ ē i curia ⁊ alter extra curiam.

neficiū poſſidebat[a] ad ro. pō[b] ſi vero aliꝰ[c] ad oꝛdiariū ꝑtineat collō ſupradicta. neutro[d] ā[t] ipſoꝝ[e] bn̄ficiū poſſidente: erit ro. pō. ꝓpter auctis ꝓrogatiuā[f] in collōne hmōi ꝑferēdus Si vero[g] alter tm̄mō ſiue poſſeſſoꝛ ſiue petitoꝛ decedat[h] ſi ſupſtes vl̄ aliꝰ cuiꝰ iterſit[i] cām nihilominꝰ ꝓſequit̄[k] cū iteri[l] bn̄ficiū de iure ꝯferri ñ poſſit[m] ad quē collō eiꝰ ꝑtineat futurus declarauit euēt[n]. Na3 ſi ad defūctū ꝑtinuiſſe bn̄ficium fuerit declaratu3 ꝑtinebit[o] ad papā: ſi ille i curia[p] vl̄ ad oꝛdinariū ſi extra curiā ſit defūctꝰ qō ſi ad neutꝝ[q] illud ſpectaſſe ꝯſtiterit: ad oꝛdiariū collō ꝑtinebit[r]: ſalua tamen in ꝑmiſſis omnibus ro. pō. poteſtate ad quē eccleſiarum perſonatuu3 dignitatum alioꝛumq3 beneficioꝛum eccleſiaſticoꝛu3 plena ⁊ libera diſpoſitio ex ſue poteſtatis plenitudine noſcitur ꝑtinere[s]. ¶ Idem.

C Um[t] lite pēdēte[v] nihil debeat innouari[x] lite3 quo ad hoc[y] pēdere cēſemus poſtq3[z] a iudice ꝯpetēti[a] in ea citatio[b] emanauit ⁊ ad ꝑtē[c] citatā ꝑuenit: vl̄ ꝑ eā factum[d] fuit quo minus ad eius noticiam ꝑuenerit[e] dum tamē in citatiōe ꝑdicta talia ſint expreſſa[f] ꝑ que plene[g] poſſit inſtrui ſuꝑ quibꝰ in iudicio conuenit̄

f ¶ Prerogatiuam. cōcoꝛ. de preben. ſi a ſede. li. vi.

g ¶ Si vero. ſcōm ꝑncipale membꝛum diſtinctionis.

h ¶ Decedat. in curia vel extra.

i ¶ Interſit. ſiue rōne tituli in quo ius habebat in re vl̄ ad rē ſiue rōne iuris eligendi vel preſentandi vel conferendi quod ſe contendit habere. ⁊ foꝛte moꝛtuum elegerat vel illi prouiderat. ī. eo. c. ij. li. vi. in glo. penul.

k ¶ Proſequantur ſi nō proſequeretur lis non penderet.

l ¶ Interim. ſ. illa lite pendente.

m ¶ Non poſſit. ī. e. c. ij. li. vi.

n ¶ Euentus. concoꝛ. de elec. ſi foꝛte. li. vi. de ſri. faternitatis in fi. cum ſuis cōcoꝛ. iſte autem euentus eſt dubius. ff. de pecu. quod debetur.

o ¶ Pertinebit. collatio de qua premiſit.

p ¶ In curia ſit defunctus quod ſequitur.

q ¶ Ad neutrū. alterū mēbꝝ ſubdiſtinctiōis qn̄ ꝓnunciaret̄ bn̄ficiū ſpectare ad ſupſtitē nō exprimit quaſi indubitatū. qꝛ tunc nō vacat. ⁊ ſic nec ꝑ papā nec ꝑ oꝛdinariū in cōferendu3 ad vtrunq3 autem impoſſibile eſt ſpectare. facit de elec. vt q̄s duas. li. vi. ⁊ ideo etiam illud nō fuit exprimendum.

r ¶ Pertinebit. conſtat enim ꝙ in curia non vacauit etiam ſi ille qui moꝛtuus ē deceſſerit in curia.

s ¶ Pertinere. ꝯcoꝛ. ō ꝓb. c. ij. li. vi. ⁊ fac̄ ō ꝯceſ. ꝓb. ꝓpoſuit

C Um lite. declarat quando lis pendere dicatur determinans quod no. Hoſtieñ. e. ti. c. i. vbi dicit ꝙ lis pēdet nedum ea conteſtata. de verbo. ſig. ex parte. ij. licet etiam libello principi oblato. C. quando libel. prin. ob. l. i. ⁊. ij. ⁊ ſi ad hoc nō ſit impetratum. C. e. ti. l. i. foꝛtius ex quo impetratum ē. de ap. ſuggeſtū. ⁊ foꝛtius ex quo negociū ē cōmiſſum. de teſti. cām. ij. ⁊ foꝛtius facta citatione. de of. delegatum. per que dixi ibi ſecure tenendum ꝙ nō ſolum ea que poſt litē conteſta. ſed etiam ea que ante ſaltem pꝰ citationem attentantur ſine libello ex puro ⁊ mero iudicis officio reuocant̄ in ſtatū priſtinū. alle. de cōſti. cum. M. in fi. de ſpon. impube. ad diſſoluendū. de accu. olim. in quibꝰ nō pōt dici ꝙ fuit lis ꝯte. ⁊ in hoc differt hec rubꝛica a rubꝛica. de reſti. ſpol. ſm ſpm. qꝛ hoc de plano expeditur ibi libellus offertur ⁊ lis cōteſtat̄. de reſti. ſpo. olim. ⁊ tribus. c. ſe. ⁊. c. vlti.

v ¶ Pendente quoſdam caſus in quibus ponderatur pendentia. vide no. de of. le. preſenti. §. i. in glo. ij. li. vi.

x ¶ Innouari. quod fieret ſi poſſeſſoꝛ priuaret̄ poſſeſſione vel alienaret̄ res litigioſa vel ſuper ea impetraret̄ priuilegiū tacita litis pendentia. antiqua vero poſſeſſione vti nō eſt innouari. ⁊ vide qō ſcripſi. e. ti. ſuꝑ rubꝛica.

y ¶ Ad hoc. ſ. q̄ ad inouatiōnē ipediēdā. ⁊ foꝛtius quo ad iuriſditionem perpetuandam. de fo. cōpe. ꝓpoſuiſti. de offi. deleg. gratum.

z ¶ Poſtq3 i pēdētia pōderamꝰ ꝑncipiū ⁊ finē. hic determinat primū. ſ. qn̄ incipiat. ſcōm. ſ. qn̄ deſinat. ꝑ3. e. ti. c. ij. li. vi. ⁊. xi q. i. qꝛ res. ſ. lite finita qō eē pōt ꝑ ſniam a qua nō ē appellatū vel aliter vt no. de li. cōte. i. c. li. vi. ⁊ vide qō dixi de cōfeſ. c. vl. ſuꝑ vl. glo. ⁊ qō no. ī. ti. ꝓxi. c. vno.

a ¶ Cōpetenti. alibi ō2 idoneo. de ap. vt debitus. ⁊ facit ad hec littera ad id qō ibi no. in glo. ij. Competentē autem hic dico eum qui cauſe iuriſditionem habet cum exercitio dato ꝙ illa poſſit per exceptionem elidi ſiue exceptio cōtingat perſonam. vt qꝛ ſuſpectus. ſiue iuriſditionē vt qꝛ reſcriptum ſurrepticium. planū eſt eni ꝙ his caſibus valet ꝓceſſus in principali ſi nō excipiatur. de re iudi. inter monaſteriū. de hoc de reſcrip. ad audientiā. ij. ſicut autē requirit̄ cōpetētia in iudice. ſic ⁊ in citatione. facit qō ſcripſi de fo. compe. ꝓpoſuiſti de of. dele. cum plures. li. vi. in glo. fi.

b ¶ Citatio. priuilegia vel reſcripta vident̄ impediri ꝑ ſola3 cauſe cōmiſſionem ſine citatione. de teſti. cauſam. ij. et vide quod ibi dixi ſuper glo. penul.

c ¶ Et ad partem. licet ergo quo ad ꝑpetuandā iuriſditionē ſufficiat citationē emanaſſe ſm canones. ⁊ vide quod dixi de offi. delega. c. vl. in fi. quo ad inducendam litis pendentiam. non ſufficit emanaſſe niſi ꝑuenerit vt hic.

d ¶ Factum. doloſe vt in iuribus ſtatim allegandis

e ¶ Perueniret. concoꝛ. cle. ī. de ele. cauſam. de renuncia. c. vno. de iudi. dudum. de fo. compe. quāuis.

f ¶ Expreſſa. concoꝛ. ī. de procura. nō poteſt. ad ide3 de ele. vt circa. c. procura. li. vi.

g ¶ Plene. ſi ḡ dicat iudex compareas die tali rn̄ſurus titio ſuꝑ quadam domo non erit ſufficiens expreſſio nec dicetur lis pendere ſuꝑ domo vel domus eſſe litigioſa. ⁊ ē ſi. de do. ⁊ contu. c. ij. eſt ergo conſilium actoꝛis cui expedit inducere litis pendentiam ꝙ inſeratur libellus in citatione. de dila. c. ij. bene facit cle. ī. de elec. cauſam. tamē licet id nō fiat ſi tn̄ talis ē expſſio ꝑ quam plene poſſet inſtrui ſufficit vt hic vbi vero iudex ſufficiēter expſſit. ſ3 nuncius nō ſufficient̄ retulerit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De ſequeſtratõe poſſeſſiõis ⁊ fructuũ

De ſequeſtratõe poſſeſſionis et fructuum.

Ad[a] cõpeſcendas[b] litigãtiũ malicias diffinimus vt vna[c] ꝯtra poſſeſſorẽ[d] diffinitiua[e] ſnia ſuper bñficio[f] apud ſe. ap. dũtaxat[g] i petitorio vl' poſſeſſorio[h] promulgata[i] bñficiũ[k] ipm etiã[l] ſi dignitas vl' pſonat[o] exiſtat et curam hẽat aiaꝝ: a poſſeſſore hmõi dũ tñ triennio[m] pacifice antea[n] ab eo poſſeſſum nõ fuerit: per loci[o] ordinariuꝫ apud aliquã pſonã idoneam[p] ſequeſtreꝭ: q plenã de ipo et debitã curã gerẽs: id qđ de fructibꝰ ipſius debitis eiuſdẽ ſupportatis oneribus[q] ſupeſſe ꝯtigerit: illi reſtituat[r] qui finalẽ[s] in cauſa victoriaꝫ obtinebit[t].

Siquis[v] autẽ ſequeſtrationem huiuſmodi impedire vel fructus ſequeſtratos quoquomõ pſumpſerit occupare[x]: excõmunicationis incurrat ſententiã ipo facto[y] a qua niſi ipedimẽto priꝰ amoto et occupatis ꝑ eũ fructibꝰ[z] reſtitutis[a] nllaten[b] abſoluaꝭ ⁊ nihilominꝰ[c] ſi

a Anõ fuiat debuit eni emanaſſe ⁊ pueniſſe. vt. ṡ. dr. Ad ꝯpeſcẽdas. ſi ſup bñficio ꝯ ipiꝰ poſſeſſorẽ q̃ triennio nõ poſſedit. i petitorio vel poſſeſſorio vna diffinitiua ferꝭ in curia etiã ſi nulla fore dicaꝭ ipiꝰ bñficij ſequeſtratio ꝑ loci ordinariũ fieri dꝫ quã ipediens vel ſeq̃ſtratos fructꝰ occupãs excõicatus ē. ⁊ ſi ē de litigãtibꝰ ca d ta iure ſuo ⁊ reſpici pẽdentia nouum ⁊ equiſſimũ ē qđ inducit hec cõſtitutio que pmo ponit nouum caſuꝫ ſequeſtrationis fiende. ſecundo punit ipedienteꝫ ibi. ſi quis aũt. tertio ꝯſtõem ad pẽdẽtia ꝓrogat ibi pmiſſis. q̃rto exceptionẽ remouet ibi non obſtante.

b Cõpeſcendas. i. refrenãdas ⁊ ꝯponitur a cõ. ⁊ peſco. qđ vbũ nõ ē i vſu ⁊ concor. cle. de of. or. c. i.

c Vna. fortius ergo ſi plures.

d Cõtra poſſeſſorẽ. ſi ꝗ ꝯ petitorẽ ꝓ poſſeſſore ferꝭ ſnia nõ fit ſequeſtratio. Itẽ ſi inter duos vel plures petitores bñficij ferꝭ ſnia ꝓ vno ꝯ reliquũ vel reliquos nõ fit ſequeſtratio hoc ꝓbat hec lr̃a. Itẽ ſi ferꝭ ſnia ꝯ poſſeſſorẽ. nõ tñ ꝓ petitore qui forſan ad priuationẽ agebat nõ ē locus ſequeſtrationi qđ ꝓbat littera ſequẽs ibi petitorio vel poſſeſſorio ⁊ in fine huius partis ⁊ facit. qđ no. hoſti. in ſum. huius tit. ad fi.

e Diffinitiua. in interlocutoria ꝗ nõ hꝫ locũ hec cõſtitutio. ē aũt interlocutoria q̃ inter pncipiũ ⁊ finẽ cauſe ferꝭ ſup his q̃ incidunt vel emergũt. diffinitiua vero ꝑ principalẽ. q. diffinit. de quo ſatis in ſpe. de ſen. pla. in. i. colum.

f Sup bñficio eccliaſtico. ꝯcor. ṡ. e. ꝯpil. de iudi. c. ij. ſi ꝗ inter petitorẽ beneficij ⁊ poſſeſſorẽ eẽt q̃ſtio alia pſonalis vl' realis ⁊ feraꝭ diffinitiua ꝓ petitore nõ erit locus cõſtitutioni.

g Dũtaxat. ſi. ṡ. e. cõpi. de reſcrip. auditor ⁊ fuit h prudenter ſic tpatum. abſurdũ eni fuiſſet ꝑ ſingulas ſnias ordinariorum vel delegatoꝝ poſſeſſores poſſeſſione priuari.

h Poſſeſſorio. hic patet ꝙ etiã ſuper poſſeſſorio ferꝭ ſnia diffinitiua. concor. de iudi. c. vl.

i Promulgata. ꝑ auditores curie a quoꝝ ſentẽtijs appellatur. ⁊ puto decre. ꝓcedere ſiue pncipalis ſnia feratur in curia ſiue ſup ſnia lata ꝑ ordinarium a qua fuit appellatum ad curiam diffinitiua ſententia feratur ibidẽ dũmodo ꝓ petitore contra poſſeſſorem. vt dixi.

k Beneficium. nota ꝙ nõ fructus tñ imo etiã bñficium ſequeſtraꝭ. ⁊ hec ſunt diuerſa. ⁊ ē ſi. qđ no. de pben. ſi tibi ꝯceſſo. li. vi. in glo. ij. iura ergo beneficij ⁊ beneficiati exercebit ſequeſter qui poſſidet ſup quo vide qđ no. ⁊ ſcripſi de iudi. ex-

l Etiã ſi. prudẽter fuit hoc additũ ad tollen- aminata. das cauillationes dicentiũ ꝙ in materia ſequeſtratiõis odioſa ap. beneficij non comprehenderet infraſcripta. de preben. c. vlti. e. ti. cum in illis. li. vi.

m Triennio. pacifice. ſi. C. de fideicõ. l. i. Iſta duo req̃runꝭ ne fiat ſequeſtratio ꝙ triennio ſit poſſeſſum ⁊ ꝙ pacifice. de his ꝗ ẽiudicialibus bene poterit poſſeſſor excipe ⁊ probare. nec puto ſufficere annum tertium inchoatum vel maiore pte illius tertij anni illum poſſediſſe. requiretur enim triennium cõſummatum. ſi. de reg. ad noſtraꝫ.

n Antea. i. ante litem motam que nunc eſt finita per vnam ſententiam. poſt litem enim motam non poſſideꝭ pacifice. qđ requirit hec conſtitutio. ⁊ per hoc patet inutiliter de illo q̃ri qui tempore ſcie nõ poſſederat triennio qđ tamen triennium eſt completum tempore quo petitur ſequeſtratio.

o Loci ordinariũ. non diſtinguit. an ad illũ ſpectet inſtitutio nec ne. ⁊ ē. ſi. de vſu. q̃ꝗ. li. vi. ⁊ qđ ibi no. q̃nꝗ tamẽ per ordinarium comprehenditur inſtituens ⁊ deſtituens. de offi. or. c. iij. in prin. li. vi. ⁊ ṡ. ti. px. c. i. Et no. caſum in quo de cauſa deuoluta ad curiã ſe inferior intromittit. ad idẽ de ap. cuꝫ teneamur. ⁊ qđ ibi dixi poſt hoſti.

p Idoneam. equũ eẽt hanc ſequeſtrationẽ fieri exiſtenti i ordine quẽ requirit beneficium. de elec. nemo deinceps. ⁊ c. cũ ex eo. li. vi. de regu. beneficiũ. co. li. ad h lr̃a que ſequitur.

q Oneribus. concor. de of. or. preſenti. porro. lib. vi.

r Reſtituat. cum ſequeſter habeat limitatã poteſtatem ſcꝫ de reſtituẽdis fructibꝰ qui ad onera ſupſunt. dico ꝙ illos nõ poſſet in emptionẽ pdioꝝ ꝓ beneficio vel al's in vtilitatẽ bñficij ꝯuertere qđ poſſet vbi nõ eẽt talis limitatio. vt in predi. decre. preſenti. ⁊ de of. or. cum vos in fi.

s Finalẽ. ꝑ ꝓnunciationẽ papalẽ vel factã de ipius ſpeciali mandato. facit de. x. ſig. conſtitutionẽ. ij. rñ. li. vi. vl' per ſecundam ſententiam a qua non eſt appellatum vel per tertiaꝫ licet ſit appellatum. de ap. directe. ⁊ c. ſua nobis. quod dic vt. j. de re iudi. c. i.

t Obtinebit. hoc ꝓprium ē ſequeſtri ꝙ res ſequeſtrata reſtituatur victori.

v Si quis. ꝑs vel alios. ⁊ includit epõs. non ob. de ſen. ex. quia periculoſum. li. vi. qꝛ nõ loquitur hic de interdicto vel ſuſpenſione ſed de excõmunicatione.

x Occupare. in mala parte ponitur. quãdoꝗ in bona. de h de elec. in generali. i. reſpõ. li. vi.

y Ipſo facto. alios caſus q̃bus ipo facto ꝑ has cle. q̃s excõicationẽ incurrit. no. ⁊ vide. j. de ſen. excom. c. i.

z Fructibus vel iporum eſtimationẽ ſi fructus non extant facit de tranſac. veniens. in fi.

a Reſtitutis. nõ ſufficit ꝗ cautio de reſtituẽdo. ⁊ ꝯcor. qđ no. de electio. qꝛ ſepe. de imu. ec. quoniã in fi. lib. vi.

b Nullatenus abſoluaꝭ per ordinariũ qui al's his cõcurrẽtibus abſoluere poterit. de ſen. excõ. nuꝑ. ⁊ ꝑ iſtud negatiuũ verbũ videꝭ ꝙ abſolutio cõtra hec facta nõ teneat. cui ꝯcor. j. de ſepul. dudum. ⁊ de here. c. ij. in fi. ⁊ c. iij. poſt pn. de pe. c. i. In cõtrarium videꝭ cum hec forma ſit a iure data non ab homine. Facit quod ſcripſi pꝰ Hoff. de reſti. ſpo. c. vl. in pnc. ad idem facit de ſen. excom. venerabilibꝰ. §. vbi autem. li. vi. vide qđ dicam. j. de iurepatro. c. i. poſt princi.

c Nihilominꝰ. i. nõ eo minus ꝙ excõmunicatꝰ ē ⁊ ſic imponitur duplex pena. quod dic vt no. de re iudi. at ſi clerici.

a Fuerit. Ille impediens vel fructus occupãs.
b Uel ad ipm. hec eñi ſũt diuerſa hre ius i re vl' ad rẽ vt ſ3
c Cecidiſſe. ſi de pben. eũ q̃ ꝯtis p3 ꝺ ꝯceſ. pb. c. vl. li. vi.
ij. rñ. li. vi. ꝓbabilit' dubitat an ordiari' ipe ꝓnũciare vel de clarare poſſit ipm ipedientẽ vl' occupãtẽ cecidiſſe a iure ſuo.

de litigẽtib' fuerit a iure ſiqꝺ i hmõi bñficio vel ad ipm foꝛ ſitã ꝯpetebat eidẽ: hoc ipſo ſe nouerit cecidiſſe. Premiſſis nedũ circa futura: ſ3 etiã circa appellationẽ pẽdentia negocia obſuãdis. Nõ obſtãte ſi ꝯtra prefatã ſniam de nullitate forſan opponatur. Clemẽs. v. in cõcil. vieneñ.

mouet dubiũ q2 cã ẽ in curia. vñ nõ videt' plus poſſe ordinari' q̃ ꝓmittat iſta cõſtõ ꝛ h nõ ẽ de ꝓmiſſis. ad ꝯ. mouet ꝙ occupatio vel impedimẽtũ fuit. ĩ. ſuã dio. ꝛ ſic poterit penã iuris ꝓ delicto declarare. ꝓcipue cum hec nõ ſit neceſſaria priuatio. ſ3 ſufficit declaratio.
d Pendẽtia ꝯcoꝛ. cle. ꝫ. de iudi. diſpendioſam. in fi. ꝛ vide quod ibi no.
e Nõ obſtãte. multu3 expediens fuit ſi nis iſte. al's ad impediendam ſequeſtrationem quilibet de facto oppoſuiſſet nullitatẽ ſnie ꝛ allegaſſ3 ꝓ ſe ꝙ ſnia nulla nõ meret' hre nomẽ ſnie. de re iudi. c. i. li. vi. ff. de re iudi. l. iiij. §. cõdẽnatũ cũ ſuis ꝯcoꝛ. ff. de te. tu. l. iij. ꝛ de bo. poſ. ꝯ ta. l. nõ putauit. §. ij. ſunt aũt multi modi nullitatis quos no. de re iudi. c. i. vbi de hoc ꝛ remiſi ad ſpe. de ſen. ꝑla. § iuſta. puto tñ ꝙ licet alia nullitas nõ poſſit opponi. illa tñ opponi poterit. ꝑ quã neget' iuriſditio. opoꝛtet eñi ꝙ cõſtet de ſnia vt hic dicet. ꝛ ꝑ ꝯñs de iuriſditione auditoris q̃ tulit iſtam ſniam. bñ fa. ff. de pe. l. ij. in fi. ꝛ qꝺ no. de of. dele. cu3 in iure. ex quo tñ de iuriſditione ꝛ ꝓnũciatione ꝯſtat alia nullitas allegata ſequeſtrationẽ nõ impedit. facit de teſti. veniens. ij. de ſpon. c. vno. li. vi. C. de edic. di. adri. tol. l. fi.
f Litteris. verba lrarum aplicat' quib' papa ꝓpriũ factũ narrat plene ꝓbãt ſi ſup illis gr̃a vel intentio pape fundatur. Inducebat dubium decre. ſi papa. ꝫ. ꝺ priuile. li. vi. vt. ĩ. dicam.

De probationibus.

Litteris nr̃is quibus nos dignitates quaſlibet ſeu bñficia collationi nr̃e vl' ſe. ap. reſeruaſſe aut reſignationẽ bñficij alicuius recepiſſe ſeu recipiẽdi poteſtatẽ alij commiſiſſe vel ali-

g Nr̃is. de lr̃is eñi inferioꝛ dubitat' an fidẽ faciãt etiã quo ad aſſertiua. de q̃ ſatis no. ꝛ ſcripſi. ꝫ. e. poſt ceſſionem.
h Se. ap. quõ hec ſũt diuerſa. p3 de reſcrip. ſi groſe. lib. vi.
i Reſeruaſſe qꝺ ẽ. ĩ. has reſeruatiões faciũt etiã legati cu3 moderatiõe tñ q̃ habet' de of. leg. c. iij. ꝛ. iiij. li. vi. ſ3 i h differũt. q2 delegati reſeruatõe nõ ſufficeret fieri fidem per ipſius verba narratiua. de teſti. cum a nobis. ſalua conſuetudine curie. de qua ibi ſcripſi. ꝛ de fi. inſtru. ꝙ ſuper his.
k Cõmiſiſſe. hec poſſunt facere inferioꝛes nõ tamẽ poſſent concedere facultatem recipiendi renunciationem ꝛ cõferẽdi qꝺ dic vt de of. le. c. ꝑ. ij. rñ. li. vi.
l Alia ſilia. vt q2 ꝯfert bñficiũ qꝺ narrat vacare ꝑ priuationẽ quã fecit de titio vel ſcribit oꝛdinario ꝙ nullã iuriſditiõe3 exerceat in perſonas vel loca que narrat ſe exemiſſe.
m Intẽtio. l3 q̃ lr̃a nõ ſit groſa. ſufficit ꝛ ꝙ ſup illis nam talis intentio pape fundet'. vt q2 mãdat cõtumacẽ citari moneri priuari vel capi. quẽ dicit ſepius excõicaſſe vel ſuſpẽdiſſe vel mandat eũ euitari vel cõmittit alicui ꝓuiſionẽ bñficium exꝓ̃ſſa perſona vel nõ expreſſa cui ꝓuideri debeat qꝺ vacare narrat altero de predictis modis.
n Fundat'. In narratiuis q̃ ſup quib' nõ fundat' papalis intentio hr̃et locũ dec. ſi papa. i. rñ. ꝺ priui. li. vi. p3 exẽplũ i eo qꝺ ibi no. glo. ij. facit qꝺ no. iiij. q. vi. hoc quippe. ꝛ. xciij. di.

dñs. nũquid aũt inſtrm ſnie in q̃ ꝺ2 libellũ oblatũ. li. ꝯte. ꝛ ſimilia de his fidẽ faciat ſcripſi p' Inno. ꝛ Hoſt. ꝫ. e. qm̃ ꝯ ſup v̓bo q̃ occurrerit. ꝛ no. in ſpe. de inſtru. edi. §. reſtat. ad fi. v̓. in ſum. ꝛ facit qꝺ no. in ſpe. de ꝓba. §. fi. v̓. ſed pone iudex. ꝛ de ꝓcu. §. ij. ad fi §. v̓. illud quoqꝫ.

quẽ excõicaſſe ſeu ſuſpendiſſe ſeu aliquẽ capellanũ nr̃m vel familiarẽ fuiſſe vl' alia ſilia ſuper qb' gr̃a vel intentio noſtra fũdatur feciſſe narram' cenſemus ſup hic narratis fidem plenariã adhibẽdã. Uolẽtes ad ꝓ̃terita ꝛ pẽdẽtia etiam ꝑ appellationem negocia hoc extẽdi. Clemẽs. v. i cõcilio vieneñ.

o Feciſſe. narram' qd ſi talia narrata ſuper quib' fundat' intentio pape non ſunt de facto ſuo. ꝑ hanc lr̃am videt' ꝙ illa nõ ꝓbent. ꝛ facit. v̓. qꝺ ſequit' ſup ſic narratis ſm qꝺ vr̃ ꝙ ſi cõfert bñficium qꝺ narrat i curia vacaſſe ꝑ moꝛtẽ bñficiati cum hec narratio nõ ſit ꝺ facto ſuo nõ ꝓbet qꝺ vr̃ graue. tñ rõe3 h3 in tanto. q2 in ſcꝺ ꝓprio nõ ſic ꝓ̃ſumit' erroꝛ vt in alieno. ꝺ reſcrip. ab excõicato cũ ſuis ꝯcoꝛ. bñ fa. ĩ. ꝺ ſen. ex. ſi ſũm' ſatiſ puto ꝙ talia v̓ba ꝓbãt ſaltẽ ꝓ̃ſumptiue ex quo ſup illis fũdatur intentio pape ita ꝙ ꝓ̃ſumptioni ſtabit' niſi ꝯ. ꝓbetur. facit qꝺ no. de reſcrip. nõnulli. i glo. ꝑ. poterit tñ ꝓbari ꝯ. puta illum moꝛtuũ eẽ extra curiã qꝺ fieri nõ poſſet in his que papa narrat de facto ſuo ꝛ hoc foꝛte vult lr̃a. ĩ. ibi fidẽ plenariã quaſi intendat vt ꝯ illã narrationem non admittat' ꝓbatio qꝺ intelligo de ꝓbatione q̃ ꝑimat narrationẽ vel ipam falſam oñdat. ꝓbatio v̓o ꝑ quã ſtãte narratiõe releuaret' ꝓbans bene admitteret' pone i terminis. papa narrãs renũciationẽ bñficij factã in manib' ſuis ꝛ ꝑ eũ acceptã confert illud vel cõferri mãdat. bñ potero ꝓbare ꝙ illud bñficiũ tpe cõceſſionis ſpectabat ad me nõ ad cedẽtẽ. vel ꝙ ipe cedẽs pri' ceſſerat in manib' oꝛdinarij. vel per ipm fuerat illo ꝓ̃uatus ꝛ his ſilia que narrationẽ pape nõ ꝑimunt. facit ꝺ accu. cum dilecti. Ex his diſtingue narratiua reſcriptoꝛũ papaliũ aut ſuper his nõ fundatur intentio papalis. ꝛ tunc nõ ꝓbant vt in dec. ſi papa. aut fundat' ꝛ tũc ſubdiſtingue. aut ſũt de ꝓprio facto ꝛ faciunt pleniſſimã que perimi nõ põt. aut de alieno ꝛ tunc faciunt plenã. ſed perimi poteſt vt dixi
p Cenſem'. quaſi iudicam' ſentẽtiam' ſtatuim' iubem' deliberam' exiſtimam'. hec oĩa ſonat h v̓bũ. vt. ĩ. dicã. de conceſ. preben. c. i.
q Pẽdẽtia. ꝯcoꝛ. cle. de iudi. diſpendioſã in fi. ꝛ ibi vide

De teſtibus.

Cum iudei q̃dã et ſaraceni ſicut accepim' ꝙ ſup ciuilib' aut crimĩalib' ꝯuici ꝑ xp̃ianos non poſſint ſe priuilegijs regu3 et ꝓ̃cipũ tueant'. quia id nedũ

r Cum iudei. Caſus ꝑ teſtes xp̃ianos ꝯuinci pñt iudei ꝛ ſaraceni. nõ ob. cõtrarijs priuilegijs regũ ꝛ principum quibus ſi vtantur ſubtrahit' illis xp̃ianoꝛu3 cõmertium. per hoc partes patent. ſcꝺa ibi ꝙ ſi ſupplet ꝯciliu3
s Saraceni. vnde vtriqꝫ dicantur ꝯ lateraneñ. ꝫ. e. iudei. ſcripſi de iudeis ꝛ ſaracenis ſuper rubrica.
t Criminalibus. de vtriſqꝫ foꝛte continebat priuilegiu3 ſed foꝛſan de alteris tantum.
v Chriſtianos. licet xp̃iani ꝯ illos recipiant' in teſtes poſſũt tamen per exceptionem criminis per eos a teſtimonio repelli. vt ſatis ſcripſi poſt Hoſti. ꝫ. e. iudei.
x Principũ. vide quod dixi. ĩ. de bapt. c. vno. regulariter iudei non compeſcuntur per eccl'ia3 ſed ꝑ ſeculares ꝓ̃cipes ſub quibus degunt. de iudeis iudei. ij. ꝛ c. poſtulaſti. et. c. nõnullis in fi. ꝛ facit. ĩ. de re iudi. paſtoꝛalis. in prin. ꝛ. ꝫ. de vſu. p' miſerabilem. i caſib' tamẽ eos iudicat eccleſia. q̃ no. i ꝓ̃n. c. iudei. ad q̃s addas iſtũ caſũ. ꝯſueuerũt aũt ꝓ̃cipes ꝓpter

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

magnū lucrū qđ a iudeis ī terris ſuis degētib⁹ ꝯſequunť eis fauere ⁊ eos priuilegiare vt hic ⁊ de vſu. q̄ꝛto. circa illa tñ q̄ ſunt obprobrioſa fidei illos pͥuilegiare nō debent .vt hic.
a Iuri.s.e.iudei.ſ; cū in iudicijs ſit ſeruāda pitas. de mu. pe.c.ij.C.de ꝓx.ſa.ſcri.l.in ſacris.de excep.cū inť.ḡ vť iuridicuȝ ꝙ ſicut xp̄iani iudeos ñ recipiūt ꝯ ſe.ſic nec ipſi ꝯ iudeos recipi debeant. So.equalitas illa reſpicit pſonas actoriſ ⁊ rei vt regulariť nō liceat vni quod non liceat alteri. de reg. iur.nō licet.li.vi.ſed nō reſpicit perſonas teſtiū aľs ſequeretur ꝙ fide dignus qui ñ recipit ꝯ ſe criminoſum vel excōmunicatum in teſtē.nec ꝯtra illum in teſtimoniuȝ recipi poſſet
b Religioni.quattuor modis quibus ſumiť ꝛligio.no.s. đ regu.ſup rubrica

iuri[a] ꝯtrariū:ſ; ⁊ xp̄iani religioni[b] obprobrioſū ē q̄ꝑplurimū aduerſū reges eoſdē ⁊ principes in dño exhortamur[c] ne cōcedāt hmōi decero priuilegia vľ hitēt aut hiare pmittant ēt iā ꝯceſſa ꝙ ſi iudei aut ſaraceni priuilegijs talib⁹ vti[e] pſum pſerit xp̄ianoꝝ cōio eiſ ſubtrahať ſic ꝙ xp̄iani ab eoꝝ abſtinere cōione cēſura eccľiaſtica ſi opus[g] fuerit ꝯpellanť. Idē

Teſtib⁹[h] rite[i] receptiſ ⁊ eorū atteſtatiōib⁹ publicatis[k] ſicut ñ lȝ ſup eiſdē[l] vľ

c Exhortamur.curialiter loquiť hic papa.⁊ ē ſi.de ſta.mo. recolentes.j.de iudeis.c.i.poterat eni eis cōminari ⁊ iſligere eis penā.de iudeis iudei.ij.de ma.⁊ obe. oēs. ⁊.c. ſolite.de iudeis nouit.lȝ āt hec exhortatio videať ꝯſiliū ē tñ reuerētie cui neceſſario parendū ē.de hoc de eta.⁊ quali.ad aures.
d Permittant.ꝯcoꝛ.de his que fi.a ma. p.ca .queſiuit. de ſen.ex.nouit.⁊ ꝯcoꝛ.cōciľ.vieñ.s.de ſup.neg.pre.c .vno.
e Uti. nō punit ipetrātē tñ ſ; vtentē.ſi de reſcꝑ.ex tenoꝛe
f Subtrahiť.ſic indirecte excōicat illos eccľia.de iudeis iudei.⁊.c.ſi iudeos.⁊.c.poſtulaſti.⁊ de deci.de terris. de vſu. poſt miſerabilem.⁊.c.quāto.de priuile.quanto.
g Si op⁹ fuerit.q꞉.ſ.monitioni nō pent q̄ ſꝑ p̄cedit cēſurā.
h Teſtib⁹ Caſus.publicatis atteſtatiōibus teſtes ꝓduci nō pñt ēt in cā ap.ſup eiſdē articulis vľ directe ꝯrijs determinat no.s.e.fraternitatis.⁊ ſiij.q.iij.ſi q̄s teſtib⁹ ⁊ q꞉ decr.illā ſolēniter cōmentaui ⁊ ip̄i⁹ cōmenti habetur copia facilius hanc tranſibo.
i Rite.h.d.ꝓ tanto q꞉ ſi receptio teſtiū nō teneret puta facta p cū q̄ nō erat iudex cāe vľ facta ſup p̄ncipali li.nō ꝯte.cocāu q̄ fieri nō potuit.vt li.nō ꝯte.accedēs.ij.publicatio iſtaꝝ atteſtationū nō ipediret ꝓductionē rite fiedā.facit qđ no .s. e.cū cāȝ ī fi.vi.gl. ītē ſi aliq̄ teſtes depoſuiſſēt ſup articulo ñ īcluſo ſup q̄ vide qđ ſcripſi p⁹ Inn.ī decř. fraternitatis.i. v.q.
k Publicatis.repete rite h̄ dico ꝓ tāto q꞉ ſi īdiſcrete inſcia vľ inuita pte iudex publicaret ps q̄ teſtificata nōdum vidicit adhuc ⁊ teſtes ꝓducere poſſet.⁊ h̄ caſu x̄ificari poſſet quod no. Ber.s.e.cōſtitut⁹.ij.in vi.glo. vt ibi ſcripſi.
l Eiſdem.ſup nouis eni hoc licet etiā in cā principali q̄ ſunt noua plene ſcripſi in decre.fraternitati.in.q.ij.
m Directo ꝯrijs. Indirectā vero ꝯrietatē bñ lȝ ꝓbare per teſtes p⁹ atteſtatiōes publicatas puta abſñtiā ptis vel teſtis a loco eo tpe de q̄ deponit p modū decř.ex tenoꝛe.s.e.qđ intellige vt ibi dixi.ad idē.C.de ꝯhē.ſti.optimā.ſup directa vero ꝯrietate nō lȝ niſi opponereť falſitas directa ipius teſtis. cū coꝛruptiōe.de q̄ ſcripſi de ꝓba.c.lȝ ſup gl.ij. Eſſent aūt directe ꝯria capitula de legitimitate ⁊ illegitimitate de pñtia ⁊ abſñtia de furoꝛe ⁊ ſana mēte de actu ſpontaneo ⁊ coacto de x̄ginitate ⁊ coꝛruptione quando talia ⁊ ſimilia de eiſdeȝ perſonis ⁊ actib⁹ de eodē inſtāti tpis ſic ꝯrie formareť.
n Alios vel eoſdem.reprobat opi. Hoſti.qui dicit ī appellationis cauſa articulum antiquum poſſe probari per teſtes nouos ſed nō per antiquos.

o Producere.hoc regulare fallit in multis caſib⁹. q̄s ſcripſi in decre.fraternitatis.in.ix.q. ⁊ no. ſpec.in tit.de teſti.§. ſatis vtiliter.⁊ ꝙ dicit ꝓducere intellige contra partem inuitam ſuper quo vide qđ ſcripſi in vlti.q.
p In appellationis cā.reprobat cōem opi.legiſtaꝝ dicentiuȝ ꝙ publicatis atteſtationibus in p̄ncipali licebat ꝓducere in cā appellatiōis teſtes ſuper eiſdē capitulis.⁊ in hoc concordant Hugo. Jo. cre. Azo.⁊ Accur.p legē eos.C.de ap.et C.de tem.ap.p hanc dicentes ꝙ.§.qui vero in auc.đ teſt. col. vij.loquitur de teſtibus ꝓducēdis in cā principali.ſed canoniſte contra ſcȝ glo. Lau. Uincen. Tan. Phi. Hoſ.⁊ Inno. in predi.decř. quib⁹ videť ꝯſentire Guil. in ſpe.de teſti.§.ſatis vtiliter.x̄.⁊ breuiter ⁊ mouebanť p rōnem hic inſertā ⁊ vid qđ no.in.c.fraternitatis.in.iij.glo.⁊ quod ibi ſcripſi

dicto[m] ꝯtrarijs articuľ alios[n] vľ eoſdē teſtes ī pͥcipali cā ꝓducere[o] ſic ñ dȝ ī appľonis[p] cā licere. cū[q] nō min⁹ ī appellationib⁹ q̄ꝫ ī principali cā ſubornatio[r] ſit timēda. Clemēs v.in conciľ.vieneñ.

De iureiurando.

Romani[s] princeps orthodoxe[t] fidei profeſſores[v] ſacroſcām ro. ec.cuius caput eſt chriſtus[x] redēptoꝛ noſter:ac ro.pontificē eiuſdē redēptoꝛis vicarium[y]

q Cum.ꝓ.q꞉ reddituū cāe.ꝯcoꝛ.de ꝯſue.c.fi.⁊ certe huic rōni legiſte rñdere nō poſſunt.que ſumitur etiam ex predi.§. quia vero.vbi de hoc ad leges codicis quas ꝓ ſe inducunt facile rñdetur vt intelligantur de veteribus capitulis nullo modo probatis vel probatis aliter q̄ꝫ per teſtes ſuper q̄bus in appellationis cauſa bene licet ꝓducere teſtes.
r Subornato.ad huius intellectum vide qđ ſcripſi in dec. fraternitatis in.viij.q.

s Romani.Caſus declarat illa foꝛe fidelitatis iuramenta que preſtat impatoꝛ ec.ro.approbationis ſue tpe ſm formam capituli tibi dño ⁊ tpe coronationis ſm formam in pōtificali deſcriptam.Et primo ponit exoꝛdiuȝ in quo dicit romanos principes ꝓ tpe romaniſ pōtificibus ſua capita ſubmiſiſſe.⁊ ſe illis aſtrinxiſſe vinculo iuramenti. Secundo ibi dudum narrat aſſertionem impatoꝛis henrici ſenegantis ro.pon.per fidelitatis iuramentum aſtrictū exprimeſ quod dedit cauſam denegatiōis predicte. Tertio ibi nos itaq̄ꝫ prouidens contra futura pericula ponit duo iuramenta q̄ preſtiterat ipſe hen.eccle.ro. Primum approbatiōis ſue tpe per procu.ad id mandatum habētes ſm formaȝ capituli tibi domino. Secūdū tpe coronationis ⁊ cōſecrationis ſue qđ in vrbe preſtitit p ſeipſum ſm formā in pontificali deſcriptam. Quarto ibi ceterum narrās.talia etiam ſacra preſtita p albertum immediatum predeceſſoꝛem ipius rodolphi ⁊ alios reges romanos declarat illa foꝛe fidelitatis iuramēta. Quinto ibi porro ponit formam iuramenti quam ipſe henricus preſtiterat in ingreſſu italie ⁊ quam innouarat coronatiōis tempore que dicit patere per litteras ipſius henrici in archiuis curie romane reſeruatas.

t Orthodoxe.ſi.ar.đ ſum.tri.damnam⁹.x̄.licet ergo ⁊ ibi exponitur.
v Profeſſores.venerātes quod eſt.j.⁊ redeas retrograde vſq̄ꝫ ibi fauoꝛe.
x Chriſtus.ad col.i.de ſacra vnctio.c.vno.x̄.ſed vbi.

y Uicariū.đ homi.ꝓ hūani.li.vi.de trāſla.c.ij.⁊.iij. ⁊ cuȝ dr ꝙ ē vicarius petri.vt.lxiij.di.ego ludoui.i.q.i. non q̄les. ⁊.q.vij.quotiēs.⁊ eſt propria locutio vel exponitur .i.gerit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vicariā quā geſſit petr⁹/ vicari⁹ enī nō dat vicarius.de of.vi.
a ❡ Promptitudine.q̄ſi pata ⁊ expedita affec- }clericos.
ctione ⁊ ſine difficultate.
b ❡ Venerātes.xvij.di.§ huic.⁊.xix.di.i memoria.xi.di.
nūc āt.⁊.c.iam.cū ſi.⁊ h̄ tolle lrām ñ reputarīt idignū ſua ſub
mittere capita.

c ❡ Apicē.apes apiſ volantis quedā ē.ꝯ q̄ de ꝓſc.di.v.nūq̄.de dec.nūcios.⁊.vij q.i.in apib⁹.ſꝫ apex apicis ponit̄ ꝓ ſūmi tate honore vel diſti ctionis nō.q̄ꝺ enī in ſūmo ē a pedib⁹ vel infimis diſtat.et hec ſūmitas tꝑalia reſpi cit.de ma.⁊ obe.ſoli te.
d ❡ Submittere.fac̄ lxiij.di.valētinianuſ de iudi.nouit.ꝟ.noſ igitur.
e ❡ Seqꝫ aſtringere.vinculo iuramēti q̄ꝺ eſt.ĵ.
f ❡ Ad certos.q̄ ſūt illi.no.de re iudi.ad aplice.in fi.li.vi.
g ❡ Peruenit.ꝯ ele.venerabilem.
h ❡ Antiq.ꝓcor.ſ.ꝯ tranſla.quāto.⁊ moſ fideliſſime vetuſtatiſ ſeruandus eſt.C.de teſta.teſtā.
i ❡ Canonib⁹.lxiij.di.tibi domino.
k ❡ Regē.q̄ nōdum coronatus ē vt Jo.
l ❡ Sicilie q̄ ē ſpēale primonium eccl̄ie.de iudi.ad aplice.ꝟ.ꝑ ter hec.cum ſuis con cor.li.vi.
m ❡ Diſcordia diuer ſitatē cordiū ꝺſignat
n ❡ Celeri.de celeri tate.vide ꝑ ⁊ ꝯtra ꝯ elec.c.fi.li.vi.
o ❡ Obuiare.vīꝺ q̄ꝺ no.de reſcrip.ad h̄.i vi.gl.⁊ q̄ꝺ ibi dixi.
p ❡ In vrbe antho nomatice.ꝯ pe.⁊ re.ſignificauit.de h̄ de ꝟ.ſig.for⁹.ꝟ.teſtes.

q ❡ Pace.q̄ꝺ ad eū ſpectabat.de iudic.nouit/⁊ ad alios pre latos.⁊c.diſ.per to.de treu.⁊ pac.c.i.et vide q̄ꝺ no.de re iu di.ad apoſtolice.ꝟ.deuorauit.li.vi.per

feruore fidei ⁊ clare deuotōis ꝓmptitudie[a] venerātes[b] eidē ro.pō.a quo approbatiōe; ꝑ ſone ad imꝑialis celſitudinis apicē[c] aſſumēde;necnō vncti onem/ꝯſecrationē/⁊ imꝑij co ronā accipiūt:ſua ſubmittere[d] capita;nō reputarūt idignū ſeqꝫ[e] illi ⁊ eidē eccl̄ie q̄ a grecis iperiū trāſtulit i germanos:et a qua ad certos[f] eoꝝ pricipes ius ⁊ ptās eligēdi regē in imꝑatorem poſtmodū ꝓmouen dum peruenit[g] aſtringere vin culo iuramenti:ꝓut tam mos obſeruationis antique[h] tꝑib⁹ nouiſſimis renouate:q̄ꝫ forma iuramēti hm̄ōi ſacris inſerta canonibus[i] manifeſtāt.Dudū ſane iter quōdam henricū im peratorē tūc romanoꝝ regē[k] ⁊ chariſſimū in xp̄o filiū nr̄m robertū ſicilie[l] regē graui diſ cordia[m] ſuſcitata. Nos multis grādibuſq̄ꝫ periculiſq̄ue exi de prouentura veriſimiliter ti mebantur/intendentes celeri[n] ⁊ optimo remedio obuiare[o] q̄ buſdam ex fratribus nr̄is ſan.roma.ec.car.exiſtentib⁹ tunc in vrbe[p] pro reformāda pace[q] ⁊ ſolidanda concordia int re ges eoſdem/litteras noſtras ſub certa forma duximus deſtinā das/inter alia:inſerentes i eis[r] ꝙ cum ipſi reges eiuſdem ec cleſie ſpecialiſſimi filij/ſibi iura mento fidelitatis/⁊ alias/mul tipliciter eſſent aſtricti:ipſius eccleſie debeant eē promptiſſi mi defenſores. ❡ Dictis autē litteris in noticiam dicti henri ci ad imperium iam promoti ſic deductis/idem henricus ab eiſdem cardinalibus requiſi tus:vt ſuper contentis in illis ſuum propoſitū reſponderet quaſi moleſte tuliſſet.ꝙ de iu ramento fidelitatis huiuſmo di per eum preſtito/in dictis lit teris mentio haberetur/nō fa miliariter[s] nec ſecrete[t] vt trac tā de pacis qualitas exigebat.ſed multis tabellionib⁹ accer ſitis[v] ⁊ requiſitis[x] ab eo/ꝙ de reſponſionibus ſuis cōficerēt publica inſtrumēta[y] inter cete ra publice preſente multitudi ne hominū copioſa reſpōdit[z] ſe non fore cuiq̄ꝫ[a] ad iuramen tum fidelitatis aſtrictum/⁊ ꝙ nunq̄ꝫ fecerit iuramentū pro pter quod foret ad iuramētū fidelitatis obligatus/⁊ ꝙ ipſe neſciebat ꝙ anteceſſores ſui romani imperatores vnq̄ꝫ iu ramentum huiuſmodi ꝓſtitiſ ſent/ſimulans ſe imemorē iu ramentorum/que nobis ante coronationem ſuā preſtiterat[b] ⁊ poſt coronationem etiam in nouarat[c]. ❡ Nos itaq̄ꝫ atten dentes ꝙ huiuſmodi reſpōſio ſub diſſimulatione ꝑtranſeat.vel ſilentio pallietur[d]:poſſet i magnum ⁊ euidēs preiudiciū roma.ec.redundare[e];dignū admodum[f] et opportunū fo re proſpeximus/vt de iuramē tis huiuſmodi.conſtitutioni ꝑ ſenti aliqua breuiter annecta mus. Dictus nanq̄ꝫ.h.q̄ꝫ pri mum fuit in regē ro.elect⁹:ſo lennes ad nos nūcios deſtina uit/dās eis per ſuas patentes litteras plenum ⁊ ſpeciale mā datum exponendi[g] nobis/pro eo/deuotionē ipſius/⁊ reueren tiam filialem:quam ad nos et roma.eccle.ſincero gerere ſe dicebat[h] affectu/necnon petē di ⁊ ipetrādi a nobis fauorē et gratiam cōſuetos:offerēdi quoq̄ꝫ nobis et preſtandi pro eo/et in ipſius animam[i] debi te nobis et eidem eccleſie fide litatis:et cuiuſlibꝫ alterius ge neris iuramētū/ſac nihilomi nus petendi a nobis/per no ſtras ſibi manus impendi vn ctionem/conſecrationem/et ro ma.imperij dyadema[k]. ❡ Pre fatis itaq̄ꝫ nuncijs i nr̄a et fra trū nr̄oꝝ preſentia conſtitutis

archi.xxiij.q.i.noli. r ❡ In eis.lr̄is ad cardiales directis.
s ❡ Nō familiarit̄.q̄ſi nō māſuete/domeſtice ⁊ amicabiliter.
t ❡ Secrete.v.q.iij.in loco.
v ❡ Accerſitis.quaſi collectis vel circa ſe ſitis.
x ❡ Requiſitis.no.tabellionē eē debere rogatū.de h̄ i ſpe.de iſtru.edi.§.ij.ꝟ.ſꝫ po ne.⁊.§.iij.in.i.colū.ꝑ Inno.ꝯ.de fi.ante inſtru.c.i.
y ❡ Inſtrā.ad ꝑpe tuā rei memoriā.i.q vij.maximū,xxvij.q i.omnes ferie.
z ❡ Reſpōdit.ꝯtria.c.cō tinet hec reſponſio.
a ❡ Cuiq̄ꝫ.ro.pō.in cludebat.de maio.et obed.ſolite.ad fi.
b ❡ Preſtiterat.per nūcios vt ſequitur.
c ❡ Innouerat.ꝑ ſe ipſum.Jo.
d ❡ Pallieẗ.i.quaſi pallio cooperiaẗ.cō cor.de vſu pall.in fi.
e ❡ Redūdare.pui det circa futura.de h̄ de ſer.nō or.c.i.
f ❡ Admodū.ponit̄ ꝓ valde.ꝓcor.ꝯ cē.grauis.⁊ de cor.vi.c.i.de mgr̄is.quāto.ĵ.de re iu.paſtoralis ꝟ.nūq̄d etiā.⁊.ĵ.de magi.c.i.poſt prin.
g ❡ Exponendi.ſ.no.formā ſm̄ quā conſti tuendi ſunt nūcij ro.regis petētis appro bationem eccleſie
h ❡ Dicebat.ſene.lxxxi.epl̄a/nil carius eſtimamuſ q̄ꝫ bene ficium q̄ꝫdiu petim⁹.nil vilius cum acce pimus.
i ❡ Animam.cōcor.de iur.cal.c.fi.li.vi.⁊ ꝯ reſ.ꝑitium.eo.li.

k ❡ Dyadema.pro prie dicitur corona i perialis vel regia.et differt a ſerto ꝙ fit ꝺ floribus inſertis/⁊ a corona que dicit̄ cir culus capitis ꝺ quo libet metallo.Diade ma vero ſolum ꝺ au ro ⁊ lapidibus preci oſis/⁊ componitur a dya q̄ꝺ eſt duo.⁊ de mois.ex ſui enim ro tunditate ꝑncipium demit ⁊ finem.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ac ſm dicti tenorē mādati. auinione vbi tūc eram⁹ cū nr̄a curia reſidētes in publico ꝯſiſtorio ī quo erat ꝑlatoꝝ ⁊ aliorū tam clericorū q̄ꝫ laicorū n̄ modica multitudo ꝑmiſſis ꝑ eos corā nobis expoſitis ſupplicādo petitis humiliter ⁊ oblatis[a] ¶ Nos eodem mandato ⁊ decreto[b] electionis eiuſdez. h. ex ꝑte principum tā eccl'iaſticoꝝ q̄ꝫ ſeculariū q̄ eundē elegerāt nobis per dictos ꝑntatis plena cū eiſdē fratrib⁹ deliberatione diſcuſſis factaq̄ꝫ nobis d̄ electione hm̄ōi cōcordi ⁊ legitima plena fide exaiata quoq̄ꝫ ꝑſona ipi⁹. h. ꝓut abſentia patiebat̄ eiuſdē et d̄ ipi⁹ fide ꝓbitate et alijs q̄ ī ꝑſona ipatoris ſūt merito req̄rēda[c] cum plurib⁹ ꝑlatis et alijs magne auctoritatis viris q̄ eūdez. h mores conditionem et ſtatum plenius nouerant[d] inquiſito d̄ eius perſona cuius etiaz nos et fratres noſtri aliqualē[e] pri⁹ noticiam[f] habebamus ꝓpter quod facilius tranſiuimus in examinatiōe hm̄ōi idonea reputata ipſum nominauimus. denunciauimus et declarauimus regem romanorum ipius approbātes ꝑſonā ſeūq̄ꝫ ſufficientem et habilē declarātes. ad ſuſcipiendā imperialis celſitudinis dignitatem ac decernentes vnctionem conſecrationem imperijq̄ꝫ romani coronam ſibi per manus noſtras debere concedi et ſubſequenter a preſatis nuncijs ſufficiēs ad hoc ab eo vt premittit̄ mādatum habentibus ſecūdum formaz in decretis que incipit tibi[g] domino comprehenſam fidelitatis recepimus iuramētum poſtq̄ꝫ idem. h. conſecrationis et coronationis ſue tēpore aliud eiuſdem cardinalibus quos ad impendendum ſibi huiuſmodi conſecrationis et coronationis inſignia miſeramus ad vrbez illud noſtro noīe recipiētib⁹ iuramentum preſtitit corporale. quod in libro pontificali[h]. ro. ꝑſtandū pō. ꝑ impatorē coronationis ſue tpe ꝯtinetur cuius tenor dinoſcit̄ eē talis. ¶ Ego. h. ro. rex annuente dn̄o futurus[i] impator promitto ſpondeo et polliceor[k] atq̄ꝫ iuro coraz deo et beato petro: me decetero ꝓtectorē ꝓcuratorē et defenſorē fore ſūmi pōtificis et hui⁹ ſancte ro. eccle. in omnibus neceſſitatibus et vtilitatibus ſuis. cuſtodiendo et conſeruando poſſeſſiones honores et iura eius quātum diuino fultuſ adiutorio fuero ſm ſcire et poſſe meuz recta et pura fide. ſic me deus adiuuet. et hec ſācta dei euangelia. ¶ Ceterum quī iuramenta huiuſmodi fidelitatſ exiſtant a retro romanis principibus nō fuit hactenus heſitatum immo tam quōdam albertus rex romanorū īmediatus[l] predeceſſoꝛ memorati. b. boni[m]. pape. viij. ꝑ. no. tpe apꝓbatiōis eiuſdē alberti q̄ꝫ rodulphus pater ipſius et alij ꝑdeceſ. eiuſdem romanoruz reges diuerſis noſtris predeceſſoribus iuramentum fidelitatis et obedientie preſtiterunt. ¶ Idēq̄ꝫ bonifa. memoratuz. a iuramēto hm̄ōi ab eo recepto de fratrū ſuorum cōſilio pn̄te ꝑlatoꝝ et alioruz multitudine copioſa auctoritate ap̄lica recepit in ſpecialem ſuū titulū[n]. et eccl'ie memorate: ipſūq̄ꝫ in regē ro. aſſumpſit. in impatorem poſtmodum promouendum. ¶ Verum quia ſepefatus. h. qui in proximis diebuſ fuit de hac luce ſubtractus nō virtutem et mentem: ſed nudum verborum inſectans corticem[o] ſenſumq̄ꝫ confundens. iuramenta reſtringendo predicta curioſe videbatur aſſerere: vt preſertur: illa ad debitum fidelitatis huiuſmodi nō extendi: nouo modo curioſitatis[p] huius luculente veritatis antidotum[q] preſentis declarationis oraculo prouidim⁹ apponendum. ¶ Quod ergo capitulis iuramento fidelitatis[r] contentis ſollicita meditatione penſatis ipſa[s] capitula in ꝑfatis impatorijs iuramentis.

a ¶ Oblatis. reſpicit tria ad q̄ mādatū habebāt. ſ. exponēdi d̄uotionē petēdi fauorē vnctionē. ⁊c. offerendi iuramentum.

b ¶ Decreto. de q̄ lxi. di. epo. ⁊ de elec. innotuit.

c ¶ Requirēda. fac̄ de ſup. neg. ꝑ. grādi

d ¶ Nouerāt ab his inquirenda ſūt talia de pur. ca. cum. p ſ d̄ elec. poſtq̄ꝫ. ⁊. c. ſcriptum.

e ¶ Aliquale q̄ſi non plenam. q2 tūc nō vr̄ examinatio ꝑſone neceſſaria. de h̄. xxxiij. di. q̄ epiſ. i gl. ij. xlvij di. de petro. ⁊ fa. de ap. ꝯſtitutis. ij.

f ¶ Noticiam fuerat eni ꝓ promotiōe fratris ſui treuereñ. archiepi. aliq̄ tempore in curia.

g ¶ Tibi dn̄o. lxiij. di. ⁊ fuit iuramētum ottonis. vt ibi patet ⁊ dicebat Guil. i ſpe. e. ti §. i. v̄. illud auc̄. poſt prin. q2 elect⁹ ꝑſtabat primo illō iuramentū legato ap. ſe. poſtea qn̄ coronabatur iterum preſtabat illud pape.

h ¶ Pontificali. qd̄ als vocat̄ ordinariū epale ⁊ no. Hoſt. de ſer. nō or. conſuluit. q2 ille liber auctētic⁹ ſit. q2 illius libri verba ibi ponūt̄ ſi. qd̄ d̄ arbore d̄r ꝑ. c. xxxv. q. v. ad ſedē inducit etiam. xv. di. canōes ⁊. c. ſcā. xxxviij. di. q̄ ipis. fa. de of. archi. c. i. ⁊. c. ad hoc. h̄ ap̄tius ꝓbat hec lr̄a.

i ¶ Futurus illud ē ꝯ Jo. qui not. xciij. di. legim⁹. q2 ſola pn̄cipum electio fac̄ verum impatorē videſ enim q2 etiam approbatus ab eccleſia imperator non ē donec coronationem ⁊ conſecrationē recipit ab eccleſia ⁊ facit quod dicam in. §. porro. ſuper verbo reges. in glo.

k ¶ Polliceor. dicit l. iij. ff. de pol. q2 pactum ē duoꝝ conſenſus atq̄ꝫ conuentio. pollicitatio vero ſolius offerentis promiſſum.

l ¶ Immediatus. ſignāt. h. d. cū in poſſeſſione vltima tempora ſpectāda ſint d̄ cā poſ. cum eccleſie. poſt prin. cum ꝯcor.

m ¶ Bonifacius. familiaris ē hec ꝓbatio cum papa alium papam inducit in teſtem. vt no. Jo. ix. q iij. pater

n ¶ Filiū. de priui. ſi papa. v̄. ſit̄. lib. vi.

o ¶ Corticē quod facere nō debuit. i. q. i marchion. de v̄. ſig. ꝑterea. ⁊. c. intelligētia. ff. de leg. l. ſcire.

p ¶ Curioſitatis. ſumit̄ hic ꝓ ſubtilitate exquiſita nimia cura ſic de renun. c. i. i pn̄. lib. vi.

q ¶ Antidotū. ponit̄ ꝓ ꝯ donum. dic vt no. ff. de pe. he. ſꝫ etſi. §. conſuluit. vel ꝓ contra datum vn̄ dici ſolet id qd̄ dat̄ ꝯ venenum. vnde ꝓ medicina ponitur. d̄ iur. calum. ceterum. inde dicit̄ liber q̄dā antidotarius. q2 ꝯ vicia compoſitus eſt.

r ¶ Fidelitatis. qd̄ habetur. xxij. q. v. d̄ forma. ⁊ facit. d̄. eo. ego eni. ⁊ videre potes quod no. Hoſti. in ſumma. de feu. §. quid ſit fidelitas vbi etiam ponit plenam ⁊ pleniorem fidelitatis formam in quo et quid differat ab homagio dicam. J. de re iudi. paſtoral. §. rurſus. de hoc ꝑ Inno. de reg. iur. c. vlti.

s ¶ Ipſa capitula. contenta infidelitatis iuramento.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝯtū ad effectū: mentē ⁊ virtu
te[a] ipſoꝝ nō eſt dubium ꝯtine
ri. ¶ Nos p̄miſſis ⁊ alijs rōni
bus: ne quis in romanū aſſū
ptus principē vl' in poſterū aſ
ſumēdus / an iuramēta hmōi
p dictū henricū impatorē p̄ſti
ta / ⁊ p ſucceſſores ipſius in fu
tuꝝ p̄ſtanda / fidelitatꝫ exiſtāt / i
dubitationem educere aude
at: vel ſup his ꝯtrariū aſtruer̄
veritate / auctoritate apo. d̄ fra
trū noſtroꝝ ꝯſilio declaram⁹.
illa iuramenta p̄dicta fidelita
tis exiſtere[b] ⁊ cenſeri debere.
¶ Porro p̄ter iuramenta pre
dicta / idē henricus ſuorū ihe
rēs p̄deceſſoꝝ veſtigijs[c] priuſ
q̄ ingrederet̄ italiam / vl' ibidē
iura aliq̄ exerceret / ſub teſtimo
nio ſuaꝝ patētiū lr̄aꝝ / in mani
bus dilecti filij Joannis de
mollianis ſcholaſtici eccl'ie tu
leñ. capellani nr̄i / ad hec ſpeci
aliter p nos miſſi / noſtro ⁊ pre
fate eccl'ie noīe recipientis ꝓ
miſit / ⁊ tactis[d] ſacroſanctꝭ euā
gelijs iuramento firmauit / q̄
eandem eccleſiam ⁊ fidem ca
tholicam pura fide totiſq̄ vi
ribus cōſeruaret. reuerēter ⁊
etiā defenſaret / oēmq̄ hereſiꝫ
ſciſma ⁊ h̄eticos quoſlibꝫ fau
tores receptatores et defenſo
res ipſoꝝ exterminaret[e] ꝓ poſſe
ac nūq̄ cuꝫ ſaraceno pagano
ſciſmatico ſeu alio quolibꝫ cō
munionem catholice fidei nō
habente / aut cum aliquo ali
o prefate eccleſie inimico vel
rebelli / ſeu eidem manifeſte ſu
ſpecto vnionē qualibet ſeu pa
rentelam[f] aut cōſiderationeꝫ
iniret / ſed tam nr̄am q̄ ſucceſ
ſoꝝ[g] nr̄oꝝ pſonas honorem ⁊
ſtatū manuteneret d̄fenderet
⁊ cōſeruaret / cōtra oēs hoīes
cuiuſcunq̄ exiſteret p̄eminen
tie dignitatis vel ſtatus: eidē
etiam adijciens iuramento / q̄
manuteneret ſp atq̄ ſeruaret
priuilegia omnia p predeceſ
ſores ſuos reges[h] ac impato
res romanos prefate romane.
⁊ alijs quibuſlibꝫ eccl'ijs / quo
cunq̄ꝫ conceſſa tempore ⁊ cō
tinentie cuiuſcūq̄ꝫ / ipſaq̄ꝫ om
nia / ⁊ ſpecialiter / ac precipue p
clare memorie. Conſtātinum[i]
Carolum[k] Henricum Otto
nem quartum / fredericum ſe
cundum / atq̄ꝫ rodolphuꝫ. pre
deceſſores ipſius ſuper ꝯceſſi
one recognitione aduocatiōe
annotatione quitatione ⁊ libe
ra dimiſſione terrarum / ⁊ pro
uinciarum romāe eccleſie vbi
libet poſitarum / quarum eti
am multas nominatim expreſ
ſit: ſedi apoſtolice romaniſq̄ꝫ
pontificibus ſuper quocunq̄ꝫ
tenore conceſſa. recognouit.
confirmauit / et ex certa ſcien
tia innouauit: ac etiam de no
uo conceſſit / et terras ipſas at
q̄ꝫ ꝓuincias recognouit ad iuſ
et ꝓprietatē ipſius eccleſie ple
niſſime pertinere / eaſq̄ꝫ nihilo
minus ex abundanti de nouo
eccleſie ſepefate donauit / ſub
predicto ſe obligans iuramē
to / q̄ ipſas / aliquamue ipſarū
partem. nullo vnquam tem
pore occuparet: ſeu quātum
in eo eſſet ab alio permitteret
occupari / nec i eis aut aliqua
parte ipſarū iura aliqua poſ
ſeſſiones aut tenutas haberet

a ¶ Virtutē. ad maiorē exp̄ſſionē inculcat hec verba.
b ¶ Exiſtere. nō p h̄ ſeq̄t̄ q̄ ſubiecti impatori ſint d̄ tpali dn̄io eccl'ie. fa. qd̄ no. lxxxi. di. legit̄ / ⁊ i ſpe. de feu. §. ij. v. xiiij.
c ¶ Veſtigijs. q. d. in īgreſſu italie iuramētū tale p̄ſtiterat. Sci re debes / ꝓut habet̄ etiā in pōtificali alſ ꝓuinciali q̄ rex romanoꝝ coronat̄ tri plici corona. Prima eſt ferrea quā recipit ab archiepō colonieñ in Aq̄ſgrani eiuſdē dio / ferrū autē forti tudinē deſignat / qua vincere debet rebelles ⁊ infideles ꝯcul care. Secūda ē argē tea. quam ingreſſus italiam recipit a me diolaneñ archiepō i villa modiciū. eiuſ d̄ dio. tm̄ ip̄e Henri. re cepit illam mediola. in eccl'ia ſancti Am broſij. argentū auteꝫ deſignās mundiciaꝫ ⁊ claritatem ſignifi cat ipſum principem talē eē debet̄. Tertia eſt d̄ puro auro qua coronat̄ p papā i ec cleſia ſancti petri ad altare ſancti mauri cij. ⁊ deſignat auruꝫ qd̄ oibus metallis ē excellentius / ip̄m im patorē alijs regibus ⁊ principib⁹ in potē tatu ⁊ iuſticia excel lentiorem eē debere. Sic olim in his trib⁹ metallis dabatur tri butum romanis. vt ſcripſi de fi. inſtru. in ter dilectos. ſup gl. indictio.
d ¶ Tactis. epi etiaꝫ cum fidelitatē iurāt. tangunt ſacra. vt ꝓ bat̄. ſ. e. ego enim. in fi. nō ſic q̄n teſtimoni um dicūt vel de calū nia iurant qd̄ dic̄ vt de iura. calū. c. fi.
e ¶ Exterminaret. idē verbuꝫ de her. excōi cam⁹. §. moneantur. ⁊ §. ſe. ⁊ dicitur qua ſi extra terminos vi te vel iuriſdictōis ſue eos ponere. vnde po nitur etiaꝫ ꝓ diſſipa tione deſolatione et exilio.
f ¶ Parentelā. alludit vulgari italicoꝝ ⁊ ponit̄ ꝓ affinitate. ꝯſanguinitatē eni iure nō poſſet. facit inſti. de leg. ag. tu. l. fi.
g ¶ Succeſſoꝝ. vide qd̄ no. ⁊ dixi. e. ti. veritatis.
h ¶ Reges. romanos vt ſequit̄. ⁊ p hāc lr̄am vr̄ q̄ rex ro. q̄ nōdū ē impator vel coronat⁹ priuilegia dare poſſit. de quo ſatis no. i ſpe. de reſcrip. p̄ñta. §. fi. v. itē qd̄ ē obtentū. ⁊ hoc diſputauit ⁊ tenuit Ja. de arc. cui⁹ q. ad lr̄aꝫ poſuit Cy. in. l. bn̄ a zenone. C. de q̄. ꝓ. Inno. in dec. venerabile. dic q̄ ſi ipator nō poſſit recipe coronā in loco debito. nihilomin⁹ auctēꝫ adminiſtrādi recipe pōt a colonieñ. archiepō / ad q̄ ſpectant vel ex ipſa electione hꝫ illā ſm̄ euꝫ. refert Hoſti. de v̄b. ſi. ſup quibuſdā / q̄ vidit in alamania p p̄ncipes iudicari ⁊ teneri. q̄ rex ro. poſt electiōeꝫ cōcordē / habeat oēm p̄tātem quā imperator / ⁊ q̄ vnctio nihil addit / ⁊ facit qd̄ no. Jo. xciij. di. legim⁹. vt ſcripſi ſup verbo poſtq̄ ſup v̄bo futurus. in gloſ. ſed q̄ pl⁹ eſt. vidi ⁊ habeo formas quarundā litterarū qui de regiſtris Inno. ij. dicūt̄ extra ete que manarūt ſup negocio diſcordie electionis. de qua loquitur decre. venerabilem. quarū altera dirigebat̄ archiepis epis prelatis ⁊ p̄ncipib⁹ alamanie ⁊ ſclauie vel ſclauonie. Altera ſpecialit̄ maguntino / inter alia referentes / q̄ in concuſſa cōſuetudo imperij facta certa rōni ꝯſona iure ſubnixa p patientiā ſe. ap. tolerata / ⁊ per tolerantiam approbata / hoc hꝫ / q̄ duobus electis i diſcordia vterq̄ adminiſtrat. vt rex / ⁊ oēm imperij iuriſditionē. exercet / qd̄ declarat ibi papa locum h̄re donec per papā alterius electio fuerit ap ꝓbata / aut reprobata.
i ¶ Conſtantinum. Diſputant aliqui. an donatio per conſtantinum facta ec. ro. in pſona. b. ſilueſtri. d̄ qua. xcvi. di. ꝯſtātin⁹. palea ē / valuerit. ⁊ an ſucceſſor illaꝫ reuocare potuerit. Acc. tꝫ q̄ donatio nō valuit. in auc. quō oꝫ epos p⁹ p̄m̄. coll. ſꝫ Jo. ſ. q̄ hoc no. lxiij. di. ego luduicus q̄ valuerit / ⁊ q̄ ſit irreuocabil̄ ꝓbat hec lr̄a. ⁊. ſ. d̄ elc. fūdamēta. §. ne ät. li. vi. ⁊ fa. qd̄ no. Hoſ. i ſū. d̄ imu. ec. §. penul. ad ff.
k ¶ Carolum. de quo. xi. q. i. volumus. de iudi. nouit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

seu quõlibet possideret: nec in eis etiã potestarie seu cuiusuis capitanie aut iurisditõez q̃cũq; ꝑ se. vł ꝑ aliũ exercet: quodq; vt prĩceps catholic⁹. ⁊ sepedicte ecclie aduocat⁹[a] atq; defẽsor ipsã iuuaret: ⁊ consilijs et auxilijs illi assisteret oportunis contra quoscunq; inobedientes et rebelles eidẽ: et p̃cipue cõtra occupantes seu turbantes terras predictas seu ꝓuincias vel partem quãlibet earũdem. ¶ Sub eodẽ etiam iuramento promisit ꝙ tam ipsam romanã ecclesiaz q̃ alias ecclesias libertatẽ eccłiasticaz bona iura p̄latos et ministros ecclesiaz ⁊ ipsarũ manuteneret cõseruaret atq; defẽderet: suo posse: et ꝙ ecclie romãe vasallos contra iusticiaz nullaten⁹ offensurus: deuotosq; fideles ecclesie etiã in imperio constitutos benigne tractaret: nec eos opprimeret contra iusticiam: aut quantum in eo[b] esset per alium opprimi sustineret. sed in suis potius iuribus et iusticijs conseruaret. ¶ Hoc quoq; iuramentum et etiam pristinum pro eo nobis per suos nuncios: vt premittitur prestitum: receptis sue coronationis insignijs. innouauit: ꝓut in patentibus litteris añ coronationem ipsã eius regio magno sigillo et alijs post coronationem eãdem eius imperiali aurea[c] bulla munitis. inde confectis litteris quas ĩ archiuis[d] romane ecclesie reponi et diligẽter conseruari fecimus. plenius continetur. ¶ Clemens. v. in concil. vienensi

De exceptionibus.

Excõmunicatiõis[e] exceptio. dilatorie[f] in qualibet parte litis[g] opponi[h] potest: termino peremptorio[i] ꝑ iudicẽ assignato[k] ad proponẽduz exceptões declinatorias et dilatorias[l] nõ obstante[m]: seruata tamen constitutione felicis recordationis innocentij pape quarti edicta circa hoc ĩ cõcilio lugdunen[n]. ¶ Clequitus in cõcił. vienẽsi.

De sententia et re iudicata.

Ut calumnijs[o] litigãtium occurratur is qui in beneficiali vel alia quauis[p] causa tres[q] ꝯtra se[r] ĩ petitorio vł possessorio[s] sñias[t] reportauit

a ¶ Aduocatus. vide qð nõui ⁊ scripsi ð elec. venerabilẽ. ꝟ.
b ¶ In eo eẽt. facit. xliij. di. ephesijs. xlvij. di. ad nos: ꝙ aut
c ¶ Aurea bulla. pꝫ ꝙ ꝙ añ coronationẽ: de testi. ꝯstitutus nõ vtitur bulla sꝫ sigillo: sic ⁊ papa aliter vtitur bulla ante coronationẽ q̃ post. vt no. in fi. li. vi. super data: priuilegia imꝑialia cũ aurea bulla vidisse ñ memini nisi vnũ nec etiã multũ vr̃ expediens priuilegijs bullã aureã appendi: propter p̃ciositatem eni metalli est ð subtractione bulle periculum: ob quã etiam cãm prudẽtes prelati: ⁊ principes tẽporis nostri: sigillis argenteis vel aureis ñ vtuntur.
d ¶ Archiuis. habetur idẽ verbũ. C. de fi. instru. auc. ad hoc xxx. q. i. peruenit. vt ibi no. dicuntur archiui armarij librorum ⁊ deriuatur ab archa: hiero. ĩ. prologo hester dicit seipm librũ leuasse de archiuis hebreoꝝ: vide no. de ꝓba. cum cãm. de p̄scrip. ad audictiam.
e ¶ Excõis. se sumat: reprobans ꝙ no. hostiẽ. e. ti. pastoralis. qui dixit obstare lapsum termini huic exceptioni ꝓponende. licet vbi termin⁹ statutus nõ est opponi posset vsq; ad sñiam ⁊ approbat quod ibi not. Ber. ⁊ hostien. ⁊ Guil. in spe. eo. tit. §. ij. ꝟ. sed nunquid p⁹: ⁊ intelligitur hoc ð maiori excõicatione q̃ repellit ab agendo. s. e. a nobis. fa. de sen. excõ. si quem.
f ¶ Dilatorie. s. ad differendã litẽ actoris excõicati. de iudi. intelleximus: opponitur eni interdum in vim ꝑemptorie: puta ad ꝑimendã electionem ꝓpter excõicationẽ eligentiũ vel electi. quo casu locũ nõ hꝫ decre. pia. e. ti. li. vi. ibi no. dicit Guil. in spe. ꝙ etiã quando opponitur ꝯ iudicẽ vel ꝯ procu. non obstat lapsus termini: hoc no. in predi §. ꝟ. quid si termino. ⁊. ꝟ. se. de secundo dixi de procur. in nostra.
g ¶ Litis. principalis: de causa vero appellationis plene scripsi. e. ti. significauerunt in tex. ⁊ super glo. p.
h ¶ Opponi. quadruplex huius iuris ratio habetur ĩ decre. pia. in prin. glo.
i ¶ Peremptorio. tenet hosti. in decr. pastoralis. ⁊ Guil. in spe. de dila. §. i. ꝟ. exceptorie. ꝙ talis terminus etiã si hoc nõ exprimatur intelligitur ꝑemptorius. alle. decre. consuluit. de offi. dele. hoc probat littera filius decre. pastoralis. ⁊ Guil. ibi extunc vt ibi scripsi: sed dato ꝙ iudex peremptorie exp̄sit non obest: hoc vult hec littera.
k ¶ Assignato. iste terminus assignari debet ad petitionem actoris nõ rei: vt satis dixi. s. eo. pastoralis.
l ¶ Dilatorias. nũquid ad ꝑemptorias ꝓponẽdas possit iudex statuere peremptorium. fuit opi. ꝙ nõ. de qua. s. e. pastoralis. super. i. glo.
m ¶ Nõ obstante. hãc opi. in decre. pastoralis approbare solebã hac rõe q: quadruplex rõ illi⁹ dec. pia ita viget post terminũ sicut pri⁹. Itẽ q: li. cõtes. ẽ quasi q̃dam ꝑemptori⁹ terminus dilatoriarum de re iudi. inter monasteriũ: ⁊ tamẽ post illam proponitur hec exceptio. Item terminus dat⁹ ad exceptionẽ illã ꝓbãdam qui lapsus est nõ ĩpedit illã proponi ð nouo. ergo nec termin⁹ datus ad ꝓponẽduz. Item sñia nõ preiudicit viã huic exceptioni. multominus termini lapsus: hec oĩa ꝓbantur in pre. decre. pia. Ex his rõnib⁹ puto decre. hanc locuz habere etiã si nomiatim de exceptione excõmunicationis terminus datus eẽt: nec eni põt iudex beneficium iuris auferre. ratio per quod est sibi commissum ꝙ in q̃libet parte litis illaz opponat. de reg. iu. indultum. cum concor. li. vi.
n ¶ Lugdu. s. eo. ti. pia. li. vi. que statuit sub qua forma ꝓponatur. ⁊ quotiẽs termini probandi ⁊ penam non probantis.
o Ut calũnijs. Casus. qui tres sñias ꝯrias in quauis cã reportauit de illarum nullitate nõ agit nec excipit ipsarũ executione nõ facta: ⁊ respicit etiã pẽdẽtia: nouũ ⁊ equũ qð hic dicitur cui est si. s. e. com. de seques. pos. c. fi. ⁊ huic prin. concor. de penis calumniam.
p ¶ Quauis. includit spirituales quasi spirituales crimiales ciuiles ⁊ mixtas. Jo. an.
q ¶ Tres successiue ⁊ super eodem articulo. nõ eni locum hꝫ hec pars qñ super diuersis tribus articulis. licet eiusdẽ cause tres interlocutorie sunt late cõtra partem.
r ¶ Contra se. de tertio q̃ vult propter suum interesse executionem sententie impedire. habetur. e. ti. cum super. ⁊ ibi satis no. Inno. ⁊ hosti.
s ¶ Possessorio. ꝯcor. p̄di. decre. i. de sequestra.
t ¶ Sñias. nõ dicit diffinitiuas. sicut. ĩ. parte proxi. ꝑ qð ptꝫ in interlocutorijs qua ⁊ facienda sit executio locum habere.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

quod hic dicit̃. ⁊ quo iure petatur executio vide ĩ ſpe. ꝺ ſen. exeꝯ. §. penul. circa fi.

a ¶ Agendū. de nullitate. modos nullitatis ⁊ coram quo iudice agatur de nullitate. ⁊ an coraꝫ iudice appellatiōis de hoc agi poſſit ſcripſi poſt Inno. ⁊ Hoſt. e. ti. c. i. de ap. dilecto. ex ſp. e. ti. §. iuxta ꝑ totum ⁊ ad fi. ⁊ ibi ī ꝟ. ſꝫ ſi cauſa tractat̃ an ſnia ꝓnūciata nulla ex priorib⁹ actis cauſa iudicetur.

ad agendū[a] de nullitate ipſaꝝ vel alicui⁹[b] ex eis nullaten⁹ admittat̃[c] donec[d] hui⁹ ſnie plenarie[e] fuerint executiōi mādate. ¶ Similit̃ ſi ille ꝯtra quē tres ſnie diffinitiue[f] late fuerint[g] ab interlocutoria vel grauamine añ ꝑlationē ipſaꝝ vel eaꝝ alicui⁹[h] ſe appellaſſe[i] ⁊ cāꝫ appellatiōis hmōi[k] adhuc pēdere[l] ꝓponat ſniarū ꝑdictaꝝ executionē tali ꝓtextu nolum⁹ impediri[m] q̇ ad cās qualitcūqꝫ etiā ꝑ appellationē pēdētes[n] duximus extēdēda. Idem.

Paſtoralis[o] cura[p] ſolicitudinis nobis diuinit⁹[q] ſuper cūctas chriſtiani[r] populi natiōes iniūcta nos[s] inuigilare[t] remedijs ſubiectorū eorundē periculis obuiare et ſcandala remouere compellit. ¶ Sane[v] cū iam dudum inter quondā henricū impatorē[x] romanoꝝ ⁊ chariſſimū in chriſto filiū nr̃m robertū ſicilie regem grauis fuiſſet materia turbationis exorta. aſſerēte[y] deinde impatore ꝑdicto ꝙ cū q̇buſdā ipſi⁹[z] ſubditis[a]. rex ꝯſiderationes ⁊ ꝯſpiratiōes[b] fecerat ī ipſius maieſtatis offenſam. ⁊ qꝫ tractauerat ⁊ ordinauerat[c] vt ciuitates q̄dā ſub imperij ⁊ imperatoris eiuſdē obediētia ꝯſiſtentes ꝯtra eū ⁊ imperium re

b ¶ Alicui⁹ ex eis. hoc intelligo qn̄ ſimpliciter in ſecūdo ⁊ in tertio iudicio ꝯfirmata eſt ꝑma ſnia. ⁊ ſi diuiſa ꝯtinebat capita vl' vnū ſepabilit̃. licet certa pte fuerit infirmata. tn̄ q̇ ad illa capitula vel pt̃e in qua vel qbus cōfirmata fuit. ꝑmo ⁊ ſcđo dicam hoc locuꝫ h̃re ⁊ in aliꝭs nō exemplū patet de teſta. raynuti⁹ et. c. raynaldus.

c ¶ Admittat̃. ꝑ hanc lr̃am videt̃ ꝙ etiaꝫ ſi nō petat victor executionē. ꝑ modū tamen exceptiōis repellere poterit de nullitate agentē. ⁊ eſt ſi. qꝺ plene ſcripſi de or. cog. c. fi. vltro ergo ſe offerat executioni ⁊ ſententijs parcat ſi de nullitate vult agere. ꝯcor. de or. cog. cum dilectus.

d ¶ Donec. facta ergo executiōe poterit agere. ⁊ ſi obtinebit in cauſa nullitatis. obtinebit etiā reuocationē executiōis. fa. de reſti. in inte. ſuſcitata. C. ꝺ ꝑci. impe. of. auč. q̄ ſupplicatio

e ¶ Plenarie. ꝯcor. de reſti. ſpo. c. fi. ⁊ patet ꝑ hoc verbum ꝙ non facta executione etiam minime partis eius qꝺ ꝓnūciatum fuit impedietur agens. ſi. iij. q. i. reintegranda.

f ¶ Diffinitiue. hoc non expreſſit. ſ. ꝓxi. rn̄.

g ¶ Fuerint. ſucceſſiue. vt. ſ. dixi. qr victus a ꝑma ⁊ a ſecūda ſnia appellauit. a tertia x̃o n̄ potuit appellare. ꝺ ap. ſua nob

h ¶ Alicui⁹. maxime in vltima hoc ꝓcedit cuꝫ. ſ. dico me appellaſſe a grauamine illato per iudicē ſecūde appellatiōis. q̄ appellatione pendente ꝯfirmauit ipſe iudex primā ⁊ ſecūdaꝫ ſententiā. hoc dico. quia ſi a grauamine illato per iudicem ꝑme appellatiōis appello. ⁊ iſte poſtea fert diffinitiuā. ſi ab illa non appello. non erit dare tertiam diffinitiuā multo min⁹ ſi appellarem a grauamine iudicis cauſe ꝑncipalis ſi x̃o appellauero ab illa ſententia. ⁊ vtranqꝫ appellationē ꝓſequor tūc ꝓcedere poſſet caſus iſte. fa. cle. ſ. de do. ⁊ ꝯtu. ſi autem.

i ¶ Appellaſſe. ꝓponat quod eſt. ſ.

k ¶ Hmōi. emiſſe ante ſententiā ab interlocutoria ⁊ ĝuamie cuius ꝓſecutio forte ſtudioſe differtur. vt videatur finis cauſe principalis.

l ¶ Pendere. alias appellaſſe non iuuaret illum ſi deſerta vl' ꝯtra eum finita eſſet illius appellatiōis cauſa. ¶ Sed q̇d ſi dicat ſe ſic appellaſſe ⁊ cauſam appellatiōis finitam ꝓ ſe. ſ. quia ꝓnunciatū fuit bene appellatū. ¶ Dic ꝙ etiam tunc non impedit̃ executio pe. rn̄. ſ. ꝓxi. allegat enī nullitatē. quia per id ꝯſtat iudicem a quo fuit appellatū diffinitiuam ferre non potuiſſe ſed ſi aduerſarius ab illa ꝓnūciatiōe qua ꝓnūciatū fuit bene appellatū infra tps debitum appellaſſet. tunc adaptaret̃ hec littera. quia adhuc illius appellatiōis cauſa penderet.

m ¶ Impediri. licet ergo expendentia illius appellatiōis dubitetur an ſaltem vltima ſententia tenuerit. vult tamē ꝙ fiat executio ſaluo iure retractatiōis tam ſententie ꝙꝫ executiōis ſi iudicetur bene appellatū. vt dixi. ſ. proxi. rn̄. non enī impedit hec littera appellationis illius ꝓſecutionem. dūmodo ipſius fatalia non ſint lapſa.

n ¶ Pendentes. vide. ſ. e. ꝫ. de iudi. diſpendioſam in fi.

o Paſtoralis. Caſus. ¶ Tres partes principales habꝫ hec cōſtitutio. ſ. exordium narrationem ⁊ ꝯcluſionem. ¶ Prima ponit exordium breue. ¶ Secūda ibi ſane narrans cauſas ⁊ effectum cuiuſdam ſentētie late per quondaꝫ impatorem henricū in regem robertum cum ſuppletione defectuum oſtēdit nullitatē illi⁹ iā ex ipſi⁹ cauſis aliꝭs inſertis ī illa ꝙꝫ ex perſonis a quo ⁊ in quem ſentētia lata fuit. ¶ Tertia ibi vt igitur ꝯcludēdo declarat illaꝫ ſententiam irritam ⁊ illam etiam irritandā quatenus defacto ꝓceſſit. ¶ Secūda ſubdiuidit̃. quia primo narrat ſentētie cauſas defectum ⁊ ſuppletionē vt dixi. ſecunda ibi. verum. ſubijcit illam examini ⁊ dicit q̄re. Tertia ibi notoriū improbat citationem ⁊ proceſſum ex metu citati ratione aſtantium imperatori ⁊ ratione loci. Quarta. ibi. vt illud. illam improbat ratione loci in quo ⁊ de qua citatio facta fuit. Quinta ibi deniqꝫ concludendo contra ſententiam prius ſoluit duplex obſtaculū quo dici poſſet regem vaſallum imperij ⁊ in imperium deliquiſſe. ſexto ibi rurſus. oſtendit diuerſis modis in illa ſentētia imperatorem ſue poteſtatis terminos exceſſiſſe. ſeptimo ibi ceterum. ſoluit ſuppletionem defectuum quam in ſententia fecit imperator.

p ¶ Cura. hic incipe ꝯſtructum. ⁊ tale vel ſimile puto ꝙ erat exordium deciſum de decre. paſtoralis in compi. Grego. ſub diuerſis titulis collocata. vt dixi de reſcrip. paſtoralis. in ꝑncipio.

q ¶ Diuinitus. per x̃. illud paſce oues meas Io. vlti. de cle. ſignificaſti. de maio. ⁊ obe. ſolite.

r ¶ Chriſtiani. ꝺ homi. pro humani. li. vi. ⁊ fa. extraua. boni. vnam ſanctam. ⁊ facit hec littera ad id quod dixi. ſ. eo. ꝫ. de teſti. c. i. ſcilicet ꝙ regulariter iudeos non compeſcit eccleſia.

s ¶ Nos compellit quod eſt. ſ.

t ¶ Inuigilare. ponitur hic in pro valde. ſicut de fideiuſſo. c. i. de quo vide in ſpe. de diſp. ⁊ alle. §. poſt hec. x̃. illis ſibi imponitur. ⁊ huic exordio concor. probe. ſexti. de of. dele. officij. eo. lib.

v ¶ Sane narratio.

x ¶ Imperatorem. inchoauerat enim diſcordia eo nondum coronato. ſ. e. compi. de iureiur. c. i. poſt prin.

y ¶ Aſſerente. forte veraciter quod tamen ſententia non iuſtificat. vt ſequitur in. §. rurſus.

z ¶ Ipſius. impatoris vel regis. primū placet.

a ¶ Subditis. idem ſi cum non ſubditis vel hoſtibus. C. ad l. iul. maieſta. ſi quis canonizata. vi. q.

b ¶ Conſpiratiōes. vide qꝺ ſcripſi de iudi. exhibita.

c ¶ Et ordinauerat. rex romanoꝝ Robertus.

b

d Fulte. i. munite firmate vel adiute.
a Etiam. in vrbe romana. s.
b Absentē. an sup crimie ꝯ absentē sñia ferri possit no. ꝺ do
c Declarato (vtile ꝯsiliū est in noto- lo ⁊ ꝯtu. veritatis.
rijs sic interloq̄ ⁊ fa. ad no. de iureiu. ad nr̄am. iij. ꝺ. de of. de
leg. c. i. li. vi.

dek ħ colligi ꝙ ñ solū assigto loco notorie ñ tuto possit appel
lari etiā exceptiōe ñ apposita. ſ; etiā ꝙ sine ap. citatio ñ artet
et fa. qꝺ no. in spe. ꝺ cita. §. i. ꝟ. itē. ꝙ citatio fit ad locū. i. ⁊. ij
ꝟ. sed q̄d si citatꝰ ⁊ qꝺ no. Inno. ⁊ Host. de dila. c. ij.
t Stipatū. q̄si vallatū circūdatū vel fulcitum

d Supplēdo. ꝺ ef-
fectu huius clausule
videas ī spe. ti. ij. §.
nūc ostēdēdū. ꝟ. xviij
e Si q̄s. s. defectꝰ.
f Pre. i. q. v. pñti
um. de offi. custo. c. i
g Nouerca. sic se
h; nouerca ad puig-
nos q̄ seuire solet ī il
los. sic se h; ad iusti-
ciam volūtas p̄cipi-
tantis iudicis ħ intē
dit. Inde dixit q̄dā
Gaudet ī afflictos se
uire nouerca ptās.
Sic etiā dicit canon
ꝙ negligētia ē nouer
ca eruditiōis. lxxxiij
di. nihil. Io. an.
h Precipitatione
de iniq̄tate d̄r ꝙ oia
p̄cipitat. de pe. di. iij
inē ħ hircū. i. ⁊ est p̄-
cipitiū qꝺ fit sine mo
do ⁊ cū piculo. de se
pul. ex parte.
i Profutura. vt ec
cle. bñ. c. vno.
k Lime. vij. q. i. §.
cū g. ꝟ. ferrū ⁊ ē in-
strumētum fabrile ⁊
ferreu; q̄ metalla ro
dunt polliunt minu
untur ⁊ purgantur.
l Librami. habet
ħ verbū. xlv. di. ois
de re iudi. cū ēni. li.
vi. ⁊ ē librare p librā
q̄ certū h; pōdus ali
q̄d pōderare vel eq̄-
re. inde d̄r ꝙ ī mense
septēbri sol ingredit
signū libre quia tunc
dies ⁊ noctes eq̄nt.
m Laut. ex cā faci
le dep̄hēdit iniq̄tas
sñie ꝺ resti. in inte. tū
ex lr̄is ⁊ iō dat ꝯsili-
um ne cā exp̄mat. ꝺ
re iudi. sicut.
n A q̄. s. impatore
o Et in quē. s. regē
p Illiꝰ sententie.
q Exercitus. colle
ctio hoiu; ī expediti
one.
r Suos ꝓpinq̄s fa
miliares ⁊ subditos
s Notorio. fa. hec
lr̄a ad ea q̄ scripsi de
ap. ex pte. i. Nam vi

bellarēt. gētesq; sue ipsiꝰ fulte[d]
subsidio. nōnullas alias impe
rij ciuitates ⁊ castra inde vio-
lenter eiectis ipsiꝰ impatoris offi
cialibꝰ occuparūt. ⁊ ꝓ ipso re
ge occupata tenebāt. ac alias
etiam[a] in vrbe ⁊ alibi in impe-
rij ⁊ impatoris eiusdē ꝯtēptu;
et sue maiestatis iniuriā ⁊ reipu
blice detrimētū multa grauia
fuerūt p regē eūdē ac maliciā
et instigationē ipsiꝰ tam a suis
stipēdiarijs q̄; a subditis impa
toris cōmissa p̄habitis p impa-
torem eūdē q̄busdā ꝓcessibus
ꝯtra eū absentē[b] tñ q̄uis legi-
time iuxta impatoris assertionē
citatū. ac ꝙ supradicta erant
notoria p impialē interlocuto
riā declarato[c] impator ipse re-
gem affirmās ꝓpter p̄missa le
se maiestatis criminis reū esse. in
eū pemptorie vt dixit ⁊ suffici
enter citatū. sed cōparere con
tumaciter recusantē tanq̄; re-
bellē ꝓditorē ⁊ hostē imperij
ac reū criminis supradicti ꝑua-
tiōis oiu; dignitatū quocūq;
cōp̄hensaru; titulo ⁊ q̄bꝰ se
intitulabat rex ipse auctorita-
tum quoq; honoꝝ ꝓuinciarū
terrarū bonoꝝ iuriū ⁊ iurisdi-
tionū tā ppetuoꝝ q̄; tpaliū. et
si q̄n veniret in sua; ⁊ imperij
fortiā mutilatiōis etiā capitis
sñiam ꝓmulgauit. oē; supplē
do[d] defectū. si q̄s[e] forsitan fue-
rat ex solēnitate iuris omissus ī
ꝓcessibꝰ memoratis. p̄missa vt
asseruit faciēs exigēte iusticia.
et de impiali etiā ptāte Ve
ru; q: hmōi sñia q̄ nō a discre
tione mr̄e[f] virtutū sed a nouer
ca[g] iusticie voluntaria. s. iudi-
cantis p̄cipitatiōe[h] ꝓcessit. par
tus forsan se deteriores hr̄et.
si ipsiꝰ sñie in efficacia ī publi-
cum p̄cone iusticia non ꝑdir;
Nos circa eam tali vti ꝓui
sione volentes. que detectis ip-
sius defectibus. seminata per

eam extinguat pericula. ⁊ ī ra
tione reddenda sit posteris ꝓ
futura[i] ipsam subijciendā esse
ꝓuidimus lime[k] iusticie ac re-
cte libramini[l] rationis. Eiusdē
igitur causis[m] ⁊ ꝯtinentia nec
non ꝯditione illoꝝ a quo[n] ⁊ in
quem[o] lata fuit. diligenti ⁊ de-
bita ꝯsideratiōe pensatis patē
ter ex eis illius[p] astruitur eui-
dentia nullitatis. ⁊ manifeste
arguitur temeritas promulgā
tis. Notoriū quippe ac in-
dubitatum existit. ꝙ grandis
exercitus[q] tempore dictorum
processuū ⁊ sentētie ꝯtinue im
peratori assistens regem ipsu;
et suos[r] persequebat odio ca-
pitali. pisanaq; ciuitas in qua
lata fuit memorata sententia.
regem capitali habebat odio
notorio[s] ⁊ antiquo Esto igi
tur ꝙ rex ipse alias ad premis
sa fuisset legitime per impera-
torem citatus. nunquid veni-
re debuit ad iudicem exercitu
feroci ac grandi. ipsiq; citato
vt premittitur odioso stipatū[t]
Nunquid etiam debuit com-
parere in loco admodum[v] po-
puloso. multum potenti. ac p̄-
fato[x] in eum odio prouocato.
quis enim auderet vel qua ra
tione aliquis teneretur ꝯsisto-
rij[y] talis subire iudicium. ⁊ se ī
hostium sinu[z] reponere. ac ad
mortem per violentam[a] iniuri
am non per iusticiam inferen-
dam vltroneū se offerre[b]. Hec
quidem iure timentur. hec de
more vitantur[c]. hec humana
fuit ratio. hoc abhorret natu-
ra[d]. Desiperet[e] igitur qui ci
tationem hmōi saperet artasse
citatum. vt illud tanq̄; notissi
mū nullatenus omittamus. ꝙ
regem extra districtum[f] impe-
rij in regno. scilicet sicilie noto
rie ac continue tempore supra
dicto morātē citare nō potuit
impator. nec citatio si quā for

v Admodū. ꝓ val
de. sic in decre. rōni.
ꝟ. nos itaq;. ꝺ. c. ꝯ. ꝺ
iureiuran. li.
x Ac p̄fato. capita
y Cōsistorij. idem
ꝟbū. ij. q. vi. anterio
rū. §. ad ħ. ⁊ auē. sed
lis. ꝺ ap. ex insinua-
tiōe. ⁊ d̄r a ꝯsisto. tis
Host. v. in pn. sede-
bat sup soliū suū ī cō
sistorio palatij.
z Sinu. idē ꝟ. xiij.
q. i. §. ij. circa fi. ꝺ iu-
deis ⁊ si iudeos. et
huic concor. vt lit.
non ꝯte. accedēs. ij.
vbi patet ꝙ ñ suffice
rēt lr̄e de ꝯductu.
a Per violentā. p
hanc lr̄am videt ꝙ si
captiuus ad penam
vel piculū mortis re
laxat iuramēto suo
de redeūdo ad carce
rē certa die. si mors
erat iniuriosa redire
nō teneat alias tenet
b Offerre. q. d. nul
lus nisi ex multe pa-
tientie merito. sicut
Amb. xxiij. q. viij.
conuenior.
c Vitant. etiam p
volucres Ouidiꝰ. ij.
ꝺ re. amoris q̄ nimis
apparent retia vitat
auis.

d Natura. qua q̄s
nō solum seipsum s;
nec alium vult offen
di. Inde Tullius li.
iij. de of. homo natu
re obediens hoi no-
cere non potest.
e Desiperet. ꝯcor.
de renū. nisi cum pri
dem. ꝟ. sed dices.
f Districtum impe
rij. per hāc litterā ⁊
sequentes pat; ꝙ im
parator non distrin-
git totum orbe; lic;
dicatur dñs mūdi. ff
ad. l. ro. de ia. l. dep̄-
catio. vij. q. i. in api-

bus. ſa. tñ. ꝑ ipſo ius cõe. q̄ fundat intẽtionẽ ſuã in orbe ſicut epm̃ in dioc̃. de q̄ ſcripſi poſt Doſt. de of. arch. c. ſi. ſup. i. gl.
ʒ Artauit. de ꝯſti. c. ij. li. vi.
a Nequaq̃. aſſerit purã negatiuã quã ꝑcipe poterat.
b Requiſiti. h̄ ⁊ in inferiorib⁹ declarat no. de fo. cõpe. c. vl. i ꝑn. iij. q. vi. c. i. ƌ rapto. c. i. de hac reqͥſitione vide q̃ no. ī ſpe. ƌ cõ. iudi. adi. §. i. ẍ. ſed quõ. ⁊ de accu. §. i. ẍ. ſed nunq̃d et. §. fi. ẍ. vt aũt.
c Eſſent. ꝑ ipſius coronatiõe. vt in. c. romani. ʒ. de iureiu.
d De ꝓceſſib⁹. de diſcordia bene ſciuerat prius de iureiur. romani.
e Forſan. nõ eſt nõ dubitatiõis. de h̄ de teſta. c. ij.
f De more. ſed nũquid de iure voluit ꝙ deſciderẽ accu. in l. ſicui. §. fi. ff. ƌ accuſa. dicit ꝙ remiſſio iſta fit ex vrbanitate vel ex volũtate. vel locũ hʒ ſm̃ eũ cũ reõ latitat. q̃ etiã videt̃ placere Inno. ƌ rapto. c. i. ſʒ gl. ibi ⁊ ho. dicũt in oĩ ꝗui delicto r̃emiſſionẽ fieri ad iudicẽ delicti. per. §. ſi. vera q̃s compꝰ henſor. i auc̃. vt nulli iud. col. ix. imo dicũt q̄dã ꝙ iudex delicti ad h̄ p̄t cogere iudicẽ ſub q̄ degit per verbũ iubem⁹ ibi poſitum q̃ ẽ nc̄citatis xiij. q. i. q̃ ꝑcipitur ff. ꝙ iuſſu. l. i. ⁊. ij. ſʒ et ſic nõ ob. quod ƌr ꝙ par in parẽ nõ hʒ imperiũ. de ele. innotuit cũ in h̄ iudex delicti ſit maior. ⁊ h̄ placuit Ja. ƌ ra. ⁊ pe. i auc̃. qua i ꝓuicia. C. vbi de cri. agi. opor. ⁊ pro his fa. q̃ no. hu. lxvi. c. fi. ꝯ eos fa. q̃ ibi no. Jo. q̃ credo veri⁹. ſ. ꝙ male faciat iudex reqͥſit⁹ ñ remittẽdo. ſʒ tñ q̄ reqͥrit ſi alias ñ eſt illi⁹ iudex. illũ cogere vl' punire ñ poterit. ſed aget corã ſupiore illi⁹ ad q̃ fa. de fo. cõpe. rõna. §. ꝯpetẽs li. vi. ibi ad denũciationẽ nõ dic̃ ad mãdatũ vel ꝑceptũ. fa. etiã de of. or. paſtoral. in ꝑn. ⁊ q̃ no. ƌ of. dele. prudẽtiã. §. adijcimus i vl. gl. nec ob. illud ẍ. iubem⁹ in. §. ſi ẍo. qꝛ lʒ impator ibi iubeat. ñ dat ꝑ illud iudici reqͥrẽti ꝑtãtẽ iubẽdi vl' puniendi. ñ ꝯceſſum igit̃ nõ attẽtet. xxv. q. ij. amputato. dicũt etiam ꝑdicti dñi legũ ꝙ iudex reqͥſit⁹ remittet ſine aliq̄ cognitiõe. tũ

ſan ƌ ipõ ĩfra impij fines fecit citatũ extra imperiũ cõſtitutũ artauit[a]. Nos quoqʒ regis ordinari⁹ iudex ꝙ ad impatoris iudiciũ citarem⁹ vel citari aut remitti facerem⁹ eũdẽ nequaq̃[a] fuim⁹ reqͥſiti[b] imo licet ad nos ⁊ curiã nr̃am ꝑrib⁹ ill' rumores freq̄nter de curia imperatoris venirẽt ⁊ iuxta eũ etiam q̄dã ex frib⁹ nr̃is eſſent[c] prius tñ dicte ſñie promulgatio. ꝗ aliq̄d ƌ proceſſib⁹[d] añcedẽtibus ad audiẽtiã nr̃am ꝑuenit. Deniqʒ licet rex ipſe terras aliquas ab imperatore tenere dicat̃ in feudũ non tñ in eis. ſed ĩ regno ꝑfato domiciliũ ſuum fouebat. vñ impator in ipſius ꝑſonã nullaʒ ratiõe terrarũ hmõi. niſi ex natura feudorum debitã ſupioritatẽ habebat. Q̃ ſi punitio criminis infra diſtrictũ impialeʒ cõmiſſa ad impatoreʒ forſan[e] ꝑtinuiſſe aſſerat̃. Verũ eſt q̄dẽ ſi i eodẽ diſtrictu fuiſſet inuẽt⁹ delinquẽs. vel ad illũ ƌ more[f] remiſſus. Dici ne ergo ſñia meruit q̄ a iudice q̄ ꝑ regẽ tute adiri nõ potuit. ⁊ in loco notorie vt ꝑfert̃ nõ tuto. ĩ abſentẽ nec citatũ[g] legitie ac inauditũ per cõſeq̄ns ⁊ indefenſum ñ maturo fuit iudicio ſed ꝑcipitio. ⁊ ƌ tãto ꝑſertim crimie promulgata. Rurſus nõ eſt ſilẽtio relinq̄ndũ ꝙ ipſe rex nr̃ ⁊ eccl'ie romane ratiõe regni predicti notorie ſubdit⁹. hõqʒ ligi⁹[h] et vaſallus ac ĩ eodẽ regno non vt ꝑmittit̃ in impio certũ cõtinuũ ⁊ notoriũ ſuũ hñs domiciliũ ac originẽ[i] inde trahens. impatori eo mõ nõ ſubfuit[k] ꝙ in eũ crimẽ leſe maieſtatis cõmiſerit. ꝗtũlibet oĩa ĩ ſñia ſupradicta cõtẽta veritatẽ indubiã cõtinerẽt ſicqʒ nedũ cũ iure. imo nec cũ iuris colore tulit impator ſñiam ſupradictaʒ in regẽ ex cã q̄ veritatis ſubſiſtẽtiam nõ habebat[l]. propt̃ quã[m] etiã quaten⁹ ĩ eo fuit rege eundeʒ priuãdo regno ⁊ regia dignitate. ac terris etiã alijs ⁊ iuriſdictiõib⁹ ꝑpetuis ⁊ tꝑalib⁹ q̄ ſub eo nullaten⁹ vel ab eo. ſed a nobis ⁊ ſub nobis tenebat. necnõ procedẽdo contra regem eundẽ ex illis q̄ ꝑ ipſi⁹ ſtipẽdarios ac nõnullos impe ratoris eiuſdẽ ſubiectos ꝑ maliciã ⁊ inſtigationẽ regis ipſius cõtra eũ fuiſſe cõmiſſa in vrbe dicebat. Cũ ⁊ ſi illa fuiſſent ibidẽ reuera cõmiſſa. punitio tñ eorũ ĩ regem veluti extra diſtrictũ[n] impij cõmiſſorũ ad imperatorẽ nullaten⁹ ꝑtineret. inhibẽdo etiã in eadeʒ ſñia ſub magnarũ appoſitiõe penarũ. quarũ aliq̄s ſibi applicari mãdauit. ne q̄s dicto regi ꝑſumeret ĩ ſuis r̃ndere debitis[o]. in ipſius ue familiaritate vel ſeruitio remanere. aut eidẽ cõtra ipſũ impatorẽ quouis mõ impẽdere cõſiliũ auxiliũ vel fauorem cũ debitores ſeruitores ⁊ auxiliatores hmõi extra imperiũ et ĩ regno cõſtituti ꝑdicto nullaten⁹ impatori ſubeſſent. nec ex cõmittẽdis ĩ regno eodẽ di

q: ꝑſumptio ẽ ꝓ iudice reqͥrẽte. ƌ renũ. in ꝑñtia. tũ qꝛ reqͥſit⁹ eſt mer⁹ executor. ƌ of. dele. paſtoral. §. ꝑterea. C. ƌ execu. rei iu. ſi vt ꝑponis. ⁊ ꝓ eis fa. ꝑ. l. ſicui. §. fi. ff. ƌ accu. q̄dã ꝯ ꝙ ꝑcederet aliq̄lis cognitio. alias ſine cã infamaret̃ q̄ ſic ſtatim ligatus remitteret̃ ad h̄. ff. de cuſ. ⁊ exhi. re. l. diu⁹. fa. C. ƌ exhi. re. l. fi. C. vbi de cri. agi. opor. l. i. ⁊ h̄ in ſua diſputatiõe tenuit h̄ barth. ƌ prãtis ꝑ ꝑdi. l. diu⁹ induceſ etiã. l. nec in arbitris C. de arbi.
g Citatũ. vide q̃ no. ⁊ dixi. e. ti. tenor in glo. penulti.
h Hõqʒ ligi⁹ ƌ homagio habet̃ ƌ accuſa. veniẽs ƌ ſymo. ex diligẽti. ƌ exceſ. ꝑl. grauẽ. de reg. iur. c. fi. q̃ alias ƌr hõis ligium. ƌr aũt ligi⁹ q̄ſi legalitatẽ ſeruãs. de h̄ martin⁹ ƌ fano cõpoſuit q̄dã tractatum quẽ ponit ſpeculator ⁊ lati⁹ ꝓſequit̃ ƌ feudo. §. ij. ⁊ vt ibi no. hõis ligiũ fit imperatori vel rei nullius alteri⁹ fidelitate ſalua. ſʒ ĩ vaſallitico vel fidelitate refuat̃ ſaltẽ impatoris fidelitas vel auctoritas. ĩ li. feu. de ꝓhe. feu. ali. l. impialẽ. nec videt̃ q̃s eẽ poſſe. ligi⁹ duorũ. ſʒ bñ p̄t eẽ ligius vni⁹. ⁊ vaſall⁹ alteri⁹ vt h̄. vel vaſallus pluriũ. ⁊ ibi ƌ h̄ ẍ. decio. ⁊. ẍ. ſeq̄n.
i Originẽ. nõ. ꝓ foro origis ƌ q̄ de parro. c. fi. i. i. gl. ƌ tẽ. ordi. cũ nullus. li. vi. i ſpe. ƌ cõpe. iud. adi. §. i. ẍ. xlij. ⁊. xliij.
k Nõ ſubfuit. inq̄uit ꝑ ñ ſubditũ crim leſe maie. ñ cõmitti.
l Nõ habebat. no. nõ valere ſñiaʒ ex cuius tenore deꝑhẽdit̃ euidẽs iniq̄tas. de h̄ dixi p⁹ Inno. e. t. cũ ber. ſup ẍ. ꝯceſſim⁹.
m Propter quam etiam. tolle h̄ ĩtam q̄ eſt in fi. huius. §. propꝛie terminos poteſtatis exceſſit in meiſem noſtram ⁊c̃.
n Diſtrictum. cum roma ſit de temporali dominio eccleſie lxiij. di. ego Ludouicus. xxiij. q. viii. igitur. de elec. fundamẽta. lib. vi.
o Debitis. quid de debitorib⁹ per iuramentũ obligatis h̄ poſito ꝙ hec ſententia fuiſſet iuſta ſcripſi poſt Doſt. de cenſi. ſignificauit. ſuper glo. ij.

ctis poſſent pēis reſtrigi vł ali
qualiter cōdēnari ꝑ ipſuꝫ. ab
ſoluendo quoqꝫ ab oī fidelita
teᵃ obligatiōe ſeruitio promiſ
ſione ac pacto prouincias oēs
ciuitates caſtra ⁊ loca ipſiꝰ qꝫ
vaſallos ⁊ feudatarioſ ⁊ alioſ
quoſlibꝫ eidē regi quōlibꝫ ob
ligatos. cū includerēt in abſo
lutiōe hmōi terre ⁊ pſone no
bis ⁊ ec. ro. ſubiecteᵇ ꝓꝑie ter
minos ptātꝫ exceſſit in meſſem
nr̃aꝫ imittēs ꝑperā ſuā falceꝫᶜ
¶ Ceterꝝ defectꝰ ſuppletio cir
ca ꝓceſſus adhibita ſupradi
ctos nō tm̄ valet ad iuſtificati
onē ipſoꝝ ſnie ſupradicte ꝗtū
ad eoꝝ ſigillationē ⁊ notā. cū
nullā ſuꝑ p̄miſſiſ ptātē hr̄et im
patoꝛ i regē ſibi alias ꝗ vt p̄
fertur ñ ſubditū nō citatū legi
time aut remiſſuꝫ ⁊ extra diſtri
ctū ipſiꝰ ꝯtinue ac notoꝛie ꝯſi
ſtentē nec p̄dicta ſuppletio cir
ca ſubditū etiā ad ea potuiſſet
de rōne referri. ꝑ q̄ de crimine
p̄ſertim ſic grauiᵒ delato deſē
ſiōis q̄ a iure ꝓuenit nat̄ali fa
cultas adimi valuiſſet. cū illa
impatoꝛi tollere nō licueritᵖ q̄
iurꝫ nat̄alis exiſtūt. Ut igit̄
ſicut mēoꝛata ſnia iurꝫ caret ef
fectu. ſic aucte ⁊ noieᶠ rei care
at iudicate. vt nec in opinione
cōi aut vulgiᵍ labijs nomē ha
beret ſnie mereat̄. vt etiā i ma
gnū iuſticie ac pacꝫ obſequiū
ſcādaloꝝ occurrat̄ ꝑicul. q̄ cū
nr̃a ⁊ ecclie ꝓuinciarū multa
rū regnoꝝ ⁊ gētiū turbatiōe
ñ modica poſſent occaſiōe ip
ſiꝰ ꝓ tꝑe ſuboꝛiri. ¶ Nos taꝫ
ex ſupioꝛitateʰ ꝗ ad impiū nō
eſt dubiū nos hr̄e. ꝗ ex ptāte
in q̄ vacāte imperio impatoꝛi
ſuccedimᵒⁱ ⁊ nihilominꝰ ex illi
us plēitudie ptātꝫ quā chꝛiſtꝰ
rex regū ⁊ dñs dñantiūᵏ nobiſ
licet imeritꝫ i perſona bti petri
ꝯceſſitˡ ſniam ⁊ ꝓceſſus oēs p̄
dictos ⁊ q̄cq̄d exᵐ eis ſecutū ē
vel occaſiōe ipſoꝝ. de fratruꝫ
nr̃oꝝ ꝯſilioⁿ d̄clarāmꝰ fuiſſe ac
eſſe oīno irritos ⁊ inanes. nul
lumq; debere aut debuiſſe ſoꝛ
tiri effectū ſeu nocumentū vel
notā afferre cuiq; vel quōlibꝫ
attuliſſe. ipſoſq; nihilominꝰ q̄
tenus ꝓceſſerūt defacto ⁊ q̄c
q̄d ex eis ſecutū eſt vel ob eos
vel i poſterū ſeq̄ poſſꝫ. i irritū
reuocamᵒᵒ ¶ Cle. v. i ꝯci. vie.

De appellationibꝰ Rubrica

Si a iudicibᵒᵖ duo
bus aut pluribꝰ fue
rit appellandūᵠ. qꝛ
forte defacili eoꝝ p̄
ſentia ſimulʳ haberi ñ poſſet. li
ceat corā ˢ ipꝭ vł maioꝛiᵗ parte
ipſoꝝ appellareᵛ ⁊ apl̃os pete
re ſeꝑatim. valebitq; appella
tio talisˣ acᵃ ſi ſimul fuiſſꝫ i eo
rū p̄ntia ab oībꝰ appellatum.

a ¶ Fidelitate. h̄ bn̄ facit papa d̄ ſubditis impio. xv. q. vi. ali
us. ⁊ c. nos ſanctoꝝ. ⁊ e. ti. c. ij. li. vi. ⁊ h̄ rōne crimiſ. d̄ here.
c. ſi. de pe. c. ſi. ꝓcedit aūt h̄ ex ſupioꝛitate. d̄ qua. j. §. fi.
b ¶ Subiecte. ar. ad no. xvi. q. vij. filijs in. i. gl. ſ. ꝙ ꝑ dānati
nem vel ꝯfiſcationē iudicis ſecularis nō ꝑdat q̄ſ ius p̄ronatꝰ
c ¶ Falcē. q̄d facere
nō licuit. de elec. ve
nerabilē. in p̄n. cū ſu
is ꝯcoꝛ.
d ¶ Sic ꝗui. leſe ma
ieſtatis.
e ¶ Licuerit. fa. ad
no. ff. de ꝯſti. p̄n. l. i.
et. C. ſi ꝯ ius vel vti.
pu. l. vl. ꝑ Inno. de
ꝯſti. q̄ in eccleſiarum
ꝑ Hoſti. in ſum. d̄ re
ſcrip. §. q̄s vires. x̄.
pōt aūt. facit etiā ad
queſtioneꝫ de iudice
habēte arbitriū. quā
no. j. de x̄. ſign̄. ſepe
ſuꝑ x̄. defenſiones.
f ¶ Noie. ſic. e. ti. c.
fi. li. vi. ij. q. i. in pre
miſ. in fi.
g ¶ Uulgi. cuiꝰ opi.
q̄nq; inſpicit̄. ff. de
flum. l. i. ff. de fun. in
ſtruc. l. cū delaniōis
§. aſinā. d̄ pur. vul.
ꝑ totū. ⁊ no. d̄ reſcri
ptis. nōnulli in. iij.
glo. Ouidiꝰ de pon
tu. Uulgꝰ amicitias
vtilitate pꝛobat.
h ¶ Supioꝛitate. vt
in ꝯſtitutiōe romani
ſ. de iureiuran.
i ¶ Succedimꝰ. d̄ fo
ro compe. licet ex ſu
ſcepto. ⁊ hmōi ptāti
nō ꝑticipāt legati d̄
latere. de h̄ in ſpe. ti.
ij. §. nūc oſtēdendum
x̄. xix. Io. an.
k ¶ Dñantiū. Apoc.
xix. c. vltra medium
i. ad Timoth. vi. ⁊ fa
cit. viij. diſ. q̄ ꝯ mo
res. in fi. de deci. tua
ij. Io. an.
l ¶ Cōceſſit. Matth
xvi.
m ¶ Ex eis. Concoꝛ. de elec. qualiter. in fi. j. de imuni. eccle.
quoniam.
n ¶ Conſilio. vide q̄d no. e. ti. c. ij. li. vi. in. i. glo.
o ¶ Reuocamus. ꝯcoꝛ. de re. eccle. non alie. ſi quis. eo. ti. ad
audientiam. ⁊ quod ibi no. ⁊ de of. oꝛ. c. pe. ⁊. ij. q. i. pꝛimates
p Si a iudicibus. ſe ſumat ⁊ ſunt due partes. ſecūda
ibi eſt tamen. ⁊ ꝙ dicit iudicibꝰ. intelligo oꝛdina
rijs vel delegatis. ſiue ſint ad cauſas ſiue ſint exe
cutoꝛes ad gratias. ⁊ idem etiaꝫ puto de arbitris
iuris a quibus appellari poteſt. de of. dele. ab arbitris. li. vi.
cum eadem ſit ratio.
q ¶ Appellandū. in iudicio vel extra a ſententia vel grauami
ne. forte dato ergo ꝙ haberi poſſet ipſoꝝ copia. locus eēt rei
quod hic dicit̄. ſed ante ꝯſtitutionē iſtam tunc ſoluꝫ ſic diuiſi
defacto appellabāmꝰ quando cōmuniter iudices haberi nō
poterant. vnde ſeruabat̄ ꝙ ſingularit̄ req̄rebant̄ vt ꝯuenirēt
r ¶ Simul. ſcire debes ꝙ Inno. in decre. cum ſuper. de offi.
dele. in glo. magna circa mediū. dicit ꝙ ab vno ex pluribꝰ iu
dicibus non poteſt appellari. niſi appellet̄ ab omnibus. quia
cū non ſit licitum ap
pellare niſi a graua
mine. ⁊ vnꝰ ſine alijs
grauare non poſſit.
quia ſolus iuriſdicti
onem non habet. er
go non ab vno ſꝫ ab
omnibus ſimul ap
pellandū eſt. Sed ſi
Innoc. intellexit ſi
mul in loco. ſ. ꝯgre
gatis tempoꝛe quo
appellatur. hoc igit̄
hic coꝛrigitur. ſed ſi
intellexit ſimł reſpe
ctu foꝛme vel inꝑpo
ſitionis hoc hic non
tangitur. licet enī h̄
ſeꝑatim appellet̄ ta
men ab omnibus ap
pellatur. hoc tamen
ſcias ꝙ quotiēs vnꝰ
ex pluribus iudici
bus procedere po
teſt. ⁊ ab ipſo ſolo ſi
procedit poterit ap
pellari. de pꝛimo vi
de quod no. de ar. c.
ij. li. vi.
s ¶ Coꝛam ipſis. vi
de quod no. de elec.
vt circa. li. vi. in pre
ſentia enī iudicis ap
pellandum eſt. ij. q.
vi. biduum. vbi de h̄
et. e. ti. ſuggeſtum.
t ¶ Maioꝛi. quādo
ſunt plures ꝗ duo.
Nam in duobus nō
eſt dare partem ma
ioꝛem. opoꝛtebit er
go tunc ꝙ coꝛaꝫ ambobus fiat appellatio. ſi diuiſim poſſunt
haberi. ſed quid ſi ambo etiam diuiſim non poſſunt haberi
vel quando plures non poteſt haberi pars maioꝛ etiam diui
ſim. Go. ex quo non ſtat per appellantem ſibi non nocet. facta
igitur pꝛoteſtatione appellet coꝛam illis vel illo q̄s vel queꝫ
habere poteſt. vel ſi nullum poteſt habere coꝛam publicis ⁊
honeſtis perſonis. e. ti. c. fi. de of. oꝛ. paſtoꝛalis. ſi haberet co
piam iudicis ad quem coꝛam illo appellet. ij. q. vi. biduum.
v ¶ Appellare. ſeꝑatim vt ſequitur. eſt enī mens littere. ꝙ q̄
libet iſtoꝛum actuū appellatio ⁊ apoſtoloꝝ petitio ſeparatim
fieri poſſit.
x ¶ Talis. ſupple ⁊ apoſtoloꝛum petitio.
a ¶ Ac ſi ſimul ꝯcoꝛ. de re iud. c. pe. li. vi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

b Ygrāti. ſciēs eni certifica. e ñ dz. d re iud. cū q certus li.
vi. pſumit aūt ignorātia. de reg. iur. pſumit. lib. vi. cū ꝯcor.
c Delatiōis. vbi delatū eſt tunc negociū principale p hoc ē
coram iudice appellatiōis. s. e. cū appellatiōib⁹. li. vi. ꝛ ideo
intimandū eſt appellato. ꝛ facit h lra ad ibi no. ꝙ deferre ap-
pellationi ꝛ terminū
illi prefigere ſunt di-
uerſa.
d Coꝝ. ſ. iudicum.
e Prefixionis. ad
iter eni arripiendum
vel ad ſe pñtandum
potuerūt terminum
aſſigre. e. ti. cū ſit ro.
q termini aſſigtio qꝛ
multū opat. vt. e. ti.
ſepe. ideo ptib ignoꝛ
ranti debet intimari
Sed nunqd hec dela
tio ꝛ termi prefixio
ſepatim p illos iudi-
ceſ fieri poterit vide
tur qd p hāc lraz. ſz
forſan eſt mens lre ꝙ
iudiceſ illi poſtea cō
uenient ꝛ deferēt vel
terminū ſtatuent qd
itimari dz appellato
f Legitie. p modū
q habet. s. e. ꝫ. d et.
cauſam. vt ibi patet in fi. Nec puto hāc intimationē ſolū faci
endam qñ ſic ſepatim appellat. ſed etiā fiet qñ ſimul a iudici-
bus appellat vel qñ vnus ſolus eſſet iudex a q appellat ꝓpt
ratiōes quas. s. notaui ꝛ aduerte qꝛ decre. illa cauſam. nil di
cit de intimatiōe delatiōis vel termini. ſed ſoli⁹ appellatiōis
et eſt ratio qꝛ cauſe bñficiales de qb⁹ ibi dꝛ q ad pncipale de
ferunt p appellatiōes ꝛ hñt terminū ſtatutū a iure ad ſe pñtā
dum. ꝛ h ps cui notificat appellatio ignorare non debet. alie
xo nō. ꝛ ideo ſi deferat vel termin⁹ ſtatuat ab hoie. notificē-
tur hec appellato q potuit ignorare.

Quamuis. Caſus. Sufficit aplos peti vno ꝯtextu ſe-
pius ꝛ inſtant. ad qs recipiēdos ſi iudex certū termi-
nū ſtatuat. appellās illos nō petēs in termino. appellatiōi re
nunciat. Idē cum iudex ſtatuat terminū iuris incertum infra
quem appellās illos debite nō petiuit vel oblatos recipere re
nuit. Ponit vltimo tres caſus qbus appellās nō hñs aplos
appellationē ꝓſeq pōt. ꝛ ſunt qttuoꝛ ptes. ſecūda ibi. verum
tertia ibi. ſimilit. quarta ibi. qd ſi. ꝛ determiat primū dictum
qd no. s. e. ti. ab eo. li. vi. in. iij. glo. vbi patz ꝙ mihi placebat
iſte rigoꝛ de q loquit prin. ꝛ idem ibi Archi.
h Iuris. ij. q. vi. poſt appellationē. ꝛ. §. vl. ad fi. c. e. ti. iudi
i Tempe. ſ. xxx. dierū q currūt a tpe ſentētie vl ab cibus.
eo tpe q incipit currere decendiū appellatiōis interponēde.
ſic intellige qd no. s. e. ab eo in glo. ij. ꝛ eſt ſi. qd no. ff. de exe-
cu. tu. l. qnqginta. olim dabant qnqꝫ dies. ij. q. vi. ab eo. ꝛ eſt
iſte termin⁹ etiā iudicis ad tradendū vt ꝓbāt iura pdicta.
k Obſeruantiā. ſi. s. e. ꝫ. de eta. ꝛ qli. generalē intantū autē
vigebat hec obſeruātia ꝙ dicebat Guil. ꝙ nunqꝫ viderat hoc
opponi vt io. in decre. ab eo.
l Preferri. ſi. de re. pmu. c. vno. li. vi. qbus aūt caſibus pre
feratur eqtas rigori ꝛ ecōtra ſatis ſcripſi de tranſac. c. fi.
m Decernimus. p viā declaratiōis debuiſſet eni dici ꝫrius
vt. s. patet. ꝛ ō vtitur iſto verbo ſi de reg. ꝯſtitutionē. lib. vi.
n Contextu. lex dicit de teſtamēto in ſcriptiſ ꝙ vno ꝯtextu
fieri debet. ꝛ declarat vno ꝯtextu fieri cum nullus alien⁹ ac-
tus miſcet. ff. de teſta. heredes palam. ad fi. ſic etiam electio
vno ꝯtextu fieri debet. s. de elec. quia ꝓpter. ſed hic non im-
ponitur neceſſitas hoc faciendi vno ꝯtextu. ſed dꝛ ꝙ ſi ſic fiat

Eſt tñ appellatio ignorātib
appellatiōiſ necnō delatiōis
coꝝ ꝛ termini pfixiōis ſi ſub-
ſecute fuerit intimatio legitie
facienda. Idem
Quamuis rigoꝛ iuris ex-
poſcat euz q appellat
debere petere aplos congruo
loco ꝛ tpe ſepi⁹ ꝛ inſtāter. nos
tñ antiquā ꝛ cōem obſeruanti
am litigantiū ſeq ꝛ eqtatez ri
goꝛi preferri volētes decerni
mus ſufficere. ꝙ p appellan
tem ſimul vno contextu apo
ſtoli inſtant ꝛ ſepius poſtulen
tur. Et ſi iudex a quo ap
pellat certū terminuz ad reci
piendos aplos appellāti aſſi
gnet. ꝛ appellās i aſſignato ſi
bi termino nō compeat coraz
eo nec petat aplos ſibi trahi
appellationi ſue renūciaſſe vi
detur. Similit ſi iudex ap
pellanti rñderit infra iuris ter
minū aplos ſe daturū. appel
lationi ſue renūciaſſe appellāſ
intelligit niſi infra dictuz ter
minū congruo loco ꝛ tempo
re inſtanter ꝛ ſepius. ſaltem
vno contextu petat apoſtolos
ab eodem iudice ſibi dari. vel
ſi recipere recuſat oblatos
Quod ſi iudex in termino ad
dandum apoſtolos prefixo p

valet ꝛ non curo an hec petitio fiat vno ꝯtextu cum appella-
nis interpoſitiōe nec ne fa. qd no. ff. e. l. i. in glo. fi. ꝛ in ſpecu.
de ap. §. ſequitur. in fi.
o Apoſtoli. quos interdum epiſtolas interduz dimiſſorias
vocamus. ij. q. vi. ab eo ꝛ in. c. poſt appellationē. Quid ſint
apoſtoli ꝛ vnde di-
cantur. de qdruplici
coꝝ ſpecie ꝛ coꝝ for-
mis vide in ſpe. e. ti.
iiij. parte. §. ſequitur
p Certum. ſiue p
denoiationē diei. pu
ta die iouis ꝓximo
vel p numerū. puta
hodie ab octo dies l
octaua die menſis.
q Nec petat. ſola
ergo comparatio nō
ſufficeret nō ſic in ca
ſu decre. ſi a iudice.
e. ti. li. vi. eſt enim ca
ſus ille ab iſto diuer
ſus apoſtoli eni dan
tur vt inſtruatur iu-
dex ad quem. e. ti. vt
s. lib. vi. ſed reuoca-
tio guamis fit vt iu-
riſdictionez reſumat
iudex a quo. non eſt
ergo mirum ſi plus
circa primū qꝫ circa ſecundū artatur appellanſ ꝛ iudex a quo
plus circa ſecundū qꝫ circa primū. Io. an.
r Videtur. etiam ſi iret vel mitteret pro illa ꝓſequenda. s.
e. ab. c. li. vi. ſed quid dices ſi in iſto caſu vel ſequenti compa-
ruit appellans in termino certo vt hic vel infra incertum vt
ꝭ. proxi. rñ. iudex aſſignat nouū terminū ad illos recipiēdos
in quo non comparet appellans. nunqd renūciaſſe videtur.
forte fuit de mente huius iuris ꝙ vltra ſecundā vicem nō te-
neatur appellans corā ipſo pro hac cauſa comparere tutius
eſt ꝙ ex quo ſecūdus terminuſ eſt infra tempuſ iuris infra qd
ad hunc actum iudex eſt coram illo in termino ꝓrogato com
pareat non tamen puto ꝙ teneat plus petere. ſic ꝓcedat qd
dixi de vice ſecūda. ſed ſatis eſt ꝙ exhibeat ſe paratum reci-
pere. ſicut in predi. decre. ſi a iudice ꝛ licet vt dixi hoc ſit tuti
us. non tamen eſtimo eum qui bis comparuit negligentē vel
renunciantē dici poſſe. alias ſequeret ꝙ ſingulis diebus de
termino. xxx. dierum poſt appellationem extantibus ad cō-
parendum poſſet vrgeri.
s Infra dictuz. no. quia. s. proxi. rñ. dixit in aſſignato ter-
mino. hic dicit infra dictum terminū. vbi ergo eſt certus ter-
minus. debet i termino comparere. nec tunc ſufficeret id ante
terminū facere. vbi xo ſub hac incertitudine. ſcilicz infra ter
minū iuris. ſatis eſt infra illum terminū petere iterato ꝛ no.
ꝙ licet terminus ſit incertus cum reſpondit ſe daturuz infra
terminū iuris puto tamen ꝙ ſi rñderet ſe daturū in termino
iuris vel vltima vel penultima die termini iuris ꝙ terminus
certus eſſet. nec tunc ſufficeret ante terminū comparere. ꝛ p
id videtur hic expreſſum. ꝙ citatus vel iuſſus vt compareat
vel aliquid agat infra certum terminū vt qtidie fit. ſatiſ eſt ꝙ
infra terminū qñcunqꝫ dum tamen loco ꝛ tempore congruo
compareat vel id agat. exempla patent de do. ꝛ contuma. cū
dilecti. de ꝯſue. c. fi. ꝛ de preben. ſi pluribus. li. vi. e. li. de ele.
c. i. ꝛ. c. cupientes. §. ꝙ ſi per viginti.
t Terminū. qui etiam ipſum iudicem artat vt dixi in. i. rñ.
Ioan. an.
v Oblatos. ſepius vidi dubitare cuius expenſis apoſtoli
ſint tradendi. Cōmuni⁹ ſeruatur ꝙ expenſ appellantis ſz hec
littera facit in ꝯtrarium. dum dicit oblatoſ. ſicut ergo libellū

quem actoꝛ tenetur reofferre.iij.q.iij.offeratur. ſuis expenſ' tradit.ſic ⁊ iudex apoſtolos.ad idem de of.oꝛ. ſi canonici .ꝓ hoc facit.ij.q.vi.ab eo.vbi dicitur ꝙ traditio apoſtoloꝝ expeditur ex officio. Item facit.C.e.ti.eos.in fi. vbi dicitur ꝙ etiam non petenti dari debent.hic etiam vtitur verbo dandi et verbo exhibendi. quo verbo etiam vtitur decre. pia .⁊ decre.ab eo.e.ti.li.vi. et decre.vt ſuper.e.ti. dicit tribuat .⁊ l.iudicibus.C.e.canonizata.ij.q .vi.in fi. dicit cōuenit preſtari.ſatis ē ergo ꝙ cuicunq; hoꝝum verborum attribui poſſit gratuita datio . Itē precedens decre.i.⁊ decre.vt ſuper. precipiunt eos exhiberi ⁊ quod precipitur neceſſe eſt fieri.xiiij.q.i.qd̄ p̄cipitur de verbo.ſig.in his.ex quibus videtur gratis offerendos apoſtolos.⁊ facit.ad materiaʒ quod ſcripſi d̄ elec.vt preterite.vt dixi contrariū ſeruatur quod equitatem habet ſaltem in delegatis.dubitari ſolet etiam an clauſos et ſigillatos appellans recipere teneatur.⁊ ar.decre.intimaſti.e.ti.videtur ꝙ non.

cum ipſos appellāti petēti nō dederitᵃ aut ſi dū peterēt apli rñderit ſe daturū eoſdē nullo termio certo p̄fixoᵇ vl' infraᶜ iuris terminum ſe eos aſſeruerit velle dare. ⁊ poſtea ꝑ appellātem ↄgruo loco ⁊ tpe ſepiꝰ et inſtanter vno ↄtextu etiā req̄ſitus.eos ñ curauerit infra eūdem terminū exhibere. appellationē ſuā extūcᵈ ꝓſeq̄ poſſit appellās ac ſi expꝰſſe fuiſſent ei dem apli denegatiᵉ. ¶ Idem

Sicutᶠ appellationē iudicialēᵍ. ſic ⁊ extraiudicialemʰ infra annuʒ a dieⁱ interpoſitionis ipſius vl' die illati grauaminis vbi a fu

x ¶ Dederit.hic tolle litteram infra appellationem ſuam extunc ⁊c̄.⁊ idem facias in fine ſequen.ver.

a ¶ Aut ſi.ſecundus caſus.per quem patet ꝙ appellans qui ſufficienter petijt apoſtolos coꝛam iudice qui reſpondit ſe illos daturum nullo termino ſtatuto comparere vlterius non tenetur.foꝛtius ergo ſi nihil reſpōderit.alias inutile foꝛet qd̄ dicitur.ſ.i.rñ.⁊ adhuc foꝛtius ſi denegauerit. ſed h̄ erat expeditum in decre.ab eo.

b ¶ Prefixo.tunc vel poſtea.

c ¶ Vel infra.tertius caſus.⁊ per quod dicitur hic ⁊ .ſ.e.§. ſimiliter patet.ꝙ iudex a quo poteſt infra tempus iuris tenere impeditum appellantem.nec enī cogitur infra terminū illos dare.facit de elec.cōmiſſa.li.vi.licet ergo ſatis ſit appellanti infra terminū illos petere per modum qui ſequitur. tenetur tamen fineʒ termini expectare.vt videat an iudex offerret ⁊ moꝛam purgaret.

d ¶ Extunc.ſ.in pꝛimo caſu lapſo termino pꝛefixo per iudicē in ſecundo poſt rñſionem iudicis.ſi poſtea terminū nō ſtatuerit.i tertio poſt iuris terminū.ſic intelligo litterā. vt ſic cuiq; caſui continuetur iſte finis.vt.ſ.dixi.

e ¶ Denegati.nec tamen ꝓceſſus ſuper pꝛincipali poſtea factus per iudicem a quo.quod dic.vt.ſ.c.ab eo.in fi.li.vi. ex hac ergo ↄſtitutione elicias quattuoꝛ caſus contra appellantem.⁊ tres contra iudicem .Primus contra appellantē cum apoſtolos non petit. Secundus ⁊ tertius cum in termio certo ad id dato vel infra incertum illos non repetit. Quartꝰ cū illos ſibi oblatos non recipit . Contra iudicem vt denegaſſe videatur ſunt tres caſus.cum in certo termino per ſe ſtatuto illos non tradit.vel ſe traditurū dicit.ſed terminū non ſtatuit.vel dicens ſe daturum infra iuris terminū requiſitus illoſ non tradit. Duos caſus addidi.ſ.quando nil rñdet vel denegat.iudicis pena eſt.vt ꝓceſſus per ipſum habitus poſtea ñ teneat appellantis vt appellationi renūciaſſe videatur. ſ.e. vt ſuper.⁊.c.ab eo.li.vi.⁊ hic.

f ¶ Sicut appellationem.in hac decre.⁊ ſequentibꝰ breuiloquus fuit auctoꝛ ita ꝙ ſūmāde non ſunt.hic autē approbat i vno dicto quod no. Inno.e.ti.ↄſtitutus.⁊.c.bone.in alio determinat no.C.de temp.ap.l.fi.§.illud .⁊ reprobat opi.Hoſti.quā no.e.ti.ex ratione.approbat qd̄ olim diſputando terminaui.vt.j.patebit.

g ¶ Iudicialem.ij.q.vi.ei qui.ſ.e.ti.cum ſit romana.

h ¶ Extraiudicialē.de q̄.e.ti.ↄcertatiōi.li.vi.⁊ h̄ ꝓbamꝰ oli ꝑ decre.ↄſtituꝰ.e.t.q̄ loquiꝰ de appellatiōe extiudiciali.⁊ tū appellās nō impediꝰ excludiꝰ a ꝓſecutiōe poſt annū .qd̄ ibi Inno.tenebat cū determiatiōe hmōi.c.ſ.ꝙ qñ appellat a futuro ḡuamie.tūc a tpe ḡuamis annꝰ ꝓſecutiōis incipiat .et xij.dñas inter extiudicialē ⁊ inꝰ iudicialeʒ appellationē ſcripſi poſt Hoſt.e.titu. bone.

i ¶ A die.ḡ videꝰ ꝙ illa pars diei in q̄ appellatur cedat lucro appellantis nec computeꝰ in anno .ſic de ele c.i.de excep. pia de reſti.ſpo.freq̄ns. ſ.de p̄ben .ſtatutum lib . vi . ⁊ in h̄ differat a tpe appellationis interponende.quod currit de momēto ad momentū.d̄ re iudi.ꝙ ad ↄſultationē. Scire debes ꝙ olim hanc queſtionem diſputaui.ſ.qñ deberet currere tps appellatiōis ꝓſequēde. Accur.in.l.fi.C.de temp.ap. ponit tres opi . ſ. hic approbatam.⁊ aliam ꝙ incipiat a tpe inchoate ꝓſecutiōis.ꝑ q̄ fa. lex illa.ibi ⁊ ānale tps poſt inchoatā liteʒ p̄terierit . Tertia eſt ꝙ appellās ſi nō ꝓſequiꝰ infra ānū a tpe appellatiōis vel biennū ex cā.rata manet ſnīa .ſed ſi inchoauit infra hec tpa.tūc a tpe inchoatiōis habeat ānū.⁊ ex cā bienniū.ſed vt ibi no.ſm has duas opi.poſſet ꝓſecutiōis tps extēdi ad q̄driennū.Eſt q̄rta opi.quā ipſe no.in auc̄.de iudi.§.appellatiōes.coll'.vi. vt curſui ipſius anni p̄ponanꝰ duo menſes ꝑ.§.predictū vbi videtur expreſſum. Eſt q̄nta opi.q̄ placet Hoſt.e.ti.ex ratiōe ꝙ currat annus a tpe ſnīe a qua fuit appellatū.alꝰ.ij.q.vi.anterioꝝ.x̄.⁊ ſancimus.ſed ibi loquiꝰ de tpe appellatiōis interponende.iuuabā hanc opi.ꝑ.l.iudicibus.C.e.que habeꝰ.ij.q.vi.in fi.vbi tps apoſtoloꝝ petendoꝝ currit a tempe ſententie.vt etiam dixi.ſ.c.proxi.in glo.iij.ad idem.e.q.ꝓpter ſupfluā faciat.e.t.ñ ſolū.li.vi.vbi attētata pꝰ ſnīaʒ lʒ añ appellationē.reuocāꝰ ꝑ modū attētati. Itē tps reſti.i inꝰ.⁊ ſupplicatiōis ↄ ſnīaʒ currit a tpe ſnīe.d̄ reſti.i inꝰ.c.i.li.vi.C.d̄ p̄ci.impa.of.auc̄.q̄ ſupplicatio. Itē annꝰ executionis q̄ daꝰ delegato currit a tpe ſnīe.d̄ of.dele.q̄rēti.ſic dicā de iſto. ⁊ videꝰ caſus.C.de tē.ap.l.i.q̄ de tpe ꝓſecutiōiſ videꝰ debere intelligi Prima opi.quā in ſolutione tunc tenui ſic ꝓbatur iſtud tps datur appellanti ⁊ ad ꝓſecutionē appellatiōis.ij.q. vi. ei q̄. alias incipit ſi quis appellat.C.de temp.ap.ei qui.e.ti.cū ſit et.c.repꝛehenſibilis ſepe.⁊.c.ↄſtitutus.de ſen.excō.licet lib. vi.ergo opoꝛtet appellationē precedere huius tpis curſum. ne lex ſit impoſſibilis.iiij.di.erit auteʒ cum ſi . Item decr.ad hoc.ij.e.ti.dicit poſt appellationē. Item lex.ij.in p̄n.⁊ lex.iij poſt p̄n.C.de temp.ap.ad idem.e.ti.nicolao.de r.o.⁊ ↄſtu.cū olim.in fi. Item cum decem dies dentur ad deliberāduʒ an expediat appellare.non computabunꝰ in tempoꝛe ꝓſecutionis.nam iſta diuerſa ſunt.quod patet de ꝓcu. nō iniuſte .i fi. C.e.ti.inuitus.⁊ fa.qd̄ ibi no.alias cum tempus interponende currat a tempoꝛe ſnīe.ij.q.vi.biduum.e.ti.ↄcertationi.li. vi.ſi tempus ꝓſeq̄nde curreret a tempoꝛe ſnīe. ſm id poſt annum poſſet appellare ſed non ꝓſequi.ſi qd̄ no.ff.de ex.tu.q̄n q̄ginta.fa.ff.de requi .re.l.annus per que iuroꝛ per decre. ex parte.de reſcrip.hanc partem elegi que hic approbaꝰ.ad contraria reſpondetur ꝙ ſecūda ⁊ tertia opi. abſurditatē habent.de qua dixi.ſ.poteſt ergo exponi quod dicit ibi lex.vt ibi no.p̄terierit.i.p̄terijſſe noſcatur.vel curſus.i.curſum ſuū compleuerit.⁊ per eundem modum tollitur quarta.⁊ qd̄ dicit.§.appellatiōes.poſt duos menſes tempus fatale ſuuʒ inchoare curſum exponas.i.inchoatuʒ ꝓſequi ⁊ finire .vel qd̄ ibi diciꝰ eſt locale vel ſpeciale.vt ibi no.Pꝰ q̄nta opi.nō fa.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

decre. ex ratione vt patet ex antiq̄ auc. ⁊ ibi ſcripſi. Lex iudicibus. nō ob. quia licet appellare ⁊ apl'os petere ſint diuerſa et habeant diuerſa tp̄a. quia tn̄ fiūt corā eodē ⁊ ſecūdū acceſſorium primi ⁊ in ſola verba i petitiōe ꝯſiſtens voluit ius vnū tp̄s cum alio ꝯfundi. ſed appellatio ⁊ ꝓſecutio fiūt corā diuerſis que ꝓſecutio in multa difficultate ꝯſiſtit quare ius noluit vnū tp̄s in aliud imputari i tp̄e reſtitutionis ſupplicationis ⁊ executionis non eſt dare diuerſa tp̄a que pn̄t ꝯfundi. ſed vnū ſolum i dec. non ſolum. a bn̄ficio deliberādi qđ habet victus per decenniū ꝓcedit qđ reuocat ante appellationē et

turo grauamie appellat ꝓſeq̄ et finiri[k] tenet appellans. qđ ſi iuſto impedimēto[l] ceſſante ñ fecerit debebit ei[9] appellatio deſerta cenſeri[m]. Idē Q[n]uādiu[n] appellatiōis ꝓſecutio ꝑ cō ꝓmiſſū[o] vl' alias[p] ꝯ ptiū expſſo[q] ꝯſenſu differt tp̄s ad ꝓſeq̄ndū eādē

poſt ſniam inouata lex. i. C. de temp. ap. varios habet intellectus. vt ibi no.

i A futuro. quia in iudicio nō appellat. niſi a ḡuamine illato. ideo non in iudiciali ſed extiudiciali ꝓcedit hec diſtictio. ſi ergo appellat canonicus ne fiat electio eo excluſo. vel ne fiat de titio. vel ne fiat niſi denoīato per maiorē partem capituli. vel appellat poſſeſſor ne in poſſeſſionē inquieret. extunc ⁊ nō prius. cum ꝯ appellatiōes factum fuerat. illas ꝓſequi tenet. ſic loquit de ele. cum nobis. ⁊ c. auditis. ⁊ e. ti. ꝯſtitut⁹. ⁊ c.

k Finiri. in hoc ꝯuenit tp̄s reſtitutiōis in integrū bone. ſ. e. ꝯ. de reſti. in inte. c. vno. ⁊ tp̄s approbat i hoc qđ no. Inno. ſ. e. ratione. ⁊ Ber. ſ. e. cum ſit. ⁊ c. oblate.

l Impedimento. de hoc qđ ꝓuenit qñq̄ ex parte iudicis. qñq̄ ex parte appellantis. qñq̄ ex parte appellati. ſatis. ſ. c. ratione. ⁊ in ſpe. e. ti. § nunc breuiter. Io. an.

m Deſerta. idem verbū. ī. e. c. ij. ⁊ C. e. l. qm̄. Io. an.

n Quamdiu. ſumi potuit ex auc. ſi tn̄. C. ꝯ temp. appel. ſumpta de cor. auc. de ap. § i. coll. viij. que tn̄ in tribus hic ſuppletur vt. ī. dicā. ⁊ ꝙ dices q̄ādiu exponet i. q̄ntūcūq̄ diu. vn̄ dic auc. etiā ſi decies mille āni fluxerint.

o Cōpromiſſum. non ſic in eligētib⁹ ꝙ cōpromittunt q̄bus bene currunt electionū tp̄a. de ele. ſi cōpromiſſari⁹. i. rn̄. lib. vi. ⁊ ratio diuerſitatis ibi no. in glo. fi. ſi ergo cōpromiſſarius non ꝓnūciat. reuertit appellans ad iudicē. ⁊ idem puto ſi ꝓnunciat. ſed appellans vult penā ſoluere ⁊ appellationē ꝓſequi. nec iſta lr̄a ꝯdicit imo fauet. cuꝫ dicit tp̄s interim nō currere. Item etiā ante ꝓnūciationē compromiſſo durāte poterat appellās ad iudicē redire ſoluēdo penā. vt no. de of. del. ſignificantib⁹. in ij. glo.

p Vel alias. hoc ſupplet hec decre. qđ nō dicebat auc. pone mortalitas vel alia peſtis cepit eſſe in loco appellatiōis ꝓſequende. ita ꝙ ꝯuenerūt appellans ⁊ appellat⁹ differre ad certū tp̄s. ita ꝙ tp̄a nō currerēt vel aliquid tale.

q Expreſſo. nō ſufficeret ergo tacitus puta ꝙ ſimul appellans ⁊ appellat⁹ ad domiciliū redeūt vel longam ꝑegrinationem ſimul arripiūt vel aliq̄d tale. imputet eni ſibi appellans qui ſic itinerat. Item ꝑ ꝓcuratorē ꝓſequi poterat.

r Ab hoīe. hoc eſt ſm̄ quo ſuppletur auc. que loquebat ſolum de tempe iuris.

s Currere. non intelligas ꝙ cōpromiſſo deſerto vel tp̄e de quo ꝯuenit finito habeat appellans integrū tp̄s. ſed ſolū habebit q̄ntum tp̄e cōpromiſſi ſuperat dormit eni tūc illi⁹ temporis curſus. fa. ſ. e. ꝯ. de reſti. in inte. c. vno. qđ plene no. de verbo. ſig. dilecto. ff. ex qui. cau. ma. ſed ⁊ ſi ꝑ ꝓtorē. § q̄tiēs.

t Appellanti. nec appellato.

v Niſi forte tertiū in quo ſuppletur auc.

x Imminere. ſ. e. oblate. ad fi. que ponit exemplū de cauſa electiōis vel mr̄imonio ſpirituali. idem ibi dixi de mr̄imonio carnali ſm̄ Hoſ. Poſti. ⁊ Egi. alle. vt li. non ꝯte. quoniā. idem dicit ibi Hoſ. i aliīs que celeritatem deſiderant. ff. de dam. infec. l. i. ff. de ſer. l. i. ⁊ ij.

y Preciperet. poſt illud ergo ꝑceptum incipient currere tēpora. hoc intendit.

ab hoie[r] vl' a iure ꝑfixū curret[s] nolum[9] appellāti[t] niſi forte[v] iudex vidēs ex dilatiōe ꝑiculuꝫ iminē[x] ꝑciperet[y] illa ꝓcedi. Io.

A[a]ppellāti[a] ab interlocutoria[b] vl' a grauamine iudicis[c] ñ lꝫ cās alias ꝓſeq̄ꝫ i appellatiōe ſua noiati[d] dūtaxat expſſas[e] nec ꝓceſſus[f]

a Appellāti. ſe ſumat habet duo dicta q̄ varias opiniōes determināt vt. ī. dicet.

b Ab interlocutoria. ꝑ hoc ⁊ ꝑ verbū noiatim qđ. ī. ſequit reprobat opi. Innocen. quam no. de no. ope. nū. c. pe. vbi tenet ꝙ ſatis eſt appellantem ab interlocutoria exprimere illam iniuſtam etiam ſi non adiūciat in quo vel quare. ⁊ licet ibi hoc approbet prius tamē ibi dixerat ꝙ minus eſt generale hoc verbū ſicut. ⁊ ſi diceret ſe grauatū ⁊ non exprimeret in quo. Dicit autem opinionem ſuam amplius ꝓcedere qñ appellans diceret ſententiā iniuſtam. quia ex inſtrumētis teſtib⁹ vel aliīs ꝓductis aliter vel ꝯtrariū ꝓnunciari debuerat. inducit decre. co. ti. ex parte. i. bo. ibi ꝯtradicens ꝙ appellans habet exprimere cauſam q̄re ſit iuſta. ⁊ maxime ꝑ decre. cordi. e. ti. li. vi. ⁊ h' placꝫ Guil. in ſpe. de ap. § qualiter. in pn̄. ⁊ hic approbat ⁊ merito. quia non eſſet alias differētia in expſſione inter appellanteꝫ diffinitiua ⁊ ab interlocutoria. cui⁹ ꝯtrariū vult decre. vt debitus. ſ. e. ⁊ pre. decre. cordi. ⁊ fa. qđ ibi no. in. v. gl. An xo ſnia ſuper ꝑemptoria ſit diffinitiua vel interlocutoria dicā. ī. c. fi. in pn̄.

c Iudicis. fa. ꝓ Inno. q̄ intellexit decre. cordi. qñ ex iudicium appellatur tm̄ a iudice. vide qđ ibi no. i. ij. glo. ⁊ hoc dicit appellatio ꝯtra partem iuſtificat ex futuro grauamie. vt ſ. c. ij. alias etiam notorias licet enim notoriū releuare poſſit ex onere ꝓbandi. non tamen releuat ab onere ꝓponendi. vt ſcripſi. ſ. vt li. non ꝯte. c. ij. ſup. i. gl.

d Nominatim. ꝯcor. de ſen. excō. ꝯſtitutionem. li. vi. in appellatōib⁹ i q̄b⁹ artat decre. vt circa. de ele. lib. vi. fortior fit expreſſio. vt ibi. ⁊ e. ti. ꝯſtitutio. ⁊ in cle. de ele ꝯſtitutionem. ij. rn̄ſo.

e Expreſſas. approbat qđ no. ber. e. ti. cū cauſam in vl. gl. et reprobat quod no. Io. ij. q. vi. non ita. ⁊ ipſe Vin. ⁊ Hoſ. i decre. vt debitus. vt ibi ſcripſi ſuper verbo ꝓbabili ⁊ iura q̄ pro eo faciunt loquunt cum appellat a diffinitiua. ff. e. ſcio. i fi. ⁊ no. per hoc plene quod adiūcitur cauſis. ⁊ per iſtud ſingulare verbum appellanti contra ſtilum curie. que habꝫ ex pluribus cauſis expreſſis in appellatione nō exprimere niſi vnā in reſcripto cōmiſſionis. ſuper quo vide quod ſcripſi in pre. decre. cum cauſam. ſuper vlti. glo. ⁊ quod no. in ſpe. ꝯ ap. § de officio. in penulti. colū.

f Nec ꝓceſſus. que approbat quod no. Inno. in pre. decr. pe. de no. op. nūc reprobans quod ibi no. Hoſt. ⁊ quod no. glo. in decre. ij. vt li. non conteſta. in glo. quare dicit ꝙ etiam tenebat Io. ⁊ Vin. ibi tamen Hoſti. ꝯ. ⁊ no. ꝙ dicit proceſſus quia diffinitiua a qua fuit appellatum bene poteſt iuſtificari et impugnari ex nouis cauſis vel nouiter ꝓbandis. ⁊ ſic loquūtur iura que inducebat Hoſtien. de fi. inſtru. cum Iohā. de teſti. fraternitatis. ſaluo quod habes in cle. de teſti. c. ij.

g Iudicis. a cuius grauamie vel interlocutoria fuit appellatum de quo premiſit.

h Ex nouis. vnde quod dicebat glo. pre. decre. ij. ⁊ lit. non ꝯteſta. ꝙ ex grauamie receptionis teſtium facte li. non ꝯteſt. iuſtificabat precedēs appellatio. reprobabam olim inducēs decre. dilecto. ſ. e. ti. per quam patet ꝙ etiam precedens gra

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tamen non iuſtificat appellationē. niſi fuerit expreſſum ī illa ſi ergo iniquitas iudicis p̄cedens appellationē illam non iuſtificat. ergo nec ſubſequens. duo ergo requirunt̄ ꝯiunctim. ꝙ grauamen p̄ceſſerit appellationē vt hic. ⁊ ꝙ fuerit exp̄ſſuꝫ in illa. vt. ṡ. proxi. rn̄ſo.

a ¶ Probandis. nō intelligas ꝙ veritas grauaminis ꝓbandam non ſit coraꝫ iudice ad quem etiam ad iuſtificādā appellationem. licet ꝓbata non fuerit coram iudice a quo. qꝺ dic ꝟ t. ṡ. e. t. interpoſita. l. rn̄. ſed hic intendit grauamē iudicis. vł iniuſticia proceſſus oportet ꝙ pateat ex actis coram iudice.

p̄mi iudicij[g] ex nouis[h] aut ꝺ nouo ꝓbādis[a] iuſtificari p̄t vł etiam impugnari[b]. ſed tm̄ ex illiſ que acta fuerunt vel exhibita coram ipſo. ¶ Idem.

SI appellationē[c] ꝑ negligentiā[d] appellantiſ deſertā[e] appellans ipſe cum appellato[f] aut appellatus[g] etiam per ſe ⁊ principalit' proſequat̄ ideo minuſ in rem[h] iudicatam cenſebit̄ tranſiuiſſe ſententia[i] a qua fuerat appellatum. ¶ Idem.

QUm[k] a repulſione[l] exceptionis peremptorie[m] ſecundo[n] appellāſ ſuccumbit[o] nō eſt cauſa appel-

vnde ſi ꝓpoſui exceptionem. ꝓbationem obtuli ⁊ admiſſus non fui. hoc probato apparet grauamē. ſed ſi exceptionē legitimam probaui ⁊ iudex illam repulit. hoc ꝓbato grauamen apparet ſed ſi excipiebā actoreꝫ excōmunicatū minori iudex illam repulit non iuſtificat̄ appellatio nec impugnat̄ ꝓceſſus ꝓbando illum excōmunicatū maiori. de quo ī primo iudicio non fuerat obiectum. Item ſi appellaui ꝓpter exceptionē ꝺ loco non tuto non admiſſam. non iuſtificat̄ ꝓceſſus. licet nūc ꝓbetur me poſtea reconciliatum.

b ¶ Impugnari. impugnatio reſpicit appellantē. iuſtificatio reſpicit appellatū. neuter autē ipſoꝝ vti poterit his que coram ipſo acta vel exhibita non fuerunt.

SI appellationē. reprobat quod no. Inno. e. ti. ex ratione. approbans ⁊ fortificās qꝺ ibi no. Hoſti.

d ¶ Negligentiā. vt quia neglexit apoſtolos petere. vt in. c. ꝗuis. ṡ. e. vel neglexit ꝓſeq infra tp̄s iuris vel hoīs. vt in de-
e ¶ Deſertam. idem verbū in p̄. decre. ſicut. cre ſicut. ṡ. e. et no. qꝛ ſi in appellatione q̄ a p̄n. tenuit ⁊ poſtea tenere deſijt ꝓcedit hoc dictū. fortius puto ꝓcedere in appellatiōe q̄ diceretur a p̄n. nō tenuiſſe. vt qꝛ dicit̄ interpoſita tertio vel pꝰ decem dies. Item ſi ꝓcedit in tacite deſerta ꝑ negligentiam fortiꝰ in exp̄ſſe deſerta ꝑ renūciationē. fa. e. ti. ro. mana. §. ſi ve-
f ¶ Cū appellato. licet ergo dilatiōes ro. ⁊. §. ſi aūt. li. vi. quas petit appellatus ꝑ quas ꝓtelat̄ appellatiōis ꝓſecutio ꝓſint appellanti. ſicut etiam reſtitutionē petenti ꝓſunt quas petit reus ꝯ quē petitur. C. de reſti. in inte. l. pe. ipſa tm̄ ꝓſecutiō quā facit etiā appellatꝰ ſibi nō ꝓdeſt. vt hic ꝑ appellatio-
g ¶ Appellatꝰ. hic fortificat dictū Hoſt. nem quā ꝯ. dicam querebat eni Inno. q̄d ſi poſt lapſum tp̄s ꝓſecutiōis fert̄ ſententia infirmās primā ſn̄iam. poſtea petit appellatꝰ ipſam p̄mam executiōi mādari. tenebat ꝙ ipſi appellato obſtabit exceptio rei iudicate ex ſecūda ſn̄ia infirmationis. nec valebit ſi dicat ꝑ lapſum tp̄is ante ſn̄iam infirmatiōis p̄mā ſn̄iam ratificatam qꝛ ꝭm eum p̄textu huius noue defenſiōis nō debet ſecunda infirmatiōis ſn̄ia retractari. de re iudi. inter mōſteriū. C. de tranſac. ſub p̄textu. nec valet etiā dicere ꝙ non valet ſecunda ſn̄ia lata ꝯ primā. qꝛ vt dicit ꝭm id nunꝙ valet ſn̄ia appellatiōis p̄mā infirmās. nec eſt etiā ſup eodē p̄ma lata ī cauſa p̄ncipali ⁊ ſecūda lata in cauſa appellatiōis. ⁊ h reprobat Hoſti. dicēs. ꝙ lapſus tp̄is ratificat ſn̄iam. ⁊ facit haberi per inde ac ſi nō fuiſſet appellatū. ſn̄ia ḡ infirmatiōis poſtea lata a nō ſuo iudice lata fuit. Itē non valet ſn̄ia ꝯ rem iudicatam. de hoc in p̄. decre. inter. nec ob. p̄ma ratio Inno. q̄ ꝓcederet in ſn̄ia lata a ſuo iudice. Nec ob. ſecūda ratio. qꝛ vbi ꝑ appellationē ſuſpēſa manet p̄ma ſn̄ia bene tenet ſecūda ꝯ p̄mā. ſed ex q̄ ceſſat p̄dicta ſuſpenſio appellatiōe deſerta nō valet ſecūda. ſi nō valeret ſi appellatū nō fuiſſet. h h approbatur ⁊ fortificat̄ in tāto. qꝛ p̄dicta ꝓcedūt n̄ ſolū cū ſolu[s] appellās ꝓſequit̄. ſed etiā cū vtꝙ. ⁊ qꝺ plꝰ ē etiā ſi ſoluſ appellatꝰ. qꝺ forſan nō cogitauerat Hoſti. ſit huiꝰ rō. qꝛ petēdo ꝓnūciari male appellatū nō ē ſibi ꝯriꝰ ī eo ꝙ dicit ſn̄iam trāſiſſe ī rē iudicatam. lꝫ eni de appellāte dubitet̄ ꝓpt̄ ꝯrietatē q̄ videt̄ ineē an poſſit ſimul ꝓſeq appellationē ⁊ nullitatē ſn̄ie. de q̄ ſatis ſcripſi. e. ti. dilecto. ī vl. gl. pꝰ Inno. ⁊ Hoſt. et vide ī ſpe. ꝺ ſen. ꝑ la. §. iux. ad fi. in appellato tm̄ dicēte male appellatū ⁊ ſn̄iam trāſiſſe ī rē iudicataꝫ nulla ē ꝯrietas. Sed dices imo ē ꝯrietaꝫ inq̄ntū dicit appellationē deſertā. ⁊ ꝓpt̄ h ſn̄iam trāſiſſe in rē iudicatā ⁊ n̄ deſertā inq̄ntū ſup eiꝰ iniuſticia ꝓnūciari petit ꝑ appellatiōis iudicē. ⁊ ſic negat ⁊ aſſerit illū iudicem. So. ⁊ ſi vis ꝙ fatear h aliquā ꝯrietatē ineē tm̄ appellatꝰ q̄ reꝰ ē p̄t vti ꝯrijs. maxie q̄rū finis nō ē ꝯriꝰ. ⁊ actor p̄t ī diuerſis inſtantijs qꝺ dic vt no. de re iu. nullus pluribꝰ. li. vi. nec h ꝺr ꝙ ī eadeꝫ
h ¶ Rem iudicatā. inſtātia hec duo ꝓponat appellatꝰ. h ē ḡ qꝺ dicūt iura. ꝙ rata manet ſn̄ia ⁊ ꝙ appellāſ cadit a cā
i ¶ Sn̄ia. q̄ tm̄ erat aliq vt qꝛ ꝯ ius liti- e. ti. cū ſit. ⁊ c. ſepe.
gatoris lata. ſi eni a p̄ncipio fuiſſet nulla. ſicut ꝓpt̄ appellationē omiſſam n̄ trāſiret in rē iudicatā. ita nec ꝓpt̄ interpoſitā et deſertam. de ſen. ex. licet. li. vi. ⁊ qꝺ ibi no.

QUm a repulſiōe. Determiat caſum dubiū circa decre. vl. e. ti. li. vi. q̄ talis ē. Titiꝰ ꝯ me oppoſuit exceptionē ꝑemptoriā q̄ ꝑ interlocutoriā eſt repulſa. appellauit ⁊ cōfirmata ē p̄ma interlocutoria. iterū appellauit ⁊ iteꝝ ꝯfirmata ē p̄ma ⁊ ſecūda. qꝛ n̄ potuit plus appellare ꝓceſſit in p̄ncipali. ⁊ lata ꝯ ipſum diffinitiua appellauit ab illa. ⁊ in cā huiꝰ appellatiōis vult repetere ꝯ illā interlocutoriā. ⁊ videbat̄ ꝙ poſſet ꝑ p̄. decre. ꝯtrū h rn̄det̄ vnꝰ tm̄ caſus excipit̄.

l ¶ Repulſiōe verbali ꝑ interlocutoriā vt predixi. nō eſt tamen neceſſe in ꝑemptorijs interloq̄. de h ſatis de ordi. cog. c. i. Idē tm̄ in repulſione facti cū illam nō recipit vel ad vlteriora litis ꝓcedit. e. ti. ex parte. ij. caute tm̄ facit excipiēs ſi ꝓcurat interloq̄. vt no. in ſpe. de ap. §. q̄liter. v. Item ꝙ faciat. et dixi. e. ti. dilecto. ⁊ ꝑ hāc decre. ⁊ illā patet. ꝙ ſn̄ia lata ſup ꝑemptoria interlocutoria eſt nō diffinitiua. ⁊ h tenebat gar. in decre. cupiētes. de ele. v. inſup. vbi etiā allegabat ad h dec. cum dilecti. de elec. ⁊ decre. ſua hoc. e. ti. Ad idem de offi. de leg. ſignificantibus. ⁊ quia vt hic patet hec repulſio peremptorie non eſt diffinitiua. ergo nec ꝓnunciatio pro ipſa erit diffinitiua. vbi eni interlocutoria diffinit ⁊ ꝯdemnatoria et econtra. C. de ſen. ⁊ interlo. preſes. ff. de re iudi. l. i. vt contrariorum ſit eadem diſciplina. xxxij. di. hoſpitiolum. ff. ꝺ his qui ſui vel ali. iuris ſunt. l. i. ff. de accu. q̄ accuſare. Preterea natura diffinitiue eſt ꝙ ex ea oriat̄ actio in factum. licet a ſententia lata ſuper peremptoria non oritur actio ſed exceptio. ar. in pre. decre. cum dilecti. in fi. C. de re. credi. l. actori. Itē ſi ſententia ſuper peremptoria ⁊ pu. ea lata eſſet diffinitiua. non eſſet alia diffinitiua ferenda cum tamen de neceſſitate ſuper principali voluntate ſuper peremptoria pronūcietur. de hoc in predi. decre. i. de ordi. cogni. Dicebat ergo Gar. ꝙ ſiue ſuper dilatoria ſiue ſup ꝑemptoria ſiue ſuper eo qꝺ ꝑmimit appellationē. i. ꝙ appellans non potuerit appellare. feratur ſn̄ia. interlocutoria ē. ſecus cū iudex cognoſcēs de appellatiōe interpoſita diffinitiua ꝓnūciat bn̄ iudicatū ⁊ male appellatum vel ecōuerſo. tunc eni diffinitiua eſt. C. de ap. eoſ. ff. de his qui no. infa. l. furti. In effectu tamen fatetur. ꝙ ſn̄ia lata ſuper peremptoria quod obſtet habet vim diffinitiue.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

m Peremptorie. ⁊ ſic parat p̄iudicium negocio principali al's non liceret repeti vt in predi. decre.
n Scđo. ſi ğ ſel tm̄ appellaſſet ⁊ ſuccubuiſſet nõ hr̄et locu ʒ qđ hic dr̄. ſi vero ſcđo appellat. ſʒ appellationẽ nõ ꝓſequit̄. hic videret̄ dec. locũ hr̄e. ar. ſ̄. c. ꝓxi. videret̄ ꝯ ꝑ id qđ. ĩ. dicã qđ credo vbi renũciat ſponte q̄ſi licʒ tarde vtat̄ iuris conſilio expectãdo euentum negocij p̄ncipal' ⁊ ſic nõ poſſeten⁹ reſiſtat. vt. ĩ. dicam.
o Succũbit. ſi ſuccũbit in ſcđa appellatione. ğ tres habet ſententias ꝯ ſe. et ſic a tertia non licuit appellare. e. ti. directe. ⁊ c ſua nobis. C. ne li. in vna cã. l. vna. ſ̄. eo. cõ. de re iudi. c. i.
p Diffinitiua ꝓlata ſiue ꝑ primum ad quẽ debuit cã remitti ex quo fuit ꝓnunciatum male appellatum per quotcunq̄ manus de exce. dilecte. ſiue per vltimũ qui forſan ex vi delationis in principali ꝓceſſit. ſiue ꝑ aliũ ad quẽ forte p⁹ cãm remiſſã ad primũ fuit in alio articulo bñ appellatũ ita q̄ expedito appellationis articulo diffinit poſtea principale
q Sup ea. p̄ẽptoria ſic tertio repulſa. ⁊ ẽ mirabile q̄ nõ appellãs audit̄ vt in p̄. dec. fi. ſʒ ſcđo appellãs ⁊ ſuccũbẽs ñ vt hic cũ ſcđa repulſio appellatiõis nõ dr̄et pl⁹ poſſe q̄ appellationis omiſſio. Nã ⁊ ĩ appellatiõe a diffinitiua eq̄pamus iſta nõ appellare. vel ſcđo appellare ⁊ ſuccũbere ſʒ lʒ iſta eq̄pent̄ ĩ diffinitiua. ĩ interlocutoria nõ. lata eñi tali interlocutoria ſʒ l eges nõ debuit. ſm canões potuit appellatiõem differre ad euẽtũ negocij p̄mi. p̄mũ pʒ. C. đ epi. au. l. ij. de iudi. aptiſſimi C. e. ti. eoſ. §. ſup his. ⁊ q̄ꝛ appellõ nõ recidi. l. pe. ſcđʒ pʒ ĩ p̄. dec. vl. ſi ğ diſtulit iuris ꝯſilio. ⁊ p⁹ ca vict⁹ appellauit ꝯ talẽ interlocutoriã auditor. ſʒ ſi poſſeten⁹ iterlocutoriã ipugnauit. ſ. ſel' ⁊ iteꝝ appellãdo. ille articul⁹ tã ſolẽnit̄ diſcuſſus vlteri⁹ examĩari nõ oʒ ex q̄ ĩ ſcđa ſuccubuit. ꝑ qđ vr̄ q̄ etiã iudex cãe p̄ncipalis añ diffinitiuã nõ poſſit illã iterlocutoriam reuocare niſi tũc. ſ. in cã appellatiõis iterpoſite a diffinitiua.
r Prius. in cauſa principali.
s Inepte. ſi. de iudi. examinata. ff. de flumi. l. i §. labeo exemplũ petebas hereditatẽ vel electiõis ꝯfirmationẽ. excipiebã te illegitimũ. ⁊ q̄ꝛ nõ ſpecificaui qđ debui tertio ſuccubui qđ nõ ſpecifico ĩ appellatiõe diffinitiue. ſup q̄ vide qđ ſcripſi q̄ fi. ſint le. ꝑuenit. ſup. i. gl. Ad idẽ faciũt q̄ ſcrip. đ ele. duđũ. ij. ĩ p̄n. vl' ꝯ ꝓpriũ poſſeſſionẽ petẽtẽ excipiebã đ crĩe nũc addo ĩfamiã. de accu. accedẽs. vl' cũ ius cõe fundaret actõẽ tuã excipiebã đ p̄ſcriptõe nũc ex p̄mo titulũ. đ p̄ſcrip. c. i. li. vi. vl' opponebã ꝑemptoriã nõ p̄uilegiatã. vt de li. ꝯte. c. i. li. vi. ĩ vi dilatorie ad ipediẽdũ li. ꝯte. ſuccubui p̄mo ſcđo ⁊ tertio rediẽs ad iudicem p̄ncipalis cãe lata diffinitiua a qua appellaui illam exceptionẽ ĩ vi ꝑemptorie ꝓponere potero.

latiõis poſtmodũ a diffinitiua[p] emiſſe audiẽdus vlterius ſuper ea[q] niſi tũc rite ꝓpoſita ex eo pri⁹[r] repulſa fuiſſet. q̄ꝛ ꝓponebat̄ iepte[s]. Cl. v. i ꝯ. vie.

De vita ⁊ honeſtate clericorũ.

Diocesanis[t] locoꝝ diſtricte p̄cipim⁹ vt clericos[v] carnificum[x] ſeu macellarioꝝ[y] aut tabernariorum[z] offm̄ publice[a] ⁊ ꝑſonalr̄ exercẽtes noiati[b] ⁊ tertio[c] moneant vt ſic ab hmõi officijs ĩfra ꝯueniẽtẽ tminũ monẽtũ ipoꝝ arbitrio moderãđ[d] deſiſtãt ⁊ q̄ ipſa nullo[e] vnq̄ tp̄e reaſſumãt. Qui ſi taliter[f] moniti ab his ñ deſtiterit aut ipa vt premiſſũ[g] ẽ exercẽdo reſũpſerit[h] q̄ncũq̄[i] ꝯiugati ẽt[k] ñ ꝯiugati vero ĩ reb⁹[l] ⁊ ſi oĩo ĩcedãt. vt laici ĩ ꝑſois p̄uilegiũ clicale q̄ diu[m] p̄miſſis ĩſtiterit eoipo[n] amittãt. Aduerſ⁹ vero alios⁹ clicos negociatõib⁹ l' ꝯmercijs ſclarib⁹ l' officijs ñ ꝯuenientib⁹ clicali ꝓpoſito publice inſiſtẽtes l' arma portãtes ſic caoica p̄uat̄ ſtudeãt iſtituta[p] q̄ ⁊ illi ab exceſſib⁹ ꝯpeſcãt h⁹ ⁊ ipi đ dãnabili circa h⁹ negigẽtia

v[r] q̄ alij ordiarij lʒ ĩ loco iuriſditiõeʒ habeãt h̄ nõ poſſint ĩq̄ tũ hec ꝯſtõ nouũ iducit. ⁊ fa. qđ dicã. ĩ. de iurepa. c. i. p⁹ p̄n.
v Clericos. puto q̄ icludat ẽt exemptos q̄ deliq̄ Jo. an. rẽt in loco nõ exẽpto. cũ ꝑ id ſubſint dioceſanis. vbi vero deliq̄rẽt in loco exẽpto. ñ vr̄ q̄ ad illos extẽdat̄ hec ꝯſtõ cũ exercet officiũ dioceſanorum tm̄ ad hoc đ of. or. licet. ⁊ c. pe. maxime q̄ꝛ q̄ñ iura iſta volũt dare iuriſditionẽ ſuper exemptos hoc exprimũt. vt pʒ ſ̄. e. cõ. de ſup. ne. p̄. c. i. cum ſuis concor.
x Carnificũ. carnifex dr̄ a carnifico as q̄ꝛ carnes facit ⁊ vendit. facit de ap. ſignificante. vñ ⁊ homicide ſolent dici carnifices.
y Macellariorum hi ſic dicũt̄. q̄ꝛ pecora vel quadrupedia mactãt a macello. as qđ eſt mactare ⁊ trucidare. ⁊ ꝓpter horroreʒ ⁊ vtilitatẽ iſtorum duorum officioꝝ. ſ. macellarij ⁊ tabernarij ẽ hoc ſpealiter de his ꝓuiſum. ⁊ lʒ multa alia ſint vilia. puta aptare pelles ⁊ coria ⁊ his ſimilia. tm̄ ꝯſtõ locũ hʒ ſolũ in expreſſis.
z Tabernariorum. taberna dicta ẽ a tabulis q̄ mercib⁹ ſubſternuntur. ⁊ ꝓprie dicitur domus in qua panis vinũ ⁊ carnes cocte vendunt̄. talia loca nedũ tenere. ſed nec ingredi debent clerici. e. ti. clerici. xliiij. di. clerici.
a Publice ⁊ perſonalit̄. cõiunctim requirũt̄ hec duo. ſi ergo occulte vel ꝑ alium hoc exercet̄. ceſſat pena licet non culpa. ⁊ ſic ſoluit̄ qđ opponi poſſet de dec. fundamẽta. de elec. li. vi. §. vt ergo. ⁊ §. ſe. de dec. mulieres. de ſen. ex. de regula. qui per alium. de re. iur. li. vi. cum concor.
b Nominatim. i. ꝓprijs noibus expreſſis quaſi nõ ſufficiat dioceſano monere in genere clericos dio. ſue. vel clericos talis plebanat⁹ vel talis eccleſie. ſed monere debet exprimẽdo illius vel illorum nominat. ⁊ cõcordat. de ſen. ex. conſtitutionem. li. vi. ⁊. ĩ. de ſen. ex. grauis in fi.
c Tertio. de ſen. ex. ſacro. ⁊ c. cõſtitutionẽ. li. vi. debet ergo habere aliquorum dierum interualla vt ibi dicitur nec videtur hoc ſufficere q̄ emanaret vnum peremptorium ꝑ hãc litteram.
d Moderandum. de ap. cum ſit romana.
e Nullo. ſi. de coha. cle. ⁊ mulie. ſicut.
f Taliter. ſ. per dioceſanos nominatim ⁊ tertio prefixo termino congruenti.
g Premiſſum. ſ. publice ⁊ perſonaliter.
h Reſumpſerit. lapſo termio. hoc dico q̄ꝛ ſi habuiſſent terminum menſis ⁊ quinta die dimiſiſſent. xv. reſumpſiſſent. dũmodo. ĩ. terminũ poſtea dimiſiſſent nõ eẽt locus pene.
i Q̄ncũq̄. q. etiã poſt tp̄a longiora. ⁊ ẽ ſi. de or. cog. c. ij.

k Omnino. ſ. quo ad duo p̄uilegia q̄ poterant habere ꝑ decre. vnicã. de cleri. cõiu. li. vi. ⁊ ſi hic cõiungis totã illam ꝑtem. ſ. p̄uilegium clericale q̄diu. ⁊ c̄. multũ facit ad id quod no. de cle. cõiu. ioan. in. iij. q. ſed ſi iſtud oĩno intendit perpetuitatẽ priuationis inducere. vt ſic coniungit̄ hic illud verbũ ſolum p̄uilegium clericale eoipſo amittant reſultaret contrarius intellectus. ſilis diſputatio de hac dictione oĩo. ff. đ
l In reb⁹ ꝓprijs. ĩ quib⁹ fideiuſ. l. grece. §. illud. Jo. an. alis gauderent immunitate. e. ti. c. vl. de imu. ec. ⁊ i. li. vi.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

m ¶ Quādiu. recupabūt ꝗ̃ deſiſtētes priuilegium. ⁊ fa. de vi. ⁊ hone. cle. c. vlt. ⁊ qđ ibi dixi pꝰ Inno. ⁊ Ber. ⁊ fa. qđ not. xxij. di. nullus. ⁊ lxxx. di. ſi qui ſunt preſbyteri.
n ¶ Eo ipo. licet ꝗ̃ ſit neceſſaria monitio nō tñ ē neceſſaria priuatio. cōcor. de ſen. ex. in audiētia. ⁊ c. cōtingit. ſi de ꝑben. extirpande. de rap. excōicationi. ī. de deci. c. i. de ſta. mo. attendentes. in fi.
o ¶ Alios. nō carnifices vł tabnarios.
p ¶ Inſtituta. e. ti. c. ij. ⁊ c. clerici. ⁊ c. vno. li. vi. ne clerici vel mo. c. i. de ſentē. excom. contingit.

Quoniā a q abiectis veſtibꝰ ꝓprio nō cōgruētibus b ordini alīs aſſumere ⁊ ī publico portare rōabili cā ceſſāte c ꝓſumit ꝓfeſſoꝝ illiꝰ ordis ꝓrogatiua ſe reddit idignū d ꝓnti cōſtōne ſancimꝰ: qꝫ q̄cūqꝫ clericus e virgata ł ꝑtita f publice g veſte vtef h niſi cā rōabilis i ſubſit: ſi bñficiatꝰ extiterit per ſex mēſes k a perceptōe fructuum bñficioꝝ l q̄ obtiet ſit eoipo m ſuſpēſus n Si vero bñficiatꝰ nō fuerit in ſacris tñ ordibus citra ſacerdotiū o cōſtiturꝰ per idem tpꝰ p reddaf eo ipo ihabil q ad eccliaſticū bñficiū obtinēduz. Idē quoqꝫ cēſemꝰ de clericis alijs r veſtē talē s ſimul ⁊ tōſurā t publice deferētibꝰ clericalē. Dignitatē vero perſonatū ſeu bñficiū aliud obtinēs cui cura imineat aiaꝝ: necnō ceteri i ſacerdotio cōſtituti ac religioſi q̄libꝫ quos oꝫ per decētiaz hitꝰ extrīſeciꝰ moꝝ intrīſecam honeſtatem oſtdere: ſi pterqꝫ

Quoniaꝫ. Caſus. premiſſo exordio. punit primo clicos bñficiatos vtētes publice ṽgata vł ptita veſte. Secundo ſubdiaconos ⁊ diaconos Tertio oēs clericos tonſurā publice cū tali veſte portantes. Quarto hñtes dignitatē ꝑſonatū bñficiū curatū ⁊ ſacerdotes ⁊ religioſos publice portātes talē veſtē vel infulam. Quinto punit oēs p̄dictos vtētes tabardo nōbiliter breui integre ſoderato. Sexto certas caligas clericis interdicit. Emanauit executiue ad iura. xxi. q. iiij. per totum. e. ti. c. pe.
b ¶ Cōgruentibꝰ. cōgruentia veſtiū reſpicit nō ſolū clericos. de quibꝰ hic ⁊ ī iuribꝰ ꝑalle. ⁊ monachos de q̄bus ī. de ſta. mo. ne ī agro. ſꝫ oēs laicos. xli. di. § i. ⁊ c. ꝑ ſimoniā. xxx. di. ſi q̄s viroꝝ. ⁊ variaf ex diuerſitate ſexuū. e. di. ſi qua mulier.
c ¶ Ceſſante. ṡ. c. deus qui.
d ¶ Indignū. de ſen. ex. in audiētia. e. ti. ſi iudex laicꝰ. li. vi. ff ꝺ iurijs itē apꝺ. §. ſi q̄s ṽgines. ⁊ ē ſi. de ſta. mo. recolentes.
e ¶ Clericꝰ. īcludit hñtē ꝑmā tōſurā tm̄. ꝺ eta. ⁊ q̄li. cū ꝯtigat
f ¶ Partita. dicit canō qꝫ diuerſi coloris vel diuerſe ꝑtis veſtis eē nō dꝫ. xx. q. i. c. vlt. i fi. alibi qꝫ veſtis nō debeat eē variata ſericis texturis. nec hr̄e varioꝝ coloꝝ ornamēta. xx. q. iiij. c. i. in fi. Et nota qꝫ lꝫ veſtes rubei ⁊ viridis coloris ꝓhibite ſint clericis. ṡ. c. pe. pene tñ iſtiꝰ cōſtōnis locum hñt ſolum in veſtibus hic exp̄ſſis. ⁊ cōcor. qđ dixi. ṡ. c. proxi.
g ¶ Publice. concor. ṡ. c. proxi.
h ¶ Vtef veſtibꝰ. ꝗ̃ ēt priꝰ factis publice vti non poterit ſine hac pena nec ꝑ h cōſtō reſpicit ꝑterita. dānat enī ſolū futuruꝫ vſū. ⁊ fa. qđ dixi. ṡ. c. cō. ꝺ eta. ⁊ q̄li. vt hi q. i gl. qꝫ poſteris.
i ¶ Rationabili. puta timoris. e. ti. c. pe.
k ¶ Mēſes. inchoandos poſt talē publicā delationem.
l ¶ Bñficioꝝ oiuꝫ ꝓpter indefinitā. de hoc. de elec. vt circa. li. vi. offēdit enī vniuerſū ſtatū ecclie nec minꝰ vnā eccliaꝫ q̄ꝫ aliā. ⁊ ſic ſoluif ꝺ ele. ſi cōpromiſſarius §. hmōi. ⁊ §. ſe. lib. vi. vbi ſp̄alif offendif ecclia ad quā indignus eligif vel ad quaꝫ dignus electus impeditur ⁊ eſt ſi ī. de penis. c. i. poſt princi. poſſet autem talis eligere. de elec. cum vintoñ.
m ¶ Eoipo. h ꝗ̃ nō ē neceſſaria monitio nec ſnīa. alif. ṡ. c. px.
n ¶ Suſpēſus. ſi tñ interi illos ꝑcipet nō ē irregularis. cuꝫ h nō ſit exp̄ſſū ī iure. ꝺ ſen. ex. is q. li. vi. nec bñficijs ꝑuatꝰ cuꝫ h hic nō exp̄maf ſicꝫ ī cāu. ꝺ ele. c. i. §. fi. ⁊ c. cupiētes §. ceteꝝ li. vi. tenef tñ ad ipoꝝ reſtōeꝫ. Sed cui fiet reſtō. hic vidēduꝫ ē cui accreſcāt fructꝰ tpe ſuſpenſionis. puto qꝫ quotidiane diſtributiones accreſcāt ſocijs. vt dixi. ṡ. c. con. de eta. ⁊ qual. vt hi qui fructus ꝑbende vel diſtincti bñficij accreſcant eccleſie. de cle. nō reſi. c. pe. ⁊ ſic intellige qđ no. xci. di. cleric' viciū. ⁊ qđ no. Inno. de coha. cleri. ſicut. Quid autem ſi iſti ſuſpenſi nollēt interim officiare eccleſiam. ⁊ an interim eligant. vel eligāf. vide qđ no. in ꝑal. §. ceterū. in glo. nō ergo.
o ¶ Sacerdotiū. h ꝗ̃ eſt ius diuerſū inf ſacerdotiū ⁊ alios ſacros ordines. cōcor. liiij. di. ex antiq̄s. ne cle. vł mo. c. fi.
p ¶ Per idē tps ſex mēſiū
q ¶ Inhabilis. tenet Guil. in ſpe. ti. ij. §. ſupeſt. ṽ. ſꝫ nūquid pōt qꝫ legatꝰ ⁊ ep̄s hāc penam infligere poſſint. etiā in perpetuū clericoꝝ laico ex cā. ⁊ vides qꝫ indefectum bñficij ſuccedit hec pēa ihabilitatis. alibi deficiente bñficio ſuccedit pena excōicationis. ī. de deci. c. i.
r ¶ Alijs. q nec beneficiati ſunt nec in ſacris.
s ¶ Talē. ṽgatam. vel partitam.
t ¶ Et tonſuram. ſi ꝗ̃ veſtem ferant ſine tōſura nō eſt locus pene. ⁊ facit ad ea que no. ⁊ ſcripſi de apo. tue. vides enim qꝫ cōſtitutus ī minoribꝰ ſecularibꝰ veſtibꝰ vtens nō incurrit hāc penā niſi īmiſceat tonſurā. Et qꝛ de tonſura clericorum iura varijs verbis vtuntur. quedā enim dicūt raſuram in ꝑte ſuperiori ad modū ſpere. xxiij. di. §. clerici. ⁊ c. ſe. dicif autē ſpera rotunditas vel corpus ſeu ſpaciū rotundū. quidā dicunt coronam ⁊ raſuram. xij. q. i. duo ſunt. quedā tonſurā ⁊ coronam. e. ti. clerici. de cle. cōiu. c. vl. ⁊ ī. de cele. miſ. c. i. quedaꝫ ſimplr̄ tonſurā. e. ti. cleric'. ſi. de cle. cōiu. Ioānes. ⁊ c. ex ꝑte. e. ti. c. vno. li. vi. ⁊ c. li. de biga. altercationis. de ſen. ex. ſi iudex. ⁊ hoc quid hec verba intendāt videamꝰ. Circa hoc ſciēdū qꝫ clericis deputatis ad diuina myſteria cōpetit raſura et tōſura in modū corone rōne figure. qꝛ corona ē ſignum regni ⁊ ꝑfectionis cū ſit circularis carens angulo inſignū carentie ſordiuꝫ. qꝛ vbi angulus ibi ſordes. ſe ergo ⁊ alios virtutibus regere ⁊ a ſordibus mundare debent. ⁊ ſic in deo regnabunt vt in predi. decre. duo. ꝑ raſurā autem ex parte ſuperiori capilli ſubtrahunf. ne mens ipſorum per occupationes tꝑales retardef a contemplatione myſterioꝝ diuinoꝝ. Sūmitas enī capitis ē eminentia mentis. facit de ſacra vnc. c. vno. ṽ. ī vertice. ꝑ ipſius ꝗ̃ denudationem mentis reuelatio deſignatur ⁊ qꝛ cōuerſi myſterijs diuinis nō occupanf. ſupius nō radūtur licet inferius tondeanf qꝛ tꝑalia deponunt. Tonſura ṽo ex parte inferiori capillos tondet vſqꝫ ad reuelationem ſenſuuꝫ ſcꝫ viſus ⁊ auditus. ne ſcꝫ oculos vel aures impediant. ⁊ eſt ſignum qꝫ preſcindenda ſunt vicia cordis ⁊ corporis ne intuitum diuinorum impediant. ⁊ ex his debetur corona celeſtis vnde dicit canon qꝫ incedere debent clerici de tonſo capite ⁊ patentibus auribus. xxiij. di. c. pe. Ex predictis videf qꝫ proprie raſura reſpiciat partem ſupiorem quā dicimꝰ clericē. corona circulū capilloꝝ. tonſura abſciſſioneꝫ ipſoꝝ. facit de ſen. excom. cōtingit. ij. ibi circūciſis crinibus. Hoſti. tamē ī decr. clerici. e. ti. vt ibi ſcripſi qđ. ṡ. dixi clericam videtur vocare tonſuram dicens qꝫ maiorem tonſuram ⁊ altiorem ⁊ rotundiorem coronam debet habere monachus q̄ꝫ clericus. ⁊ notauit etiam de hoc in ſumma. e. ti. §. ij. Hec dicta ad diſcutiendum an tonſura conſiſtat in clerica vel in tonſione crinium. vel in vtroqꝫ. ⁊ ſpecialiter per hoc ad tex. an clericus in minoribus deferens talem veſtem cum clerica ⁊ longis crinibus vel econtra tonſis crinibus ſed ſine clerica incurrat hanc penam. ⁊ in primo caſu ſi clericam caputio vel aliter cooperit. ⁊ in ſcđo ſi tonſionem crinium cooptam portat forte veſtito caputio. certum eſt qꝫ non ē locus pene. per verbum publice quod reſpicit vtrunqꝫ. ſcꝫ veſtem ⁊ tonſuram. remanet ergo

dubiū cū alter₂ ſolū defert ꝛ publice egēt declaratiōe. ſ₃ cre-
do de mente ꝙ ſi tm̄ in publico exhibet ꝙ videat̄ cleric⁹ cum
ea veſte locus ſit pene. raro eni vel nū̄ꝗ̄ in capite caputiū bir
retum capellum vel aliquid tale deferens oſtēdit vtrū̄ꝗ̄.
v Extriſeci. hec lr̄a ꝛ ꝑncipiū huius capituli ibi ī publico
portare. facit ad que
ſtionē oli diſputata₃
de monacho qui be-
ne portat habitū ſuū
quē tm̄ coopit habi-
tū clericoꝝ ſecularīū
ꝙ ſit apoſtata ꝛ ita fu
it hic terminatū. ꝛ in
ducebat̄ decr̄. pe. c.
ti. de iudeis. ī nōnul-
lis. ꝛ ponit̄ in merc.
ſub ti. de apoſta.
x Inſulā. ſumit̄ in
terdū ꝓ corona ipſa.
li. C. de quadra. pſ. l.
fi. in fi. qn̄ꝗ̄ ꝓ alba
faſciola ſacerdotalis
capitis. ꝛ iō ſubmiſit
ſeu pileum qđ dicit̄
a pilis. q₂ pilos capi
tis tegit ꝛ ſtringit. et
no. ꝙ etiā diaconum
portantes inſulam n̄
punit hec ꝯſtō niſi ſit
de hic expreſſis.

ex cā rōabili publice veſtē fe-
rāt hmōi aut īſulā[x] ſeu pileū
lineū[y] publice portēt capite.
ſint eoīpo bn̄ficiati videlicet a
ꝑceptōe fructuū bn̄ficioꝝ que
obtinēt ſuſpēſi ꝑ annū. Ceteri[z]
vero ſacerdotes ꝛ religioſi q̄l₃
ꝑ idē tps[a] reddāt̄ īhabiles ad
q̄dcū̄ꝗ̄[b] bn̄ficiū eccl̄iaſticum
obtinēdū. Sz ꝛ tales[c] ꝛ ceteri
q̄cū̄ꝗ̄ cl̄i vtentes epithogio[d]
ſeu tabardo foderato vſ̄ꝗ̄ ad
orā[e] ꝛ ita breui ꝙ veſt̄ īferior
notabilr̄ videat̄[f] epithogiū ip
ſū ſeculares clerici ꝛ religioſi
adminiſtratōe₃ hn̄tes teneant̄ ī
fra[g] mēſē dare paupib⁹[h]. Cete
ri vero religioſi adminiſtratōe₃
n̄ hn̄tes īfra idē tps illud tene

y Lineū. idē puto ſi ſericum qđ apud nos multum eſt ī vſu
cum maior vel ſaltem eadem ſit ratio.
z Ceteri. nō bn̄ficiati ꝛ religioſi. iſti penā hic exp̄ſſam incur
rūt vltra penā excōis q̄ ligant̄ ꝑ aliā ꝯſtōem ne clerici vl̄ mo.
a Per idem tps. annale. c. ij. li. vi.
b Q̄dcū̄ꝗ̄ bn̄ficiū includit ꝑſtimoniā vel pēſionē quā hr̄et
in titulum. fa. qđ dixi de reſcript. poſtulaſti.
c Et tales. de quib⁹ proxi. dictum eſt Jo.
d Epithogio. dictū ab epi. qđ eſt ſupra. ꝛ tego tegis.
e Orā. ſine aſpiratione deſignat finē vel extremitatē reru₃
ꝑcipue regionū ꝛ veſtiū. vn̄ dr̄. i. regū. xxiiij. ꝙ Dauid ꝑcidit
orā clamydis ſaulis. ij. q. vij. de his. ꝛ Gen. xlij. reperierūt in
ora ſaccoꝝ ligatas pecunias. ad Heb. xi. ſicut harena que eſt
ad orā maris nō aſpirat̄ etiā qn̄ ſcribit̄ ꝓ plurali de os oris.
aſpiratur aūt qn̄ deſignat tempus. vt horam tertie vel none.
f Videatur. dicit canō ꝙ ſupior veſtis clericoꝝ d₃ ēe talaris
ī. lōga vſ̄ꝗ̄ ad talos. xxiij. di. c. pe. ꝛ ſi breuitatē veſtis ſupio-
ris dicerem⁹ hui⁹ ꝯſtōnis cām. videret̄ ꝯſtō locū hr̄e ꝛ in tali
tabardo nō ſic foderato. quod nō credo cum ſit penalis ꝛ ſic
non extendenda. de elec. ſtatutum. li. vi.
g Infra menſem. q₂. ſ. dixi vtentes. videtur ꝙ menſis inci-
piat poſt inchoationem vſus.
h Ꝯuertēdū. facit ad no. xij. q. i. nō dicatis. ꝙ monach⁹ ad
miniſtratione carēs elemoſynā facere nō poſſit. ſ₃ q̄d ſi talis
monachus erat in ſtudio de licētia abbatis a quo multu₃ di-
ſtat. ſatis puto ꝙ tunc q̄uis adminiſtrationē nō habeat hanc
erogationē facere poſſit ꝑ ea que no. Hoſti. in ſūma de pe. et
remiſ. §. quib⁹ ꝛ qualit̄ car. pe. v̄. quid de facientib⁹ elemoſy
nam. vbi tenet ꝙ monachus q̄ de licētia abbatis eſt in ſtudio
vel peregrinatione pōt facere gratuitā elemoſynā moderatā.
alle. de offi. dele. preterea. ff. de procu. ad rem. ꝛ. l. ad legatū
ff. de iudi. ſi longius. fortius ergo faciet hanc neceſſariam. et
facit quod nota. de accu. ex parte.
i Ceteri vero. nō beneficiati
k Per idem tempus annale vt ſic reſpiciat quod proxi. di-
ctum fuit a. v̄. dignitatē citra. vel vt reſtringatur pena pōt ī
telligi de ſex menſibus de quibus in prin. dixit. vel dic diuer

ſificari penas predictas. ſ. anni ꝛ ſex mēſiū ſm̄ diuerſas quali
tates clericoꝝ de quibus ꝑmiſit. vt ſemeſtre locu₃ habeat in
his de quibus loquit̄ vſ̄ꝗ̄ ad. v̄. dignitatē annus in alijs.
l Sanctioni. nō dicit ꝙ iſte finis ſit ſanctio ſ₃ addi ē ſanctio-
ni in precedentib⁹ eni ꝯſtō ē penalis hic nō. hoc dico propter
no. iij. di. in fi. ſumme
erit aūt hic locus pe
ne arbitrarie ex quo
certa non ſtatuit̄. de
of. dele. de cauſis.
m Preſertim. pro
maxime.
n Caligis. xxij. di.
clerici.
o Viridib⁹. iſti co
lores in ipſorum ve-
ſtibus erant ꝓhibiti
e. tit. c. penul. ꝛ vide
quod ibi ſcripſi.

ant ſuis ſupioꝛib⁹ aſſignare ī
pios vſus aliquos ꝯuertēdū[h]
Alioq̄n bn̄ficiati ſuſpēſionis.
ceteri[i] vero īhabilitat̄ penas
ꝑdictas per idē tps[k] ſe noue-
rit īcurriſſe. Huic īſuper adij
cim⁹ ſanctioni[l] vt clerici ꝑſer-
tim[m] bn̄ficiati caligis[n] ſcacat̄
rubeis aut viridibus[o] publi-
ce nō vtant̄. Cle. v. ī ꝯci. vie.

De ꝑbendis ꝛ dignitatibus

Si dignitatē[q] habenti
d alia ꝓuideri mande
mus[r] diſpēſantes[s] cū
eo vt ſimul vtran̄ꝗ̄ valeat re
tinere[t]. de aīarum cura que il
lis vel alteri[v] earum īminet.
nō habita mentiōe gr̄a hmōi

p Vtantur. ꝓuidit clemens circa inſulas caligas ꝛ veſtes
ꝓuideat ſucceſſor circa ſcarpitulas. quarum ꝑforationem ꝛ
inciſionem multiformē ſuperſtitioſa curioſitas apud clericos
pullulans adinuenit.
Si dignitatem. Caſus. clauſula inſerta litteris gra
tioſis ſup dignitate conceſſis per quam prouideri
mādatur. ne animaꝝ cura ſi dignitati īminet negli
gatur vel per quam inhibetur electionem fieri di-
gnitatis nō facit extendi gratiam ad dignitatem curatam. vl̄
ad quam quis per electionem aſſumit̄. Duo ſunt dicta. ſcōm
ibi ad hoc qđ in prin. dicitur de diſpenſatiōe vſ̄ꝗ̄ ad. v̄. q̄cū̄ꝗ̄.
tenebat Hoſti. de reſcrip. poſtulaſti. ꝛ Guil. in ſpe. de lega. §.
videndum. v̄. ſed nunquid nocet.
r Mandemus. idem puto ſi prouideat. dum tamen nō mo
tu proprio. ī. c. iij. cum eadem ſit ratio.
s Diſpenſantes. quid ſi nulla fiat diſpenſatio ſuper plu-
ralitate ſed ſolum prouideri mandatur de dignitate nō adie-
cto de cura. poſtea ſubmittit̄ hec clauſula. dicas idē cū eadē
ſit ratio. ſed quia clauſula illa poni non ſolet niſi cū ſit diſpē-
ſatio ſup pluralitate vel filiis. facit de offi. ord. c. ordinarij. §.
ꝓuideat. li. vi. ideo ſic loquitur ſimilis. ideo dixi q₂ quando
fit ſuper etate ordine vel reſidentia etiā apponi ſolet hec clau
ſula. vnde q̄uis in litteris gratie ſuper his diſpenſetur adie-
cta iſta clauſula. gr̄a tm̄ non extendetur ad curatā.
t Retinere. ꝙ non poſſet ſine diſpenſatiōe ex vi exp̄ſſionis
vt. e. ti. non poteſt. §. fi. li. vi.
v Vel alteri. ſi intelligas ſecunde. planum eſt qđ ſequitur
de gratia ſurrepticia. vt. e. ti. c. cum in illis. li. vi. ſed ſi de pri-
ma hoc intelligas tunc licet gratia ſit ſurrepticia quo ad di-
ſpenſationē pluralitatis. non tamen quo ad prouiſionem di-
gnitatis. ex quo propter illam paratus ē dimittere primā vn̄
ſi mutinenſis archidiaconus impetrat archidiaconatū bon̄.
nō curatū vel curatum hoc tamē expreſſo ꝛ diſpēſatur cum
ipō ſup vtroꝗ̄ tenēdo l₃ diſpēſatio pluralitatis nō valeat ex

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

q̃ mutineñ. archid̃. hꝫ curã ⁊ hoc nõ expſſit ꝓpẽ rõem quã .ꝭ. dicã ſup v̄bo momẽti. vr̃ tñ ꝙ valeat ipetratio. ita ꝙ ꝑ ipſam mutineñ. dimittẽdo ꝯſequi poſſit bonoñ. nõ eñi hẽt i iure ex‑pſſũ ꝙ ipetrãs q̃ tenet̃ facere mẽtõez bñficioꝝ q̃ hꝫ teneat̃ ẽt q̃litatẽ eoꝝ expmere. ſicut nec habet̃ i iure ꝙ teneat̃ expmere

qualis ordo ſit anne‑xus beneficio vel q̃n‑titatẽ reddituũ quã hꝫ ex vno beneficio vel pluribꝰ lꝫ benefi‑cia teneat̃ expmere. cum ergo ꝑ expreſſi‑onẽ nulla fiat diſpẽ‑ſatio ſed ſolum vita‑tur ſurreptio. eo. ti. ñ pt i fi. li. vi. Videt̃ ꝙ valeat impetratio ex quo illud expreſ‑ſit. licet non expreſſe‑rit illius curaꝫ. ſicut valet licꝫ nõ expreſ‑

velut ſurreptitia nulliᵘᵃ peni‑tus ẽ momẽtiᵇ q̃cq̃ ꝯfectis ſu‑per ea lr̃is ſit inſertũᶜ ꝙ aiarũ curaᵈ ſi dignitatibusᵉ ipis vel alteri eaꝝ immineat nullatenus negligat̃. Ad hoc ſi alicui ꝓ‑uideri mãdemᵍ de dignitateᶠ ad cuiuſcũq; l quoꝝcũq; colla‑tõez ꝓuiſiõez ſeu q̃uisᵍ diſpo‑ſitõez aliã i certaʰ eccl̃iaⁱ perti‑nẽte: quã ĩfra menſeᵏ duxerit

ſerit annexionẽ ordĩnis vt reddituũ quãtitatẽ vt dixi. ⁊ ratõ decr̃. cũ in illis. adaptat̃ cũ de dignitate ꝯſequenda q̃rit̃. non cũ de expmenda. niſi dicas alit̃ legẽdo ꝙ h̃ nouũ declarat vl̃ inducat hec ꝯſtõ. ꝙ ẽt qualitas cure imĩnẽs bñficio qd̃ hꝫ im‑petrãs exprimẽda ſit in ipetratiõe qd̃ ꝓbat lr̃a nulliꝰ penitꝰ q̃ ſequit̃ q̃ſi h̃ ſit de his q̃ poſſent mouere pricipẽ ad gr̃aꝫ de‑negãdã. fa. c. ti. q̃uis. ⁊ c. is cui. i. rñ. li. vi. ⁊ qd̃ no. cõpo. de reſcrip. capl̃m in fi. magne gl. ⁊ vr̃ expſſum. š. e. cõ. de of. or. c. ij. ſi intelligat̃ illud ſpãle qd̃ ibi ponit̃ de ſpãlitate q̃ etiã ex‑primat q̃litatẽ cure. ⁊ talẽ expſſionẽ cõiter hodie faciũt impe‑trãtes ⁊ caute. Poſſet dari tertia lectura. ꝙ mixtura diſpen‑ſationis ⁊ gr̃e ꝓuiſiõis i eadẽ lr̃a ꝯceſſaꝝ viciet vtrãq;. que ſi ſegregate forẽt valeret ꝓuiſionis gr̃a vt pmo dicebat̃ ꝯ hãc fa. de re. iu. vtile. li. vi. ⁊ qd̃ ibi no. lꝫ eñi ſc̃da gr̃a diſpẽſatõis pendet a prima. ⁊ ſic ſit iſeꝑabilis. prima tñ gr̃a. ſ. ꝓuiſionis bñ ẽ ſeꝑabilis a ſc̃da. quare illa vtilis ꝑ illã inutilẽ viciari nõ deberet. h̃ egeret declaratiõe. i dubio tñ placet pma lectura ad iducta. ſc̃do rñdet̃ pmo ad lr̃am ſequẽtẽ vt ſtati dicã. ad id qd̃ allegat̃ ꝯ motu pncipis rñde ꝑ decre. nõ pt i fi. ſupius allegatã. i decre. is cui. ſc̃m cũ prio tenebat̃. ⁊ id̃ primũ eſſe debuit nõ curatũ. ſi eñi primũ dimitteret cura nõ obſtaret. vt ibi. i. rñ. decr̃. ij. de of. or. req̃rit ſpãlẽ mentionẽ beneficij vt ñ ſufficiat generalis. ⁊ ẽ ꝓ Hoſt. ꝯ ꝯpo. i his q̃ no. de reſcpt. in nr̃a. in fi. ſꝫ nõ requirit expſſionẽ qualitatis vt ſuperius dixi.

a Nulliꝰ. vniuerſale negatiuũ ẽ. ⁊ adhuc ſubmittit penitꝰ ⁊ fa. ad ſuperiꝰ dicta quibꝰ tñ ñ obſtabit hec lr̃a ſi dicas. gr̃a ſcꝫ ſup pluralitate ꝯceſſa. fecit eñi mẽtionẽ. š. de mãdato pro‑uiſionis ⁊ de gr̃a diſpẽſatiõis. primũ ꝯſiſtit in gr̃a facienda. ſc̃m in iam facta. fa. qd̃ no. de preben. ſi cui. li. vi. i vl. gl. vl̃ ſi exponas alteri de ſecunda. vt ibi dixi in prin. glo.

b Momẽti. h̃ tenebat Hoſt. in pre. decr. poſtulaſti. reddẽs rõeꝫ ꝙ circa pl̃alitatẽ i ꝑſonatu cũ cura duo ſũt ipedimenta. ſcꝫ ꝑſonatꝰ ⁊ cura. e. ti. de multa. ſublato ğ prio ipedimento ſ. ꝑſonatꝰ remãet ſc̃m. ſ. cure. vt ibi ſcripſi. ⁊ idẽ Hoſt. i ꝑ. v̄

c Inſertũ qd̃ ſumi põt ex decre. de of. or. or‑ ſꝫ nũquid.

d Aiaꝝ cura. hoc inducebat ‑dinarij. §. ꝓuideat li. vi. dubiũ q̃ſi ꝑ h̃ decurato papa ꝓuideri voluerit. ⁊ ſufficiat q̃‑cũq; pte lr̃e talis volũtas appareat. vt ſic finis trahat̃ ad pn‑cipiũ. fa. de ap. ſc̃do req̃ris. cũ ꝯcor. de reſcrip. oli. ſicut ſuffi‑cit quacũqꝫ pte actoꝝ certificetur ſnĩa. C. de ſen. q̃ ſi cer. l. iij ſꝫ hec cl̃a nõ ponit̃ ad gr̃aꝫ augẽdã. vt. ꝭ. ꝓxi. rñ. ſꝫ ad indẽni‑tatẽ dignitatis i executõe ſeruãdã. nec ſonat i ꝯditionẽ ꝓuiſi‑onis vel q̃litatis expſſionis ſꝫ potiꝰ i monitionẽ. vñ nõ valeret ꝓuiſio hac monitione nõ ſeruata. vt no. e. ti. nõ põt. ij. rñ. lib. vi. Io. an

e Si dignitatibꝰ. quid ſi nõ ponitur ſi. puta qꝛ dr̃ ꝓuiſio ꝙ aiaꝝ cura dignitatibꝰ imĩnẽs nullatenꝰ negligat̃

Idẽ puto ꝑ id qd̃ ꝓx. dixi. itẽ intelligit̃ imĩnẽs. i. ſi q̃ iminet.

f De dignitate. decre. etiã cũ in illis. e. ti. ij. rñ. loquit̃ de di‑gnitate vel ꝑſonatu. ⁊ ibi in. iiij. rñ. qd̃ de bñficio loquit̃. de ele. nõ repetit. declarari velle an in beneficijs minoribꝰ q̃bus ꝑ electionẽ ⁊ ꝯfirmationẽ ꝓuidetur locũ habeãt hec iura cõi‑ter tenet̃ ꝙ ſic. ⁊ fa. ꝭ. de reli. do. c. ij. ij. rñ. in prin.

acceptãdã: ihibẽtes illi vl̃ ill̃ ad quoꝝ collationẽ ꝓuiſiõez ſeu electõezˡ dignitates i ipſa eccleſia pertinere noſcũt̃ ne in‑terimᵐ ad collõem ipſaruꝫ ſeu ꝓuiſionẽ ꝓcedant vel queq̃ eligãt ad eaſdẽ: de dignitate ad quã cõſueuitⁿ q̃s ꝑ electio‑nẽ aſſumi ipetrãti nõ poterit ꝓuideri: cũᵒ in cõceſſione gra‑tieᵖ ad quã nõ augendam ſed

g Quãuis iſtõ ver‑bum nõ eſt in decre. cum i illis per qd̃ q̃n ꝙ dicebãt impetran‑tes ad hoc vt aliq̃d adderet electionem. includi. iam dudum cõſuleram ꝯrium in quadã cã florentina illa rõne. qꝛ cum re‑gulariter in iure ide‑finita eq̃polleat vni‑uerſali. de quo no. ꝯ elec. vt circa. li. vi. illud verbũ nihil addet. itẽ qꝛ cũ ꝑ decre. cũ in illis. verbũ diſpoſitionis nõ includat electionẽ quaſi di‑uerſe ſint ſpẽs vniuerſale adiectũ illi ſpẽi q̃uis illã amplificꝫ tñ aliã nõ includet maxie in hoc caſu q̃ de materia reſtringibi‑li loquimur vt ibi in ſecũdo §. mõ vides hoc hic approbatũ Vidi etiã dubitari ſi nullus ipoꝝ modoꝝ exprimat̃ qꝛ ſimpl̃r mandat̃ ꝓuideri de dignitate vel pma q̃ vacabit vel quã du‑xerit acceptãdã nũq̃d includat̃ dignitas cui ꝓuidet̃ ꝑ electi‑onẽ. ⁊ tenẽt aliq̃ ꝙ h̃ caſu ita veniet modꝰ electiõis ſicut qui‑uis aliꝰ. ex q̃ nullꝰ expmit̃ cũ illa decr. ⁊ iſta nõ dicãt moduꝫ electiõis nõ includi niſi exprimat̃. ſꝫ dicunt vno caſuũ expſſo aliũ nõ venire. Cõtradicere vr̃ finis huiꝰ capituli. ſed rñderi põt ꝙ reſpicit caſum narratum. vt ibi dicam.

h In certa. de iſto in ſcias ꝙ Io. mo. no. de re. iu. in gene‑rali. li. vi. ⁊ archid̃. e. li. de ꝯceſ. pben. ne captãde. clementeꝫ quartum terminaſſe auctoritate ſumpta de libro. ij. regũ. xij c. ⁊. iij. q. vij. §. vltimo. de illo q̃ habebat vnicã ouem. ⁊ ex. l. illicitas. §. ne tenuis. ff. de of. preſi. ꝯ illo qui habebat vnicũ lumen. ꝙ cum ſcribitur alicui ꝓuideri de dignitate in aliqua eccleſia ⁊ nõ eſt ibi niſi vnica ⁊ principalis. illa nõ debetur. ⁊ ⁊ ſit etiã rõ. qꝛ prouidere de illa dignitate nõ eſt prouidere i eccleſia ſed de eccleſia. alle. etiã deciſã decre. vltime. eo. ti. ⁊ facit qd̃ no. de offi. le. c. penulti. in glo. ij. li. vi. dicit etiam ibi Io. mo. ⁊ Archidia. e. ti. ſi ꝓ clericis. li. vi. bonifa. viij. ꝓnun‑ciaſſe in forma paupeꝝ. ꝙ cum ſcribitur alicui de aliquo bñfi‑cio in eccleſia ꝓuideri ſi nõ ſit ibi niſi vnicũ de illo prouideri nõ poterit cum illud aliquo ſit relatiuum ſupponẽs diuerſi‑tatem. circa primũ refert tamẽ archidiaconꝰ in addi. ꝙ q̃daꝫ magni viri tenent ꝯrium ꝑ decre. e. ti. q̃uis. li. vi. de ꝯceſ. pre‑ben. nulla. vij. q. i. ſcire. q̃ ad ſufficiẽ. fa. de ſimo. c. fi. ⁊ faciãt ꝓdicta ꝯ Ioannẽ monachũ ⁊ Archidiaconũ in his que not. de elec. q̃ ſit. li. vi. qui dicũt decre. illã que ſtatuit tempꝰ pre‑ſentande electionis ⁊ petẽde ꝯfirmationis locũ habere ſoluꝫ in principalibus prelaturis eccleſiaꝝ. ⁊ tamẽ tex. ibi dicit ele‑ctio in aliqua eccleſia celebrata. contrarium etiam probatur ibi. §. fi. dum dicit quiuis electus.

i Eccleſia. dioceſi vel ꝓuincia. cum ſit eadeꝫ ratio.

k Menſẽ. ſolet dici in lr̃is a noticia vacationis. vt. ꝭ. ti. i. c. vno. ⁊ q̃ñ tunc incipiat menſis currere ibi habes in fi.

l Seu electionem. hoc inducebat dubium.

m Interim. ſ. infra menſem acceptationis.

n Cõſueuit. vide qd̃ dicã. ꝭ. e. penul. in glo. cõiuge.

o Cum pro quia reddituum cauſe. ⁊ iunge hic litteraꝫ nul‑lam. ⁊c. que eſt in fi.

p Grẽ. ſupius narrate. ſ. q̃ certos modos habebat expſſos

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

P Er litteras. Caſus. littere ſup ꝓuiſione clericoꝝ non includunt hoſpitalia ꝛ loca ſimilia ꝛ habētia iura ſpiritualia. niſi id exprimatur.
b ¶ Legatis. de latere. per decre. i. de of. lega. li. vi.
c ¶ Sup ꝓuiſione. ſatis videret̄ idē i lr̄is q̄ emanāt ſup reſeruatione fructuū bn̄ficioꝝ. vt talia in illis nō includant̄ niſi exprimant̄ per rōnem quam. j. dicam.
d ¶ Directas. intelligo etiā ꝓprio motu. nā motus ꝓpri⁹ non ampliat grām vl̄ vim verboꝝ licet excludat ſurreptionē eiuſ ꝓ quo ſcribit̄. j. c. ij.
e ¶ Xenodochijs. ꝺ reli. do. c. iij. ꝛ varia noīa taliū locoꝝ. vide. xxiij. q. vi. ſancimus ꝛ ibi de hoc. ꝛ. i. q. vij. ſi quis oēm. ad fi. in aut̄. de alt. et emphi. cōtrac. in pn̄. colla. ix. ꝛ de ec. ti. § fi. eadē colla.

P Er lr̄as[a] a ſe. ap. vl̄ legatis[b] ipſi⁹ ſup ꝓuiſione[c] quoꝝlibꝫ clericoꝝ directas[d] ꝺ xenodochijs[e] leproſarijs elemoſynarijs[f] ſeu hoſpitalibus etiā ſi ecclias[g] vl̄ capellas decimas[h] aut alia ſpūalia[i] iura noſcāt̄ hr̄e. nulli poſſe decerni mus[k] ꝓuideri[l]. niſi hoc i apoſtolicis[m] litteris[n] caueatur expreſſe[o]. Idem.

S I plures[p] obtinēs[q] dignitates[r] aliā dignitatē aut bn̄ficium curā aīarū habens acceptet diſpenſatiōe ſuper hoc[s] legitime nō obtenta eius[t] poſſeſſione adepta[v] pacifice dignitates quaſ pri⁹ habebat ipo facto vacare[x] cēſem⁹.

f ¶ Elemoſynarijs. in multis locis hoſpitalia vocāt̄ elemoſynarie. in aliquib⁹ dom⁹ dei. de ap. dilectis. multa etiam monaſteria ſine certo loco hoſpitalitatis habēt talia officia elemoſynarioꝝ. ꝛ cū oīa iſta deputata ad certum vſum. ad aliū vſum ſine pape licentia cōuerti nō debeant. j. de reli. do. c. ij. poſt prin. merito nō comprehendunt̄ ſub litteris beneficialibus. qua ratione idem puto de fabricis.
g ¶ Ecclias. qꝛ talia ſūt loca religioſa. qꝺ intelligas ſi aucte epi ad hoc ſūt inſtituta. de relig. do. ad hec. ꝛ iō talia ſpūalia pn̄t illas accedere. ꝛ facit qꝺ ſcripſi p⁹ Inno. ꝛ Hoſti. de iurepa. ex lr̄is. Et aduerte qꝛ ſi hoſpitale ſit principale cui accidit eccl'ia vel capella. ꝑ lr̄as tales nō debet̄ vt hic. ſi vero cōuertas ꝙ eccl'ia ſit p̄ncipale hn̄s annexū hoſpitale. tūc nō puto hoc locū hr̄e. ſed tūc iure acceſſorie veniet qꝺ principalit̄ nō veniret. bene fa. c. ti. ſup. e. li. vi. ꝛ de reg. iur. acceſſorium ꝛ qꝺ ibi no. q̄d in dubio vt qꝛ extat hoſpitale ꝛ eccleſia. ꝛ neſcit̄ qꝺ ſit p̄ncipale ꝛ qꝺ acceſſoriū. So. ſi apparet poſſeſſio ꝛ denoīatio ꝑ quā poſſum⁹ alteꝝ p̄eligere illud ſequemur. c. ti. cū de bn̄ficio. li. vi. de ꝓba. ꝑ tuas. cū ſilibus. ſed ſi nō apparet repellā impetrantē. ꝯſtat enī de hoſpitali nec cōſtat illud acceſſoriū eccleſie. nā ꝛ ſi hoſpitale ꝛ eccl'ia eēnt annexa ita ꝙ neutꝝ p̄ncipale. puto hāc dec. locū hr̄e ꝑ no. ne ſe. va. c. i. fa. qꝺ no. de ꝯceſ. p̄bē. ſi capitulo. li. vi. in glo. quero in fi.
h ¶ Decimas. i. ius ꝑcipiēdi decias. an aūt de redditib⁹ hoꝝ locoꝝ debeat ſolui decima. habet̄ i declaratiōib⁹ ꝺ q̄b⁹ dicā
i ¶ Spūalia. vt cimiteriū ꝛ ius funerandi . j. de deci. c. ij. j. de reli. do. qꝛ contingit. in fi.
k ¶ Decernim⁹. vr̄ ḡ eē ius nouū. ꝛ hic incipe conſtructum.
l ¶ Prouideri. vn̄ nec hodie talia clericis ſecularib⁹ in bn̄ficiū dari pn̄t. j. de reli. do. c. ij. ij. rn̄. i pn̄. ſꝫ ē dubiū an i duob⁹ caſibus ibi exceptis in. ꝟ. niſi i fundatōe. ꝛc̄. locū habeat hec decr. ꝛ puto ꝙ ſic cū generalit̄ loquat̄ nec ſequit̄ ꝗ ꝯcedi pn̄t illis caſib⁹ in bn̄ficiū. ḡ includunt̄ in lr̄is. tolle inſtātiam. ꝺ. c. ꝑx. c. ti. quis. i. li. vi. ſicut ḡ certe q̄litates ſunt in lr̄is bn̄ficialibus exprimēde. ſic ꝛ iſta. ad h̄ vt talia in lr̄is includāt̄. ꝛ tūc facta exp̄ſſione taliū debebūt̄ ſolū in illis caſib⁹ niſi i exp̄ſſione appareat papā amplius voluiſſe. ꝛ nunquid cū beneficijs ꝑmutari poſſint. dicā. j. de reꝝ ꝑmu. c. vno.
m ¶ Apoſtolicis. no. ꝙ nō repetit delegatis. ꝛ hoc forſan per id qꝺ dixi in glo. ꝑxi. ꝛ ē ſi. qꝛ legat⁹ nō cōfert eccleſiam ſpectantē ad p̄ſentationē laici patroni. quā tn̄ papa cōfert de iurepa. cum dilectus. de offi. le. dilectus. qꝺ intelligas h̄ exp̄ſſo vt ibi dixi. ſit ergo circa iſta reſtricta p̄tās legatoꝝ ſicut et circa alia. de of. le. c. pe. ꝛ antepenul. li. vi.
n ¶ Litteris. ꝓbatio ergo teſtiū vel alia nō ſufficeret. h̄ caſu facit qꝺ no. e. ti. ſi motu proprio. li. vi. in vlti. glo.
o ¶ Expreſſe. per qꝺ ſufficere nō videntur verba generalia. vt ꝙ de quibuſcunqꝫ beneficijs dignitatib⁹ perſonatib⁹ officijs. ꝛc̄. ꝛ facit. ꝺ. e. com. de of. oꝛ. c. ij.

p ¶ Si plures. Caſus. q̄ caſu vacat vna dignitas per receptionē alteri⁹ vacant etiā plures. ap probat qꝺ no ꝯpoſt. de ele. dudum. ij. ad fi. ꝛ Guil. ponens ad lr̄aꝫ ipius ꝟba i ſpe. ti. ij. §. videndum. ꝟ. quid ſi hn̄s duos. et Io. mo. de of. oꝛ. c. oꝛdinarij. li. vi. ꝛ Archi. in decre. non poteſt. e. ti. lib. vi. ꝛ debuiſſet clari⁹ formari vt. j. dicam.
q ¶ Obtinens ꝑ ſufficiētē diſpēſationē vt aliq̄ ſit dubitatio.
r ¶ Dignitates. perſonatus vel beneficia curata vel alterum cum altero cum ſit eadem ratio.
s ¶ Super hoc. ſ. ſuper illo vel illo retinendo vna cū primis vel cum altera primarum.
t ¶ Ei⁹ dignitatis vl̄ bn̄ficij curati vltio collati ꝛ acceptati.
v ¶ Adepta. Idē vr̄ ſi ꝑ eū ſtaret q̄ min⁹ adipiſceret̄. e. ti. licꝫ eps. de elec. cū iſta. li. vi. qꝺ ꝓbat ſilitudo que ſeq̄tur. h̄ verū qn̄ tenet collatio vltimi. ſec⁹ ſi collatio nō teneret. qꝛ tunc abſtinendo a poſſeſſione penā iſtā euaderet. vt. j. dicam.
x ¶ Vacare. ſi intelligas de his que per diſpenſationem habebantur videbatur expeditum. e. ti. non poteſt. ij. rn̄. li. vi. inquantum ibi dicitur ꝙ diſpenſatio data ſuper duobus intelligitur de primis duobus. ergo tertium in locuꝫ primi vel ſecunde ſubrogare non poteſt. ſed quia poterat etiam nominatim ſuper illis diſpenſatum eē ſcꝫ ſuper tali ꝛ tali beneficō ꝛ dignitate quē caſum. §. ille nō cōtingebat vtilis fuit hec declaratio. ꝛ videbatur quibuſdam ꝙ nō vacarent. ſed p̄nceps deberet eligere quā ex primis dimitti volebat. ar. ff. ꝺ excu. tu. l. vi. que incipit ſi duas alijs videbat̄ ꝙ ipſe idē ꝓuiſus eligeret ꝑ decre. preterea. e. ti. ꝛ. c. referente. expeditum ē ꝙ vacant oēs prime. ad. l. pre. rn̄debat cōpoſt. ꝙ licet quis pluribus tutelis grauari nō debeat. ꝑ vnius tn̄ receptionē nō vacat altera. ad decretales rn̄debat ꝙ correcte ſunt ꝑ decre. de multa. ꝛ hec ſatis ſunt plana. ſed remanet dubiuꝫ ſatis forte nunquid valeat collatio vltimi hoc dico propt̄ decre. oꝛdinarij. de of. oꝛ. in fi. li. vi. vbi dicit̄ ꝙ habenti pluralitatē talium etiā cū diſpēſatione ſufficienti non poteſt aliud tale conferri niſi diſpenſatio etiā extendatur ad illud. vel niſi prius habita reſignet. ꝛ viciat collationē aliter factam. ꝛ facit quod ibi no. poſt Gar. in vl. glo. ꝛ forte fuit hoc dubiū hui⁹ decr. cum enim illa decre. oꝛdinarij dicat collationem vltimi nullius eē momēti. ergo per eam nō vacant prima. ſed in predi. dec. nō pōt. archidia. tenet ꝙ nō valet collatio vltimi. nihilominus vacant prima. ex quo poſſeſſionem habuit vltimi. ad hoc. e. ti. cū qui. li. vi. ꝛ ſic dicitur per magnum virum pronunciatū in curia. contra quam tamen pronunciationem refert ꝙ pēdebat appellatio. hoc ergo declarare procuraſſem ſi compoſitoꝛibus adheſiſſem. puto tn̄ ꝙ ſi habenti vnum curatū cōfertur ſcōm tale. valeat collatio ſecūdi. ꝛ ex quo ſtat ꝑ euꝫ quo minus habeat poſſeſſionē ſecūdi. vacat primum. ſi vero habenti plura talia ex diſpenſatione ſufficienti confertur aliud tale valet collatio ſi diſpenſatio ſufficiens eſt. etiam quo ad illud. et tunc de vacatione non querimus. Si vero diſpenſatio ad hoc vltimum non iuuat. dico ꝙ ſi dimiſſum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

prima añ colłoēʒ vltimi valuit ipſius collō. nec tūc ēt de vacatiōe iuris q̄rim⁹. ſi vō ñ dimiſit. collō vltimi nō valuit tñ p acceptationē nō pdit p̄ma imo illa retinet. ſi ſano vſus ꝯſilio vidēs collōem vltimi nō valere. ipi⁹ poſſeſſionē ñ apprehendat. vt ſic hūanitas iuſte plenitudinis ñ auferat. ij. q. vi. ſiq̄s libellos. de ap. cum ceſſante. ⁊ facit no. d̄ ele. ꝑiu. diuerſis cuʒ cōcor. Si vero poſſeſſionē ipſius vltimi apprehendit h̄ poſſeſſio facit prima vacare. nā hoc caſu cuʒ ex tali viciosa poſſeſſione vacaret vnicuʒ vacabūt ⁊ illa p lrāʒ que ſequitur.

ſicut[a] ſi dignitatē vnicā obtinēti alia ſibi ꝯferret: eius pacifica poſſeſſiōe habita. prima de iure vacare[b]. Idem. Si roman⁹[c] pontifex[d] de bñficio[e] alicui motu proprio[f] ꝓuideat[g] de beneficijs q̄ optinet[h] nō habita mentione ꝓuiſionē ſeu grām hmōi fore validā[i] declaram⁹[k] qualiacūq; fuerit bñficia dignitates aut perſonatus cum cura vel ſine cura: ⁊ in numero quātocūq;

a ¶ Sicut. ſi p hanc lrām dico q ſi caſus eēt q poſſeſſio ſecundi nō faceret vacare vnicū primū. vt. c. ti. ſup eo. ⁊ c. ſi tibi cōceſſ. li. vi. non vacabunt illa plura. ⁊ hoc puto verum ſiue valuerit vel nō valuerit collatio vltimi.

b ¶ Vacaret p decre. de multa. c. ti. ⁊ hodie p ꝯſtōem ioānis execrabilis ſi primū abſq; mora diſpēdio vō ⁊ facto i manibus ordinarij ſub teſtimonio publico nō dimittat ꝑuat⁹ ē ſecūdo ⁊ inhabilis ad ſacros ordines ⁊ bñficia vt ibi §. q; vō.

Si romanus. valet ꝓuiſio facta ꝓprio motu pape tacentis bñficia ꝓuiſi quecunq; ſint. ⁊ q̄d cunq; approbat q̄d no. p Archi. ⁊ me. c. ti. ſi motu ꝓprio. li. vi. et reprobat quod ibi no. Jo. mo.

d ¶ Pontifex. de legato ē opinio. no. de of. le. c. vlti. lib. vi. ⁊ no. ſ. ea. con. de of. or. c. fi.

e ¶ Bñficio. large ſumit̄ de reg. iur. c. i. li. vi.

f ¶ Proprio. q̄d nō itelligit̄ niſi exp̄mat̄. vt i p̄di. decr̄. ſi motu i fi.

g ¶ Prouideat vł ꝓuideri mādet cū eadē ſit rō.

h ¶ Optinet. in re vel ſpe. ſ. e. compo. de reſcrip. gratie.

i ¶ Validā. q̄ ad bñficiū ſurreptiōis. i. nō ſurrepticiā. aliā eni inhabilitatē illi⁹ p quo ſcribit̄ nō tollit mot⁹ ꝓpri⁹ vbi aliō nō addat̄. etiā ſi illa ex taliū pluralitate ꝓcedat. vt q; ſine diſpēſatione habeat pluralitatē dignitatuʒ vel curatoꝝ q̄ facit quē inhabilē etiā ad miora bñficia. de elec. dudū. ij. ⁊ ibi dixi in. i. glo. ⁊ pʒ aptius p ꝯſtōem ioannis execrabilis. ſatis ēni illi clauſule q certū hʒ effectū. nec aliū opabitur preter intentionem ſcribentis. ſ. c. i. de qua intentione ſi appareat illi ſtabitur vt dixi de reſcrip. cum adeo. in fi.

k ¶ Declaram⁹. reprobat q̄ nō ſimplr̄ corrigi opinionē ꝯriā.

l ¶ Quātocūq;. rō eni ꝓprij mot⁹ excludēs ſurreptionē ꝓuiſionis ita coaptat̄ curatis vel ſimplicib⁹ multis. vt vni. Itē p id nō intelligit̄ in retentione diſpēſatum. c. tit. nō pōt. in fi. li. vi. ⁊ p hoc ibi. hāc opi. tenebam in ſecunda glo.

Si de beneficio. ſe ſūmat quattuor ⁊ ponens caſus ⁊ quaſdam opi. determinans. vt j. dicam.

n ¶ Cuiuſcūq;. exēptos ⁊ nō exēptos ⁊ ſupioris epīs p h̄

o ¶ Scribam⁹. executori. idē ſi ſcribere intēdit icludere tur ipſi epiſcopo. ſaluo q in vltimo caſu cū ē deuolutū ad papā diſtinguit̄ an p lrās excitet̄ offiñ an ꝯſtituat̄ delegatus. d̄ of. or. licet. ⁊ c. penul. de reſcrip. cum aliquibus. li. vi.

p ¶ Ex negligētia. idē ſi ex delicto. lʒ ſit opīo an hoc cāu deuoluat̄ ad capitulū. vt ſcripſi de elec. cū in cūctis. i fi. ⁊ ſuper vlti. glo. vbi vō ex cōmiſſione epiſcopi capitulū vel ali⁹ haberet ꝯferre. hoc nō ipedit executorē vt ꝓbat̄. c. ti. c. fi. li. vi facit q̄d no. de inſti. c. fi. al's facile poſſet epiſcop⁹ cludere impetrantem

q ¶ Epiſcopi. ſed nunq̄d negligentia ipſius executoris qñ ſcʒ eo ſciente vltra ſex menſes vacauit beneficium q̄d ꝯferre poterat obedit ei. cōpoſt. in decre. capitulū de reſcrip. in magna glo. in. iiij. char. vō. Item nūquid executor. tenet q nō. ⁊ decre. ij. de cōceſ. preben. in ordinarijs collatoribus loquit̄. nō in executore q̄ cōfert vice pape. Aduerte q verū eſt hoc ſi executor ꝓuidere pōt ad cuiuſcunq; collationeʒ ſpectet nec tempus acceptationis adijcit̄. hoc dico per decre. vnicā. j. ti. i. ⁊ vide q̄d ibi dicā. in glo. iſte terminus ſʒ ſi certa pſona grauatur per reſcriptuʒ ⁊ illius tempus ē elapſum. tunc conferre nō poterit donec deuoluatur ad papam hoc ꝓbat decr̄. iſta.

que is habebat cuʒ ſibi prouiſio facta fuit. ¶ Idem. Si de bñficio[m] ad cuiuſcūq;[n] epi collatōeʒ ſpectāte alicui ꝯferēdo ſcribam⁹[o] ſibi illō ꝯferri nō poſſit: cuius collatio ex negligentia[p] ipſius epi[q] ad eiuſdem capitulum[r] deuoluta exiſtit[s]: licet prouideri ſibi poſſit de illo etiam cuius ad ipſum epiſcopum ex ſui capituli[t] vel alterius cuiuſcunq;[v]: ſiue[x] ad nos ex ipſius.

r ¶ Capitulū vel aliū cum eadem ſit ratio. ⁊ facit infra. vō. vel alterius.

s ¶ Exiſtit. intelligo tempe ꝓuiſionis ſue non date. ⁊ ſic ē dare q poteſtas huius executoris variat̄ ſm̄ tempora. ⁊ ſi. j. ti. i. c. vno. quādiu enim beneficium eſt in collatiōe epiſcopi cōfert illud. illo ad alium deuoluto nō confert illud. ita ē de beneficio ad inferiores ſpectāte quod ipſe nō confert donec ad epiſcopum deuoluatur vt ſequitur. rō quia cum epiſcopum papa grauare voluerit. cōfert executor quādiu eſt i manib⁹ epiſcopi. nam licet ex deuolutione. ꝓprium tamen eſt pro ea vice. ⁊ ipſe tūc ex collatiōe grauat̄. qñ ē in manib⁹ alteri⁹ nō cōfert executor. quia papa illum grauare noluit.

t ¶ Capituli. coniunge hic ⁊ in caſu ſequenti finem capituli. ſed quid ſi ad capitulum ſpectabat electio tantū ⁊ ſcribebat ad collationem epiſcopi. nunquid deuoluto iure ad epiſcopum confert executor. dubiuʒ facit illud qua queritur an deuoluatur eo caſu prouiſio an electio. de quo ſatis ſcripſi. de elec. ne pro defectu. Item facit dubiuʒ. q; ⁊ ſi dicatur deuolui collatio. tamen ex quo primo gradu aſſumebatur p electionem non videbatur includi in litteris in quibus ſoluʒ d̄ collatione fit mentio. ad quod ſatis facit. ſ. eo. ti. c. i. circa fi. ibi ad quā conſueuit quis per electionem aſſumi.

v ¶ Cuiuſcunq;. hoc dicit q; per q̄dcunq; gradus ſiue proximos ſiue mediatos ad epm̄ deuenerit. executor cōfert q̄diu eſt in manibus epiſcopi.

x ¶ Siue ad nos. determinat q̄d no. Inno. ⁊ pe. de offi. dele. ſuper eo. vbi dicebāt hoc quoſdam tenere q delegatus pape prouidet de beneficio ad papam deuoluto. fuit etiam hec q̄ſtio ab olim diſputata per dominum Jacobum canonicum bonoñ. quam in mercu. vide in littera. d. rubrica de of. ⁊ po. executorum. ⁊ tenuit q non poſſet ſi dicatur in reſcripto volentes illi gratiam facere ſpecialem. dixit enim q cum in illo aliuſq; papa non ledatur non debet dici gratia. nec de deuolutis papa ſic ſcribit. de conceſ. preben. litteras. ⁊. c. cuʒ noſtris. mirabilis ſolutio fuit iſta. Scias autem q beneficium deuolutum ad papam ſemper confert executor. ex quo primus collator eſt de his qui p lrās grauabant̄ ſiue nominat⁹ vt hic. ſiue innominatus. vt q; ſcribit̄ ad cuiuſcunq; collationem cum eadem ſit ratō. ſed ſecus in beneficijs ſpectantibus ad collationem pape. quia vacarunt in curia. eo. ti. c. ij. li. vi. tunc enim papa confert iure proprio non deuoluto. nec

mirū ſi aliud i deuoluto. nā papa dādo executorē ad ꝓuidē-dū auferebat collatori ꝑtātē. de ꝯceſ. ꝑben. ſi capitulo. li. vi. ex q̄ ḡ collatio de illo deuoluta ē ad papā ꝯferat executor. vt ſic. lꝫ alꝰ in bñficijs fiat ſtricta interꝑtatio. e. ti. q̄uis. lib. vi. hic tñ fit larga ꝯ ꝯcedēdē. de ꝯſue. cū dilectꝰ. facit etiam hec lr̄a ad q̄onem not. de of. le. c. i. li. vi. ſ. ꝙ legatus pape poſſit talia bñficia ad papaꝫ deuoluta conferre ꝑferet̄ tñ delegatus q̄ ad illa que ſibi ſpēaliter ſunt ꝯmiſſa. ꝺ of. le. ſtuduiſti. ⁊ facit ꝺ re. iu. genere. li. vi.

a Epi. primi collatoris qꝺ puto neceſſariū. ſi eni de archidiacono vel capitulo ad epm̄ ⁊ demum ꝑ ipſius negligentiā gradatim ad papam eatur nō confert executor. cui ad collationem epi ſcribebat̄.

epi[a] ⁊ alioꝝ in hoc eidē ſuccedentiū[b] negligentia collō fuerit deuoluta. Idem.

S I iuxta[c] nr̄i formā mandati[d] canonicatū ⁊ ꝑbendā[e] eccl̄ie rutinēſis adeptꝰ dignitatē quā duxerit acceptandā ibidē expectet archidiaconatū[f] ibi[g] pꝰ[h] vacātē ñ obſtā te ꝙ certa ſit ſibi annexa[i] ꝑbēda poterit[k] acceptare. ꝑmaqꜫ ꝑbēda hoc iꝑo[l] vacabit[m] ꝙ ſecundā cū archidiaconatu predicto pacifice fuerit aſſecutus Cle. v. in concil̄. vienen.

b Succedētiū. ⁊ ſic habemꝰ ꝑmo tp̄s epi. ſecūdo tp̄s medium alioꝝ facientiū gradū inter iꝑm ⁊ papā. tertio tp̄s pape primo ⁊ vlti. tp̄e ꝯſert executor. medio vero nō. ⁊ ſemꝑ intelligas vbi tp̄s acceptationis elapſum non impediat executorem. ꝭ. ti. ꝓxi. c. vno.

c Si iuxta. adeptus in eccl̄ia dignitatē hñtē ꝑbēdam annexam ꝑdit primā ꝑbendā quā habebat in illa.

d Mādati. nō ſolū ſm̄ vnā lecturā factū narrat prout acciderat in hac eccleſia de qua loq̄t̄. ſꝫ etiā fortificat dubiuꝫ q: fortꝰ ſi ex receptiōe capituli vl̄ alit̄ habeat hāc canoniam ⁊ ꝑbē. fa. e. ti. c. añpe. li. vi. vbi eni aucte ap̄lica ꝑbēdaꝫ expectās ꝯſecutꝰ ē vnā nō videbat̄ ꝙ aliā cōſeq̄ poſſet. fa. e. ti. nō pōt. ij. rñ. li. vi. cū ꝯcor. Sed cū adhuc pēderet gr̄a in ꝑte ꝑncipaliori ⁊ facta fuiſſet ſuꝑ vtroqꜫ vno cōtextu equum fuit vt ꝑma dimiſſa ſecundā ꝯſequi poſſet. Alia lectura ē ꝙ iſte tex. ponat ius quaſi dicat ex quo papa de dignitate ⁊ ꝑbenda ſibi voluit ꝓuideri ꝯſequit̄ dignitatē habētē ꝑbendā annexaꝫ lꝫ priꝰ aliā fuiſſet adeptꝰ. ſꝫ vbi ſolū de dignitate ſcribebat. nō poterit cōſeq̄ dignitatē habētē ꝑbendā annexā. cū h̄ papa nō intenderet egeret declaratiōe. Suadet tñ eq̄tas ꝙ decre. locū habeat ſiue ex vnico reſcripto debeat̄ vtrūqꜫ ſiue ex diuerſis ſucceſſiue ſola dignitas debeatur per reſcriptum alꝰ habenti prebendam ab ordinario collatore.

e Acceptādā. de quo dic vt. ꝭ. ti. i. c. vno. ⁊ idē puto ſi ñ haberet bñficiū acceptādi ſꝫ deberet̄ ꝑma vacās cū rō ſit eadē ⁊ fortior. qꝺ aūt hic ꝺr de ꝑtāte acceptādi reſpicit dignitatē ꝑbendā ḡ q̄ prius vacauerat neceſſe habuit petere ne ſibi fieret ꝑiudiciū ꝑ decre. ſi clericꝰ. e. ti. li. vi. vr̄ tñ ꝙ ſi habēs canonicatum ⁊ ius ad ꝑbēdā primo vacātē ⁊ ad dignitatē quā duceret acceptandā ꝑbendā que primo ſine dignitate vacauit noluerit petere ꝓteſtans ꝙ hec faciebat. q: oīs dignitates eccleſie prebendas habebāt annexas, ⁊ totū ſimul conſequi valebat ſatis eſſet hec iuſta cā ad negligentiā excludēdā cum mutationes beneficiorum nec populo nec iuri ſint grate. xxi. q. i. c. i. de tranſla. quanto. ſed ſi poteſtas acceptandi reſpiceret etiam prebendam. tunc nullum dubium.

f Archidiaconatū. ſcm̄ poit. nā idē i q̄uis alia dignitate.

g Ibi. in eccleſia illa. ⁊ vide. ꝭ. de reg. iur. c. i.

h Poſt. datur intelligi ꝙ ſi prius vacauerat cum ſua ꝑbenda ⁊ ipſe ſciens recipit aliā prebendā in acceptatione archidiaconatus ſibi viam precluſiſſe videtur.

i Annexa prebenda. iſtud inducebat dubium. ſi enim non fuiſſet annexa retenta prima ꝑbēda conſequeretur dignitatē ſine ꝑbenda que cū illa vacauit. e. ti. q: ſepe. li. vi. ſed cum dignitatē ſine ꝑbenda non poſſit habere propter annexionem nec duas ꝑbendas in eadem eccl̄ia. de cōceſ. preben. litteras rōne annexi principali impediri vr̄. ſed ꝑmpta eſt prouiſio. ſ. vacationis ꝑme quā ſubmittit. Sed quid dices in caſu ꝯuerſo adeptus ſum dignitatem ꝑ reſcriptum apoſtolicuꝫ. expecto ibi prebendā cum beneficio acceptādi. vl̄ ſiue vacat ꝑbēda cū dignitate cui eſt annexa nunquid prima dignitate dimiſſa cōſequi potero hanc ꝑbendaꝫ cū ſua dignitate. puto ꝙ nō quia nō eſt eadē rō principalis ad acceſſoriuꝫ ⁊ acceſſorij ad principale. de conſe. ecc. vel alta. c. vno. li. vi. facit. c. ti. quia ſepe. ⁊. c. ſuper. eo. de re. iur. acceſſoriū. eo. li. cum concor.

De conceſſione prebende et eccleſie vacantis Rubrica.

C Um[n] ei quē i ſcia reputamus[o] idoneuꝫ[p] ſi[q] ꝑ inquiſitōem[r] executorꝫ ſibi deputati a nobis reptus fuerit eſſe vite laudabilis ⁊ cōuerſatiōis honeſte. de beneficio[s] certi valoris[s] alicubi prouideri mandamus adijciētes[t] ꝙ de bñficio miorꝫ valoris poſſit eidem ſi[v] voluerit ꝓuideri ac exnūc[x] ēt māc decernētes ⁊ irritū ſi ſecꝰ a quoqꜫ q̄uis aucte contigerit

k Poterit. qꝺ intellige vbi alteri non debetur ex prioritate temporis vel prerogatiue gratie vel alio iure.

l Hoc iꝑo. patet ꝙ in prebendis eiuſdē eccl̄ie iꝑo iure ꝑ receptionem ſecunde vacat prima.

m Vacabit. nō eni poſſet eſſe triplex in eccleſia ſine diſpenſatione papali. nec valet in hoc cōſuetudo de ꝯſue. c. i. li. vi. ⁊ no. ꝙ plus abhorrēt iura que i habere duas ꝑbēdas i vna eccleſia q̄ꝫ alꝰ habere duo curata. primū eni nō licet etiā iure annexionis quā habet ꝑbenda ad dignitatē. vt hic. ſed ſecundum licet iure annexionis quā haberet curatū ad ꝑbendam. e. ti. ſuꝑ eo. li. vi. ⁊ facit ad opinionē quā teneo in decre. lr̄as de conceſ. ꝑben. ſequendo Inno. ſ. ꝙ in duabꝰ canonijs eiuſdem eccleſie nō poſſit ep̄s diſpenſare. licet diſpenſare poſſit in canonia ⁊ ꝑſonatu vel officio. rationem huiꝰ ibi plene ſcripſi ſuꝑ vlti. glo.

C Um ei quē. decretū ꝯditionale añ ꝯditionis euentū nō afficit ꝑtātem ordinarij vel alterius collatoris. ſecꝰ q̄ñ acceptationi bñficij tp̄s adijcit̄ cuꝫ decreto ⁊ q̄ bñficiū vacās ab executore petit vel recipit. illud intelligit̄ acceptaſſe q̄ vacatio nota dicit̄ expectāti. ex quo in loco bñficij publice ſcitur ꝑtes patent. ſecundo ibi ſecus. tertia ibi quem etiam. quarta ibi ceterum. ⁊ determināt caſus dubios circa decre. q: cunctis. e. ti. li. vi.

o Reputamus. ꝑ relationē exaīatoruꝫ ad hoc deputatoꝝ quibus credit̄. ⁊ eſt iſta forma pauperū in qua fit ex examinatio quō legant cantent ⁊ conſtruent.

p Idoneum. iunge hic litteram ꝓuideri mandamus de beneficio. ⁊c̄.

q Si ꝑ. ecce conditionem. de qua. ꝭ. loquitur.

r Inquiſitionem. an ad hanc vocanda ſit pars plene no. ꝫ. c. co. de of. dele. c. vno.

s Valoris. de penſione prouideri non poſſet. de preben. q̄uis. i. li. vi.

t Adijcientes. niſi hoc fuiſſet additum beneficio minoris eſtimationis etiam ſibi volenti prouideri non potuiſſet. de preben. cui. de non. §. vlti. li. vi.

v Si voluerit. ſecunda conditio

x Ex nūc. h̄ fortificabat dubiū q̄ſi a tp̄e date papa voluerit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝙ decretū afficeret. ſꝫ ꝯriū rñdet ⁊ ſupplemꝰ ex nūc vt valeat ex tūc. fa. ꝺ vo. ⁊ vo. re. lꝫ ad fi. ⁊ ſic fac hec lr̃a ꝯ egi. ꝑ Inn. No. ⁊ Ab. i eo qꝺ ſcpſit de ap. p̄terea. ij. ſup. v̄. excōicatum.
a Attētari. nō dicit etiā igranter. ⁊ tñ ex inferiorībꝰ ptꝫ ꝙ certis caſibꝰ ħ decretū afficit. ꝑ qꝺ pꝫ ꝙ decretū pape afficit ignorātes. ⁊ de hoc de elec. ſi eo tpe. lib. vi. ⁊ probat de p̄bē. c. pe. e. li.
b Effectū. al's fuiſſet editū ſup incerto e. ti. c. i. §. ſubiunctuꝫ in fi. li. vi.
c Exter. prima ſcꝫ ꝙ ꝑ executoris inqſitionē ſit reptus. ⁊c. vtile cōſilium ē ꝙ ſuper illa ꝓnunciet executoꝛ. vel ꝙ facta mētione ꝺ illa inhibeat vel ſaltem ſuam poteſtatem inſinuet collatori al's nō facile forte conſtare poſſet conditionem extitiſſe.

attētariᵃ. Qꝛ decretū hmōi in euentū dūtaxat predictaꝝ cōditionū ſuum ſortitur effectūᵇ anteꝙ̄ exterᶜ prima conditio bñficiū pretaxati valoris ⁊ ēt minoris priuſꝙ̄ ſuā impetrās ſuper valoꝛe hmōi volūtatē

d Declaret etiā i executoris abñtia dūmō ꝺ ea ꝯſtet. vt ꝭ.
e Ordinariū. ħ ꝓbabamꝰ ꝑ p̄di. decr. i. e. ti. li. vi. ⁊ ſicut ibi decretū datū cū bñficio acceptandi. añ acceptationē nō impedit ptātem ordinariȷ̈. ita nec datum ſub cōditionibus iſtis vel aliȷ̈s ante cōditionē euentum. dicam
f Executorē. ſi enī nō afficit ptātem ordinariȷ̈. ḡ nec executoris alteriꝰ q̄ maioꝛ ē ordiario. de of. dele. ſane. ij. ⁊ cū ħ opoꝛteat intelligi de executore ſcḋo. primus enī ꝯferret bñficium etiā poſtꝙ̄ eueniſſet ꝯditio. Itē cū hic dicatur ꝙ ſecūdus cōfert ante cōditionis euentū ꝑ qꝺ a ꝯrio infert ꝙ poſtꝙ̄ eueniſſet cōditio p̄mi ꝯferre nō poſſet. Itē cū generalit̄ ꝺ executore loquat̄ ꝑ qꝺ etiā executorē i forma gr̃e videtur includere hic vr̃ ſolui hic fuit diſputatum. an impetrans primo in hac forma paupeꝝ p̄ferat̄ ſcḋo q̄ ipetrauit in forma gr̃e in eadem eccl'ia vel ad collationē eiuſdē. ⁊ ponit̄ in mer. in lr̃a enim ſub ti. de p̄ben. hic enī vr̃ ꝙ dūmō ꝯditio p̄ceſſerit vacationē vel ſaltem collationē factā ſecūdo debet̄ primo. facit de reſcrip. ſibi qui. li. vi. ſed ob. e. li. ⁊ ti. c. ſi ꝓ te. So. ibi cōditio pendebat ex alteriꝰ arbitrio. ita ꝙ illo recuſante nullum ius habebat impetrās. hic vero pēdet ex exiſtentia rei vt in primo caſu. vel ex volūtate ipſiꝰ cui facta ē gratia in ſcḋo. Aliquibus vr̃ ꝙ ſcḋs ipetrans añ cōditionē in forma gr̃e preferat̄ ⁊ ſm hoc licet hic prima ꝯditio q̄ ad idoneitatē ꝑſone ſit de p̄ſenti inquiſitio. tñ circa id fienda ē de futuro. De ſecūda etiam nō dubitat̄ q̄n ſit de futuro. ⁊ ſꝫ hoc ſequeret̄ ꝙ ſi duo impetrauerūt ſub hac forma. ſi ſecūdus primo ꝑuenit ad conditioneꝫ erit potioꝛ cū prius ipſiꝰ decretuꝫ afficiat vt hic. facit p̄di. decre. ſi ꝓ te. ⁊ quod no. e. ti. ſi ſoli. li. vi. equū videt̄ qꝺ priꝰ dixi vt ex q̄ ꝯditio primi p̄ceſſit collationē factā ſcḋo. p̄ferat̄ primꝰ ſcḋo habēti formā gr̃e vel paupeꝝ nec veꝝ eſt ꝙ ſemꝑ debeat̄ illi ꝓ q̄ priꝰ eſt affecta. vt ꝓbat p̄di. decre. ibi. ſic ergo ē foꝛtioꝛ gr̃a ꝯditionata ex exiſtentia rei vel voluntate eiꝰ ꝓ quo ſcribit̄ q̄ꝫ dependens ex voluntate tertȷ̈ vt p̄dixi. Sed fingas hunc caſū hꝫ. a. hāc formam pauperum in certa eccleſia. ſecūdo hꝫ. b. ſpecialē grāꝫ in eadē. ⁊ talē q̄ afficit vacāt bñficiū in ipa eccl'ia. qꝺ ante primi cōditionē extante ordinarius ꝯfert. c. demū extitit conditio. poſtꝙ̄ executoꝛ. b. ſibi cōtulit illud. poſt que executoꝛ. a. primi illud ſibi contulit. q̄ritur cuius ſit beneficium. Dico ſm predictam opinionē per decre. pe. de p̄bē. li. vi. ꝙ primꝰ ē potioꝛ. collatio enī ordinarȷ̈ facta. c. nō valuit. nec tenuit ipediente gr̃a illiꝰ. b. ꝓ q̄ bñficiū illud erat affectū in eū caſū in quē non debebatur illi. a. effectus ergo cōditionis poſtea exiſtētis qui eſt vt decretū afficiat vt hic ꝑ illā collationē ipediri non potuit. collatio etiam facta. b. nō tenuit. ex q̄ priꝰ extiterat primi ꝯditio. ex quibus concludit̄ qꝺ p̄dixi. aſſurgat ḡ primꝰ ſecūdo ex cuiꝰ perſona ꝯſequit̄ qꝺ al's ſibi ꝑūſſet ⁊ eſt ſi. e. ti. auctoritate li. vi. ſi vero collatio facta. b. p̄ceſſiſſet conditionem primi tunc etiam planū eēt ꝙ. b. potioꝛ eēt i bñficio ꝑ hanc lr̃am. Idem ſi teneret̄ ſcḋa opinio que hꝫ ꝙ forma gr̃e preueniens conditionem faciāt ſm potioꝛem etiā in beneficio poſt conditionē vacante.
g Secus. hic approbat qꝺ no. ꝯ. e. ti. qꝛ cūctis. li. vi. i p̄nc. ⁊ qꝺ no. archid. e. li. de p̄bē. dudū. ⁊ dic ſecꝰ i hoc. ſ. ꝙ i caſu iſto nō valeret collatio ordinariȷ̈ vel alteriꝰ executoris ꝭ mēſem facta lꝫ ante acceptationē.

declaretᵈ ꝯferri libere poterit ꝑ ordinariūᵉ aut aliū executoremᶠ a nobis ad ꝓuidēdū ꝺ tali bñfi. deputatū. Secꝰᵍ autē foꝛe cēſemusʰ cum decreto appoſito alicui prouideri mandamꝰ de beneſi. qꝺ īfra mēſēⁱ

h Cenſemus licꝫ ꝑ hoc verbuꝫ videret̄ ius nouum inducere cū tñ rō ſit antiqua. ⁊ directe ab olim inuenta fuerit hec forma cōtra decre. quis cunctis. vt ibi no. in. ſ. glo. puto ꝙ reſpiciat p̄terita. ne cōtradicat hoc verbū qꝺ ſm ꝺriuatores ponit̄ etiā ꝓ iuſſu deliberatione eſtimatione ⁊ ſententie prolatione. ⁊ concoꝛ. ꝭ. proxi. rñ. ⁊ dixi. ꝯ. eo. cō. de proba. litteris.

i Infra menſem. iſte terminus inualuit de ſtilo ⁊ more curie. Idem tamen dicas de quolibet alio termino maioꝛi vel minoꝛi in litteris expreſſo. ſolet autem curia ſic ſcribere bñficium eccleſiaſticum cum cura. ⁊c. etiam ſi dignitas. ⁊c. ſi qꝺ vacat ad preſens vel vacabit in tali. ⁊c. per qꝺ per te vel procuratoꝛem tuum ad hoc legitime conſtitutum. ꝭ. vnius menſis ſpacium poſtꝙ̄ tibi vel eidē ꝓcuratoꝛi vacatio huiꝰ innotuerit duxeris acceptandum conferendum tibi. ⁊c. diſtrictiꝰ inhibentes venerabilibus. ⁊c. ne de illis interim etiam ante acceptationem huius diſponere quoquo modo preſumant. ac decernentes irritum ⁊ inane. ⁊c. tamen ex hac littera videtur ꝙ minus plena clauſula. ſ. habens mandatum cum poteſtate acceptandi ⁊ ſpacio tempoꝛis ⁊ decreto ſufficiat. Sed queritur an talis expectans poſſit acceptare poſt menſeꝫ beneficium adhuc vacās. videtur ꝙ ſic cum hec clauſula in ipſius fauoꝛem appoſita ad ligandas manus ordinarȷ̈ in ipius expectantis odium non debeat retoꝛqueri. de reg. iur. ꝙ ob gratiam. li. vi. cum ſuis concoꝛ. ⁊ hoc placet Archidia. de p̄ben. dudum. li. vi. ⁊ videtur expreſſum. e. li. ⁊ ti. ſi tibi abñti. non credo ꝙ ſi clauſula reſeruationis ⁊ poteſtas executoris adiungitur beneficio vacaturo quod acceptabit impetrans ꝭ. menſem. vt in textu ⁊ in forma quā ſuperius ſcripſi. ꝙ poſt menſem per expectantē acceptari poſſit beneficium vel ei cōferri. ⁊ tunc ad regulam ꝙ ob gratiam reſpondetur vt ibi nō ꝙ hoc inducit forma mandati. per decre. cui de non. de p̄bē. li. vi. ad decre. ſi tibi. reſpondeo ꝙ loquitur cum collatio p̄cedit acceptationem ſcilicet cum beneficiuꝫ ab ordinario pure confertur ⁊ poſtea ad acceptandum terminus aſſignatur tunc enim cum prima pura collatio per illius termini lapſuꝫ perempta nō ſit. prouiſus reintegra poſt terminum acceptabit. hic vero acceptatio precedit collationem. cuius faciende poteſtatem executoꝛ nō habet. niſi infra tempus limitatuꝫ fuerit acceptatum. fateoꝛ tamen ꝙ ita poſſet eſſe diuiſa reſeruatio a ſpacio tempoꝛis ꝙ locus eſſet opinioni contrarie. vt ſi dicatur beneficium quod in tali loco vacauerit quod duxeris acceptandum tibi conferendum collationi noſtre preſentibus reſeruamus. inhibentes ne infra menſem poſtꝙ̄ tibi ꝺ vacatione conſtiterit aliquis de illo preſumat quacunꝙ̄ auctoꝛitate diſponere. ⁊c. ponderetur ergo reſcriptoꝛum tenoꝛ de priuileg. poꝛro. ſi autem ſm nouam formam papa dat canonicatum tunc ⁊ circa prebendam dat beneficium acceptandi infra menſem. tunc licet reſeruatio et executoꝛuꝫ poteſtas adiungat̄ prebende. infra mēſem acceptare poterit. vt ſupra dixi. ita ꝙ poſt menſem ex vi reſeruationis acceptari vel per

executorē ꝯferre non poſſit. qꝛ tñ canonicus ē. ex vi canonicatus videt̄ ꝙ ſi nullus ibidē expectat tps mēſeꝫ ſibi petēti p ordinariū ꝯferri dꝫ. ⁊ cū decr. i. ꝙ alteri collata ñ tenet p decr. ſi clericus. ij. rñ. de pbē. li. vi. ſed h caſu poſſet q̄s dici ꝫ. qꝛ in caſu decr. ſi cleric⁹. expirauerat ptās executoris. ſꝫ h adhuc durat q̄ ad aliã q̄ vacabit ſi acceptabit̄. i. menſem. nil ḡ mirū ſi ibi ordinari⁹ addit̄. Itē ſicut nec ibi ordinarius hꝫ ptātē ſuper neglecta ita nec h. ⁊ h teneas.

a ¶ Noticia. h determinabit in fi. ⁊ nō qꝛ in iſta forma nō eſt locus decre. ne captan de. c. ti. li. vi. vt poſſit acceptare primuꝫ incertū qđ vacabit. illa eni locū hꝫ vt ibi patet cū ſimpliciter ſcribit̄ ꝺ bñficio qđ duxerit acceptandū tunc eni pōt ſe fortune ſubmittere acceptādo pmū vacaturum vel vlteri⁹ ex cã. ſed qñ ſcribit̄ de bñficio q̄ ad vacationis noticiā infra mēſem duxerit acceptādū. hec verboꝝ forma nō patit̄ ꝙ vacaturū acceptet. fateoꝛ tñ ꝙ vacās pōt acceptare etiā ſi vacabit tpe grē. vbū eni noticia vacatiōis pſentem ⁊ futurū inducit dūmodo vacet. de pui. qꝛ circa. nec ob. ſi pcedat vbū qđ vacabit in reſeruatiōe ſine vbo pñtis tpis ſi qđ vacat. nā illud vacabit qđ vacans repit̄. vñ dicit lex ꝙ vbū oportebit tā pñs q̄ꝫ futurū tps ſignificat. ff. de v. ſigñ. l. vbū. in pn. ti. ad idē. e. ti. vbum erit ⁊ aliud ē dicere vacabit aliud vacare inchoabit. ⁊ h ꝯuenit h mēti. ſecus vbi mēs reſiſteret vt ibi.

a vacatiōis ipſius noticia[a] duxerit acceptādū. vt appoſitio mēſis eiuſdē aliq̄d afferat[b] impetrāti. Que[c] etiā bñficiū qđ acceptare poterat petēdo ſibi p ſuū executorē[d] ꝯferri aut[e] recipiēdo ſibi pñti[f] collatū ipſuꝫ ex hoc acceptare. ⁊ collationē taliter ſibi factam valere cenſemus. ¶ Ceterum[g] vt tam diuturnis vacatiōibus q̄ꝫ fraudibus ⁊ litibus occurratur. predicte vacationi noticiaꝫ impetrantem interpretamur habere. ex quo ipſa vacatio in loco[h]

b ¶ Afferat. ſi. de priui. ſi papa. li. vi.

c ¶ Que etiā. ſumme vtilis fuit iſta pticula. cuꝫ eni executor datuſ cū clauſula acceptādi ptātē nō hēat in ꝯferēdo bñficiū niſi exq̄ fuerit acceptatū tota die collatiōib⁹ opponebat̄ ꝙ ñ valebāt qꝛ ñ pceſſerat acceptatio ⁊ qꝛ ipſi⁹ pcedentis acceptatiōis deficiebat. qñq̄ꝫ pbatio ſuccūbebat expectās. licꝫ igitur verbū accaptatiōis nō exp̄mat ſatis ē tñ ꝙ petit ꝯferri vł recipit collatū. multa ſimilia colligas ex no. de his q̄ fi. a ma. par. ca. ex oꝛe. de ap. ad audiētiā. ⁊ c. dilecti. ij. vñ exq̄ p inſtrumentū de pmiſſiōe ꝯſtat pſumit̄ interrogationē pceſſiſſe inſti. de inuti. ſti. §. ſi. ſcriptū. ff. de v. ob. ſciendū. ſic ſatis ē ꝙ heres ſe imiſceat licet vbo nō adeat. inſti. de here. qli. §. pe. ff. de acq̄. here. iulian⁹. §. ſi ſeruū. ⁊ l. ſi q̄s extne⁹. § interdum. tñ qñq̄ꝫ nō ſufficit facti pſecutio. de ap. ab eo. i. rñ. lib. vi. de ele. eccleſia. i. de bap. c. i. ⁊ pe. ſed in decre. ab eo. eūdo ad iudicē ap. nō ſatis fit iuri volēti p aploꝝ delationē ipſum iudicem inſtrui. electio ⁊ baptiſm⁹ formas hñt nec ſine illis ſufficeret anim⁹ etiā de q̄ ꝯſtaret. ſꝫ cū h ſolū de aīo ⁊ acceptatione querat̄. de illo ſatis ꝯſtat p h exp̄ſſa.

d ¶ Executorē. licet petitio ⁊ collatio de q̄b⁹ h loquit̄ req̄rāt executoris pñtiam cū alias de acceptatiōe nō apparet acceptatio tñ ſine pñtia executoris fieri pt dūmō de illa fides fieri poſſit vt no. eo. ti. qꝛ cūctis. ad fi. li. vi. qđ etiā ibi placꝫ Inno. ⁊ Hoſt. Arch. et Guil. in ſpe. de actio. ⁊ peti. §. pe. v. itē no. ad fi. licet compo. videat̄ velle ꝯtrariū. de reſcrip. caplm in glo. magna circa fi.

e ¶ Aut. nō alt̄natiuā ſufficit ḡ alterū.

f ¶ Pñte. idē in pcuratore hñte ad h ſpāle mādatū qđ pbat fili⁹ curie quē premiſi ⁊ ſcripſi de pben. accedens. ad h finis huius. c. ibi vel p aliū ſicut ⁊ electio p pcuratorē fieri pt. de ele. quia ppter. ⁊ c. pe. ⁊ mr̄imoniū ꝯtrahi. ꝺ pcu. c. fi. li. vi. facit etiā. c. li. de re. iu. pt q̄s. ⁊ ff. ꝺ pcu. ſi is qui ſtichū. ⁊ ff. dele. i. ſi ſit. §. ſi q̄s ita. nō ob. ff. de v. ob. l. vl. in pn. ⁊ l. ſi ſtipulat⁹ fuerim in prin. que nō loquit̄ in pcuratore.

g ¶ Ceterū. equiſſima ⁊ expediēs fuit etiā hec puiſio.

h ¶ Loco. ſi locus vbi ſita eſt eccleſia careret habitatoribus ſatis videret̄ ponderāda noticia loci viciniōris. fa. ꝺ. e. compi. de fo. compe. q̄ꝫ uis. de ele. vbi periculū. §. porro. li. vi.

vel eccleſia[i] huiuſmodi bñficij publice nota[k] erit. imputꝫ quidem ſibi ſi hoc caſu quo de ipſius cōmodo agitur id qđ p ſe vel per alium ſcire[l] potuerit ignorauit ¶ Cle. v. in ꝯci. vieñ.

De reb⁹ eccľe nō alienādis.

Monaſterioꝝ[m] ⁊ aliarū adminiſtrationem regłariū diſpēdijs occurrere cupiētes ppetuo[n] phibem[o] edicto ne q̄ſ religioſus[p] monaſterio priorat[q] eccľie ſeu adminiſtratiōiſ cui

i ¶ Vel eccleſia. no. p alternatiuā ꝙ ſatiſ eſt ꝙ ī eccleſia ſit publica licet loco vł oppido ſit occulta.

k ¶ Nota erit. forte q̄ ad hūc caſum induciuſ ē rigoꝛ iſte ꝙ mēſis currat etiā ei qui nō fuit ī culpa vt qꝛ tātū diſtabat a loco beneficij ꝙ poſt factam gratiā cum tunc vacaret vł paulop⁹ vacaſſet infra mēſeꝫ id ſcire nō potuit. vł pcuratorem hēbat ī loco ſed mortuus eſt vel his ſi. per hoc tñ ꝙ in h caſu ſpālit̄ ſtatuit̄ vt pbat lrā q̄ ſequit̄ in h caſu ⁊ qđ pcedit ibi pdicte vacatiōis nō recedo ab eo qđ no. de pbē. ſi clericus. li. vi. h eni dat⁹ ē mēſis in lrīs q̄ currit a tpe noticie. Determiat ḡ qñ dicat̄ hr̄e noticiā in h caſu. vbi vo ponit̄ ſimplicit̄ negligētia ⁊ ſic nō ſe tāgit. Et idē dico ꝺ his q̄ no. de reſcrip. caplm ſup glo. ⁊ ita dico etiā qđ h ꝺꝛ locū nō hr̄e in caſu decre. ſi plurib⁹. de pbē. li. vi. vñ ſi papa ꝯtulit pprio motu pbendā ſi q̄ vacabat in eccleſia ⁊ due eq̄les vacabāt noticia vacatiōis poſtq̄ꝫ currūt. x. dies puiſo ad eligēdū nō recipit̄ p hūc modū. qꝛ ibi forſan tpe q̄ fiebat grā vel prius erat noticia vacationis de qua hic dicitur. quam forſan impoſſibile eſſet ſcire puiſum infra decem dies ⁊ ſic in totum ſibi piret priuilegium optandi qui non fuit in culpa ⁊ idem dico de extraua. Io. q̄ incipit ſuſcepti circa mediū. ſed dato ꝙ h ſubſit impoſſibilitas vel deſit culpa durat tamē circa alia bñficia puilegium acceptandi. facili⁹ ergo pcedit hic iſte rigoꝛ vt in pñci. dixi. ⁊ tamen ex littera ſequenti videtur colligi ꝙ vbi ita deficit culpa ꝙ nec per ſe nec per alium ſcire potuiſſet non eſt locus huic rigoꝛi.

l ¶ Scire poterat. imputatur ergo illi qui ſcire potuit inquirendo. ſic etiam imputatur illi qui ſcire potuit p critiores cōſulendo. ff. de bono. poſ. l. in bonoꝝ. vnde dicitur ꝙ vigilantibus ⁊c. ff. de his q̄ in frau. cre. pupillus.

m Monaſterioꝝ. religioſuſ qui concedit alicui ad vitā n vel certum tempus iura redditus vel poſſeſſiōes adminiſtratiōis cui pceeſt ſuſpenſus eſt ab officio niſi duo ꝯcurrant nec valet ꝯceſſio. duoſ caſus excipit ⁊ tria facit. primo probibet. ſecundo ibi ſi quis punit et diſcernit. tertio excipit ibi verum.

n ¶ Perpetuo. i. generali vel perpetuo duraturo. de elec. vt circa. ⁊ c. perpetuo. li. vi.

o ¶ Prohibemus. ſaltem quo ad penam fateri opoꝛtet. qđ ē iuris noui editoꝛia.

p ¶ Religioſus. ſeculares ergo clericos nō comp̄hendit hec conſtitutio ſed ſi tales conceſſiones faciunt. dic vt legitur et no. xvi. q. i. poſſeſſiones. de his que fi. a prela. continebat̄ ſi alias alienāt. locus eſt canoni. xij. q. ij. monemus. c. ti. ſi quis ſi locant. dic vt no. ne prela. vices ſuas.

q ¶ Cuiuis. i. ſiue ppetue ſiue tpali. maxime eni pter obediētiarios qui faciebant hos ꝯtractus reuocari timentes ad

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

cloſtrū emanauit hec ꝯſtitutio. ⁊ dato ꝙ nō ſint obedientiarij facilius remouent̄ a ſuis adminiſtratiōibus. de accu. q̄liter. ij. i fi. de ſymo. licet. ⁊ c. ꝑ tuas. non autē puto eam locū hr̄e i religioſo q̄ preeſt eccleſie ſeculari ⁊ q̄ſi clericus ſecularis ⁊ hoc ꝓbet principium.

uis ꝓſidēs iura redditus[b] aut poſſeſſiones[c] eiuſdē alicui[d] ad vitam eius[e] ſeu aliud certū tēpus pecunia etiam[f] etiaʒ inde recepta. quouis[g] mō ꝯcedat. niſi neceſſitas aut[h] vtilitas[i] monaſterij prioratus eccleſie aut adminiſtratiōib[9] hmōi hoc expoſcat. ꝯuēt[9] ſui. aut ſi ꝯuētuʒ nō habeat[k] p̄lati ꝓprij[l] aſſenſu ad hoc nihilomin[9][m] accedēte.

b ¶ Reddit[9]. differunt a fructib[9] vt patebit in fi.
c ¶ Poſſeſſiōes. certas vel omnes.
d ¶ Alicui. ꝑuato vł collegio.
e ¶ Eius. recipientis vel ꝯcedētis. ⁊ talis ꝯceſſio d̄r ꝑpetua. ff ꝓ ſoc. l. i. ⁊ no. x. q. ij perpetua.
f ¶ Pecunia. an dās hac pecuniā repetat Uide qđ no. ⁊ dixi. e. ti. ad audientiam.
g ¶ Quouis mō. ab hac generalitate excipit duos modos in fi. c.
h ¶ An ſufficit alterū ſic alibi eq̄pant̄ hec duo de eta. ⁊ q̄li. q̄ris. de p̄ben. expoſuiſti. ⁊ in diſpēſatiōib[9]. i. q. vij. tali. ⁊ fa. e. ti. dudū. li. vi.
i ¶ Utilitas. de iudi. c. vno.
k ¶ Nō habeat. innuit ꝙ ſi hʒ ꝯuentū nō requirit̄ ꝯſenſus p̄lati h̄ verū q̄ ad euadēdā hui[9] ꝯſtitutiōis penā. ſed alias ad validādū ꝯtractū ꝑpetuū req̄rit̄ oīs ſolēnitas alienatiōis. e. ti. dudū. li. vi. ⁊ ꝯſenſus epi. xij. q. ij. abbatib[9]. ⁊ c. ſe. ⁊ c. placuit. ⁊ xvij. q. iiij. in venditiōibus.
l ¶ Proprij. de epo videtur intelligendū in nō exemptis ꝑ iura allega. in fi. ꝓxi. glo. in exemptis de papa. de priuile. aucte. §. i. li. vi. forſitan intendit iſte tex. approbare qđ recitabat Inno. de trāſla. ſtatuimus. vbi dicit q̄ſdam dicere ꝙ abbates q̄ hn̄t eccleſias ad ſe ꝑtinentes pleno iure poſſint illarū alienatiōib[9] auctēteʒ p̄ſtare. ⁊ fa. j. de ſta. mo. attendētes. poſt prin. ⁊ qđ no. in auc̄. de ali. ⁊ emphi. ꝯtrac. in prin. coll. ix. ⁊ h̄ cōiter ſeruat̄ qđ videtur fieri poſſe ex q̄ hn̄t ep̄alem iuriſdictionē vel q̄ſi. ad h̄ d̄ priui. abbates. in fi. li. vi. Un̄ dicebat ipſe Inno. de priui. cū et plantare. §. in eccleſijs. ⁊ placet ibi Hoſt. ꝙ pb̄ri nō poterāt alienare nec maximas cauſas agere ſine ꝯſenſu patronoꝝ exemptoꝝ. quia tales exempti vices epiſcopoꝝ gerunt. xij. q. ij ſi qua. ⁊ c. placuit. de vo. magne. §. cum igitur. cū ꝯcordan.
m ¶ Nihilominus. id eſt. non eo minus ꝙ ſubſit neceſſitas vł vtilitas in contractu.
n ¶ Penam. que de ſui natura perpetua eſt ex quo tempus n̄ adijcitur. de hoc de conſtitu. ex litteris. ſed quis abſoluet. vide quod dixi de ſolu. c. ij. in fi. ⁊ quod dicā. j. de here. c. i. circa finem.
o ¶ Officio. vide quod dixi ſup. e. ti. j. de deci. c. i.
p ¶ Acquiratur. ſi. e. ti. hoc ꝯſultiſſimo. li. vi. vbi contractus non valet ⁊ punitur faciens.
q ¶ Locationes. prohibitus alienare obligare vel vendere poteſt locare. ⁊ quod plus eſt cōductorē creditorib[9] delegare. ff. de leg. ij. l. penul. §. inſtituto. ad idem. ff. loca. non ſolet. prelati ergo locant nec per ſtatutum epiſcopi poſſunt aſtringi vt locent certis perſonis. de loca. c. ij. quod autem dixi ꝙ locare non eſt alienare. illud verum eſt ſi fiat ad modicū tempus vt hic. ⁊ ſic non ob. e. ti. nulli. vt ibi dixi. licet Accur. in p̄dic. §. inſtituto. in fi. dicat ꝙ prohibitus alienare locet ad centum vel mille annos. ſed non approbat̄. Et Dy. ibi contra. ſi autem prelatus locans ad modicū tempus infra temp[9] moritur. quid iuris no. ne prela. vi. ſuas. c. fi.
r ¶ Fructuū. ꝯcor. de elec. generali. in fi. li. vi. ⁊ quomō plus eſt in redditu q̄ in fructu ibi no. in glo. pe.
s ¶ Ad tempus modicum. determinat tam verbum locationes q̄ verbum venditiones vt ſit ſenſus ꝙ locatio ad modicum tempus ⁊ venditio fructuū ad modicum tempus non includatur in prohibitione ſed dubitatur quod dicatur modicum tempus. glo. ff. de ſuperfi. l. i. ꝙ ait. dicit id relinquēduʒ iudicis arbitrio. alleg. ff. de iu. deli. l. i. in fi. ff. de effrac. l. i §. i. ⁊ fa. de of. dele. de cauſis. de accu. inquiſitionis. i. rn̄. ⁊ qđ no. de loc. potuit. et qđ no. ſ. e. c. hoc ꝯſultiſſimo. li. vi. ⁊ videt̄ hoc equum propter varias conditiones regionum. Idem tenuit olim in. l. fi. ff. ſi ager vect. ſed poſtea in addi. videtur approbaſſe quod modicum tempus dicat̄. j. decenniū. C. d̄ p̄ſcri. lon. temp. l. fi. ff. qui et a qui. ma. ſi cui. ⁊ fi deicōmiſſo. §. ariſto. ponit etiam opi. que habʒ ꝙ modicū tempus dicatur. xxx. dierum. ff. de itine. actuqꝫ pri. l. i. §. i. alij biennium. ff. loca. ⁊ ꝯdu. cū dn̄i. inſti. de li. obl. in fi. alij q̄nquēniū facit quod no. Jo. de ꝯiu. ſeruo. licet. ⁊ quod no. Hoſt. vt ec. benefi. c. vno. in fi. alij ſeptēniū. ne prela. vi. ſu. c. fi. d̄ diuerſ̄ ſpacijs tempoꝝ poteſt argui per ea que ſcripſi d̄ fideiuſ. c. fi. de cle. coniug. Joannes in. iiij. q.

Si q̄s āt ꝯtra hoc fecerit. penā[n] ſuſpēſiōis ab officio[o] eoipſo incurrat. nec ex ꝯceſſiōe ipſius recipiēti ius aliqđ acq̄ratur[p]. ¶ Uerū p̄miſſa ad locationes[q] vel etiaʒ reddituū aut fructuū[r] venditiones ad tp̄s[s] modicum faciendas declaramus vllatenus non extendi.

¶ Idem.

Si vna[t] eccl̄ia alti[v] eccle

t ¶ Si vna eccleſia. ſc ſummat duo dicens ⁊ quas opi. determinet. j. dicam. ſed principaliter que no. Inno. et Hoſt. vt eccle. bene. c. vno. in fi.
v ¶ Alteri eccleſie. x. q. iij. vnio. ⁊ ſi ſit alterius dioc̄. ꝑ vnionem non preiudicat̄ dioceſano. de reli. domi. c. ij. ⁊ ſcripſi de priuile. paſtoralis.
x ¶ Dignitati. de preben. extirpande. §. qui vero.
y ¶ Prebende. vt in predi. §. qui vero. ⁊ e. ti. expoſuiſti. ⁊ intellige per predi. dec. etiam de prebenda cathedralis eccleſie non ob. j. proxi. rn̄. vt ibi dicam.
z ¶ Epiſcopum. de exceſ. prela. ſicut vnire. vbi no. Innoc̄. et ab. poſt eum ꝙ licet ad abbates ſpectent eccleſie pleno iure tamen illas vnire non poſſunt vel vnam alteri ſubijcere. cum hoc ſit epiſcopale per pre. decre. allega. etiam de ꝯſue. cū dilectus. facit quod dicam. j. c. proxi. ⁊ j. de ita. mona. ne i agro. §. ad hoc. vbi dicam an hoc preſcribere poſſint.

a ¶ Conſentiente. non eſt iſte caſus in quo ſufficiat conſilium et hic reprobat quod no. Hoſtien̄. de his que fi. a prela. nouit vbi dicit epiſcopum ſine capitulo poſſe donare eccleſiam loco egenti ad ſuſtentationē miniſtroꝝ allega. de dona. ꝯſultationibus. Item quia facit quod debet ꝓuidendo egentibus et in hoc officium ſuū exercet. xij. q. i. precipimus. ⁊ c. ſequē. x. q. i. regenda. ⁊ c. ſe. xciij. di. diaconi. ergo non eſt locus cōtradictioni. de preben. extirpande. i. ⁊. ij. rn̄. Dicebat tamen ꝙ tutius erat conſiliū canonicoꝝ requirere. ſed prout vides hic requiritur conſenſus ⁊ ſm̄ hoc intellige predi. decre. ſicut vnire. in prin. ⁊ de priuileg. tuarum. in prin. no. etiaʒ ipſe Hoſtien̄. e. ti. ea noſcitur ꝙ de ꝯſuetudine preſcripta poteſt epiſcopo competere vt ſine conſenſu capituli poſſit conferre eccleſiam alteri eccleſie ad edificationē. ⁊ cōtraria. e. ti. tua nos et. c. paſtoralis. ⁊ de dona. paſtoralis. intelligit de iure communi ⁊ cum epiſcopus circa hoc indulgentiam vel p̄ſcriptionem non haber tamen conſiliū preſcribi non poteſt ſm̄ eum. ſecus etiam dixit de voluntaria ꝯceſſione que ſine cauſa fieret eccleſie habenti congruaʒ ſuſtentationē. arg. i. q. ij. paſtor vel que fieret laico. ſed non puto hoc p̄ſcriptibile. ꝙ etiam in caſu licito alienet prelatus ſine ꝯſenſu capituli. vt ſcripſi de dona. paſtoralis. in fi. ⁊ facit finis huius capituli.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

b Uniatur. de vnione ſatis no. ne ſe. va. c. i. xvi. q. i. ⁊ tpis.
c Donetur. hic iūge litterā .ſ. nequaꝗ. id poterit impugnari. ⁊ fa. quod me. cau. cum dilectus. ⁊ quod ibi no.
d Rector. de rectore eccleſie nō de ꝓlato cui ſubeſt eccleſia loquitur cuiꝰ ꝯſenſus requiri videtur .ſ. de ſta. mo. c. i. §. ad h
e Uocatuſ. non extitit quod eſt .ſ. ⁊ ratio huiꝰ ſumit̃ de dona. ꝯſultatiōibus. fit eni talis vnio vel donatio ſine preiudicio rectoris vt ibi. dicebat ergo Inno. in decre. vt nr̄m. ꝙ dignitaſ inſtituta diminui non poterat irrequiſito illo cuius erat ſine cauſe cognitione. nō tn̄ Hoſtieñ. de exceſ. ꝓla. ſicut vnire. ꝙ ep̄s eccleſias vnire non poterat ſine collaudatione vel ꝯſenſu ambarum eccleſiarum. alleg. eo. ti. c. i. de his que fi. a prela. c. i. ⁊ in hoc dicebat cum a papa differri vt ibi ſcripſi quod hic reprobatur.

ſie ſeu dignitati[r] alicui vel prebende[t] per ep̄m[z] ſuo ꝯſentiēte[a] capitulo vniatur[b] aut religioſo loco donet[c] ex eo ꝙ rector[d] ipſius ad hoc vocatus[e] vel ſi vacabat[f] defenſor[g] ei ſup hoc datus non extitit. nequaꝗ id poterit impugnari. Quod[h] ſi epiſcopus ſui etiam capituli accedente conſenſu menſe[i] ſue

f Uacabat. approbat quod no. Inno. ⁊ Hoſtieñ. vt ec. be. vt noſtrum. in fi. vbi tenent eccleſiam vacantē vniri ⁊ donari poſſe ſicut ⁊ dignitas vacans ſupprimi poſſet. de ꝯſti. cum acceſſiſſent. ꝯ. ne ſe. va. c. i. vbi ſe. va. non diſſoluit̃ vnio. eꝗ igit̃ videretur ꝙ tunc fieri non poſſet. So. illud in ep̄alibꝰ ſedibꝰ vel vbi papa ꝑncipalius nouit ſcd̄a ratione. ſ. nō ri poſſet de ſubita mutatione ⁊ ꝙ ordinationē prius factam feciſſet ꝯtemplatione perſone tunc viuentis nūc defuncte. alias etiā vnionem epiſcopatuū facit mortuo altero ep̄o. vt. xvi. q. i. ⁊ tpis.
g Defenſor. videbat̃ ꝯ. quia ſi res eccleſie vacantis ex cauſa dignitati donetur oportet defenſorem dari. vt. e. ti. duduz li. vi. eſt ergo hoc de caſibus in quibus minus ꝓhibetur vbi maius permittit̃. poteſt eni eccleſia vacans dari ſine defenſore vt hic. ſed poſſeſſio vel res eccleſie nō vt ibi. ⁊ eſt ſi. ꝺ elec. nemo deinceps. li. vi. ⁊ quod no. de ꝯſue. cuz dilectus. in. iiij. glo. de tranſla. c. vl. in glo. pe. dicebat Inno. de ele. ſignificaſti. vt ibi ſcripſi ſuper glo. ij. ꝙ ep̄s ⁊ capitulū poterant aliq̇d ſtatuere ſup bn̄ficio vacante ⁊ electus illud ſeruare tenebat̃. alleg. decre. vt noſtrū. quod intelligit ibi Hoſt. ex cauſa ⁊ ad tempus ſed perpetuū preiudiciū non poſſent inferre dignitati vel rectorie ipſa ſic manente licet illam poſſent in totum tollere. de ꝯſti. cum acceſſiſſent. vel religioſo loco ꝯferre. de dona. ꝯſultationibꝰ. ⁊ c. paſtoralis. ⁊ ad id quod dicit̃ qui pōt totum poteſt ⁊ partem. de offi. dele. paſtoralis. in prin. ff. ꝺ rei vendi. que de tota. Reſpōdet Hoſtieñ. ꝙ in totum conferri ꝑmittitur vt diuinus cultus augeatur. de ꝯſtitu. ex parte ⁊ vt pauperes ſuſtentent̃. de preben. expoſuiſti. Permittit̃ etiam tolli quia ſupflua vel oneroſa. argu. lxviij. di. corepi. diminutio vel detractio denegat̃. vt eccleſiaſtica bn̄ficia in ſua integritate permaneāt. niſi ex cauſa magna. remittit ad decre. dudum. e. ti. de preben. maioribꝰ. ⁊ c. vacante. ex hiſ patet ꝙ ſepe id quod minus videtur eſt maius eo reſpectu quo ius pluſ illi reſiſtit ex cauſa.
h Quod ſi ep̄s. quod hic dicitur ꝓbabat̃ olim per. c. queſti xvij. q. iiij. ⁊ approbat quod no. ibi Io. in. §. ꝑ. ⁊ quod no. de dona. paſtoralis. ⁊ reprobat quod no. Inno. i dicto. c. vt noſtrum. vt eccle. benefi. vbi tenebat ꝙ auc̄te capituli ſui epiſcopus poterat eccleſiam in ſuos vſus ꝯuertere.
i Menſe ſue. vt dicebat Io. in glo. prius allega. epiſcopꝰ non poteſt auctorizare in facto ꝓprio ſicut nec economus. x. q. ij. hic vſus. in fi. nec tutor. ff. ꝺ auc. tu. l. i. ⁊ l. pupillus. nec prelatus. de inſti. c. fi. ⁊ idem de capitulo vt ſtatim ſequitur. quod etiam tenebat Guilhel. in ſpe. de his que fi. a prela. i fi. et facit quod dixi poſt Inno. de cenſi. ꝓhibemus. ſuper glo. ij. ⁊ no. quia non valet vnio cum alter ſolus ſcilicet epiſcopꝰ vel capitulum auctorizat in facto ꝓprio fortius non valeret cum auctorizaret vterqȝ. vt ſi cōmunit̃ menſe epiſcopi ⁊ capituli per eos vnitur eccleſia. facit autem hec littera ad id qꝺ no. Hoſtieñ. in ſum. de deci. §. ⁊ vtrum. ꝟ. xij. in fi. vbi tenet ꝙ laicus habens decimam per antiquuz feudum ab alia eccleſia non poteſt illam donare epiſcopo ne ipſe epiſcopuſ auctorizet in facto ꝓprio. Puto tamen ꝙ bene poſſet illam donare capitulo epiſcopali auctoritate epiſcopi et eſt ratio quia in caſu illo ſufficiat auctoritas epiſcopi ſine capitulo vt in decr. cū apoſtolica. de his q̄ fi. a prela. non poteſt dici ꝙ capitulū eo caſu auctorizet in facto ꝓprio ſed in vnione vel datione eccleſie ſecus cum ibi cōſenſus capituli ſit neceſſarius. de his que fiunt a prela. tua. de dona. paſtoralis. Item facit pro ⁊ ꝯ ad id quod ipſe Hoſtieñ. no. de ꝯſtitu. cum acceſſiſſent. vbi tenet ꝙ dignitas non confirmata per papam de eccleſia cathedrali tolli poteſt per ipſius capitulum ex iuſta cauſa. ⁊ epiſcopo auctorizāte ſi bona epiſcopi ⁊ capituli ſint diuiſa. ſi ꝟo eſſent cōmunia nonne auctorizaret epiſcopus in facto ſuo ſed dicit tunc recurrendum ad archiepiſcopū vel ad papam. de iurepatro. nullus videtur ꝙ cum iſte non ſit de caſibus archiep̄o reſeruatis. q̄ no. de of. or. paſtoralis. ꝙ eo caſu ⁊ iſto de quo tex. loquit̃ ad papam ſit neceſſe recurri.

vel ipſi[k] capitulo[l] aliquam duxerit eccleſiam[m] vniendaz hoc irritum eſſe decernimus[n] ⁊ inane contraria quauis[o] conſuetudine non obſtante. Clemēs qn̄tus in concilio vienenſi.

De rerum permutatione.

D Ecesſiōe[p] iuriſ vtētibꝰ[q] ꝑbti circa ſpūa

k Ipſi. ſuo. ſcilicet.
l Capitulo. cum capella curata donat̃ capitulo quis habeat eius curam. vide qꝺ ſcripſi poſt Hoſtieñ. de preben. expoſuiſti. ſuper glo. iij. ⁊. e. ti. cum non ignores. in prin. ⁊ nō quia ſingulari ꝑbende etiam maioris eccleſie poteſt vniri eccleſia per ep̄m ⁊ capitulū. vt. ſ. ꝓx. rn̄. capitulo ꝟo non vt hic. ⁊ ratio ſumit̃. xij. q. ij. qui manumittit̃. cum ſuis ꝯcor. quia capitulum non autorizat in facto ꝓprio cum ſingulari prebende capituli vnitur eccleſia.
m Eccleſiam. declarari debuiſſet an ſit idem in donatione quam facit ep̄s capitulo ſuo de eo quod ſpectat ad mēſem ſuam. qꝺ no. Hoſtieñ. de his que fi. a prela. nouit. ⁊ ponit caſum de ep̄o abundāte ⁊ capitulo egente ⁊ dicit qꝺ valz. inducit qꝺ. ſ. dixi in glo. non eſt. dicit etiam ꝙ non ob. iuramentū de non alienādo cum non ſit ꝓprie alienari qꝺ in dn̄io eccleſie retinetur. ff. de l. ij. vnum ex familia. ⁊ l. imperator. §. fi. et l. ſe. dicit tamen ꝙ tutius eſſet ꝙ illud fieret ſupioris auctoritate. inſti. de auc. tu. in fi.
n Decernimus. licet ratio huius iuris ſit antiqua forte noluit compꝛehendere preterita. ⁊ eſt ſi. de poſtu. c. vno. li. vi. ſed contra hoc facit littera ſequens que ꝯſuetudinez damnat. cōſuetudo vero notat tempus precedens ergo videtur preterita reſpicere.
o Quauis. ſ. etiam cuiꝰ ꝯrij vel initij nō ſit mēoria. dānat̃ ꝗ hec ꝯſuetudo ꝙ q̇s auctorizet i facto ꝓprio. alibi ꝙ q̇s ſit iudex appellatiōis a ſe interiecte. de ꝯſuc. c. ij. li. vi.
p D Ecesſione. ſe ſummat ponens ius nouū ⁊ equiſſimū. ⁊ determinat decre. inter cetera. de preben. ⁊ ſ. e. ti. cum vniuerſor.
q Utentibus. per hanc litteram dico decre. hanc locū habere vbi in fraudem expetantium fieret permutatio cum illi non vtantur ꝯceſſione iuris ſed ius fraudent. e. ti. c. i. li. vi. ꝺ renun. c. vlti. e. li.
a Illudat̃. ꝯcor. cle. ſ. de renū. c. vno. ⁊ ibi ſunt mlte ꝯcor.

b Bñficia. includit etiã hoſpitalia ⁊ loca ſimilia q̃ ꝑmutari poſſunt his caſib⁹ qb⁹ in bñficiũ ꝓcedũt. q̃ hñt .j. de reli. do. q꞉ ↄtingit. §. vt aũt. illa ẜo q̃ nõ ꝓcedũt in bñficiũ non videnť poſſe ꝑmutari cũ bñficioꝝ adinuicē ꝑmutatio fieri debeat.
c Ex cã. bñ ꝙ licet renũciãti in actu renũciatiõis h expmere ꝙ renũciat permutationis cã ⁊ dato ꝙ h nõ expmať ſatis ē ꝙ ↄſtet ex ↄiecturis vl prius actis.
d Volētib⁹. ergo tractat⁹ ꝑmutatiõis inter parteſ ꝓcedere poteſt. tñ ipſa ꝑmutatio expediť ſupioris officio. ⁊ vide qᷘ ſcripſi. š. e. queſitum
e Conferanť. ꝑ illos in q̃rũ manibus ſiebat reſigtio vel ꝑ alioſ collatores. hoc tñ ſcias ꝙ epoꝝ eſt ꝑmutare vel ꝑmutationibus auctē ↄſtare ⁊ non inferioꝝ. vt no. Hoſt. in ſum. huius ti. §. q̃s pot. ẜ. et nunq̃d. ⁊ dixi. š. e. q̃ſitum. cum eni ↄcilium turoñ. ꝓhibeat ꝑmutationē cõtra id non diſpenſat niſi cui ꝑmiſſum eſt. ⁊ idem Archidia. co. ti. c. vno. li. vi. ⁊ facit quod no. š. c. proxi. in prin. ipſi tamen inferiores quorum eſt conferre vel eligere habēt ↄſentire. vt no. in predic. decre. vnica. Quid de capitulo vacante ſede epali. poterit ne permutationi auctoritatē preſtare. puto ꝙ ſic. cuȝ hoc ſit iuriſdictiõis epalis in qua tunc ſuccedit. de maiori. ⁊ obedien. his que. ⁊ c. cum olim. e. ti. c. vno. li. vi. cum ↄcord. hec vera niſi beneficia illa vel alterum illorum ſpectarent ad collationem epiſcopi ſolius ſine capitulo. quia cum in talium beneficioꝝ collationem non ſuccedant. ergo nec i ↄſenſu quē neceſſe habet preſtare collatoꝛ. ⁊ idem ſi habet eligere vel p̄ſentare vt ſcripſi ne ſe. va. c. ij. ne vna via ꝓcedatur quod alia ꝓhibetur. de regu. iur. cum quid. li. vi. ſi ẜo vna cum capitulo haberet facere predicta cum capitulũ tunc poſſit conferre eligere vel p̄ſentare ne ſe. vacan. c. vno. li. vi. ergo poterit vt capitulũ ↄſentire. ⁊ vt epũs auctoriȝare. puto auteȝ ꝙ hoc decretum afficiat nedum collationē ſed etiam omnē electionem poſtulationē ⁊ p̄ſentationē que faceret de alio ad illud beneficium ſic renũciatum. hoc eni eſt de mente ⁊ eadem ratio eſt. et decre. de preben. cum in illis. li. vi. loquitur in impetrationibus beneficioꝝ que ſunt odioſe.
f Volum⁹. hoc iure nouo quaſi innuat ꝙ olim in hoc caſu neceſſaria erat gr̄oſa ꝓuiſio ⁊ ſic ſaluãtur no. e. ti. cuȝ vniuerſorum. de preben. inter cetera. ſicut alias in ſimili caſu agitur ad intereſſe. ff. de preſcrip. ẜ. l. naturalis. in prin. ⁊ in fi.
g Religioſis. ordinarius loci rationeȝ exigit a religioſis etiam exemptis de teſtamentoꝝ executionibuſ quas geſſerunt. ⁊ ſi circa id deliquerint illos punit. ⁊ primo ponit motiuũ conſtituentis. ſecundo ↄſtitutionem. tertio penam. ⁊ incipe conſtructum ibi volentes. ⁊ quo ad rationem ꝑ executorem reddendam. determiat quod no. in ſpe. de iſtru. edi. §. nũc vero aliqua. ẜ. ſed an ſimplex. quod quaſi ad litteram ponit Archidia. lxxxviij. di. epiſcopus tuitionem.
h Deputatis. nõ ꝙ nõ dicit deputandis. per quod videtur velle ꝙ ↄſtitutio reſpiciat preterita. quod verũ puto de futuris geſtionibus fiẽdis etiam per iam deputatos q̃uis exemptos. facit quod no. š. e. compi. de eta. ⁊ q̃li. vt hi qui. in glo. quod poſteris. ⁊ de vi. ⁊ ho. cle. c. ij. poſt prin. ſed in p̄teritis

lia illudať[a] ſi bñficia[b] ex cauſa[c] ꝑmutatiõis ab aliq̃b⁹ reſignata alijs q̃ ipſis ꝑmutare volētibus[d] conferantur[e] nulli⁹ hoc eſſe volumus[f] firmitatis.
Clemens. v. in concil. vieneñ.

De teſtamentis ⁊ vltimis voluntatibus.

Religioſis[g] etiã exemptis deputatis[h] ad executionem cuiuſlibet[i] vltime voluntatis circa ipſius executionis officium quod[k] vtiq; non poſſunt niſi a ſuperiore ſuo petita ſuper hoc licentia ⁊ obtenta[l]. ſuſcipere[m] volentes precidere materiaȝ[n] delinquendi preſentis ↄſtitutionis auctoritate ſtatuimus. ꝙ tales[o] etiam ſi prelationis fungantur officio locorũ[p] ordinarijs debitam reddere[q]. ipiq; ordinarij ab eiſdē abſq; dolo fraude ſeu negligētie de ſuſcepte executionis officio teneanť exigere[r] rationē. illos quos circa id deliq̃ſſe reperint in aliorum exemplum[s] pena debita[t] quocunq; nõ obſtante priuilegio[v] puniturĭ.
Clemenſ. v. in concil. vieneñ.

geſtionibus factis iam ꝑ exemptos ante hãc ↄſtitutionē non puto ꝙ hec decre. locum habeat ad qᷘ faciat lr̃a ſequēs. conſtat eni ꝙ circa iam geſta p̄cidi non poteſt materia delinq̃ndi ſi ẜo exemptus religioſus prius deputatos iam ante ↄſtitutionem partem geſſerat, partem ẜo geſſit poſt ↄſtitutionē. ſi ratio poſt geſtoꝝ nõ ↄnectiť prius geſtis vt quia ſingulis ãniſ ꝑcepit certos redditus q̃s ↄuertit in certos pios vſus de p⁹ ea geſtis rationē reddat. ad h de ele. ſi eo tꝑe. li. vi. ſed ſi ratio poſt geſtoꝝ ſine pri⁹ geſtis inutilis videretur nõ tñ cogeť ad illã reddēdã. ad h. š. de ap. ſuꝑ eo. i. reddet ꝙ pape legato vl ſuo ſupiori vt q̃ ad illam ſtemus ãtiq iuri
i Cuiuſlibȝ. compꝛehendere vult etiã codicillos. ⁊ vide qᷘ ſcripſi. e. ti. ſuper rubrica.
k Quod vtiq;. interpoſitio que tamen habebať. e. ti. c. ij. li. vi. ⁊ de clauſtralibus loquitur vt ibi no.
l Obtenta. reprobatum videť ꝙ diſputando ſoluerat dñs meus in h caſu tacitã licētiã ſupioris ſufficere, qᷘ vide i mercu. e. ti. ſub lr̃a g. alias ſub lr̃a s. Sȝ dubitať nunq̃d ſupioꝛ q̃ religioſo dedit licentiã ſuſcipiẽdo h executiõis officiũ poſſit licentiã reuocare re nõ integra vt fortioꝛ ſit queſtio. ⁊ videť ꝙ reuocari nõ poſſit cũ ſit aſtrict⁹ rationi reddẽdi vt hic. ⁊ q̃ ſemel ſuſcepit exeq̃ cogiť. e. t. Joan. puto ꝙ male facit ſine cã reuocãdo. nõ tñ credo ꝙ ſubdit⁹ reſiſtere poſſit cũ velle non habeat. ⁊ optime facit. xxxiij. q. v. manifeſtũ. tũc ꝙ ꝑficiet executionē collega ſi quē hȝ. vel is de quo teſtatoꝛ prouidit vel epũs. quod dic vt. e. ti. c. ij. li. vi. ⁊ vt ibi no. in glo. pe.
m Suſcipe. frẽs mioꝛes nõ licentianť hodie ad hec officia nec illa ſuſcipiũt. qᷘ dic vt. j. de ẜ. ſi. exiui. §. ꝓinde. ẜ. item ꝙ executiones. ⁊ §. cupientes. ẜ. verum etiam.
n Materiam. ↄcoꝛ. de vſu. c. i. li. vi.
o Tales. ſ. religioſi etiã exempti. ⁊ ꝑ h puto ꝙ in ſecularib⁹ exemptis nõ habeat locũ qᷘ hic dicit. ⁊ licet ſubſit eadem ratio ſatis eſt tamen ꝙ eorum p̄uilegijs ↄſtitutio iſta non derogat. ⁊ fuit forte impulſiua ratio. quia religioſi plus delinquebant in his. eſt ſi. j. de cenſi. c. i. ⁊ de priui. c. i. ⁊ de pe. cupientes. poſt prin. de ſen. excõ. c. i. de deci. c. i. vide quod ibi no. in i. glo.
p Locoꝝ ordinarijs. non dicit dioceſanis. ⁊ facit ad id qᷘ ſcripſi. e. ti. Joãnes ſuper verbo dioceſanũ.
q Reddere rationē. teneanť quod ſequiť ↄcoꝛ. j. ð reli. do. quia contingit. §. illi etiam. quid ſi teſtatoꝛ liberauit eũ ab onere rationis reddende. vide quod ſcripſi. e. ti. Joannes. in pe. q. vbi etiam aliquid de modo rationis reddende no. ⁊ in ſpe. predi. §. nunc vero. ẜ. ſed nunquid ſcd̃m dictum.
r Exigere. nõ ꝙ duo ponit ⁊ vt diuerſa. per quod videť ꝙ iſti executores etiam ordinarijs non petentib⁹ rationem reddere debeant. ſi tamen offerunt ſed ordinarius nõ recipit eis non imputabitur. de regu. iur. imputari. li. vi.
s Exemplum. š. e. compiť. de of. oꝛ. c. i. cum ſuis ↄcoꝛ.
t Debita. arbitraria ex quo certa ſtatuta non eſt. de of. del. de cauſis.
v Priuilegio. j. c. proxi. ⁊ vide quod ibi dicam.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De ſepulturis.

Eos[a] q̄ ꝓprie temeritatis audacia defunctorum corpora non ſine ꝯtēptu clauium[b] eccleſie in cimiterijs[c] interdicti tempore[d] in caſib⁹ nō ꝯceſſis a iure[e] vel excōicatos[f] publice[g] aut nominatim[h] interdictos[i] vel vſurarios manifeſtos[k] ſcienter[l] ſepelire[m] p̄ſumūt decernimus ipſo facto excommunicationis ſententie ſubiacere[n] a qua nullatenus abſoluantur. niſi[o] prius ad arbitriū dioceſani epiſcopi eiſ quibus[p] per premiſſa fuerit iniuria ir-

a Eos q̄. excōicati ſunt etiā excepti q̄ caſib⁹ n̄ ꝑmiſſis defunctos ſepeliūt in cimiterijs t̄pe int̄dicti vel q̄ ſcient̄ ſepeliūt excōicatos publice noīatim interdictos vel manifeſtos vſurarios. ⁊ p̄mo punit. ſecūdo tollit obſtātia ibi. nulla. ⁊ ꝑ h̄ ꝙ dic̄ eos includit cuiuſcūq̄ ꝓfeſſiōis viros clericos ⁊ laicoſ. includit etiā mulieres de h̄ ꝫ. cle. generali. li. vi.

b Clauiū. ꝫ exceſ. p̄la. c. fi. de pe. c. fi. et no. ꝑ pluralitate clauiū. ⁊ de h̄ remiſſionem dedi. ꝫ ſum. tri. c. i. ad fi.

c Cimiterijs. ſi igitur in campis ⁊ locis ꝑuatis eos ſepeliant non ē locus huic pene. qđ intelligo etiaȝ ſi loc⁹ ille eēt vicin⁹ vel ꝯtiguus eccleſie vel cimiterio. q: ex q̄ ad vſuȝ cimiterij n̄ eſt ꝑ ep̄m b̄ndict⁹. ꝫ ꝯſe. di. i. nemo. n̄ erit loc⁹ huic pene q̄re āt i cimiterijs corpa ſepeliāt̄. vide qđ no.

d Tp̄e. q̄ t̄pe int̄dicta ē eccle. ſepul. de xiij. q. ij. cū g̃uia. pe. ⁊ remiſ. ꝙ in te. de priuile. vt priuilegia.

e A iure. h̄ dicit ꝓpt̄ clericos q̄ ſeruauerīt int̄dictū q̄b⁹ ꝯcedit eo t̄pe ſepultura cū ſilētio ⁊ abſq̄ cāpanaꝝ pulſatiōe. vt i p̄di. decre. ꝙ in te. ⁊ ꝓpt̄ ꝑuilegiatos circa ꝯfrēs. de q̄b⁹ in p̄. decre. vt ꝑuilegia. In q̄ttuor v̄o feſtiuitatib⁹ in q̄b⁹ eo t̄pe celebrari p̄t alta voce ⁊c̄. de q̄b⁹ in decre. vl. §. pe. de ſen. ex. li. vi. nō puto poſſe mortuos ſepeliri licȝ multotiēs fuerit ꝯ. obſeruatū. ⁊ h̄ bn̄ ꝓbat dec. cū ⁊ plātare. §. ꝙ ſi. de ꝑui. ⁊ ille. §. q̄ dieb⁹ illis ꝑmittit ꝑticipationē diuinoꝝ de audiēdis officijs loquit̄ nō de ſacris. qđ patet ex diuiſiōe capituli. Itē ceſ.

f Excōicatos. ab ſat cā ibidē exp̄ſſa de ſpe recōciliatiōis. hoīe vel a iure. ⁊ intelligas de excōicatiōe maiori. de ſen. ex. ſi quē. licet eni excōicati miori ſic decedētes ſepeliēdi nō ſint. vt no. Inno. e. ti. ſacris. huic tn̄ pene tūc loc⁹ n̄ eēt. de hereticis q̄ excōicati ſunt ſpālit̄ fuerat ꝓuiſum. de heret̄. c. ij. i. rn̄.

g Publice. de h̄ de re iudi. ad ꝓbandū. de excep. li. vi. exceptionē. in glo. pe. q̄ gl. nō placet ſimplicit̄ q̄ ad caſuȝ iſtuȝ licet eni fatear illū publice excōicatū ꝯ quē publice lata ē ſententia licet denūciat⁹ nō ſit cuȝ p̄. decr. ad ꝓbādum. nō dicat publice nūciatū ſed publice excōicatū. non tn̄ fateor ꝙ h̄ ipſo ꝙ excōicat⁹ ē ꝑ iudicē loco q̄ iudicare ꝯſueuit p̄ntib⁹ officialib⁹ ſuis ⁊ ꝑtib⁹. vel altera ꝯtumaciter abſente dicat̄ publice excōicat⁹ ſed ex q̄litate fori multitudīe. ſ. vel paucitate officialiū ⁊ aſtātiū dicat̄ publica vel n̄ publica ita ꝙ i h̄ veritas rei ponderet̄. vt q̄ ad hūc caſum videam⁹ an p̄ſumāt ſepelientes ſcire vel ſaltē ſit caſus q̄ ſit eis imputādū ſi ig̃rarūt qđ publice ſciebat̄. xj. q. ij. q̄ ⁊ hūanis. alias poſſet eſſe occult⁹ licet ꝑ iudicem in bācho corā duob⁹ vel trib⁹ fuerit ꝓmulgata. fa. i auc̄. de litig. §. oēm v̄o. coll̄. viij. ad h̄ mouet mēs ⁊ ratio iuris ꝑponderāda verbis. ⁊ qđ alle. ibi in glo. n̄ ꝓbat vt ibi dixi. ⁊ vltra iura q̄ cōit̄ allegant̄ de do. ⁊ ꝯtu. c. finē. ꝫ eo q̄ mit. in poſ. c. fi. de eo q̄ cog. ꝯſang. c. fi. de cle. n̄ reſi. ex tue. ff. ꝫ inſti. ſed ⁊ ſi. §. i. ⁊. ij. bn̄ facit cle. ꝫ. de elec. cauſam §. veꝝ. ⁊ fa. ꝫ. de iudi. diſpēdioſam. de fo. compe. q̄uis. fa. qđ no. cōpoſt. de ꝯſue. cū dilect⁹. qđ ſcripſi de cle. ſlla in glo. mag̃ circa fi. ⁊ ꝑ h̄ ꝙ dicit publice dico ꝙ ſi eēt occult⁹ dato ꝙ ſepeliēs ſciret nō eſt locus huic pene. An v̄o ſit loc⁹ excōicatiōi miori. nō ꝫ ꝑuile. ad h̄ in. i. glo. addit̄ aūt h̄ pena ad penā quā ſtatuit decre. ep̄oꝝ. de ꝑui. li. vi. que per hanc ſublata non eſt.

h Noīatim. ꝯcor. de priui. cum ⁊ plantare. §. excōicatos. ⁊ vide qđ ibi no. ad idē. e. ti. vt ꝑuilegia. de p̄ben. i. lateraū. de cle. ex. ꝓpoſuit. ⁊ eſt ſi. ꝫ. e. compi. de vi. ⁊ ho. cle. c. i. ⁊ ꝑ hāc l̄ram ⁊ p̄dictas ſimiles videt̄ ꝙ poſſit in cimiterio ſepeliri interdictus nō noīatim dūmodo locus interdictus non ſit.

i Interdictos. videt̄ ſufficere ꝙ int̄dictū ſit tale qđ priuet ſepultura. vt in caſu de ſen. ex. is cui. ij. rn̄. li. vi. fa. quod ſcri

k Manifeſtos. q̄ pſi poſt Inno. ⁊ Hoſt. h̄. e. ti. ſacris. ſint manifeſti no. de vſu. c. i. ⁊. ij. in prin. li. vi. ⁊ intelligas cautum ſit de reſtituēdo vt ibi. ⁊ puto ſufficere q̄ ad ſepulturam. nō dico q̄ ad validādum ipſi⁹ teſtm̄ ꝙ caueat̄ p⁹ mortē qđ verū intelligo in illo q̄ iuſſit ſatiſfieri ꝫ vſuris alias eni nō ſufficeret cautio hereduȝ cū deceſſerit in pctō de vſu. q: in oīb⁹. et h̄ probat l̄ra illi⁹ decre. q̄q̄. ꝫ vſu. li. vi. in prin. ⁊ fi. i. rn̄. accumulat̄ aūt hec pena ad penā p̄. latera. ꝯcil̄. q̄ adhuc hodie locū hȝ cum expreſſe ſublata non ſit.

l Scient̄. req̄rit ꝙ ſciam hec excōicatio. ꝯcord. de ſen. ex. ſignificauit. ⁊. c. cū deſideres. ⁊ de here. c. ij in prin. li. vi.

m Sepelire. h̄ occurrūt dubia q̄ principis declarationem plus q̄ glo. opi. expoſcūt. ſ. an portātes ad ſepulturā q̄ tn̄ nō ſepeliūt ſint excōicati. Itē querit̄ de ꝯcomitātib⁹ fun⁹. Item de fodiētib⁹ fabricātib⁹ vel apientib⁹ ſepulchꝛ. Item de p̄latis clericis vl̄ miſtriſ eccleſiaꝝ in q̄rū cimiterijs ſepeliūt̄ q̄ id nō ꝓhibēt vel patiunt̄. Idē de his clericis vel laicis q̄ portant cereos cruces ⁊ ſi. Et circa h̄ aduertēdū ꝙ q̄nq̄ iura ꝓhibent in cimiterio ſepeliri. vt h̄. de priui. ad h̄ de ſen. excō. is cui. li. vi. q̄nq̄ in cimiterio tumulari. e. ti. ſacris. q̄nq̄ ſepulture tradi. de vſu. q: in oīb⁹. de here. c. ij. i. rn̄. li. vi. q̄nq̄ ſepulturā admitti. ꝯ de vſu. q̄q̄. li. vi. e. li. de ꝑui. ep̄oꝝ. q̄nq̄ ſepulture clericos intēſſe. de rap. ſuꝑ eo. q̄nq̄ corpa cum pſalmis ad ſepulturā duci. xxiij. q. v. placuit. q̄nq̄ iubēt ſepultura carere. de tornea. c. i. de pe. ⁊ re. oīs. q̄nq̄ p̄cipiūt ex̄ cimiteriuȝ ſubterrari. de ſta. mo. cū ad mōſteriū. q̄nq̄ ꝑmittūt cū ſilētio tumulari. de pe. ⁊ re. ꝙ in te. cū g̃ h̄ puniat ſepeliētē nō admittentē intēſſentē vel coopantē. ſepelire aūt ē mortuū humo vl̄ tumulo ꝯdere. videret̄ ſolos humo vel tumulo corp⁹ imponētes ligatoſ eē. facit ꝓ h̄ eq̄tas ne ex vni⁹ funere multitudo liget̄. Itē ꝯſtat ꝙ portātes ⁊ cōicantes vel fabricātes ſi nō ſeq̄ret̄ talis ſepelitio excōicati n̄ eēnt. In ꝯ̄uū eēt hec ꝯſtitutio ludibrio ſi vn⁹ ſolos ribald⁹ vel ſuiēs ꝑ quē poterit id expedirī ligari dicat̄ reliq̄s vſitatis pōpoſe ⁊ ſolēniter expeditis.

n Subiacere. alios caſus q̄b⁹ q̄s ipſo facto excōicat̄ ꝑ has cle. vide nō. ꝯ de ſen. ex. c. i. hāc aūt penā locū hr̄e nō puto in alijs caſib⁹ q̄b⁹ denegat̄ ſepultura. q̄s hēs no. e. ti. ex ꝑte. de ſta. mo. c. ij. ⁊. c. cū ad mōſteriū. q̄d de illo q̄ ſepelijt maifeſtuȝ vſurariū excōicatū publice noīatim int̄dictū ⁊ t̄pe interdicti. nunq̄d vna vel q̄druplici excōicatiōe ligabit̄ ex h̄ facto. vide de h̄ plene qđ ſcripſi in. q. Gualterij. ſiue tn̄ vna ſola ſiue plurib⁹ ſentētijs ex his diuerſ̄ cauſ̄ q̄rū q̄libȝ ꝑ ſe ſuffic̄ excōicatus dicat̄. planū eſt ꝙ de oīb⁹ dȝ ſatiſfacere ⁊ ab oīb⁹ abſolui. de q̄ ſatis no. de of. or. ex ꝑte. de ſen. ex. cum ꝓ cauſa.

o Niſi prius. ꝯcor. cle. ꝫ. de ſeq̄ſtra. poſ. c. vno. ⁊ vide qđ

p Eis q̄b⁹. ſed q̄ ſunt hi forte intellexit de ibi no. Io. an. his q̄ꝝ fauore fuerāt late ſnie excōis vel int̄dicti in loca vel ꝑſonas q̄ ad vſurarios illos q̄bus fieri debebat reſtitutio. ſi q̄ etiā violētia in his fuiſſet illata clericis vel miſtris illis etiaȝ fiat ſatiſfactio. Iteȝ ſi illoꝝ corpa vel oſſa diſcerni p̄nt exhumāda ſunt. e. t. ſacris. ⁊ h̄ in vltimis trib⁹ caſibus. ſed q̄d de p̄mo dic ꝙ ſi ille fuit penitēs. licet n̄ debuerit ſepeliri. tn̄ non exhumabit̄ ſaltē poſt relaxatū int̄dictū. vt no. de ſen. ex. ſi ciuitas. in glo. pe. li. vi. ⁊ no. Inno. ⁊ Hoſtieū. in dec. vl. de exceſ. p̄la. ad fi. ⁊ fa. qđ no. ꝫ ſen. ex. a nob. ij. i gl. pe. no. etiā Inno. ⁊ ho. in p̄. dec. vl. ꝙ pēitēs q̄ ſepult⁹ n̄ fuit i cimiterio ꝓpt̄

interdictũ relaxato in īterdicto dʒ in cimiterio ſepeliri. Inno. al leg. de ſen. ex. cũ illoꝝ. ⁊ Hoſt. in ſũ. de cre. a nobiſ. ⁊ dico ꝙ ex quo penitēs ē mortuus. mortuaria ab eo licite recipi pñt cuʒ ꝓ ipſo ſit orandũ. alle. xi. q. iij. q̄cunq;. ſecus ſi nō fuiſſet penitens. lxxxviij. di. c. ſi. ⁊ vide ꝙ poſt eos dixi de ſen. ex. cũ voluntate ſi intelligas de mortuarijs. i. que ipſe penitēs de loco interdicto reliquit ī morte verum puto. Ideʒ ſi intelligas de mortuarijs q̄ poſtea darent cũ funere ſepulto ī cimiterio pᵒ relaxatũ interdictuʒ de funeralibuſ ẋo q̄ darent cũ funere ſepulto defacto tp̄e interdicti non puto clericos licite recipere poſſe. q̄ɀ viderent̄ ꝑticipare delicto.

a Eis. ſic ſepelientibus.

b Priuilegio. vt ſi ꝑuilegiati eſſent contra decre. i. de priui. lib. vi.

c Quacũq; forma. ar. ꝙ generalia ⁊ derogatoria verba ſufficiant. ſa. de here. ſicut ꝗ. c. pxi. ẋ. nos eteni. ⁊ p Py. de regu. iu. ꝙ ſemel. li. vi.

D Udum. due ſunt pn̄cipales ptes. in p̄ma ꝓhemiũ cle. innouās in ꝯci. ꝯſtitutionē Bonifa. ⁊ caſſans reuocatoriā bñdicti. in ſecũda ꝯſtitutio ibi. Bonifa. q̄ ſubdiuidit̄ in tituluʒ et ꝯſtitutionē ibi ſup cathedra q̄ ꝯſtitutio p̄mittit exordiũ. in q̄ dicit ſe vigileʒ circa ſcādala cleri tollēda. ſecũda ibi ab olim narrās diſcordiam p̄dicatoꝝ ⁊ mioꝝ cũ clero ſup p̄dicatiōib⁹ ꝯfeſſiōib⁹ ⁊ ſepulturis. p̄mo ꝓuidet circa p̄dicatiōes. ſecũdo ibi ſtatuimus circa ꝯfeſſiōes. tertio ibi hmōi. circa ſepulturas. q̄rto ibi nos eteni reuocat priuilegia ꝯſuetudines ſtatuta ⁊ pacta ꝯ̄ria. q̄nto ibi ceterũ hortat̄ ⁊ p̄cipit p̄dictos ordineſ ⁊ ꝓfeſſores ipſoꝝ per clerũ benigne tractari ⁊ ꝯ̄ facietib⁹ cōminat̄. ⁊ ps q̄ titulũ reſpicit h̄ intēdit p̄dicatores ⁊ miores in locis ſuis libere ſepelliunt illos q̄ h̄ libere elegerint. de funeralib⁹ tñ ⁊ q̄buſcũq; obuentiōib⁹ ⁊ relictis etiā de q̄b⁹ aliās nō debet̄ canonica q̄rtā et nō vltra ſoluēt eccleſie parochiali.

rogata ſatiſfactionē exhibuerint competentē nullo eis[a] circa p̄miſſa exemptiōis vel quouis alio priuilegio[b] ſub q̄cũq;[c] forma verboꝝ ꝯceſſo aliqualiter ſuffragāte. Idē in codē

D Udum[d] a bonifa. pa. viij. p̄deceſ. nr̄o infraſcripta edita decretali bñdict⁹ pa. xi. p̄. nr̄ aliā[e] illi⁹ reuocatoriā ꝓmulgauit. q̄ q̄ɀ vt ꝓbauit effect⁹ nedũ[f] pacis ab auctore[g] ipſi⁹ ſpate fructũ non attulit. q̄nimo diſcordie ꝑ q̄ ſe danda ꝯceſſerat. fomētũ[h] non modicũ miſtrauit[i]. nos eā omnino[k] caſſantes aliā a p̄fato bonifa. editā ſacro inſtante[l] ⁊ approbāte ꝯcilio inouam⁹ ſubijcientes tenorē[m] illi⁹ q̄ dignoſcit̄ eſſe talis. Bonifa. ep̄s ſeruus ſeruoꝝ dei ad ꝑpetuā rei memoriā[n]. Sup cathedrā[o] preeminētie paſtoralis diua diſponēte clemētia ꝯſtituti. ⁊ ſi[p] multiſ ⁊ arduis q̄ in amplũ ro. curie alueũ[q] vndiq; ꝯfluũt q̄ſi torrēs[s] ꝑgrauemur negocijs. curis excitemur in numeriſ. cogitatiōib⁹ plurimis diſtrabamur. circa id tñ feruētib⁹ votiſ intēdim⁹ vacam⁹ inſtanti⁹[t] ac operoſe ſtudiū ſollicitudīs im

e Aliam. que incipiebat inter cunctas.

f Nedum. non attulit fructum quod eſt. ꝗ.

g Ab auctore. benedicto.

h Fomentum. i. nutrimentum.

i Miniſtrauit. ſi. de eta. ⁊ quali. ad aures.

k Omnino. ſi. de imu. ec. q̄m.

l Inſtante. Multotiēs dixi ꝙ ꝯcilia fieri ꝑuilegiatiſ vel exemptis non expedit quod collige ex h̄ vieneñ. ꝯcil. h̄ ⁊. ſ. c. ꝓxi. ⁊. ſ. t. ꝓx. c. vno. ⁊. ſ. ō ſup. neg. p̄la. q̄ɀ reḡlares. de ſta. regu. attēdētes. de reli. do. q̄ɀ ꝯtingit. de iurepa. vt ꝯſtitutio de p̄ui. religioſi. ⁊ c. archiep̄o. de pe. ⁊ re. abuſiōib⁹. de ſen. exō. c. i.

m Tenorē. ſi. de ꝯfir. vti. vel inuti. c. pe.

n Memoriā. vide q̄ᵒ no. de re iu. ad ap̄lice. in. i. glo. li. vi.

partimur vt ad diuini nomīs gloriā exaltationē catholice fidei ⁊ ꝓfectũ fideliũ aiaꝝ p̄cip radicit⁹[v] diſſidioꝝ vepribus[x] ⁊ litigioꝝ anfractibus[y] oīno ſubduct⁹ inter eccleſiaꝝ antiſtites[z] ad curā ⁊ regimē gregiſ dñici deputatos ceteraſq; perſonas quas ordo clericalis includit[a] paciſ tranquillitas vigeat. feruor charitatiſ exeſtuet[b] inualeſcat[c] ꝯcordie vnitas animoꝝuʒ idēptitas pſeueret. Scim⁹ eni et ex euidētia[d] facti colligimuſ ꝙ non niſi paciſ in tp̄e bñ colit̄ paciſ auctor. nec ignoram⁹ ꝙ diſſenſiōes ⁊ ſcandala prauis actib⁹[e] aditũ preparāt. rancores ⁊ odia ſuſcitāt ⁊ illicitiſ moribꝰ auſum p̄bēt[f]. Ab olim ſiq̄dem inter p̄latos ⁊ rectores ſeu ſacerdotes ac clericos ꝑrochialiũ eccleſiarũ ꝑ diuerſas mũdi ꝓuincias cōſtitutos ex vna pte. ⁊ p̄dicatoꝝ ⁊ mioꝝuʒ ordinũ fratres ex altera pacis emulos[g] ſatore[h] ʒiʒanie[i] ꝓcurāte grauis ⁊ ꝑiculoſa diſcordia extitit ſuſcitata ſup p̄dicatiōibus fideliuʒ populis faciēdis coꝝ ꝯfeſſiōib⁹ audiendis. penitentijs iniungendis eiſdē et tumulādiſ defunctoꝝ corꝑib⁹

o Cathedram. ſm Hug. grecũ eſt ⁊ ponitur ꝓ alta vl̄ excelſa ſede iudicis p̄ſidētis. ⁊ componit̄ a cathos quod ē ſedes ⁊ edra ꝙ ē ſpōda quaſi ſpondata ſedes. ponitur etiā ꝓ ſede doctoris. Un̄ in Greciſmo. Rex ſolium doctor cathedrā iudex ꝙ tribunal. Poſſidʒ ac ſedē ꝯſul pretorq; curule. q̄ſi currile. q̄ɀ ferebat̄ in curru. de hac cathedra iudicātis ⁊ docētis. xl. diſ. multi.

p Etſi. ꝓ q̄uis.

q Alueũ. alue⁹ dr̄ vent̄ fluuioꝝ. dr̄ etiā vas factũ ad moduʒ aluei fluuij in q̄ lauātur pedes carnes et olera. ⁊ dr̄ ab aluo qᵒ̄ ē q̄ᵒdā vētris receptaculũ recipiens cibum.

r Cōfluũt. ij. q. vi. c. ij. cum. vij. c. ſe.

s Torrēs. dr̄ fluuius vel aq̄ veniēs cũ impetu in imbre que in eſtate torreſcit. id ē areſcit.

t Inſtantius. nō ꝙ bñs ad multa intendere ad id qᵒ̄ eſt ḡuius dʒ manũ apponere ſicut iuris p̄ſumptione q̄ vult ſe liberare ſoluendo ſe liberat ab eo quod ē grauius. ff. ⁊ C. de ſolu. l. i. ſm Jo. m.

v Radicitus. fruſtra ramos conatur incidere qui radicem non euellit. de pe. di. ij. quia radix.

x Vepribus. vepres dicuntur ſpine que viprendunt ⁊ lacerant carnes ⁊ veſtes.

y Anfractib⁹. ſic dicti quia vndiq; frāgũt. ⁊ dicũt̄ vie aſpere ꝑ ſe diuerticulis circũfractiōib⁹ ⁊ ruinis. ⁊ habetur idem ẋ. de el. quorundam. li. vi.

z Antiſtites. hi ſolēt dici ep̄i q̄ſi ante alios ſtantes.

a Includit. xij. q. i. duo ſunt. de eta. ⁊ q̄li. cum ꝯtingat.

b Exeſtuet. quaſi ferueat buliat vel caleſcat.

c Inualeſcat. quaſi valde valeat creſcat ⁊ abundet.

d Ex euidentia. de cle. q̄; ſit. in p̄n. li. vi.

e Actib⁹. Ecci. xxxviij. abſtine te a lite ⁊ minues peccata.

f Prebent. ꝯcor. C. de iudi. ꝓperandum. in prin.

g Emulo. ꝯcor. ꝓhe. compi. Grego. de hoc ẋ. no. xliij. ⁊ ſ. ſancimus. ⁊ facit. xvi. q. ij. c. i. poſt prin.

h Satore. i. ſeminatore.

i Ziʒanie. ſeges vel herba ꝑuerſa. ſ. loliũ. lvi. di. naſci. xxiij.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

q.i.⁊ q̄n̄q̧ ponit̄ p̱ ſorde oium ſegetū.huic lr̄e ɔcor.ꝺ̄ cle.l3.
a Patris.q̄ habet querere ɔſilium pro liberis.ff.de adul.
nec in ea.in fi.
b Exacte.quaſi exquiſite.C.man.in re mandata.Joā.mo.
c Periculis.dictis a perio peris.
d Onuſta.q̄ſi onerata.de ele.vbi pꝛicu lū.in prin.li.vi.
e Exoſa.i.perfecte odioſa.
f Salubrē.q̄ſi ſalutis vberem.
g Solertie.vide qꝺ̄ dixi.ꝭ.e.compi.de of.dele.c.vno.
h Ad honorē.ſi.ꝺ̄ viſupal.c.ad honorē
i Locis eoꝝ.q̄c q̄d eſt.ꝭ.ſepta vel ambitum etiā in pratis vl' hortis vel alijs ſpacijs videt̄ includere
k Cōib⁹.in ɔuātiſ ergo ſecus.
l Predicare.etiaꝫ tp̄e interdicti.de ſentē.excō.rn̄ſo.
m Verbuꝫ dei.de of.oꝛ.inter cetera.in princi.
n Prelati.iure cōi vel ɔſuetudiario ꝭm Jo.mo.q̄ dixit rectorē eccleſie n̄ ɔtineri noīe p̄lati cū ſupra ſit expꝛſſus poſt p̄latū in ꝟ.ab olim.de vicario m̄ dicit ideꝫ qꝺ̄ de p̄lato.qꝛ qꝺ̄ p̄ ſe nō pn̄t ordinarij p̄ alios faciūt.ꝺ̄ of.oꝛ.inter cetera.⁊.c.ti.ſi epiſcopus.li.vi.
o In q̄.hora.
p Generalib⁹.i.locis hn̄tib⁹ ſtudiū ex p̄uilegio vel ɔſuetudine cui⁹ initij nō ſit memoꝛia.de cle.n̄ reſi.tue.ꝭ.de priui.c.ij.li.vi.⁊ in pꝛhemio digeſtoꝝ.§.hec āt tria
q Niſi.a p̄mo dicto hui⁹ ꝟ.excipit n̄ a duob⁹ ſeq̄ntib⁹.qꝛ ſatis ꝟba demōſtrāt
r Supioꝛ nō reſpectu epi ꝺ̄ quo p̄miſit ſed cleri cui ſupeſt ꝺ̄ ɔſuetudine vel priuilegio.ꝭm Jo.an.
s Generalit̄.ſec⁹ ꝙ vbi ſpecialiter vocarēt pꝛelatus doctores vel hmōi ſimiles.
t Eccleſijs.nec ipſarū capellis vel cimiterijs.de ſen.ex.ſi ciuitas.li.vi.ꝭm Jo.mo.ꝭm quem no.ꝙ in verbo p̄.pmittitur his pꝛedicare cum certa modificatiōe.hic ꝓhibetur niſi certis caſibus.quare cum de iure cōi illiſ p̄dicare non competat ſed ſolū pꝛelatis ⁊ curatis.ꝭ.§.hmōi reputat iſtis omnē locū interdictum qui non reperitur pmiſſus.

qui apud fratrū ipſoꝝ eccleſias ſiue loca noſcūt̄ eligere ſepulturā. Nos aūt pij priſ[a]moꝛe laudabili moleſte ferentes incōmoda filioꝝ reducentes ad exacte[b] ɔſideratiōis examē ac infra pectoꝛis clauſtra ſollicite reuoluētes ꝙ ſit plena p̄iculis[c] ꝙ onuſta[d] diſpēdijſ ꝙ ꝙ in diuine maieſtatiſ ɔſpectu reddat̄ exoſa[e] diſcoꝛdia ſupra dicta. Et ꝓpterea intēdentes p̄n̄e ſollicitudinis ſtudio illa p̄ꝛſus euellere.ac oīmode ſubmouere.nullis vnꝙ̄ futuriſ tpibus fauēte dn̄o ſuſcitādā.grā di quoqꝫ deſiderio cupientes vt hmōi negocium qꝺ̄ potiſſime inſidet coꝛdi nr̄o ſinē ſalubrē[f] ⁊ celereꝫ p̄ ap̄lice ſolertie[g] ſtudiū ɔſequat̄ diligēti cū fratrib⁹ nr̄is deliberatiōe p̄habita ſup̱ eo ad honorē[h] dei exaltationē catholice fidei quietū ſtatū ptiū p̄dictarū ac ſalutis aiarū fideliū incremētū de ipſoꝝ fratrum ɔſilio aucte apo. ſtatuim⁹ ⁊ oꝛdinam⁹ vt dictorū oꝛdinū frēs in eccleſijs ⁊ locis[i] eoꝝ ac i plateis cōib⁹[k] libere valeāt cleroꝛ ⁊ pp̄lo p̄dicare[l] ac ꝓponere verbuꝫ[m] dei hora illa dūtaxat excepta i qua locoꝝ p̄lati[n] p̄dicare voluerit vl' corā ſe facere ſolēnit̄ p̄dicari. in quo p̄dicare ceſſabūt p̄terꝙ ſi aliud de p̄latoꝝ ipſoꝝ volūtate pceſſerit ac licētia ſpeciali. In ſtudijs aūt generalibus[p] vbi ſermōes ad clerū ex moꝛe fieri ſolēt.dieb⁹ illis q̄b⁹ p̄dicari ſolēnit̄ ɔſueuit ad funera etiā moꝛtuoꝝ ⁊ i feſtiſ ſpecialib⁹ ſiue peculiarib⁹ eoꝛun

dem fratrū pn̄t ijdē frēs ⁊ liceat eis libere p̄dicare. niſi[q] foꝛte illa hoꝛa qua ſolet ad clerū in p̄dictiſ lociſ verbū dei ꝓponi.ep̄s vel p̄lat⁹ ſupioꝛ[r] cleruꝫ ad ſe generalit̄[s] ɔuocaret. aut ex aliqua rōne vel cā vꝛgente clerū ipſum duceret ɔgregandū. In eccleſijs[t] āt pꝛochialib⁹ frēs illi nullaten⁹ audeant vel debeāt p̄dicare vl' ꝓponere verbū dei. niſi frēs p̄dicti a pꝛochialib⁹ ſacerdotib⁹[v] inuitati fuerit vel vocati.⁊ de ipſorū bn̄placito ⁊ aſſenſu ſeu petita licētia fuerit ⁊ obtenta. niſi ep̄s vel p̄lat⁹ ſupioꝛ p̄ eoſdem frēs p̄dicari mādaret. Statuim⁹[x] etiā ⁊ oꝛdinam⁹ aucte p̄dicte vt i ſingulis ciuitatibuſ et dioce.in q̄b⁹ loca fratꝝ ipſorū ɔſiſtere dinoſcūt̄.vel i ciuitatib⁹ ⁊ dioce.lociſ ipſ vicinis in q̄b⁹ loca hmōi n̄ hn̄t[y] mgr̄i pꝛioꝛes ꝓuinciales p̄dictoꝛuꝫ aut eoꝝ vicarij ⁊ generales et ꝓuinciales miſtri ⁊ cuſtodes[z] mioꝝ oꝛdinū p̄dicatoꝝ ad p̄ſentiā p̄latoꝝ[a] eoꝛūdē locoꝝ ſe ɔferāt p̄ ſe vel p̄ frēs quos ad hoc idoneos foꝛe putauerint humilit̄ petituri. vt frēs q̄ ad hoc electi fuerit i eoꝝ ciuitatibus ⁊ dioce.ɔfeſſiōes ſubditorū ſuoꝝ ɔfiteri ſibi volētiū audire[b] libere valeāt.⁊ hmōi ɔfitentib⁹ ꝓut ꝭm deū expedire cognouerint pn̄iaſ impōere ſalutares atꝙ eiſdē abſolutiōis bn̄ficiū impendere de licentia grā ⁊ bn̄placito eoꝛūdē Ac deinde[c] p̄fati mgr̄i pꝛioꝛes ꝓuinciales ⁊ miniſtri[d] oꝛdinum pꝛedictoꝛum eligere ſtudeant

v Sacerdotib⁹.puto ſufficere ſi iſti ſunt vicarij ppetui cuꝫ ad eos ſpectet cura.de of.vi.c.ſi.de p̄b.ſup̱ eo.li.vi.⁊ idē puto in tꝑalib⁹ datis i caſu licito aucte epi.vt ꝺ̄ ele.ex eo.li.vi.
x Statuim⁹.ſecūdus articulus ɔfeſſionū circa q̄s ꝓuidet pꝛimo de licentia petenda.ſecūdo de confeſſoꝛibus eligendis et p̄ſentandis.ibi ac deide.tertio limitat locum ⁊ numerū.ibi extra ciuitates.q̄rto ꝓuidet q̄n̄ licētia datur ⁊ electi acceptātur ⁊ q̄n̄ nō acceptāt̄ ibi ⁊ ſi ideꝫ.q̄nto q̄n̄ denegat̄ licentia dat gratiaꝫ cū certo moderamine.ibi ſi ꝟo.
y Non habent̄.dato ꝙ ꝙ fratres nō haberent locum mutine poſſent tamē p̄lati de quibus ſequit̄ ab epiſcopo mutiꝫ.petere qꝺ̄ ſequitur ⁊ p̱ ipſa dioc̄.electionem facere.
z Cuſtodes.prioꝛes ergo ɔuentualeſ quo ad p̄dicatoꝛes ⁊ guardiani q̄ ad mioꝛes hoc non poſſunt

a Prelatoꝛum.ſcꝫ epiſcopoꝝ ⁊ ſupioꝝ de quibus pꝛemiſit.et patet hoc.ꝭ.ibi in eoꝛum ciuitatib⁹ ⁊c̄.
b Audire.no.hūc oꝛdineꝫ vt pꝛimo audiatur confeſſio.ſecundo imponat̄ penitētia.tertio fiat abſolutio.nō ergo pꝛecedat abſolutio impoſitionem penitentie.vt ſic abſolutionem pꝛecedat coꝛdis contritio.oꝛis ɔfeſſio.opis ſatiſfactio ſaltem affectu.

c Deinde.ergo nō pꝛius non tamen eſt neceſſe ꝙ talem licentiam habeant.ſed ſatis eſt ꝙ perant quo ad hoc vt eligere poſſint.
d Miniſtri.ſcilicet generales vel ꝓuinciales.⁊ nota quia de vicarijs pꝛioꝛum ꝓuincialium ⁊ de cuſtodibus non repetit de quibus pꝛemiſerat.licet ergo illi petitionem poſſint facere de qua pꝛemiſit.non tamen electionem de qua hic loquitur.

a ¶ Sufficientes. vl qualitates exprimi. Jo. mo.
b ¶ Probatas. beatus Ber. ad Euge. ꝓbatos oportet eligi non ꝓbandos. ⁊ facit de preben. in lateraneñ. in fi.
c ¶ Offi cium. quod eſt ars artiū. d̄ eta. ⁊ qli. c. cū ſit. Jo. mo.
d ¶ Dpũtari. pſonalis ergo pũtatio fieri debet. Nã d̄r pñs q̄ p̄bet̄ ſenſib⁹ corꝑis. fa. ff. de v̄. obl̄. l. i. in princi.

e ¶ Impẽdant. cum determinatiõe q̄ habetur. j. v̄. ꝑ hmõi. et licet iſta ſint de cura aīarū ⁊ articulis p̄cedens ⁊ ſubſeq̄ns. ꝑ qd̄ videret̄ iſtos eſſe curatos ſaltē in tanta vel ex d̄legata poteſtate vt h̄. vel ordinaria vt. j. v̄. ſi v̄o. dicit finalit̄ Jo. mo. ꝙ iſti nõ ſunt curati quod etiã ẜm eū eſſꝫ q̄ ad frẽs miores cõtra ꝯſtitutionē exyt. de v̄. ſi ꝫ. li. vi. ſit ratio quia nec ipſi aſtricti ſunt ad executionem vel exercitium iſtoꝝ actuum ne fideles ſunt aſtricti vt in bis ad eos recurrãt et ſic licet ex priuilegio huius ꝑpetue cõſtitutionis h̄ poſſint nõ ꝑ h̄ ſunt cenſendi curati.
f ¶ Deputari. ſi. de accu. ſicut olim.
g ¶ Auditure. ſi non electus ſe ingerit vl̄ electus ex dioc̄. in q̄ deputatus eſt bona fide illi ꝯfeſſus. ⁊ ab illo abſolutus tutus eſſet quo ad deum. ⁊ vide quod no. de elec. dudum. ij. in glo. cuꝫ iam deſierit. ⁊ qd̄ ibi ſcripſi. i fi.
h ¶ Paucitas. ſi. de vo. ꝙ ſuper bis v̄. q̄uis. xxi. di. in nouo
i ¶ Exigit. no. numerū preſidentiū deputari ẜm q̄ntitatē ſubiectoꝝ. ſi. de vi. ⁊ ho. cle. quoniam. cum ſuis ꝯcor. ſi autem cõtendit ep̄s cum fratribus dicens minorem numerū ſufficere recipiat epiſcopus numerū de quo ſibi videtur de reliq̄s recurratur ad arbitriū boni viri. i. iudicis. ff. de verbo. ob. continuus. §. cum ita. ẜm Jo. mo. qui dixit ꝙ caute forte faceret ep̄s ſi in p̄ncipio cum ꝯcedit licentiam taxaret numerū. liceret enī a principio q̄nq̄ quod non liceret ex poſt facto. ff. de pac. in traditionib⁹. C. de do. que ſub mo. l. i. ⁊ l. perfecta. facit de condi. ap. verum.
k ¶ Conceſſerint. quam ſine cauſa reuocare poſſent. de reg. iur. decet. li. vi.
l ¶ Actione. ſi. de cen. cum apoſtolus ante medium. de imu. eccle. aduerſus.
m ¶ Quemq̄. videtur ꝙ omnis refutari non poſſint dic ꝯtra ẜm Jo. mo. cum hoc verbum iuris equipollcat vniuerſali ⁊ extendatur in edictis pretoꝝ. ff. vi bo. rap. pretor. §. hoīes. ff. de ꝯſti. pe. l. i. §. i. de neg. geſt. l. i. §. i. ⁊. iij. alias ẜm eum fieri poſſet fraus ꝯſtitutioni que multa requirit in talibus fratribus. s. v̄. ac deinde.
n ¶ Nollent. factum ⁊ ꝓprium motum non cauſe cognitionē denotat ẜm Jo. mo.

ꝑſonas ſufficiētes[a] idoneas vita ꝓbatas[b] diſcretaſ modeſtaſ atq̄ paritas ad tã ſalubre miniſteriū ⁊ officiū[c] exeq̄ndū. q̄s ſic ab ipſis electas repñtēt vel faciãt pñtari[d] p̄lati. vt de eorū licentia gr̄a ⁊ bñplacito i ciuitatib⁹ ⁊ dioceſib⁹ eorūdē huiuſmodi ꝑſone ſic electe ꝯfeſſiones ꝯfiteri ſibi volentiū audiant. imponãt penitētias ſalutares. ⁊ beneficiū abſolutiõis impendãt[e] ꝓut ſupius eſt expſſum extra ciuitates ⁊ dioce. in q̄bus fuerint deputate. ꝑ quaſ eas volum⁹ ⁊ nõ ꝑ ꝓuincias deputari[f]. ꝯfeſſiões nullaten⁹ audire[g]. ¶ Numerus aūt ꝑſonarū aſſumēdarū ad hmõi officiū exercendū eſſe debet prout vniuerſitas cleri ⁊ populi ac multitudo vl̄ paucitas[h] exigit[i] eorundē. Et ſi ijdem p̄lati petitã licentiã ꝯfeſſionū hmõi audiēdarū ꝯceſſerint[k] illã p̄fati mḡri ⁊ miſtri ⁊ alij cū gr̄arū recipiãt actione[l]. directeq̄ ꝑſone ſic electe cõmiſſum ſibi officium exequant̄. ꝙ ſi forte iaꝫ dicti prelati quemq̄[m] ex dictis fratribus preſentatis eiſdē ad huiuſmodi officium nollēt[n] habere vel non ducerent admittendum. eo amoto vel ſubtracto loco ipſius ſimiliter eiſdeꝫ preſentandis prelatis poſſit ⁊ debeat alius ſurrogari[o]. ¶ Si vero ijdem prelati preſati fratribus ad confeſſiones vt premittitur audiēdas electis huiuſmodi exhibere licentiam recuſarint[p]. nos exnunc ipſis vt confeſſiones ſibi confiteri volentium[q] libere[r] liciteq̄ audire valeant ⁊ eiſdem penitentias imponere ſalutares. atq̄ eiſdem bñficiū abſolutiõis impartiri[s] gr̄oſe ꝯcedimus[t] de plenitudine ap̄lice ptãtis. ¶ Per hmõi aūt ꝯceſſioneꝫ nequaq̄ intendimus perſonis ſeu fratribus ipſis ad id taliter deputatis poteſtatem in hoc impēdere ampliorem. q̄ȝ in eo curatis ſeu parochialibus ſacerdotibus eſt a iure conceſſa[v].

o ¶ Surrogari. ſi nõ recipit̄ ſi ex iuſta cauſa q̄r ñ ē q̄lis ſupra deſcribit̄ ſibi imputent q̄ malū elegerūt ſi ſine cauſa ſuccedit pape licentia vt ſtatim ſequitur ẜm Jo. mona.
p ¶ Recuſarint. ſi nõ recuſat exp̄ſſe ſed nõ dat vel negligit videretur ꝙ locū haberet h̄ ꝓuilegiū poſt trinã monitionē vel req̄ſitionē. ꝑ dec. i. d̄ ſup. negli. p̄la. ⁊ fac̄ de ap. ab eo. li. vi. ⁊ s̄. e. compil̄. de ap. q̄uis.
q ¶ Uolentiū. forte non intellexit de religioſis q̄ ẜm ſuoꝝ ordinū ſtatuta ſuis p̄latis ꝯfiteri debent. vt etiam dicebat ꝯſtitutio Benedicti.
r ¶ Libere. denotat ꝙ nõ eſt neceſſe licentiam ſacerdotis prochialis hr̄e. ⁊ ē ſi. de p̄ben. licet ep̄s. li. vi. cui⁹ ꝯriū videt̄ h̄ velle Jo. mona.
s ¶ Impartiri. abſoluti ergo ñ habebūt neceſſe vlteri⁹ ꝯfiteri proprio ſecerdoti nec ob. decr. oīs i pn ci. de pe. ⁊ re. q̄ intelligit̄ de illo q̄ alteri legitie ꝯfeſſus nõ eſt vt dicebat Bñdict⁹ in ꝯſtitutiõe int̄ cunctas. ⁊ vide qd̄ ſcripſi poſt Hoſti. in. c. oīs. ſup v̄bo ꝓprio hui⁹ tñ ꝯtrariū tenebat prolixe hic Jo. mo. niſi cum iuſta cã ſubeſſet non confitēdi proprio ſacerdoti Jo. an.
t ¶ Concedimus. concord. s̄. e. compil̄. de fo. competē. q̄uis. §. volumus.
v ¶ Conceſſa. hoc intendit ꝙ in caſibus epiſcopis reſeruatis non poſſint abſoluere. ⁊ qui ſint illi no. de pe. ⁊ remiſſio. ſi epiſcopus. li. vi. ⁊ hoc per Joan. mona. ⁊ plene per Hoſtieñ. in ſumma ipſius ti. §. cui ꝯfitendum. in fine. ij. colum. Dicit autē hic Joan. monah̄. ꝙ epiſcopus caſus de quibuſ ante hanc cõſtitutionem poterant curati abſoluere ſibi reſeruare poſſet hac conſtitutione non ob. quia licet fratres ſint exempti parochiani non. alleg. de priuile. ex ore. e. ti. per exemptionem. li. vi. Nec dicitur a iure conceſſum quod iure reuocatum eſt ar. ff. de diuoꝛ. l. diuortium. Item ſi poteſt artare poteſtateꝫ ordinariam curatorum. fortius hanc extraordinariam ne idem ſubditus cenſeatur diuerſo iure quo ad curatoſ ⁊ quo ad fratres. de priuile. quia circa. ſit ergo ſenſus ꝙ non abſoluat frater queꝫ non abſoluit curatus. Iſta igitur accidentalia ⁊ de bene eſſe non mutant ſubſtantialem ⁊ ordinariam poteſtateꝫ epiſcopoꝝ. de heret. per hoc. li. vi. non ob. ſi dicaſ ꝙ hoc erit auferre aut decurtare priuilegium. quod fieri non poterit etiam indirecte. de priuile. q̄nto. quia licitum eſt cuilibet facere quod libet iure ꝓprio dūmodo non faciat animo iniuriandi nec alicui facit iniuriam ⁊c̄. de elec. cum ecceleſia vulterana. cum ſuis concordan.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a Prelati.epi ⁊ ſupiores vn̄ videm⁹ ꝙ hodie aliquibus ex b Hmōi ꝙ̄.circa p̄te iſtā illis ꝯcedūt caſus reſeruatos. p̄les q̄oes occurrūt ꝙ̄ circa p̄cedētes.rō pʒ q: hicō lena ⁊ la cte l'redditu agiᷓ ⁊ ñ ibi vidi aūt ⁊ habeo formā cuiuſdā lr̄e q̄ ō: ab ip̄o boniſa.epo moreñ.emanaſſe ad q̄relā cleri moreñ. que quaſdā ex ill' de terminat declarādo ⁊ iudicē dādo in mo dū conſeruatoris q̄s ꝗ.ſubiūgā ⁊ rōes q̄s īducit p iura ꝓbabo c Sepultura i quā als de iure cōi nō ha berēt ex q̄ populū ñ hūt ⁊ hoc ſcripſi p⁹ Inno.⁊ Hoſti.e.ti.c i.in prin.

d Predicare.vide q̄ ſcripſi p⁹ Inno. ⁊ Hoſti.de here.ex cōicamus.i §.q: vo e Debeaᷓ.ō.c. t.c. i.xij.q.ij.quicunq̄. ſuffragio.

f Obuentionibus. oibus declarat p̄di cta cōmiſſio ſi non re linquiᷓ fratrib⁹.ſed frater daᷓ executor ad certā ſummam di ſtribuendaʒ arbitrio ſuo.vel ſibi legatur aliquid diſtr.buēduʒ ꝙ̄ ſummaʒ vel quod legatum ipſe execu tor vel legatari⁹ po ſtea diſtribuit in eoſ dem ꝙ debeᷓ quarta cuʒ eo caſu recipiatur ab executore vel legatario vt a miſtro.ff.de le.ij.ſi q̄s a titio.⁊ ſicut pl⁹ ꝙ̄ p.l. fal.l.diu⁹.Nec ob.lr̄a.ꝗ.q̄ſcūq̄ certos.⁊c̄.q̄ cū eā dubitatōis tollende adiecta fuerit obuētionū generalitatē nō minuit.ff. mā.q̄ mutuā.⁊.ff.de re.iu.q̄ dubitatiōis.Idē ibi declaratur q̄ñ nil relinquiᷓ fratrib⁹ ſʒ decedēs mād: [illegible]ecutori vt ipſis fratribs det aliquid vel ꝓmittat.q: cū illud palam cape poſ ſint relicti iure cēſeᷓ ⁊ debeᷓ quarta ſicut ⁊ fideicōmiſſū taci tum nō capaci dimiſſū ſubiacet falcidie.ꝓbāᷓ hec.ff. de iure fiſ.l.iij.§.ſi q̄s.⁊.§.q̄ñ.ff.de his q̄ vt idig.l.in fraudē. C.ad.l. fal.l.iij.

g Funerabilib⁹.declarauerat bn̄dict⁹ illa eē funeralia q̄ cū funere deferūᷓ in p̄dicta ꝯſtōe inter cunctas.⁊ ibi ſtatuerat de cādelis que daᷓ ad man⁹ q̄rtā nō deberi. ſʒ ex q̄ reuocata ē illa ꝯſtō puto etiā de illis cādelis deberi ⁊ lʒ b'ſit rigoroſū h̄ m̄ vult iſta lr̄a ⁊ verbū oibus q̄ō p̄cedit ⁊ qui buſcunq̄ q̄ō ſequiᷓ.per hec verba etiam puto eos teneri de his que legantur promiſſis dicendis.

nisi forſan eis eccl'iaruʒ p̄lati vberiorē i hac p̄te gr̄aʒ ſpālit ducerēt faciendā. Hmōi quoq̄ ſtatuto ⁊ ordiatiōibus nr̄is adijcim⁹ vt frēs dictorū ordinum i eccl'ijs vl' loc' ſuis vbilibʒ ꝯſtitut' liberā vt ſeq̄ᷓ hēant ſepulturā videlʒ ꝙ oēſ ad eā recipe valeāt q̄ ſepeliri elegerit i loc' ⁊ eccl'ijs memo ratis. Verū ne prochiales eccl'ie ⁊ ipaꝝ curati ſiue recto res q̄ miniſtrare hn̄t eccl'iaſti ca ſacr̄a q̄bus noſciᷓ ō iure cō petere p̄dicare ſeu ꝓponere verbū dei ⁊ ꝯfeſſiōes audire fideliū debit' ⁊ necc'ijs bn̄ficijs defraudēᷓ:cum opariis mer cedis exhibitio debeaᷓ auc. ap.ꝯſtituim⁹ ⁊ ordiam⁹ eadē vt dictoꝝ ordinū frēs ō obuē tionib⁹ oibus tā funeralib⁹ ꝙ̄ q̄buſcūq̄ ⁊ quōcūq̄ relict' diſticte vel indiſticte ad quoſ cūq̄ certos vl' determinatos

b De iure.vt pʒ de teſta.c.ſi.de.v̄b.ſig.ex p̄te.iij.Et per h̄ pʒ ꝙ iſta conſtitutio eſt iuris veteris correctoria ⁊ ſic reſtri i genda ⁊ ad alios ꝙ̄ predicatores ⁊ minores non extendenda vt no.de re.iu.que a iure.li.vi.⁊.c.li.de regula.ꝯſtitutionē.

i Datis.declarat p̄dicta cōmiſſio ꝙ ſi teſtator legatum ſol uit in vita nihilominus debetur quarta.q: videᷓ ſoluere vt legatum.vnde legatarius illud iterum poſt mortē non petit. ⁊ ſi falcidie locus ſit illā ꝓpterea nō euadit primū ꝓbatur.C de le.l.filia.ff.de le.ij.lucius.i.⁊.l.luci⁹.ij.§.impuberem.ad idē.ff.ad.l.fal.cū quo §.ſi.ſcōm ꝓbatur.C.ad.l.fal.in dona tionibus.⁊.l.pe.C.fa.her.ſi cogitationem.

k Deceſſerit.hac rōne declarat predicta cōmiſſio ꝙ licet ta les petant cum i.lorum habitu ſepeliri quarta debetur.nam ⁊ ſi ad ipſorum religionem tranſirent in egritudine de q̄ dece derent deberetur quarta.eo.ti.de his.

l Indirecte.p hoc dic̄ ꝯmiſſio p̄dcā pa tere ꝙ q̄rta debeᷓ de his q̄ teſtatores reli quūt vl' dāt i infirmi tate de q̄ decedūt vl' dari mādāt p⁹ mor tē.de h̄ in teſtō mēti one nō facta ſingula ribus frīb⁹ ad eoruʒ commoditates puta emptiones librorum vel veſtium addens rōnē ꝙ id eis vel cō uentui q̄riᷓ ſicut per monachum monaſte rio.p ſeruum dn̄o.⁊ p̄ri p filiū.xij.q.i.nō dicatis.xviij.q.i.c.i in fi.inſti.per quas.i p̄n.C.e.tit.l.i.in fi.⁊ l.vlti.⁊ in legato.ſer ui inſpiciᷓ pſona dn̄i ⁊ an ſibi legari potu erit.⁊ ex tali legato pōt dn̄ſ fideicōmiſſo grauari.h̄ ꝓbāᷓ.ff. de le.i.cū filio.de le. ij.ſi alienus ſeru⁹.ō here.inſti.l.non mi nus.C.de here.inſti. l.neq̄.nō ob.p̄dictis ō teſta.requiſiſti.ad fi.quod loquiᷓ i illo qui poteſt habere proprium.

vſus de q̄b⁹ ⁊ quarta ſiue cāo nica portio dari ſiue exigi nō ꝯſueuit vl' ñ dʒ de iure nec ñ de dat' vl' qualrcūq̄ donat' i morte ſeu mort' articulo in in firmitate donātis vl' dātis de qua deceſſerit quocūq̄ dircē vl' indirecte frīb⁹ ipis vl' alijs ꝑ eiſō quartā p̄tē quā aucte apo.taxam⁹ ⁊ ēt limitamus. prochialib⁹ ſacerdotib⁹ et ec cleſiaꝝ rectorib⁹ ſeu curat' lar giri itegre teneanᷓ factur et curaturi ꝙ nec alij nec alijs q̄ b⁹ quarta h⁹i mīme deberet ad ipoꝝ frūm vtilitatē vl' cō modū h⁹i fiant relicta. aut in eos tal'r data vel donata ꝓce dāt ſeu q̄ō i morte vl' ab infir mis h⁹i dādū vl' donādū frī bus ipis exiſteret.in eorūdeʒ dātiū vel donātiuʒ ſanitate ſi bi dari vel donari ꝓcurent. In quibus per ipos vitan dis eorū intendimus cōſcias

m Quartā.q̄ro an p̄dicatores ⁊ mīores teneanᷓ ad hāc q̄r tam de his que relinquūtur eiſdē p eos qui apud illos nō ſe peliunᷓ.p̄dicta cōmiſſio recitat ꝙ nō leuis opi.doctores di xerunt q̄rtā ō beri eccl'ie parochiali de oib⁹ relictis a ſuis pa rochianis etiā ſi ſepulti fuerit apud illā.placuit aūt hec opi. Hoſti.pe.⁊ Egi.ſed Tā.Glo.Inno.⁊ Ab.ꝫ.que opi.placet Archi.⁊ mihi vt ſcripſi.e.ti.c.i.⁊ hic Io.mo.dicit demū illa cōmiſſio ꝙ ex qualitate pſonaꝝ ⁊ quātitate relictoꝝ ⁊ ex p̄te ritis p̄ſumi pōt fraus.maxie q: q̄ñ nō tenebanᷓ ad quartā ſe pulturas p̄cipue diuitum totis viribus procurabant ⁊ vt di cit ex his iura q̄ñq̄ p̄ſumūt fraudē ⁊ faciūt ꝯiecturas.ſuppo ſita vero fraude ꝯſtat ꝙ debeᷓ.de teſta.officij.⁊.c.requiſiſti. in fi.c.ſi.primū ꝓbatur de renunc.c.ij.li.vi.ff.ſi quis ob. cā.te.li.vi.⁊.l.iulianus.de ac.emp.iulianus.als inter eum. §.ibidem.de vſur.qui ſemiſſes.de pic.ac.l.vel vniuerſoruʒ de le.i.ſi ſeruus plurium.in fi.

n Largiri.per hoc dicebāt ipi fratres ꝙ heredes debebant eis ſoluere integra legata quoꝝ quartā curati ō manib⁹ ſuis recipere debebāt ſʒ declarat p̄dictā ꝯmiſſio ꝙ ſicut falcidia ē in bonis heredis.ſic iſta quarta in bonis eccl'iarū prochialiū quare curati eā vēdicare pn̄t ⁊ inhibere heredib⁹.vel per fi deicōmiſſum grauatis ne illam ſoluant fratribus.precipue cum illos ſuſpectos haberi poſſint ꝙ ſibi non ſoluant tandeʒ ad hoc.ff.ad trebel.heres.in fi.ff.ad.l.falci.lineam marga ritarum.

o Integre.ita ꝙ non diminuetur propter obuētiōes quas habuit parochialis ſacerdos i miſ ſa funeris dicta apud ſuam eccleſiam prius quā funus por

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tarenť ad frēs ſm Jo.mo.q2 iure cōi ſtatť vbi nō ē mutatū.all. de ele.ꝯſtō.li.vi.dicit ēt ꝙ ſi cōſuetudo hꝫ ſꝑ pri⁹ fun⁹ portabiť ad ꝓpriā eccliaꝫ. Jſta eni dec. nō tollit ꝯſuetudies niſi ꝑcedētibus aduerſas. dicit ēt ꝙ vbi nō ē ꝯſuetudo ēt eēt deferēdū. vt ſic hr̄et miſſā ī ꝓpria eccia. ⁊ ſic recipiat ibi vltimum v[…]e a ſuo curato. al le. ī ar. de cōſe. di. v. nō oꝫ. ij. nec iſtud electioni ſepulture repugnat ſed concor.

a ¶ Onerare. cōcor. ꝰ. e. cōpi. de fo. ꝯpe. q̄uis. §. penul. in fi.

b ¶ Coerceri. innuit ꝙ ad quartā coerceri poſſent. ſꝫ ꝓpť exceptiōes ipſorum nō hꝫ clerus a q̄ iuſticiā cōſequi poſſit. ⁊ ꝺ h̄ ſumme conqueritur

c ¶ Uerbo hic vr̄ ex ꝑſſum ꝙ valeat ꝑuilegiuꝫ vľ grā aplica de qua ꝯſtat lꝫ ſcriptura ſuꝑ ea ꝯfecta ñ ſit de quo ſatis not. Archi. in proe. vi. et vltra ea q̄ ibi allegat bñ fa. xxv. q. ij. inſtitutionis. ⁊ qꝺ ibi nō ⁊ de hoc vide in mercu. ſub rubrica de ꝑuileg.

d ¶ Forma. ꝯcor. ꝰ. e. c. ꝓxi. in fi.

e ¶ Pacta. dicit Jo. mo. ꝙ ſi ſuper pacto qꝺ erat ſuꝑ ſepultura ſniatum erat ꝑ papā ⁊ cōfirmatū pactū añ hāc ꝯſtōeꝫ ꝙ ꝑ iſtā lraꝫ illa ſnia ⁊ cōfirmatio nō tolliť immo ſtabit q2 nō ē expreſſe ſublatū. C. de ap. ꝑcipim⁹. in fi. nec ſequiť pactū ē ſublatū. ğ ⁊ pactū firmatū ſnia ⁊ ꝯfirmatōe. pl⁹ enim pōt hoc tale q̄ꝫ hoc ſimplex. facit de pac. q̄uis. de iureiuran. licet. ꝺ fo. cōpe. c. fi. li. vi. iducit etiā auc̄. vt cū. de ap. co. in ꝑn. ⁊ §. i. col. viij. vbi no. legē nouā nō extendi ad cām pendentem vel deciſam etiam ſi ad preterita referatur.

onerare[a] vt ſi qꝺ abſit ꝑ frēs ipos dolo vľ fraude q̄cꝫ ī hac ꝑte agi fortaſſe cōtigerit. ꝑter id qꝺ eos ꝓpterea dictꝭ ſacerdotib⁹ rectorib⁹ ⁊ curatꝭ teneri volum⁹ ēt diſtricta rō in extremi iudicij examine reqrať ab eis. ¶ Ultra portionē aūt hmōi nihil valeant prochiales rectores curati ⁊ ꝑlati exigere ſupradicti: necꝫ illis dicti frēs ampli⁹ ipendere ſint aſtricti: necꝫ ad id a quoq̄ꝫ poſſint aliqualr̄ coerceri[b]. ¶ Nos eteni vt ī cūctꝭ equalr̄ ⁊ pacifice fauēte dño ꝓcedať vniuerſa priuilegia grās idulgētias verbo[c] ſeu ſcꝑto ſub quacūq̄ꝫ forma[d] vľ exꝑſſiōe ſeu ꝯceptione verboꝝ a nobis vľ ꝑdeceſſoribus nr̄is ro. pon. cuicunq̄ꝫ ordinū ꝑdictoꝝ ꝯceſſa. nec non ꝯſuetudies ꝯuētiōes ſtatuta ⁊ pacta[e] iq̄tū ſūt ꝑmiſſis vel alicui ꝑmiſſoꝝ[f] ꝯtraria ea penit⁹ reuocam⁹ vacuam⁹ caſſamus ⁊ irritam⁹. q̄nimo caſſa vacua ⁊ irrita nūciam⁹ et decernim⁹ nulli⁹ ꝓſus exiſtere firmitatꝭ. ¶ Ceteꝝ vniuerſos ecclīarū ꝑlatos cuiuſcūq̄ꝫ preeminētie ſtat⁹ vľ dignitatꝭ exiſtāt: ac ſacerdotes prochialeſ ⁊ curatos ſiue rectores ꝑdictos ꝑñtiū tenore rogamus: et hortamur attēte: nihilomin⁹ qꝫ eis diſtricte ꝑcipiendo mādam⁹ quaten⁹ ꝓ diua ⁊ ap. ſe. reuerētia ꝑdictos ordies et ꝓfeſſoreſ eorū hñtes affcū beniuolo ꝯmēdatos fratrib⁹ ipis nō ſe difficiles graues duros aut aſperos ſꝫ poti⁹ fauorabiles ꝓpicios ac benignos: piaqꝫ munificētia liberales ſe ſtudeāt exhibere: ſic eos ī ꝑdicatōis offō ⁊ ꝓpoſitōib⁹ verbi dei ac ī oīb⁹ alijs ſupradictis tāq̄ꝫ coopatores[g] eorū idoneos ⁊ laborū ſuorum ꝑticipes ꝓmpta benignitate recipiāt: ac affectuoſe admitteť ñ omittāt vt ꝓinde ilľ etne btitudis ꝑmiū augeať. ⁊ aīarū ſalutꝭ incremēta felicia ꝓcureť: nec ipſos lateat ꝙ ſi ſec⁹ ab eis agi fortaſſe ꝯtigerit ī hac ꝑte ap. ſe. benignitas q̄ ordies ⁊ ꝓfeſſores eoſdē vberi fauore ꝓſequiť ⁊ gerit in viſcerib⁹ charitatꝭ ꝯtra eos ñ īmerito turbareť nec eadē eq̄nimiť pati poſſet q̄n ſuꝑ hoc ꝓuiſiōis opportune remedium adhiberet: ipſoſqꝫ nihilomin⁹ celeſtis indignatio ꝑncipis digna ꝓ meritis repēdēdis: cuius obſeq̄a fratrū ipoꝝ ſedulitas curioſa ꝓſequiť minime ꝑteriret.

Cle. v. in concił. vienen.

f ¶ Premiſſorū. ergo non ſolum vltimum articuluꝫ. de ſepulturis. ſed etiā ꝑcedentes duos reſpicit ſm Jo. mo.

g ¶ Coopatores. de of. ordi. inter cetera. in fi.

R Eligioſi. ponit quattuor caſus ī q̄b⁹ religioſi grauantes vľ fraudātes ecclias circa decimas eis debitas. Si req̄ſiti ꝑ illos q̄ꝝ intereſt nō deſiſtūt. ꝭ. menſem vel de vſurpatis vel retētis. ꝭ. duos mēſes nō fecerit emēdam ſuſpenſi ſunt ab officijs ad miſtrationibus ⁊ beneficijs. ⁊ talia nō habētes ſunt excōicati. ſcōs terti⁹ ⁊ quartus caſus ibi ſeu q̄. ⁊ ꝑmo ponit ꝯſtōeꝫ cū ſuis penis quā ſcōo moderať ibi ceteꝝ. ⁊ ꝑ hoc x̄bum religioſi pꝫ in ſecularibus clericis vel laicis qui in his delinquerent nō eſt locum his penis. concor. ꝰ e cō. de teſta. c. vno. ꝭ. de priui. c. i. ⁊ facit qꝺ. ꝭ. dicam. in caſu ſcōo. ⁊ pōt eē rō. q2 cōmunius religioſi delinquebant in his ⁊ q2 ambire ⁊ concupiſcere aliena reprobabilius ē in religioſis. de elec. quorundam li. vi. ſi. de her. accuſat⁹. in fi. e. li. in religioſo trāſlato ad ecclīam ſecularē licꝫ forte nō fuerit ꝺ mente. videť has penas locū habere ꝑ x̄buꝫ vniuerſale qꝺ ſequiť ⁊ facit qꝺ no. ꝺ elec. q̄rūdā. li. vi. ī gl. pe.

i ¶ Quicūq̄ꝫ. etiā hoſpitalarios ⁊ ciſtercienſes. includit. de q̄bus. e. ti. ex ꝑte. i. et comꝑhendit etiā feminas. de hoc ꝺ ele. generali. li. vi. in gl. ij.

k ¶ Noualiū. q̄d ſit nouale habeť de. x̄. ſig. c. ij. ⁊ c. quid per nouale ⁊ ꝺ ꝑui. c. vi.

l ¶ Eccliīs. ꝑ h̄ puto ꝯſtōeꝫ locū ñ hr̄e qū ille decime deberentur priuatis. ⁊ puta per antiquū feudum de his que fi. a prel. cum apoſtolica. vel priuilegium. facit. ꝭ. c. proxi. agāt ergo tūc via ordinaria. Jſta enim conſtitutio illiſ noluit ſubuenire. facť e. ti. tua. i.

De decīſ ꝑmicijſ ⁊ oblatōib⁹

R Eligioſi[h] q̄cūqꝫ[i] q̄ noualiū[k] aut alš decias eccleſijs debitas[m] ad eos ex aliqua cā legitima nō ſpectantes[n] appropriare[o] ſibi ꝑſumpſerit: aut exquiſitꝭ fraudibus ſiue coloribus[p] vſurpare: ſeu qui de animalibus[q].

m ¶ Debitas. iure cōmuni vel ſingulari. Eſt autem debitū qꝺ exigitur ab iuito ff. de x̄bo. ſig. l. debitor. facit. xiiij. q. i. qꝺ debetur. Jo. an.

n ¶ Spectantes. tunc ergo ceſſat conſtitutio ⁊ merito. q2 nemini facit iniuriam qui iure ſuo vtitur. ⁊c̄. de elec. cum eccleſia. cum concor.

o ¶ Appropriare. infra dicit vſurpare. ⁊ de his infra dicam.

p ¶ Coloribus. concor. de elec. auaritie. li. vi. ⁊ ꝭ. titu. ij. c. i. §. quia vero. Jo. an.

q ¶ Animalib⁹. ꝑ hūc. x̄. ⁊ ſequētē approbata videť lectura egi. dicentis. de ec. edi. cum dicat ꝙ priuilegiū loproſorū de nō ſoluendis decimis. de nutrimentis animaliuꝫ intelligitur

ſ. de aialib⁹ q̄ nutriūt ſic eni adaptāt̄ fraudes q̄ ſequunt̄. ſic ḡ vr̄ intelligēda dec. ex pte. i. ſ. e. ti. l3 āt religioſi facientes has duas fraudes ligent̄ his penis. leproſi nō ſi al's religioſi non
a Familiariū. famulantiū. ſ. tñ ī h̄ nō ē ſint vt dixi i gl. vis ꝑ id qđ ſequit̄. itelligit̄ tñ de nō plene oblatis vt in fi. ⁊ ē ſi. de priui. auctorita te. in fi. li. vi.

familiariū[a] ⁊ paſtoꝝ[b] ſuoꝝ vl̄ alioꝝ ēt aialia ipſa coꝝ gregibus[c] imiſcētium[d] ſeu q̄ de aialib⁹ que ī fraudē eccliaꝝ ī pluribus loc; emūt: ēptaq̄ tradūt vēditorib⁹ vl̄ alijs ab ipis tenēda[e] ſeu q̄ de terris quas tradūt alijs excolēdas[f] decimā ſolui ecclijs nō ꝑmiſerit[g] aut ꝓhibuerit niſi pri⁹ reqſitionē ꝑ eos quoꝝ itererit[i] ſup hoc eis factā[k] a p̄miſſis[l] deſtiterit ifra mēſem[m] aut ſi de his q̄ ꝯtra p̄miſſa vſurpare vl̄ retinere p̄ſūpſerit: ifra duos[n] mēſes dāni ficat; ecclijs emēdā nō fecerit ꝯpetētē: ſint ⁊ tādiu maneant ab officijs[o] adminiſtrationibus

b Paſtoꝝ. q̄ tenēt de cuſtodia. de hoc de reg. iur. ꝗuis.
c Gregib⁹. licz ſtricte grex dñat ab armēto qđ ē maiorum aialiū vt equoꝝ ⁊ boum. grex xͦ miorꝫ vt porcoꝝ caprarū ⁊ ouiū. hic tñ large ſumit̄ ꝓ maioribus ⁊ miorib⁹ q̄ gregant̄ ⁊ facit. ff. de abigeis l. fi. cui vero eccleſie debeat̄ decima ꝺ fructu gregis. nō. xiij. q i. §. ij. ⁊ e. t. ad aplice
d Immiſcētiū hic iūge lr̄am. ſ. decimā ſolui. ⁊ c. ex hac mixtura vr̄ ꝙ deberēt ꝑdere p̄uilegiū etiam circa ꝓpria aialia. vt ſic inutile adiectū viciaret qđ erat vtile. de of. dele. cū ſup ſed hic iſta ſunt ſepabilia. ff. ꝺ aqua quo. ⁊ eſti. l. i §. trebati⁹ de quo dic vt no. de re. iu. vtile. li. vi.
e Tenēda. ſicutꝫ p̄uilegiū de decimis laboꝝ nō extēdit̄ ad t̄ras q̄s colēdas tradūt vt ſequit̄. ita p̄uilegiū dei nutrimētiſ aialiū nō extenditur ad aialia que tradunt alijs nutrienda

f Excolēdas. ī p̄uilegio eni de decimis maioꝝ hec duo reqrūt̄ ꝙ p̄dia ſint ꝓpria. e. ti. dilecti. ⁊ ꝙ illa laborēt ꝓprijs manib⁹ vel ſumptib⁹. e. ti. l3. ⁊ itelligo h̄ nō ſolū de colonis cenſualib⁹ ſ3 etiā ꝑtialib⁹. de vtriſq̄ no. e. t. tua. ij. Dicebāt tñ q̄dā ex his priuilegiatis ſup decīs laboꝝ ꝙ includebāt̄ t̄re date colonis ꝑtiarijs q2 ſūptib⁹ ipoꝝ colunt̄ ꝓpt̄ ꝑte. ſ. fructum quā hn̄t ex cultura coloni. Sꝫ vt dixi ī p̄. dec. tua. ⁊ c. cū ſint hoies. ꝑs talis coloni poti⁹ ē fruct⁹ q̄ lucrū. ſubmittit enim illā fortune ⁊ dīne miſcōie. qñ igit̄ ꝯducūt operarios dāt certū p̄ciū vl̄ certos corbes ꝓ cultura dato ꝙ nil ꝓueniat ex p̄dio tūc ſuis ſūptib⁹ colūt. Sꝫ nūq̄d coloni ꝑtiales vel cēſuales p̄uilegiatoꝝ ſimplr̄ ſup decīs nō ſoluēdis tenēt̄ ad decias. puto pōderāda xͦba p̄uilegioꝝ. facit de priui. porro q̄ ſi eximūt terras ipſoꝝ ab hoc onere coloni colētes illas p̄uilegia ꝑticipant. ſi vero eximunt perſonas. tunc licet illi de ſua ꝑte non ſoluant. coloni eum exempti de ſua ſoluēt. facit. e. ti. a nobis ⁊. xvi. q. i. queſti. de priui. per exceptionem. li. v. ſ.
g Permiſerint. facto.
h Prohibuerit. xͦbo in trib⁹ ḡ vltis caſib⁹ puniit hec ꝯſtō nō ꝑmittētē vel ꝓhibētē. ī p̄mo appropriātē vel vſurpātē. ſ3 dubitat̄ an liget nō ſoluētē qđ vr̄ ꝑ xͦbū qđ ſequit̄ retinere. ñ puto ꝙ h̄ ſit de mēte ꝙ religioſi nō ſoluētes decias incurrant has penas. aliud enī ē appropriare vel vſurpare. aliud non ſoluere ⁊ verbū retinet̄ qđ ſequit̄ reſpicit illas appropriatas vel vſurpatas. vbi ḡ ex antiq̄ feudo ſibi rite donato. vel ꝑ p̄uilegiū ꝑcipiūt decias. ſ. certos limites quos excedūt vel certa q̄ta illis debet̄ quā excedūt vel nō ꝑmittūt vel prohibent colonos ſuos decias ſoluere in caſibus in quibus debent̄ lo
i Intererit. ſ. ꝑ p̄latos ⁊ miſtros cus eſt his penis. illarum eccleſiarum quibus debentur.
k Facta. ꝯcor. ꝺ of. or. ſi canonici. li. vi. ſufficit aūt quocūq̄

de hac reqſitiōe legitime ꝯſtet nō ſic ī caſu dec. ſ. de ſen. ex. li. vi. vbi oꝫ ꝯſtare ꝑ publicū inſtr̄m l' ſigillū auctēticū. ⁊ ē ſpāle vt ibi no. ⁊ ex illo ⁊ ex iſto. c. ⁊ ex dec. i. ſ. de priui. nō caſus q̄bus requiſitio ꝑtis etiā vnica ꝯſtituit quē ꝯtumacē. ⁊ q̄ ad incurrendas ſuſpenſionis ⁊ excōmunicationis penas.

⁊ beneficijs ſuis ſuſpenſi donec[p] deſtiterit ⁊ ſatiſfecerit vt ſuperi⁹ ē expreſſum. Qđ ſi religioſi hmōi adminiſtratōes vl̄ bñficia nō habeant[q] eo cāu quo alij ſupradicti ſuſpenſionis ipi ſñiam excōicatiōis incurrāt añ ſatiſfactōez ꝯdignā nullatenus abſoluēdi priuilegijs nō obſtātibus quibuſcūq̄[r]. Ceterū p̄miſſa[s] extendi nolumus ad animalia q̄ ꝑ religioſoꝝ ipoꝝ donatos ſeu oblatos[t] tenent̄. dū tñ illi religioſis eiſdem cū effectu[v] donauerint aut obtulerint ſe[x] ⁊ ſua

Idem in eodem.

S I beneficioꝝ[y] decime

l Premiſſis. ꝓhibitione fraudulenta emptiōe ⁊ mixtione.
m Mēſē. quot dies hr̄e debeat. no. ꝺ elec. q̄ ſit. li. vi.
n Duos mēſes. ſ. dat vnū menſem tñ q2 ſufficit deſiſtere. hic vero requiritur emēda quā durius ē facere. ⁊ iō dat̄ mai⁹ tps. ⁊ videtur ꝙ iſti duo mēſeſ currūt ab vſurpatione vel retētione licet ſupior currat a requiſitiōe. ſi. ꝺ ſepul. c. i. in fi. lib. vi. ſed puto de mente ꝙ reqſitio r̄ſpiciat vtrūq̄ caſum.
o Officijs. declarari debuiſſet an intelligeret de dinis an de alijs officijs. puta q2 ſacriſta celerarius camerarius elemoſynarius vel his ſi. ⁊ ꝑ hac littera ⁊ lec. facit de ſol. c. ij. de re. iur. in penis. li. vi. pro prima facit q2. ſ. non repetit de officijs.
p Donec. ſi ſuſpenſi indigent abſolutione quia de ſatiſfactione dubitari poſſet non ſic in ſuſpenſis ad tempus determinatum puta menſem vel annum ſm̄ Inno. qui hoc no. de eta. ⁊ quali. cum bone. Satis crederem ꝙ ſufficiat iudicis declaratio ſuper ſatiſfactione ſine alia abſolutione. In excommunicatis vero neceſſaria eſt abſolutio poſt ſatiſfactionem. vt. ſ.
q Non habeant. ſimilis diſtinctio. ſ. e. cō. de vi. patet ⁊ bone. cle. quoniā in prin. ⁊ circa fi. ⁊. ſ. de ſta. mo. ne i agro. §. ſi quis. ſ. de pe. multorum.
r Quibuſcūq̄. ꝑ q̄ poſſēt p̄dcē ſnīe ipediri p̄uilegia eni ſup decimis illis cōceſſa tollere nō intēdit. qđ pꝫ ex prin.
s Premiſſa. ſ. ſecūdo ⁊ tertio caſu.
t Oblatos. de his. xxvij. q. i. vt lex ꝯtinētie vbi nō an tales ꝯuerſi ⁊ obligati itelligāt̄ renūciaſſe ꝓprijs ⁊ ꝯtinētiā vouiſſe.
v Effectu. tollit hoc verbum fictiones ⁊ fraudes. Item conditiones ⁊ pacta que ſuſpenſa tenerent talium oblationum effectum.
x Se ⁊ ſua. non ſufficit ergo ꝙ bona donaſſent manentes in ſeculo ipſorum vſufructu retento. non ob. de priui. vt priuilegia. tales enim cōfratres ſunt ⁊ in aliquibus priuilegiati. vt ibi. ſed plene oblati non ſunt vt hic.
y De beneficioꝝ. decima beneficioꝝ alicui conceſſa ſibi debet̄ ſm̄ taxationē ⁊ de moneta currēte nec pn̄t collectores ꝓpt̄ h̄ diſtrahere vel occupare ornamenta diuinis officijs deputata. ſecunda ibi nec per. Et nota ꝙ ſub rubrica de decimis ponit de decimis beneficiorum quas papa ſepe impoſuit ſibi vel alijs ſoluendas ex cā et ad tempus ſa. de iudeis. ad liberādam. de vo. c. fi. ⁊ an in his locū hēat ꝯſtō diſpendioſam. ſ. e. cō. ꝺ iudi. ibi dixi ſup verbo decimis Itē ꝑ hoc qđ dicit beneficioꝝ querit̄ de quinq̄. Primo an includant̄ hoſpitalia xenodochia ⁊ loca ſimilia. Secundo de fabrica. Tertio de his qui habent prioratus domos grangias penſiones vel redditus a monaſterijs vel eccleſias. Quarto de quotidianis diſtributionib⁹ que dantur ſolum inter eſſentibus horis. ⁊ de minutis oblatiōib⁹ an veniet decimāde

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

cuiuis[a] ſimplr[b] cōcedatur ad tps[c] ſm taxationē[d] decime in illis ptib⁹ in quib⁹ fiet conceſſio cōſuetā[e] ⁊ ad monetā[f] currētem[g] cōiter ipa decia leuari poterit ⁊ debebit: nec p collectores leuatores ſiue exactores ipi⁹ decie eccliaꝝ calices[h] libros ⁊ alia ornamēta diuinis officijs deputata[i] ex cā pignoris vl' diſtractiōis capi[k] vl' recipi volum⁹ nec diſtrahi ſeu quōlȝ occupari. Cl. v. i ꝯ. vi.

Quīto q̄d de capellanijs vl' bn̄ficijs altariū. Et ſciendū ꝙ tpe cle. iiij. ⁊ honorij emanauerūt declaratiōes ſup ſolutiōe decimaꝝ q̄s repetitas tpe bonifa. viij. vide ſub bulla. De pmo vr ꝙ nō includāt. ſ. e. cō. de pb. p lrās. p ⁊ ꝯ. ī. ō reli. do. q꞉ ꝯtingit. §. vt āt. expeditū ē i pdictis dclaratiōib⁹ i pn. vbi ſic dr. de redditib⁹ ⁊ puentibus leproſarioꝝ domoꝝ dei ⁊ hoſpitalium pauperū qui in vſus infirmoꝝ et paupeꝝ ꝯuertuntur decime nō ſoluent. ſcdm etiā ibi i fi. vbi dr ꝙ de redditib⁹ eccleſiaſticis deputatis ad fabricā eccleſiaꝝ decima pſoluet. ſubmittit demū ꝙ de oblatiōibus ⁊ exenijs q̄ dāt ad op⁹ fabrice n̄ debet decia. ttiuȝ ēt ibi ē expeditum ꝙ ſi habentes predicta. habent illa in beneficium. vel ex mera gratia ipſius tenentur ad decimam. ſi aūt hn̄t illa ex ꝯtu ꝯductionis ad firmaȝ vel emptionis fructuū vel p mercede vel remuneratiōe ſui laboris. tūc illi quoꝝ ē ppzietas illa deciare debebūt. quartuȝ ēt ibi expedit ꝙ de minutiſſimis oblationib⁹ q̄s recipiūt eccliaſtice pſone rōne eccleſiaꝝ p ſepulturis ⁊ dādis penitētijs. et de diſtributiōib⁹ ſoluet decima. De q̄nto nihil ibi dr ſed vr ꝙ nō includāt ſicut nec includebāt i reſeruatōe fructuū quā ſibi fec dn̄s nr. tu dic ꝯ q꞉ ꝯſtat illa eē bn̄ficia eccl'aſtica. ex q̄ ſic ſūt p epm ordinata. i. q. iij. q̄ſitū. ⁊. c. pe. de pb. ſignificatū q̄d dr de reſeruatiōe fructuū. facit p. q꞉ niſi fuiſſent recepta intelligerent incluſa.

a Cuiuis. plato pncipi vel alteri in regno francie ſepe practicatur iſte caſus.

b Simplr. ſi g̃ aliq̄d certū expmat papa illud reſeruabit.

c Ad tps. h dicit q꞉ ppetuas curia nō fecit g tpa nec facere intendit. facit de reſcrip. c. fi. li. vi.

d Taxationē. in q̄buſdā ptib⁹ ſūt bn̄ficia taxata in cōi eſtimatione pue ntū. vt ſi taxatū ſit in centū ſoluat. x. ⁊ ſi haberȝ mille nō plus ſoluet. ⁊ ſi hret ſolū. l. tn̄ ſoluet. ⁊ h voluit reſeruatio fructuū bn̄ficioꝝ quā nūc fecit papa q̄ dat collectoribus electionē an velint recipe fruct⁹ ſm taxationē decime. an velint illud relinq̄re bn̄ficiato ⁊ recipere reſiduū. In multis tn̄ ptib⁹ nulla ē taxatio. ſȝ ſingulis annis put pl⁹ vel minus recipit bn̄ficiat⁹ pl⁹ vel minus ſoluit. pȝ h in extra. Jo. q̄ icipit ſuſcepti. ex q̄ g̃ hȝ ꝯſuetudo ꝙ pl⁹ l' min⁹ ſingulis annis ſoluit ſm q̄ntitatē fructuū ⁊ illud ſeruabit. ⁊ q̄ expēſe deducant ⁊ de quib⁹ fructib⁹ ſoluat pȝ in declarationib⁹ pdictis Nam inter cetera deducūt expēſe facte p fructib⁹ ⁊ ſine q̄b⁹ fruct⁹ hri nō poterāt. q̄d nō ē in cōib⁹ decimis. ſ. e. cum ſint

e Cōſuetā. hic iunge lrām ipa decima. ⁊c. ⁊ q̄d hoies. hic dr locū hȝ etiā cū papa mandat alicui puideri de bn̄ficio vſq ad ſūmā tot libraꝝ puoꝝ turon̄. ad taxationē decie. iſpiciet eni illaꝝ ptiū ꝯſuetudo in taxatiōe vt hic. ⁊ ſi nō currunt ibi turon̄. monete currentis ad taxationē turon̄. fiet cōparatio iuxta pondus ⁊ ꝯſuetudinē cābij que cōiter eē ſolet nō iuxta caſualē cariſtiā vel vtilitatē que propter caſum accideret.

f Monetā. i pecunia eni ⁊ nō i ipis reb⁹ dȝ fieri ſolo decie

g Currētē. fa. de male. c. ij. cū forte vt i declaratiōib⁹ currerēt ibi turon̄. bon̄. ſterlingi. collectores volebāt ꝙ fieret ſolutio in florenis vel ſoluētes volebāt ſoluere i turon̄. vel florenis cū illa moneta ibi nō curreret. h phibet ⁊ hoc dicebat i illis declaratiōib⁹ ꝙ ſoluentes pecuniā cambiri non tenebant. Et nō. ꝙ dūmodo moneta cōmuniter currat licet ⁊ alia currat. i illa fieri poterit ſolutio per hāc litterā. ⁊ ſic erit electio ſoluentis. de reg. iur. in alternatiuis. li. vi.

h Calices. concor. de pig. c. i.

i Deputata. In alijs g̃ nō hȝ locū hec phibitio vt ſi extant cyphi argētei libri iuris vel artiū vel romātij ornamenta menſalia lectiſternia vel ſi.

k Capi. dr i declarationib⁹ ꝙ n̄ ſoluētes p ſecularē ptātē cogi n̄ dn̄t niſi n̄ ſoluentis tāta fuerit rebellio ꝙ pter eccleſiaſtice cēſure ꝯtemptū inuocandum ſit ꝯ ipſȝ brachiū ſeculare

De irregularibus et tranſeuntibus ad religionem.

Ut profeſſores[l] cuiuſuis paupertatis[m] ordis eo[n] liberi⁹ i qua vocati ſunt vocatōe[o] pſiſtere[p] tranſeunteſq ad nō mēdicātiū ordinē i eod ꝯuerſari q̄eti⁹ ſtudeāt quo[q] i ipis[r] diſcordiaꝝ[s] ⁊ ſciſmatū pductiua ābitio[t] repmetur ſacro ꝯcilio approbāte ſtatuim⁹[v] mēdicātes quoſlibet[x]

Ut pfeſſores profeſſi ordinum mendicātiū etiā licite tranſeuntes ad nō mendicātes lȝ admiſtrationes hēant n̄ hn̄t vocē i capitulo etiam ſi alij de capitulo id cōcedāt. nec deinceps cōſequi poſſunt adminiſtrationes prioratꝰ vel officia etiā tanq̄ vicarij nec p ſe vel p alijs aiaꝝ curā gerere. ⁊ irritat ꝯ factū. Ultimo ponit caſum exemptū. ⁊ pmo ponit ꝯſtōnis cā. Secūdo cōſtō ibi ſacro. Tertio ipius moderatio ibi ad illoꝝ. Secūda tria facit pzimo puidet circa vocē ⁊ locū capituli. Secūdo circa futuras adminiſtrationes vel officia ibi ad prioratus. Tertio decretū apponit. ibi q̄cq̄z ⁊ p hāc lrāȝ pfeſſores. ⁊ q̄d. ī. ſeq̄tur. mendicātes quoſlibet. dico decre. nō hre locū in illo q̄ ī. xv. ſue etatis annum vel alias. ī. annū pbationis fecit pfeſſionē in ordine mendicātiū. ſi ī. ipſum annum exiuit ⁊ tranſiuit ad non mendicantes cum illa profeſſio non aſtrinxerit eum ordini in ſpecie ſed religioni in genere. e. ti. c. i. ⁊. c. nō ſolum. ⁊. c. conſtitutionem. li. vi.

m Paupertatis. vide q̄d dixi de ſta. mona. recolentes. in fi.

n Eo. i. intantum. Jo. an.

o Uacatione. i. religione.

p Perſiſtere ſtudeant. quod eſt ī. ⁊ habetur hoc. i. ad Cor. vij. xxi. q. i. c. i. e. ti. licet. in prin.

q Quo. i. inq̄ntum.

r In ipis. mendicantib⁹ manētib⁹ vel tranſeuntib⁹. ⁊ hic iunge verbum repzimetur ⁊ redeas retrograde. Jo. an.

s Diſcordiā. facit. ſ. e. compil. de ſepul. duduȝ poſt princi.

t Ambitio. concor. de elec. auaricie. in prin. ⁊. c. quorūdam in prin. li. vi. dixit ille. Statius poeta. Ambitius impatiēs et ſummo dulcius vnum. Stare loco ſocijſq comes diſcordia regnis. ⁊ Seneca epl'a. lxxviij. Ambitioſis als ambitioni nō tam iocūdū ē multos videre p⁹ ſe q̄ꝫ graue aliquē ante ſe.

v Statuimus. conſtat ꝙ aliqui ordines mendicātes habebant quedam ex his per priuilegium quod modo in multis ampliatur. ⁊ fit ius commune. ſimile de of. leg. ꝙ tranſlatiōeȝ de ſen. excom. c. vl. li. vi.

x Quoſlibet. pdicatores minores heremitas ſancti Auguſtini ⁊ carmelitas. de ele. q̄rūdā. de reli. do. c. vno. li. vi. ⁊ ibi habetur que dicantur ordines mendicantes. ⁊ ex illis iurib⁹ ⁊ hoc. c. e. ti. non ſolum. ⁊. c. ꝯſtōem. li. vi. ō ſta. reg. c. vno. §. ſanc. e. li. de exceſ. pla. c. vno. e. li. ⁊ ī. de penis cupientes. in

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

p̄n.collige drias mēdicātiū ad nō mēdicantes.⁊ adde qd̄ dicā.j.de ſen.ex.c.i.⁊ p p̄.§.ſane.dico hāc ↄſtõēʒ locū hr̄e ēt in feminis ordinū mēdicātium ſi tranſeant ad nō mendicantes. facit quod no.de elec.generali.in prin.li.vi.

a ¶Nō mēdicātiū.ceſſat ḡ ↄſtõ cū mēdicās trāſit ad aliū ordinē mēdicantem.vl̄ cū ille qui trāſit eſt n̄ mendicās ſiue tranſeat ad mendicantē ſiue ad nō mēdicanteʒ vt ſic ex quattuor caſib⁹ vnū ſolū icludat

b ¶Apoſtolica.ab h̄ excipit in fi.

c ¶Tranſiuerunt.repete etiā aucte apoſtolica.⁊ vide qd̄ ibi dixi.s̄.e.ↄpi.de eta.⁊ quali.vt hi qui.ſuper.v̄.in poſterum.

d ¶Inibi.aduerbium ibi compoſitum. Ouidius fecit libꝛuʒ quē intitulat inibi.i.ↄtra ibim.i.aduerſarium eni ſuum ⁊ corriualem.vt q2 cū vxore ſua mechabaẗ vitupare volens vocauit illū ibi.ab ibis ibidis q̄ ē cycona auis vitupabilis.q2 imūda ex cā quā tacco alſ tn̄ auis ↄmēdabilis q2 pia in parētes ſenes qd̄ ꝓſequiẗ. Ambro.in examerõ.v.dixit ḡ ibi Ouidi⁹. Ibidis i terris tn̄ q̄ꝫ nomē habe. Sed iſtud inibi difficili⁹ exponeẗ.nā clari⁹ formari debuiſſet. Circa qd̄ ſciendū ē ꝙ hic ē duplex punctatio. Prima p⁹ hoc aduerbiū.⁊ tūc exponit inibi.ſ.i ordinib⁹ non mēdicātib⁹.⁊ iūgiẗ ibi q̄ꝫuis nūc inibi obtineāt p̄orat⁹.⁊c̄. et ſic legēdo nō ꝓhibet hāc vocē hr̄e in ſeculari eccl̄ia collegiata.ſi ibidē adminiſtrationē haberēt. Sʒ ſi pūcteẗ p̄us.i.ante h̄ aduerbiū reſultat ↄri⁹ intellect⁹ ⁊ exponiẗ ibi.ſ.in eccl̄ijs in quib⁹ obtinēt p̄iorat⁹ adminiſtratiões.⁊c̄. Credo tn̄ ꝙ p̄ma pūctatio ſit de mēte. Sed vr̄ admirādū q̄ ad p̄ri⁹ tranſeūtes ⁊ p̄latos ꝙ remaneāt p̄lati ⁊ in capitulo vocē nō habeant Et ſi dicis capl̄m expediet negocia ſine tali prelato ac ſi vacaret ſedes. R̄ndeo ꝙ in vacatiõe ē iſtud exp̄ſſū q̄ ad q̄dā. Iteʒ vacatio p̄ſumiẗ eē breuis ꝓpter tp̄a a iure limitata.de q̄bus no.de ele.ſi electio.li.vi.in gl.pe.⁊ fa.s̄.e.cõpi.de elec.ne romani.in fi.ſed p̄latus iſte vltra.xl.annos viuere poſſet. quare nō puto hoc fuiſſe de mēte.ꝙ ſi talis ē abbas vel principalis prelatus monaſterij ꝙ in tractandis negocijs monaſterij vna cū capitulo vocē nō habeat. Vn̄ pōt intelligi lr̄a de voce habēda in capitulo generali vel ꝓuinciali.de ſtat.mo.in ſingulis.j.ti.i.c.i.in fi.talis eni abbas vel prior in illis capitulis vocē nō habebit cū alijs abbatib⁹ vel priorib⁹.⁊ hoc ſonat lr̄a aut locum.ſolent eni tales in talib⁹ capitulis ſibi vendicare certū locum in numero.puta ſecūdū vel quartum.facit de priui.ex ore.vel intelligaẗ de priorib⁹ ⁊ alijs adminiſtrationem habentibus in monaſterijs.qui tn̄ nō ſunt principales p̄lati monaſterij.⁊ illi in capitulo etiam ſp̄ali ip̄ius monaſterij vocē nō habebūt.vnde nec de abbatib⁹ expreſſit lr̄a. Et licet quedā monaſteria regāẗ per priores.de illis tamē nō intellexit.tamē illud verbum regimē qd̄cunq3 multum eſt generale.ſed cum excludit a voce capituli.⁊ capitulum ſit quid diuerſū a p̄ncipali p̄lato nō puta ꝙ ip̄m excludat.vt no.c.ↄpi.de eta.⁊ quali.vt hi qui in gl.cathedralibus.⁊ ibi vide

e ¶Locum.hoc plus poniẗ q̄ꝫ pre.decre.vt hi qui.forte propter illud qd̄ proxime dixi.⁊ licet prohibeat locum capituli non prohibet ſtallum chori.vt ibi dixi.

q̄ nō ad mēdicātiū[a] ordines etiā aucte ap̄lica[b] trāſibūt in poſterū/quiue hacten⁹ trāſiuerūt[c]:q̄ꝫuis nūc priorat⁹ adminiſtrationes vel officia aut curā aiarū vl̄ regimē quodcūq3 obtineāt inibi[d] vocē aut locū[e] in capl̄o non hr̄e:etiā ſi hoc ſibi ab alijs[f] libere concedatur ¶Ad priorat⁹ quoq3 adminiſtratiões aut quecūq3 i antea non aſſumi officia[g] etiam tāq3 vicarios[h] ſeu miniſtros vel locū alioꝝ tenentes[i]:qd̄q3 aiarū curam ⁊ regimen nec ꝓ ſe poſſint nec pro alijs exercere[k].

Quicquid autē in contrariū attentatum fuerit: ſit irritum[l] ipſo iure quouis priuilegio[m] non obſtante. ¶Ad illorum aūt mēdicātiū ordies[n] quos apoſtolica ſedes comodo ſubſiſtere voluit:vt eorū ꝓfeſſoribus ita in illis remanere liceret ꝙ nullum ex tunc admitterēt[o] ad profeſſionem eorū quibuſcunq3 ↄceſſit licētiaʒ generalem ad approbatos[p] alios ordines tranſeundi[q] p̄ſentem nolumus cõſtitutionē extēdi.

¶Idem.

Eos[r] q̄ deiceps i diſcretõiſ

f ¶Ab alijs.de capl̄o.⁊ ↄcor.p̄.dec.vt hi q̄.⁊ d̄ ele.ↄſtitutis.

g ¶Officia.ḡ nō poterūt eē ſacriſte camerarij caſtaldi economi ſindici vel his ſi.⁊ egerēt hec etiā declaratiõe. Vr̄ eni iclu dere ſolū officia ſubiecta ecc.regl̄e ꝓ p ⁊ ↄ.i.q.iij.ſaluator circa mediū. Sʒ vidi dubitari an poſſit p̄dicare.⁊ vr̄ ꝙ ſic.quia v̄bū dei nō debet eē alligatum.ij.ad Tymo.ij.⁊ ap̄ls ad phi.i.ſiue p occaſionē ſiue p veritatē xp̄s annūcieẗ.i hoc gaudeo ⁊ gaudebo.ad idem xix.di.ſcõm.vbi d̄r ꝙ nō refert q̄s predicet ſed qualia p̄dicet ↄ.puto cū predicare ſit officium cure ⁊ officiuʒ ⁊ cura ſint eis hic ꝓhibita ne etiaʒ ꝓ alijs exerceāt ꝓrimū ꝓbaẗ.de of.or.i ter cetera.s̄.e.cõpi.de ſepul.dudū.§.huiuſmodi.de here.cū ex iniuncto.⁊ c.excõmunicam⁹.§.q2 v̄o.⁊ qd̄ ibi dixi.⁊.c.ſic̄.ſi.de iudeis q̄ꝫ ſit. Auctoritates ap̄li intelliguntẗ de his q̄bus competit.xlij.di.quieſcamus.qui lʒ ꝓpter vanā gloriaʒ vel tp̄ale cõmodū p̄dicent gaudet ap̄ls de p̄dicatione.lʒ non de ipſoꝝ motiuo. Ad.c.ij.r̄nde vt ibi no.⁊ vide qd̄ no.xcij.di.in ſancta.xvi.q.i.adijcimus.fateor tamen ꝙ in hoc inferior pena non competit.vt.j.dicam.ſed ad hoc valet iſtud ſcire quia poſſunt ꝓhiberi ⁊ hoc facientes puniri.

h ¶Vicarios.ꝓuidet ergo ↄ fraudē q̄ tales ꝓcuraſſent amicos prefici adminiſtrationibus vel cure animaruʒ per quos feciſſēt ſe ↄſt.tui vicarios.⁊ fa.de re.iur.qd̄ alicui.li.vi.

i ¶Locoꝝ alioꝝ.plura ponit vt oēm fraudē que in noīe fieri poſſet.excludit.facit in auc̄.vt nulli li.ha.lo.cõſerua.in p̄n. col.ix.de elec.auaricie.⁊ c.fūdamēta.li.vi.cū ſi.⁊ forte hoc dictū ꝓpter qd̄ no.Hoſti.de of.vi.c.cleric⁹.vbi dicit ꝙ vicarius non ſubſtituit alium in vicaria.ex cauſa tamen ad modicum tempus ponit alium loco ſui.

k ¶Exercere.repete ſtatuimus.

l ¶Irritū.irritat ergo ſuffragiū vocis ⁊ ꝓmotionē fiendā ↄ hāc ↄſtõem.illa eni cadūt i decretū iſtud q̄ ſunt retractabilia ſūt eni q̄dā de officio cure q̄ ſi exercuiſſent non eēnt irrita vt bapti are eucharіſtiā dare.⁊ his ſi. Itē q̄dā q̄ ↄſiſtūt i facto ⁊ nequeūt nō fuiſſe.ſicut p̄dicare de quo p̄dixi caſtaldia ⁊ ſimilia.⁊ vide qd̄ dicā.j.de here.c.i.v̄.duro.

m ¶Priuilegio.prius cõceſſo tamē iā cepit curia tales priuilegiare cõtra hāc ↄſtõem nec voluit nec potuit papa legeʒ imponere ſucceſſori.de elec.innotuit.cum concor.

n ¶Ordines approbatos per ſedem apoſtolicā tamen p⁹ cõcilium generale.

o ¶Admitterent.ita ꝙ oportet ꝙ deſinat in ſeipſis.

p ¶Approbatos.etiam minoris religionis.

q ¶Tranſeundi.ſingulariter nō collegialiter.vt patet de relig.do.c.vno.in fi.li.vi. In his ergo ceſſat rõ inducta in prin.c.q2 nō expedit i ea vacatione manere in q̄ vocati ſunt.

r ¶Eos qui.ſe ſumat determināõs dec.ex ptc.e.ti.⁊ quod ibi no.Ber.⁊ Inno.⁊ ip̄e Inno.et Hoſti.e.ti.c.ij.⁊ c.ti.conſuliti.⁊ decre.i.e.ti.li.vi.

s ¶Deinceps.p h̄ p3 ⁊ p v̄bum.j.decernimus.ꝙ hec ↄſtõ

ius nouū ſtatuit ꝛ p̄terita nō reſpicit. dicebam' eni oli ꝙ tūc delatio hit' p annū iducebat ꝓfeſſionē tacitā qn̄ erāt hitus i diſtincti. ꝛ ſic intelligebaꝰ dec. ex pte. e. ti. ꝛ qḋ ibi no. i. fi. vi. glo. Si ꝟo erāt diſticti ſec' q̄liſcūqꝫ foret diſtinctio. e. t. ſtatuimus. ꝛ apti'. e. ti. c. i. i fi. li. vi. hodie vero q̄ ad hūc caſum diſtinguim' qualis ſit diſtinctio habit' an patens altero deꝗ tribus modis hic expſ-ſis an latēs puta per benedictionem veſtium pſonā dātē locū vl' formā datiōis. ex duab' eni capi qr̄ū alt'a bn̄dcā vl' data p ꝓuincialē vl' i caplo altera nō primam a ſcḋa diſcernere neſcis p̄mo caſu delatio talis hitus etiā vltra annū non inducit tacitā. ſcḋo ſic. iō aūt dixi q̄ ad hūc caſū. q: q̄ ad alios caſus adhuc ſtam' iuri antiquo vt ſufficiat qualiſcunqꝫ diſtinctio. vn̄ adhuc hodie maioꝛ q̄ ſcienꝰ ꝛ ſponte recipit hitū diſtictū p modū quē. ſ. dixi ſ latētē ſi pſeuerat triduo ꝓfeſſus ē. qḋ dic vt. e. ti. ꝯſtōem. li. vi. Et ex his nō. triplicē hitum nouitiorum diſtinctū indiſtinctū ꝛ indiſtinctiſſimū. Itē prim'. ſ. diſtinct' duplex hn̄s. ſ. diſtinctionē latētē ꝛ patētē vt hic. in hitu ergo nouitioꝝ latenꝰ diſtincto vl' indiſtincto vel indiſtictiſſimo dū modo receptus fuerit ab adulto delatio p annū inducit tacitam. ꝛ hoc indubitatū. Delatio vero habit' nouitioꝝ patenꝰ diſtincti vel indiſtinctiſſimi vbi receptus fuerit ab impubere per lapſum anni nō inducit tacitam. Et in his caſibus adhuc verum eēt qḋ no. Inno. in decre. ex parte. ꝛ Abb. in dec. cōſulti. qui dicebant ꝙ delatio hitus nouitioꝝ diſtincti quantocunqꝫ tp̄e nō inducit ꝓfeſſionē. ꝛ Abb. dicebat ꝙ vidit lr̄am papalē abſolutoriā cōceſſam illi qui talē habitū detulerat fere p. xx. annos. hec ꝓbanꝰ. ſ. e. ex pte. i. ꝛ. c. ſtatuim'. e. ti. c. i. li. vi. ꝛ hic. Dubitaꝰ tn̄ ne decre. iſta intendat corrigere qḋ vltimo dixi de habitu indiſtinctiſſimo recepto ab impubere vt. j. dicam.

Cōſtituti etate[a] nouitioꝝ hitum i aliqua[b] religiōe[c] p annū[d] portauerit[e] hoc ipſo r̄ligionē illā[f] decernim' eē ꝓfeſſos: niſi h'i hitus i colore[g] ſciſſura[h] vl' forma ſe diſtictū patēter exhibeat ab habitu profeſſorum[i]. Clemēs. v. i cōcil. vienē.

a Etate. xiiij. in viro. ꝛ. xij. in muliere. ꝛ requiriꝰ etas ꝯſummata. ſ. e. ad noſtrā. Nec ſufficit ꝙ prudētia vel malicia ſuppleat etatem. de hoc. ſ. e. poſtulaſti.

b In aliqua. ſecus ergo ſi extra religionem. ꝛ ſic nō corrigitur decre. vt clerici. ſ. e.

c Religione. per ſe. apo. approbata. de vo. c. vno. li. vi. ſ. e. c. proximo in fine ſiue ſit mendicans vel non.

d Per annū integꝝ. e. ti. c. i. li. vi. ibi ꝙ ſi totum. ꝛc. ꝛ p hāc lr̄am q̄ habeꝰ. ſ. e. ex pte. ꝛ. e. ti. c. i. li. vi. pꝫ ſatis eē ꝙ detulerit per integrū annū licet annū nō exceſſerit. debet ergo nolēs obligari. j. annum deponere. ſ. e. ſtatuimus.

e Portauerint. lꝫ eni ante annos diſcretiōis induerint ex q̄ tn̄ poſt illos p annū portauerūt ſunt ꝓfeſſi. hoc veꝝ niſi eo caſu tanta eē diſtinctio habitus ꝙ ſeculares illis ꝯuiuētes vterentur illo. e. ti. c. i. ij. rn̄. li. vi. niſi dicaꝰ ꝙ hec decre. q̄ ſolum ponderat delationem nō aſſumptionē illud corrigat ſcḋm qḋ nō eēt hodie dare habitum indiſtinctiſſimum. Sed nō credo ꝙ hec dec. illud corrigat qḋ ꝓbat lr̄a ſ. nouitioꝝ habitū. fa. de ele. cū expediat. li. vi. cū ꝯcor. Itē intelligas hāc lr̄am de illo q̄ ſpōte recepit vel ſaltē portauit. al's nō obligaret portatio que fieret durāte ꝓbabili metu. qḋ me. cā. c. i.

f Illam. licet igitur illa tacita profeſſio de qua. e. ti. ꝯſtōeꝫ ij. rn̄. li. vi. obliget religioni i genere vt ibi. iſta tn̄ obligat iſti in ſpecie vt hic

g Colore. vt q: nouitij album alij griſeum vel nigrū apud quaſdam moniales diſtinguunꝰ ꝓfeſſe per velum nigꝝ ab albo. ſed cōmunius eſt illud diſtinctum conſecrationis.

h Sciſſura vel forma patet in ordine minorum vbi nouitij non habent ſuum caputium.

i Profeſſoꝝ. adde caſum qn̄ ꝓteſtaꝰ ꝙ p lapſū nō intendit obligari religioni. ꝛ h̄ p̄cipue ſi ꝓteſtatio fuit ꝯuctionalis. ꝯ h̄ ſcripſi p' Uin. e. ti. ex pte. p' Do. e. ti. c. ij. ꝛ. c. ad aplicam. ꝛ de hoc i ſpe. ꝺ ſta. mo. in vlt. q.

De ſtatu monachorū vel canonicorum regularium

Ne[k] i agro[l] dn̄ico ſacra[m] vꝫ monachoruꝫ nigrorū[n] religiōe indecorū aliq̄d obrepat[o] aut vicioſum q̄cq̄ perniciofuꝫ i ſegetē[p] coaleſcat[q] ſed vt i illa[r] notius flo

k Ne in agro. p̄mittit exordiū breue q̄ ꝯſtōnis cām ponit et generale interdictuꝫ monachoꝝ nigrorū. circa exqueſitum ornatum vl' notabilem exceſſum in veſtibus cibis potibus equitaturis ꝛ lectiſternijſ Scḋo ſpecialiter ꝓuidet circa veſtes habitui proxias almutias caputios calciamenta ꝫonas cultellos calcaria ſellas et frenos ipſoꝝ. ꝛ vltimo circa habitū ſupiorē. Tertio circa ſ ipſorū ꝓfeſſionē vel ꝓfeſſionē cōioneꝫ expoſitionē regule ꝛ inſtructionē nouicioꝝ. Quarto circa venationes ꝛ aucupationes ipoꝝ. Quinto punit certos p̄dictorū tranſgreſſores oēs alios puniri iubens iuxta diſciplinaꝫ regule. Sexto ꝯ ꝓfeſſos euntes ad curias p̄ncipum vel al's vagātes vel infra ſepta mōaſterij arma tenentes. Septimo ꝯ ipoꝝ ſollicitudines. Octauo ꝓuidet de prioꝝ etate ꝛ ipoꝝ ſacerdotio ꝛ ꝓfeſſione ꝛ habitatione. Nono de monachoꝝ ordinatione ꝛ ipoꝝ doctrina. Ultimo ꝯfirmat ꝛ innouat decre. ſ. eo. cum ad monaſterium ꝛ. c. in ſingulis. Partes huius diuiſionis que aliter etiā fieri poſſet ſignabo in tex.

l Agro. hꝫ dn̄s agrū vt hic ꝛ vineā. de mgr̄is. c. vl. in fi. dom. de elec. cum in cunctis. in prin. de cuſto. eu. c. ij. ꝛ amplam in qua ſunt manſiones multe. de pe. di. iiij. in domo. q̄d vltra non inſtamus in his. q: ipſius eſt terra orbis terrarum ꝛc. de deci. tua. ij.

m Sacra. ꝯcor. ſ. recolētes in p̄n. de priuile. cū ꝛ plantare in prin. Sanctitatē ꝛ venerationem huius ordinis oſtendunt documenta patrum ꝛ abundantia tp̄alium quibus monaſteria huius ordinis pullularūt. Sed nūc prochdolor ꝙ in multis deficiunt verboꝝ ꝛ exēploꝝ documēta. ꝛ ad inſtar filij ꝓdigi diſſipate ſunt patrū ſubſtātie. ꝛ qn̄qꝫ nr̄i cupiunt replere de ſiliquis ventrem ſuum. Luce. xv. xxxvi. di. § hinc etiam ille fili'. ꝛ cū habit' nigredo in mortificationem carnis ꝛ vitiorum fuerit iuenta vtinā meritoꝝ ꝛ virtutū obfuſcatōes p illā hodie non ſignentur. ad quod optatū laborat hec conſtitutio

n Nigroꝝ. in alijs nō videꝰ hec ꝯſtitutio locum habere inquātum. ſ. ius nouum inducit. ſaluo qḋ. j. dicam. §. ſane. i p̄n. ꝛ §. q: vero. cum. §. ſe. ꝛ potuit eē conſideratio. q: alij monachi cōmuniter habent corpus ꝛ caput mai' vt ciſtercien̄. camaldulen. ꝛ his ſil'es quo q: carent nigri monachi minus ibi viget correctio. facit. j. c. proxi. in prin.

o Obrepat. quaſi latenter ſubintret. ꝛ ē ideꝫ verbum in ꝓemio huius compilationis poſt prin.
p Segetem. xxiiij. q. i. quoniam vetus. lvi. di. naſci.
q Coaleſcat quaſi caleſcat alatur vel nutriatur.
r In illa. religione nigrorum.
s Honeſtatis. Eccleſiaſtici. xxiiij. flores mei fructus honoris ꝛ honeſtatis.

t Eis. interdicentes. quod eſt. j.
v Inordinatū. beatus Ber. contra cluniacen̄. nullus quidem ordo quippiam recipit inordinatum.
x Exquiſitum. hoc ſoluit omne contrarium quod de mun-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dicia vel ornatu poſſet opponi. qđ dic vt. xxi. q. iiij. in ſūma. ⁊ per totum. de cuſto. eucha. c. vi. in vi. glo.
y ¶ Cibis ⁊ potib⁹. ⁊ ſvi. ⁊ ho. c. e. a crapla. ⁊ i regula. xxxix. ⁊ xl. di. aplis. Dic aūt Anaſtaſi⁹ abſtinētia ↄtinētie nutrix eſt. que facili⁹ frenos patit ſi nō deliciaꝝ calcarib⁹ incitetur.
a ¶ Equitaturis. de bis. ī. dicet.
b ¶ Lectiſternijs cō ponit lec. us cū ſter- no ⁊ ſumitur ꝓ lecto ſtrato ⁊ pato ⁊ omni ipſius paramento.
c ¶ Exceſſum ſonat i victū. ī. ti. ij. c. i.
d ¶ Satuimus. ſecū da pars.
e ¶ habitui floco cu culle vel ſcapulari. vt. ī. dicetur.
f ¶ Albi. hos tres co lores ꝑmittēdo alioſ omnes vel miſcolos ꝓhibet. quod multi non pōderant. qđ di cit regula. lv. c. ō co lore non cauſent mo nachi. nō intendit ꝙ omnibus colorib⁹ li ceat eis vti. Nā etiā ſecularibus clericis ſunt quidā interdicti de vi. ⁊ ho. cle. cleri- ci. ij. ſed hoc intēdit ꝙ nō cauſentur inter colores permiſſos ꝙ iſte ſit fixior pulcrior vel melior illo.
g ¶ Colous. iſti colo res ſine tinctura ex lana poſſūt haberi. ⁊ iō poti⁹ approbari.
h ¶ Regione. regio nis dr a rex regis pa tria. ſ. quā rex regit. ⁊ habetur diminuti- uum regiuncula qua ſi parua regio.

res honorí ⁊ honeſtatí[a] fruct⁹ ī vbertate ſuccreſcāt eis[r] in ve ſtib⁹ inordiatū[v] oēm ſeu exqſi tum[x] ornatuȝ aut cultum: nec nō in cibis[y] ⁊ potib⁹ equitatu ris[a] ⁊ lectiſternijs[b] quemuis notabilem interdicētes exceſ ſum[c]. ¶ Statuim⁹[d] vt ſuperior veſtis ipoꝝ habitui[e] prima ni gri bruni aut albi[f] coloris[g] ex iſtat iuxta morē apud eos ſer uari ſolitū in regione[h] qua de gūt[i]: nec ī qualitate pāni regu larí excedat modeſtia. nec qra tur qđ ꝑcioſi⁹ ⁊ ſubtili⁹[k]. ſȝ qđ vtili⁹ valet inueniri ¶ Sit ēt veſtis ipa rotunda per circūi tū ⁊ nō ſciſſa: nec longitudine nimia aut breuitate[l] notanda largas ēt māicas hēat vſqȝ ad pugnū[m] protēſas nō ↄſutitias vel quōlȝ[n] botonatas. ¶ Al- mutijs de panno nigro vł pel libus caputioꝝ loco cuȝ capu tijs habitus queȝ geſtauerint ſunt cōtenti: iuxta tamē diſpo- ſitionē abbatis ſciſſis ſup hu- meros[o] ⁊ honeſtis caputijs vti poſſint. ¶ In veſtibus ſen datū[p] ꝓ foderaturis non por- tēt: eſtiualibus[q] largis aut bo tis[r] altis ꝓ calciamētis vtant nullus zonā cultellū calcaria cū ornatu deferre: aut cum ſe- la clauoꝝ ornatu decorata ſu ꝑfluo vł nimis al's ſumptuoſa ſiue cū freno ferraturam ad or natum[s] habente equitare pre

i ¶ Degunt. concor. xij. di. illud. lxxvi. di. vtinam.
k ¶ Subtilius. vnde dicit regula. predi. c. li. di. de groſſitu- dine. non cauſentur monachi.

l ¶ Breuitate. de vita ⁊ ho. cle. clerici. xxiij. di. non liceat. ij.
m ¶ Pugnum. hoc eſt clauſa man⁹ cū apprehēſione digitoꝝ ⁊ dicitur a pugno. qui eni manu vult pungere ſtringit pugnū nō denudēt ḡ brachiū vt faciūt dñe ⁊ quidā hiſpani. nec vtā- tur guarnachijs quas prohibet hec littera.
n ¶ Quō lȝ. ḡ etiā vnū vel duos botonos portare nō licet.

o ¶ humeros. apō nos cōmuni⁹ ſcidūt aū pect⁹. ⁊ tū. ī. poni tur pēa. Et aduerte qꝛ modū ſciſſure nō reliqt hic diſpōni ab batis. ſȝ ſolū in deferēdo vł non ſatis. tūc videretur ſufficere

diſpō tacita. ſ. cū ipe abbas caputio vtatur. iſta vero ſciſſura dȝ eē tanta ꝙ appareat ⁊ patēs ſit. fa. ō. ti. ꝓxi. c. fi. ⁊ qđ dixi ō. c. compi. de vi. ⁊ ho. cle. c. ij.
p ¶ Sendatum. omne ſericum comprehendit. ⁊ vide quod di xi. ī. c. i. ſuper. ꝟ. ſericis.

ſumat. ¶ Rurſus ī locis ī qui bus fuerit ↄgregatio. xij. mo nachorū[r] aut ſupra īfra ſepta[v] monaſterij: abbas prior aut a lius ꝑſidens portet flocū[x] de panno ꝓ flocis aut cucullis ī ipo monaſterio ↄſueto[y] mona chi vero alij in mōaſterijs ī q bus flocus ſoliti[z] ſūt portare debēt etiā vti eis. In alijs au tē mōaſterijs ⁊ īfra domos et alios prioratos vbi nō ē tāta cōgregatio mōachorū: cucul las[a] clauſas deferāt ⁊ hōeſtaſ ¶ Cuȝ vero abbates priores aut alios preſidētes et mona chos alios extra mōaſterium proficiſci cōtinget. flocum cu cullā aut capā[b] clauſā habeāt ⁊ ſubtus capā ſi eam portaue rit cucullā deferant: aut ſi ma luerit ſcapulare. ¶ Cuȝ āt ad ſeruiēdum in diuinis officiis albis[c] vel ſacris veſtib⁹ iduet aut cum occupabūtur ī opib⁹ vti eis liceat ſcapulari. ¶ Cle rum ne ex diuerſa acceptatōe quam in diuerſis regionibus huiuſmodi vocabula floc⁹ vi delicȝ ⁊ cuculla dicūt habere heſitandi circa premiſſa mate ria relinquat: cuculle noīe ha bitū longuȝ ⁊ amplū. ſed ma nicas nō hñteȝ: noīe vero flo ci habitum qui longas ⁊ am plas habet manicaſ nos itelli gere declaram⁹. ¶ Sane[d] ſin gulis menſib⁹[e] tā ī mōaſterijs

q ¶ Eſtiualib⁹ ī vul- gari vocamus ſtiua li. ⁊ ſunt calciamēta coruȝ quib⁹ in eſtate vtor ⁊ optima fiunt apud ſcm ſeuerinum
r ¶ Botis altis. que capiunt ſupra talos. ⁊ aliquid de crure ⁊ ligant quoqȝ ⁊ hos. ī. vocat ſotulares cor- rigiatos.
s ¶ Ad ornatuȝ. per hoc. ꝟ. ſupra dupli- catum ptȝ ꝙ quū non ad ornatū. ſȝ ꝓpter ī gruentē neceſſitateȝ talibus vterent cēnt excuſabiles. ad h de vi. ⁊ ho. cle. clerici. ⁊ ī. §. porro.
¶ Duodecim mona chorū incluſo ꝑlato de ſy. c. fi. de priuile. ex ore.
v ¶ Septa. i. clauſu rā ſic dictam. a ſepio epis. per. c. ſcripta. aliud ſignificat. vt di cet ī. de here. ad no ſtrum. in prin.
x ¶ Flocum. in regu la nō habet h nomē ⁊ ī. dicet qđ ſit floc⁹.
y ¶ Conſueto. ſic er- go videntur excuſa- biles mōachi anglie ſi meliori panno vtā tur ꝙ̄ noſtri.

z ¶ Soliti. ↄcor. xxxi. di. c. i. de cēſi. cū aplis. in fi. Jo. an.
a ¶ Cucullas. de his. xx. q. iij. preſens. xix. q. iij. c. ij. de eta. ⁊ quali intelleximus.
b ¶ Capam. rondellij qui nūc in vſu ſunt nō ſunt ꝓprie cape ſiue ca a dicatur a capite ſiue a capo capis. qꝛ totum homi- nem capiat. non enim habent caputiuȝ appenſum. Et nota qꝛ licet ſub capa ſit portandū ſaltē ſcapulare ſub floco vł cucul- la non quaſi illa ſint habitus ſed non capa.

c ¶ Albis. non ponitur ꝓ colore ſed ꝓ veſte ſacra. de qua ſe- quitur verſus. Dicit vrbs alba veſtitur preſbyter alba. vrbs illa de qua loquitur verſus eſt de prouincia.
d ¶ Saue. iij. pars.
e ¶ Mēſib⁹ artāt ḡ mōachi ſingul mēſib⁹ ad qđ fideles artā- tur ſingul annis. ō pe. ⁊ re. ois. ꝓpt religionis c ni ꝓfeſſioneȝ

aliq̄d debēt ad pēsū scē instōnis adijcere.liij.di.deniqꝫ.
a Singuli.ꝯcor.de exces.pla.nimis.i.ꝛ.ij.in fi.ꝛ dubito an
ꝑ h intēdat dilatare hāc ꝯstōnem q̄ ad h ad alios monachos
b In prima.nō puto ꝙ solēnitas festi ꝯq̄ satis ē honestū
occurrentis ea die.puta resurrectiōis penthe.vel ꝓtoni mo-
nasterij habeat h al-
terare.facit.e.ti.cuꝫ
ad monasteriū i pn.

q̄ extra sublata occasiōe qua-
cunqꝫ ad defensionē saltē semꝫ
accedāt oēs ꝛ singuli[a] mona-
chi ꝛ i pria[b] dn̄ica mēsis cuiuſ
libet i monasterijs sp cōicent
nisi ex cā forte quā abbati[l] pri
ori aut penitētiarijs monaste
rioꝝ nō dīant intimare eoꝝqꝫ
iudicio vl' abstineant[c] vl' acce
dant Regula quoqꝫ cū in ca
pitulo legit ab illo qui ꝑest ipi
capitulo vl' alio cui hoc ipe in
iunxerit ꝓpt iuniores[d] vulga
riter exponat[e]. Nouitijs[f] eti
am fidelis[g] imputet istructor[h]
tā i diuinis officijs q̄ i obseruā
tia regulari Porro[i] a venati
onibus[k] ꝛ aucupationib[9] oēs
sp abstineāt:nec eis interesse[l].
aut canes vl' aues venaticos[m]
ꝑ se vl' ꝑ alios tenere ꝓsumāt[n]
nec a familiaribus[o] secū morā
tib[9] teneri ꝑmittāt:nisi saltus[p]
viuaria vl' garenas ꝓprias vl'
ius venādi in alienis haberēt
in q̄b[9] cuniculi vel fere alie for
san eēnt quo casu hoc eis per-
mittit.dū tn̄ infra monasteria
seu domos q̄s inhabitāt. aut
eoꝝ clausuras venaticos canes
nō teneant:nec venationi pn̄-
tiam exhibeant personalem[q].
Siq̄s[r] aūt premissoꝝ temera
rius extiterit violator:regula

c Abstineāt. ꝯcor.
de pe.ꝛ re.omnis.
d Juniores.vbi ḡ
tales nō eēnt ista ex-
positio nō fiet.fa.de
elec.indēnitatib[9] §.
pe.li.vi.ꝛ d̄ iurepa.
c.i.§.sane.
e Expōat.viij.q.i.
oꝫ.lxiij.di.§.vlti.
f Nouicijs.i.scola
sticis nō instructis q̄
sub disciplina degūt
dato etiā ꝙ sint pro-
fessi cum eadē ꝛ forti
or sit rō.alit' sumitur
s̄.ti.i.c.fi.cū cōcor.
g Fidelis.nō soluꝫ
catholic[9] sꝫ etiā dili
gens ꝛ fidelis ꝛ lega
lis.
h Instructor.xij.
q.i.c.i.xxviij.di.de
his.i auc.de mona.
§.volum[9].i fi.col.i.
i Porro.iiij. pars
k Venationib[9] he
ꝓprie fiunt ad besti-
as aucupationes.de
quib[9] sequit' fiūt ad
aues.idē aucupator
auium captor.
l Interesse. ꝯcor.
ꝫ.de bapt.presenti.
cum concor.
m Venaticos. de
alijs q̄ sūt ad custodi
am nō prohibet.
n Presumant.hec
ꝓhibent' etiā secula-
ribus clericis.d̄ cle.
ve.c.i.ꝛ.ij.cum suis concor.
o Familiaribus.tenetur quis de facto familie.de hoc de re
sti.spo.cum ad sedem.in glo.pe.
p Saltus de saltibus ꝛ viuarijs habet.ff.de vsufru.vsu-
fructuariū venari.i.rn̄.ꝛ.i §.dicitur autē saltus nem[9] raras
habens arbores vbi fere ꝛ venatores ꝛ canes bene saliunt.
dixit quidā.Est nemus saltus salientis dicitur actus. Viua-
ria dicuntur talia loca quia ibi viuūt ꝛ nutriunt fere. ꝛ circa
pisces vtimur hoc verbo.garene nō est nostrū vulgare. ꝛ for
te dicuntur a gario.ris.ꝛ quomodo ꝛ quare dicantur ista lo-
ca foreste silue insule ꝛ pratus.scripsi post hos.de dona.cuꝫ
dilecti.super prima glo.
q Personalē.reprobat quod no.ho.de cle.ve.c.ij.vbi di
xit ꝑ.x.vagatiōes.ꝙ si reddit[9] clericorum etiā religiosorum
ꝯsistūt in venatiōne.puta cuniculoꝝ vt in prouincia vel fer-
rarum vt i anglia.Licebat illis tamen tpe cōpetēti.maxime
deficiente familia in ꝓprijs personis venationē cape ꝛ vēde-
re cū id non sit vagari sꝫ necētati ꝛ vtilitati ecclie subuenire.
ad quod clerici tenentur.vij.q.i.presentium ꝛ.c.placuit vt

nemini.xxvi.q.i.quis vere.ꝛ.c.nos autēꝫ quo ad religiosos h
hic corrigitur.
r Si quis autem.v.pars.
s Regulari.i.quā dictat regulare.habet in regula.s.xxiij.
c.ꝛ duobus se.ꝛ.xviij.ꝛ duob[9] se.ꝛ de hoc scripsi d̄ reg.c.i.

ri[s] subiaceat discipline:ꝛ nihil
ominus si sotulares[t] nō corri
giatos ꝛ altos[v] aut caputia vt
ꝓfert[x] nō fissa[y] portare ꝓsump
serit:siquidē abbas vel prior
nō hn̄s[z] abbatē ꝓpriū fuerit
ꝑ annū se nouerit a bn̄ficioꝝ
collōne suspensum. Si vero
alius[a] fuerit ab administratio
ne si quā obtiet sit ꝑ annū sus-
pensus ꝙ si nullā[b] habeat eo
ipo ꝑ annū reddat inhabilis
ad admistrationē ꝛ ecclasticū
bn̄ficiū obtinēdū. Si q̄ vero
eoꝝ venationi aut occupatōi
clamose vel' al's cū canib[9] aut
auib[9c] ex ꝓposito[d] itersuerint
iuxta premissaꝫ ꝑsonaꝝ distin
ctionem[e] dictaꝝ suspensionis
ꝛ ihabilitat[l] penas ꝑ biēniuꝫ
ipo facto incurrāt. Abbate
aūt vl' priore a collōne vt pre
mittit bn̄ficioꝝ suspēso ad pri
orē claustralē cū cōsilio ꝛ assē
su ꝯuētus vel maioris partis
ipi[9] eorūdē bn̄ficioꝝ collō de
uoluat. Quia[g] vero nōnulli
monachoꝝ ipoꝝ sicut accepi
m[9] suaui[h] iugo[i] obſuātie regu
laris abiecto interdū ꝓprijs
relictis monasterijs se i eis se
cure morari nō posse fingētes
vl' alio corde q̄sito ꝑ curias ꝓn
cipum euagando discurrunt:

t Sotulares.a sub
ꝛ talo.nec recedit a
premissa permissiōe
estiualium.sed dicit
sotulares cum illis
vtuntur tales eē de-
bere.
v Altos.de quib[9]
predixit.ibi botis al
tis.
x Prefertur.i par
te.ij.x̄.almutijs.
y Nō fissa.sup hu
meros.
z Non habēs.cō-
cor.eo.ti.in singulis
in princi.
a Alius.q̄ abbas
vel prior nō habens
abbatem.
b Nullā.habeat si
milis distinctio.s̄.c.
con.de vita ꝛ hone.
cle.qm̄.de deci.c.i.
ꝛ.ꝫ.de pe.multorum
c Auibus.si ergo
sine his fieret vena-
tio vel aucupatio cū
retibus vel laqueis
nō ē loc[9] huic pene.
d Ex ꝓposito.sec[9]
si ex casu.ꝛ cōcor.d̄
sen.excō.cū volunta
te in prin.ꝛ fi.de sciſ
ma.c.vno.x̄.oēm.
e Distinctionē.vt
scꝫ abbates ꝛ priores
non habentes abba-
tes a collatione bn̄fi
ciorum.alij ab admi
nistratione bn̄ficioꝝ
sint suspensi.ꝛ nō ha
bētes sint inhabiles
ꝑ biennium ꝛ ex ma-
ioritate pene patet ꝙ ista ē maior culpa q̄ precedens.xxiij.q.
i.non afferamus.

f Vt premittitur.restringit ergo hanc prouisionem ad hos
casus.in alijs ergo seruetur quod habetur.ne se.v.i.c.vno.
lib.vi.
g Quia vero.sexta pars cuius causa potuit esse quod not.
Jo.mo.de elec.generali.x̄.clericos.li.vi.

h Suaui.Mathei.xi.in fi.ꝛ dic suaui iustis ꝛ appetentib[9]
de peni.di.i.perfecta quibus est claustrum quasi aqua pisci-
bus.xvi.q.i.placuit.ij.alijs ē carcer.de sen.excom.vt fame.
Ad vtrūqꝫ.xxviij.di.de his.
i Jugo.idem verbū in predi.c.de his.ꝛ de presum.cuꝫ in
iuuentute.in prin.ꝛ dicit a iungo.gis.ꝛ sic solet vocari istru-
mentum quo boues iunguntur.

a Canonici.de hac ḡ parte non dubitam[9] quin liget cum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

monachos non nigros.
b ¶ Non habentes. illos eni̅ q̄n̄q̄ pro ipſaruꝫ adminiſtratio num cauſis illuc ire oportet. quas proſequi poſſunt licet non perpetui. de iudi. cum deputati.
c ¶ Curias principu̅. de of. or. q̄nto. Inter. xij. abuſio̅es clau ſtri enumerat iſtam.
Hu. de folleto. li. ij. de anime clauſtro ſic dicens. Duodecim ſunt abuſiones clau ſtri quibus tota reli gionis maſſa corru̅ pitur. p̄latus negli gens. diſcipulus in obedie̅s. iuue̅is ocio ſus. ſenex obſtinatꝰ. monachus curialis. monachus cauſidi cus. habitꝰ p̄cioſus. cibus exquiſitus. ru mor in clauſtro. lis i capitulo. diſſolutio i choro. irreuerentia circa altare. Et hec ſingula ibi pulcre ꝓ ſequit̄. ⁊ dicit ibi ad ꝓpoſitu̅ ꝙ cum dici tur monachus curia lis. ex adiu̅cto deſig̅ tur aliquid leuitatis. Ordo eni̅ clauſtri et ordo curie diuerſus eſt. ibi dextra tua re pletur muneribꝰ. h lauas manus tuas in ter innocentes. Ibi pauperu̅ violent̄ res auferunt̄. hic a pau pere ſponte offerun tur. Ibi laudat̄ peccator i deſiderijs anime ſue. hic bn̄ fit iu ſto. ⁊ poſt pauca ſubmittit. ꝙ monachus curialis ꝓ ſeculari principe alpium frigora ⁊ italicoſ calores libent̄ patitur. qui ꝓ mg̅ro ſp̄uali multo minora forſan inuitus pateret̄. ⁊ huic ꝯcor. xlvij. di. oe̅s ⁊ ex quo circa. iſta vagam̄. ad religioſoꝝ re frigeriu̅ ſcire debes. ꝙ Cyprianus libꝝ fecit de. xij. abuſioni bus ſeculi. dicens ꝙ ſunt he. Sapiens ſine opibus. Senex ſi ne religione. Adoleſce̅s ſine obedie̅tia. Diues ſine elemoſyna. Femina ſine pudicitia. Dn̄s ſine virtute. Chriſtianꝰ ꝯtentio ſus. Pauper ſuperbus. Rex iniquus. Epiſcopus negligens. Plebs ſine diſciplina. Populus ſine lege. dicens ꝙ ſic ſuffo catur iuſticia. ⁊ ibi ſingula ordinate ſequitur.
o ¶ Speciali. generalꝭ ergo puta ꝙ poſſint ſe q̄ voluerint ab ſentare non ſufficit.
e ¶ Ipſo facto. ad hanc exco̅icatione̅ ꝯtrahenda̅ duo vident̄ neceſſaria. ſ. ꝙ intrauerint curiaꝫ. ⁊ ꝙ cauſe da̅nifica̅di mona ſterium vel prelatum. licentia̅ x̄o habere vel no̅ habere non puto ponderandu̅ cum hic non repetat̄. hinc eſt ꝙ ⁊ de licen tia p̄lati intrans curiam ſi ad hoc intrat ligatꝰ eſt. Ex ſolo igi tur exitu clauſtri ob ha̅c cauſam non ligat̄. ſi. ne cle. vel mo. c. iij. ⁊ vi. Item ex quo intrauit ob ha̅c cauſam licet damnum non intulerit. iure quia no̅ potuit. ſiue qꝛ penituit ligatus eſt. ſi. de homi. ꝓ humani. li. vi. ⁊ qd̄ ibi no. non ob. ff. de fur. vul garis. §. q̄ furti. quia licet is qui domu̅ intrauit animo fura̅di adhuc non teneat̄ furti. tenet̄ tame̅ iniuriaru̅ vel de vi. ſi vim intulit vt ibi. ſic ⁊ iſte licet de da̅no non teneat̄ qd̄ nondu̅ intu lit. tamen intrando ꝯſummauit delictu̅ quo ad hanc penam.
f ¶ Monachos. non repetit regulares canonicos.
g ¶ Infra. ꝓ int̄. ⁊ patꝫ ꝑ h ꝙ ex̄ tenente̅ pena non includit.

et niſi a p̄latiſ eoꝝ petita pe̅ſio vel ſubue̅tio aſſignet̄ eiſde̅. co̅ ſpira̅tes in illos eiſqꝫ proditi one̅ vꝭ alia grauia impone̅tes eos capi ⁊ incarcerari. ipſoru̅ qꝫ monaſteria co̅buri procu rant. ⁊ interdu̅ monaſterioru̅ ipſoꝝ bona i totu̅ vel i parteꝫ no̅ modica̅ occupare p̄ſumu̅t. ¶ Nos eoꝝ i hac parte repro bis auſibus obuiare vole̅tes hoc edicto ꝑpetuo prohibe mus. ne monachi aut regula res canonici[a] adminiſtrationem aliqua̅ no̅ hn̄tes[b] ad curiaſ[c] pri cipu̅ abſqꝫ ſpāli[d] p̄latoꝝ ſuoꝝ lice̅tia ſe ꝯferre p̄ſuma̅t ꝙ ſi vt ſuis p̄latiſ aut monaſterijs da̅ num aliqd̄ inferant ad dictas curias ſe ꝯferre p̄ſumpſerint. exco̅is ſn̄iaꝫ eos incurrere vo lumꝰ ipſo[e] facto. p̄latiſ eoꝝ di ſtricte nihilominꝰ iniu̅ge̅tes. vt ipſos a p̄dictaꝝ curiaru̅ acceſ ſu ⁊ alijs q̄buſlibꝫ vagatio̅ibꝰ ⁊ diſcurſu dilige̅ter co̅peſcere ac ſup hoc no̅ ꝑentes eiſde̅ ſe uere corrigere n̄ omittant. Prefate quoqꝫ ſn̄ie mo̅choſ[f] infra[g] ſepta monaſterioru̅ ſine lice̅tia abbatu̅ ſuoꝝ arma[h] te nentes[i] decernimꝰ ſubiacere. ¶ Ad hec[k] p̄deceſſoꝝ nr̄oꝝ[l] ve ſtigijs inhere̅tes[m] ꝑpetuo pro hibemus edicto. ne monachi[n] ſinguli i ſingulis ſibi co̅miſſis admiſtratio̅ibꝰ vel priorati bꝰ habitare p̄ſuma̅t. ſed ſi proue̅ tus p̄oratuuꝫ ſeu adminiſtratio nu̅ hmo̅i duobꝰ[o] forte n̄ ſuppe tant ijde̅ prioratꝰ ſeu adminiſtra tio̅es. niſi ꝑ abbates ad ſuſten tatione̅ duoꝝ ſufficie̅tes redda̅ tur. locꝭ alijs vicinioribꝰ ad eo ru̅ monaſteria ꝑtine̅tibꝰ vel ip ſoꝝ monaſterioꝝ officijs[p] aut inter ſe inuice̅[q] ꝓut erit co̅mo dius cu̅ ꝯſilio ⁊ aſſenſu[r] abba tu̅ ꝑ locoꝝ ipſoꝝ ordinarios[s] vniant̄. ¶ Monachis locoꝝ

b ¶ Arma. in co̅muni ſignificatio̅e comp̄hendunt̄ tela ſed di cunt̄ arma ſtricte q̄bꝰ defendimur. tela q̄bꝰ impug̅mꝰ. inſti. de pu. iu. §. item lex cornelia. de homici. ſi ꝑfodie̅s ſed vt ibi no. armoꝝ appellatio etia̅ fuſtes ⁊ lapides comp̄hendit ⁊ oe̅ qd̄ arcu ⁊ manu mittit̄ vt p̄. §. item lex cornelia. ⁊. ff. de x̄. ſi. armoꝝ appellatio. n̄ puto tamen auctoreꝫ ſic latiſſime itellexiſ ſe. Io. an.
i ¶ Tenentes. venie̅ſ de foris ad clauſtru̅ cum armis non ani mo tenendi nec tenet ex dilatione ligari n̄ videtur. vt verbum cum effectu ⁊c. d̄ cle ri. non re. ꝛalatu̅ cuꝫ ꝯcordan.
k ¶ Ad hec. vij. parſ et expone. i. pret̄ vel vltra hoc.
l ¶ Noſtroꝝ. i. alexa̅ dri ⁊ honorij. e. ti. c. ij. de cap. mo. c. pe. ⁊ vlti.
m ¶ Inhere̅tes. co̅ cor. de iur. calu̅. c. i. de re iudi. cum olim de rone. c. i. Io. an.
n ¶ Monachi ſim pliciter loquit̄. vn̄ d̄ omnibuſ intelligitur Io. an.
o ¶ Duobus. ſ. p̄ori et ſocio. ⁊ ꝑ hoc quo patet non eſſe neceſ ſe ꝙ prior habeat du os ſocios. licet q̄daꝫ ꝯ ꝑ decre. vi. d̄ cap. mo. ad quam rn̄de vt ibi ſcripſi ſuper verbo monachos.
p ¶ Officijs. ⁊ elemoſynarie ſacriſtie cellerarie vel ſimilibus
q ¶ Inuicem. quia. ſ. duo tali loco quoꝝ neut̄ ſufficit ad p̄o rem ⁊ ſocium vnientur.
r ¶ Aſſenſu. ſi hoc non addidiſſet ſufficiebat ꝯſiliu̅ querere. d̄ arbi. cum olim. ⁊ licet hic requiratur ꝯſenſus abbatiſ. nihilo minus neceſſarium puto conſenſuꝫ capituli eccleſie cathedra lis. ſ̄. e. compſ. de rebus eccle. non alienan. l. vna.
s ¶ Ordinarios. approbat quod no. Inno. ⁊ ab. de exceſ. p̄ lato. ſicut. vbi tenent ꝙ abbates eccleſias etiam pleno iure ſi bi ſubiectas vnire non poſſunt. ⁊ facit quod dixi. ſ̄. e. compi. de rebus eccle. non alienan. ſi vna. de reru̅ permuta. c. vno. Querit Archidia. de preben. cu̅ ſingula. li. vi. an abbates poſ ſint hoc preſcribere. allꝭ. ꝙ ſic. de exceſ. prela. accede̅tibus. al legat ad contrariu̅. c. d. ꝯ morem. xciij. di. illud. ſed ꝙ poſſint ſaltem circa prioratus ſimplices ma̅uales non habentes cu ram. ſicut poſſent vnire grangias. vel mancria. ff. del. i. ꝙ in rerum. §. vlti. ff. del. ij. gaius. §. i. ff. de x̄. ſig. l. locus ad hanc alle. facit quod no. de preben. tue. ſatis videtur ꝑ ea que no. de p̄ſcrip. auditis. ⁊ que ſcripſi in predi. decre. accede̅tibꝰ ꝙ cum iſtud ſit dignitas ⁊ iuriſdictio̅is non ordinis quod ꝓſcri pſi poſſit tamen cum titulo. niſi p̄ſcriptio ſit talis cuius initij non ſit memoria. de preſcrip. c. i. li. vi.
t ¶ Ad clauſtru̅. ſepius dixi ⁊ ſcripſi de cap. mo. ca. ſi que co̅ cor. huic ꝙ iura que tractant de monachis ne ſoli maneant in capellis. de clauſtralibus intelliguntur. quod patet hic ⁊ ibi. Si ergo monachus eſt perpetuus inſtitutus ad curam popu li ⁊ ſic nil habet co̅mune cum monaſterio. xvi. q. i. ne pro cuiꝰ libet. ſocium non tenet. ⁊ ſic ſeruatur de facto nec occurrit ro̅

f

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

quare abbas talem monachū de ſuo clauſtrali monacho ſociaret. ſed obedientiari⁹ qui clauſtralis eſt. quia ſolo nutu abbatis reuocat̄ ad clauſtrum. iſte non debet eſſe ſolus vt cū ſocio aliqualem ſtabilitatē clauſtri ſeruet. ⁊ idem in regulari canonico. vt ſcripſi. e. ti. ꝙ dei timorem. ſuper magna glo.

tis ſine culpa ſua vel p̄cedentis in q̄ ſufficienter diſpenſatum eſſet. de eta. ⁊ quali. tuā. vel his ſimilibus.

l ¶ Conferant̄. ꝯcor. de elec. cōmiſſa. § porro. li. vi.

m ¶ Expſſe. reprobat qđ no. Egi. de elec. cū in mgr̄m. vbi dicebat tp̄alibus admiſtratiōib⁹ monaſterioꝝ poſſe p̄fici nō ꝓfeſſos. cū illi ſint q̄ſi caſtaldi. hic autē vides ꝙ non ſufficit tacita ꝓfeſſio. vt ſic de cre. nullus. de ele. li. vi. etiam i his hodie locum habeat.

a ¶ Seruitutis. cum ti. vel ſine. de cap. mo. c. fi. ⁊ de exceſ. p̄la. frequēs. §. quidā. Sed dices ꝙ etiā clericus ſecularis debꝫ habere ſocium quo celebret. de fi. p̄ſ. veniens. cum ꝯcor. fateor ꝙ eget ſeruitore ſed non ſocio. ⁊ ideo ſufficere poterit taliſ locus pb̄ro ⁊ ſeruiēti. q̄ duobus monachis non ſufficeret.

b ¶ Certum. octaua pars.

c ¶ Conuētuales. in q̄bus. ſ. ſunt plures collegialit̄. de q̄ ſatiſ ſcripſi de iurepa. nobis. non vt ſinguli. fa. de exceſ. p̄la. dilecta. talis aūt pōt dari delegat⁹ per papā. ſ. e. compi. de p̄ſcri. c. ij.

d ¶ Etſi. pro q̄buis. vbi x̄o curam deberet exercere per ſeipſum puto ꝙ debeat attigiſſe. xxv. annuꝫ de elec. cum in cunctis. § inferiora. non ob. ꝙ ſit manualis. facit de ele. nemo deinceps. li. vi. ⁊ p iſtō q̄buis videtur comparare ad minorē etatem. videt̄ eni aliquibus ſufficere talē eē maiorem. xiiij. an. ex quo alius curam exercet ⁊ hoc tollit. tamen de mente iuris non eſt ꝙ clauſtralis gerat curam populi. de cap. mo. c. i. ⁊ vide quod ibi dixi.

q̄ alijſ vnient̄ priorib⁹ ad clauſtrū[a] ꝓunit⁹ reuocādis ⁊ clericis huiuſ[a] ibidē de locoꝝ ipſoꝝ ꝯuētib⁹ ꝓuiſiōe debita facienda. ¶ Ceterū[b] prioratus ꝯuētuales[c] alicui niſi. xxv. annum attigerit. alij vero curā aiaꝝ hn̄tes. ⁊ ſi[d] cura ipſa p ſeculares hēat pb̄ros exerceri. cuiq̄ niſi. xx. annum p̄egerit[e] ꝯferri nequeāt aut committi. ¶ Qui aūt priorat⁹ iſtos[f] vel illoſ habuerit[g] infra ānū cōputandū a tpe collatiōis ſeu cōmiſſionis ſibi facere de eis. et poſſeſſionis eoꝝ adepte[h] vl' infra. xxv. etatis ſue annū ſi ante annū[i] ipſum non ꝯuētuales priorat⁹ eiſ cōmiſſi fuerint aut collati ſe faciāt ad ſacerdotiuꝫ ꝓmoueri. ¶ Qđ ſi ceſſante rationabili[k] cauſa nō fecerint. eo ipſo nulla etiā monitiōe p̄miſſa p̄dictiſ prioratib⁹ ſint priuati q̄ ipſis iterū ea vice nullatenus ꝯferant̄. ¶ Sane prioratus aliquis ſiue adminiſtratio cōmitti alicui vel conferri nō poſſit. niſi expſſe[m] ꝓfeſſus fuerit ordinem monachalē. neq̄ prioratuſ aut adminiſtrationes extra monaſteria obtinentes ꝑmittant̄ in monaſterijs ſed teneant̄ in ipſ prioratib⁹ ſeu adminiſtratiōib⁹ q̄cūq̄ n̄ obſtāte ꝯſuetudine[n] reſidere[o] niſi ex ſtudioꝝ[p] vel alia cā rōnabili[q] ad tp̄s forte ab hmōi reſidētia excuſent̄. ¶ Ad ampliationē[r] autem cult⁹ diuini ſtatuim⁹ ꝙ monachi quilibet[s] ad monitionē abbatiſ ſe faciāt ad oēſ ordineſ ſacros excuſatione ceſſante legitima[t] ꝓmoueri[v]. ¶ Rurſus vt ipſ mōchis ꝓficiendi i ſciā via oportuna n̄ deſit[x] in ſinguliſ ipſoꝝ mōſterijs q̄bus ad hoc ſuppetūt facultates[y] idone⁹ teneat̄ mgr̄. q̄ eos i p̄mitiuis ſcientijs inſtruat diligenter. Premiſſa[z] igit̄ oīa ⁊ ea nihilo min⁹ que fe. re. Inno. pa. iiij. p̄de. nr̄ circa ſtatū monachoꝝ ipſoꝝ p vberiori cultu obſuāne reglarꝫ quo ad vſuꝫ camiſiarū abdicationē ꝓprietatiſ ſilentiū ⁊ eſum carniū. ac de eorū caplis de triennio i triēniū celebrādis. ⁊ etiā quo ad q̄libet alia ſtatuta[a]. q̄ ad oīa inouam⁹ ⁊ approbam⁹ expſſe volum⁹ ⁊ ſtatuim⁹ firmit obſuari[b]. ¶ Idē in eodē. Credentes ꝙ vbi gu-

n ¶ Cōſuetudīe. no. caſum nouū quo dānatur ꝯſuetudo. ſic ⁊ c. proxi. in fi. ⁊ ⁊. t. i. c. ij. § vt autē. ⁊ ſ. e. compi. de eta. ⁊ q̄li. vt hi qui. cum ſuiſ ꝯcor. ⁊ no. ꝙ licꝫ dānet ꝯſuetudinē de n̄ reſidendo in prioratibus nō p hoc damnat illam que habet ꝙ tales priores vocem habeat in electione maioris abbatiſ de q̄ no. de priuil. c. i. in fi. li. vi. ⁊ dixi de reli. do. c. fi.

o ¶ Reſidere. colligē ex hac ꝯſtitutiōe et ex illa. ſ. e. compi. de ſup. negli. p̄la. c. vno. quō in multis eq̄parant̄ prioratus māuales ꝑpetuis beneficijs. ſ. i tempore lat. ꝯcil. de ꝯceſ. preben. c. ij. in cēſib⁹ nouis non imponendiſ nec antiquis augendis. in fructibus ipſorum cū vacāt non occupandis. in ipſorū p̄ſalitate nō hn̄da in etate. i ordīe. in ꝓfeſſiōe ⁊ reſidentia.

e ¶ Peregerit. ꝯcor. de regu. ad noſtram. de offi. dele. cū viceſimū. vbi de hoc plenius. de ele. cum in cunctis. ad idēꝫ. e. ti. indēnitatib⁹. li. vi. de eta. ⁊ quali. c. vno. li. vi. ꝙ autem hic requiratur annus perfectus. ⁊. s. ſufficit inchoatus. eſt de arbitrarijs que pendent ex principis voluntate.

f ¶ Iſtos vel illos. ſ. ꝯuentuales vel nō ꝯuentuales curatos et no. ꝙ licet dec. lꝫ canon. de elec. li. vi. locū non habeat in eccleſijs collegiatis ⁊ aſſumptis ad ipſarū regimē. vt. e. ti. ſtatutum. in prioratib⁹ tamen ꝯuentualib⁹ ⁊ religioſis ⁊ ipſoꝝ p̄oribus locum habet vt hic.

g ¶ Habuerint. non dicit receperint. per quod vult comprehendere etiam iam ꝓmotos. ⁊ eſt ſi. de ele. cum in cunctis. § ſane. ſed ꝯdicit littera ſequens ibi a tempore collationis ⁊c. ſed ſupplendū videtur in prius cōmiſſis a tpe quo ligat ꝯſtō.

h ¶ Adepte. vel ex q̄ p eos ſtaret. de ele. cōmiſſa. li. vi.

i ¶ Si ante annū. ⁊ ſic nō ſunt apti ad ſacerdotiū. ſ. e. compi. de eta. ⁊ quali. generalem.

k ¶ Rationabili. vt infirmitatis irregularitatis ſuperuenien-

p ¶ Ex ſtudiorum. de cle. non reſi. relatum.

q ¶ Rationabili. ꝓpter infirmitatem. aeris intemperiem. capitales inimicitias vel ſimilia.

r ¶ Ad ampliationē. ix. ps. ⁊ huiꝯ p̄n. ꝯcor. de ꝯſti. c. penul.

s ¶ Quilibet. non poteſt ergo negari quin in omnibus monachis locum habeat quod hic dicitur

t ¶ Legitima. quā ſi habet ⁊ nō exaudit̄ ſupplicet vel appellet ad ſup̄iorem abbatis adinſtar ſerui ſupplicātis ꝯ dn̄m. C. de preci. impera. offe. l. i. de ap. de priore. de iurepa. nullus.

v ¶ Promoueri. ita ⁊ ꝯtra ꝓhibitionē abbatis ꝓmoueri nō debent. de tempo. or. ad aures.

x ¶ Non deſit. ꝯcor. de mgr̄is. c. i. ⁊ c. quia nōnullus.

y ¶ Facultates. ſi abbas hoc non ſeruans dicit facultates n̄ ſufficere. epiſcopus facta de hoc inquiſitiōe ſi inueniat illas ſufficere illum coget ad hoc vel ponet ibi magiſtrum. de magiſtris. c. ij.

z ¶ Premiſſa. decima pars.

a ¶ Statuit. e. ti. cum ad monaſteriū. ⁊. c. in ſingulis. ⁊ ibi vide de hic prohibitis.

b ¶ Obſeruari. precedens ergo diſſuetudo circa p̄ſcripta v

ſupradicta non iuuat. ⁊ tñ innouatio iſta de facto nõ ꝓficit
a Attendẽtes. primo ponit exordiũ. ſcđo ↄſtitutionem. ibi hoc igitur ſacro in q̃ primo ſtatuit ꝙ ordinarij ſingulis annis viſitent monaſteria monialiũ non exempta ⁊ exempta que ſoli pape ſubſunt. reliqua exempta viſitẽt ſupiores ipoꝝ. Secundo ſtatuit ꝺ offi. viſitantiũ vbi. ibi viſitatores. Tertio pcipit abbatiſſas bñdicendas debere infra annũ poſt ↄfirmationem bñdici: ⁊ penã impõit ibi. ſtatuim⁹. Quarto ibi. illas ꝙ ↄſtitutiones ꝓrogat ad canonicas cũ quadã ꝓteſtatiõe. Quinto ibi. ipſos aũt determinat comitiuã viſitantiũ. Sexto ibi. ſi qui vero punit illos qui viſitantes predictos impediunt.
b Contemnit. xlv di. ſalomon. ⁊. c. ſe. Ioh. chryſo. vbi nõ timetur rephenſor ſecurus accedit temptator ⁊ facilitas venie ⁊c. de vi. ⁊ bone. cle. vt clericoꝝ. cum ſuis concor.
c Naufraget. quaſi naufragiũ patiat. fa. ꝺ pe. di. ij. p⁹ naufragium. xxiij. q. i. non turbatur. xxiij. di. c. i. poſt prin.
d Huiuſmodi. correctionis ⁊ diſcipline.
e Chriſto. xxvij. q. i. que chriſto.
f Celebri. dicitur a celo ⁊ ponitur pro ſancto pro ſolenni ꝓ feſtiuo pro frequẽtato.
g Offendere. quod grauius eſt ꝙ offendere terrenam. ꝺ hec re. vergentis.
h Ordinarios. annis ſingulis debeant viſitari quod eſt. j.
i Apoſtolica. auctoritate quod ſequitur.
k Alia. iſtoꝝ ergo monaſterioꝝ exemptoꝝ due ſunt ſpecies aliqua ſunt exempta que nõ recognoſcũt ſupiorẽ niſi papam alia ſunt exempta quia ſunt ordinũ exemptoꝝ. ſicut monaſteria ordinis ciſtercieñ. camalduſ. ⁊ ſimiliũ. Illa ergo non corriget ordinarius loci. ſed abbas vel prior cui ſubſunt. Si autem monaſteria monialiũ ſubſunt alijs monaſterijs monialiũ cum illa maior prelata clauſurã exire nõ debeat. e. ti. c. vno. li. vi. videtur ꝙ illud monaſteriũ ſic ſubiectum poſſit ordinarius viſitare. archidia. in pre. decre. vnica tenet ꝙ illa maior prelata per ſe viſitare non poſſit. ſed cum iuſte ſit impedita viſitabit per alium. x. q. i. epiſcopum. facit de of. or. inter. e. ti. ſi epiſcopus. li. vi. ⁊ ſm hoc ceſſabit ibi officium ordinarij.
l Annis ſingulis. an ſufficiat hoc fieri in fine primi anni ⁊ in prin. ſecũdi. vide quod ſcripſi. e. ti. in ſingulis. in prin. hec aũt viſitatio fiet ſemel tñ in anno. iterari tamen poterit ſi ſubſit cauſa. quod dic vt no. de of. archidia. mandamus. de cenſi. cum venerabilis. quod de non exemptis eſt indubitatũ. Sed idem puto de exemptis. nec iſta littera contradicit.
m Debeant. male faciunt prelati qui has viſitatiões omittunt. cum hoc verbum ſit precepti ⁊ neceſſitatem importet. de ap. oblate. in fi. de ſen. ex. vt fame. etſi quandoq ſapiat honeſtatem ſed illud ſpeciale de ſpon. impube. c. i.
n Impendant. capitula ſuper quibus inquirunt viſitatores monaſterioꝝ formauit Guil. in ſpe. de inquiſitione. §. nũc tractemus ꝟ. licet autem.
o Moniales. abbatiſſas includit de ſymo. c. fi. de priuile. ex ore.
p Dolentes. ↄcor. ꝺ. c. recolentes. in prin. de cele. miſ. dolẽtes. j. de cenſi. ad noſtram. in prin. ꝺ. c. cõpila. de ele. i pleriſq.

bernaculũ diſciplie ↄtemnit[b] reſtat vt religio naufraget[c] ꝓuidendũ cẽſuim⁹ eſſe precipue ne p ↄtẽptũ hmõi[d] in his q̃ ſe chriſto[e] voto celebrari[f] deſpõderũt quicq̃ repiat incõgruũ qđ irregularis ponat honeſtatis gloria maculã. ⁊ diuĩã merito poſſit offendere[g] maieſtatẽ. Hoc igit ſacro approbãte ↄcilio duxim⁹ ſtatuendũ. vt ſingula monialiũ monaſteria p ordinarios[h] exempta videlz que ita ſe. apo. ꝙ nulli alij ſubiecta noſcunt apſica[i]. non exẽpta vero ordinaria auctoritate. ac exẽpta alia[k]. p alios q̃b⁹ ſubſunt annis ſingulis[l] debeant[m] viſitari. Viſitatores ãt hmõi ſollicitudis ſtudiũ diligent impẽdãt[n]. vt moniales[o] ipſe q̃rũ nõnullas dolẽtes[p] audiuimus in ſubſcriptis excedere[q] pãnis ſericis[r] varioꝝ foderaturis ſandalitijs[s] comatis ⁊ cornutis[t] crinibus ſcacatis et virgatis[v] caputiolis nõ vtant. nõ choreas[x] nõ feſta[y] ſeculariũ ꝓſequant. nõ die noctuue per vicos ⁊ plateas incedãt[z]. aut voluptuoſaz alias vitã ducãt caſq ſolertius[a] retrahãt ab inſolentijs[b] q̃buſlibet ⁊ mũdi huius illecebris[c] ac inducãt eaſdẽ ad impẽdẽdũ in mõſterijs ſuis deuotũ ⁊ debitũ virtutũ dño famulatũ. ad q̃ oia[d] obſeruãda moniales eaſdẽ ñ obſtãtib⁹ exẽptiõib⁹ ⁊ priuilegijs q̃buſcũq. q̃bus tamem quo ad alia[e] nolumus ꝑiudiciũ generari. p illos de q̃b⁹ ſup̃ dictum eſt compelli[f] iubemus remedijs oportunis. Statuim⁹

q Excedere. iunge hic litteram nõ vtantur. Io. an.
r Sericis. imo nec habere debent ſericam texturam. xxi. q. iiij. c. i. ſz portare debent veſtes aptas ꝓfeſſioni ⁊ ſanctimonie. xxi. q. iiij. c. fi. xxiij. di. ſanctimoniales et fa. ꝺ. c. compil. de vi. ⁊ bone. cle. qm̃. in prin. fulgẽtius ad ꝓbã. Veſtis talis ſit facre virginis que teſtis ſit intime caſtitatis.
s Sandalicijs. de his ꝺ vſupallij. c. fi. et. xcij. di. §. compagis. ⁊ ſunt calciamẽta quibus vtunt epiſcopi induti pontificalibus.
t Et cornutis. per hanc copulam nõ videt ꝓhibere comas ipſaꝝ vbi cornute ñ ſunt. xxx. di. q̃cũq. ⁊. xx. q. iij. c. ij. vbi tenet h̃ Lau. cũ ibi ꝑcipiat clericos tõderi ⁊ ñ moniales. apud nos cõiter tondunt moniales. ⁊. c. q̃cũq. de ſecularib⁹ fer ꝰ intelligit. que in ſui velamẽ ⁊ ſubiectionis ſignũ crinib⁹ vtũtur. Refert Vegeti⁹ de re militari ꝙ cũ romanis neruoꝝ ⁊ funiũ copia defeciſſet. ⁊ ñ poſſent ad reſiſtendũ bellatorib⁹ machinas repare. mulieres rõne. abſciſſis crinib⁹ eos maritis tradiderũt p q̃s repatis machinis aduerſarioꝝ impetũ repulerũt. maluerũt eni vt ipſe dicit pudiciſſime femie maritis cõuiuere capite deformato. ꝙ integris crinib⁹ hoſtib⁹ ſeruire. ſic puto plus monialib⁹ expedire deformato capite deo conuiuere. ꝙ crines poliẽdo hũani generis hoſti ſeruire. Io. an.
v Virgatis. hec ꝓhibent etiam ſecularibus clericis. ꝺ. ca. compil. de vi. ⁊ bo. cle. qm̃. in prin. ⁊ in fi.
x Choreas. vide quod dicam. j. de celeb. miſ. c. vno. circa medium.
y Feſta. Cyprianus de laude virginitatis ſic loquitur. Nec computari iam potes inter puellas virgines chriſti. que ſic viuis vt poſſis adamari.
z Incedant. etiam ex honeſta cauſa. debent eni manere ſub clauſura. e. ti. c. vno. li. vi.
a Solertius. ꝺ. c. com. de of. dele. c. vno. ibi exponitur.
b Inſolẽtijs. ꝺ. c. compi. de of. or. c. vno. ibi exponitur.
c Illecebris. ſ. carnalibus vel illicitis delectatiõibus ſic dictis. quia illiciunt.
d Oia. ⁊ ſimilia. de ↄſti. trãſlato. de reſcriptis int. ff. de le. nõ pñt. vñ ſi portarẽt veſtes rubeas vel virides. vel in ſimilibus h̃ nõ expſſis excederent. coarcebunt ordinarij.
e Alia. legis dioceſane vel iuriſditionis. q̃ plen̄ no. de or. dilect⁹ p h̃ tñ eximit illas a ꝓcuratiõe. cum illa ſit annexa viſitationi. de ꝑſcrip. c. ſi ex officij de cenſi. cum venerabilis.
f Compelli. p h̃ vide ꝙ nõ poſſint exẽptas deſtituere ſac qđ

inſup vt queuis ad regimē ab batiarū aſſumpte in monaſterijs in quib⁹ abbatiſſe ſunt ſolite[a] benedic[b] infra annuʒ a ſue ɔfirmationis tp̄e[c] computādū munus bn̄dictiōis ſuſcipiant. alioqn a iure ſuo niſi ſubſit cā rōnabilis[d] ꝓrſus ſe nouerit cecidiſſe[e] ꝑ illos[f] ad quos id ꝑtinet ꝓuiſione de abbatiſſis monaſterijs ipſꝭ canonice faciēda. ¶ Illas quoq̧ mulieres que vulgo[g] dicunt̄ canonice ſeculares[h] ⁊ vt ſeculares canonici vitam ducūt. nō renūciātes ꝓprio. nec ꝓfeſſionē aliquā facientes. ꝑ locoꝝ ordiarios ſi exempte non fuerint ſua. ſi vero exempte fuerint ap̄. aucte p̄cipim⁹ viſitari. ¶ Per hoc tñ nō intēdētes earū ſtatū regulaʒ ſeu ordinē approbare[i]. Ipſos aūt viſitatores notarijs duob⁹[k] ⁊ pſonis duab⁹[l] ſue eccleſie[m] q̄ttuorq̧ viris[n] alijs honeſtis vtiq̧ ⁊ maturis[o] p̄cipim⁹ in ea quā viſitādo facięt inq̄ſitiōe fore ɔtētos[p]. ¶ Si q̄ vero viſitatores ipſos[q] in p̄miſſis impedire[r] p̄ſumpſerint ſeu aliquo p̄miſſoꝝ niſi moniti reſipiſcant ipſo[s] facto excōis ſniam ſe nouerint incurſuros priuilegijs ſtatutis ⁊ ɔſuetudib⁹ quibuſlibet in ɔtrariū minime valituris. ¶ Clemēs.v.i ɔci.vień.

De religioſis domibus vt epiſcopo ſint ſubiecte.

C Um[t] de quibuſdaʒ

ſcripſi poſt Inno.de eta.⁊ quali.q̄ris.in fi.de reſcrip.dilect⁹ i.⁊ fa.ſ.e.ti.ea q̄.x̄.hec eadē.quā ꝑ hāc īmutari nō puto q̄n etiā hodie illa loca viſitēt viſitatores a caplis ꝓuincialibus deputati.qđ patet qꝛ viſitāti etiā nō exempta vt ibi.ergo ordinarioꝝ ꝑtās nō impedit ipſoꝝ officiū.exerceant ergo ordinarij q̄ ad exēptas ceſuram ⁊ diſciplinas regule.ſ.c.proxi.§.ſi quis.⁊ hec ſint remedia oportuna de quibus ſequitur.

a ¶ Solite.licʒ ergo abbatiſſe bn̄dicant̄ tñ non oēs. inſpicit̄ ergo mos monaſterij.ɔcor.ſ.c.ꝓxi.ꝑte.ij x̄.morem.⁊.xij.q.ij alienationes. Quid ſi alique fuerūt benedicte alique non.puto ſi ḋ more ſeruato ꝑ.xl.annos patere poſſet illum ſeq̄ndū licet pri⁹ vel poſt ſeruatū fuerit ɔtrariū. ar. de p̄ben. cum de beneficio.li.vi. vbi x̄o affirmatiua vel negatiua tanti tp̄is nō apparet puto penā iſtā locū non habere q̄ſi ex varia obſeruatione videatur boc voluntarium.ad boc de cenſi.ex parte.

b ¶ Benedici.vt ſcripſi poſt Hoſtień.de accu.memimus.minus babet benedictio abbatiſſe q̄ȝ abbatis. quia abbas benedictus monachos benedicit.de ſup.negli.prela.c.i.⁊ cōfert minores ordines.de eta.⁊ quali.cum contingat. quod ex fragilitate ſexus abbatiſſa non facit.de pe.⁊ remiſ. noua.cuʒ ſi. licet ergo benedictio abbatis non ſit ſimplex ſed mixta inter ſimplicem ⁊ ordinariam vt ſcripſi poſt Hoſt. de eta.⁊ quali.tuam.benedictio tamen abbatiſſe ſimplex videtur. Item licet benedictio abbatis a qua pendet ordinandi poteſtas his diebus dari debeat quibus dandus eſt ordo ſm̄ Hoſtień.q̄ dicit id tutius.de eta.⁊ quali.cum contingat. de iſta tamen a qua poteſtas illa non dependet minus videtur dubium quin quolibet die dari poſſit.facit de conſe.eccle.vel alta.c.ij.⁊ ſatis eſt certum tempus illi vel ſuis dependentijs non eſſe p̄fixum. Sed dubitabatur an hec benedictio ſit iterabilis. Hu. bic tenet q̄ non.i.q.i.manus.eſt eni quaſi ſacramentū ⁊ adinſtar benedictiōis nuptiarū.de ſe.nup.c.i.⁊.ij.quidam ɔ̄ inq̄rendum eſſet quid ſeruet curia. certum eſt autem pro bis benedictionib⁹ dandis vel datis precium exigi non debere. de ſi.ſicut.ij.

c ¶ Tempore.ſic etiam currit tempus ɔſecratiōis epiſcopis ſcʒ p⁹ ɔfirmationē.c.di.c.i.ḋ h.ḋ ele.cū in cunctis.x̄.cū x̄o

d ¶ Rationabilis.puta ipſius infirmitas volūtas dioceſani ꝑ ipſum ſepi⁹ req̄ſiti.vacatio ſedis vel bis ſimilis. Idem puto ſi poſſeſſionē abbacie nō habuiſſet neq̧ ꝑ eam ſtetiſſet ad hoc.xcij.di.ſi qui ep̄i.de ele.cōmiſſa.li.vi. Item ſi corrupta ꝓmota eſſet per eum qui poſſet non benediceret.⁊ fa.qđ no. Hu.xx.q.i.iuuenculas.per eum q̄ poſſet dixi.quia corrupta non pōt in abbatiſſam eligi vt ibi.⁊ facit.i.q.vij.c.ij.x̄.nouimus.⁊ no.xxxi.q.i.quō virginib⁹.non eni poſſet corruptam virginem hortari.xxvi.di.c.pe.in fi.ergo nō p̄ſit virginibus

e ¶ Cecidiſſe.in abbatibus in q̄b⁹ h nō exprimit̄ non habʒ locum hec pena.licet eni maſculinū comp̄hendat femininū.non tñ ɔuertitur.exemplo eni ⁊c.ff.de le.ij.ſi ita ſit ſcriptum.

f ¶ Per illos.ſiue ſint collegia ad que ſpectat de iure cōmuni electio.xvi.q.vlti.c.vl.⁊ de ele.c.i.ſiue ſint alij ad q̄s ḋ iure ſpeciali ſpectet ꝓuiſio.de reſti.in inte.c.ij.

g ¶ Vulgo.facit.ſ.c.proxi.in prin.cum cōcordan.

h ¶ Seculares.de his.de ele.indēnitatib⁹.§.pe.lib.vi.⁊ no.xij.q.vl.c.vl.de ma.et obe.dilecte.in gl.penul.

i ¶ Approbare. imo reprobari vt̄.xviij.q.ij.ꝑnitioſam.

k ¶ Duob⁹. negatiue ſumit̄.i.ñ plurib⁹ fa.xxvi.di.c.i.⁊ ḋ h no.ḋ teſt.licet.i. Iō rep ete de ſeq̄ntibus et h ꝓbat lr̄a ɔtētos que ſequitur.

l ¶ Duabus. dec.vt iuxta de of. or. dicit de duab⁹ vel tribus ſʒ hec dec.ſpālit̄ loq̄tur in mōſterijs monialium.

m ¶ Sue eccleſie.cathedral' vl' inferioris

n ¶ Viris alijs.ñ diſtinguit.ſint clerici l' alij.tñ dec.vt iux̄ de of. or. p̄cipit ſeculares excludi.

o ¶ Maturis. etate ḋ el.cū i cūctis.i p̄n.

p ¶ Contētos.circa viſitationē alioꝝ monaſterioꝝ ⁊ locoruʒ ſeruetur decre.vt iuxta.de of.or.circa viſitationē quaʒ facit ep̄s de ꝓprio capitulo precipue regulari ſeruetur extraua. boni.de of.or.debent.hic autem taxat numerum intromittēdorum in capitulo tempore viſitationis.per hoc tamen non reſtringit numerū ꝓcurandoꝝ ſtatutum.de cenſi.cū ap̄ls.

q ¶ Ipſos.ordinarios viſitātes ap̄lica auctoritate vel propria vel ſupiores ipſoruʒ monaſterioꝝ.

r ¶ Impedire.per hanc litteram puto q̄ neceſſe ſit impedimētum precedere ⁊ monitionem ſequi.ad hoc vt locus ſit huic pene.hoc dico quia vidi prelatos ſcribentes quandoq̧ monialibus q̄ parent ſecerta die ad recipiendam viſitationē ipſorum.⁊ in eiſdem litteris faciunt monitionem q̄ nullus impediat.talis enim monitio debet fieri vt deſiſtāt ab illato impedimento vt locus ſit huic pene.facit quod ſcripſi de ɔceſ. preben.cum noſtris.⁊ ſuper glo.ij. Sed nunquid illato impedimento fiet monitio nominatim. an ſufficiet generalis. pro et contra facit.ſ.ea.compila.de vi.⁊ hone.cleri.c.i.de ſentē. excom.conſtitutionem.li.vi.

s ¶ Ipſo facto.eſt ergo iſte caſus quo ſufficit monitio nec ē neceſſaria ſententia.ɔcor.dedi.ſ.e.compi.ḋ vi.⁊ ho.cle.c.i. abſoluit autem ordinarius ex quo papa non reſeruat vt de ſen.excom.nuper.

t Cum de quibuſdam. Primo ponens conſtitutionis cauſam abolet ⁊ damnat ſtatum beguinarum et excōmunicat illum ſectantes vel de nouo aſſumentes. Secundo ibi.predictis. excōmunicat religioſos dantes circa id conſilium auxilium vl' fauorē. Tertio proteſtatur ſtatum penitentie ⁊ humilitatis per id mulierib⁹ non prohiberi.ibi.ſane. Conſtitutioni forte cauſam dedit.qđ no. Hoſtień.de pe.⁊ remiſ.cum ex eo.dum enim ibi dicitur q̄ queſtores elemoſynarū non hoſpitentur in locis incongruis.dicit ibi Hoſtień.pcit q̄ nō dicit proſtibulis.ſed cauenduʒ eſt a quaſi proſtibulis ſicut ſunt hoſpicia beguinarū.quod ꝑnitioſum genus eſt mulierum.nec de facili alios q̄ȝ religioſos

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

mulierib[a] beguinab[b] vulga-
rit[c] nūcupat[d]. q̄ cū nulli ꝓmit
tāt obediētiā[e] nec ꝓprijs renū
cient. neqꝫ ꝓfiteant̄ aliquā re-
gulā approbatā. religioſe ne-
quaqꝫ exiſtūt, q̄uīq̄ habitū qui
beguinarū dr̄ deferāt ⁊ adhe-
reāt religioſ aliq̄b[9] ad quos
ſpāliter trahit̄ affectio[f] earun-
dem. nobis fide digna relatio
ne inſinuatū extiterit. ꝙ earuz
aliq̄ quaſi ꝑducte in mēt̄ inſa-
niā[g] de ſumma trinitate ac di-
uina eſſentia diſputēt[h] ⁊ ꝑdicēt[i]
ac circa fidei articulos ⁊ eccle
ſiaſtica ſacrā opiniōes catho-
lice fidei ꝯtrarias introducāt[k]
et multos ſup his decipiētes
ſimplices. eos ī errores diuer
ſos inducāt. aliaqꝫ q̄plura pi
culū aiarū parientia ſub quo-
dam velamine ſctitat̄[l] faciāt et
cōmittāt. ¶ Nos tā ex his q̄
alijs ꝺ̄ ipſarū opiniōe ſiniſtra
freq̄nter audit̄ eas merito ſu-
ſpectas hn̄tes. ſtatū earūdē ſa
cro approbāte ꝯcilio ꝑpetuo
duxim[9] ꝓhibēdū ⁊ a dei eccle
ſia penit[9] abolēdum[m] eiſdez ⁊
alijs mulierib[9] q̄buſcūqꝫ ſub
pena excōis. quā in ꝯtrarium
faciētes incurrere volum[9] ip-
ſo facto[n] iniūgētes expreſſe. ne
ſtatū hmōi dudū[o] forte ab ipſ
aſſumptū quoquo mō ſectēt[p]
vlteri[9]. vel ipſuz aliq̄ten[9] ꝺ̄ no
uo aſſumāt. ¶ Predict̄ vero
religioſis[q] per quos eedez mu
lieres in hmōi beguinagij ſta
tu foueri. ⁊ ad ipſum ſuſcipiē-
dum induci dicunt̄. ſub ſimili
excōicatiōis pena quā eo ip-
ſo ꝙ ſecus egerint ſe nouerint
incurſuros[r] diſtrictius inhibe-
mus. ne mulieres aliquas pre
dictum ſtatum vt ꝑmittit̄ du-
dum aſſumptuz ſectantes. aut
ipſum ꝺ̄ nouo forſitan aſſumē-
tes quōcunqꝫ admittāt. ipſis
ſuper eo ſectando vel aſſumē-
do prebentes nullo modo cō-
ſiliū auxiliū vl̄ fauorē. nullo
ꝯtra ꝑmiſſa priuilegio valitu-
ro. ¶ Sane ꝑ ꝑdicta ꝓhibere
nequaqꝫ intēdim[9]. q̄n ſi fuerit
fideles aliq̄ mulieres q̄ ꝓmiſſa
ꝯtinētia vel etiam nō ꝓmiſſa
honeſte ī ſuis ꝯuerſantes ho-
ſpitijs penitentiā agere volue
rint. ⁊ virtutū[s]. domino ī hu-
militat̄[t] ſpiritu deſeruire. hoc
eiſdē liceat prout dn̄s
ipſis inſpirabit. Idez

q Qūia ꝯtigit interdū ꝙ

admittunt. a q̄b[9] oībus modis eſt cauendū. xvij. q. ij. diffini-
mus. ⁊ c. ꝑnitioſam. Alibi etiam no. Poſt ꝙ a beguinis cauē
dum de fri. fraternitatis. poſt prin. ꝺ̄ vi. ⁊ hone. cle. monaſte
ria alibi no. de iureiurā. etſi chriſtus. ꝟ. angelus. quedā dixiſ
ſe rpa mutata in malū. ex quo ꝯſciētia cepit eſſe peccatū. deuſ
nouit iuramentum ⁊
beguinatus religio.
dicitur quedā decla
ratoria ſuper hac cō
ſtitutione manaſſe.
quā de curia habere
non potui. ⁊ a quib[9]
daz audiui ꝙ a curia
non manauit vidi au
tem duas ꝯtias ⁊ vt
puto in alamania cō
poſitas. quarum al-
tera videbatur edita
ad ꝯſultationem epī
argentini.

a ¶ Mulierib[9]. vir-
gines nuptas ⁊ vidu
as compꝛehendit. hoc
de h. ff. de verb. ſig.
mulieris. in prin.

b ¶ Beguinabus. ꝺ̄
erroribus beguinaꝝ
⁊ beguardoꝝ alama
nie. ī. de here. ad no-
ſtrum.

c ¶ Vulgarit. ſimpli
citer elocutio vulgi.
ꝫ. ti. ꝑx. c. vl. ꝟ. illas
quoqꝫ. ī. de here. c. i.
§. ſane. de tornea. c.
i. de iniu. ⁊ ſi pigno-
rationes. in prin. li.
vi. cum ſuis ꝯcor.

d ¶ Nuncupatis. h
iunge litteram nobiſ
fide digna ⁊c. qꝺ̄ ſe-
quitur eſt īnpoſitio

e ¶ Obedientiam. vi
de quod ſcripſi q̄ cle
ri. vel vo. ꝯſuluit et
qꝺ̄ no. in ſpe. de ſta.
mo. ꝟ. xxxvij. Et ꝑ h
videtur ꝙ hec ꝯſtitu
tio ſorores minoꝝ que dicuntur tertij ordinis non includat.
cum ille ꝓmittant obedientiam ⁊ habeant regulam. non pro
prie quo ad tria ſubſtantialia. ſed quendam modum viuendi
per ſe. ap. approbatum quod mihi conſtat. ⁊ facit. ī. de ſentē.
excom. cum ex eo. in prin. Secundus autem ordo eſt ſororuz
ſancte clare que profitentur ſubſtantialia. ſed differunt a pri-
mo. quia habent proprium in cōmuni quod non habet ordo
minorum.

f ¶ Affectio. ſic. xcv. di. olim.

g ¶ Inſaniez. ſicut ille de quibus habetur. xxvi. q. v. epiſco
pi. que ſequi ſe dicunt dianam.

h ¶ Diſputent. quod etiam maribus laicis non licet. ꝺ̄ here.
c. ij. §. i. li. vi. C. de ſum. tri. l. pe.

i ¶ Predicent. hoc non licet mulieribus etiaꝫ prelatis. ꝺ̄ pe.
et remiſ. noua. xxiij. di. mulier. xxxiij. q. v. mulierem. Nec li-
cet maribus laicis. de here. cum ex iniuncto. nec clericis niſi
ſint curati vel ſuper hoc priuilegiati. ꝫ. c. compila. de ſepult.
dudum poſt prin. ⁊ §. hmōi. in prin.

k ¶ Introducant. qꝺ̄ hereticū eſt. ꝺ̄ here. ad abolēdā. in ꝑn.

l ¶ Sanctitatis. ſm̄ Grego. ſimulata equitas duplex eſt iniq̄-
tas ratio eſt. quia malum facit ⁊ abutitur bono.

m ¶ Abolendum. ꝯcor. lxviij. di. cor epi.

n ¶ Ipſo facto. ex quo papa ſibi vel alteri abſolutionem non
reſeruat. abſoluet ordinarius. de ſen. excom. nuper.

o ¶ Dudum. reſpicit preterita quia illa exprimitur. ⁊ quia ra
tio huius antiqua.

p ¶ Sectentur. qua-
ſi ſequant̄ vel aſſequ
tur.

q ¶ Religioſ. alios
non ligat. vt dicaꝫ. ī.
de ſen. ex. c. i.

r ¶ Incurſuros. qꝛ
ꝑticipās crimini dā-
nato incurrit eandez
penam excōis. ꝺ̄ ſen
ten. ex. nuper. ⁊ c. ſi
ꝯcubine. non videba
tur h exꝑmi neceſſe.
ſed quia vt ſcripſi in
predi. decre. nuꝑ illa
pena locum non ha-
bet niſi duo ꝯcurrāt
ꝙ crimini ⁊ crimino-
ſo ꝑticipet. ideo fuit
hic expreſſum.

s ¶ Et virtutum. ꝫ.
ti. ꝑxi. c. vlti. ꝟ. viſi
tatores. inſi.

t ¶ Humilitatis. ab
humo dicit̄ ⁊ vt bea
tus Bernar. dicit li-
bro de gradibus hu
militatis. humilitas
eſt virtus qua homo
veriſſima cognitiōe
ſibi vileſcit. ⁊ p[9] mul
ta glorioſa res eſt hu
militas. qua ipſa q̄
ſupbia palliari ſe ap
petit ne vileſcat. fac
viij. q. i. in ſcripturis
in fi. de talibus dicit̄
ꝙ ſub ſpecie agni lu-
pum gerunt. de her.
vt officiū. li. vi. Caſ-
ſianus ponēs decez
hūilitatis indicia po
nit illud octauum cum quis ſe reliquis inferiorem non ſuper
ficie pronūciat labiorum. ſed intimo cordis credit affectu. in-
de dicuntur tres gradus humilitatis. Prim[9] ſubdere ſe ma-
iori. ⁊ non preferre ſe equali. facit. xcij. di. de ꝯſtantinopolita
ne. in fi. Secundus ſubdere ſe equali. nec preferre ſe minori.
Tertius ſubdere ſe minori. facit. de peni. di. ij. c. i. Prima dici-
tur ſufficiens ⁊ neceſſaria. ſecunda abundans. tertia ſupabū-
dans. De humilitatis efficacia diabolus ad Macharium vt
legitur in vitiſpatrū. Ieiunas interdum ⁊ ego nullo vnq̄ ci-
bo reficior. tu ſepe vigilas me nunq̄ ſopor oppreſſit. humili-
tas tua ſola me vincit. Et Amb. dicit ꝙ humilitas eſt clauis
que aperit regnum celorum. ⁊ reſerat myſteria ſcripturaruꝫ
Et Grego. in. iiij. dn̄ica de aduentu. qui ſine humilitate virtu-
tes congregat quaſi in ventum puluerem portat. ⁊ vnde ali-
quid ferre cernitur. inde deterius cecatur. ⁊ vide. xciij. di. do
minus. c. di. contra morem.

v Quia contigit. Primo ponens conſtitu tionis cauſam
ſtatuit hoſpitalia reformari per collatores ipſoruꝫ. ⁊
cogi rectores eorum ad ꝯſeruationem locoꝝ ſuoruꝫ

xenodochioꝝ[a] leproſarioꝝ elemoſynarioꝝ ſeu hoſpitaliũ rectores locoꝝ ipſoꝝ cura[b] poſtpoſita. bona res ⁊ iura ipſorũ interdũ ab occupatoꝝ ⁊ vſurpatoꝝ manibꝰ excutere[c] negligũt. q̃nimo ea collabi ⁊ deꝑdi[d] domꝰ edificia ruinis deformari[e] ꝑmittũt. ⁊ non attẽto ꝙ loca ipſa ad hoc fundata ⁊ fideliũ erogatiõibꝰ dotata fuerũt. vt paupes infectiq; lepra recipent inibi. ⁊ ex ꝓuẽtibꝰ ſuſtentarẽt illoꝝ id renuũt inhumanit[f] facere ꝓuẽtꝰ eoſdem in vſus[g] ſuos dãnabilit ꝯuertentes. cũ tñ ea q̃ ad certuz vſum largitiõe[h] ſunt deſtinata fidelium. ad illũ debeãt nõ ad aliũ[i] ſalua q̃dẽ ſe. apo[k]. aucte ꝯuerti[l]. ❡ Nos i curiaz ⁊ abuſum hmõi deteſtãtes. hoc ſacro cõcilio approbãte ſancimꝰ. vt hi ad quos id de iure[m] vel ſtatuto i ipſoꝝ fundatiõe locoꝝ appoſito[n] aut ex ꝯſuetudie ꝑſcripta legitime[o] vel priuilegio ſe. ap.[p] ꝑtinet loca ipſa ſtudeãt in ꝑdictꝫ oibꝰ ſalubrit reformare ac occupata deꝑdita ⁊ alienata indebite[q] in ſtatũ reduci debitũ faciãt. ⁊ ad ipſarũ miſerabiliũ ꝑſonarũ receptionẽ ⁊ ſuſtentationẽ debitã iuxta facultates[r] ⁊ ꝓuẽtꝰ locoꝝ ipſoꝝ rectores ꝑdictos compellere nõ omittãt. ❡ In quo[s] ſi forte cõmiſerint negligẽtiã[t] vel defectum ordinarijs locoꝝ iniũgimus vt etiã ſi pia loca ꝑdicta exẽptionis priuilegio munita ꝯſiſtãt. ꝑ ſeipſos vel alios impleãt oia ꝑmiſſa ſingula. ⁊ rectores eoſdẽ vtiq; nõ exẽptos ꝓpria. exẽptos vero ⁊ alios priuilegiatos[x] aplica[y] ad id auctoritate compellãt. ꝯtradictores cuiuſcũq; ſtatꝰ aut ꝯditionis exiſtãt. ac ꝑbẽtes eiſdẽ circa ꝑmiſſa ꝯſiliũ auxiliũ vel fauorẽ. ꝑ cẽſurã[z] eccleſiaſticã et alijs iuris remedijs[a] compeſcẽdo. nullũ tñ ꝑ hoc exẽptiõibus ſeu ꝑuilegijs ipſ quo ad alia[b] ꝑiudiciũ generãdo ❡ Ut aũt premiſſa ꝓmptius obſer-

iurium ⁊ ad hoſpitalitatẽ tenendam. ſtatuens ꝑ locoꝝ ordinarios ſuppleri defectum vel negligentiã collatoꝝ etiam circa exempta. Secūdo ꝑcipit hoſpitalia in beneficiũ nõ ꝯcedi niſi in duobus caſibus. ⁊ reprobat ꝯtrariam ꝯſuetudinem ſubmittens quales eſſe debeant quibus adminiſtratio ipſa cõmittitur ⁊ de ipſoꝝ iuramento inuentario ⁊ ratione reddenda et decretum apponit. Tertio declarat conſtitutionẽ non extendi ad hoſpitalia religioſoꝝ vel mi[...]ariũ ordinũ. Quarto conſeruat antiquas conſuetudines taliũ locorum circa diuina officia ⁊ ſacramenta. Secunda ibi. vt aũt. Tertia ibi. promiſſa. Quarta ibi ceterum

a ❡ Xenodochiorũ de hoc ⁊ ſequentibꝰ noibus. ſ. e. compiſ. de ꝑben. per litteras et ibi dedi remiſ.

b ❡ Cura tpaliũ. vt innunt ſequentia.

c ❡ Excutere. repetẽdo illa in iudicio ꝙ pñt in eccleſiaſtico. etiam ſi illi ſint laici. de fo. compe. cuz ſi.

d ❡ Deperdi. ꝑmittunt quod ſequitur.

e ❡ Deformari. hoc eſt ꝓbatio male adminiſtrationis. xij. q. ij. quattuor. de elec. fundamenta. ꝟ. nunquid. li. vi. C. de admint. tu. lex que fac ꝯſtitutio Jo. execrabilis. i. rñſo. reparari autem debent de redditibus locorum que ſuperſunt. quod dic vt de eccle. edifi. c. i. ⁊ c. de his.

f ❡ Inhumaniter. de preſcrip. cum ex officij. poſt prin. de cẽſibus. licet.

g ❡ Uſus ſuos. ſ. vltra victum ⁊ veſtitum. forte in patrimonio augendo vel ꝯſeruando. facit de pigñ. c. iij. ⁊ patet ꝙ iſti fructus etiam ſeparatos a ſolo ſuo non faciunt. de alijs clericis ⁊ prelatis no. de of. or. preſenti. li. vi.

h ❡ Largitione. in vita vel morte.

i ❡ Non alium etiam pium. ⁊ eſt huic ſi. de ap. c. iij. ⁊ ibi concor. de hoc in. i. glo. ⁊ bene facit. ff. de admi. re. ad ci. per. l. i. cum concor. i. glo. quandoq; tamen rebus vtimur ad alium vſum q̃ fuerint inuente. de penis. q̃uis. li. vi.

k ❡ Apoſtolice ſe. no. per hanc litteram ſolum papam alterare poſſe vſum illorum que per fideles donata ſunt vl' relicta et addendus eſt iſte caſus ad alios no. de of. le. ꝙ trãſlationẽ

l ❡ Conuerti. per ſollicitudinẽ dioceſani. e. ti. ꝺ xenodochijs

m ❡ De iure vt epiſcopi. vt in predi. c. de xenodochijs.

n ❡ Appoſito. per dioceſanũ de conſenſu patroni. de ꝯſuetu. cum dilectus. facit. xviij. q. ij. eleutheriꝰ. de iure pa. ꝑterea. ij

o ❡ Legitime. ſpacio. xl. an. cum titulo niſi ſit tanti temporis preſcriptio cuius initij non ſit memoria. quod dic vt de preſcrip. c. i. li. vi.

p ❡ Sedis ap. hoc dicit. quia licz epiſcopi poſſint aliqua cpalia iura remittere vel ꝯferre. non tñ pñt a ſe correctionẽ ⁊ viſitationẽ de qua hic loquitur abdicare. de hoc de cenſi. cum venerabilis. de reli. domi. conſtitutus.

q ❡ Indebite. ad hec recuperãda admittitur quilibet de loco. quod dic vt de rebus eccle. non alienan. ſi quis.

r ❡ Facultates. quarum ſemper in ſumptibus ⁊ ꝓcurationibus habenda eſt ratio. de vi. ⁊ hone. clerico. quoniã. de cẽſi. ſopite. cũ ſuis ꝯcor.

s ❡ In quo. ſcilicet i reformando ⁊ complendo. vt dictum ẽ.

t ❡ Negligentiam. hꝫ patebit ex facto notorio. de cenſi. romana. §. notoria vel per aſſignationem termini ad hoc prefixi et elapſi. facit. ſ. ti. proxi. c. i.

v ❡ Iniungimus. ñ dicit permittimus. ꝑ hoc patet ꝙ ordinarij ad hoc tenetur ex precepto. ⁊ facit qꝺ dixi. ſ. ti. proxi. ij. ꝑꝰ princi. ſuper ꝟ. debeant.

x ❡ Priuilegiatos. ꝺ priui. quoniam. ⁊ c. cum capella. e. ti. volentes. li. vi. §. in eos

y ❡ Apoſtolica. con cor. ſ. c. compila. de ſup. negli. prelato. c. vno. ⁊ ibi concor. de hoc.

z ❡ Cenſuraz. de ꝟ. ſig. querenti.

a ❡ Remedijs. inuocando ſi expedierit brachium ſeculare. de of. or. c. i. ⁊ c. quoniam.

b ❡ Ad alia. ſic. ſ. ti. i. c. ij.

c ❡ Secularibus. de religioſis dubitatur an hoſpitalibus ꝑfici poſſint. ⁊ de leproſarijs iam vidi obtentum ꝙ eis preficipoterant per illud quod no. Innocen. de eccle. edifi. cum dicat. vbi dicit collegium leproſoꝝ religioſum ⁊ licitum. ⁊ a iure approbatuz. ⁊ per. c. quidam. xviij. q. ij. archid. ibi contra dicens ꝙ ipſum. c. quidam. loquitur ꝺ triplici genere locoꝝ et perſonarum. Unde quod ibi de monachis dicitur non hoſpitalia ſed marciria ⁊ monaſteria reſpicit. ſit ratio. qꝛ ꝙ monachus extra monaſterium intituletur non eſt permiſſum niſi propter curam animarum. de regula. ſuper eo. vbi ergo regimen hoſpitalis caret cura q̃ dicit religioſum illi prefici poſſe oſtendat ius expreſſum. Nec eſt etiam verum quod dicit Innocen. collegium leproſoꝝ religioſum. vt ibi etiam ſcripſi et facit quod notatur de exceſſi. prelato. minus. ij. in. iij. glo. de laicis autem fatemur per predictum. c. quidam. ꝙ prefici poſſint etiam ſi habeat rector curam pauperum vel familie extra poteſtatem clauium. talem enim curam habet ⁊ pater et dñs ſuper familiam. Iſta ergo non impediet laicum prefici. facit de ſen. excom. canonica. ⁊ quod ibi dixi. Nec ſufficeret ad preficiendũ monachum talis cura. niſi ex poteſtate clauium curam habeat de hoc de of. archi. cum ſatis. de peni. ⁊ remiſ. omnis. In prima tamen editione huius cõcilij hoc fue

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rat ꝓhibitum. ne laicis habentib⁹ filios vel vxorem ex qua poſſent vereſimilit̄ filios procreare talia loca cōferent̄. quod poſtea fuit ſublatum.

d Beneficium. concor. ſ. e. compi. de preben. per litteras. et vide quod ibi dixi in glo. vnde nec ꝛ quod ſtatim dicam ſuper ꝟ. cōmittatur

e Reprobam⁹. cō cor. ſ. e. compila. de eta. ꝛ qual. vt hi qui cum ſuis ꝯcor. Si aūt expreſſe non reprobaſſet ꝯſuetudinem puto ꝙ duraſſꝫ ſicut ſtatutum de quo ſeq̄tur. de ꝯſti. c. i. li. vi.

f Electionem. per ſupiorem ꝯfirmādā.

g Cōmittatur. ſi intelligeret̄ ad tpus. ſ. ꝗdiu placuerit cōmittenti. tunc eēt littera illa clarior que ſcilicet ꝓhibuit illa ī beneficiū concedi. q. d. beneficia de ſui natura ſunt perpetua. lxv. di. precepta. iſte vero erit tpalis adinſtar tutorum ꝛ curatorum de quibus ſequitur ꝛ preſidentiū ciuitati romane. de quibus de elec. fundamenta. lib. vi. vel alijs ciuitatibus vel vniuerſitatib⁹. de q̄bus ſatis ſcripſi poſt hoſtieñ. de iudi. c. fi. facit ad hoc. ſ. ea. compila. de ſup. ne. prela. c. vno. in prin. ibi cōmittere. ꝛ qd̄ ibi dixi. ꝯſuetudo nō recipit hanc lecturā. imo ita hodie ſicut olim inſtituunt̄ perpetui rectores in locis talibus. ꝛ facit littera regere que ſeq̄tur. declaranda eſſet in hoc mens huius littere.

uent̄. nullus ex locꝫ ipꝫ ſecularibus clericꝫ in bñficiū ꝯferat̄ etiā ſi de ꝯſuetudīe quā reprobam⁹ ꝓuenit⁹ hoc fuerit obſuatū. niſi ī illoꝝ fundatiōe ſecus ꝯſtitutū fuerit. ſeu ꝑ electionē ſit de rectore locꝫ hmōi ꝓuidē dū. Sꝫ coꝝ gubernatio viris ꝓuidis idoneis ꝛ boni teſtionij cōmittat̄ q̄ ſciant velint ꝛ valeāt loca ipſa bona coꝝ ac iura vtiliter regere. ꝛ coꝝ prouent⁹ ꝛ reddit⁹ in ꝑſonarum vſum miſerabiliū fideliter diſpenſare. ꝛ quos in vſus alios bona ꝑdicta ꝯuertere ꝑſumptio veriſimilis ñ exiſtat. in quibus ſub obteſtatiōe diuini iudicij illoꝝ ad quos dictoꝝ locoꝝ cōmiſſio ꝑtinꝫ ꝯſciās onerāmus. Illi etiā q̄b⁹ dictoꝝ locoꝝ gubernatio ſeu adminiſtratio cōmittet̄. adinſtar tutorū ꝛ curatoꝝ iuramētū ꝑſtare ac de locoꝝ ipſoꝝ bonis inuētaria ꝯficere ꝛ ordinarijs ſeu alijs q̄b⁹ ſubſunt loca hmōi vl̄ deputādis ab eis ānis ſingul̄ de admiſtratione ſua teneant̄ reddere rōnē. ꝙ ſi ſec⁹ a quo q̄ꝫ fuerit attētatū. collationē ꝓuiſionē ſeu ordinationē ipſam carere decernim⁹ oī robore firmitatꝫ. Premiſſa vero ad hoſpitalia militariū ordinū aut religioſoꝝ etiā aliorū extēdi minime volum⁹. quorū tñ hoſpitaliū rectorib⁹ ī ſancte obediētie virtute mādam⁹ vt ī illis ſm̄ ſuoꝝ ordinū inſtituta ꝛ antiq̄s obſuātias ꝓuidere paupib⁹. ꝛ hoſpitalitatē debitā in illis tenere ꝓcurent ad qd̄ ꝑ ſupiores coꝝ arta diſtrictiōe cogāt̄. ſtatutꝫ aūt cōſuetudib⁹ q̄buſlibꝫ ñ obſtantibus in ꝑmiſſis. Ceterū nr̄e intētiōis exiſtit. ꝙ ſi q̄ ſint hoſpitalia altare vel altaria ꝛ cimiteriū ab antiquo habentia et preſbyteros celebrantes et ſacramēta eccleſiaſtica paupibus miſtrātes. ſeu ſi ꝓchiales rectores ꝯſueuerint in illiſ exercere premiſſa antiqua cōſuetudo ſeruetur quo ad exer-

h Ualeant. cum effectu. ſ. de cle. non reſi. c. ij. ꝛ iiij.

i Tutorum ꝛ curatoꝝ. iurant enim iſti facere vtilia pupillis vel adultis quibus deputantur ꝛ pretermittere inutilia ipſorum. etiam res ꝛ perſonas ad cōmodū ꝛ vtilitatē eorum bona fide cuſtodire ꝛ ſaluare inuentariū de rebus eorum facere et admiſtrationis ſue rationem tempore debito reddere cum reſiduorum reſignatione. eo ſaluo ꝙ ſemper vti valeant veritate. quod vide in ſpe. de tuto. in. i. columna ꝛ probatur. C. ꝺ epi. au. l. ꝺ creatiōib⁹. C. de cura. fur. l. fi. cum ſi. tutor aūt datur pupillo. curator adoleſcenti. ꝛ interdum maiori furioſo vel prodigo vel his ſimilibus. datur etiam bonis ꝛ ad cauſas ꝛ lites. de quib⁹ omnibus in ſpe. de curatore.

k Iuramentum. concor. ſ. de here. c. i. § porro.

l Preſtare. no. quia de ſatiſfactione nil dicit. ad quam tamē tutores ꝛ curatores tenent̄. niſi ſint teſtamentarij vel ex inq̄ſitiōe dati. C. de tuto. q̄ ſatis non de. l. in dubium. ꝛ l. nō omnium. de cura. fu. l. fi. inſti. de ſatiſ. tu. ī prin. ꝛ ſic ſoli legitimi et ſine inquiſitiōe dati ſatiſdant. ꝛ ibi de hoc ꝛ in ſpe. de tu. § ſi aūt. ꝟ. hoꝝ. Cū autem iſti rectores ex inquiſitiōe dent̄. merito ſatiſdatione nō onerant̄. fa. C. de epi. ꝛ cle. orphanotrophos. in prin. niſi ꝓpter vxorē ꝛ filios ſuſpectus eſſet. xviij. di. de ſyracuſane. ſed tali ſuſpecto cōmitti non debet. vt. ſ.

m Bonis mobilibus ꝛ imobilibus. de teſta. relatum. ij. ff. de verbo. ſig. bonorum.

n Inuentaria. que alias repertoria dicuntur. ff. de admiñ. tu. tutor qui repertorium. ꝛ ad h̄ tutores ꝛ curatores tenent̄ C. de admi. tu. l. tutores. ij. de cur. fur. l. fi. ꝛ formas diuerſorum inuentarioꝝ vide in ſpe. de inſtru. edi. § fi. ꝛ de his. ibi ꝟ. ſunt etiam.

o Annis ſingulis. per hanc litteram videtur ꝙ etiā non petitam teneat̄ offerre alias ſi terminus ſtatutus non eſſꝫ. pone exemplū. ſ. e. comp. ꝺ teſt. c. vno ſatis videretur ſufficere ꝙ hoc faceret cū requiſitus eſſet. de iureiu. c. breui. fa. qd̄ no. de elec. cupientes. § ſi x o. in. v. glo.

p Reddere rationem. ſ. C. de epi. et cle. orphanotroph⁹ in fi. ꝛ auc. ꝺ eccle. t. § pe. coll. ix. vbi dicitur tales ad rationem reddendā nō teneri. So. illud correctum ꝑ auc. poſteriorem. de ſanc. epi. § economos. coll. ix. ita ibi ſoluit glo. tu dic verius. primas leges non correctas ſed loquunt̄ de ratione reddenda orphanis vel pauperibus ad quam iſti non tenentur. quod ſonat ibi tex. dicens ꝙ nō ſubiacent tutelarib⁹ vel curatorijs rōnib⁹. § economus. loq̄tur expſſe de rōne reddēda epō ad quā tenent̄ vt ibi ꝛ h̄. ſed

q Attētatū. ſ. qz h̄ h̄ addit̄ ꝙ ſingulis ānis ad h̄ teneant̄. ꝯferūt in bñficiū ſecularib⁹ clericis vel ꝑſonis ñ talib⁹ vt dictum eſt. ſ.

r Premiſſa. ſ. de ſuppletione ordinarioꝝ. etiā quo ad exempta ꝙ non conferant̄ in beneficiū de iuramento inuentario ꝛ ratione reddenda.

s Militariuꝫ. vt ſancti Ioh. hieroſo. ſancte marie theuconicorum calaſtrenſium ꝛ ſimilium.

t Aliorum. ſunt quedam religiones ſup hoſpitalitate fundate vt cruciferoꝝ. vel dato ꝙ nō ſint ad hoc fundate habēt tamen hoſpitalia.

v Ceterum. quarta pars.

x Altare. talia hoſpitalia cū eccleſia vel altari cimiterio vl̄ alio iure ꝓchiali vel que alias ſint perpetua ꝛ religioſa erigi non poſſunt ſine auctoritate dioceſani. alias tamen quilibet domū ſuam vel partem domus ad hoſpitalitatē pauperum diſponere poſſet. ſed tunc penitere poſſet. ꝛ vide quod dixi. e. ti. ad hoc ſuper. i. glo. ꝛ quod no. hoſtieñ. in ſum. de regula. § i. ꝟ. quid de ruſticis. ex quo autem hoſpitale eſt locus religioſus ꝛ auctoritate epiſcopi deputatus hñ poſſunt talia ſibi accedere. ſ. e. compila. de preben. per litteras.

y Parochiales. ſ. in q̄rū ꝓchijs ꝯſtructa ſunt hoſpitalia ꝑ q̄b⁹ facit ius cōe de ꝑſcrip. ex trāſmiſſa. ꝛ de reſti. ſpol. ad decimas. li. vi. ſtatur tñ ꝯſuetudini. Licet ḡ hoſpitale. ꝛ ipſi⁹

famſlia ⁊ pauperes ibi degentes ſint de prochia mſcis eccle
ſie potuit tñ pſcribere hoſpitale ꝙ ꝑ ꝓpriū ſacerdotē illis ſpi
a Supradicta. ꝯcor. xxiiij. q. i. ꝓuidēda. ritualia miſtrēt.
de cle. nihil eſt. in fi. ⁊ fa. ꝟ. de priuile. c. i. in fi.

b Et conſtitutio. In prima exordium in quo expedit tiam obſ uantie antiqui iuriſ ꝑ ꝯſtitutiōis cā pōit in ſecunda ꝯſtitutio. ibi. dioceſanis. que tria facit. Primo ꝓuidet circa aſſigtionem ꝑtis ꝓuentuū eccleſiarū faciendaꝫ ꝑlatiſ vel vicariſ ipſarum ꝑ pſonos eccleſiaſticos. q̄ nō ſolent ipſaꝝ onera ſupportari. Secūdo ibi ſane. circa illos pſonos q̄ ſolent ſupportare predicta Tertio ibi. ad que. circa executionē ꝯſtitutionis dat ꝑtātē dioceſaniſ et tollit obſtātia det minat opiniones de q̄b⁹ dicā ſup ṽbo deuoluat. ⁊ h̄ vt ponit cauſatiue. ſic de ap. vt debitus. vbi dixi.

c Conſtitutio. clemētis. iiij. de pbē. c. i. li. vi. q̄ ſupplet ꝯſtitutionē Alex. c. ti. de monachis. circa exēptos ꝯſuetudinē re probandā de q̄ ſeq̄t

d Nō ob. ꝯcor. de pbē. extirpāde.

e Habere. ⁊ reliq̄ incūbētia onera ſupportare vt in ꝑdi. iuribus.

f Expedit. eccleſiarū vtilitati ⁊ aīarū ſaluti vt ibi

g Declarare. hoc fa. ꝟ. §. ſane.

h Adijcere. adijcit circa formā inhibitionis. Itē de termīo ſtatuendo. de pñtato inſtituēdo. de aſſigtione poſt terminuꝫ per ordinarium facienda. ⁊ illud quod habetur in fi.

i Dioceſanis. q̄d de inferiorib⁹ ad q̄s ſpectat inſtitutio q̄ꝺ etiā pōt. de of. dele. ſup eo. de cle. pe. c. fi. de pbē. referēte. ꝟ. e. compi. de pbē. ſi de bñficio. Sol. inq̄ntū pōit hec decre. ius nouū in illis non habet locū. alias ſimplicit̄ dixiſſꝫ ordinarijſ ſic. ꝟ. e. compi. de ſeq̄ſ. poſ. c. vnico. de teſta. c. i. de ſta. reg. c. ij. poſt prin. ꝟ. ti. ꝓxi. c. ij. poſt prin. ꝟ. de priuile. c. i. de pe. ⁊ re miſ. c. i. ⁊ tūc tales cōphēderꝫ. ꝟ. of. or. ordiarij. in pn. li. vi. et q̄ꝺ ibi no. Nec pt negari q̄n ſerioſe dioceſanos exp̄mat. cū h̄ ſit h̄ octies repetitū. nec mirū. q̄r decr. de mōch. ⁊ dec. i. li. vi. de pbē. de dioceſaniſ etiā exp̄ſſe loquūt̄. ſic. ꝟ. e. cōpila. de ſup. negli. pla. c. vno. de fo. compe. q̄uis. §. volum⁹. ꝟ. vi. et ho. cle. c. i. i prin. ⁊ q̄ꝺ ibi dixi. inferior ḡ plat⁹ hñs inſtituere ad dioceſanū recurret vt terminū ſtatuat ad aſſigtionē. facit prin. hui⁹. c. q̄ ſi ñ fiat ꝑ inferiorē ad quē ſpectat admittet̄ inſtitutus. ⁊ ꝑ dioceſanos fiet aſſignatio ⁊ reliqua h̄ expreſſa et eſt ſi. quod de litteris cōmendaticijs ſcripſi i ꝑdi. decre. fi. de cle. peregri. ſuper vlti. glo.

k Inhibētes. h̄ addit fortiorē exp̄ſſionē inhibitiōis. ſcripſerat eni Alex. dioceſano ꝙ ꝓuideret ꝙ nullū ⁊c̄. Clemens. iiij. ſtatuerat ⁊ mādauerat ꝯſtitutionē inuiolabilit̄ obſeruari. hic Clemēs. v. inhibet diſtricte ſub obteſtatiōe ⁊c̄. Sꝫ q̄ro q̄d ſi ꝯtra hāc inhibitionē dioceſan⁹ admittit pñtatū aſſignatione nō facta videtur ꝙ valeat. de pben. dilect⁹. ij. de ꝯceſ. pbē. ſi ſoli. in pn. ⁊ fa. q̄ꝺ no. de of. or. rōna. ad fi. li. vi. ⁊. e. li. ꝟ. imu. eccle. decet. ad fi. ex q̄ non apponit̄ decretū vt ibi. ⁊ fa. de deſpon. impu. ad diſſoluendū. in fi. Itē cū hec principalit̄ fauorem epī ⁊ inſtituēdi reſpiciāt vt. ꝟ. in prin. pñt ſuo renunciare

cenda ⁊ miſtrāda ſpūalia ſupdicta[a] Cle. v. in ꝯcil. vieñ.

De iure patronatus.

Et[b] ꝯſtitutio[c] q̄ ad eccleſiā aliquā. q̄uis etiā ad exēptoꝝ pſentationeꝫ admitti ꝯſuetudie nō obſtāte[d] ꝯtraria ꝓhibꝫ niſi pñtato de ꝓuētib⁹ eiuſdē eccleſie talis corā dioceſano[e] portio fuerit aſſignata. vñ iura poſſit epālis ſoluere ⁊ ſuſtētationē hre[e] ꝯgruam ſicut expedit[f] obſuet. ipſam declarare[g]. ac ei q̄dā adijcere[h] ꝯſulta hmōi ſacri ꝯcilij approbatione ꝓuidim⁹ dioceſanis[i] ſub obteſtatione diuini iudicij diſtrictius inhibētes[k] ne pñtatū[l] aliquē ꝑ quācūq̄ pſonā eccleſiaſticaꝫ ius[m] pñtādi ad eccl'iaꝫ aliquā hñtē admittāt niſi īfra certū terminū cōpetētē[n] ꝑ dioceſanos ipſos preſentantibus prefigendum ipſi preſentato fuerit coram[o] eis vt ſcribit̄ cōgrua de ꝓuentib⁹ eccleſie portio aſſignata quā ſi forſan ijdē pſentantes infra terminuꝫ ipſum[p] aſſignare neglexerint. ne factū coꝝ noceat[q] pñtato. ſtatuimus vt extūc[r] dioceſani debeant pñtatuꝫ niſi aliud canonicum obſiſtat admittere. ⁊ in penā[s] pñtantiū ad dioceſanoſ

fauori de reg. ad aplicā. C. de legib⁹ ꝙ fauore. ⁊. fa. ff. de no. ope. nū. l. i. §. ⁊ poſt opis. ꝟ. de ele. ꝓuida. li. vi. vbi nō valet ꝯfirmatio facta illa inq̄ſitiōe omiſſa q̄ premitti debeat ita nec hic valeat non p̄miſſa hac aſſigtiōe ad idē. e. ti. c. fi. vbi omiſſio citationis viciat ꝯfirmationē. Itē ꝯtra hoc. eo. ti. cū dilectus. vbi non valet collatio poſt inhibitionē legati. Ad ideꝫ ꝑdi. decre. ſi ſoli. ꝟ. aut vbi inhibitio executoris ad cōpellendum afficit etiā ſine decreto. naꝫ pl⁹ operatur exp̄ſſa inhibitio q̄ mādatū vt ibi patet. ⁊ ſic rñdet̄ ad prin. ipſi⁹ dec. ⁊ decre. dilectus. in ꝯtrariū allegatas. Item nō ob. ꝙ hic nō apponitur decretū. quia ſufficit legiſlatorē aliq̄d ꝓhibuiſſe. C. ꝟ legi. nō dubiū. de re. iu. q̄ ꝟ. li. vi. cū ꝯcor. Nec eſt veruꝫ ꝙ h̄ verſet̄ ſolū fauor inſtituētiſ et inſtituti. imo ṽſat̄ fauor eccleſiarum et ſalus animaꝝ. vt patet in dec. i. de pben. et ſic renūciare non potuerunt. fa. quod dixi poſt Inno. Hoſtieñ. ⁊ Compoſt. de reſcrip. cum dilecta. ſuper. iiij. glo. per h̄ videtur ꝙ inſtitutio vel ꝯfirmatio non valeat. puto ꝙ cū dioceſanus non recipiat ꝑtātem ꝯfirmādi ab hac ꝯſtitutiōe. ſed det ꝯſtitutio iuriſdictionē hñti certū modū ſine decreto ꝙ cōfirmatio ꝯ hāc inhibitionē facta valeat. ⁊ ꝙ h̄ ſit ꝟ mente colligo ꝑ verbū precedens ſub obteſtatiōe ⁊c̄. Fateor tñ ꝙ puniendus eſt faciēs. vt in dec. ſi ſoli. cum ꝯcor. fa. ꝟ. ꝟ iudeis. c. vno. Ad dec. ꝓuida rñdeo. ꝙ ibi ordinari⁹ recupat iuriſditionem ꝑ ꝯſtitutionē Grego. q̄uis. e. ti. ſed modificatam. ſi ergo modū non ſeruet deficit iuriſditio. fa. ff. de tranſac. cū hi. §. ſi pretor. ⁊ de re. eo. q̄ ſub tu. vel cu. l. magis. §. ſi es alienū. Ad dec. vl. e. ti. dico ꝙ ex vi decreti non valet ibi ꝯfirmatio q̄ alias valuiſſet in dec. cum dilectus. ⁊ decre. ſi ſoli. ꝟ. aut eram⁹ alteri acquiſitum pro quo ſcribebat̄. Lex non dubium loquitur in his que habent perpetuā ꝓhibitiōis cauſam. vt no. de ſpon. duorum tua. que hic ceſſat. nam etiam poſt inſtitutionem aſſignatio fieri poteſt vt ſequitur. ⁊ ad hoc adde q̄ꝺ dixi ꝟ. e. compila. de ſequeſ. poſ. c. vno. ꝟ. a qua.

l Pñtatū. inſtituēdū ad regimē eccleſie vel curā populi.

m Ius pñtādū. nō nudū ſꝫ vna cū dñio ꝑpaliū. vt. ꝟ. §. ſane alias non fieret aſſignatio iſta. q̄r rector totū haberet. ſuper q̄ vide quod ſcripſi de pben. de monachis. ſup fi. vl. glo.

n Competentē. de ele. c. i. de ap. cum ſit. Jo.

o Corā. vide q̄ꝺ ſub hac dictione no. de ele. vt circa. li. vi.

p Ipſum. a dioceſano ſtatutum.

q Noceat. fa. de ele. publicato. ⁊ ad ea q̄ ibi ſcripſi in. x. q.

r Extunc. i. lapſo termino. ⁊ extremū tp̄s deſignat. ff. de cōdi. ⁊ demon. l. iiij. in fi. Jo.

s Et in penā. nō dicit ⁊ poſtea in penā. nec. ꝟ. ꝓx. dixit pu⁹ debeant. per q̄ꝺ dico ꝙ dūmodo lapſus ſit terminus non attento ordine hui⁹ lr̄e ſicut aſſigtio pſonoꝝ p̄cedit inſtitutionem. ſic ⁊ dioceſani prius poterit aſſigre ⁊ poſtmodū inſtituere facit. nt no. de reſcrip. cū dilecta in. iiij. glo. ⁊ ſic illud extūc q̄ꝺ precedit determinat verbum debeāt ⁊ ꝟ. deuoluat̄. Sed in q̄ eſt hec pena cū nil videat̄ referre. an per ipſos an ꝑ epm hoc fiat. ex quo modus non exceditur. So. aſſigbit forte eps

tale p̄diū q̄ꝺ ſibi tenere voluiſſet. ꝯditio ergo electiōis ē hic pena. fa. de p̄ben. ſi pluribus in fi. li. vi. ff. de le. ij. ſtatu liberū §. ſtichum. ⁊ ē ſi. de ſup. neg. p̄. c. vno. e. compi.

t ¶ Deuoluat̄. Tā. Hoſ. Inno. ⁊ Hoſ. dicebāt de p̄bē. de monachis. ꝙ ſi monachi aſſignare nollent hāc portiōeȝ ep̄s elapſis ſex menſib⁹ ordinaret eccl'iam. per decret. ſicut. de ſup. ne p̄e. ſȝ Archi. in dec. i. de p̄ben. li. vi. ſoluit decret. ſic loquit̄ in defectu ꝑntatū nō in defectu ꝓuentuū. q̄re dixit ep̄m hoc cāu nō poſſe eccl'iam ordinare. ſȝ coget illos ad aſſignationē faciē dā hodie melius ꝓuiſum ē ꝑ hāc l'rām.

ipos ptās aſſignatiōis h⁹i deuoluat̄ᵗ. Precipim⁹ āt dioceſanis eiſdē ſub ipi⁹ obteſtatione diui iudicij ipoꝝq; ꝯſcias oneramus ᵘ ꝙ moderationēˣ portiōis ipi⁹ debite faciāt nec odio ꝉ fauore ᵞ ꝉ al's ᶻ i pluri ꝉ miori ᵃ circa illā ſcienter excedāt. Sane ᵇ i prioratuū ꝉ alioꝝ tā regulariū q̄ȝ ſecularium locoꝝ eccl'iſ i q̄b⁹ ꝛligioſi ꝉ alij ad quos eoꝝ reddit⁹ ꝑtinere noſcuntur. p̄dicta cōſueuerūt onera ſupportare. ꝑmiſſa nullatenus obſeruenturᶜ. ſed onera omnia que eccleſiarū ipaꝝ ꝑpetuisᵈ p̄ſbyteris aut vicariisᵉ incūberent. ſi dicta eis aſſignatō facta eēt religioſi ⁊ alij

u ¶ Oneram⁹. ꝯcor. ſ. de vo. c. fi. vbi concor. de hoc. ſ. ti. ꝑx. c. vlti §. vt autem. in fi. ꝗ. de here. c. i. poſt princi. ⁊ per hanc litteram ⁊ ea q̄ no. ō re ſcꝑ. ſtatutū. §. aſſeſſorem. li. vi. videt̄ ꝙ ꝑ patronos vel preſbyteros nō poſſit ep̄o q̄ſtio referri. ⁊ ꝙ ſi appellaret p̄roni dicētes ꝙ exceſſit. vel p̄ſbyter dicēs ꝙ portio nō ſufficit. ep̄s non deferret, fateor tm̄ ꝙ ſuperior ad quē appellatū ē emendaret. q̄ꝺ male factū eēt. ſ. de ap. paſtoralis. in p̄n. Idē puto cū an̄ lapſū termini ē ꝯtētio int̄ p̄ronos q̄ dicūt portionē antiquam vel auctam per ipſos ſufficere. ⁊ ep̄m hoc negantem

x ¶ Moderationē. i. moderatam taxationem. hoc dico quia moderationis verbum diminutionem ſapit. de v̄bo. ſig. c. fi. ⁊ eſt huic ſi. de elec. cupientes. poſt prin. li. vi.

y ¶ Odio vel fauore. preſentati vel preſentantium.

z ¶ Uel al's. puta premio vel timore. xi. q. iij. quattuor. ō re iudi. cum eterni. li. vi. ꝗ. de here. c. i.

a ¶ Uel miori. ꝯcor. de of. cuſto. c. i. ⁊ q̄ꝺ ibi no. in. ij. glo.

b ¶ Sane. hic declarat predicta omnia vt. ꝗ. dicam.

c ¶ Obſeruent̄. ex quo eni p̄ntati ⁊ īſtituti nō ſuſtinēt onera ſed ꝓcurationē cathedraticū ⁊ alia iura ep̄alia ⁊ hoſpitalitatis onera ⁊ his ſimilia ſubeūt p̄roni nō fiet aſſignatio p̄dicta etiā ꝓ ſuſtētatione rectoris vt ſequit̄. Si ergo aliqua onera puta ꝓcurationū ſubeūt p̄roni. reliqua ſubit preſbyter videtur ꝙ aſſignatio fieri debeat ſufficiēs ꝓ his onerib⁹ tm̄ que ſubit preſbyter. facit de preſcrip. accedētes. de ſta. mo. in ſingulis. de deci. tua. ij. puto eni hoc eē de mēte hoꝝ triū. ꝙ aūt oīa ſubeant p̄roni aut oīa p̄ſbyter. fa. de ꝯſe. di. ij. cōperimus ff. de admi. tu. cū querit̄. Nā ꝑticulares exactio multa hȝ incōmoda. ff. fami. her. l. plane. facit. ff. de exerci. acti. l. ij. ſ. de cenſi. cū inſtantia. ⁊ hoc probat ſequens littera.

d ¶ Perpetuis. de cap. mo. c. vno. li. vi.

e ¶ Uicarijs. repete perpetuis. de of. vica. ad hec.

f ¶ Subire. teneantur quod ſequitur.

g ¶ Decenter. hoc reſpicit honeſtatē. de vo. magne. honeſte ergo locabunt̄ in ſede. de excel. p̄e. c. i. de maio. ⁊ obe. ſolite ⁊ honorabitur in eis ſacerdotale officium. de here. cum ex iniuncto. v̄. licet autem. xcv. di. eſto.

h ¶ Preſtare. hic patet ꝙ etiam pro ſuſtentatiōe rectoris nō fiet aſſignatio.

i ¶ Sufficiētē. vide q̄ꝺ no. xxi. q. i. c. i. ō reſcꝑ. cū adeo i gl. ij.

k ¶ Ad obſeruationē. nō poterunt ergo tollere vel minuere portionē ꝑ ep̄m aſſignatā. facit de preben. auaricie.

l ¶ Alio. cū. ſ. rector vel vicari⁹ ſuſtinet onera. ⁊ īfra tēpus ꝑ dioceſanū ſtatutū aſſignatio ꝑ p̄ronos facta nō fuit.

ſupradicti plene ſubireᶠ. ac p̄ſbyteros ſeu vicarios ipos decenterᵍ tractare necnon ſuſtentationem eis p̄ſtareʰ ſufficiētēⁱ ⁊ cōgruaȝ teneant̄. Ad que oīa integralit̄ ad implēda. et nihilominus ad obſeruatiōȝᵏ debitā aſſignatiōis ꝑ dioceſanū in caſu alioˡ vt p̄mittit̄ faciende religioſos p̄dictos ⁊ alios quoſlibȝ a dioceſanis eiſdē eccl'iaſtica volum⁹ cenſura cōpelli nō obſtātib⁹ exceptiōib⁹ aut aliis q̄buſlibȝ priuilegiis ꝯſuetudinib⁹ᵐ vel ſtatutis que circa premiſſaⁿ vel eoꝝ aliq̄d religioſis ipſis aut aliis i nullo volumus ſuffragari. Idem

Pluresᵒ

m ¶ Cōſuetudinib⁹. cōcor. vide. ſ. e. compl. de eta. ⁊ quali. vbi qui. ad fi.

n ¶ Premiſſa. i al'ijs ergo non ledunt̄ priuilegia. ſic. ſ. tit. i. c. vl. v̄. nullo. Io. an.

o p ¶ Plures. ſe ſūmat. tria dicens ⁊ p̄tes patent. quarū prima determinat. no. xvi. q. vlt. p̄e mētis. plen⁹. e. q. ſi p̄les. ⁊ e. ti. c. i. per que patet hic reprobari opinionem que placere videbatur Ala. Hug. Lau. Io. Tan. Uin. Bern. ⁊ Hoſ. q̄ mihi etiā placebat. et approbat̄ opi. Inno. ⁊ Hoſti. dicentium in p̄di. c. i. ꝙ in iurepatronatus ſucceſſio fit ꝑ ſtirpes nō ꝑ capita. cū hoc eſſe deberi in linea deſcendēti. inſti. de here. q̄ ab inteſ. dece. §. et quia placuit. vel ſic p̄les vni ſuccedētes loco vni⁹ habeāt. ff. ō cō di. ⁊ demō. cui fundus. ⁊ dicebat Inno. hāc eq̄tatē p̄ferēdaȝ ſubtilitati ꝯrie. ff. ad. l. aq̄l. ita vulneratus. in fi. ff. de inſti. l. i. his concor. Roſ. bn̄uen. in libello ſuo. e. ti. §. nunc de vltio. primū cōtra. Ad q̄ꝺ inducebat Uin. ꝙ patroni veniunt ad ſucceſſionē liberti per capita nō ꝑ ſtirpes. inſti. de ſucceſſ. liber. §. ſed noſtra. al's incipit multis. facit ad hoc quia ſtipulationes indiuidue nō diuidunt̄ int̄ heredes. ff. de. v̄. ob. li. ij. ⁊ l. eadem §. cato. ⁊ l. ſtipulationes nō diuidunt̄. Archi. in p̄e. c. ſi plures cōcordare voluit opiniones dicēs opinionem innocē. eē verā in his q̄ ex diuerſis cauſis ſūt p̄roni. ⁊ ita ponebat Roſ. vt ſi vnus ex fundo alt̄ ex dote. Oēs eni ex altero deſcēdentes loco vni⁹ habēt. q̄n̄ v̄o vnic⁹ fuit p̄ronus. tūc locū habeat opinio ꝯria. vt ſic inſpiciamus initium. Sȝ lȝ hoc aliquātulū mulceat aures. cui nec videtur hec decre. obſtare que ponit plures patronos ⁊ vnum ex pluribus nō vnuȝ ſolū tn̄ non video rōnem quare aliud in duobus p̄ronis ex diuerſa cauſa q̄ȝ ex eadem. vt ſi duo dederint dotē. Itē nec video quare magis inſpiciamus ſtirpem primo gradu q̄ȝ ſecundo vel vlterioribus. cum igitur in hoc omnes concordent ꝙ hoc ius eſt ſimplex ⁊ indiuiſibile. Item concordent ꝙ in heredes ex inequalibus partibus equaliter tranſit. licet forſan vt dicebat Inno. pinguior ſit vox illi⁹ qui pl⁹ habet in hereditate. Item cū omnes cōcordēt eū qui aliquid in dote poſuit ita patronum eſſe ſicut eum qui plus poſuit. ⁊ de his omnibus ſcripſi. e. ti. c. i. Mihi placebat opinio hic reprobata. q̄ licet in p̄te haberet cōtrariā equitatē. tn̄ expediēs mihi videbatur eccleſijs. vt ſicut p̄ronis per capita debet̄ ius ꝓceſſionis. ius alimentorum et ius defenſionis. ita per capita debeatur ius p̄ſentationis ſcilicet vt quot ſunt capita p̄ronorum tot ſint ſuffragia vocum ⁊ nō plura. ad h̄ fa. e. tit. c. iij. quod loquit̄ etiā de heredibus fundatoꝝ in plurali. ⁊ tn̄ dic̄ p̄ficiē dū illū q̄ plurimoꝝ approbat̄ aſſenſu. Et nō plura dixi. v. ſ. ſi p̄ronus ſit heres cōp̄roni ſolā vnam vocem habeat cuius

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

riū innuit hec lr̄a. vt. ſ. ſi ſit de heredib⁹ triū p̄ronoꝝ ī trib⁹ vocib⁹ ꝑtē habeat. vl' ſi ſol⁹ eēt heres triū habeat tres voceſ fa. de re iudi. cū olim. ⁊ ex opīone hic approbata timeo ꝙ naſcētur inextricabiles q̄ōnes. Pone ꝙ. a. patron⁹ cuius heredes haberi debent ꝓ vna voce. habuit tres filios quorum primus. b. nomie habuit duos filios. ſecundus. c. nomie habuit quattuoꝛ. tertius. d. nomine habuit ſex. q̄ iure iſti oēs habēt vnā vocē eodē

Ab vno^p ex p̄ronis eccl'ie^q relicti^r hēdes^s vocē dūtaxat vni⁹ hēbūt ī p̄ntatiōe rectoris^t Et^v vt

iure hn̄t duo filij. b. tertiā illi⁹ vocis q̄ttuoꝛ filij. c. aliā tertiā ſex filij. d. aliā tītiā. Si ḡ ad apiēdū itellectū dicēdoꝝ hāc vocē reducam⁹ ad vnū as. ſ. ad. xij. vncias ⁊ faciam⁹ ꝙ q̄lib; vncia ī voce ſit bonoñ. groſſus. ⁊ q̄lib; groſſus valeat. xij. bonoñ. ꝑ uos q̄libet ſtirps habebit q̄tuoꝛ vncias. Quid erit ḡ ſi vnus ex duobus tres ex quattuoꝛ duo ex ſex p̄ntant ticiū ⁊ reliqui ſ. vnus ex duob⁹ vn⁹ ex quattuoꝛ ⁊ quattuoꝛ ex ſex p̄ſentant ſeyū de numero pſonaꝝ p;. de vncijs etiā p; q2 p̄ſentatores ticij habent ſex vncias ⁊ q̄ttuoꝛ denarios. preſentatores ſeij habēt. v. vncias ⁊ octo denarios ſ; explica ſtirpē. Itē deſcēdendo ad tertiū gradū. ſi vnus ex illis duob⁹ filijs. b. habeat vnū ſolū filiū qui cleric⁹ ē. alter octo quorum duo etiam ſūt clerici. ille ſolus habebit duas vncias. ⁊ illi octo diuidēt alias duas. ⁊ ſic quilibet ex illis octo habebit tres denarios. Itē ſi quilibet ex quattuoꝛ filijs. c. habuit filios. prim⁹ quattuoꝛ quoꝝ. vn⁹ cleric⁹. ſecundus tres quoꝝ duo clerici. tertius duos clericos. quartus vnum. quattuoꝛ filij p̄mi habēt vnciā. ⁊ ſic quilibet tres denarios. tres filij ſecundi vnciam. ⁊ ſic quilibet q̄ttuoꝛ denarios. duo filij tertij vnciā aliā. ⁊ ſic q̄libet ſex denarios. ⁊ ſol⁹ fili⁹ q̄rti h; integrā vnciā. Item ſi ex tertia ſtirpe. ſ. ex ſex filijs. d. q̄libet h; filios. pone q̄lib; ex tribus duos ⁊ ſic ſex. quoꝝ vn⁹ ſolus ē cleric⁹ ⁊ quilibet ex alijs tribus quattuoꝛ. ⁊ ſic duodeci. quoꝝ octo ſunt clerici q̄libet ex parentib⁹ habebit octo denarios. quilibet ḡ ex duobus filijs primoꝝ triū habebit quattuoꝛ denarios. ⁊ quilib; ex quattuoꝛ filijs ſcd̄oꝝ trium habebit duos denarios. Habem⁹ ḡ ſm̄ p̄dicta triginta ſeptē ꝓnepotes ex duodeci nepotib⁹ natis ex trib⁹ filijs p̄roni. finge ꝙ vacat eccl'ia ⁊ iſti triginta ſeptē diſcordant. viginti laici ex eis p̄ntant vnū decē et ſeptē; quos dixi clericos aliū tu qui dicis ꝑ ſtirpes deberi voces p̄ronoꝝ extrica mihi caſum iſtū quo iure eteni ponderas ſtirpē in primo gradu. eo iure ⁊ in vlterioꝛib⁹ vt predixi ī vncijs bene pōt explicari. q2 ps clericoꝝ hab; ſex vncias ⁊ vnū denariū. pars laicoꝝ ſex vncias minus vno denario. Adhuc foꝛtioꝛ intricatio. vbi ponis aliū cōpatronū habuiſſe totidē; deſcendētes quoꝝ aliqui cōcoꝛdant cu; clericis p̄dictis. alij cū laicis. Et ſcias ꝙ ſi in p̄dicto cōputo fuiſſē vltra ternariu; vſus īpari numero. vt. v. vij. vel. ix. adhuc foꝛtioꝛ eēt intricatio. Itē ſi eſt intricatio tāta in ꝓnepotib⁹ q̄to amplioꝛ ī filijs ꝓnepotū vel vlterioꝛibus. qḋ eſt dicere ſi hec intricatio ē in tertio gradu q̄to maioꝛ in quarto quinto ⁊ vlterioꝛib⁹. Itē ſi intricatio ē in caſu ſic explicite ⁊ certitudialiter poſito. q̄to maioꝛ in eo per probationes certificando pro tanto terreoꝛ de hac approbatione. Nec ſic terreoꝛ de eo quod ſcripſi poſt Inno. ⁊ Hoſti. de elec. ſcriptū. ſuper v̄bo prepoſiti. vbi dico ꝙ p̄lat⁹ poſſet hr̄e tertiā electiōis capl'm tertiā. cler⁹ tertiam q2 fateoꝛ vt ibi ſcripſi ꝙ poſſet eē intricatio in calculo non tn̄ tāta vt hic. ⁊ h̄ propter ſucceſſiuas ſtirpes. Dicebat ḡ Goffr. e. ti. c. i. ꝙ cōſuetudo ꝑ quā in quibuſdā partibus vt neapoli iuriſpatronat⁹ diuidit̄ ꝑ vncias poſſet excuſari vt fiat diuiſio nō reſpectu iuriſpatronat⁹ qḋ eſt indiuiſibile. ſ; reſpectu poꝛtionū ſm̄ quas heredes ſucceſſerūt patrono vni vel pluribus. ⁊ nō reſpectu poꝛtionum quas contulerunt edificādo vel dotando. ⁊ pōt eē vtilitas harum diuiſionū vt eccl'ia ī alē do ⁊ in honoꝛib⁹ magis teneatur ei a q̄ pl⁹ recepit. ſed actus p̄ntandi cōis ſit oībus. Poſſet etiā circa gratificationē q̄ aliq̄ñ faciēda ē. e. ti. cū aūt. vox illius nō ferri q̄ plus ꝯtulit. et h̄ dubiū mihi placebat. ſed vt dixi opi. hic approbata pro qua facit de reſcrip. paſtoꝛalis. in prin. de teſti. licet ex quada; ibi non vtiq; vno. ⁊c̄. in tanto h; eq̄tatē quia abſurdū erat p̄ronū inſtituendo. x. heredes foꝛſan ad hūc finem. vt defraudare poſſet cōpatronum actu p̄ntandi. qḋ etiam ſi iſti haberēt decem voces ⁊ ille vnā. ⁊ q2 hoc ita poſſet cōtingere in ſecundo gradu tertio ⁊ vlterioꝛib⁹ ſicut ī p̄mo ñ vr̄ hr̄e rōem opi. Archi. ⁊ ꝑpter hāc fraudē vel iniq̄tatē multociens cogitauerā ꝙ bonū eēt ſtatuere ꝙ extantib⁹ deſcēdentib⁹ heredib⁹ ſanguinis ex aliquo patronoꝝ ius iſtud nō poſſet tranſmitti extraneos. In heredes vero ſanguinis tranſiret ꝑ capita etia; quo ad actū p̄ntatiōis. ⁊ tūc nō ꝯqueraẗ p̄ronus de cōp̄rono ſed de deo creante ſi plures deſcendentes p̄buit cōpatrono. q̄; ſibi. Deficientib⁹ vero cōp̄ronis tūc p̄ronus deſcēdentes nō hñs poſſet tranſmittere in extraneos q̄bus etiā ſuccederent ſoli deſcendentes ſanguinis ⁊ ꝑ capita. Et foꝛſan nō eēt abſurdū ſtatuere ꝙ nullo caſu in extraneos. id eſt nō deſcendentes poſſet tranſmitti. vt ſic facilius liberarent̄ eccleſie ab hoc iure. fa. de deci. prohibemus. ⁊. c. fi.

Facili⁹^x ꝓuideaẗ ecclijs ñ īconueniēs reputam⁹ p̄ronos^y ipſos int̄ ſe poſſe libere^z cōueni

o Plures. quotcunq; cū ſit eadē rō. ſ; ad min⁹ duos ꝯprehēdit. de re. iu. pluraẗ. li. vi. cū ꝯcoꝛ. ⁊ dic p̄les etiā ſingulares. ī collegiatis eni min⁹ ē dubiū. ō his q̄ fi. a p̄. c. ea noſcit̄.
p Ab vno. ergo ſecus ſi plures a pluribus vel vnus a pluribus. vt dixi in magna glo.
q Eccleſie. habemus patronos libertoꝛum ⁊ p̄ronos cauſarum. de quibus dixi. e. ti. ſuper rubꝛica.
r Relicti. ſ; verbū relicti ad viui tabulas ñ ꝑtineat. ff. ō tabu. exhi. l. i. ad fi. fa. de fo. ꝯpe. ꝯqueſt⁹. Idē tn̄ puto ſi int̄ viuos transferat vēdēdo pluribus vniuerſitatē vel ꝑmutando cū pluribus vel pluribus donādo q̄ ſunt modi transferendi vt no. e. ti. cū ſeculū. Donationē tn̄ non poſſet facere priuatis ſine cōſenſu epi. vt plene ſcripſi. e. ti. illud.
s Heredes. ſui vel extranei cū non diſtinguat. de hoc. xvi. q. vij. cōſiderandum. ⁊ dixi. e. ti. cum ſeculum.
t Rectoris. ⁊ clerici cū eadē ſit rō. ē tn̄ in h̄ opi. an p̄ronus preſentet clericū. tene tn̄ qḋ no. e. ti. poſtulaſti.
v Et vt. circa hunc. v̄. erat triplex opi. Prima ꝙ hoc fieri poſſet. Secūda ꝙ nō poſſet. Tertia ꝙ poſſet de auctē ep̄i alias nō. hic reprobaẗ ſcd̄a quā tenebat Inno. e. ti. c. i. ⁊ tertia quā ipſe idē tenebat. e. ti. querimoniā. ⁊ approbat primā quā tenebat Ber. e. ti. c. i. in fi. i. glo. ⁊ apertius ibi Tan. qḋ placebat Vin. Phil. ⁊ Gof. inducebant. l. quotiens. ff. vſufru. ⁊. ff. de ſerui. via. in fi. ad idem. ff. cōdiuidundo. l. cōdiuidundo. § cum de vſufructu.
x Facilius. optarem hanc rōnem ponderatam fuiſſe ſupra proximo rn̄ſo
y Patronos omnes. facit qḋ no. de ele. q2 propter. v̄. vel ſaltem. al's in re cōmuni. ⁊c̄. de re. iur. in re cōmuni. li. vi.
z Libere. i. ſine ſupioꝛis auctoꝛitate. ⁊ ſic improbat qḋ no. Inno. in decre. querimoniā. Item dic libere etiam ſi non vacet eccleſia. fa. de dona. ꝯſultationibus. ō. c. compi. de re. ec. non ali. ſi vna. hoc probat plurale alternis vicibus. certū eſt enim ꝙ vna vice nō concurrit duplex vacatio. non ob. de cōceſ. preben. c. fi. q2 illud fiebat in fraudem vacature. hoc autē fit ad tollendā diſcoꝛdiam ⁊ ad faciliorem prouiſionē eccleſie ⁊ eadem ratione videretur patronos plurimum eccleſiarum poſſe inter ſe diuidere. ſcilicet vt vnus ſit patronus in vna ⁊ alius in alia. vt not. Vin. e. ti. c. i. ⁊. c. ex inſinuatione

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Sꝫ ꝫ.ff.fami.her.l.quedã.ff.de ali.le.l.iij.ff.de iurepa.l.fi.ꝑ que pꝫ pronatum libertoꝝ inter pronos diuidi nõ poſſe licet alimẽtoꝝ pſtatiões diuidere poſſint.Sꝫ dici poſſet ꝙ forti⁹ ẽ iuſpronatus libertorũ ꝗ̃ eccliaꝝ.vñ illud nõ alienat̃.iſtd̃ ſic illud traſit in ſuos etiã nõ heredes.ff.d̃ iurepa.filij.ff.de li. le.aurelio.§.cayus. iſtud nõ vt ſcripſi p⁹ Anno.e.ti.cũ ſeculũ Item vt ibi no.permutat̃ pronat⁹ cum pronatu quare ğ ps pronat⁹ vni⁹ eccleſie cũ pte quã habet cõpronus in alia ñ poterit pmutari.vt qd̃ iuris.de toto.z.c.d̃ of.dele.paſtoral'.§.i ff.d̃ rei vẽ.q̃ d̃ tota.

a Alternis vicib⁹.i.ꝙ vnus prima vice qua occurret vacatõ alter ſecunda.alt̃ tertia.has etiam viciſſitudines q̃nq̃ſeruãt ſingulares pſone collegioꝝ in collationibus ſpectantibus ad collegia.de preben.c.vlti.li.vi.

re.d̃ rectore ab eis alt'nis[a] vicib⁹ pñtãdo q̃b⁹[b] ẽt ex eadẽ[c] cã pmittim⁹[d] vt plꝯes[e] ad vacãtẽ eccliaꝫ poſſint eo mõ pñtare[f] pſonas[g] ꝙ vna ex eis eligi p epm[h] valeat ꝛ admitti.

Cle.v.in concil'.vienẽſi.

De cenſibus exactionibus et procurationibus.

Cum[i] ſit nature[k] cõſonũ illos ñ recuſare onera q̃ rerũ cõmoda cõplectũt̃.hac i ppetuũ valitura cõſtitutõe ſancim⁹ vt religioſi[l] q̃cũqꝫ p mõaſterijs ꝛ eccliis q̃ ad eos quocũqꝫ ſint titulo[m] d̃uoluta.pcuratiõs legatoꝝ

pcuratio legatorũ ꝛ iura epalia ponuntur vt diuerſa.p qd̃ pꝫ.ꝙ qui ex pacto tenentur ad iura epiſcopalia non per id tenentur ad procurationem predictam.

p Solita.vel ex ipoſitõe facta tpe fũdatõis.xviij.q.ij.cleutheri⁹.e.ti.quãto.de iurepa.pterea.ij.vel ex antiquo vſu.de hoc.e.ti.pueñit.vel q: res aliq̃ hñs onus annexũ pueñit ad eccleſiã in quã trãſiuit cũ ſuo onere.xvi.q.i cũ quis laic⁹.de deci.paſtoralis.d̃ pig.ex lrís.ff.de ꝯhend.emp.alienatio.

q Priuilegio.h iuuat̃ q̃ ad oia p̃dicta.

r Exemptione.ſi intelligas ab epali iuriſditione h nõ iuuat q̃ ad pcurationes legatoꝝ ſedis aplice ad quas exẽpti tenẽt̃ nõ ob.e.ti.cum inſtãtia.qd̃ expõas vt ibi dixi ꝯ illas ẽt nõ valet pſcriptio.de preſcrip.accedentes.

ſedis[n] aplice ac iura epalia[o] ꝛ alia pſtari p ipis añq̃ ad eos peueniſſẽt ſolita[p] pmpte ſoluere ſtudeãt niſi forſã ſedis aplice priuilegio[q] exẽptiõe[r] l' alia cã legitia[s] ab hiſ ſe valeãt excuſare. Priuilegia vero ſeu exẽptõs[t] h⁹i ad mõaſteria ſeu eccliaſ q̃ ad eos obuenire ꝯtiget in poſterũ[v] volumus[x] nõ extendi. Idem.

Ad nſm[y] qd̃ dolentes[z] referim⁹ peuenit auditum ꝙ eccliarum plati ad monaſteria ciſtercieñ.ordinis accedẽtes.licet ab eis charitatiue recipiant̃.ꝛ eis curialit̃ neceſſaria miſtrent̃.cibis tamen

b Quibus etiam.tertium dictum inducẽs ius nouũ ꝛ eq̃ſſimum quod intelligo de laicis.vt.j.dicam.

c Eadem cauſa.facilioris prouiſionis eccleſiarum.

d Permittimus.olim ğ hoc nõ licebat.bñ eni poterat laicus pñtato vno aliũ pñtare.e.ti.qd̃ aũt.ꝛ.e.cũ aũt ꝛ potior erat cõditio inſtituti ab epo vt ibi.videbatur tamẽ epus pmo teneri qd̃ intellige vt dixi.e.ti.paſtoralis.Si ergo licebat ſic ſucceſſiue accumulare.honeſtũ ẽ vt liceat etiã ſic pñtare.

e Plures.quotcunq̃.vt dixi in prin.c.

f Preſentare ſimul vl' ſucceſſiue.lꝫ eni olim cũ laic⁹ pſentabat ſcdm daret̃ optio epo.ipe tñ laic⁹ inſtabat p ſcdo.mõ vero põt relinquere hic epi optioni.ꝛ ſic no.ꝙ lꝫ electiões non poſſint fieri alternatiue.de elec.c.ij.li.vi.pſentationes ſic vt hic.quod de laicis intelligo vel clericis pſentantibus ex prĩmonio in quibus locum habebat quod.ſ.dixi.

g Perſonas.etiam in minoribus conſtitutas.quod dic vt de inſti.c.ij.li.vi.Jo.an.

h Per epm.vel alium inſtituentem.cum eadem ſit ratio.

Cum ſit.religioſi ſubire tenentur onera que incumbebant eccleſijs per eos ante hoc concilium acquiſitis niſi priuilegio exemptione vel alia iuſta cã iuuentur.que priuilegia vel exemptiones non iuuant in eccleſijs poſt concil'.acquirendis.ſecũda ibi priuilegia.

k Nature.ſumptũ de regula formata p modũ cõuerſum.ff.de re.iur.ſm naturã.ꝛ vide de reg.iur.qui ſentit.lib.vi.ꝛ dicit lex ꝙ non eſt ferendus qui lucrum amplectitur.ꝛc.C.d̃ cadu.tol.l.vna.§.pro ſecundo.in fi.

l Religioſi.in alijs ergo locum non habet inquãtum inducit ius nouum in fi.ſi.ſ.c.compe.de deci.c.i.de teſta.c.i.

m Titulo.vt donatione.de dona.cõſultationib⁹ pmutatõe de rer pmu.ad q̃nes.vl' pſcriptiõe de iurepat.cura.titulo vero emptionis haberi nõ põt.de ſimo.q̃relã.de iurepa.d̃ iure.ꝛ an tranſeat cũ vniuerſitate ſcripſi.e.ti.ex lrís.titulus etiam edificationis vel fũdatiõis nõ adaptat̃ huic caſui.

n Sedis aplice.de iureiu.ego enim.de cenſi.cum inſtantia

o Epalia.de quib⁹ de of.or.cõq̃rente.ſ.ti.i.c.i.ꝛ vides ꝙ

s Legitima.puta cõpoſitiõe.j.c.pr.xv.nec cõpoſitiõs.qd̃ intellige q̃ ad illa i q̃bus valeret cõpoſitio.de hoc.e.ti.cũ venerabilis.vl' res iudicata.de re.iu.cũ inter.ꝛ no.de pſcrip.cũ ex officij i vl.glo.pſcriptio nõ vr̃ hic adaptari.cũ loquat̃ tex.de his q̃ pſtari ſolebãt.noua xo pſcriptio p⁹ acquiſitionẽ illaꝝ hñ poſſet adaptari in his iuribus q̃ ſũt pſcriptibilia.de pſcrip.de q̃rta Sed nũquid erit legitima cã ſi dicat̃ indebita fuiſſe.Ego puto de mente hui⁹ ꝯſtõnis ꝙ precipiens in poſſeſſione defendat̃ donec probetur indebitũ.e.ti.peuenit.facit de elec.querelam ad fi.ꝛ qd̃ ibi no.de of.or.duo ſimul.in.iij.glo.

t Exẽptiões hmõi intelligo generales vel a p̃dictis iurib⁹

v In poſterũ.ꝯcor.de deci.nup.ſi.ſ.c.cõpi.de reſcꝑ.lras.vides ğ ꝙ priuilegia vl' exẽptiones q̃s habebãt religioſi etiã circa eccliaſ acq̃rendas nõ hñt locũ niſi in acq̃ſitis añ cõcil'.vieñ.De religioſis dixi q: circa ſeculares nl' imutat iſta ꝯſtõ Et ſcias ꝙ cõciliũ inchoauit anno dñi.M.cccxi.die kal'.Octobris.ꝛ terminatũ fuit anno ſequẽti.vi.die aprilis.ꝛ ſic durauit vltra ſex menſes.Scito ğ q̃ñ acquiſiuerint ſcies an añ cõciliũ vel poſt.Quid de acquiſitis durante cõcilio vel poſt ꝯciliũ anteq̃ ꝯſtões ligarẽt.de q̃ ſatis dixi in pemio.equũ videret̃ ꝙ acquiſite anteq̃ ligarẽt conſtitutiones priuilegijs ꝛ exemptionibus gaudeant per ea que ibi dixi.

x Volum⁹.ſit p rõne volũtas.cũ al's deceat p̃uilegiũ pncipis eẽ manſuꝝ.de reg.iur.decet.li.vi.cũ ꝯcor.ꝛ ẽ ſile.ſ.c.cõpi.de ſepul.dudũ.§.penul.in fi.ꝛ.ſ.eo.tit.i.c.i.in fi.de reſcrip.c.vl.de deci.c.ij.li.vi.fuit tñ motiuũ.q: priuilegiũ tendebat ad noxam.de deci.ſuggeſtum.vbi de hoc.

Ad noſtrũ.ponit quedam grauamina que plati inferebant exemptis precipue ciſtercienſibus.ꝛ illa fieri p hibet ſtatuens.ꝙ epi qui in monaſterijs ciſtercienſis ordinis charitatiue pcurant̃ ſint ꝯtenti cibarijs que p illos miniſtrantur.Si vero pcurant̃ ex debito ipis volẽtibus carnes miniſtrari debent extra ſepta monaſterij vel ſaltem extra portam que dicitur regularis.ipſorum etiã elemoſynarij fragmẽta menſaꝝ poſſunt pauperibus erogare.Prima ps ponit grauamina.Secunda prouidet.ibi.nos igitur.

z Dolẽtes.ſ.c.cõ.d̃ ſta.mo.c.ij.xv.viſitatiões.ꝛ ibi cõcor.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

regularib⁹· nō ꝯtenti ꝯtra p̄uilegia dicti ordis carnes petūt ⁊ ſi eis nō miſtrentur auſerūt violent. ⁊ licet in locis eiſdē fiāt elemoſyne ꝯpetēter ipi tū p̄lati ipis religioſis inuitis[b] alias elemoſinas faciūt etiā i aliquib⁹ locis in qb⁹ ꝓcurationes nō hn̄t de ꝯſuetudine vel de iure. ¶ Pro equitaturis quoq ferrādis lz ferris[c] nō egeāt ⁊ coci eoꝝ sui officij[d] rōne pecuniā exigūt ⁊ extorquēt. nec ꝯpōnes[e] sup ꝓcuratōib⁹ inter p̄latos ipſos ⁊ eos initas eis ſeruāt: ipis[f] ēt i recipiēdis ꝓcuratiōib⁹ ita graues exiſtūt. q ipis i eoꝝ monaſterijs ⁊ eccleſijs ꝓcuratiōes recipientibus lōgi tpis victū breuis hora ꝯſumit[g]. ⁊ dum ꝓcuratōes recipiūt canes venaticos falcones ⁊ accipitres ſecū hn̄t[h] ⁊ niſi volūtati ſatiſfiat eorum valuē[i] monaſterioꝝ ſeu eccleſiaꝝ per violētiam ſepe frāgūtur[k] ⁊ ornamēta eccl'ie exportant[l] plureſq ꝓcuratōes recipiunt vna die[m] ſc. ap. priuilegio nō ſuffulti. interdū i pecunia numerata viſitatōis etiā officio nō ipenſo[n] ⁊ occaſione dictaꝝ ꝓcurationū ijdē p̄lati ab ipis frequēter exigūt q illis ſoluere non tenētur intollerabilia eiſdem grauamia cumulantes. ¶ Sūt ⁊ nōnulli q ꝓcuratiōes nūcioꝝ ap. ſe. aliaq extraordiaria onera exemptis ⁊ alijs religioſis ꝓ maiore pte iponūt. vt ſc ac p̄ſbyteros liberēt ſeculares. religioſos ad ordinandum hmōi onerū diſtributionē minime aſſumētes[o]. ¶ In multis ēt alijs[p] p̄fati p̄lati exēpta monaſteria et ipſoꝝ eccl'ias vtroq[q] illis iure ſubiectas grauāt in ꝓcurationibus recipiēdis ⁊ oneribus iſolidis iponēdis. Nos igit ſup his volētes d' opportuno remedio ꝓuidere ſacri approbatione ꝯcilij duxim⁹ ſtatuendū vt ſi epi n̄ cā viſitatōis ſed charitatis hoſpitalitatis ad monaſteria venerit ſupradcā[r] victualia g̃roſe[s] recipiāt q charitatis gratia eis fuerit miniſtrata. ¶ Ipis aūt epis ad monaſteria veniētib⁹ ſupradicta et ꝓcurat ōes ibidē recipiētib⁹ ſibi debitas de iure cōi cōſuetudine priuilegio vl' iure alio ſpāli[t] in domib⁹ ipoꝝ[v] mōaſterioꝝ extra tn̄ ſepta ipoꝝ exiſtētib⁹ ſi que fuerit ad hoc apte alioquin[x] infra ſepta ipa nō tn̄ infra portam quā regularem[y] appellāt. carniū ꝓ cōgruētia tpis ſi voluerit[z] priuilegio nō obſtāte quocunq cibaria miſtrent. nec inconueniens reputam⁹ ſi fragmenta[a] q de mēſ ipoꝝ epoꝝ ⁊ ſuoꝝ familiariū[b] colligunt[c] ꝑ ipoꝝ epiſcoporum elemoſynarios ibidem[d] pauperib⁹ erogētur ab alijs autem grauaminibus exp̄ſſis ſuperius p̄lati diligēter abſtineant. ſi dei ⁊ apo. ſedis indignationē voluerit euitare[e]. ¶ Idem in eodem

a ¶ Regularibus. de quib⁹ in regula benedicti. xxxix. c.
b ¶ Inuitis. non erat ergo dicenda elemoſyna que de rapinis fiebat. i. q. i. non eſt putanda.
c ¶ Ferris. vide quod no. e. ti. exigit. in glo. ij. li. vi.
d Officij. ꝯ id e. ti. romana §. procurationes. li. vi.
e ¶ Cōpōnes cōpoſitio ꝑ quā tollat̃ ꝓcuratio debita viſitāti nō valet. ſicut enī viſitatio ꝑ compoſitionem tolli nō poſſet. ita nec ꝓcuratio que debet̃ iure annexionis ſicut ⁊ p̄ſcriptione vz. de p̄ſcrip. cū ex officij. ſed erāt cōpoſitiōes ſup modo ꝓcurandi vel numero ꝓcurādoꝝ q ſeruande erāt. fa. quod no. vi. q. vij. q̄cunq. ſicut etiā ſuper decimis fit compoſitio. d' deci. ex multiplici
f ¶ Ipis. p̄latis
g ¶ Conſumit. cōtra id eo. ti. cum ap'lus. Refert ſuetoni⁹. ii. ij. q tiberius p̄ſidib⁹ ſuadētib⁹ ꝓuincias onerari tributo reſcripſit. boni paſtoris eſt tondere pecus non deglutire.
h ¶ Habēt. ꝯ id e. ti. cū apoſtolis. d' decena. c. i. ⁊ ij.
i ¶ Value. d' ſpo. cōſultationi. in prin.
k ¶ Frāgunt̃. an hec liceāt etiā habenti iuſtā cāꝫ ⁊ poſſidēti cui denegatur penſio vl' hoſpitiuꝫ vel ꝓcuratio plene ſcripſi poſt Inno. d' imu. ec. c. i.
l ¶ Exportant̃. h nō poſſūt etiaꝫ collectores decimaꝝ. ū. c. cōpila. de deci. ſi beneficiorum.
m ¶ Vna die. cum tamē numerus ꝓcurationum nō debeat excedere numerum dierum. e. ti. procurationes. qd locum habet etiaꝫ in viſitante plura loca q̄ꝝ qdlibꝫ ad ꝓcurationē ſufficiat. e. ti. felicis. lib. vi.
n ¶ Impenſo. cōtra id e. ti. procuratiōes. ⁊ c. exigit. li. vi. e. li. de of. or. ſi epiſcopus.
o ¶ Aſſumētes. contra id de reg. iur. quod omnes. li. vi.
p ¶ Alijs. de quibus de exceſ. p̄la. frequens.
q ¶ Vtroq. de priuile. quoniam.
r ¶ Supradicta. ſ. ciſtercieñ. ordis. tamē ⁊ de alijs idem videretur ab idētitate rōnis. ⁊ ſ. ꝑ.pri. generalit̃ loq̄tur d' exēptis

s ¶ Gratioſe. dicit ꝓuerbium ytal'coꝝ nō reſpiciendū dentē equi donati cui conuenit. ff. de edi. edi. ad res donatas.
t ¶ Speciali. puta pacto vel onere impoſito fundatiōis tempore. vt dixi. ſ. c. proximo.
v ¶ Ipſoꝝ. q̄ ſi nō alioꝝ ꝑuatoꝝ vel eccl'iaꝝ etiaꝫ ſi dom⁹ eēnt ad hoc apte niſi ipi p̄lati conſentirent. ibi procurari.
x ¶ Alioquin. ideꝫ ſi extra ſepta nō fuerit domus monaſterij. ad hoc apte.
y ¶ Regularē. licꝫ q̄ in pte domus qd in alia pte nō lꝫ. de ſta. mo. cū ad monaſterium. Sed quid ſi extra portā illā non eſt loc⁹ apt⁹. ſatis vr̄ q ꝓpter neceſſitateꝫ q ſic artat poſſint tunc intra portā illā miniſtrari. vt ſicut ꝓpter neceſſitatē tpe ꝓhibito licet carnes comedere. ſic liceat ex eadem cā etiam in loco ꝓhibito. d' obſer. ie. ꝯſiliū. in fi. de re. iur. qd nō eſt. fa. de cuſt. eu. c. ij. Poſſet tn̄ dici q cum priuilegiūꝫ iſtoꝝ tollat̃ intra portam q tūc epo fꝫ formam priuilegij cibis regularibus debeat cōtentari. Ubi vero nō haberēt ꝓuilegiū cōtrarium ſit loc⁹ ei quod prius dixi.
z Si voluerit. hōeſte facerent epi declinando ibidē ſexta feria vel ſabbato l' die quo cibaria regularia conuenirent. tn̄ ſi alio die declināt ſub dixi ſupioꝝ inuito legem cibariorum nō dabunt. xli. di. nō cogantur ⁊ ꝯcor. de cē. cū inſtantia. in fi.
a ¶ Fragmēta. dicta a frango is panes ergo integros qui de menſa leuant̃ inuitis monachis non dabit elemoſinarius vel capones integros vel ſimilia.
b ¶ Familiarium. cum epiſcopo vel poſt cōmedentium
c ¶ Colliguntur. in procuratione que datur ex debito hoc ē certum. ſed in illa que datur gratuito non videtur id inuitis monachis fieri poſſe. ⁊ forſan auctor de vtraq intendit quaſi fragmenta videantur eſſe largita.
d ¶ Ibidem. ad alium ergo locum mittere non poſſet diſtribuenda illis inuitis.
e ¶ Euitare. vide qd dixi. ſ. de ſen. ex. c. i. i gl. mēdicantes i fi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a Preſenti. Caſus dioceſani quibus hoc conſtat illos qui exigendo a clericis pedagia vel guidagia excommunicati ſunt vel interdicti publicare debent. venit executiue ad decre. quamquam. e. ti. li. vi.
b Iubemus. quod obligat ſub precepto. xiiij. q. i. quod precipitur. quod non bene ponderat. ſi. ſ.

c. com. de ſta. mo. c. ij. de reli. do. c. ij.
c Perſonis. vide quod dixi in dec. quamquam
d Rebus vel perſonis. vt in prece. decre. quamquam.
e Proprijs. ſ. perſonarum vel eccleſiarum vt ſic etiam profeſſos qui proprium habere non poſſunt includat pro talibus rebus que ad vſum proprium portantur. etiam laici non ſoluunt vectigalia. C. de vectiga. et commiſ. l. vniuerſi. plures alios caſus in quibus non ſoluuntur. vide quod no. ff. de publicanis. l. iiij.

Preſenti[a] conſtitutione iubemus[b] vt locorum dioceſani contra eos qui ab eccleſiis vel perſonis[c] eccleſiaſticis pro earum rebus[d] proprijs[e] quas non negociandi[f] cauſa deferunt aut deferri faciunt vel tranſmittunt. pedagia[g] vel guidagia ſuo vel alieno[h] nomine exigunt vel extorquent[i] in animarum ſuarum periculum et eorum a quibus ea exigunt preiudicium et grauamen. excommunicationis[k] et interdicti[l] ſententias a iure[m] prolatas poſtquam de his ipſis conſtiterit[n] omnino publicent vel a ſuis ſubditis[o] tandiu faciant publicari donec[p] illi ſic exacta reſtituerint[q] et de tranſgreſſione huiuſmodi ſatiſfecerint[r] competenter. Cle. v. in conci. vien.

f Non negociandi. a contrario datur intelligi quod in his quas cauſa negociandi deferunt. non gaudet immunitate vt etiam no. Guil. in ſpe. de immu. ec. in fi. vbi etiam arguit contra emptores reddituum clericorum qui volunt immunitate gaudere. ſed ipſi etiam clerici non gauderent negociationis cauſa deferendo vt hic. Si autem inter leuatorem pedagij et delatorem ſit queſtio. vt quia ille negat eum clericum. vel dicit res deferri negociationis cauſa. vel res illius non eſſe graue eſſet ſemper iudicem adiri pro fide huius rei recipienda. Unde videtur committendum iuramento deferentium vel ſuorum nunciorum ſi perſonarum qualitas non diſſuadeat vel niſi de contrario fides adhiberetur in promptu facit de iureiur. c. fi. quod me. cauſa. c. fi. quo ad perſonam videtur ſufficere ſi ſit in habitu et tonſura clericali. per decre. ſi iudex de ſen. excom. li. vi. Io. an.

g Pedagia vel guidagia. exponuntur hec de verbo. ſig. ſuper quibuſdam. et omnia iſta dicuntur portaria vel vectigalia. vt ibi no.

h Alieno. de re iudi. quod alicui. li. vi. cum concor.
i Extorquent. vbi enim reciperentur iſta a ſponte ſoluentibus non eſt locus penis. ſi. de ſimo. dilectus. ij.
k Excommunicationis. quo ad ſingulares perſonas.
l Interdicti. quo ad ciuitates caſtra vel loca quorum collegia vel vniuerſitates in his delinquunt et periculoſiſſimum eſt. per quod forſan tota italia eſt interdicta. de vltra italiam teſtificetur experti. et vide quod dicam. j. de ſen. ex. grauis. i. pri. Io. an.
m A iure. e. ti. quamquam. li. vi.
n Conſtiterit. parte vocata contra quam fit publicatio. de quo ſatis ſcripſi. e. co. de of. dele. c. vno. puto autem de hoc inquiri et conſtare poſſe etiam in illo qui ſoluit de hoc non conquerente. tamen quia hoc beneficium reſpicit fauorem ordinis clericalis non perſone tantum et ſpectat ad ius publicum. de fo. compe. ſi diligenti. de ſen. excom. contingit. i. di. ius publicum. tamen propter animarum periculum de quo premiſit. et precipue in facto manifeſto. de vſur. cum in dioceſi. de diuor. porro.
o Subditis. vicinos etiam epiſcopos requirere poſſunt. xi. q. iij. cure. de treu. et pa. c. i. ſ. e. com. de fo. compe. quamuis. §. penul.
p Donec. licet iſti reſtituant et ſatiſfaciant vt ſequitur. eſt tamen neceſſaria abſolutio excommunicationis vel relaxatio interdicti. vt in predi. decre. quamquam. in fi.
q Reſtituerint. plenarie dicit dec. quamquam. quod forſan hic omittit quaſi ſonet in idem verbum reſtitutionis et plene reſtitutionis. fa. ff. de verbo. ſig. cum proponebatur. ff. de vſu. videamus. ij. §. in ſauiana. nec ſufficeret hic cautio. con. quod no. de ele. quia ſepe. li. vi.
r Satiſfecerit. vide que dixi post Inno. de cohabi. cleri. ſicut.

De celebratione miſſarum et aliis diuinis officiis.

Grauis[s] nimirum turbatione mouemur quod ex ſinnullorum rectorum negligentia[t] qui dum ſpem impunitatis permittit multam nutrire peſtilentiam conſueuit[v] in ſubditis plerique eccleſiarum miniſtri[x]. modeſtia ordinis clericalis abiecta. dum offerre deo ſacrificium laudis[y]. fructum[z] labiorum ſuorum in puritate conſcientie et animi deuotione deberent horas[a] canonicas[b] dicere ſeu pſallere[c] tranſcurrendo ſincopando[d] extranea quidem et plerumque vana[e] prophana et inhoneſta intermiſcendo colloquia[f] tarde ad chorum conueniendo ſeu eccleſiam ipſam abſque rationabili[g] cauſa ante finem

s Grauis. prima pars ponit tres ſpecies exceſſuum quos ſecunda pars per ſuperiores corrigi precipit. ibi. ne igitur. et eſt prima ſpecies de clericorum exceſſibus in celebratione diuinorum. ſecunda ibi nonnulli de diſſolutionibus clericorum et laicorum. quas in eccleſijs et ſuis cimiterijs faciebant. tertia ibi in multis de incedentia veſtimentorum vaſorum et ornamentorum eccleſiaſticorum. Et principaliter hoc intendit. prelati ad quos ſpectat correctio. et illis negligentibus ſuperiores ipſorum debent eſſe ſolliciti. vt horis debitis in cathedralibus regularibus et collegiatis eccleſijs hore canonice deuote pſallantur. et quod in eccleſijs alijs celebretur conuenienter et debite diurnum officium et nocturnum.

t Que. negligentia.
v Conſueuit. de vi. et hone. cle. vt clericorum cum ſuis prelatis.
x Miniſtri. argue pro clericis qui beneficiati non ſunt quod non tenentur ad horas. de quo ſatis ſcripſi. e. ti. c. i. ſuper glo. fi.
y Laudis. pſal. xlix. Deus deorum. ibi. immola deo ſacrificio laudis.
z Fructum labiorum. ſumptum ad hebre. vlti. vltra medium. Et arguitur ex hoc quod ſatis eſt labijs ſeruire in diuinis horis licet cor diuertat ad alia. de hoc ſcripſi poſt Inno. et Ho. e. ti. dolentes. et facit quod de oratione dicam. j. de reliqui. c. vno. in glo. de oratione. in. vij. membro.
a Horas. aſpiratur vt dixi. ſ. e. compi. de vi. et hone. cleri. c. ij.

b Canonicas. vij. de quibus. e. ti. c. i. et quare ſic fuerint per eccleſiam inſtitute et qui teneantur ad eas dicendas ibi ſcripſi. miſſam de officio dicimus ſed non de horis. quod patet quia etiam epiſcopi de honeſtate inuitantur ad illas dicendas vel audiendas. de priuile. c. fi. li. vi. diſtributiones tamen promiſſis vt pro horis in eccleſijs ſtatuuntur. facit. j. e. ti. ij. c. i. in fi. Canon diſtinguit ſolum duas horas matutinalem et veſper. ina. xi. q. iij. ſi quis epiſcopus in concilio. quod quomodo intelligatur no. xcij. di. c. vlti. Phitagoras etiam dicebat duorum temporum curam habendam. ſ. mane et veſperi. i. eorum que acturi ſumus. et eorum que geſſimus.
c Pſallere. hic iunge litteram. j. nimis indeuote preſumunt
d Sincopando. hoc exponitur. e. ti. dolentes. in. i. glo.
e Uana. cum tamen de omni verbo ocioſo reddituri ſimus rationem in die iudicij. Matth. xij. xxij. q. vi. c. penul.
f Colloquia. i. ad Cor. xv. corrumpunt bonos mores colloquia mala. et no. xxxvij. di. turbat.
g Rationabili. eſſet rationabilis quando nimis fatigatus eſt ſpiritus et cauſa recreationis ſine ſcandalo aliquantulum exit eccleſiam vt ſcripſi

poſt Inno.eo.ti.dolētes. Idē ſi infirmitas vel iuſta occupa tio ſuperueniret.vij.q.i.illud.⁊.c.ſc.de cõſe.di.i.nullus.de cleri.nõ reſi.ex parte.ij.6.ti.c.vno.li.vi.
a ¶ Exeundo.etiā laici miſſā audiētes añ bñdictionē ſacerdo tis exire nõ debent.de conſe.di.i.miſſam.⁊.c.ſe.
b ¶ Venaticos.qđ etiā ex ecclẽam eis ñ licet.đ cle.ve.p totũ
c ¶ Milicia.q ceſe ſtis ē.xi.q.i.xpianis de cleri.egro.c.i.ne cle.vel mo.c.i.in fi.
d ¶ Tõſura.ſic đ vi. ⁊ho.cle.clerici.i.⁊.ſ e.cõpi.e.ti.c.ij.⁊ qđ corona ⁊ tonſura de ſignū ibi ſcripſi.⁊ ha bet.xij.q.i.duo ſunt
e ¶ Vigilijs.in qbus clericalis modeſtia de beret ſtudioſius ob ſeruari.đ ſta.mo.cũ ad monaſteriũ.⁊.in refectorio vbi ſepius dixi verbum ſenece. xviij.epl̃a ad lucillũ feſtiuis maxime die bus aīo ipetrādū ē vt tūc a voluptatib⁹ ſolus abſtineat cum illas omnis turba ꝓ cubuerit.
f ¶ Orõni.vide qđ đ oratione dicā ꝟ.ti.ij. c.vno.ad fi.
g ¶ Choreas.dicun tur a choro.chorei ſantes eni in ſuis lu dicris cātilenis ⁊ ſal tibus quodammodo tenēt choꝝ.⁊ de his forte loquitur pſ.xi In circuitu ipij am bulant.⁊ facit de vi. ⁊ hone.cle.cũ deco rem.xvi.q.i.legi.et has euitare debent moniales.ꝟ.e.com. de ſta.mo.c.ij.

officij exeūdo[a] freqnt aues in ſtdū portādo ſeu faciēdo por tari caneſq ſecū ducēdo vena ticos[b] ac qſi nihil ptēdētes de clericali milicia[c] i corona veſti bus ⁊ tõſura[d] dina ēt celebra re aut eis intēſſe nimis ideuo te pſumūt. Nõnulli etiā tā clerici ꝙ laici pſertim i feſtoꝝ certoꝝ vigilijs[e] ⁊ dū i eccl̃is deberēt orõni inſiſtere: nõ ve rēt i ipis earūq cimiterijs cho reas[g] facere diſſolutas ⁊ inter dū canere cātilenas[h] ac inſtas īſolētias[i] ꝑpetrare. ex qb⁹ ec cleſiaꝝ ⁊ cimiterioꝝ violatio nes[k] ihoneſta variaq delicta qnq ſequūt.⁊ eccl̃iaſticū ple rūqꝫ ꝑturbat[l] officium: i diuine maieſtatis offenſā ⁊ aſtātium ſcādalū populoꝝ. In multis īſup eccl̃is cū vaſis veſtimētis ⁊ ceteris ornamētis ad diuinū cultū neceſſariis idecētibus[m] vtiq pēſatis earū facultatibus deſeruit. Ne igit trāſgreſſio nes iualeſcāt[n] h⁹i aliuſq veni ant i exēplū ſacri ꝯcilij appro batõe hoc fieri ꝓhibētes ſan cim⁹ vt illi ad quos id ptinet: ⁊ i eoꝝ ſi vtiqꝫ exēpti nõ ſint negligētiā[o] vl' defectū locorū ordinarij: ſi vero exempti fue rit aut alias circa hoc priuile giati ſupiores[p] ipoꝝ oī negli gentia vel in curia penit⁹ rele gata[q] circa formāda pmiſſa et eoꝝ ſingula corrigēda. necnõ vt i cathedralib⁹ regularibus ⁊ collegiatis eccl̃is horis debi tis[r] deuote pſallat. In aliis vero ꝯuenienter ⁊ debite cele bret diuinum diurnū ⁊ noctur num[s] officiū. ſi dei ⁊ aplice ſe dis idignatiõe euitare volue rit. ſolicitā curēt diligētiā ad hibere ꝯtradictores ꝑ cēſurā ec. dūmõ ad eos illā exercere[t] ptineat. aliiſqꝫ opportunis re mediis ꝯpeſcēdo: faciētes ꝓ ut ad eos ſpectat i his ⁊ aliis q ad diuinū cultū ⁊ moꝝ refor matõē ptinēt. ac eccl̃iaꝝ ⁊ ci miterioꝝ reſpiciūt honeſtatē ſacrorū ſtatuta canonum ad que[v] ſcienda[x] diligēs curēt ad hibere ſtudiū[y] irrefragabilit obſeruari. Idē i eodē

D Ignū[a] ꝓfus ⁊ ꝯgruū[a] arbitrantes ꝙ clerici tā religioſi ꝙ alii[b] cardinalium ſacroſancte ro[c].ec. ac quorum cunqꝫ pontificum[d] gratiam ⁊ cõionem ap.ſe. habētiū[e] com mēſales domeſtici[f] ſe poſſint[g] ipis[h] i diuis officiis[i] coaptāt[k] vt illud ꝙ iidem cardinales ſeu pontifices dicent[l] officiū

dioceſani ſe intromittunt niſi in caſu negligētie. de hoc đ of. or.cum ab eccleſiarum.⁊.c.paſtoralis.
p ¶ Supiores.voluit his caſib⁹ dare dioceſanis delegatam ptātem ſicut fecit.e.com.đ ſup.ne.p.c.vno.de ſta.mo.c.ij.đ reli.do.c.ij.qꝛ ꝓpter.hec multū vſitata nimis pıudicatū fu iſſet priuileg ijs exēp tionis.
q ¶ Relegata.hic ſu ge l'ram ſollicitā dili gentiā adhibere.
r ¶ Debitis.dicebat hoſti.e.ti.c.i.ꝙ pul ſare ⁊ pſallere horas debitis horis ſerua bitur i cathedralib⁹ ⁊ collegiatis eccl̃ijs.
s ¶ Nocturnū.e.tit. dolentes.in fi.
t ¶ Exercere ptineat excludit feias lꝫ pla tas.qđ dic vt đ ma. ⁊ obe.dilecta.đ ma ribus curatis ⁊ q iu riſditioni pſunt.dic vt no.ij.q.i.nemo.đ of.or.cum ab eccl̃ia rum.plenius ꝑ hoſ. in ſum.de ſen.ex.§.ſi quis poſſit excõica re in vlt.col. Io.an.
v ¶ Ad que ſtatuta. Io.an.
x ¶ Scienda.propt mediū hoꝝ triū que pmiſit.ſ.de reforma tione moꝝ nõ ēēt fa cile iura colligere.đ quibus ſciendis hor tat ſed ſufficiat alle gare de vi.⁊ ho.cle. ꝑ totū. Ad primū.e. ti.ꝑ totū.de ꝯſe.di. i.per totū. Ad vi.de cuſto.eu.c.ij.de im mu.ec.ꝑ totū.⁊.e.ti. ꝑ totum.li.vi.
y ¶ Studiū.xx.di. ſi decreta.

b ¶ Cantilenas.xxxvij.di.c.ij.
i ¶ In ſolentias.de of.or.c.i.e.compi.⁊ ibi expoſui.

k ¶ Violationes.in talibus enim facile venire ſolet de ludo ad rixam ex qua ſequi ſolent effuſiones ſanguinis vulnera et homicidia per que loca polluuntur.de conſe.eccle.vel alta. propoſuiſti.⁊ quādo vno polluto pollutum fit reliquum dic vt.e.ti.c.vno.li.vi.
l ¶ Perturbat.vide qđ notaui ⁊ dixi de ap.dilectus.

m ¶ Indecētib⁹.nõ ex imundicia ꝫ quā ꝓuiſum erat.de cu ſto.eu.c.ij.ſed ex vilitate pcij vel eſtimationis ipoꝝ.qđ patet ex eo ꝙ de facultatibus queritur.⁊ de his de conſe.di.i.alta ris palla.⁊.c.vaſa.cum duobus.c.ſe. In fratribus vero mi noribus reprobatur exceſſus circa iſta ornamēta ꝟ.de.v.ſi.
n ¶ Inualeſcāt principijs obſta. exiui v'ſus finē.§.quis ⁊c.vt no.de reſcrip.ad hec.in fi.

o ¶ Negligentiā.argue ꝙ de iuriſditione minorum platorū

5 D Ignum.clerici etiam religioſi domeſtici cõmenſales cardinalium vel epiſcoporum ſe poſſunt illis in diui nis officijs coaptare.

a ¶ Congruum.quaſi conueniens.
b ¶ Alij.cõmenſales domeſtici.quod eſt.ꝟ. Io.an.
c ¶ Romane.non compoſtellane vel rauēnatis.de of.archi pre.c.ij.⁊ dixi de conſti.cum omnes ſuper.iij.glo.
d ¶ Pontificum.electos confirmatos nondum conſecratos non videtur includere.
e ¶ Habentium.ſi.de preſcrip.veniens.⁊ exponitur hoc ver bum.de of.or.ꝙ ſedem in vlti.glo.
f ¶ Domeſtici.de his.de v'bo.ſig.c.fi.li.vi.
g ¶ Poſſint.nõ dic ꝙ teneant.fa.ff.de iudi.non quicquid.
h ¶ Ipſis.cardinalibus vel epis.
i ¶ Officijs.ſi de cibis addidiſſet hoc multum monachis pla cuiſſet per ea que no.xvi.q.i.c.iij.
k ¶ Coaptare.facit.xij.di.illa.⁊ hic iunge finem.
l ¶ Dicēt.ſit gregorianū ambroſianū vl' monachale cuiu'uis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ordinis. Item ſiue dicant de feria vel de feſto.
a Licite dicere. nō. ad q̄onem de monacho p̄lato eccl'ie ſecularis. ꝙ reget illā ſm̄ officiū clericale nō monachale. h placet Jo. xvi. q. i. c. iij. Hoſ. de ſta. mo. i ſum § ſ; nūq̄d abſoluit ⁊ Hoſti. in ſūma ipius ti. § iij. v. ſ; nūq̄d talis. facit de p̄ſcrip. cum olim. S; dices ↄtrium ꝓbari p hanc decre. cu; hic fuerit ↄceſſa ſpālis indulgentia p̄terq̄ ꝙ non licuiſſet. vt dicā i fi. Jo. iſti nō ſunt ꝓpe tuo tranſlati. ſed ille nō habet cōe cū mo. ne. xvi. q. i. ne ꝓ cuiuſlibet
b Indulgem⁹. p̄us g ꝙ nō licebat.

licite[a] dicere valeāt. nec ad id dicēdū aliqđ aliud teneant̄ ſacri approbatiōe concilij īdulgemus[b]. Cle. v. i ↄci. vienēſi.

De baptiſmo ⁊ eius effectu.

PReſēti[c] ꝓhibem⁹ edīcto. neq̄s[d] de cetero ī aulis[e] vel camerꝭ[f] aut alijs priuatis[g] domibus. ſed duntaxat in eccleſijs in quibus ſunt ad hoc fontes ſpecialiter deputati[h] aliquos[i] niſi regum[k] vel principum: quibus valeat ī hoc caſu deferri. liberi[l] extiterint. aut talis neceſſitas[m] emerſerit. propter quam nequeat ad eccleſiam. abſq; periculo[n] propter hoc acceſſus haberi. audeat baptizare Qui aūt ſecus preſumpſerit[o] aut ſuam in hoc preſentiam[p] exhibuerit. taliter per ep̄m ſuum caſtigetur[q] ꝙ alij attētare ſimilia non preſumant[r]. Cle. v. in concil. vienenſi.

c Preſenti. In fontibus eccleſiaꝝ nō in priuatis domib⁹ d; baptiſma cōcedi duos caſus excipit. et tranſgreſſores puniri precepit. exceptio ibi niſi. punitio ibi q̄ autem.
d Nequis. omnes cōprehēdit. nedū eos quibus ex officio competit baptizare vt p̄ſbyteros. de diaconibus di. xciij di. diaconos. Jo. an.
e In aulis. aula dicitur ſala vel ſpacioſum habitaculū cōmuniter quattuor habens alas.
f Cameris. cōcor. de ap. q̄ fronte. ⁊ qđ ibi no. i glo. ſecūda.

g Priuatis domib⁹. bene concor. in auc̄. vt in priua. do. ſacra mini. non fiant. col. v. per totum.
h Deputati. de ma. ⁊ obe. his q̄. de cap. mo. c. ij. ⁊ tales eccleſie dicuntur baptiſmales. de no. op. nunc. c. i. in prin. ⁊ de his. xvi. q. i. de decimis. xiij. q. i § ij. v. decimas. Et quia renaſcimur per baptiſmum dicuntur matrices. de preſcrip. ex tranſmiſſa. ⁊. de ſen. excom. c. i.
i Aliquos. hic iūge lr̄am. ⁊. audeat baptizare.
k Regū. ſiſe de of. dele. c. vi. de p̄ui. ne aliq̄. li. vi. ſ; iura illa loquūt̄ ſolū de regib⁹. hic addit de p̄ncipib⁹ ſic. ⁊. c. cōpil. de teſt. c. i. ⁊ quos hic dicat p̄ncipes dubitat̄. Deus eni princeps dicit̄ Eſa. ix. ibi. Deus fortis. pater futuri ſeculi. princeps pacis. Interdū angelus de ſe dicēs. Joſue. ix. ego ſum princeps exercit⁹. Interdū papa. de conſe. di. i. corpora. Interdū ep̄i. de ma. ⁊ obe. ſiq̄s. vel aliū iudices. Eccleſiaſti. xvij. q. iiij. diffiniuit. in fi. Imperator. de re iu. ad ap̄lice. in p̄n. li. vi Rex de ſacra vnc. c. vno. v. vñ in veteri. de accu. veniens. ↄ elec. innotuit. de bap. maiores. circa fi. xlv. di. de iudeis. vel alius principans populo. de maio. ⁊ obe. omnes. Exodi. xxij principi populi tui non maledices vel loco. de iude. iudei. c. ſequen. ⁊. c. in nōnullis. in fi. de vſur. ↄtro. ⁊. ⁊. de iudeis. c. i. i prin. de here. cum ſm̄. in fi. de homici. pro humani. li. vi. S; ſi ſic large principatus ſumatur pro domino vel dn̄atiōe populi. iā videret̄ ꝙ oīs baroniā hn̄s ſit p̄nceps. ſic ⁊ large oīs regens ꝓuinciam dominiū gentē prolē vel plebē dici poteſt rex. xxiij. q. iiij. duo iſta. Apes etiā ⁊ grues habēt principem. vij. q. i. in apibus. ⁊ diabol⁹ etiā dicit̄ p̄nceps mūdi. Jo. xiiij ⁊ vicioꝝ. de pe. di. ij. princeps. in his multū poſſet inſtari. ſed nō expedit. ⁊ cōponitur princeps. ex primum ⁊ capio. ⁊ dicit̄ quaſi primum capiens locū vel dignitatem. Sunt etiam certe dignitates ſeculares ſpecialiter ſic vocate vt principatus achaie ⁊ his ſil'es. ad illas tn̄ hunc tex. non puto reſtringi. facit de. v. ſig. ↄquis. Eſt aduertendum ꝙ decre. fundamenta. § vt ergo loquens de imperatore rege et principe ſubmittit de marchione duce comite et barone vel alio notabili potētatu. p qđ vr̄ ex ordine ꝙ p̄ceps ſit maior p̄dictis marchione duce. ⁊c̄. ex hoc puto ꝙ principatus hic ſumat̄ ꝓ notabili potētatu merito ↄparādo regie dignitati. facit. c. dec. fundamēta. in fi. Tirānos aūt quib⁹ in italia caſtellatio nunc fauet. includi nō puto. nā vt ait Grego. Tirannus ē ꝓprie q̄ i re publica n̄ iure p̄ncipat̄. ⁊ philoſophus ꝙ ſicut regnū ē rect⁹ p̄ncipatus. ita tirannides ē ꝑuerſū domīniū. de quo ſatis. iiij. ⁊. v. politi. cum ꝙ p̄nceps intendat ad bonum cōmune. tirān⁹ ad ꝓpriū. ꝙ nō ē princeps. Vñ Eſa. xxij. p̄ncepſ ea que digna ſunt principe cogitat abſit ergo ꝙ illos q̄tūcunq; ſit potētatus hec cōſtitutio priuilegiet. ad hoc ↄ reſcp̄. ſi gratioſe in fi. li. vi. ff. de le. i. legata. inutiliter. ij. rñ. non obſtat de here. preſidentes. li. vi. q; illud ſpeciale fauore fidei.
l Liberi. cōprehendit nepotes ex filijs ⁊ alios deſcendētes ff. de v. bo. ſig. liberoꝝ. ſecus ſi dixiſſet filij. Appellatio eni filioꝝ regulariter nō cōprehendit nepotes. iſti. qui va. tu. poſ. in fi. caſualiter ⁊. ff. de. v. bo. ſig. filij. ⁊ ibi de hoc ⁊ qđ dixi cōprehendit nepotes. intellige de deſcendentibus ex filijs maſculis. ff. de ſena. l. liberos. in fi. de penis. vbicunq; lib. vi. videt̄ hoc etiā intelligi poſſe de naturalib⁹ nō de legitimis per predictam. l. liberos. i. rñ. ⁊ per id qđ notat̄ de proba. in preſentia. in prin. prime glo. ⁊ dixi poſt Hoſti. de ſen. excō. ſi vero. § fi. verius videtur illos non comprehendi per lege; cu; legitime. ⁊ per quod ibi no. ff. de ſta. ho. facit inſti. de nup § fi. ff. de in ius vocan. quia ſemper. in auc̄. qui. mo. na. effi. ſui. § fi. col. viij. ⁊ lex liberos. intelligit̄ de naturalib⁹ qui legitimi ſunt. ⁊ ibi no. ad no. in decreta. in preſentia. rñde per not. in. l. ibi alleg. ff. ad trebel. ex facto § ſiquis rogatus. Ad vlt. allega. dic ꝙ quo ad parentum reuerentia; bene habet̄ ratio naturalium tantum. ſed quo ad commodum liberoꝝ vl' honores non. vt in contrarijs.

m Neceſſitas. hic comparantur nobilitas ⁊ neceſſitas. alibi nobilitas ⁊ lr̄atura. de preben. de multa. in fi.

n Periculo. forte pueri baptizandi exiſtentis in mortis articulo. e. ti. c. penultimo. vel deferentium. vt quia eſt hoſtilitas vel locus obſeſſus.

o Preſumpſerit. baptizando in locis talibus.
p Preſentiam. ex propoſito. ⁊. c. compila. de ſta. mo. ne in agro § porro. in fi. ⁊ § ſequenti. ⁊ huic concor. de vita ⁊ honeſtate clericoꝝ clerici. ne clerici vel mo. c. penul. in prin. ⁊ ↄ clādeſtina. deſpon. c. vi. circa finē. ⁊ ↄ vſuris ↄq;. li. vi. ad fi.

q Caſtigetur. arbitrarie. de officio delegati. de cauſis. cum concordantijs.

r Preſumant. ⁊. c. compilatione de officio ordinarij. c. i. cū ſuis concordantijs. licet autem puniatur faciēs. baptiſmi collatio tenet. ex quo enim concurrunt debita materia ⁊ debita forma cum intentione baptizandi valet a quocunq; collatu; de ſumma trinitate. c. i. § ſacramentum. ⁊ in quocunq; loco facit de baptiſ. debitum.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

SI dñm. due ſūt pncipales ptes. In pma ,pemiuz clementis qui expreſſo motiuo ſeruari pcipit conſtitutionē vrbani. In ſcda pdicta ɔſtō. ibi vrban⁹ q̄ ſubdiuidit in titulū ⁊ ,pſam ibi tranſitur⁹. i qua pmittit de corpe xpi ſuaue formoſum ⁊ ,plixū exordium pnci paliter oſtendēs cau ſam inſtitutionis ip̄i us ſacramēti ⁊ ip̄ius effectuz. Secūda ibi licet igit. ponit nar ratio i qua premiſſa multiplici cā celebra tionis feſti corporis chriſti diem ſtatuit q̄ dz celebrari. Tertia ibi ideoq₃. concludit ponēs exhortatiōez de feſto colendo cuz certis indulgentijs ⁊ ħ intēdit. feſtū corpo ris chriſti celebrari debet feria quīta p⁹ octauā penthecoſtes ⁊ certe indulgētie cō ceduntᷣ his qui in fe ſto vel infra octauaz officio vel horis in tererunt.

b Iubemur. pš. vlt. Laudate dominum in ſanctis eius.

De reliq̄js ⁊ veneratōe ſctōꝝ

SI dñm[a] in ſcis ei⁹ laudare iubemur[b] dignū ,pfecto[c] iuſtū ⁊ ſalutare nobis exiſtit vt ſibi in ſui⁹ quo nos quotidie ſpūalit reficit[e] memoriā corporis laudes feſtiue venerationis ⁊ gratias referam⁹. Hac igit ɔſideratione iducti ɔſtōem a bone memorie vrbano[f] papa. iiij. pdeceſſore nřo ſup hoc editam de frm nřoꝝ ɔſilio diſtricte pcipimus[g] obſeruari cui⁹ tenor ſeq̄tur i hec verba. Urbanus eps ſeruu⁹ ſeruoꝝ dei venerabilib⁹ fratribus patriarchis. archiepis. epis. ⁊ alijs eccīaꝝ plat[?]. ⁊c̄. Traſitur⁹ de mundo ad přez ſaluator noſter dominus ieſus xps cum tempus ſue paſſiōis inſtaret ſumpta[h] cena in memoriaz mortis ſue inſtituit[i] ſummum et magnificum ſui corporis ⁊ ſanguinis ſacramentum: corpus i cibuz ⁊ ſanguinem in poculum[k] tribuendo. Nam quotiēs hūc panem manducamus et calicem bibimus: mortez domini annunciam⁹[l]. Inſtitutione quidem huius ſacramenti dixit ipſe apoſtolis[m]. hoc facite in meam commemorationem vt precipuuz ⁊ inſigne memoriale ſui amoris eximij quo nos dilexit eēt nobis hoc precelſū ac venerabile ſacramētū. memoriale inquā mirabile ac ſtupendum delectabile ſuaue tutiſſimum ac ſuper omnia precioſum[n]. in quo innouata ſunt ſigna ⁊ mirabilia[o] immutata in quo habetur omne delectamentum. et omnis ſaporis.

c Profecto. p certe ⁊ eſt ſenſus. ſi laudare iubemur dominum in ſanctis. fortius in ſeipō. ⁊ eſt argumentum a minori ꝺ quo de elec. cum in cunctis. vel quo dicimus. propter vnum quodq₃ tale. ⁊ illud magis.

d In ſui. corporis memoriam quod ſequitur.

e Reficit. de conſe. di. ij. qui manducant in prin.

f Urbano. q̄ fuit natiōe gallic⁹. ⁊ trecen̄. ⁊ paꝝ vixit vltra trienniū in papatu. ⁊ fuit is qui regnū ſicilie ɜ manfredum cōtulit karolo fratri regis francie. vt pz in cronicis.

g Precipimus. lz hoc ,pemiū ſit ſilē illi qđ habetᷣ. ꝫ. e. com pl. de ſepul. dudū. tñ in hoc differunt qꝛ illud in concilio hoc extra ɔciliū. Itē hic ɔſtō vrbani ſolū ſeruari pcipit ibi cōſtō bonifacij innouatᷣ. rō pz qꝛ illa fuit p ɔſtōem būdicti reuocata iſta vero nō reuocata ſed per aliquos non recepta.

h Sumpta cena. rō hui⁹ habetᷣ. de conſe. di. ij. liquido.

i Inſtituit. Matth. xxvi. de conſe. di. ij. panis eſt in altari. de cele. miſ. cum marthe.

k Poculum. facit hec lr̄a q̄ alia ſit tranſſubſtantiatio corporis ⁊ alia ſanguinis. de hoc de conſe. di. ij. cum omne. ⁊ c. comperimus. ⁊ c. quia corpus.

l Annunciamus. i. ad Coꝛ. xi. circa fi.

m Apoſtolis. Luce. xxij. de conſe. di. ij. in xp̄o ſemel. in fi. ⁊ vide quod ibi no.

n Precioſum. xcv. di. ecce. de conſe. di. ij. nihil.

o Mirabilia. qđ optauit. Eccliaſti. xxxvi. c. ibi innouat ſigna ⁊ mutat mirabilia. de his mirabilibus dixi ꝺ celeb. miſ. cum marthe. §. reqſiuiſti. Et nunc aliter tractando dicamus cum theologis. q̄ in hoc ſacramento notatur mirabilis productio. quia de celo nobis productum eſt. ⁊ ad vocem ſacerdotis aperiuntur celi. ⁊c̄. de conſe. di. ij. quid eſt ſanguis. qđ figuratum fuit Exodi. xvi. in prin. Ego pluam vobis panes de celo. Itē no. mirabilis multiplicatio q̄ quotidie conficitᷣ ⁊ ſumitᷣ nec cōſumitᷣ. de ɔſe. di. ij. in xp̄o ſel. ⁊ c. q̄ manducat. ij. qđ figuratū fuit. ij. Regū. vi. circa fi. vbi dꝛ q̄ Dauid ptitus ē in vniuerſum iſraelis multitudinem ſingulis colliridam panis vnam ⁊ aſſaturam bubale carnis vnam. ⁊. iiij. Regū. iiij. in fi. de viginti panibus ſaturati ſūt centum viri. Item mirabilis miniſtratio. qꝛ quo ad effectum. ita p malos vt p bonos miniſtratᷣ. i. q. i. intra catholicam. cū. c. ſe. vſq₃ ad. §. ſed obijcitᷣ de cōſe. di. ij. vtꝫ. qđ figuratū ē. iij. Regū xvij. in prin. vbi dicitur q̄ helie q̄ fugerat ad torrentē corui deferebāt panem ⁊ carnes mane ⁊ veſpere. Item mirabilis confortatio. qꝛ fulcit aīe noſtre ſubſtantiā. et quotidie accipiēdus eſt iſte panis vt quotidie proſit. de cōſe. di. ij. nō iſte panis. et qui de eo manducat in eternum nō deficit c. di. xp̄s panis eſt. ⁊ hoc figuratum fuit. iij. Reg. xix. p⁹ pn. vbi helie fugienti p deſertum viam vni⁹ diei. ⁊ tandez dormienti angelus ad caput eius poſuit panem ſubcinericiū dicēs ſurge ⁊ comede. quem cum comediſſet ambulauit in fortitudine cibi illius. xl. diebus. ⁊. xl. noctibus. Et qui contemnit vel negligit hunc panem ſumere debilitatur ⁊ cadit a virtutibus. de conſe. di. ij. ſi quotiens. ⁊ c. ſi quis intrat. qđ figuratum eſt. i. Reg. xxviij. ad fi. ibi. ſtatimq₃ ſaul cecidit ſup terrā ⁊ robur nō erat in eo quia panem nō comederat illa die. Itē mirabilis mundicia. quia niſi digne ⁊ a dignis ſumatur propinat mortis iudicium. de conſe. di. ij. qui ſcelerate. ⁊ c. timorem. quod tangere voluit pſalmiſta dicēs qui māducatis panem doloris. ⁊ cum bucella quam chriſtus dedit iude introiuit diabolus in eum. de conſe. di. ij. eſca. Itez mirabilis trāſlatio. quia etiam prece iniuſti fit tranſſubſtātiatio virtute ſpiritusſancti. non merito ſacerdotis. i. q. i. cum ſcriptura. quod figuratum fuit in hiſtoria que ibi tangitᷣ de gedeon. Iudi. vi. circa medium. cui precepit angelus q̄ panes azimos et carnes tolleret. ⁊ illa poneret ſup petram. ⁊ extendit angelus ſūmitatem virge quam habebat in manu ⁊ aſcēdit ignis de petra. ⁊ conſumpſit ſacrificium. Item mirabilis tranſmiſſio qꝛ tranſmittitur etiam ad defunctos non ſumme malos nec ſūme bonos. xiij. q. ij. non eſtimemus. ⁊ c. anime. quod figuratum fuit Dañ. vltimo. ad fi. vbi precepit angelus abacuk. q̄ panes ⁊ pulmentum quod ferebat meſſoribus portaret i babylonem danieli poſito in lacu leonum. ⁊ cū neſciret abacuk locum apprehendit illum angelus capillo capitis ſui ⁊ poſuit eum in babylonem ſuper lacum. ⁊ accepit daniel prandiuz ⁊c̄. quedam alia miranda ex inferioribus collige. Io. an.

p Suauitas. Sap. xvi.

q Salutis. de conſe. diſtin. ij. cum omne. in princi. ⁊ c. ſpe-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſuauitas. ipſaq́ꝫ dulcedo dñi ꝺ
guſtatur. in quo vtcꝫ vite ſuf-
fragium ꝯſequimur ⁊ ſalutis.
Hoc ē memoriale dulciſſimū
memoriale ſacratiſſimum me-
moriale ſaluificū. in quo gra-
tam redēptiōis nr̄e recēſemus
memoriā[a]. ī quo a malo retra
himur ⁊ in bono[b] ꝯfortamur ⁊
ad virtutū ⁊ grārū ꝓficim⁹ in
crementa. in quo ꝑfecto ꝓfici
mus ipſi⁹ corꝑali pñtia ſalua-
toris. Alia nāq́ꝫ quoꝝ memori
am agim⁹ ſpū mēteq́ꝫ cōplecti
mur. ſꝫ n̄ ꝓpter hoc realē coꝛ
pſentiā obtinem⁹. ¶ In hac
vero ſacramētali chriſti cōme
moratiōe ieſus chriſt⁹ pñs ſub
alia q̄dē forma[c] in propria ve-
ro ſubſtātia ē nobiſcū. Aſcēſu
rus eni in celū dixit[d] apſtis ⁊ eo
rū ſequacib⁹[e]. ecce ego vobiſ-
cum ſum oīb⁹ diebus vſqꝫ ad
ꝯſumationē ſeculi. benigna ip
ſos promiſſione confortans q̄
remaneret ⁊ eſſet cum eis etiā
preſentia corporali. O digna
et nunq̄ intermittēda memo-
ria in qua mortem noſtram[f] re
colimus mortuam. noſtrūqꝫ
interitum interiſſe. ac lignū vi
uentium[g] ligno crucis affixum
fructum nobis attuliſſe ſalutis
¶ Hec eſt cōmemoratio glo-
rioſa. que fideliū animos re-
plet gaudio ſalutari. ⁊ cum in
fuſiōe leticie deuotiōis lachry
mas[h] ſubminiſtrat. Exultam⁹
nimirum noſtram memorādo
liberationem. ⁊ recolēdo paſ-
ſionem dñicam per quam libe
rati ſumus. vix lachrymas cō
tinemus. ¶ In hac itaqꝫ ſac-
tiſſima cōmemoratiōe adſunt
nobis ſuauitatis gaudium ſi-
mul ⁊ lachryme. quia ⁊ ī ea cō
gaudemus lachrymātes ⁊ la-
chrymamur deuote gauden-
tes letas habēdo lachrymas
et leticiam lachrymantē. nam
et coꝛ ingenti ꝯfuſum gaudio.
dulces ꝑ oculos ſtilat guttas.
O diuini amoris imēſitas. di-
uine pietatis ſupabūdātia. di-
uine affluētia largitatis. dedit
eni nobis dñs oīa que ſubiecit
ſub pedib⁹[i] nr̄is ⁊ ſup vniuer-
ſas terre creaturas ꝯtulit no-
bis dominij principatum. Ex
miniſtris etiaꝫ ſpirituum ſupe
rioꝛū nobilitat ⁊ ſublimat ho-
minis dignitatem. Adminiſtra-
toꝛij[k] nanq́ꝫ ſunt omnes in mi-
niſterium propter eos qui he-
reditatem ſalutis capiunt de-
ſtinati. ⁊ cum tam copioſa fue
rit erga nos eius munificētia
volens adhuc ipſe ī nobis ſu-
am exuberantē charitatem ꝑ-
cipua liberalitate monſtrare.
ſemetipſum[l] nobis exhibuit. ⁊
tranſcendens omnem plenitu
dinem largitatis. omnem mo-
dum dilectionis excedens at-
tribuit ſe in cibum. O ſingula
ris ⁊ admiranda liberalitas.
vbi donatoꝛ venit in donum
et datum eſt idem penitus cuꝫ
datoꝛe[m] q̄ larga ⁊ prodiga lar
gitas. cū tribuit quis ſeipſuꝫ[n]
dedit igitur nobis ſe in pabu-
lum. vt qꝛ ꝑ mortē[o] hō coꝛrue-
rat ⁊ ꝑ cibū ipſe[p] releuaret ad
vitā ce[c]idit hō ꝑ cibum ligni
moꝛtiferū releuatus ē hō per
cibum ligni vitalis. in illo pe-
pendit eſca moꝛtis. in iſto pe-
pendit vite alimentum. illius
eſus meruit leſioneꝫ. iſtius gu
ſtus intulit ſanitatem. guſtus
ſauciauit. ⁊ guſtus ſanauit. vi
de quia vnde vulnus eſt oꝛtū
ꝓdijt ⁊ medela[q] ⁊ vnde moꝛs
ſubijt. exinde vita euenit[r]. de
illo ſiquidem guſtu dicitur[s] q̄-
cunq́ꝫ die comederis moꝛte mo
rieris ¶ De iſto vero legitur[t]
ſi quis comederit ex hoc pane
viuet ineternum. hic eſt cibus
qui plene reficit vere nutrit.
ſummeqꝫ impiguat. non coꝛ-
pus ſed coꝛ. non carnem ſed
animam[v]. non ventrē[x] ſed mē-
tem homini ergo qui ſpiritua-
li alimonia indigebat. ſalua-
toꝛ ipſe miſericoꝛs de nobilio-
ri ⁊ potentioꝛi huius mundi
alimēto pro anime refectione
pia diſpoſitione prouidit de-
cens quoqꝫ liberalitas extitit
et ꝯueniens operatio pietatis
vt verbum dei eternum quod
rōnabilis creature cib⁹ ē ⁊ re
fectō fctū[y] caro ſe rōnabili cre

ctos. in fi. Jo. an.
a ¶ Memoriā. ꝺ cō-
ſe. di. ij. ſemel chriſt⁹
et. c. in chriſto ſemel
b ¶ In bono. ſic de
ſta. mo. cū ad mona-
ſteriū. x̄. prioꝛ.
c ¶ Forma ⁊ quare
hoc. no. de ꝯſe. di. ij.
foꝛte.
d ¶ Dixit Mat. vl.
in fi.
e ¶ Seq̄cib⁹. ꝑ fidē
de ſucceſſoꝛib⁹ apſto
rum no. xij. q. i. vidē
tes.
f ¶ Nram eternam.
g ¶ Et viuificū. ſcili-
cet chriſtum.
h ¶ Lachrymas. ſi.
ij. ad Coꝛinth. vi. de
excel. ꝑ. nis. i. in pñ.
i ¶ Sub pedib⁹ nr̄is
ps. viij. Dñe dñs nr̄.
Et ad heb. ij. vbi di
cit apſts q̄ omia ſub-
mittendo nil dimiſit
nō ſubiectū. ⁊ ꝯcoꝛ.
de maio. ⁊ obe. ſolī-
te circa fi.
k ¶ Adminiſtratoꝛij.
ſumptū ad heb. vi.
capitulo.
l ¶ Semetipſum. ad
Eph. v. Jo. an.
m ¶ Cū datoꝛe. con-
coꝛ. de ꝯſe. di. ij. nec
moyſes. de ſum. tri.
c. i. §. vna. in prin.
n ¶ Seipſum. no. ꝓ
forma ſalutatiōis q̄
q̄s offert ſeipſum. q̄
breuitatis etiā cauſa
multū vtoꝛ. Itē no.
ꝓ theologis q̄ tenēt
q̄ idem opus meri-
toꝛiū laudabili⁹ eſt ī
vouente vel ꝓfeſſo
q̄ꝫ alio. ꝓbāt. qꝛ vo-
uere opus latrie eſt
que ꝑcipua virt⁹ eſt
int̄ moꝛales. op⁹ aūt
nobilioꝛis virtutis ē
meli⁹ ⁊ magis meri-
toꝛiū. ⁊ de latria q̄ ē
cultus ⁊ ſeruit⁹ q̄ ſo
li deo debet. de ꝯſe.
diſ. iij. venerabilis.
Secūdo qꝛ vouens
non ſolum q̄ ad actū
ſed etiā q̄ ad ptātem
ſubijcit ſe deo. vt de
cetero aliud agere n̄
poſſit. q̄ plus dat ſꝫ
Anſhel. li. de ſimili-
tudinib⁹ cuꝫ det fru
ctum ⁊ arboꝛē. q̄ꝫ q̄
dat ſolū fructū. Ter-
tio qꝛ ꝓpē votū im-
mobilit̄ volūtas fir-
matur in bonū. Ad
ꝑfectionē aūt virtu-
tis ꝑtinet aliq̄d age-
re ex volūtate firma
ta in bono. vt patꝫ ꝑ
phm. ij. eth. Et Aug.
Felix neceſſitas que
ad melioꝛa cōpellit
ergo magis merito-
riū. Jo. an.
o ¶ Moꝛtē. clarius
ad ꝓpoſitū dixiſſet.
qꝛ ꝑ cibū in moꝛtem
homo ⁊c.
p ¶ Ipſe homo.
q ¶ Medela. ⁊ ſic ꝺ
cibo dicere poſſum⁹
cib⁹ dānauit q̄ ſalua
uit. vt de muliere c̄ ⁊
et no. de ſacra vn. c.
vno. x̄. ꝑ frontis. ſꝫ
non eſt ideꝫ ſpē vt h
patet. Jo. an.
r ¶ Euenit. ꝯcoꝛ. ꝑſa
tio crucis. vt dixi. ſ.
e. compi. de ſum. tri.
c. i. ſuper x̄bo cruci.
s ¶ De it̄ Gen. ij. cir
ca medium.
t ¶ Legit̄ Joh. vi.
circa fi. de pe. di. ij.
charitas eſt a q̄. Jo.
v ¶ Animam. de of.
oꝛ. int̄ cetera Jo. an.
x ¶ Uentrē. de ꝯſe.
di. ij. vt q̄d paras.
y ¶ Factū caro. Jo.
i. de biga. debitum.
ꝫ ¶ Hō. pō. lxxvij.
Attēdite ppl̄e meus
a ¶ Att. Joh. vi. de
ꝯſe. di. ij. dupliciter.
b ¶ Conformant̄. vi
de q̄ō no. de ꝯſe. di.
ij. nō iſte ⁊ q̄ō no. et
dixi. de iude. etſi iu-
deos.
c ¶ Licet igitur. ſecū
da pars.
d ¶ Freq̄ntet̄. q̄ō ex
multis cauſ̄ ſapia dei
vtile foꝛe ꝑuidit. q̄ō
dic vt de ꝯſe. diſ. ij.
iteratur.
e ¶ Inſaniā. ꝺ q̄buſ
dam illoꝝ erroꝛibus
de ꝯſe. di. ij. cum oē.
f ¶ Confectiōe. q̄ fie-
ri dꝫ ſingulis ānis ⁊
vetus cremari. ꝺ cō
ſe. di. iij. lr̄is. Et pōt
fieri tpe interdicti. ꝺ
ſen. ex. cōm̄. li. vi.
g ¶ Lotionē. Jo. iij.
h ¶ Certā diē. ſ. kal̄.
nouēbꝛis ſic dicti. qꝛ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

non⁹ mēſ inchoādo
a marcio vt inchoa-
bāt antiq̄. q̄ ſoluȝ. x.
mēſes habuerūt vſq̃
ad tps iulij̄ ceſaris ⁊
nume pompilij ⁊ tūc
diſtincto ⁊ correcto
āno ſm curſum ſolis
redeūtis in fi. āni ad
eundē pūctuȝ additi
fuerūt duo mēſes in
pn. āni. ſ. ianuari⁹ et
februari⁹. ⁊ ꝑpt ho-
ras. vi. q̄ ſupererāt.
oportuit ſingul. iiij.
an. addi diē biſextilē
qḋ dicit ḋ ꝟ. ſig. q̄ſi
uit. ⁊ tūc tpis iulius
vocabat q̄ntil. ⁊ au-
guſt⁹ ſextil. q̄ poſtea
a iulio ⁊ auguſto de
noiari fuere vl ꝑpt
ipſoꝝ ortuȝ vel ꝑpt
rem ꝓſpere geſtam.
i ❡ Diuȝ ſctōꝝ. q̄ ita-
lici anſeres deuorāt
qḋ rōni facere ñ de-
berēt. vt eni dic Am
bro. in hexa. v. meri-
to debes anſerib⁹ ro
ma ꝙ regnas dij tui
dormiebāt ⁊ anſereſ
vigilabāt. illis poti⁹
debes ſacrificare q̄
ioui. Cedāt. n. dij ve
ſtri anſerib⁹ a q̄b⁹ ſe
ſentiūt ēē defenſos.
ne ⁊ ipſi ab hoſte ca-
perent. Et Iſido. xij
etymol. galloꝝ aſcen
ſus i capitolio anſe-
ris clāgore dep̄hen-
ſus ē. nullum. n. aial
ita odorē hois ſentit
vt anſer. Io.
k ❡ Corona ad phi
lip. iiij.
l ❡ Reuelatū. h non
credit ſimplicit. aſſe
renti. ḋ here. cū ex in
iūcto. Mihi āt reue
lat ꝙ h feſtū adiūge-
tur ad alia feſta ḋ q̄-
bus i decr. vl. ḋ ſen.
ex. li. vi. ⁊ tūc eadem
ꝯſtitutiōe nōbilia ip
ſi⁹ ꝯſtitutiōis dubia
ſupplico declarari.
m ❡ Feriā q̄ntā. ſ. di
em iouis. ⁊ lȝ ꝓprie
feria ſumat ꝓ feſto.
tñ oēȝ diē vocam⁹ fe
riā. vel a fando. q̄ꝛ q̄
libet die fabat deus
heñ. i. vel q̄ꝛ ſingulis
dieb⁹ fari poſſumus
i diuis vel hūanis. ſi
mi. de ꝟ. ſig. ſi forus

ature carni ⁊ corpi hoi videlȝ
i edulīū largiret. Panē. n. an
geloꝝ mādūcauit hō ⁊ iō ſal
uator ait caro mea vere ē cib⁹
hic panis ſumit. ſed vere non
ꝯſumit. māducat ſed nō tranſ
mutat. q̄ꝛ in edente mīme trāſ
format. ſed ſi digne recipit ſi
bi recipiēs ꝯformat. O excel
lentiſſimū ſacrm. o adorāduȝ
venerandū colēdū glorifican
dū p̄cipuis magnificādū lau
dib⁹ dignis p̄conijs exaltādū
cūctis honorādū ſtudijs. ⁊ de
uotis ꝓſeq̄nduȝ obſequijs. et
ſinceris mētib⁹ retinēdum. O
mēoriale nobiliſſimū intimis
cōmēdādū precordijs firmit
animo alligandū. diligēt reſ
uandū in cordis vtero ⁊ medi
tatiōe ac celebratiōe ſedula re
cenſendū hui⁹ memorialis cō
tinuā debem⁹ celebrare mēo
riam. vt illius cui⁹ ipſum fore
memoriale cognoſcim⁹. ſemp
memores exiſtam⁹ q̄ꝛ cui⁹ do
nū vel mun⁹ freq̄nti⁹ aſpicit.
hui⁹ memoria ſtricti⁹ retinet.
❡ Licet igit hoc memoriale
ſacrm i quotidianis miſſaꝝ ſo
lennijs freq̄ntet. ꝯueniēs tam
arbitramur ⁊ dignuȝ vt de ip
ſo ſemel ſaltē in anno ad ꝯfun
dendā ſpecialit hereticoꝝ pfi
diam ⁊ inſaniā memoria ſolē
nior ⁊ celebrior habeatur. In
die nāq̄ȝ cene dñi. quo die ip
ſe chriſt⁹ hoc inſtituit ſacrm.
vniuerſalis eccleſia ꝓ peniten
tiū recōciliatiōe. ſacri ꝯfectio
ne chryſmatis ad impletionem
mādati circa lotionē pedū et
alijs plurimū occupata plene
vacare ñ p̄t celebratiōi h⁹ ma
ximi ſacri. Hoc eni circa ſctōs
quos ꝑ anni circulum venera
mur. ipſa obſuat eccleſia. vt
q̄uis i letanijs ⁊ miſſis ac alijs
et ipſoꝝ mēoriā ſepi⁹ renoue-
mus. nihilomin⁹ tñ ipſoꝝ na-
talicia certis dieb⁹ ꝑ ānū ſolēni
us recolat feſta ꝓpter hoc eiſ-
dē dieb⁹ ſpālia celebrando. et
q̄ꝛ i his feſtis circa ſolēnitatis de
bitū aliq̄d ꝑ negligētiam. aut
rei familiaris occupationē. aut
alias ex humana fragilitate

omittit ſtatuit ipſa mr eccle-
ſia diē in q̄ generaliter oium
ſctōꝝ cōmēoratio fieret vt in
hac ipſoꝝ celebratiōe cōi. q̄c-
q̄d in ꝓprijs ipſoꝝ feſtiuitati-
bus omiſſuȝ extiterȝ ſolueret.
Potiſſime igit exeq̄ndū ē er-
ga hoc viuificū ſacrm corpis
et ſanguis ieſu chriſti. q̄ ē ſctō
rū oiuȝ glīa ⁊ corona vt feſti-
uitate ac celebritate p̄fulgeat
ſpāli q̄ten⁹ i eo qḋ in alijs miſ
ſarū officijs circa ſolēnitatē ē
forſitā p̄termiſſuȝ deuota dili-
gētia ſuppleat ⁊ fideles feſti-
uitate ipſa inſtāte intra ſe p̄te-
rita mēorātes. id qḋ in ipſ miſ
ſarū ſolēnijs ſecularib⁹ forſan
agēdis implicit aut alias ex
negligētia vel fragilitate hūa
na min⁹ plene geſſerit. tūc attē
te i hūilitate ſpūs ⁊ animi pu-
ritate reſtaurēt. Intelleximus
aūt olim dū in minori cēm⁹ offi
cio ꝯſtituti ꝙ fuerat q̄buſdam
catholicis diuit⁹ reuelatū feſtuȝ
hmōi generaliter i ecclia cele-
brādū. Nos itaq̄ȝ ad corro-
borationē ⁊ exaltationē catho
lice fidei digne ac rōnabiliter
duxim⁹ ſtatuēdū. vt ḋ tāto ſa
cramēto p̄ter quotidianā me-
moriā quā ḋ ipſo facit eccleſia
ſolēnior ⁊ ſpālior ānuatī mēo
ria celebret. certū ad hoc deſi
gnātes ⁊ deſcribētes diē. vi-
delicet feriā q̄ntā ꝓximā p⁹
octauam pētecoſtes vt i ipſa
q̄nta feria deuote turbe fideli-
um ꝓpter hoc ad eccleſias af-
fectuoſe ꝯcurrāt ⁊ tā clerici q̄
ppli gaudētes i cātica laudū
ſurgant. tūc eni oium corda ⁊
vota ora ⁊ labia hymnos per
ſoluāt leticie ſalutaris. tūc pſal
lat fides. ſpes trepudiet. exul-
tet charitas. deuotio plaudat
iubilet chorus. puritas iocun
detur. tunc ſinguli alacri ani-
mo pronaq̄ȝ voluntate conue
niant. ſua ſtudia laudabiliter
exequendo tanti feſti ſolennia
celebrantes. vt vtinā ad chri-
ſti ſeruitiū ſic ei⁹ fideles ardor
inflāmet vt ꝑ hec ⁊ alia ꝓficiē
tib⁹ ipſ. meritoꝝ cumul⁹ apḋ
eū. q̄ ſe dedit pro eis in p̄ciuȝ

n ❡ Proximā. intel-
ligebat. ff. de ꝟ. ob.
eum q̄ kalendis.
o ❡ Octauā. ꝯ. de fe-
ri. capellan⁹. illud q̄
ad officij celebratio-
nē. h q̄ ad dierū nūe-
rū. ⁊ ꝯcor. e. ti. c. ij. ḋ
re. in int. corā in fi.
p ❡ pētecoſtes. ſic
ḋr a pēta qḋ eſt q̄nq̄
fa. de deci. c. i. in fi. ⁊
qḋ ibi no. ⁊ coſte de-
cem q̄ꝛ q̄nq̄es deceȝ
dies ſunt int feſtū re
ſurrectiōis ⁊ pēteco.
cōputato vtroq̄ fe-
ſto. ⁊ q̄dā declinant
pētecoſte coſtes. alij
ꝟo h pētecoſte inde-
clinabile.
q ❡ Cātica. ad eph. v
r ❡ hymnos. hi ſunt
cātica laudis ſic thre
ni cātica lamētatiōis
vt ſcripſi de imu. cc.
non minus.
s ❡ plaudat q̄ſi ma
nus iungat.
t ❡ Iubilet. qḋ ē cā-
tare voce q̄dā ꝯfuſa
p̄ gaudio. vñ dicit q̄
dā ꝙ iubilus ē gau-
diū qḋ verb explica
ri ñ p̄t. nec tñ penit⁹
reticeri.
v ❡ In p̄ciū. i. Cor.
vi. i fi. ibi empti eſtis
p̄cio mag. Io. an.
x ❡ In p̄miū. Tob.
iiij. poſt prin.
y ❡ Largitionē. lxx
vi. di. frēm. ḋ tripli-
ci elemoſyna. xlv. di
ſtin. tria. ſȝ alit p⁹ ho
ſtieñ. in ſum. ḋ penis
§ q̄s ſit effect⁹. ꝟ.
elemoſyna. ḋ tē. or.
§ ⁊ cui ſub § ſeptia
ȝ ❡ Attētas ⁊ ſedu-
las. i. ꝯtinuas vel aſ
ſiduas.
a ❡ Orōnes de orō-
ne tractauit hoſt. in
ſum. ḋ p̄cis § q̄s ſit
effectus. ꝟ. carnis
aūt maceratio. Sed
pleni⁹ ꝑ modū ſūme
videam⁹ q̄d ſit orō.
vñ dicat. q̄ ſit ei⁹ di-
uiſio. ad quē ſit por-
rigēda. ꝑ quē. ad q̄d
q̄lit vbi ⁊ q̄s ſit eius
effectus. De primo.
Orō ſm Augu. li. de
verb dñi. eſt q̄dā pe-
titio. Alibi dicit ꝙ ē
pi⁹ mētis affect⁹ di-

Nō hac sūmā
Jo an de oracōe

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rectus i deū. ⁊ plerūq; ne pigriteť in vocē ꝓrūpēs h̄ colligiť
de ꝯſe. di. i. q̄n aūt. Uel oro ē ꝯgeries vocū in deū tendētium
ad aliq̄d impetrādū. Et ſm̄ Dama. eſt aſcēſus intellect⁹ in de
um. vel petitio decētiū a deo. xx. di. c. ſi. Ad ſecūdū dic ꝙ ꝺ;
ſm̄ Caſſio. Yſido. ⁊ Ber. q̄ſi oris rō. vt. ſ. rōnabile petať. ali
as ñ eēt oro. ſi. ꝺ re.
ec. ñ ali. c. ſi ꝺ; ꝑ h̄ vi
deť ꝙ debeat eē vo
calis. de q̄ dicā ſub
vij. mēbro. De tertio
ſciēdū ꝙ Caſſia. poſt
apłm. i. ad Timoth.
ij. hāc diuidit i q̄rtu
or ſpēs. In obſecra
tionē q̄ q̄s cōpūctus
ꝓ cōmiſſis veniā de
pcať. Orōnē ꝑ quā
fit aſcēſus intellect⁹
i deū. vel ꝑ quā ali
q̄d deo voueť vel of
ferť. Poſtulationem
quā ꝯſtitut⁹ in ſpūs
feruore ꝓ alijs ſolet
emittere. Grāᵹ actī
onē quā mēs deo re
fert ꝑ exceſſū ineffa
bilē recolēdo p̄terita dei bñficia. vel ꝯtēplādo p̄ntia. vel pro
ſpiciēdo futura iā ꝑpata dilectis. Btūs Ber. in q̄dā ſermōe
dicit. ꝙ obſecratiōes fiūt affectu verecūdo. orōnes puro. po
ſtulatiōes amplo. grāᵹ actiōes deuoto. De q̄rto dic ꝙ porri
gēda ē ad deū. Matth. vi. Cū oraueritis dicite. Pr̄ nr̄ ⁊c̄. Ad
ſctōs aūt porrigi p̄t nō tanq̄ ꝑ ipſos implēda. ſed vt p̄cib⁹ et
meritis ipſoᵹ exaudiať a deo. patet h̄ ex mō orādi q̄ vtiť ec
cleſia. ad chriſtū. n. nō dicit ora ꝓ nob̄. ſ; audi nos vel miſere
re nob̄. ad ſctīm dicit ora ꝓ nob̄. Et tenēt theologi ꝙ ſcti orō
nes nr̄as cognoſcūt. vnuſq̄ſq; eni btōs tm̄ in eēntia dei videt
q̄ntū pfectio btitudis req̄rit. h̄ aūt req̄riť ad pfectionē btitu
dinis vt hō habeat q̄cq̄d velit. nec velit aliq̄d inordinatū. ſed
recta volūtate q̄libet cognoſcere vult q̄ ad deū ptinet. ḡ etiā
ſancti cū eis nulla rectitudo deſit h̄ volūt. oportet igiť ꝙ vo
ta hominū orōnes ⁊ deuotiōes in v̄bo cogſcāt. Nā ad eoᵹ
gloriā ptinet ꝙ auxiliū egētib⁹ p̄beāt ad ſalutē. Si eni dei co
operatores efficiūť ⁊ ſi dicis ſolus ds̄ cognitor ē cordiū. ꝺ ſi.
tua. in fi. cū ꝯcor. ſ; orō ꝯſiſtit i corde. ḡ ⁊c̄. Rñdeo ꝙ cordiū
cogitatiōes ſolus ds̄ nouit ꝑ ſeipſum. ſ; tm̄ alij cogſcere p̄nt
q̄ntū eis reuelať vel ꝑ viſionē verbi vel alio mō. Cōcedēdū ḡ ꝙ
orōnes q̄s ad ſctōs verbo vel corde dirigim⁹. deo mānifeſtan
te cogſcūt. De q̄nto dic ꝙ porrigēda ē ꝑ bñ diſpoſitū ꝯtritū et
penitētē. Nā cū his q̄ diſplicet ⁊c̄. iij. q. vij. iudicet. xlix. di. §.
i. vbi etiā no. an orōnes maloᵹ ꝓſint his ꝓ q̄b⁹ orāt. cōpetit
aūt orare etiā ſumme pfectis vt dicā. j. de here. ad nr̄m. x̄. ij.
De h̄ aūt dubitať an exaudiet ds̄ pctōres orantes. ar. ꝙ ſic. i.
q. i. ipſi. ⁊. e. q. ſi q̄s inq̄t. x̄. ad h̄ oīa. ⁊. c. ſacroſctā. Dic Tho.
ꝙ ſi pctōr petit aliq̄d inq̄ntū pctōr. i. ſm̄ deſideriū pcti. nō au
diť a deo ex miſicordia ſ; q̄nq; exaudiť ad vindictā. dū pmit
tiť ampli⁹ ruere in pctā. Un̄ ſm̄ Aug. ds̄ q̄dā negat ꝓpicius
q̄ ꝯcedit irat⁹. S; ſi pctōris orō ꝓcedit ex deſiderio bone na
ture. de⁹ exaudit. nō q̄ſi ex iuſticia. q; talis nō mereť ſ; ex pu
ra miſicordia. ſi tm̄ alia i orōne ꝯcurrāt de q̄b⁹ j. diceť. De ſe
xto ſciēdū ꝙ orare debem⁹ p̄ncipalit ſalutifera. Matth. vi.
Primū querite regnū dei ⁊ iuſticiā ei⁹. Et licet vale. li. vij. c. ij
dicat ꝙ ſocra. q̄ſi q̄ddā hūane ſapie terreſtre oraclū nihil vl
tra petēdū a dijs imortalib⁹ arbitrabať q̄ vt bona tribuerēt
Patet tm̄ ex orōne dñica ꝙ etiā aliq̄d determiate petere poſ
ſum⁹. vñ Aug. ad ꝓbā dicit ꝙ ad deū id licet orare qꝺ lic; de
ſiderare. dicēs ꝙ orō dñica oñdit etiā tpalia a deo peti poſſe
dū dicit Panē nr̄m q̄tidianū ⁊c̄. tenent ḡ theologi. ꝙ tpalia a
deo orādo petere poſſum⁹. ñ vt finē ꝯſtituam⁹ in illis. ſed vt

tribuitq; ſe ipſis i pabulū. tan
dē; p⁹ hui⁹ vite decurſū eis ſe
in ꝑpetuū largiať. Ideoq; vni
uerſitatē vr̄am monem⁹ ⁊ hor
tamur i dño. ⁊ ꝑ ap. ſcripta in
virtute ſctē obediētie diſtricte
p̄cipiēdo mādam⁹. i remiſſio
nē peccaminū iniūgētes. q̄te
nus tā excelſū ⁊ tā gl'ioſū fe
ſtū p̄dicta. v. feria ſingul' ānis
deuote ac ſolēnit celebretis. et
faciatis ſtudioſe ꝑ vniuerſas ec
cleſias ciuitatū vr̄aᵹ ⁊ dioce.
celebrari. ſubditos vr̄os i dñi
ca dictā. v. feriā ꝓxie p̄ce. ſalu
tarib⁹ monitis ſolicite ꝑ vos et
ꝑ alios exhortātes. vt ꝑ verā
et purā ꝯfeſſionē. elemoſynaᵹ
largitionē attētas ⁊ ſedulas
orōnes ⁊ alia ꝺuotiōis ⁊ pie
tatis opa taliter ſe ſtudeāt ꝑpa
re ꝙ hui⁹ p̄cioſiſſimi ſacri me
reantur fieri ꝑticipes illa die.
poſſintq; ipſū ſuſcipe reuereť.
ac ei⁹ virtute augmētū ꝯſequi
grāᵹ. Nos. n. chriſti fideles
ad colēdū tm̄ feſtū ⁊ celebran
dū donis volētes ſpūalib⁹ aīa

ſint admīcula btitudis ꝯſeq̄nde vt. ſ. q̄ſi inſtrumētalit nob̄ de
ſeruiāt ad ſuſtētationē vite corꝑalis exercēde ad act⁹ virtuo
ſos. ſa. i. q. iij. ſi q̄s obiecit. ⁊ qꝺ dixi de reg. Io. i oppo. ſcda
De ſeptio. ſcias ꝙ ho. in p̄. x̄. ponit. xiiij. q̄ req̄rūť in orōne. ſ.
ꝙ ſit fidelis ſecura hūilis diſcreta deuota verecūda ſecreta
pura lachrymoſa at
tēta cōmūis feruida
oꝑoſa ⁊ aſſidua. S;
tu q̄ntū ad p̄ns mē
brū ptinet breuit dic
ꝙ modus orādi req̄
rit hūiliationem cor
poris. deuotionē cor
dis. attētionē ⁊ bre
uiloquiū. De primo
Eccī. xxxv. Orō hūi
liātis ſe penetrbit nu
bes de ele. vbi picu
lū. §. pe. li. vi. ⁊ Cyp
anus li. ꝺ orōne dñi
ca. Sit orātib⁹ ſmo
cū diſciplina q̄etē cō
tineňs ⁊ pudorē incur
uatio tamē vel cor
poris hūiliatio ñ re
fectiōis ſ; deuotiōis
obtētu fieri d; vt dicit Caſſia. ⁊ fa. viij. q. i. ſciēdū. C. de his q̄
ſpō. mu. ſub. l. i. ⁊. ij. ⁊ de ſecūdo ꝓbať de vo. magiſ. circa fi.
et p̄di. dec. vbi piculū. §. pe. Et Aug. Nil ꝓdeſt ſtrepit⁹ labio
rū ſi mutū eſt cor. Et Greg. i mora. veracit eſt orare amaros i
cōpūctiōe gemit⁹ ñ verba cōpoſita reſonare. ⁊ ibidē. aīarum
verba ſunt ipſa deſideria. in q̄b⁹ tanto q̄s min⁹ clamat. q̄nto
min⁹ deſiderat. De tertio patet h̄ ⁊ de ꝯſe. di. v. nunq;. in p̄n.
et Cypria. nil aliud cogitet anim⁹ q̄ id ſolū qꝺ p̄cať. de ꝯſe.
di. i. q̄n aūt. ⁊ dicit Greg. ꝙ illā orōnē de⁹ ñ audit cui ille qui
orat ñ attēdit. dicūt tm̄ theo. ꝙ h̄ intelligēdū q̄n attētio nullo
mō orōni ꝯiūgiť. ñ eni req̄riť ꝙ attētio ſp maneat i orōne ac
tus ꝑ eētiā. vñ ps̄. xxxvi. Cor meū dereliq̄t me. ſatis eni ē
ꝙ maneat ꝑ virtutē. qꝺ eſt q̄n cū bona intētiōe q̄s ad orōnes
accedit. etſi in ꝓſecutiōe mēs ad alia rapiať. Sp eni p̄me intē
tionis vis ꝑmanet. niſi tāta ſit euagatio ꝙ attētio oīno depeat
et tūc loc⁹ eēt ei qꝺ dicit cypria. li. de orōne dñica. quō audi
ri te a deo poſtulas. cū ipſe te nō audias. ⁊. b. Ber. cauſamur
nob̄ deeē grām. ſ; iuſti⁹ ipſa grā ꝯq̄riť nōnullos deeſſe ſibi
Et Caſſia. nunq; orat quiſq̄s etiā flexis genib⁹ ſi vagatiōe di
ſtrahiť. ⁊ fa. qꝺ de officijs ſcripſi de cele. miſ. dolētes. De q̄r
ta Mat. vi. Cū oraueritis nolite multū loq̄ ⁊c̄. fa. de ꝯſe. diſ.
vi. ñ mediocriť. ⁊ vide qꝺ no. ꝺ eta. ⁊ q̄li. c. pe. i vl. glo. Nec
tñ putas breuiloquiū eē de nccītate orōnis. Nā orō ñ ſolum
ſm̄ ſuā cām q̄ eſt deſideriū charitatis ſed etiā ſm̄ ſeipſam p̄t
eē diuturna. Nā ⁊ de chriſto legim⁹ ꝙ ꝑnoctauit orādo Lu.
vi. ⁊ ꝙ ꝓlixi⁹ orauit Lu. xxij. Itē d; Lu. xviij. in p̄n. oportet
ſp orare ⁊ ñ deficere. fa. lxxvi. di. noſſe. ibi orōni ꝑnoctāť in
ſtetim⁹. S; q; vt dicit Aug. ad ꝓbā. multū loq̄ in orādo ē rē
neceſſariā ſupfluis agere verb̄. cū plerūq; h̄ negotiū plus ge
mitib⁹ q̄ ſermōib⁹ agať. iō monem̄ ad breuiloquiū. Nam vt
dicūt ſancti freq̄ns ⁊ breuis d; eē orō. ne imorātib⁹ nob̄ ali
ud cordi nr̄o inſerat inimicus. S; dubitať an orō debeat eſſe
vocalis. qꝺ videť ps̄. iij. ⁊. lxxvi. Uoce mea ad do. cla. vo.
mea ad. Cōtra orō deo porrigiť vt eſt dictū. ſ; de⁹ cordis lo
cutionē cognoſcit. fruſtra igiť vox oriſ adiūgiť. fa. xxxvij. di.
ſedulo. Dicūt theo. ꝙ cōis orō q̄ fit ꝑ miſtros eccleſie. xij. q. i.
duo ſunt. in p̄n. in ꝑſonā toti⁹ ppli. vt inoteſcat ei ꝓ q̄ fit me
rito ex inſtitutiōe d; eē vocaľ. S; ſinglaris quam q̄s ꝓ ſe vel
alio porrigit de nccītate ñ eſt vocaľ. Adiūgiť tñ vox triplici
rōne. Primo ad excitādā interiorē deuotionē verb̄ eni ⁊ ſig
nis noſipſos interi⁹ excitam⁹ ad ſctīm deſideriū augendū. vt
dicit Aug. ad ꝓbā. Scdō ad redditionē debiti. ſ. vt ſeruiant

orans deo ſm ſe totū. ſ. corde ⁊ corpe. de ꝯſ. di. v. nunꝗ. Tertio ex q̄dā redūdātia ab aīa in corpꝰ ex vehemēti affectione. Vñ pſ. xv. Letatū eſt cor meū ⁊ exultauit lingua mea. De octauo patet Mat. vi. ibi. Cū oraueris intra cubiculum tuū. ⁊ clauſo oſtio ora patrē tuū in abſcōdito. Et vt dicit Caſſianus intra cubiculū oramus cū a cogitationū ⁊ ſollicitudinum ſtrepitu corde remoto ſecrete ac familiariter p̄ces nr̄as ſoli deo referamꝰ. ⁊ fa. q̄d no. xli. di. ꝑſimoniam. Et Aug. de ſermone dñi. videri ab hoībꝰ nō eſt nefas. ſꝫ id agere vt ab hoībꝰ videaris. recipit eñ ille mercedē ſuā. de pe. di. iij. cauendum. Orōnes etiā p̄ncipaliter ſunt i eccleſia faciende. de pur. poſt par. c. vno. de imuñ. eccle. decet. li. vi. ⁊ e. compila. de cele. miſ. c. i. Sed vt dicit beatus Berñ. li. meditationū. Ubicunꝗ fueris infra temetipſū ora. ſi longe fueris ab oratorio non queras locum. qm̄ ipſe locus es. Videt̄ quibuſdā ꝙ fieri debeat ad orientē. ſed cū deus ſit vbiꝗ. ad omnem partē poſſumꝰ ad eum orare. eque tñ oramꝰ ⁊ miſſe ſacrificiū facimꝰ verſus orientem. de h̄. xi. di. eccleſiaſticarū. De vltimo dicendū ꝙ orōnis effectus eſt duplex: habet enim virtutem merēdi ⁊ impetrādi. primū duplicit̄. Primo q: vitatur ꝑ eā temptatio. Hiero. ſuper Mat. xiiij. In temptationem intrat qui orare negligit. Et Aug. Oratio eſt orāti p̄ſidiū aduerſario incendiū. angelis ſolatiū. deo gratū ſacrificiū. Nā p̄ncipalit̄ valet ꝯ vicia ſpūalia. Vñ Hiero. ſup Mat. xvij. ibi Hoc genus demoniorū non eijcit̄ niſi in oratione ⁊ ieiunio. q̄d etiā habet̄ Mat. ix. dicit ſic. Non ſanat oculū q̄d ſanat calcaneum. Ieiunio ſanant̄ peſtes corpis. orōne xp̄o ſanant̄ peſtes mentis. Secūdo quia ꝓcedit ex radice charitatiſ. penes quā ꝯſiſtit oē meritū. ⁊ eſt fons viuus ⁊c̄. de pe. di. ij. charitas. ij. de regula. licet. in fi. De virtute impetrandi ꝓbatur. xxiiij. q. viij. in qualibet. ⁊ e. compila. de elc. ne romani. in fi. Mat. xi. Quodcūꝗ orātes petitis credite quia accipietis. Vñ ꝑ orōnem reuelant̄ ſecreta diuina. viij. q. i. ſi ergo. Boetius dicit Non fruſtra in deo ſpes ponit̄. Preces eñ que recte ſunt inefficaces eſſe non pñt. Et beatus Berñ. li. meditatio. Ex duobus vnū indubitant̄ ſperare debemꝰ. aut dabit nobis quod petimus. aut quod nouit eſſe vtilius. Et Aug. li. ſententiarū proſperi dicit ꝙ orans mīſicordit̄ auditur ⁊ mīſicordit̄ non auditur. Quid eñ infirmo ſit vtile magis nouit medicus ꝗ̄ egrotus. De his Ualerius. li. vij. c. ij. dicit. ꝙ vocis ſepe expetimꝰ q̄d nō impetraſſe melius foret. Et ponit exempla dicens. Diuitias appetis que multis fuerunt exitio. Honores ꝯcupiſcis qui ꝗ̄ plures peſſundederūt. regna tecū ipſa voluis quorum exitus ſepe numero miſerabiles cernunt̄. ſplendidis coniugijs manus inijcis ad hoc vt aliquando illuſtrēt iſta nonnunꝗ̄ funditus domos euertunt. Suadet ergo celeſti arbitrio nos ſubmitti effectu orationis. ſumus in italia nuper experti. quando enim cum verſibus illis exurgat deus ⁊c̄. cepit eccleſia contra rebelles orare. perempti ⁊ exterminati ſunt quaſi ſubito. qui cenſura eccleſiaſtica ⁊ armis bellicis iam dudū domari non potuere bene facit. xxxvi. diſ. c. vl. vbi dicitur ꝙ orante moyſe vincebat populus. vincebat̄ autem dum dimittebat manus. ⁊ vide Hoſtieñ. in ſum. de remiſ. §. ad quid valent. ꝯ. fateor vbi ponit exempla de daniele moyſe ⁊ dauid orantibus. Sed qui legent tripitam hiſtoriā Aug. floraceñ. helimandū. rufinū. ⁊ hiſtoriographos. inuenient ꝙ theodoſius imperator ſenior ſuis orationibꝰ miraculoſam victoriam obtinuit contra Eugenium ⁊ Arbogaſten. quorum exercitus iacula vehemētiſſimus ventus retorquebat in ipſos. ⁊ iacula partis theodoſij cum maiori fortitudine vltra menſuram humani ictus impingebat in illos. ⁊ hoc voluit ipſe Claudianꝰ poeta qui tunc florebat dicens. O nimium dilecte deo cui militat ether. Et ꝯiurati veniūt ad claſſica vēti. hoc autem obtinuit ipſiꝰ theodoſij oratio que talis fuiſſe legitur. Omnipotens deus tu noſti ꝙ i nomine chriſti filij tui vltionis iuſte vt puto prelia ſuſcepi. ſin aliter in me vindica. ſi xp̄o cum iuſta cauſa ⁊ in te cōfiſus huc veni porrige dexteram tuis. ne forte dicant gentes vbi ē deꝰ eorum. concord. huic fi. de vo. magne poſt pn. ⁊ huic gl. ſit finis. de cuius prolixitate ſum excuſabilis. tum quia in orationis ſuffragio ſperans ſum effectum illius expertus in aſſequēdis proſperis ⁊ euitandis vel ſaltem tꝑandis aduerſis. tum quia ſm materiam deberet eſſe prolixior. etſi per iſta non ſatiſfeci. excuſet coequatio textuali. de hoc Archidia. de imu. eccle. decet. li. vi. ⁊ per eum. i. q. i. dictum. Io. an.

re oībꝰ vere pēitētibus ⁊ ꝯfeſſis[a] q̄ matutinali officio feſti eiuſdē in eccliā[b] in qua idē celebrabit̄ interfuerit cētū[c] q̄ vero miſſe totidē. q̄ aūt i primis[d] ipſiꝰ feſti veſpis interfuerit ſimiliter cētū. q̄ vero i ſcd̄is totidē[e]. Illis vero q̄ prime tertie ⁊ ſexte none ac cōpletorij officijs interfuerit. ꝓ qualibꝫ horarū ipſarū. xl[f]. Illis autē q̄ ꝑ octauas illiꝰ feſti matutinalibꝰ veſpertinis miſſe ac p̄dictarū horarū officijs[g] interfuerit cētū dies ſingulis octauarū ipſarū diebꝰ. de oīpotētis dei miſericordia ac btōrū aplōrū eiꝰ petri et pauli auctē ꝯfiſi d̄ iniūctis[h] ſibi penitētijs relaxamus. ¶ Clemens q̄ntus in ꝯcil̄. vienenſi.

De immunitate eccleſiarum.

QUoniā[i] ex ꝯſtōe bonifacij pa. viij. p̄. n. q̄ incipit clericis[k] laicos. et ex declaratione[l]

a ¶ Confeſſis. Quis eſt hic ⁊ laudabimꝰ illū. Ecci. xxxi. Has ergo remiſſiones quibus pauci participant amare interpretari nec decet nec expedit. vt dixi. de pe. ⁊ remiſ. ꝙ autem.

b ¶ In eccleſia. per hanc litteram que habetur etiam. ⁊. pte proxima in fine patet ꝙ non ſufficit intereſſe horiſ extra eccleſiam. quod intelligo etiam ſi dicantur in priuato oratorio. de quo de conſe. di. i. concedimus. ⁊ c. vnicuiꝗ. ⁊ c. ſi quis. ext̄ de cenſi. c. fi.

c ¶ Centum. dies quod eſt. ꝑ.

d ¶ Primis. facit ad no. de ſen. excom. c. vlti. §. in feſtiuitatibus. li. vi. in. i. glo. ⁊ quod d̄ completorio ſequit̄ facit. cōtra.

e ¶ Totidem. argue ꝓ equandis diſtributiōibꝰ in his tribus horis. matutino. miſſa. ⁊ veſpere. Item argue ꝙ vbi in illis horis dantur decem. in alijs dari debent quattuor. vide q̄d dixi. ⁊. e. compila. de eta. ⁊ quali. vt hi qui. ad fi.

f ¶ Quadraginta. ⁊ ſic ducentos.

g ¶ Officijs. omnibus quo ad dies octaue. nec puto ꝙ h̄ fiat diſtributio vt partem habeat qui certis intereſt.

h ¶ De iniūctis. vide quod ſcripſi de pe. ⁊ remiſ. cum ex eo.

i QUoniam ex ꝯſtitutione. Caſus reuocat ⁊ pro infectis vult haberi decretalem clericis. e. ti. li. vi. cū ſuis declarationibꝰ. ⁊ premittit reuocationis cauſam. ſecundo reuocat ibi nos de conſilio. tertio ſeruari precipit ius antiquum. ibi volentes. ⁊ fuit iſta de primis ꝯſtitutionibus clementis editis a principio ꝓmotionis ſue. ⁊ incipiebat paſtoralis. cuius decidit exordium. poſt quod ſequebat̄ ſane quoniam ⁊c̄. ⁊ rex francie qui fuit paſſiua cauſa ꝯſtitutionis. fuit actiua cā reuocatiōis. vt ſic ꝯueniat d̄ re. iu. c. i.

k ¶ Clericis. e. ti. li. vi.

l ¶ Declaratione. declarauerat eñ Bñdictus i ſua extraua. que incipit ꝙ olim. illam quo ad ſui penas extendi ſolum ad exigentes vel dantes in exigēdo auxilium conſilium vel fauorem ita ꝙ pene locum non haberent in ſoluentibus vel recipientibus a ſponte ſoluentibus.

ſeu declaratiõib⁹[m]. Ex illa p⁹modũ ſubſecuti nõnulla ſcandala magna ꝑicula ⁊ incõmoda grauia ſunt ſecuta. ⁊ ãplioꝛa ſeq̃. niſi celeri[a] remedio ſuccurrat͛. p̄ſumit͛ veriſimiliter in futurũ. Nos ꝟ̄ ꝯſilio fratꝝ noſtroꝝ ꝯſtitutionẽ ⁊ declarationẽ ſeu declaratiões p̄dictas ⁊ q̇cq̇d ex eis ſecutum eſt vel ob[b] eas penit⁹ reuocam⁹ ⁊ eas haberi volum⁹ ꝓ infectis[c]. Volentes ⁊ firmit͛ ſtatuẽtes illo[d] ꝯtra[e] quoſcũq; laicos exigẽtes ſeu extoꝛq̃ntes ab eccleſiis eccleſiaſticiſq; ꝑſonis tallias ſeu collectas aut exactiões quaſcunq;[f] ⁊ ꝯtra dãtes[g] ad id faciendũ ꝯſiliũ auxiliũ vl' fauorẽ[h] necnõ ⁊ circa p̄ſtãdas ſubuentiões laicis ab eccleſiaꝝ p̄latis ac aliis viris eccleſiaſticis inuiolabiliter obſ͛uari. q̇d ſuꝑ his a p̄de.[i] in lateranẽ. ⁊ generalibus ꝯciliis[k] q̃ nos ſub obteſtatiõe diui iudicii p̄cepim⁹ obſ͛uari diſtricte. ſalubriter ẽ ꝓuiſum. Cle. v. in ꝯcil. vienen̄.

De ꝯſanguinitate ⁊ affinitate[l]

Nos[m] qui diuino timoꝛe[n] poſtpoſito in ſuarum periculũ aiaꝝ ſcienter[o] in gradib⁹ ꝯſanguinitatis vel affinitatis ꝯſtitutiõe canonica[p] interdictis[q] aut cũ monialib⁹ ꝯtrahere[r] matrimonialit͛[s] non verẽtur. nec non religioſos[t] ⁊ moniales[v] ac clericos i ſacris[x] oꝛdinibus cõſtitutos m̄rimonia ꝯtrahẽtes[y] refrenare metu pene ab hmõi

m Declaratiõibus. dicebant͛ ⁊ alie ꝓceſſiſſe ⁊ ideo ad omẽ dubium tollendum plurali vtitur.
a Celeri. ꝯcoꝛ. de accu. c. fi. §. e. comp. ꝟ̄ iureiu. rõni. in p̄n.
b Ob eas. ꝯcoꝛ. de elec. qualiter. in fi.
c Pro infectis. ꝑ h̄ puto ꝙ excõicat⁹ ex iurib⁹ illi⁹ ꝯſtitutiõis abſolutiõe non egeat. ⁊ vide q̃nta ẽ papal' p̄tãs circa ea que ſimplicit͛ ſunt de iure poſitiuo. q̄ꝛ reuocat illa vt ex tunc et facit ad ea q̃ ſcrip. ſi q̃ fi. ſint le. ꝑ venerabilẽ. ſuꝑ glo. ii.
d Illud inuiolabiliter obſ͛uari q̇d ẽ. ꝯ̄.
e Contra q̄ſcũq; ⁊c̃ q̇d ſuꝑ his ⁊c̃. vſq; ad fi.
f Quaſcunq;. vide q̇d no. ⁊ dixi. e. ti. nõ minus. Jo. an.
g Dãtes. dicebat ꝯſtitutio bõifacii publice vel occulte. ꝑ q̇d ꝓbat͛ ꝙ excõicatio canonis ligat etiam occulta delicta. vt ꝯ̄. dicam de here. multoꝝ. ad fi.
h Ad fauorẽ. vide q̇d dicã ꝯ̄. de penis. ſi quis. in p̄in.
i Predeceſſorib⁹. Alex. iii. e. ti. nõ min⁹. Inno. iii. e. ti. aduerſus.
k Conciliis. vtrũq; generale ⁊ lateran̄. Sȝ alexãdrinũ vocamos lateranẽ. Innocẽcianũ vocam⁹ generale. de h̄ ꝟ̄ cap. mona. c. fi.
l Rubrica ꝟ̄ ꝯſanguinitate ⁊ affinitate ita venit ſub bulla. ſȝ vidi q̃ſdã h̄ h̄re rubricã ꝟ̄ ſpõſalib⁹. Jo. an.
m Nos q̃. ſcient͛ ꝯtrahẽs m̄rimoniũ in ĝdu ꝯſanguinitatis vel affinitatis ꝓhibito vel cũ moniali excõicatus ẽ ipſo iure. ⁊ publicari dȝ ⁊ vitari. Idem in ꝓfeſſo ⁊ ꝓfeſſa vel ꝯſtituto in ſacris. ⁊ incipe conſtructũ ibi cupiẽtes. Et no. ꝙ in ſex caſib⁹ h̄ exp̄ſſis tm̄ locum hȝ hec ꝯſtitutio ⁊ ei⁹ pena. vñ ſi ꝯ̄hit q̃s cũ h̄nte maritũ vel cũ iudea vel cũ pagana vel cũ cog̃ta ſp̄ũalit͛ vel legalit͛. vel ꝯ̄ impedimentũ publice honeſtatis licet nõ teneãt m̄rimonia. tam̄ nõ eſt loc⁹ huic pene. q̃ in illis caſib⁹ vel ſimilib⁹ exp̄ſſa nõ eſt. Itẽ in his ſex caſib⁹ tũc demũ eſt loc⁹ pene q̃ñ illicite ꝯ̄hunt͛. Si eni licite vt ex diſpẽſatiõe pape. tũc ceſſat culpa. ĝ ⁊ pena de ꝯſti. c. ii. de q̃ diſpẽſatiõe no. de reſti. ſpo. l̄ras. in p̄inci. de ſta. mo. cũ ad mõſteriũ. ⁊ ſcripſi de vo. c. i.
n Timoꝛe. ꝯcoꝛ. de elec. cum in cunctis. ad fi.
o Scient͛. ignoꝛãtes ĝ ñ ligat ꝯſtitutio. q̇d intelligo in igrãtia facti ꝓbabili ⁊ ñ affectata. ſ. q̄ꝛ igrabãt ſe ꝯſanguineos vl' affines. Si ꝟo ignoꝛabãt ius neſciẽtes gradũ in q̃ erãt eẽ ꝓhibitum. ex quo eni ſciebant gradũ ligat ꝯſtitutio. de reg. iu. ignoꝛãtia. li. vi. cũ ſuis ꝯcoꝛ. Si ꝟo alter ſolus ſciebat. ille ſolus ligat͛. fa. xxxiiii. q. ii. non ſatis. ⁊ c. in lectũ de ſymo. C. ſo. ma. ſi ignoꝛãs. Sȝ q̇d ſi ꝯtraxit ignoꝛãs poſt tp̄a ſciuit ⁊ cohabitauit ꝯſanguinee. videt͛ ligari. ar. i. q. i. eos in fi. de ſymo. ſicut tuis. C. de inceſt. nup. cũ ancillis. Contrariũ credo. cũ iſta ꝯſtitutio nõ puniat cohabitationẽ vel inceſtũ ſed ꝯ̄ctum vt ꝯ̄. dicam. fa. ff. de his q̃ no. infa. q̇d e go in p̄in. C. ꝟ̄ vſuca. trãſfoꝛ. l. i. ad fi. ff. de vſur. qui ſcit. in fi. ⁊. ff. de bo. li. q̃ cũ maioꝛ et de mino. l. iii. §. ſcio. ſicut qui ignoꝛant͛ eligit indignũ lȝ poſtea ſciat. nõ incurrit penã ꝯcilii cum in cũctis. de ele. cum in hoc ponderet͛ initiũ. e. ti. dudum. ꝓbat͛ hec ſolutio ex eo. q̄ꝛ ſine iudicio eccleſie ab illa diuertere nõ poſſet. de diuoꝛ. poꝛro cum ſuis ꝯcoꝛ. fateoꝛ tamen ꝙ peccat cognoſcẽdo. ⁊ ſic loquuntur ꝯtraria de ſen. excom. inquiſitioni. Quid ſi contraxit cũ illa quã credebã eſſe ꝯſanguineã affinem vel monialẽ. ſed in veritate ñ erat. ſolu. e ꝑ no. de ſen. ex. ſi ꝟo. ii. ⁊ c. i. audientia. ii.
p Canonica. nedũ diuina.
q Interdictis. ſ. i quarto vel citerioꝛi ĝdu ꝯſanguinitatis vel affinitatis primi generis. e. ti. non debȝ.
s Matrimonialit͛ ꝑ hãc litterã ⁊ ꝑ litteram. ꝯ̄. e. m̄rimonia ꝯtrahentes. videtur ꝙ coactus ad ꝯtrahendũ non incurrat hanc penam. ⁊ ſi de abſoluta coactiõe loquimur hoc eſt certum ꝙ me. cauſa. ſacris. ſed ſi de ꝯditionali licet tali que debuerit cadere in conſtantem virum videtur ligari per. e. dec. ſed cum non ſit matrimonium deficiẽte ꝯſenſu. ita ꝙ non inducit etiam publicã honeſtatem de ſpon. c. vno. li. vi. de eq̇tate videtur talis non ligari. fa. de ſen. ex. ſignificauit. in decr. ſacris punitur cõito que ibi interuenit. licet per metum.
r Contrahere. non punit ergo inceſtum vel coitum ſed contractum vt ſic ꝯtrahens ligetur licet non ꝯſũmet. Quid ſi nõ ꝯtraxit m̄rimoniũ ſed ſponſalia tm̄. ar. ꝙ liget͛. ff. de ſpon. oꝛo. vbi ꝓhibitio nuptiarũ includit ſponſalia. ad idem de eo qui duxit m̄rimoniũ cum haberet. vbi eq̇pant͛ ſpõ. ⁊ m̄rimonium. non puto ligari cum ꝯſtitutio ſit penalis ⁊ verba hoc non impoꝛtent. quod verum puto. niſi ꝯſummauerit ꝑ copulam carnalem. quia tunc ligatur q̃ſi tunc ꝯtraxiſſe videat͛. de ſpon. veniens. ⁊ c. is qui ꝯtrariũ non ob. quia licet fateoꝛ ꝙ vbi ꝓhibetur m̄rimoniũ ꝓhibentur ſponſalia. non ſequit͛ ꝙ ꝯtrahenti ſponſalia ſit eadem pena que ꝯtrahenti m̄rimoniũ bene fa. de ele. perpetuo. li. vi. in dec. cum haberet ſponſalia cum adulterio inducũt impedimẽtũ m̄rimonii ſicut inducunt publicam honeſtatem. de ſpon. c. vno. li. vi. Jo. an.
t Religioſos. ſ. ꝓfeſſos tacite vel exp̄ſſe religionẽ approbatam. de vo. c. vno. li. vi. q̇d intelligo etiã ſi ꝓfeſſio illa tacita vel exp̄ſſa nõ obligat illi religioni. ſed religioni in genere. pone exemplum de regula. non ſolum. ⁊ c. ſe. li. vi.
v Et moniales. q̄ꝛ. s̄. iam noiauerat ꝯtrahentem cum moniali. ⁊ hic repetit de moniali. videtur hic ꝓbari ꝙ cõmunicans in illo actu pro quo quis excõicationẽ incurrit excõicatus non eſt. de hoc ſcripſi de ſenten. excõm. ꝯtingit. i. Poſſet tamen dici ꝙ s̄. punit ſcienter contrahentem cum moniali. hic ꝟo punit monialem contrahentẽ etiam eo caſu quo cũ ea contrahens non ligatur. vt quia hoc ignoꝛat. Jo. an.
x Sacris. ſtricte hoc dico ꝓp̄t no. xxxii. di. viſum. Jo. an.
y Contrahentes. non repetit ſcienter. quia licet ignoꝛanter poſſet quis contrahere cum conſanguinea affine vel monacha. non tamen in monachum monacham vel conſtitutum in ſacris contrahentem cadit ignoꝛantia. facit de reſcrip. ab excõicato. C. de here. inſti. l. fi. Puto tamen ꝙ vbi eſſet ꝓbabil͛ ignoꝛantia. vt in oꝛdinato ad ſacros. in amẽtia vel doꝛmitio-

ne etiam eo caſu quo charater imprimit᷑. de bap. maiores. in fi. vel infra pubertatem. de cle. per ſal. promo. c. vno. non eēt locus huic pene.

a ¶ Conſtiterit. etiam ex officio ⁊ neminē deferente. ꝺ̄ diuor. porro. ij. rñſo. vide. ꝺ̄. c. compila. de cenſi. c. fi.

b ¶ Sepentur. precedit ſatiſfactio. ſicut i manifeſta offenſa. de ſen. ex. venerabilib⁹ lib. vi.

c Obtinere. ꝑ epm̄ de ſen. ex. nuper. ⁊ h̄ patet ꝙ non ſufficit ſatiſfactio niſi ſequatur abſolutio. e. t. cū deſideres. in fi.

d ¶ Iuribus. de clā deſti. deſpon. c. fi. C. de inceſt. nup. qui ꝯ. inſti. de nup. §. ſi adverſus. de here. cum ſcōm. in prin. li. vi. ⁊ hoc quo ad primum de ꝯſanguineis ⁊ affinibus. ꝺ̄ hoc ꝺ̄ do. inter vi. ⁊ vx. et ſi neceſſe. quo ad ſecūdū de ꝓfeſſis. xxvij. di. c. iij. ⁊ c. ſe. xxvij. q. i. per totum. xxxvi. q. ij. ſi quis non dicā quo ad tertium ꝺ̄ cōſtitutis in ſacris. xxviij. di. ꝓhēm. xv. q. vlti. cum multe. de cle. cōiug. c. i. ⁊ c. ſane. ij. qui cle. vel vo. c. i. ⁊ ij. cum ſi.

e Inter. In ſtudijs ro. cu. ꝑiſiē. oxonieñ. boñ. ⁊ ſalamantino debent eſſe magiſtri catholici ſcholas regentes in linguis hebraica arabica ⁊ caldea. duo. ſ. ꝓ qualibet lingua. Et ſtatuitur per quos eis debeat de ſtipendijs ⁊ ſumptibus ꝓuideri. Et ponit᷑ primo exordium. in quo duo facit. Primo ponit intentionem ſuam generalem. Secundo ſpecialem. ibi non ambigimus. In ſecunda ibi vt igitur ponitur cōſtitutio. primo prouidens circa loca magiſtroꝝ. ſecundo circa expenſes ibi. quibus.

coꝝ temeritatꝭ audacia cupiētes. ipſos excōis ſniē ipſo facto decernim⁹ ſubiacere. Precipiētes eccleſiaꝝ ꝑlatꝭ vt illos quos eis ꝯſtitit taliter ꝯtraxiſſe. excōicatos publice tādiu nūciēt ſeu a ſuis ſubditꝭ faciāt nūciari. donec ſuū hūilit᷑ recognoſcētes errorē ſeꝑent᷑ abinuicē. ⁊ abſolutionis obtinere[c] bñficiū mereant᷑. Per ꝓdicta quoqꝫ iurib⁹[d]. q̄ ſic ꝯtrahētib⁹ alias penas imponūt in nullo volum⁹ derogari. ¶ Clemēs q̄ntus in concilio vienenſi.

De mgr̄is ⁊ ne aliq̄d exigat᷑ pro licentia docendi.

I[e]Nter[f] ſollicitudies nr̄is humerꝭ incumbentes ꝑpeti[g] cura reuolum⁹. vt errātes i viā veritatꝭ inducere[h]. ipſoſqꝫ lucifacere deo ſua nobis coopante[i] gr̄a valeam⁹. hoc ē qd̄ ꝑfecto ꝺ̄ſiderant exq̄rim⁹ ad[k] id nr̄e mētꝭ ſedulo deſtinamus affectū. ac circa illud diligenti ſtudio vel ſtudioſa diligentia vigilam⁹. ¶ Nō ambigim⁹ aūt q̄n ad hmōi nr̄m deſideriū aſſeq̄ndū diuinoꝝ eloq̄rū ſit expoſitio ꝯgrua ipſoꝝqꝫ fidei ꝓdicatio ad modū[l] oportuna. Sꝫ nec ignoramus q̄n ⁊ hec ꝓmi[m] noſcant᷑ inaniter vacuaqꝫ redire ſi aurib⁹ linguaꝫ loq̄ntꝭ ignorātiū ꝓferant᷑[o]. Idoqꝫ illi⁹ cui⁹ vicē in terrꝭ licet immeriti gerim⁹ imitātes exemplū. q̄ ituros ꝑ vniuerſum mūdū ad euāgelizādū apl'os in oī linguaꝝ genere forevoluit eruditos. virꝭ catholicꝭ noticiā linguaꝝ hñtib⁹. q̄b⁹ vtūt᷑ infideles ꝑcipue abūdare ſanctam affectam⁹ eccliam. q̄ infideles ipſos ſciāt ⁊ valeāt ſacrꝭ inſtitutꝭ inſtruere. chriſticolarūqꝫ collegio ꝑ doctrinā chriſtiane fidei ac ſuſceptionem ſacri baptiſmatꝭ aggregare. Ut igit᷑ ꝑitia linguarū hmōi poſſit habilit᷑ ꝑ inſtructiōis efficaciā obtineri[r]. ¶ Hoc ſacro approbante ꝯcilio ſcholas in ſubſcriptarū linguaꝝ generibus vbicūqꝫ romanā curiā[s] reſidere[t] ꝯtingeret. necnon in pariſieñ. ⁊ oxonieñ. boñ[v]. ⁊ ſalamātino ſtudijs ꝓuidim⁹ erigendas ſtatuētes. vt i quolibꝫ locoꝝ ipſoꝝ teneāt᷑ viri catholici ſufficiētē[x] hñtes hebrayce[y] arabice ⁊ chaldee linguaꝝ noticiā. duo videlꝫ vniuſcuiuſqꝫ

f ¶ Sollicitudines. concor. de purga. cano. inter. vbi ponit᷑ alia ſcilicet de vulpeculis capiendis.

g ¶ Perpeti. quaſi perpetua continua vl' aſſidua. ⁊ eſt infinitiuum huius verbi perpetior. ⁊ ponitur pro diu tolerare vel valde pati.

h ¶ Inducere. xlv. di. tria ſunt. de ſponſa. inter opera.

i Cooperante gratia. per quam cognoſcitur quid agendū ſit ⁊ quid vitandum ⁊ adiuuamur ad faciendum. ꝺ̄ conſe. di. iiij. gratia. ⁊ tribus vlti. c. Eſt autem gratia operans ⁊ cooperans. Prima preparat hominis voluntatem vt velit bonum Secunda adiuuat ne fruſtra velit. Videtur tamen quibuſdā ꝙ eadem ſit gratia. idem donum. vel eadem virtus operans et cooperans. ſed propter diuerſos effectus diſtinguunt᷑ in verbo. Gratia eni qua parat hominis voluntatem ad bonū cum non ſit ocioſa vt augeatur ⁊ aucta perficiat᷑. coadiuuat ne fruſtra velit. ſed perducat ad opus quodcunqꝫ recipias co aptabitur hec littera. huic alterationi theologoꝝ eſt ſimilis alteratio canoniſtarum an ſit vna fides coniugij an ſint due. de qua. xxvij. q. ij. coniuges. Item altercatio legiſtaruꝫ an ſint due poſſeſſiones differentes ſpē. an vna tm̄ diuerſificata per accidentia. de qua ſatis patet per Dynuꝫ de regu. iu. in tertia regula. li. vi. ⁊ an ſit vnicum intereſſe an triplex. de quo etiaꝫ ſatis per eum. co. ti. mora. Io. an.

k ¶ Ad id. ſ. ad inducendum errantes ad veritatis viam.

l ¶ Admodum. pro valde. ꝯcor. vide. ꝺ̄. c. compila. de iureiuran. romani. ꝟ. nos itaqꝫ.

m ¶ Promi. i. ꝓferri vel ꝓmulgari ⁊ habetur hoc verbū. de iude. nouit. ꝟ. q̄cūqꝫ xxiij. q. iiij. non ꝑt. i fi. ponitur eni ꝓmere pro ꝓferre manifeſtare apire ore dicere.

n ¶ Inaniter. q̄ſi in uanū vel inutiliter.

o ¶ Proferant᷑. ſi. ꝺ̄ of. or. quoniam.

p ¶ Voluit. Act. ij. i pn. ⁊ de varietate liguarū. xvi. di. ſeptuaginta. in fi. Io. an.

q ¶ Qui viri catholici.

r ¶ Obtineri. ſi. e. ti. c. fi.

s ¶ Curiā. q̄ hꝫ ſtudiū generale ⁊ ꝓuilegia ſtudij. ꝺ̄ ꝓuil᷑. c. ij.

t ¶ Reſidere. qd̄ dic vt. ꝺ̄. e. cōpi. ꝺ̄ el᷑. ne rōni. §. ſane li. vi.

v ¶ Bonoñ. dicitur bononia quaſi ſuper omnia bona vel bonorum noticia nimis amabilis. non puto ꝙ ordo iſte procedat ex ordine ſtudioꝝ ſed ex gratificatiōe ꝓuinciarum. ⁊ hoc quia decebat ro. cu. ꝓmitti. que vltimo ſtudium habuit a tp̄e Innocen. iiij. vt pre. de cre. ij. de priuile. li. vi. quicquid ſit h̄ ꝯſtat ꝙ boñ. habuit priuilegia ſtudij a Theodoſio. de minore tamen intelligo qui regnare cepit ꝓut ex chronicis. quas veriores puto. ꝑcipio anno dn̄i. ccccxxv. ⁊ regnauit ānis. xxvij quo tamen anno ſui imperij hec conceſſerit nō percipio. currentibus autem. ccccliij. ſucceſſit Marcianus.

x ¶ Sufficientem. non dicit eminentem. concor. de elec. cum nobis olim. de preben. c. pe. Io. an.

y ¶ Hebraice. in origiali habuim⁹ hebraice grece arabice ⁊c̄ et illud grece i ipſo originali erat cancellatū. ⁊ forte ꝓpt᷑ lr̄aꝫ que eſt. s. quibus vtuntur infideles ⁊c̄. cancellata fuit. cum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

greci fideles ſint. ⁊ olim ſub obediētia eccleſie. de bap. licet. ⁊ fa. q̄d no. de ſum. tri. c. i. li. vi. tñ hodie ſciſmatici ſunt. nec recognoſcūt caput ro. ec. ⁊ forte expediētior eſſet ſue lingue doctrina q̄ aliarū. Judei aūt hñt lrām hebraicā ſed lrām ſpāles in vulgari ñ hñt. Habem⁹ enī q̄ euanuit ipſoꝝ lingua vulgaris. Arabica lrā ē ſaracenoꝝum. chaldea chaldeoꝝ. ȝ q̄. xxxv q̄. vi. §. hic etiā. ⁊ c. turbat. ⁊ c. q̄ de mēſa. ⁊ tñ ferē q̄ hec lrā hodie non habeatur

quod habꝫ ⁊ quod laudabile eſt ⁊ ad charitatem pertinens. In indigno vō eſt peccatum preſumptiōis. de hoc per Archidiaconū. xlviij. di. § i.

k ¶ Principia. ita loquuntur quidam in ſtudijs quibuſdam vltramontanis.

g ¶ Sedē ap. in ſtipēdijs cōpetētib⁹ ⁊ ſūptib⁹ volum⁹ ꝓuideri quod ſequitur.

a ¶ Vuallie. ſcribit̄ ꝑ duplex v vt dixi ȝ temp. or. c. ij.

b ¶ Rectores. alios bñficiatos non videtur includere.

c ¶ Volum⁹. hec voluntas ſuiſ manꝫ terminis q̄ ñ fuit ȝ executore ꝓuiſum.

d ¶ Facultatū. de cē. ſi. ſopite. cū ſuis concor. ⁊ j. c. proxi.

e ¶ Ad alia. ꝯcor. ȝ. c. cōpi. de ſta. mo. c. ij. de reli. domi. c. ij.

f ¶ Cum ſit. is ad queꝫ ſpectat magiſteriuꝫ vl̄ doctoratū tribuere. pri⁹ a doctorādo recipiat iuramētū q̄ in ſolēnitate ſua ñ expēdit vlt̄ ſummā trium miliū turoñ. argenteoꝝ. q̄d ſi ñ fecerit. etiā ſi ſit ep̄s per ſex mēſes a collatiōe magiſterij ē ſuſpēſus. ꝓtes patēt. in prima exordiū ponēs ꝯſtitutiōis cām. in ſcd̄a ꝯſtitutionē. ibi. volētes. in tertia punitionem tranſgreſſoꝝum ibi. ſi quis.

lingue periti q̄ ſcholas regant inibi ⁊ libros de linguis ipſis in latinū fideliter trāſferētes. alios liguas ipſas ſollicite doceant earūq̄ꝫ ꝑitiā ſtudioſa in illos inſtructiōe trāſfundāt vt inſtructi ⁊ edocti ſufficienter ī linguis hmōi. fructuꝫ ſpatum poſſint deo auctore ꝓducere. fidē ꝓpagaturi ſalubriter ī ipſos ꝑplos infideles. ¶ Quibus eq̄dē in ro. cu. legētib⁹ ꝑ ſe. ap[a]. in ſtudijs vero ꝑiſieñ. ꝑ regē frācie. in oxonieñ. ꝑ anglie ſcocie hybernie vuallie[a]. in boñ. ꝑ italie. in ſalamātico ꝑ hyſpanie ꝑlatoſ mōſteria capitula ꝯuēt⁹ collegia exēptaꝫ nō exēpta ⁊ eccleſiaruꝫ rectores[b] in ſtipēdijs cōpetētib⁹ et ſumptib⁹ volum⁹[c] ꝓuideri. cōtributiōis onere ſingul̄ iuxta facultatū[d] exigētiā imponēdo priuilegijs ⁊ exēptiōib⁹ q̄ buſcunq̄ꝫ ꝯtrarijs nequaq̄ obſtātib⁹ q̄b⁹ tñ nolum⁹ quo ad alia[e] ꝑiudiciū generari. ¶ Idem.

Cum ſit[f] nimis abſurdū vt q̄s cū vanitate ⁊ impitia ad honorē aſcendat peritie lrārū. ñ ſine turbatiōe miramur. illum apud ſcholaſticos[g] inualuiſſe abuſū q̄ pleriq̄ꝫ eoꝝ q̄ ī q̄uis ſciētia ad doctorat⁹[h] vl̄ magiſterij aſſumunt honorē[i]. cū ſua ſolēniter ꝑcipia[k] faciūt aut ſui recipiūt inſignia[l] doctoratuſ circa cibos veſtes ⁊ alia ſic ī expēſ excedūt[m] ⁊ q̄ ipſi trāſeūtib⁹ expenſaꝝ hmōi vanitate. vacui[n] plerūq̄ꝫ remaneāt ⁊ grauati[o]. ¶ Et ceteri q̄ vel nolūt vel nequeūt ſimiles expēſas ſubire. ac actiōe freq̄nter a receptiōe honoriſ hmōi detrahūt. Volentes igit̄ de oportuno ſuper his remedio ꝓuidere illis ad quos vbilibet ꝑtinet honoreꝫ tribuere memoratū diſtricte ꝑcipim⁹. vt quoſcūq̄ꝫ ab eis de cetero dictū recipiētes honorem. iuramēto[p] pri⁹ aſtrigant. ne vltra tria milia turoñ. argēteoꝝ[q] in ſolēnitate circa hmōi doctoratum[r] aut magiſterium quōlibꝫ adhibēda expēdant. ipſoſq̄ꝫ nihilomin⁹ niſi forſan notabil̄ ꝯditionis extiterit. vt infra ſummā ꝑdictā hmōi moderēt̄ expēſe efficaciter exhortantes. ac ſi hoc illoꝝ ꝯgruere ſtatui viderit iuramētū exigētes ab eis. q̄ certos infra ſummā ꝑfatā taxandos ab ipſ̄ expenſarū termīos ñ excedant. Si q̄ſ āt pontificali[t] dignitate ꝑfulgēs. ñ recepto pri⁹ iuramēto ꝑfato honorē cuiq̄ tribuerit ſupdicto a collatiōe magiſterij ſeu doctorat⁹ cuiuſlibet[v] ꝑ ſex mēſes ſeq̄ntes[x] eoipſo no

l ¶ Inſignia. doctoratus. ita loquimur nos. ⁊ iſta īſignia ſūt cathedra birrettum apud aliquos liber annulus oſculum

m ¶ Excedunt. ſicut quandoq̄ imperfectum ſcientie ſupplet perfectio charitatis de renū. niſi. §. ꝓ defectu. ſic quandoq̄ ī talibus imperfectuꝫ ſcientie ſupplet perfectio expenſarum.

n ¶ Vacui. prius habitis ⁊ conſumptis.

o ¶ Grauati onere ȝ bitorum.

p ¶ Iuramento. ſi. de iudic. ſignificauit. ȝ. c. compila. de religio. do. quia. ꝟ. illi etiam. ⁊ j. ti. ij. c. i. §. porro. ⁊ de mītis iuramentoꝝum formis expreſſis ī iure vide in ſpe. ȝ iureiurā. §. i. ꝟ. illud ad quaſ ad das iſtas.

q ¶ Argenteoꝝum. aſcendunt ad monetam boñ. q̄ngētas libraſ bonenoꝝ paruoꝝum ponendo turoñ. pro duobus venetis vl̄. xl. boñ. paruis vt valere conſueuerant.

g ¶ Scholaſticos. idem verbū. xxxviij. di. ſedulo. in prin. de her. c. cū ex iniūcto. §. licet. de reſti. ſpo. frequens. li. vi.

h ¶ Doctorat⁹. vel magiſterij. ſic. xxxvij. di. de q̄buſdā. Et dicūt q̄dā q̄ doc. in iure canonico vel ciuili. mḡri dicūt̄ in theologia vel artib⁹. ⁊ q̄d doceāt ſeptē liberales artes ſatis ꝑ hoſti. in ſum. hui⁹. §. iij. fa. ad ꝑmū ꝓhemiū. li. vi. circa medium. ad ſcōm. e. ti. c. pe. ⁊ vl. ⁊ h̄ recipit̄ apud italicos. Sꝫ vlt̄mōtani cōiter vocāt mḡros. nec dꝫ alicui hec denoīatio foꝛe moleſta. cū chriſt⁹ ſic a diſcipulis vocaret̄. Joh. iij. q̄d ipſe acceptabat Joh. xij. dicēs. Vos vocatis me mḡr ⁊ dñe ⁊ bñ dicitis. Sum eteniī. Et dꝛ mḡr. q̄ſi maior in ſtatione. ſicut miniſter quaſi minor. ibidē j. ti. ij. c. i. §. ſane. dꝛ etiā a monēdo vl̄ a mōſtrando. ⁊ de his per hoſtieñ. in ſum. e. ti. §. i.

i ¶ Honorem. hunc honorem ſine peccato quis poſtulat in q̄cunq̄ ſcientia. ſi eſt dignus. viij. q. i. in ſcripturis. ꝟ. ecce ego e. ti. quanto. ratio. quia per hoc petit oportunitatem cōicādi

r ¶ Doctoratum. expenſas priuati examinis non videtur includere.

s ¶ Taxandos. ſi. ȝ. de vſu. q̄q̄. ꝟ. ceterum. in fi. li. vi.

t ¶ Pontificali. alias non includeretur. de ſen. ex. quia periculoſum. de elec. ſi compromiſſarius. §. huiuſmodi. li. vi.

v ¶ Cuiuſlibet. non illius ſcientie tantum. cuius doctoratuꝫ contulit non recepto iuramento. ⁊ eſt ſi. de tempoꝛ. ordinā. vel non eſt.

x ¶ Sequentes. immediate. ſi autem pendente primo ſemeſtri iterum violet hanc ꝯſtitutionem. an ſtatim currat ſecundum ſemeſtre. an tunc cum finitum fuerit primū dubitatur. ⁊ cōmuniter tenetur q̄ non fit duplicatio. totius. ſed ſtatim p⁹ ſecundam tranſgreſſionem incohoat ſecunduꝫ ſemeſtre per leges. ff. ad. l. acquil. ita vulneratus. ⁊ ad trebel. l. i. ſenatus. in fi. ad carboñ. l. carbonianū. §. fi. ⁊ l. ſe. ⁊ fa. j. de priuile. c. i. ꝟ. ſi qui vero. de hoc ſatis ſcripſi. de cle. cūm in cūctis. in fi. Sꝫ

Nunq̄d ſuſpenſiōe pēdēte valet collatio doctorat⁹ facta ꝑ ſuſpenſum.ꝯſtat ꝙ iſte nō eſt caſus q̄ imp̄mat̄ charact̄. Itē nec datur h̄ officiū ex impſſo charactere.ſed ex ꝑtāte officij.⁊ eſt q̄dā auctorizatio ⁊ declaratio q̄ declarat illum dignū ad officium doctrine ⁊ dat auctem vt doceat.puto igit̄ ꝙ ſi ſuſpenſio erat occulta. hāc auctēs datiōnē nō ſit neceſſe iterari.ſecus ſi eſſet publica. fa.d̄ re iudi.ad ꝓbanduʒ et qd̄ ibi no. ⁊ vide qd̄ dixi de hereti. ſi aduerſus ⁊ qd̄ no.in ſpe. d̄ inſtr.edi.§.reſtat.v̄.q̄d ſit tabellio

a Suſpenſum.violans hanc ſuſpenſionem irregularis non eſt.de ſen.ex.is qui.li.vi.⁊ dixi de excel.p̄la.c.ſi.d̄clarari debuiſſet ad quem tūc ſpectaret collatio.ſicut factū fuit.d̄.c.cōpila.de ſta.moñ.c.i.v̄.abbate. Et ſciēdū ꝙ aliq̄ ꝯferunt auctēaꝑlica.vt archi.bonoñ.aliqui de ꝯſuetudine.aliq̄ de iure cōi ſm̄ Hoſt.qui no.in ſum.eo.ti.§.pe.in prin.ꝙ vbi aliud nō apparet eṗs cū capitulo h̄ faciet.all̄.c.t.q2.v̄.vez parū facit ⁊ maxie pōderata de cre.ij.c.ti.⁊ ipſius ſupſcriptiōe.puto ꝙ in ſtudio iſto.cum ex priuilegio aꝑlico dato ab Honorio.iij.archidiaconus hoc faciat.deuolueret̄ ad papam.de ꝯceſ.preben. quia diuerſitatē Sed quia ꝑ aliud priuilegiū aꝑlicum mortuo vel abſente archidiacono eṗs ⁊ capl̄m exercēt officiū.ipſi ſuccederēt.⁊ idē eſſet vbi archidia.vel alius ꝯferret de ꝯſuetudine vel d̄ iure q2 ſupioꝛ ſuppleret.c.ti.c.ij.l.rñ. Quid de officiali archidiaconi.dico ꝙ ipſe ſuſpenſus eſt non archidiacon⁹.niſi ratū habuiſſet.de ele.ſi compromiſſari⁹.§.porro.li.vi.

uerit ſe ſuſpēſū[a]

Clemēs quintus in concilio vienenſi.

De iudeis et ſarracenis.

Cedit[b] q̄dez in offenſam[c] diui nois ⁊ opꝓbriū fidei chriſtiane ꝙ in q̄buſdā mūdi ꝑtib⁹ ꝓ̄ncipibus chriſtianis ſubiectꝭ.in q̄b⁹ int̄dū ſeoꝛſum[d] int̄dū vero ꝑmixtim cuʒ chriſtianis habitāt ſaraceni[e] ſacerdotes eoꝝ zabazala[f] vulgariter nūcupati i tēplis ſeu meſq̄tis[g] ſuis.ad q̄ idē ſaraceni ꝯueniūt[h].vt ibidē adorēt ꝑfidum machometū[i] dieb⁹ ſingul̄ certꝭ horꝭ i loco aliquo eminēti ei⁹dē machometi nomē chriſtianis ⁊ ſaracenis audiētib⁹ alta voce iuocāt ⁊ extollūt.ac verba q̄dā in illi⁹ honoꝛē publice ꝓfitent̄. Ad locū[k] inſuꝑ vbi olim q̄dā ſepult⁹ extitit ſaracen⁹[l] quē vt ſctm̄ ſaraceni alij[m] venerant̄ ⁊ colūt.magna ſaracenoꝝ carū dē ꝑtiū.⁊ etiā aliarū ꝯfluit publice mltitudo.ex q̄b⁹ nr̄e fidei ñ modicū detrahit̄.⁊ graue i coꝛdib⁹ fidelium ſcādalū generat̄.cum aūt hec diuine maieſtati diſplicētia non ſint vllatenꝰ tolerāda ſacro apꝓbāte ꝯcilio ipſa i terris chriſtianoꝝ diſtrictiꝰ fieri deinceps inhibem⁹.vniuerſis ⁊ ſingulis ꝑ̄cipib⁹[n] catholicꝭ ſub quoꝝ dñio dicti ſaraceni moꝛāt̄.⁊ ſiunt ꝑ̄dicta ſub obteſtatiōe diuini iudicij obnoxi⁹ iniūgētes q̄ten⁹ ipſi tanq̄ veri catholici et chriſtiane fidei ſeduli zelatores opꝓbriū. qd̄ tā ipꝭ q̄ ceterꝭ chriſticolꝭ ꝑ ꝑ̄miſſa ingerit̄.debita ꝯſideratiōe pēſantes.ipſuʒ ⁊ ꝓinde etne h̄itu-

b Cedit quidem.principes chriſtiani compeſcere debēt ſaracenos ſibi ſubiectos ab inuocatione publica machometi.⁊ a ꝑegrinatione quam facere ſolent ad ſepulchrum ipſius. Et prima pars ponit duplicem ſaracenoꝝ exceſſum.quem ſecūda corrigi precipit.ibi.cum autem.

c Offenſam.que diſſimulāda non eſt.e.ti.in nōnullis.

d Seoꝛſum.puta q2 totā vnā terrā villam vel populationem tenent ſub principe chriſtiano.vel habēt vnam extremitatem terre vel ꝑochie.permixtim.quia in qualibet parte ciuitatis cohabitant chriſtiani.quodlibet iſtoꝛum fertur eſſe i aragonia ⁊ diuerſis terris hyſpanie.

e Saraceni.qui debent a chriſtianis publice diſtingui ꝑ habitum.e.ti.in nōnullis.

f zabazala.hūti a reuertendo viro antiquo dño Joāne theſaurario regis francie qui fuit captiuus eoꝝ per quadriennium.quod erratum eſt in vocabulo.quia duo habent genera ſacerdotum.Primi in ſingulari vocantur foqui.i plurali vocantur foqua.⁊ iſti ſunt vxorati ⁊ manent in meſquitis.Secūdi vocantur alhages.⁊ iſti cōmuniter non ſunt vxorati ⁊ relinquunt mundū.⁊ ſic diuerſi ſunt a primis in habitu ⁊ alijs.ſicut apud nos religioſi a ſecularib⁹ clericis.⁊ iſti ſemel accedunt ad ſepulchrum machometi.⁊ quilibet meſq̄ta habet vnū ſacerdotem de primis.⁊ vnū miniſtrū qui vocatur muetdē.qd̄ ſonat preco.qui ſupplet defectum campanarū.quas licet ſaraceni multum cōmendent.quia tamen chriſtiani in eis habēdis preuenerūt.nolunt eis vti. Illius preconis officium eſt. quia horis de quib⁹ ſ.dicitur aſcēdit turrim meſq̄te quadratam.in qualibet parte ſui feneſtram magnam habentem.et ad illarum quamlibet clamat alta voce obturatis aurib⁹ cū digitis.vt vox fortius reſonet in ſua lingua verba hec ſonātia.nil aliud poſſent ſi de⁹ ⁊ machomet⁹ eius nuncius.venite ad oratiōnē faciēdaʒ in releuatiōnē pctōꝝ vr̄oꝝ ⁊ p⁹ea ſubmittit legalip ille bala. qd̄ eſt dicere.non eſt alius victoꝛ niſi ſol⁹ deus.⁊ hec v̄ba omnes milites ſaraceni poꝛtāt in ſcutis ſuis et ad h̄ ſubmittit.deus eſt oꝑs hoꝛe autē quib⁹ h̄ facit.de q̄b⁹ ſ.ſequit̄ ſunt quinq̄ Prima eſt in auroꝛa quam vocant zalara zobh.ꝙ ē dicere orō matutial̄.⁊ foꝛte hec fuit cā erroꝛis hui⁹ verbi ſm̄ eū male recepti.cuʒ ab illo precone profertur. Secunda hoꝛa eſt in tertijs. Tertia in veſperis. Querta in completoꝛio.que reſonat in cenam. Quinta in crepuſculo noctis.que ſua lingua reſonat in tenebras.⁊ qualibet iſtarum hoꝛarum ſaraceni faciunt certas genuflexiones ſicut de ſero nos facimus ad laudem virginis.

g Meſquitis.quod nos vocamus baſilicas vel eccleſias. ipſi vocant meſquitas. Judei ſynagogas.e.ti.iudei.⁊.c.conſuluit.

h Conueniunt.audiui ꝙ femine non conueniunt ibi cuʒ maribus.⁊ quando intrant hoc faciunt nudis ⁊ lotis pedibus ⁊ cum certa deuotione.

i Machometum. In hiſtoꝛia eccleſiaſtica legitur machometum nutritum fuiſſe a quodam clerico nobili romano.qui cum tempoꝛe Bonifacij pape.iiij.quedam petita impetrare non potuiſſet.apoſtatauit a fide.⁊ nutriuit illum cum quadā columba alba que recipiebat grana de aure eius.⁊ ſic erudita.per hoc ꝙ quando volebat machometus.illa ponebat in publico os ad aureʒ.⁊ ſic dicebat ꝙ ſpirituſſanctus alloquebatur ⁊ inſtruebat illum.⁊ iſte poſtmodum dedit legem ſaracenis.vt hec in hiſtoꝛijs eccleſiaſticis plenius videri poſſunt

k Ad locum qui dicitur meche.

l Saracenus.cōmuniter habemus ꝙ fuerit machometus de quo premiſit Jo.an.

m Alij.qui non cohabitant chriſtianis.Jo.an.

n Principibus.ad quos ſpectat coercere tales.cum enim non ſint creature eccleſie.illos eccleſia non coercet.d̄ diuoꝛ.gaudemus.Jo.an.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a Perterriti. ſ.e.c. compila. de of. or. c. i. cum ꝯcor.
b Multoꝝ. Primo ꝑmittit ꝯſtitutiōis cām. Scdo. ibi ꝓpter qd. ponit ꝯſtitutionē de officio inquiſitiōis exercēdo ꝑ dioceſanos ⁊ inqſitores. Primo ponens qnqꝫ q pōt alr ſine altero. Scdo tria q nō pt. et decretuꝫ apponit ſubmittens quō impedit⁹ vel īteſſe nolens cōmittit aliꝗ vel ꝯſentit. Tertio. ibi. ſane. prouidet circa muros vel carceres hereticoꝝ ipſoꝝ claues cuſtodes ⁊ cuſtodum miſtros. Quarto. ibi. porro. ponit iuramentū cuſtoduꝫ miſtroꝝ ſuoꝝ notariorū ⁊ alioꝝ officialium. Quinto. ibi. verꝫ punit epōs inquiſitores ⁊ eoꝝ ſubſtitutos qui faciendo vel omittēdo delinquūt in officio. Sexto. ibi alia ꝯfirmat antiq iura huic ꝯſtitutiōi nō obuia. Jo. an.
c Pulſauit. talis pulſatio cōiter principem mouet vt hic qnqꝫ etiā non mouet ex cauſa. ſ pur. ca. cum in iuuentute.
d Metas. dr a metior ris. ⁊ eſt finis vl terminus agri vl cuiuſcūqꝫ rei. habemus meto tis qd ponitur ꝓ collectiōe meſſiuꝫ de pe. ⁊ re. cuꝫ ex eo poſt prin. inde dixit qdam. Dū tua rura metis vicinis parcito metis. Das ꝯo metas non licet trāſgredi. de ſepul. c. i. vbi de h.
e Extendentes. alias excedentes.
f Pietatis ſpē. ꝯcor. xxx. q. i. noſſe. cum ſuis ꝯcor. e. ti. excōicamus. §. quia ꝯo. de ſi. ad aplicam. ſ. c. fi. ꝯ. nōnul a.
g Innoxiꝗ. qd eſſe nō debet de ſen. ex. romana. in fi. li. vi.
h Detrimentū. quod eſſe non debet. de penis in quibuſdā. de ap. c. iꝗ. ⁊ c. ſuggeſtum. de of. or. irrefragabili.
i Indago. quaſi indagatio inquiſitio vel inueſtigatio. ſ iureiu. qntoplus prin. de of. dele. c. i. ⁊ c. vl. li. vi.
k Deputatos generalr. ſ. c. ti. ꝑ h. li. vi. ⁊ vide qd ibi no. i. gl.
l Amore. qttuor modis exꝓmit qb⁹ ꝓuerti ſolet humanū iudiciū. xi. q. iꝗ. qttuor. de re iudi. cum eterni. li. vi.
m Citare. h eſt primū de qnqꝫ de quibus dixi.
n Cape. ſm qd differt a ſeqnti. ſepe eteni capit q n incarcerat. de ſen. ex. ſi clericos. li. vi. ſ. de exceſ. ꝑla. freqns. in ꝑn. et poſt prin.
o Mancipare. tertium.
p Ponendo. quartum.
q Manicis. ſicut compedes ſunt catene vel vincula circa pedes. ita manice catene vel vincula circa manus. de vtroqꝫ pſ. pe. ad alligandos reges eorum in compedib⁹. ⁊ nobiles eorum in manicis ferreis. Jo. an.
r Oneramus. concor. ſ. c. compila. de iurepatro. c. i. ⁊ ibi vedi concor. de hoc.
s Inquirere. qntum.

dinis ꝑmiū aſſequant de terriſ ſuis oīno auferāt. ⁊ a ſuis ſubditiſ auferri ꝓcuret inhibendo expſſe. ne ꝑfata inuocatio ſeu ꝓfeſſio noīs ipſi⁹ ſacrilegi machometi publice. aut ꝑegrinatio ꝑlibata ab aliquo ī eoꝝ exiſtente dnio audiat attētari decetero vel quōlibet ſuſtineri. Ibi vero q ſecus ꝑſumpſerint taliter ob dinā reuerētiaꝫ caſtigēt ab ipſis. ꝙ aliꝗ eoꝝ exemplo ꝑterriti[a]. a ꝑſumptione ſimili arceāt. Cle. v. i ꝯ. vie.

De hereticis.

Multoꝝ[b] qrela ſedis ap. pulſauit[c] auditū ꝙ nōnulli inqſitores ꝑ ſedē eandē ꝯtra prauitatē hereticā deputati metas[d] ſibi traditas extendentes[e] ſic inſdum excedūt ſue ptātiſ officiū vt qd in augmentū fidei ꝑ circūſpectā eiuſdē ſedis vigilātiā ſalubrit eſt ꝓuiſum. dū ſub pietatiſ[f] ſpē grauātur innoxiꝗ[g]. cedat infidelium detrimētū[h]. Propt qd ad diginam ⁊ augmētū eiuſdē fidei vt negociū inqſitiōiſ hmōi coꝓſperet felici⁹. quo deīceps eiuſdē labis indago[i] ſolēni⁹ diligenti⁹ ⁊ cauti⁹ ꝑagat. ipſuꝫ taꝫ ꝑ dioceſanos epōs ꝙ ꝑ inqſitores a ſe. ap. deputatos[k] omi carnali amore[l] odio vel timore. ac cuiuſlibꝫ cōmodi tpalr affectiōe ſemotoſ ſcernim⁹ exerceri. ſic ꝙ qlibet de ꝑdictiſ ſine alio citare[m] poſſit ⁊ arreſtare ſiue cape[n]. ac tute cuſtodie mancipare[o]. ponēdo[p] etiā in cōpedib⁹ vel manicis[q] ferreis ſi eis viſum fuerit faciēdū ſuꝑ quo ipſi⁹ ꝯſciam oneram⁹[r]. necnō inqrere[s] ꝯtra illoſ de qb⁹ ꝓ huiuſmōi negocio ſm deuꝫ ⁊ iuſticiā viderit expedire. duro[t] tn tradere carceri ſiue arto. q magis ad penā[v] ꝙ ad cuſtodiam videat. vel tormētiſ[x] exponere illos. aut ad ſniam[y] ꝓcedere ꝯtra[z] eos. epō ſine inqſitore. aut inqſitor ſine epō dioceſano aut ei⁹ officiali vel epāli ſe. va[a]. capituli[b] ſuꝑ hoc delegato. ſi ſui adinuicem copiam

t Duro. Poſuit qnqꝫ alteri ſoli ꝑmiſſa. nunc ponit tria prohibita ⁊ ecce primū.
v Ad penā. ſ pe. qcūqꝫ. li. vi. de ꝯ. ſig. nouim⁹. ſ apo. c. pe.
x Tormentis. ſcdm de tormētis teſtiū actoris ⁊ rei no. xv. q. vi. in ſum. fa. v. q. v. illi qui. de re. iu. cum in ꝯtemplatione. Puto aūt ꝙ ieiunia que inqſitoreſ ad veritatē eruendam ſolent indicere ſint tormenta. ita ꝙ alter h non poſſit ſine altero ꝑ hāc litterā. Nā queſtionis verbo intelligim⁹ tormēta corporis dolores ⁊ malam manſionē. ff. de iiur. itē apud. §. qſtionē. ⁊ §. queſtiōis et. ff. ad ſylr. l. i. §. qſtionē. Itē patet per etymologiā q dr tormentū quaſi torqueſ mentem.
y Ad ſniam. tertiū olim autem quando alter ſolus procedebat ſolus ſententiabat. Si ambo procedebant licet diuiſim cōicabāt ſibi proceſſus in fine. cum non reſtabat niſi ferre ſententiam. e. ti. ꝑ h li. vi. ⁊ in extua. Bndicti ex eo ꝙ tamen adhuc hodie ſeruabit quod dicit decre. ꝑ hoc. vt ſi diſcordent in ſnia ꝯſulat papa.
z Cōtra eos. ſꝫ nūqd ꝓ eis poſſꝫ alr ſine altero diffinire. videtur ꝙ ſic. quia a iure veteri non recedimus. niſi inquantum inuenitur expreſſum. Sꝫ ita eſt ꝙ oltꝫ et hodie alter ſolus poteſt inquirere. ⁊ de iure veteri cum ſolus procedit ſolus pronunciat. vt dixi in glo. proxi. quod hodie immutatum eſt. ſi condemnat per hanc litteraꝫ ergo ſi abſoluit remanet ius antiquum. facit de elec. ſtatutum. li. vi. ⁊ e. ſi. quod no. xiꝗ. di. preceptis. iꝗ. q. vi. accuſatus.

a Sede vacante. vel quaſi vacante. vt in caſu decre. ſi epō. de ſup. negligen. prela. li. vi. Item intelligo ſedem vacare q ad hunc caſum iuriſdictionis capituli. etiam quando ꝓuiſuꝫ eſt. ſed ꝓuiſus adminiſtrare non poteſt. quia nondum hꝫ litteras per ꝯſtitutionem Bonifacꝗ intūctas. fa. ſ trāſla. c. iꝗ.
b Capituli. hec littera. ſ. pluries repetita ⁊ decre. ſ. proxi. faciunt ad queſtionem an capitulū ſede vacante poſſit viſitare ⁊ debeat procurari. de quo per Joan. mona. de ſupplen. negligen. prelato. eccleſie. ⁊ per Archidiaco. e. ti. ſi epō. ⁊ ꝙ poſſit alr. quia epō hoc poteſt. ⁊ eſt iuriſdictiōis in qua ſuccedit caplm de maio. ⁊ obe. his que. ⁊ c. cum olim. eo. ti. c. i. li. vi. de inſti. c. i. eo. lib. ergo hoc poterit. alias tempore vacationis remanebunt crimina incorrecta. alr. etiam predi. decr. eccleſie vbi viſitator datus a metropolitano a quo certus caſus excipitur. in aliꝗs videtur poteſtatem habere. quaſi ꝑ exceptionem firmetur regula. ff. de ſum. inſti. queſitū. §. deniqꝫ

habere valeāt. infra octo dierū ſpaciū poſtq̄ ſeinuicē req̄ſierint[a] n̄ valebit. ⁊ ſi ſec⁹ p̄ſūptū fuerit. nullū ſit ⁊ irritū ipſo[b] iure. ¶ Vez ſi ep̄s vel eius capl̄i ſe. vacāte delegat⁹ cū inq̄ſitore. aut inq̄ſitor cū altero eorūdē ꝓpt̄ p̄miſſa neq̄at aut nolit[c] ꝑſonaliter ꝯuēire. poſſit ep̄s vel ei⁹ ſeu capl̄i ſe. va. delegat⁹ inq̄ſitori[d] ⁊ inq̄ſitor ep̄o vel ei⁹ delegato. ſeu ſede vacāte illi q̄ ad hoc ꝑ capl̄m fuerit deputat⁹ ſuꝑ illis[e] committere vices ſuas. vel ſuū ſignificare ꝑ lr̄as[f] ꝯſiliū ⁊ ꝯſenſū[g]. ¶ Sane q2 circa cuſtodiā carcerum hereticaliū. q̄ muri[h] in q̄buſdā ꝑtib⁹ vulgariter[i] nūcupantur multas fraudes dudū intelleximus ꝑpetratas. Nos volētes ſuꝑ hoc ꝓuidere ſtatuim⁹ vt q̄libet talis carcer vel mur⁹ quē decetero ep̄o ⁊ inq̄ſitori p̄dictis

volum⁹ fore cōēz. duos[k] cuſtodes habeat pricipales diſcretos induſtrios ⁊ fideles. vnū quē volet ep̄s ⁊ ꝓuidebit eidē[l] aliū de quo voluerit inq̄ſitor cui etiā[m] ꝓuidebit. ⁊ q̄lib3 p̄dictoꝝ cuſtodū ſub ſe aliū bonū et fidū poterit h̄re miſtrū[n]. In quolibet etiā ꝯclaui[o] eiuſdez carcer̄ ſiue muri erūt due claues diuerſe[p]. q̄rū vnā vnus aliā ali⁹ tenebit p̄dictoꝝ cuſtodū. ⁊ eā cū officio miſtrādi q̄ incarcerat̄ fuerit miſtranda. ſuo poterit cōmittere vel ſubdelegare[q] miſtro ¶ Porro coram epiſcopo vel capitulo ſede vacante ⁊ inquiſitore predictis vel ſubſtitutis ab eis cuſtodes ſupradicti antec̄ ſuū officium exequantur iurabūt[r] ad ſancta dei euangelia corporaliter a ſe tacta[s] q̄ in cuſtodia immuratorum ⁊ aliorum

ueractus. xxxij. q. vij. domus. Cū aūt metropolitan⁹ nil habeat niſi de iure tranſfuſo de capl̄o in metropolitanū. q̄ capitulū h̄ habebat. faciunt no. per Inno. de here. ad abolendam In ꝯtrariū h̄ non eſt de iure exp̄ſſum q̄ nec attribuendū. licet enī capitulū ꝯſeruet iura ep̄at⁹. xij. q. ij. charitatē. ⁊ c. illud. et ius reddat agentibus accuſantib⁹ ⁊ denunciantib⁹. non tamen viſitat. ſed is q̄ datur a papa. lxi. di. obitum. vbi ꝓbat̄ q̄ vacans eccleſia deſtituit̄ viſitatiōe. Sz ſcḋm Archid. dici poſſet q̄ illud deſtitute non reſpicit viſitationis operam ſed eccleſie vacationez. ſic̄ de ele. eccleſia. i. q. ij in prin. Item capitulum eſt neceſſari⁹ nō voluntari⁹ admiſtrator. ergo non poterit qḋ admiſtrationi neceſſario non incūbit. ⁊ hoc tenet Jo. mo. ſed Archi. nō eligit. videtur tn̄ plus accedere primo dicto pro quo facit. q2 iſte non eſt actus per quem p̄iudicet̄ ep̄o. ſicut bn̄ficioꝝ collatio ⁊ alienatio perſonarum ⁊ rerum. de quibus de maiori. ⁊ obe. c. i. lxxi. di. fraternitatem. xij. q. ij. ſi q̄ de rebus. egeret declaratione. non ſolum in hoc ſed in pluribus alijs articulis. hoc quod dicitur. c. ſuccedere in iuriſdictione vacante ſede. volens tenere opi. Jo. dicere poſſet illaz veram in generali viſitatione ciuitatis ⁊ dioc̄. contrariam in ſpeciali viſitatione. vel inquiſitione contra certas perſonas vel loca. Jo. an.

a ¶ Requiſierint. requirit ergo par parem. de hoc de of. deleg. cum cauſa. in. i. glo. ⁊ puto ſufficere vnam requiſitionem facit quod no. xviij. di. ſi epiſcopus. in vlti. glo. ⁊ quod dixi de iureiuran. ego enim. ⁊ in requiſitiōe non eſt neceſſe terminum exprimi. ſed ipſo iure ſtati currit. ſic de excep. pia. li. vi. et. ſ. e. compila. de deci. c. i. ⁊ hic adde quod ibi dixi.

b ¶ Ipſo iure. quo ad iuris effectum. ſi enim defacto tortus eſt vel dure carceratus hoc nequit non fuiſſe. ff. de cap. poſtli. re. l. in bello. §. facte. ⁊ fa. quod dixi de ap. vt noſtrum. Sz ſi interlocutoria ſolum lata eſſet ſuper carcere vel tortura. illa nulla eſſet. ⁊ lex permittit tunc appellare quia grauamen tolli non poſſet per appellationem interponendā poſtmodū a diffinitiua. de ap. ſuper eo. ij. i. rñ. ij. q. vi. ante ſententiā. ff. de ap. re. vel non. l. ij.

c ¶ Nolit. ſi. de reſcrip. ſciſcitatus. in fi.

d ¶ Inquiſitori. hic iunge finem ſuper illis ⁊c̄.

e ¶ Super illis. carceratione tortura ⁊ ſententia.

f ¶ Per litteras. concor. lxiiij. di. c. i. ⁊. ij. de te. or. nec ep̄i.

g ¶ Conſenſum. ſufficit ergo q̄ cōmittat vel conſentiat illum procedere que ſunt diuerſa. facit quod ſcripſi de fo. compe. ſignificaſti. ſuper glo. fi. de eccle. edifi. ad audientiam. ij. ſuꝑ i. glo. vnde in electione licet primū ⁊ non ſecundū de elect. c. pe. in fi. li. vi. ita hic delegatus epiſcopi vel capituli poteſt ſecundum ⁊ non primū. quod forte fuit cauſa huius diſiuncte

alterum xo iſtorum hic eſt neceſſarium infra octo dies poſt requiſitionem. poſt octo xo dies neutrū eſt neceſſariū. vt. ſ.

h ¶ Muri. c. ti. vt cōmiſſi. li. vi. x. ⁊ illorum.

i ¶ Vulgariter. ſi. ſ. c. cōpila. de re. do. c. i. in prin. ⁊ ibi ꝯcor.

k ¶ Duos. niſi de vno ꝯcordarent. in caſu enī diſcordie manaſſe videtur hoc ꝓuiſio. facit de ap. cuz ſpeciali puto ꝯtrarium. ſ. q̄ de vno ꝯuenire non poſſint ſz neceſſarij ſint duo. nec eſt hoc ꝓuiſum ꝓpt̄ diſcordiā. ſed ad ſecuriorez cuſtodiam. qḋ ſatis ſonaāt verba facit optime. ff. de cu. reo. l. vlti. in pri. ibi nec vni ſed duobus cuſtodia cōmittenda eſt. ⁊ idem dicimus de miſtris de quibus ſequitur.

l ¶ Prouidebit. eidē de ſuis redditibus. non de parte prouētuum inquiſitiōis officio deputata. vt in extuag. Benedicti ex eo q̄. §. verum quia.

m ¶ Etiam ꝓuidebit inq̄ſitor. ſ. de ꝓuentib⁹ deputatis offō.

n ¶ Miniſtrū. ſi. ḋ fi. p̄ſ. ꝓpoſuit. i fi. fa. qḋ dixi ſuꝑ rubca de o ¶ Cōclaui. ꝯcor. ḋ cl̄. vbi ꝑiculū. §. i eodē. cū of. cuſto. ſuis concord.

p ¶ Diuerſe. ne vn⁹ cuſtos ſine altero poſſit aꝑire. Intēdū enī in eadē ſera h̄ūt plures ſocij plures claues. vt quilibet ꝑ ſe ⁊

q ¶ Subdelegare. qḋ alias n̄ poſſ3. cū ſibi miſteriū demādet ſine iuriſditione in q̄ videt̄ electa induſtria ꝑſone. de of. del̄. c. fi. ⁊ puto ꝑ hāc lr̄am q̄ in aſſumēdo miſtro n̄ req̄ret̄ ꝯſenſus ep̄i vel inq̄ſitoris. aꝑire ⁊ claudere poſſit. cui⁹ ꝯtriū h̄ intēdit.

r ¶ Iurabūt. ſi. ſ. c. compi. ḋ re. do. c. ij. x. illi etiam de mgr̄is. c. ij. ſed in illis nihil dicitur de corporali tactu.

s ¶ Tacta. vt no. de elect. vt circa. x. coram. lib. vi. in glo. ij. in corporali iuramento non ſufficit preſentia. ſed requiritur tactura euangeliorum. Quidam dicunt q̄ corporale iuramētum ſatis eſt q̄ habeat corporis ſenſum vt viſum. fa. xxxv. q. vi. ſi epiſcopus. per id quod de poſſeſſione dicitur. q̄ ibi req̄ritur actus corporalis. ⁊ cum viſu transfertur. ff. de ac. poſ. l. q̄ meo. §. ſi per venditorem. ⁊. l. i. §. pe. ⁊ no. de conſue. c. ij ſed illud verum cum tradens ⁊ accipiens hoc intendunt. ſecus ſi poſſeſſio erat vacua. vt ibi nota. Ut ergo ſcripſi p⁹ Innocen. de iureiur. ⁊ ſi chriſtus. x. q̄ autem iuramenta q̄ precipiuntur a iure. ſicut teſtis calumnie veritatis vel que a iure iudice vel parte ex neceſſitate deferuntur. debent fieri tactis euāgelijs. alias fieri p̄n̄t ſine tactura. vt vide qḋ no. xxij. q. i. in ſumma. Sed videt̄ q̄ plus obliget corporale. fa. ij. q. v. q̄nto. ⁊. c. ſe. C. ſi minor ſe ma. di. l. ſi alterius. Quedam autez iura dicunt ſimpliciter iurari quedam corporalit̄. quedam ſuper ſancta dei euangelia. quedam addunt ipſoꝝ tacturaz. vt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

hic ⁊.i.q.vij. quotiens.⁊.9.e.cõ.de iureiurã.romani.℟. porro de fri.⁊ male.laudabilẽ.pꝫ de p̃mo de iureiu.c.ti.p totũ li.vi. de reſti.p̃tium.⁊.c.pe. de exce.paſtoralis. q̃ ma. ac. poſ.cũ in tua.de ſen.ex.ex tenore. De ſcdo de here.ad abolẽdam.§.ſtatuimus.de ſen.ex.venerabilib⁹ de ele. vbi p̃iculũ.§.ſup his ⁊.c.vi. circa.⁊.c.p̃curator li.vi. De tertio de pur.can. q̃tiẽs apud italicos iterp̃taꝛ ꝯſuetudo. ꝙ ſuffic̃ q̃libet librum vel q̃libet ſcripturã tãgere. qđ ſatis puto p̃cedere ẽt vbi d̃ corporali iuramento exp̃mitur. ñ ſic vbi de tactura euãgelioꝝ.vt hic ⁊ in ꝑcor.

c ¶ Ponendorum. Ubi h̃ exp̃mit̃ iuraꝛ ſup ſufiiſ.⁊ ſic ñ ob. de iureiu.c.penul.

v ¶ Poterũt.xij.q.ij.faciat.

x ¶ Secreto.ſi.d̃ ele. vbi p̃iculũ.§.nulli. li.vi.cũ ſuiſ ꝯcõ.⁊ d̃ ſecreto hẽtur.ſ.c.p.d̃.pe.di.§.h ergo in prin.⁊.℟.filia ⁊ de hẽr.c.vlti.li.vi.nec ſumit̃ tã amar̃ h verbum q̃n alter cuſtoſ i abſentia alteri⁹ captiuũ alloqui poſſit d̃ nõ ſecretis ip̃is icarceratis

y ¶ Diminutione nõ ſicut iſideles fuiẽteſ vł miſtri qui ſp̃ d̃ eo quod dñis daꝛ decimã vel aliã quotam ſubtrahũt.vt no.i.q.i.chriſtus.xiij.q.i.§.ij.℟.ſed videre.

z ¶ Corã.eiſdẽ epõ vel caplano ⁊ inquiſitore vel ſubſtitutis ab illis.

p̃ crimĩe ſupradicto in ſua cuſtodia poſitoꝝ ⁊ ponẽdoꝝ[c] omnẽ diligentiã ⁊ ſollicitudinem quã poterũt[v] fidelr̃ adhibebũt. ⁊ ꝙ alicui incarcerato nihil vn⁹ i ſecreto[x] loquet̃ q̃n hoc audiat aliter cuſtos. ⁊ ꝙ p̃uiſionẽ quã icarcerati recipiunt ex ordiatõe cõi.⁊ illã qđ a parẽtibus ⁊ amicis ł alijs perſonis fidelib⁹ offerret̃ eiſdẽ. niſi epi ⁊ inq̃ſitoris ł ſuoꝝ ꝯmiſſarioꝝ ordinatio refraget̃.ip̃is fidelr̃ ⁊ abſq3 diminutiõe[y] aliq̃ miniſtrabũt.nec i his fraudẽ aliquã adhibebũt. ⁊ idẽ iuramẽtũ et corã eiſdẽ[z] ꝑſõis miſtri cuſtodũ pri⁹q̃ ſuũ exerceãt officiuꝫ exhibebũt. Et q2 ſepe contigit epõs p̃prios hr̃e carceres ſibi ⁊ dictis inq̃ſitorib⁹ ñ cões. volum⁹ ⁊ diſtricte p̃cipimus. vt cuſtodeſ ad icarceratoꝝ p̃ dicto[a] crĩe cuſtodiã p epõſ vł ſede vacãte p capitulũ deputãdi[b] ⁊ eoꝝ miniſtri corã dictis inq̃ſitorib⁹ ł ſubſtitutis ab eis preſtẽt ſiſẽ iuramẽtum. Notarij[c] quoq3 iq̃ſitõis corã epõ ⁊ iquiſitore ł ſubſtitutis ab eis iurabũt[d] ſuũ officiũ fidelr̃ exercer̃. ⁊ idẽ fiet de alijs perſonis[e] neceſſarijs ad predictũ officium exequendum. ¶ Verũ q2 nimis eſt graue ad exterminationẽ prauitatis p̃dicte nõ agere[f] qđ ip̃ius ꝯtagioſa enormitas agendũ requirit. graue ẽ quoq3 ⁊ dãnatõe digniſſimũ[g] malitioſe iſõtib⁹ eandẽ iponer̃ prauitatẽ. epõ ⁊ inq̃ſitori p̃fatis. ac alijs ad dicti executõẽ officij ſubſtituẽdis ab eis in virtute ſancte obediẽtie ⁊ ſub interminatõe maledictionis etnẽ p̃cipimus vt ſic diſcrete et p̃mpte ꝯtra ſuſpectoſ ł diffamatoſ de h⁹i prauitate p̃cedãt ꝙ malicioſe aut fraudulenter[h] tantã labem.ſeu qđ ipſoſ i executõe officij inq̃ſitõis impediat.falſo alicui nõ imponant. qđ ſi odij gr̃e vel amoris lucri aut comodi tp̃aleſ obtentu[i] ꝯtra iuſticiã ⁊[k] ꝯſciam ſuã obmiſerit ꝯtra queq3 p̃cedere vbi fuerit procedẽdũ ſup h⁹i prauitate. aut obtẽtu eodẽ[l] prauitatẽ ipſam ł impedimẽtũ officij ſui alicui iponẽdo.cũ ſup hoc p̃ſũſerint quoquo mõ vexare. p̃ter alias penas pro qualitate culpe imponendas eiſdem. epus aut ſup̃ior ſuſpẽſionis ab officio per trienniũ. alij[m] vero excõicationis ſententias eoipo[n]

k ¶ Et ꝯſcientiam.no.ꝙ et copulat concor. de iudi. cum eterni.li.vi.

l ¶ Eodem.odij gratie ⁊c̃.vt.s.

m ¶ Alij vero.ſ.inquiſitores vel ſubſtituti ab eis vel ab epiſcopis vel capitulis vacante ſede.

n ¶ Eoipſo incurrãt hic pꝫ aperte ꝙ conſtitutio eccleſie militãtis ligat crimẽ omnino occultuꝫ ad penas ſuſpẽſionis ⁊ excõis. ad idẽ.s̃.e. cã.ſta. mo.c.i.§.q2 ℟o.ſ.d̃ p̃cis cupiẽteſ.§.q̃ vero Nec turbeẽ aliq̃ nam hoc idẽ p̃batur de ſciſma.c.i. ℟. omnẽ.li.vi.⁊ eo.li.d̃ electi. vbi p̃iculũ ℟. nulli ⁊.c.fundamenta.§.ꝙ ſi ſec⁹ ⁊.c. q2 ſepe facit.eo.ti.ſciãt ⁊.c.ſe.⁊.c.idẽtitatibus.§.poſtremo. de off.dele.c.ſi.§. pars vero. de off.ordi.c.vlti.de iud.c.ij.℟.p̃uiſo.de re iudica.c.i.⁊.ij.ad.fi.d̃ homi.p̃ humani.℟.ſacri. ad idem antiqua iura d̃ ſen.ex.porro.⁊.ca. cum non ab homie. de tẽ.or.c.vlt.patebat idem de immu.ec.clericis. li.vi.℟. nec non. ⁊ ex his vr̃ indubitatum quod arch. habebat p̃ dubio. ⁊ diſputatiõi relinquebat. an hereticus oĩo occultus ſit excõicatus. Jo.tenꝫ ꝙ ſic.xxiij.q.i.i ſumma.⁊ in glo.ſe.d̃ pe.di.i.cogitatiõis. placet etiam gof. ⁊ rai.i ſumma d̃ hereti. Ad contrarium inducitur.xxxij.di.erubeſcant. ⁊ quod ibi nota. xxxij.di.habuiſſe.l.di.§.ſed illud.in fi.ij.q.i.nomen. et.q.v. conſuluiſti. ⁊.vi.q.i.ſi omnia.xv.q.vi.c.i.℟.non poteſt.xxx.q.vlt.§.his ita.⁊.c.ſe.xxxij.q.v.c.vlt.de ſi.ſicut tuis.in fi.⁊ c.ſe.facit ad hoc.q2 ex voluntate que non procedit in actum non ſcandalizatur eccleſia.xxiiij.q.iij.deus quibus. ſunt qui nolunt fateri per clauem eccleſie ligari poſſe oĩo occulta.niſi ſint illa expreſſe lege diuina damnata vt vſura in qua damnatur ſpes occulta. de vſu. conſuluit. Alij dicunt ꝙ ſi factũ ẽ publicum.ſed occultum quis fecerit ligare poteſt eccleſia. v.q.i.quidam de offi.ordi.ſi ſacerdos. Si vero ⁊ factum ⁊ faciens ſunt occulta.ſecus vt in contrarijs ſed vtriq3 dicto obuiant iura alle.in prin.glo.quare de plano fateamur ꝙ conſtitutio militantis eccleſie ligat omnino occulta. non tñ nominatim de illis iudicat tribunal eccleſie immo ipſa eccleſia inq̃ntum per hominem iudicat.hominem nominat. ⁊ inquantum eſt collectio fidelium. ligator ſic occulos habet pro ſalutis. de ſen.ex.a nobis.⁊ ſic loquantur contraria.

a ¶ Predicto crimine. de incarcerandiſ ergo pro alijs criminibus non iurauit inquiſitori.

b ¶ Deputãdi. dato ergo ꝙ capl̃m hr̃et iuriſdictiõẽ ⁊ carcerem.ñ tñ ſuo carcere ſed epali tales tenebit ſede vacãte

c ¶ Notarij qui poſſũt eſſe conſtituti in ſacris ⁊ religioſi. quod dic vt.e.ti.vt officiũ.§.ad ſcribendas li.vi.

d ¶ Jurabunt. ſpãle ẽ p̃pter magnitudinem cris ⁊ fauorẽ fidei. alias ſufficere dẽret iuramentum i ceratiõe preſtitũ d̃ p̃ſcr̃p.ad audientiã. de cuiuſ forma ſcripſi ne cle. vel mo. ſicut te. pe. de fi.inſtru.§.reſtat.℟.ſed quero

e ¶ Perſonis officialib⁹ nuncijs ad citatiõis faciendas ⁊ apperitoribus de quibus.ſ.c.proxi.

f ¶ Non agere. concor. de ſimo. nemo. ⁊ quod ibi no.

g ¶ Digniſſimum. idem.℟.lxxxi.di.c.i.in fi.

h ¶ Fraudulẽter. falſo alicui nõ imponant quod ſequitur.

i ¶ Obtentu. vbi ergo non propter alterum predictorum. ſꝫ forte timorem vel propter vitandum ſcandalum hoc omitterent. non eſt locus pene.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a Excōis ſnīa. ꝺ ſuſpenſione nil ꝺicit. quare vꝫ ꝙ ab illa ſuperior poſſit abſoluere. Dic contra. et rō illius obmiſſiōis fuit. qꝛ tempus habet determinatum. ⁊ vbi ſic determinatum eſt videtur ꝙ non poſſit ſuperior abſoluere. vt no. de ele. cupientes. §. ceterum in glo. eſt ergo. Sꝫ quid ſi tempus determinatum nō eſſet videtꝰ ꝙ poſſit. ex quo ſuꝑior nō reſeruat. de ſen. exc. nup. nec ꝓhibet vt. ſ. de ꝑui. c. i. ꝟ. ſiqͥ. facit qꝺ no. ꝺ regula. non ſolū in fi. li. vi. ⁊ qꝺ ꝺi. xi. de ſolu. c. ij. in fi. ſecꝰ ſi reſeruaſſꝫ de teſti. tā. lr̄is in fi.

b Articlo. ꝗ caſus ſꝑ excipit. ſ. c. pro. ꝺ offi. ordi. paſtoralis. ⁊ vide quod ibi no.

c Et tūc. ſ. qū i mortis articlo ꝑ epm vꝫ preſpiterū abſolui ū̄t et hoc intelligo ſi facultas eſt ſatiſfaciēdi et tempus hoc patit̄ alias abſoluetur cū cautione. fac. ſ. c. ꝓxi ꝺ ſepul. c. vi. de. ſen. ex. a nobis. Jo. an.

icurrant a q̄ qͥdeꝫ excōicationis ſnīa qui eandē incurrerit niſi ꝑ romanū pontificē neqͣnt: ꝑterꝙ in mortis articulo[b] ⁊ tūc[c] ſatiſfactione ꝑmiſſa abſolutionis bn̄ficium obtinere: nullo in hac parte ꝑuilegio ſuffragante. Alia ſane q̄ circa ꝑmiſſum iquiſitionis offm̄ a noſtris ſunt predeceſſoribꝰ inſtituta: quatenus preſenti decreto nō obuiant: ſacri approbatione concilij roborata: in ſua volumꝰ firmitate manere[d]

Idem in eodem.

Nolētes[e] ſplendorem ſolitū negocij fidei per actꝰ idiſcretos ⁊ iprobos[f] quorūꝺis inqͥſitorꝫ heretice prauitatis quaſi tenebroſi fumi caliginē[g] obfuſcari: hoc ſacro cōcilio approbante ſtatuimꝰ: nullis ex tūc[h]: niſi qui quadrageſimū[i] etatis ſue annū attigerint affiñ inquiſitōis predicte committi[k]: inquiſitoribus et tā ipoꝝ[l] ꝗꝫ epoꝝ: ſeu capitulorūꝫ ſede vacante ſuper hoc deputatis cōmiſſarijs[m] quibuſcumꝗꝫ diſtrictius iniungentes ne pretextu[n] officij[o] inquiſitionis quibuſuis modis illicitis[p] ab aliquibꝰ pecuniā[q] extorqͣnt: nec ſciēter[r] attētent eccliaꝝ[s] bona ob clicoꝝ delictū[t] ꝑdci occaſione officij fiſco ēt ecclie[v] appli

d Manere concor. e. ti. c. vl. in fi. li. vi.

e Nolentes. Caſus. primo ponens ꝯſtitutionis cauſaꝫ determinat etatem inquiſitoꝝ. Secundo punit inquiſitores qui pretextu officij pecuniam illicitis modis extorquēt vel ob delictum clericoꝝ eccleſiaꝝ bona ꝯfiſcant. Tertio precipit notarijs officialibus et ſocijs. vt hoc facientes reprehendant ⁊ ſuperioribus denuncient ſi probare poſſunt. Quarto prohibet inquiſitoribus abuſum armorum. et circa quātitatē vel qualitatē officialiū. partes patent

f Improbos qui dederunt cauſam ⁊ merito huic conſtitutioni ⁊ precedenti.

g Caligine. eſa. v. i fi. lux obtenebrata ē in caligine.

h Ex tunc. ac ſi dicat deinceps. vel forſan voluit papa per hoc ꝙ hec pars ꝯſtōis ſtati ligaret a tēpore ꝓmulgatōis. nō expectato lapſu duoꝝ menſiū de quo dixi i proemio. nō quo ad hoc ꝙ ꝯtra facientes hoc ignorantes obligati eſſent ad culpam. ſed quo ad hoc vt contra factum non valeret. priuſ vero datos afficere non intēdit.

i Quadrageſimū. ꝯcor. xx. q. i. ſanctimoniales. ⁊ ē mirādum ꝙ i inqͥſitore maior etatis maturitas requirit̄ ꝗꝫ i epiſcopo q̄ tn̄ inquiſitor ē. ⁊ eſt ſi. de elect. nemo deinceps. li. vi. ⁊ ē hoc de arbitrarijs de qͥbus non cogimur reddere rōꝫ. vt ſcripſi de reſcriptis ſi qū.

k Cōmitti. per prelatos ꝓuinciales vel miſtros illoꝝ ordinū qͥbus deputatio taliū a ſede apoſtolica ē ꝯmiſſa. Itē puto ꝺ inquiſitoribus ab epiſcopis vel capitulis ſede vacāte. vt hi quibus ꝯmittunt habere debeant hanc etatem. Sed quid ſi cōtra. fiat certū ē ꝙ puniendi ſunt ꝯmittētes tranſgredientes hoc preceptum. et vide quod no. de ele generali. §. illos i vlti. glo. li. vi. Et licet hic non apponatur decretum. videtur tamen ꝙ non valet ꝯmiſſio. pro et contra de ele. licet canon li. vi. ⁊ vide quod ibi notatur in glo. ij.

l Ipſoꝝ. ꝯmiſſarijs quod eſt. ſ. et ꝑ hoc. ⁊ ꝑ. c. s. ꝓ. ſoluitur qꝺ olim dubitabatur. an inquiſitores poſſent committere vices ſuas. ⁊ videbatur ꝙ non. qꝛ decre. vt cōmiſſi in prin. e. ti. li. vi. permittit vt cōmittāt citationes ⁊ ſententiaꝝ denūtiationes. vltra illa ergo premiſſa cōmittere non poterat. de trāſla. c. ij. facit de of. dele. c. vl. §. vices quoꝗꝫ. vbi ēt cōſeruator ñ cōmittit niſi illa duo. videtur enim electa induſtria perſone de. off. dele. ca. vlti. et. c. ſcui. li. vi. Cōtra. qꝛ ſiue ordinariā ſiue delegatam iuriſdictioneꝫ inquiſitor habeat. ꝯmitter̄ pōt primū pꝫ. ſecundū. ſ. cum dr̄ delegatꝰ qꝺ videt̄ verius ꝑ dec. ꝑ hoc. e. ti. lib. vi. ꝑ ⁊ ꝯtra. e. ti. ne. aliqui eſt tamē ꝺlegatꝰ principis ⁊ cum iuriſdictione nō cum miniſterio tm̄. ꝗ committit iſta ſeruat̄. dant ergo inquiſitores ꝯmiſſarios quos vocamꝰ vicarios vel ſubſtitutos. s. e. c. ꝓx. §. porro. ⁊ §. notarij ⁊ §. ver. Ad decre. vt cōmiſſi. rūdet̄ ꝙ non loquit̄ negatiue. ſicut illa q̄ loquitur de cōſuatore. ſ. ꝙ nō poſſint niſi illa duo cōmittere ſed loquitur affirmatiue. ſcꝫ ꝙ illa duo ꝯmittere poſſint. ⁊ de illis forte dubitabatur. quaſi añ citatōꝫ non eſſet perpetuata iuriſdictio. et ꝑ diſſinitiuā eſſet fūctus ſuo officio. ad primū de of. dele. paſtoralis §. i. ad ſcōm e. ti. in litteris. Jo. an.

m Cōmiſſarijs. de epis loqͥ nō vꝫ. ⁊ iō lꝫ etiā ipſi ab his debeant abſtinere. pena tn̄ que ſeqͥtur ñ hꝫ locum in illis. ꝯcor. ſ. ꝟ. nōꝝ. voluit ergo dignitati deferre. ꝺ off. dele. c. ij. li. vi.

n Pretextu. vbi ergo non eo pretextu illicite exigit lꝫ malefaciat. non tn̄ eſt locus pene.

o Officij. ⁊ ſic cōmittit crimē ꝯcuſſiōis. de quo. i. q. i. ad fi. xiij. q. i. c. ij. i fi. ⁊. c. militar̄. ⁊ de imu. ec. qꝛ pleriꝗꝫ. tn̄ tales abſolui permittit. ſ. reſtituēdo ſimplum tn̄. cum tamen ꝯcuſſor ſoluat quadruplum. xiij. di. quoniam i fi.

p Illicitis. penas pecuniarias applicandas officio nō prohibet imponi et exigi ſed illicitas exactiones fieri. ff. de offi. preſi. illicitas in prin. de ſimo. in tantum ⁊c. audiuimus. et. c. ſe.

q Pecuniam. intelligo large. i. q. iij. per totum.

r Scienter. ignoranter ergo nō tenet hec pena. ſ. s. c. cō. de conſang. et affi. c. vno.

s Eccleſiaꝝ. de bonis ergo clericoꝝ ꝓprijs nō prohibꝫ. et per hoc dico. ꝙ ſi monachus ꝑeſſet eccie ꝙ etiā eoꝝ que acqͥſiuit intuitu perſone applicatio iſta fieri non poſſet cū eni impediente profeſſione ſibi non poſſet acqͥrere. ſic acqͥſita poſt poſſeſſionem adeptam ſint eccie. xviij. q. i. c. vno. de priui. cū olim. ij. ergo etiam in illis eſt locus ei qꝺ hic dicitur quod tn̄ in quodam inquiſitoris conſilio ante hanc conſtitutionē clamare non profuit.

t Delictum. de reg. iu. delictum cum ſuis ꝯcor. li. vi.

v Eccleſie. multo minus ſibiipſis vel officialibus vel fiſco ſeculari. cui alias applicata ſunt ipſo iure bona laicorum dānatorum. de hereſi. c. ti. cum ſcꝫm. li. vi. et vide qꝺ no. de ꝯceſ. ꝑbē. qꝛ diuerſitatem. ⁊ qꝺ ibi dixi ſuper glo. añpenul.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

care[x] Quod si secus in his vel eorum altero fecerint. excōis sniē eos subiacere decernimus ipso facto. a qua nō possint absolui preterꝙ̄ in mortis articulo[a] donec illis a quibus extorserint plene satisfecerint[b] de pecūia sic extorta. nullis priuilegijs pactis aut remissionibus[c] sup hoc valituris. Notarij vero et officiales dicti officij necnō fratres et socij inquisitorum et commissariorum ipsorum. quos dictos inquisitores aut cōmissarios[d] secrete nouerit talia[e] commisisse. si indignatōem dei et aplice sedis vitare voluerint et offensam ipos grauiter arguere et corrigere[f] studeant in secreto[g]. quod si tamē ea scienter vt ea probare valeant[h] si sit opus. hec plati inquisitorum et commissariorum eorundem ad quos id pertinebit nūciare solicite debeant. qui eosdem plati inquisitores et cōmissarios predictos reos inde reptos ab officijs amoueri[i] et amotos alias punire debite seu corrigere teneantur[k]. Prelatis autē inquisitorum id negligentibus agere. premissa oia nūciari p predictos[l] locorum ordiarijs vltimus[m]. quibus vt ea in aplice sedis noticiam pferant[n]. in virtute sancte obedientie districte precipimus et mādamus. Porro inquisitoribus ipsis districtius inhibemus[o]. vt nec abutantur quolibet concessio/nis portatōis armorum. nec officiales nisi sibi necessarios habeant. talesque qui se cōferant ad sua cum inquisitoribus ipsis officia exequenda[p]. Idē in eodem

Ad nostrum[q] qui desiderant in votis gerimus. vt fides catholica nostris prosperetur temporibus. et prauitas heretica de finibus fidelium extirpetur nō sine displicentia[r] grandi peruenit auditum. quod secta[s] quedam abominabilis quorundam hominum malignorum. qui beguardi et quarundam infidelium mulierum que beguinine[t] vulgariter appellantur in regno alamanie. procurante satore[v] malorum operum dānabiliter insurrexit. tenens et asserens doctrina sua sacrilega et peruersa inferius designatos errores. Primo[x] videlicet quod homo in vita presenti tantum et talē pfectionis gradum[y] potest acquirere quod reddetur penitus ipeccabilis[z]. et amplius in gratia proficere non valebit[a]. nam vt dicunt siquis semper posset proficere posset aliquis christo pfectior[b] inueniri

x Applicare. idem verba de p̄.c.iij. probabatur autem h.e.ti.excoicamus in prin. vbi bona clericorum dānatorum diuidi iubentur inter ecclesias a quibus beneficiati sunt.

y In his duobus proxime dictis. s. de pecūia extorquēda et de bonis eccl'ie cōfiscandis. primū .n. casum. s. de etate includi nō puto quod patet per sequētia. ibi donec illis et cetera.

z Absolui. p ordiarios. cum sibi non reseruet. de se. ex. nup.

a Articulo. s. e. p. in fi.

b Satisfecerint. si habēt vnde. alias vero paupertas excusat. de vsu. cum tu. de rap. c. ij. et vide quod no. de ver. sig. ni. ex pte. i. in fi. iiij. glo.

c Remissionibus. contra. de censi. exigit ad fi. de rescri. statutū circa fi. li. vi. et adde quod ibi no.

d Cōmissarios. nil dicit de epis vt etiam s. dixi et facit. j. verbū prelatis.

e Talia. in alijs ergo non habet locum quod sequitur.

f Corrigere. quantum in eis est vt. i. corripere quod possunt. sed non corrigere. manus cōprimere pūt. sed nō animum mutare. xlvij. di. §. necesse in fi.

g Secreto. ij. q. i. si peccauerit.

h Valeant al. tace ant. ij. q. vij. plerique.

i Amouere lz platus inquisitoris. s. prouincialis illum ab officio remouere possit vt hic patet iurisditio tamen inquisitoris non ab epō prelato sed a papa imediate dependet. vt solus actus cōmittendi vel remouendi pendeat penes illū. et hec patent in priuilegijs officij. ex quo sequitur quod corriget l alterare nō possit facta p illū virtute officij. lz illū amotū punire possit. et vt hic.

k Teneantur. non dicit possint.

l Predictos. notarios officiales et socios.

m Quibus ordinarijs locorum.

n Perferāt. de sta. re. c. vl. de cle. egro. c. vno. §. si autē li. vi.

o Cōcessiōe facta p priuilegia officij. vt hēre possint officiales armatos

p Exeqnda. sint .n. tales quos velit et possint offō deseruire si. de pb. sup iordiata. de cle. non resi. c. iij. et iiij.

q Ad nostrum. Casus. dānat sectā beguardorum et beguinarum alamanie et octo ipsius errores excitās diocesanorum et inquisitorum officium contra illos. et primo ponit sectā et errores. secūdo ibi cū autē illa dānat. tertio excitat ibi porro.

r Displicēcia. si. s. e. cō. de cēsi. ad nostrum.

s Secta. scribitur p. c. et nō per p. et dicitur a seco as. alij quod a sequor ris. et est proprie habitus aiorum et ppositū in malo circa falsam disciplinam inde tales dicūtur secti. i. separati et diuisi ab vnitate fidei et ecclesie. tamē interdū sumitur in bono a parte. C. de pac. l. vl. in fi. p. p. scripta designat clausurā. s. e. com. de a. mo. ne in agro post prin.

t Beguine. de quibus. s. e. cō. de relig. do. c. i. io. an.

v Satore. i. seminatore diabolo. s. de ele. lz de euitanda in prin. et s. e. cō. de sepul. dudum post prin.

x Primo vz. scio quod expedit textū cuicū quod facultati cōueniat p gl. apiri. Item puto decere quod in declarandis infrascriptis erroribus loquar aptius mero canonista. quia in sacra pagina lz modicū studui sub ipius excellētissimo doctore mgro io. de parma ordis predicatorum. p cuius doctrinā deo ducente ista clarescēt h dixi vt pluritati pcaf.

y Gradū. vide quod no. de pe. di. ij. radicata. §. hec quod de charitate i. i. et ij. glo. et xl vij. di. omnes in fi.

z Impeccabilis si h intelligeretur de dei potētia absoluta catholice dictū eēt p eā reddi posse quem ipeccabilē et h priuilegiū gloriose virgini marie creditur datū esse diuinitus. dicere autem hominē h posse fm leges cōmunē. quod deus sāctis dona gre sue dispēsat h est hereticum. Nā fm legē cōem nullus pōt ipeccabilis fieri nisi p dei beatificam visionē. qua solū post hāc vitā datur beatis. vt j. dicetur. et ēt dicit thomas pte. i. q. c. articulo. ij. forte mouebantur isti auctē. io. in epist. i. c. iij. ibi. Omnis qui natus est ex deo nō peccat. Sed hyro. contra iouinianum plene huic auctoritati rnder de pe. di. ij. si enim inquit. probans multis auctoritatibus hoiem etiā perfectum in via vel in hac vita peccare posse. illud idē probans exemplis dauid salomonis iosue petri et aliorum preelectorum. qui in via peccauerunt.

a Non valebit. aug. ad hiero. cōtradicens. quod charitas in quibusdam est perfecta. in quibusdā imperfecta. sed perfectissima in hac vita haberi non potest. de pe. dist. ij. charitas in quibusdā. facit. c. di. siquis tantam Dicebat enim psalmista. ambulabunt de virtute in virtutem. et apostoli. lu. xvij. in prin. auge nobis fidem. que plene videas de pe. dist. ij. dum sanctam.

b Perfectior. hoc est falsum. minus enim per augmentum potest peruenire ad quantitatem maioris in his que habēt quantitatem vnius rationis. facit de priuile. ex ore ver. porro sed gratia alterius hominis se habet ad gratiam christi sicut virtus particularis ad vniuersalem. vnde sicut virtus

ignis ꝯtūcūq; creſcat nō pōt equari ꝟtuti ſol. ita grā homis ꝯtūcūq; pfecti nō pōt equari ꝟtuti ⁊ grē xpi. vt ēt dīc tho. iij. pte. q. vij. ar. xi. in fi. nō ē ḡ facīēda equatio finiti ad infinitū. facit de ſū. tri. dānam⁹. ꝟ. cū ergo in fine.

Scdo[a] ꝙ ieiunare nō opoꝛtet hoīez vl' oꝛare[b] poſtꝗ gradū pfectōis hmōi fuerit aſſecut⁹ qꝛ tūc ſenſualitas[c] ē ita pfecte ſpūi ⁊ rōi ſubiecta: ꝙ hō pōt libere corpi ꝯcedere qcqd placz[d] Tertio[e] ꝙ illi q ſūt ī pdicto gradu pfectōis ⁊ ſpūi libertat' n ſūt hūane ſubiecti obediētie: nec ad aliqua pcepta eccl'e[f] obligāt'. qꝛ vt aſſerūt vbi ſpiritus domi: ibi libertas[g]

a ¶ Scdo ꝙ ieiunare. h ē hereticū. ꝯſtat. n. ꝙ pfectio ꝯtūcūq; magna in hac vita ordiez eccl'ie nō ſubuertit ſꝫ pficit. ſed ꝗ diu manꝫ ordo eccleſie. manet obediētia īferiorū ad ſupiores ſic. ſ. ꝙ coꝝ pceptis obedire tenēt'. xciij. di. p totū. de ma. et obe. p totū ḡ p nullū gradū pfectōis abſoluit' a pcepto ieiunij vl' alijs pceptis eccl'e. vt dicā. ·j·. ꝟ. px. q tñ teneāt' ad ieiunia eccleſie. ſcripſi do b'ua. ieiu. ſup rubri. ⁊ c. ij. in fi. Paul⁹ ḡ q pfectiſſimus fuit p ieiunia ⁊ corpalia exercitia caſtigabat corpus ſuū dicens. Caſtigo corp⁹ meū ⁊c. ·j· ad corith. ix. in fi. ⁊ de pe. di. ij. ſi. n. ꝟ. paulus. ſꝫ p iſtis faciebat lu. v. ibi non pñt filij ſpōſi ieiunare ꝗdiu cū ipis ē ſpōſus. ſed ſpōſus eſt cū pfectis ſpūalr' illos inhabitās. mat. vl. vobiſcū ſum vſq; ad ꝯſummatōez ſecli. ḡ pfecti ad ieiunia eccleſie nō obligant'. Sꝫ ad h rñdet' etiā tripl'r. pmū ſm chry. illud intelligit' de diſcipul' q adhuc imbecilles in corpali pñtia xpi magis erāt fouēdi dulcedie ꝗ exercēdi auſteritate ieiunij. vel ſm hierony. illud de ieiunio veteꝝ obſeruātiaꝝ. qſi p id innuat dñs aplos nō detinendos in veterib⁹ obſeruantijs: qs pfūdi optebat grē nouitate. vel tertio ſm aug. illud intelligit' de ieiunio qd ptinet ad hūilitatē tribulatōis. vñ vbi lucas dixit filij ſpōſi ieiunare. math. ix. c. dixit lugere. h nō ꝯuenit pfectis qbus ꝯuenit ieiuniū cum gaudio mentis in ſpiritualia ſuſpenſe. et de hoc thomas ij. ſcdē. q. cxlvij. arti. iiij. in fi.

b ¶ Orare. hoc eſt falſum. nam hō ꝯtūcūq; in ſtatu vie pfect⁹ hꝫ orar'. vt diuina ꝟtute pſeueret in illa pfectōe ad quā pſeuerātiā ꝟtutis ꝓpria nō ſufficit. vñ oib⁹ viatorib⁹ ꝯtūcūq; pfectis dicere incūbit ex dei pcepto math. vi. ne nos inducas in tēptatōez. ⁊ reliqua ꝯtenta in oroe dñica. h dicit aug. in li. de pſeuerātia ꝯſtat etiā ꝙ multis dat' grā. quib⁹ nō dat' pſeuerātia in grā. nec neges p h illā grām. hēbant. n. p illā ꝙ pſeuerare poterāt. Itē illa incohata ē ꝯtū ad mentē. ſꝫ nō ꝯſūmata ꝯtuꝫ ad carnē. qd prius erit in pria vbi nō ſolū pſeuerare poterit. imo. nō pſeuerare nō poterit. ⁊ h p thomā pma ſcdē. q. cix. ar. vlt. Itē ꝯtūcūq; in via pfect⁹ hēt orare ꝓ beatitudinis adeptōe quā nōduꝫ hꝫ. ſic pſalmi. vnā petij a domino hāc reqrā. vt inhabitē in domo dñi. vñ xps inquātuꝫ hō orauit ꝓ corpis gloria ⁊ ſimilib⁹ dicēs Io. xvij. clarifica filiū tuū ⁊c. ⁊ de h quō etiā xpo ꝯueniebat orō tho. pte. iij. q. xxi. ar. iij. de oroe aūt ſatis ſcripſi. s. c. cōp. de reli. c. vno ad fi.

c ¶ Senſualitas. q ē vis aie appetēs deſiderabilia corpori ⁊ refutās nociua. ⁊ hāc dicim⁹ aīam ſenſitiuam de qua ſatis dixi. s. c. cōp. de ſum. tri. c. vno ij. rñ.

d ¶ Placet. dicūt iſti licere qdlibet. iiij. di. deniq; in fi. Alex. ad didymū. ea q voluptas ſibi vēdicat honeſtate plerūq; negamus admittere. dedit nobis multas natura blanditias. quaſ plerꝗ; ꝟtu⁹ cohibet. Quidi⁹ eplarū Eſt ꝟtus placitis abſtinuiſſe bonis. fac. xi. q. i. aliud. ⁊ q. iij. qd ergo.

e ¶ Tertio qd ⁊c. obedientie. reprobat' de renū. niſi. ꝟ. j. diceſ de regl'. licꝫ. ⁊ peccatū paganitatis incurrit q cū xpianū ſe aſſerat. ſe. ap. obedire ꝯtēnit. lxxxi. diſt. ſiqui ſunt in fi. qd intellige vt no. xix. di. nulli fas. ⁊ de ele. gñali. §. illos. li. vi.

f ¶ Eccl'ie. hec ſunt oino heretica ⁊ ꝯtraria illi articlo fidei. vnam ſctā catholicā eccliā. ꝯſtat. n. eccliam id vnā qꝛ in vniuerſali ecclia ē vnū caput ſupremū. cui oēs de ecclia obedire tenent'. ſ. pape. hoc illo ſtatuente. p quē reges regnāt. ⁊ legū ꝯditores iuſta decernūt. ꝓuer. viij. al'. iij. c. eſt. n. ecclia militans exemplata diuinitus a triumphante. dicente Ioh. in apocali. xxi. in prin. Vidi hierl'm ſantam nouam deſcendentē de celo ⁊c. ⁊ moiſi dictum eſt exo. xxv. in fine. ꝙ omnia faceret ſm exemplar ſibi monſtratū in monte. Cum igitur in eccleſia triumphante ſit vnus princeps ſupremus cuius obedientie tota ipſa eccleſia perfectiſſime eſt ſubiecta. ſcꝫ deus. neceſſario ſequit' toti militanti vnum ſupremum principem preſidere ſcilicꝫ papā. cuius preceptis omnes obedire tenentur. ⁊ hoc eſt de neceſſitate ſalutis. vt in extrauag. bonifacij vnam ſanctam. et fortius in his qui ſunt pfecti. xxij. q. ij. ne quis. Inde predictum fuit iohelis pmo congregabuntur filij iuda et filij iſrahel pariter et ponent ſibi caput vnum. ⁊ Io. x. fiet vnum ouile et vnus paſtor. de bap. licet ⁊ ·j· de ſen. ex. c. i. cum concor. hanc obedientiam probat naturalis ratio. Sicut enim opatōes reꝝ naturaliū procedūt ex naturalib⁹ potētijs. ita opationes humane procedunt ex humana voluntate. oportuit autem in naturalibus vt ſuperiora mouerent inferiora ad ſuas actiones per excellentiam naturalis virtutis collate diuinit⁹. ſic oportet in rebus hūanis ꝙ ſuperiores moueant inferiores p ſuā voluntatē ex vi auctoritatis diuinit⁹ ordinate. vt ſatis probat tho. ſcda ſcdē. q. ciiij. art. i. Iſtorum autem ſuperioruꝫ mouentium vnus eſt ſupmus vt pdixi omēs igit' ſubiecti ſunt motioni illius ⁊ ſunt in illo quaſi mēbra de mēbro ⁊c de elec. ſignificaſti. qd allegāt iſti non cōſtat. vt ſtatim dicam.

g ¶ Libertas. ij. ad corinth. iij. xix. q. ij. due ſunt in fi. ⁊ hoc intelligit' de libertate a ſuitute peccati. nō a ſeruitute qua viri ꝯtūcūq; pfecti ſunt aſtricti plātis eccleſie vel ſecularib⁹ pncipibus. nam virtus qua homo ſubijcit' homini ad corpus ptinet non ad animam que manet libera. licꝫ ergo in via p xpi grām a defectib⁹ anime liberemur. non tamen a defectibus corporis. qd patet p aplm ad roma. vij. filij ergo dei per gratiam licet ſint liberi a ſpirituali ſeruitute peccati. nō tamen a corporali qua eccleſiaſticis vel tēporalibus dñis ſunt aſtricti. vt dicit guil. ſup. i. ad Ti. vi. illi quicunq; ſub iugo.

h ¶ Quarto ꝙ homo ⁊c. beata. hoc eſt falſum. quia vt. s. dixi in via huius peregrinationis charitas ꝯtūcūq; perfecta deſeri pōt. ſed nō in pria. ⁊ vide qd no. de pe. di. ij. in ſūma et di. iiij. ſi ex bono circa mediū in glo. vnde ouidius ⁊ facit ꝓuerb. xxiiij. de pe. di. iij. ſepties. vnde apoſtolus. i. ad corith. xiij. in fine. vidimus nunc per ſpeculum in enigmate. tunc autem facie ad faciem. Circa hoc autem ſciendum ꝙ homo mortalem vitam agens etiam per dei potentiam abſolutam non videtur poſſe obtinere omnem gradum perfectionis beatifice loquendo de beatitudine accidentali. ratio quia ad illius beatitudinis perfectionem pertinet perfecta impaſſibilitas et glorificatio. que propter contradictorium cum eius paſſibilitate ſtare nō poteſt. ſm etiam legem cōem qua deus beatificat homines nullus poteſt eleuari a deo ad ſue eſſentie beatificā viſionem. niſi totaliter moriatur. ſicut communiter ē de animabus nunc beatis. vnde exodi. xxxiij. Nō videbit me homo et viuet. vel niſi ſic abſtrahatur a ſenſibus corporis ꝙ neſciat an ſit in corpore vel extra corp⁹ ſicut accidit paulo vt ·j· dicam. et d hoc thomas parte pma. q. xij. ar. xi. ſed dicere hominem per dei potentiam abſolutam et ipſius priuilegiū ſpeciale poſſe finalē beatitudinem ꝯſequi ſm oēm gradū beatifice perfectionis. quātum ad eſſentialem beatitudinem

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ꝙ ꝯſiſtit in ꝑfcã viſiõe diuine eẽntie. ⁊ ſm quãdã ĩ ꝑfecta dei dile-
ctiõe ⁊ fruitiõe ſm doctorẽ meũ catholicũ ẽ. ⁊ īducit illd Au.
xij. ſuꝑ geneſim ad lr̃az. ⁊ ĩ li. de vidẽdo deũ ad paulinã dicẽ-
tis ꝙ moiſes ex dei ꝑuilegio ſpẽali adhuc mortalẽ vitã agens
deũ per eẽtiam vidit. tanꝗ̃ futurus iudeoꝝ doctor. vnde
numeri. xij. õ ipõ pa
lam videt deũ ⁊ nõ
per enigmata. ⁊ facie
ad faciẽ allocut⁹ ẽ cũ
Exo. xxxiij. viij. q. i.
moiſes vbi de hoc. ⁊
paul⁹ idẽ ꝑuilegium
habuit tanꝗ̃ futur⁹
doctor gẽtiũ. vñ dĩc
ij. ad Coꝛ. xij. ſe rap-
tũ in paradiſum dei.
ꝯſtat aũt intelligenti
bus ſm euꝫ ꝙ omnẽ
ꝑfectionẽ beatifice viſiõis ⁊ fruitõis pure creature poſſibilẽ
potuiſſet de⁹ eis ꝯferre ⁊ cõicare ꝑ ſuã potẽtiã abſolutã. all'.
Tho. iiij. ſenten. di. xlvi. ar. vij.

Quarto[h] ꝙ hõ poteſt ita fina
lem beatitudinem ſm omneꝫ
gradũ ꝑfectionis in pñti aſſe-
qui ſicut eã ĩ vita obtinet btã.
Quito[i] ꝙ qlibet intellectual'
natura in ſe ipſa natural'r ẽ be
ata ꝙ ꝗ anima nõ indiget lu-
mine glie ipã eleuãte ad deũ
videndũ ⁊ eo btẽ fruendum.
Sexto[k] ꝙ ſe in actibus exer-
cere virtutũ eſt hominis ĩper
fecti. ⁊ perfecta anima licenti-
at a ſe virtutes. Septimo[l]
ꝙ mulieris oſculũ cuꝫ ad hoc
natura non inclinet eſt morta-
le pctĩ. Act⁹ aũt carnalis

i Quinto. ꝙ. ⁊c. nõ indiget qſi hoc poſſit ſua naturali virtu
te. h̃ expſſe ẽ hereticũ ⁊ reprobatũ. de ꝯſe. di. iiij. c. vlti. ⁊ ibi
ſolu'r qd opponi'r de libertate arbitrij. ⁊ ẽ ꝯ doctrinam apl̃i
ad romanos. vi. grã dei vita eterna. i. btitudo ꝑfecta. huius
rõ ẽ qꝛ illud qd ẽ ꝓpꝛiũ ſuꝑioꝛis nature nõ põt natura inferi
oꝛ aſſequi niſi ꝑ actionẽ ſuꝑioꝛis nature cui⁹ illud ẽ ꝓpꝛium
ſicut nec aq̃ põt fieri calida niſi ꝑ actõꝫ ignis. videre aũt deũ
ꝑ eẽntiã in q ꝑfecta beatitudo ꝯſiſtit ſoli deo ẽ ꝓpꝛium. nulla
igi'r natura intellectualis põt deũ ꝑ eẽntiam videre. niſi deo
hoc faciente. ꝓpter qd dñs. Jo. xiiij. q diligit me diligetur a
prẽ meo. ⁊ ego diligã euꝫ et manifeſtabo ei me ipſum. ⁊ vide
qd dixi. ſ. c. cõ. de mag. c. i. in prin. in glo. per quam.

k Sexto. ꝙ ſe. ⁊c. imꝑfecti. Ad hui⁹ intelligẽtiã ſciendũ ꝙ
Macrobi⁹ ſuꝑ ſcdo ſomno ſcipionis dicit ꝙ plotinus inter
phie ꝓfeſſores cũ platone maxim⁹ diſtinguebat duo genera
moraliũ virtutũ. quã diſtinctionẽ approbant theologi. qdaꝫ
enĩ ſunt modificatiue paſſionũ inſurgentiũ in ſenſualitate ho-
minis vel actionũ occurrẽtiũ hõi ſicut tpantia modificat de
lectatiões exñtes ĩ cibis et venerijs. fortitudo timores et au
dacias q ſunt circa ꝑicula mortis et ſic de alijs. et iſte dicun'r
purgatorie qꝛ ſũt hoiꝫ nõdũ purgatoꝝ a paſſionũ inſultib⁹
⁊ ꝑ ꝯñs nõ ſũme ꝑfectoꝝ ſed ad id toto conatu tẽdentiũ. Alie
ſunt nõ regulãtes paſſiones ſenſualitatis. ſed ſolum tenentes
animã hois in deo ⁊ in ſũma perfectione vt ſi tẽpoꝛãtia terre-
nas cõcupiſcentias ignoꝛet. fortitudo paſſiones neſciat. pru-
dentia ſolis diuis intendat. iuſticia mentẽ cuꝫ deo perpetuo
federe teneat ⁊ he virtutes dicun'r animi purgati. qꝛ ſũt ſoluꝫ
hoiꝫ totali'r purgatoꝝ a paſſionũ moleſtijs. qd eſt ſolũ bea-
toꝝ vel pauciſſimoꝝ in hac vita perfectiſſimoꝝ. huic cõuenit
qd dicit Aug⁹. xij. de tri. qd nunc agit iuſticia in ſubuenĩẽdo
miſeris. qd prudẽtia in ꝓcauendis inſidijs. qd fortitudo in ꝑ
ferendis moleſtijs. qd tẽperãtia in coercẽdis delectationib⁹
prauis. ibi nõ erit vbi nil mali erit. ſꝫ iuſticie erit deo regenti
ſubditũ eẽ. prudẽtie nullũ bonũ deo ꝓponere vel equare foꝛ
titudinis ei firmiſſime cohercere. tpantie nullo affectu noxio
delectari. ⁊ ꝑ hoc ptꝫ hoc ſuſtineri poſſe ꝙ aĩa perfecta perfe
ctiõe prime vl' ſũma ꝑfectiõe quã pauciſſimi habuerũt ĩ via.
licẽciat virtutes has quãtũ ad actũ. qꝛ habent alios act⁹ ſpẽ
ab his que in viatoꝛibus inueniun'r. ſꝫ nõ licẽtiat q ad hitum
imo tunc perfectiſſime illas habet. Nã habꝫ charitatẽ in ſum
mo ⁊ per cõſequens oẽs habitus virtutũ moraliũ. Vñ aplś
i. ad Coꝛ. xiij. Charitas patiẽs ẽ benigna eſt. ⁊c. ⁊ fa. de pe.
di. ij. charitas. ij. Hoc viſo ſciendũ ẽ ꝙ dicere ĩperfecti hois
eſſe ſe exercere in actibus virtutũ moralium repꝛimendo. ſcꝫ
impetũ paſſionum per iudiciũ rõnis ⁊ imperium voluntatis
hoc eſt benedictũ ſi ſummamus imperfectum ꝓ nõdũ haben
te ſummam ꝑfectionem vt prius dixi. qualem. ſ. habẽt beati
in patria ⁊ qualẽ habuerũt pauciſſimi in hac vita. ſcꝫ chriſt⁹
beata virgo primi parentes in ſtatu innocentie. ⁊ foꝛſan alij
ex priuilegio ſpeciali. Sed ſi ſummamus imperfectum pro
vicioſo vel carente perfectione neceſſaria ad ſalutem. hoc ẽ
hereticum. apoſtolus enim qui perfectiſſimus fuit ĩ vita re-
primebat inſult⁹ car
nalium paſſionũ. vn-
de dicit. i. ad Coꝛ. ix
in fi. ſic pugno non q̃
ſi aerem verberans
ſed caſtigo coꝛp⁹ me
um ſcꝫ motus carnis
illicitos repꝛimendo
ſm Aug. ⁊ in ſeruitu
tem redigo. ſcilꝫ car
nem ſpiritui ſeruire
cogendo. ſm euꝫ ad
idem ad Ro. vij. vi-
deo aliam legem. ⁊c. ⁊ ij. ad Coꝛ. xij. Ne magnitudo reuela-
tionũ me extollat. datus ẽ mihi ſtimulus carnis. Itẽ Hiere-
mias ⁊ Joannes baptiſta qui fuerũt ſanctificati in vtero ſm
theologos habuerũt fomitẽ inclinantẽ ad venialia lꝫ non ad
moꝛtalia ⁊ cõtra tales inſultus bellauerunt. vñ cantat eccl̃ia
de Joanne baptiſta. Antra deſerti teneris ſub annis ciuium
turmas fugiens petiſti. ne leui ſaltẽ maculare vitã famine poſ-
ſes. beatus Martinus legi'r ꝙ carnẽ ſpũi ſeruare cogebat õ
beato Benedicto greg. dicit. ij. dial'. ꝙ inſultus carnalis tem
tationis repreſſit ꝓijciendo ſe iter vrticas ⁊ ſpinas vt ꝑ vul-
nera coꝛpoꝛis educeret ab aĩa vulnus mentis. Ex quib⁹ ptꝫ
ꝙ perfecti perfectione neceſſaria ad ſalutem nõ licentiat a ſe
virtutes etiã in actu. imo ſe exercent in actibus virtutũ mo-
raliũ. vnde ipſe apoſtolus ad Phil. iiij. quecunꝗ̃ ſunt vera q̃
cunꝗ̃ pudica. quecunꝗ̃ iuſta. quecunꝗ̃ amabilia. quecunꝗ̃
bone fame. ſi qua virtus. ſi qua laus diſcipline. hoc cogitate
que accepiſtis ⁊ audiſtis ⁊ vidiſtis in me. De hereſi vidimus
de inſania etiã huius opinionis patet. Quis enim ſciet ſe per
fectum vt licentiare poſſit virtutum actus. certe nullus. de
pe. di. ij. ſi enim. ẋ. nos autem iuxta. ⁊ de pur. ca. c. vlti. ẋ. li-
cet hoc. ⁊ quod ibi dixi.

l Septimo ꝙ mulieris oſculũ. Eſt ſciendũ peccatũ moꝛtale
dici dupliciter. vno mõ ſm ſuam ſpẽm. vt furtuꝫ adulterium
periuriũ. de iureiur. ⁊ ſi xp̃s. ẋ. quedã. ⁊ hoc mõ oſcula am-
plexus vel tactus nõ ſunt moꝛtalia cum poſſunt abſꝗ̃ libidi
ne fieri. vel ex coaſſuetudine regionis vel propter pacem vl'
aliam neceſſariam vel rõnabilem cauſaꝫ. Alio modo dicitur
moꝛtale procedens ex inoꝛdinata ⁊ mala cauſa. vnde peccat
moꝛtaliter dans elemoſynam pauperi vt illuꝫ inducat ad he
reſim. Cum ergo non ſolum deliberatus conſenſus in actum
peccati moꝛtalis. ſed etiam in delectationẽ ei annexã ſm Au
guſtinũ ⁊ theologos ſit peccatum moꝛtale ⁊ per conſequens
conſenſus deliberatus in actũ luxurie ⁊ delectationis ei an-
nexe vt pꝛobant doctoꝛes ſit moꝛtale. oſcula autem libidino
ſa amplexus ⁊ tactus ſi fiant propter delectationem huiuſ-
modi. ſicut enim ſolũ libidinoſa cenſentur. manifeſtum eſt ꝓ-
pter hanc cauſam libidinoſa oſula foꝛe moꝛtalia. ⁊ hoc tenet
Tho. ſcda ſcde. q. cliiij. ar. iiij. nec mirum cum hic dica'r etiaꝫ
de libidinoſo aſpectu. xxxiij. q. v. nec ſolo. ⁊. c. ſe. ⁊ falſa ẽ rõ
ꝙ natura non incliuet ad illa cum illa oꝛdinentur ad actum
carnalem conſummatum ſicut ad finem. ſicut autem natura
inclinat aliquid in pꝛopꝛium finem. ita inclinat in omnia de
ſe oꝛdinata in illũ finẽ. ſicut enĩ grauitas rei grauis natural'r ĩ
clinat illã ad eẽ deoꝛſũ. ita ad deſcẽdẽdũ deoꝛſũ. Itẽ dato ꝙ
rõ eẽt vera. non tñ ꝯcludit. ſi enĩ aliqd eſſet moꝛtale quia na
tura ñ iclinat. ꝑ ieiunare ⁊ peregrinari ⁊ alia penalia facere.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

credere deū trinum ⁊ vnum ⁊ talia que fidei ſunt ad que non inclinat natura eſſent mortalia. quod eſt inſanum.

a ¶ Nō ē. hoc reprobaṫ etiā in ſimplici fornicatiōe. xxv. di. §. alīs ea decimū. xxij. q. p̄dicandū. xxxij. q. iiij. meretrices. ẜ probat apoſtolꝰ ad gal. v. vbi premiſſa fornicatiōe ⁊ alijs vicijs ſubmittit qui talia agunt regnū dei non poſſidebūt ſolū aūt mortale excludit a regno dei. ergo. ⁊c̄. ad idē Tho. iiij. ibi attēde tibi ab omī fornicatiōe ⁊ p̄ter vxorē tuam nō patieris crimē ſcire. ſʒ crimē īportat mortale. lxxxi. di. c. i. ad idem de pe. ⁊ re. deꝰ q̄. Item eſt p̄ceptū decalogi. non mechaberis. Exodi. xx. xxxij. q. vi. n̄ mechaberis. ad idē deutero. xxiij. ibi nō erit meretrix. ⁊c̄. ⁊ i. ad Cor. vi. fugite fornicationē. ⁊c̄. ẜ idem rōne concludiṫ quaʒ plene Tho. ꝓſequiṫ. qōne quā proxi. glo. allegaui in. ij. ar.

cū ad hoc natura īclinet pctm̄ nō ē maxie cū temtaṫb exerceṫ

Octauoc ꝙ i eleuatione corporis ieſu xp̄i nō debēt aſſurgere nec eidē reuerentiā exhibere aſſerētes ꝙ eēt īpfectiōis eiſdē: ſi a puritate ⁊ altitudīe ſue ꝯtēplatiōis tm̄ deſcēderēt ꝙ circa myſteriū ſeu ſacr̄m eucharistie aut circa paſſionem humanitatꝭ xp̄i aliqua cogitarēt. Nōnulla ēt alia ſub ſiīlata quadā ſcitatꝭd ſpē dn̄t faciūt ⁊ ꝯmittunt q̄ oculos dīne maieſtatꝭ offendūt: ⁊ graue in ſe cōtinēt p̄iculū aīaꝝ. ¶ Cū aūt ex debito ꝯmiſſi nobis officij hꝰi ſectā deteſtabilē ⁊ p̄miſſos ipſiꝰ execrādos errores ne propageṫe vlteriꝰ: ⁊ ꝑ eos corda fideliū dānabiliṫ corrūpāṫ: extirpare ab eccl̄ia catholica neceſſario habeamꝰ. ¶ Nos ſacro approbante cōcilio ſectā

b ¶ Tentaṫ. tunc reſiſtēdū ⁊ actu virtutis vtēdū. vt dixi. ſ. x̄. proxi. nō ferro. de cor. vici. ſignificauit.

c ¶ Octauo. ꝙ. ⁊c̄. exhibere cum tamen ſcribaṫ ad Phili. ij. ꝙ in noīe ieſu omē genu flectatur. de imu. ec. decet. li. vi. reprobatur etiā hoc de cele. miſ. ſane. d̄ con. di. ij. nihil. Nā etiā cū euāgeliū legiṫ curuari debemꝰ. de cō. di. i. apoſtolica. ad idem. l. di. in capite. hereſis aūt ⁊ inſania huiꝰ dicti patet. qꝛ cōtradicit doctrine vtriuſqꝫ teſtamēti. ꝑcipit eni ꝓpheta etiam ꝑfectis in pſal. xcviij. Dn̄s regnauit iraſcanṫ populi. ibi adorate ſcabellum pedū eius. quoniā ſanctuʒ ē. qd̄ de chriſti hūanitate ⁊ ſpecialiter de chriſti carne exponit Aug. ſic etiaʒ dicit apoſtolus ad Heb. i. Introducit primogenitū in orbem terre. ⁊ adorent eū omnes angeli dei. Conſtat etiā nō ſoluʒ ꝑ p̄ceptum eccleſie. de pe. ⁊ re. omnis. ſed etiam ꝑ preceptum chriſti. ꝙ omnes quantūcunqꝫ ꝑfecti teneṅṫ determinato tēpore ſumere corpus chriſti. Jo. vi. niſi manducaueritis carnem filij hoīs ⁊ biberitis eius ſanguinē. ⁊c̄. de ꝯſe. di. ij. ꝓmā ⁊ Luce. xxij. apl̄is ſūme ꝑfectis dixit. hoc facite in meā ꝯmemorationē. ſ. e. cō. de re. ⁊ ve. ſi dn̄m poſt prin. Sʒ qua rōne teneṫ q̄s corpꝰ xp̄i ſumere ⁊ ſpūaliter manducare. eadē rōne teneṫ ipm̄ adorare etiā latrie adoratiōe. vt ꝓbat aug. ſuꝑ pſ̄ p̄di. ⁊ ꝓbat Tho. iij. pte. q. xxv. ar. i. ⁊ ij. Rō aūt iſtoꝝ q̄ ſeqṫ ē inſania ẜm quā virgo beata euāgeliſte apl̄i itē p̄triarche ꝓphete fuiſſent ſūme ꝑfecti. cū ex geſtis ⁊ verbis ipſoꝝ appareat ꝙ circa ẜ iugiter cogitabāt plꝰ qꝛ oēs beati de īpfectiōe notarenṫ que in diuina eēntia vidēt quotidie oīa ſacra humanitatis chriſti. ⁊ illa liquidiſſime contemplantur.

d ¶ Sanctitatis. vide qd̄ ſuꝑ. e. x̄. dixi. e. cō. de re. domi. c. i. Tullius li. i. de offi. totius iuſticie. nulla capitalior q̄ʒ eoꝝ q̄ cū maxime fallant id agunt vt boni viri videantur.

e ¶ Propageṫe. ē propago ꝓpaginis vitis extenſa ſub terra

Item alicuius progenies vel proſapia eſt propago ꝓpagas qd̄ reſpicit ꝓducentem vel procreantem. inde dixit quidam vitem propago bibit inde futura ꝓpago.

f ¶ Commorantur. vide. e. ti. vt commiſſi. li. vi. x̄. ⁊ contra illos.

ipam cū p̄miſſis erroribꝰ damnamus ⁊ reprobamꝰ oīno inhibētes diſtrictiꝰ. ne q̄s ipſos decetero teneat approbet vel defendat eos āt q̄ ſecꝰ egerint aīaduerſione canonica decernimꝰ puniēdos. ¶ Porro dioce. ⁊ illaꝝ ptiū inq̄ſitores heretice prauitatis i q̄bꝰ beguardi ⁊ beguine hmōi ꝯmoranṫf: ſuū officiū circa eos diligent exerceant inq̄rētes de vita et ꝯuerſatiōe ipoꝝ: qualr̄ue ſentiant de articulis fidei ⁊ eccl̄ie ſacris. ¶ In illos vero quos culpabiles reperint: niſi ab iuratꝭ ſpōte p̄dictꝭ erroribꝰ penituerint ⁊ ſatiſfactionē exhibuerint ꝯpetētē: debitā exerceāt vltionēg ¶ Cle. v. i conc. vie.

g ¶ Ultionē. e. ti. ad abolendā. ⁊. c. excōmunicamus.

h ¶ Si furioſus. ſe ſumat habēs duo dcā in quoꝝ primo ꝺterminat tres caſus. in ſecūdo quartū. ⁊ primū determinat q̄ habenṫ. xv. q. i. §. de furioſis. vſqꝫ ad finem qōnis. ⁊ q̄ no. e. q. in ſūma. ⁊. c. merito.

De homicidio voluntario vl' caſuali.

Si h furioſus i aut infās k

i Furioſus. iſte ſiue cōtinuo furore laboret ſiue ꝑ interualla. q̄diu fuerit. pati pōt iniuriā ſed nō facere. ff. de iniu. illud canonizata. xv. q. i. illud. ⁊ qd̄ per eum fit habetur ꝓinde ac ſi caſu aliquo accidiſſʒ ſine facto pſone. ff. de admini. tu. l. vl. in fi. vnde ſi dānū dat nō teneṅṫ acquiṫ. ſed ē proinde ac ſi quadrupes feciſſet vl' regula cecidiſſet. ff. ad. l. acq̄. ſed ⁊ ſi quēcūqꝫ §. ij. ⁊ idem ibi dicitur de infante. ⁊ alibi dicitur. qd̄ infans vel furioſus perdidit vel corrūpit impunitū eſt. ff. de rei ven. ꝙ infans. ⁊ rōneʒ reddit lex que homicidio loquiṫ. ff. ad. l. cor. de ſic. l. infans. vel furioſus ſi hominem occiderit. l. cor. non teneṫ. cū alterū innocētia cōſilij alterum facti infelicitas excuſet. ſatis ꝗ ſuo furore puniṫ. ff. ad. l. pō. de par. l. pe. in fi. ff. de offi. preſidis. diuus. i. rn̄. ⁊ afflictio nō eſt addenda afflicto. vij. q. i. cū percuſſio. de cleri. egro. c. pe. C. de epi. au. taʒ dementis. in fi. ſicut ergo furioſus non teſtaṫ. C. qui teſta. fa. poſ. furioſum. de ſuc. ab inteſt. c. fi. nec religionē ꝓfiteṫ. xvij. q. i. conſaldus. de regula. ſicut tenor. nec matrimoniū contrahit. de ſpon. dilectus. nec baptizat. de hoc. i. q. i. § ecce quādo. nec baptiſmuʒ recipit niſi in caſu. de baptiſ. maiores. ita nec occidēdo irregularitatem ꝯtrahit vt hic. ⁊ facit. iij. q. ix. indicas. et q̄s probet ibi no. ⁊ in p̄di. decre. cū dilectꝰ. i glo. ẜ iō ⁊ quō probeṫ ibi ſcripſi ⁊ facit quod no. xlvi. di. c. i.

k ¶ Infans. minor ſeptennio. C. de ſud. deli. ſi infanti. de deſponſa. impu. c. vno. in ꝑn. li. vi. ⁊ ē rō de qua. ſ. dixi. qꝛ etas illa ignorat quod videt. C. de fal. mo. l. i. Unde eſt ꝙ ex taliuʒ ſpōſalibꝰ n̄ ꝺbiṫ publica honeſtas. d̄ deſpō. ipu. lr̄as. et. c. acceſſit. ſʒ Hoſt. in decṫ. illa. de delic. pu. dicebat ꝙ puer nō dolicapax ſi ꝓiciēdo lapidē vel cultellum occidit aliquem irregularis eſt. licet non habuerit animum occidendi. qꝛ in lege ꝓmotiōis nō voluntas ſed factū attēdiṫ. dicebat tamen tale homicidiū diſpenſatione dignum cū cenſeatur q̄ſi caſuale nō

ſeu dormiēs[a] hoīez mutilet[b] vł occidat nullā[c] ex hoc irreglaritatē icurrit. ⁊ idē[d] ð illo cenſem⁹ q̄ morte[e] aliē vitare ñ volēs[f] ſuū[g] occidit[h] vł mutilet iuaſorem. ¶ Cle. v. in ɔci. vieñ.

De vſuris.

Ex grauiꝫ[i] ad nos inſinuatōe ꝑuenit ꝙ quorūdā cōitates locorū i offenſā dei ⁊ ꝓximi[k] ac ɔtra iura dīna[l] pit ⁊ hūana[m] vſurariā ap ꝓbātes quodāmō prauitatē ꝑ ſtatuta ſua iuramēto[n] q̄nq₃ firmata vſuras exigi ⁊ ſolui nedū ɔcedūt. ſ₃ ⁊ ad ſoluēdas eas debitores ſcienter cōpellūt. ac iuxta ipoꝝ ɔtinētiā ſtatutoꝝ grauia iponēdo plerūq₃ vſuras repetētib⁹ onera[o] aliiſq₃ vtēdo ſup his diuerſis colorib⁹ ⁊ fraudib⁹ exq̄ſitiſ[p] repetitōꝫ ipediūt earūdē. Nos igiꝝ ꝑnitioꝭ his auſib⁹ obuia

habita diſtinctione. ex quo nō diſcernit an dederit opam reſ licite vel adhibuerit diligentiam hoc hic reprobatur
a ¶ Dormiēs. ð iſto hēꝝ ð bap. maiores. §. vez. ff. ð acq̄. poſ. l. i. §. furioſus. ſiꝫ aliq̄ dormiēdo loquūꝫ. ita ſūt q̄ agūt etiam
b ¶ Mutilet. no. q̄ ad irregularitatē mutilatio dormiēdo. nē homicidio cōpari ad idē. li. vi. aliquantos ⁊. c. ſiq̄s p⁹. ⁊. c. q̄ i aliq̄. lv. di. euāgelica. ne cleri. vel mo. clericis. ⁊. c. ſniam ð raptorib⁹ in epatu ð cle. pu. in duel. c. i. in fi. e. ti. is qui. lib. vi.
c ¶ Nullā. hoc tollit dictū illoꝝ q̄ dicebāt tales quo ad ordīes ſuſcipiēdos irregulares eē. ſ₃ nō q̄ ad ſuſceptos qð videbaꝫ placere. gra. xv. q. i. in fi. Itē illoꝝ q̄ diſtinguebāt diſpenſabilē ab in diſpenſabili. vt dixi in glo. minor. in fi.
d ¶ Et idē. determinat no. l. di. de his. ð e. ti. c. ij. ⁊. c. ſicut dignū in fi. magne glo. ꝑ q̄ p₃ ꝙ triplex in h̄ erat opi. prima Hu. ꝙ talis eēt irregularis ſcđa Io. ⁊ Hoſ. ꝙ q̄ ad ſuſcipiendos irregularis eēt. ſ₃ diſpēſabilis ſ₃ i ſuſceptis licite miſtraret. tertio hic approbata q̄ fuit Bar. brix. i ꝑ. dec. c. de his. ⁊ in q̄ōne q̄ incipit aliq̄s repellēdo violentiam quā tenebat Ho. in ꝑ. dec. ij. ⁊ in dec. ſiꝫ dices ꝙ clemēs q̄rt⁹ ⁊ curia ſic tenebat
e ¶ Morte ꝓpriā. vt ſequiꝫ.
f ¶ Nō valēs. iāngulat⁹ erat vel ſic artat⁹ ꝙ fugere nō poterat nec ſe iuuare clamore vel alꝛ. Si de h̄ dubitaꝫ i foro ɔteñtioſo ñ crederet ſibi ſ₃ ꝑ circūſtātias occurrētes opteret hoc iudicari. In foro ꝑniali crederet h̄ aſſerēti. e. ti. ſignificaſti. ij.
g ¶ Suū. hec lr̄a innuit ſec⁹ i illo q̄ occiderit volētē occidere prēm filiū ɔiugē vel ꝑſonā cōiunctā. quā alꝛ iuuare nō poterat qð veꝝ puto q̄ſi caſus ille nō includaꝫ ſub neceſſitate ieuitabili ſ₃ euitabili. ⁊ h̄ dico dato ꝙ verū ſit qð no. Inno. de ſen. ex. ſi xo. i. vbi tenet ꝙ eo caſu ꝑcutiēs clericum nō eſt excōicat⁹. vt ibi ſcripſi. irregularitas eni iſta ɔhiꝫ ſine culpa etiā ex merito. vt in iudice iuſte occidente. li. vi. c. i ⁊ dixi de ſpon. inter opa ſed illa excōicatio non. imo oportet ꝙ ꝑcedat diabolica ſuaſio circa clericū ꝑcutiēdū. xvij. q. iiij. de ſpō. tua
h ¶ Occidit. etiā vibrādo. nec reſtrigas ad exemplum qð ponit glo. pe. Ber. in decre. ſicut. ſiq̄s ſuadēte

Ex graui. alꝭ ex grādi. Caſus. officiales cōitatū faciētes dictātes vel ſcribētes ſtatuta ſup vſuris ſoluendis ñ repetēdis vel ñ reſtituēdis vel iudicātes ſm̄ illa vel ñ delētes illa ſi pñt. ī. tres mēſes ð libris cōitatū. vł illa ſeruātes excōicati ſūt h̄ ꝑmo feneratores i cauſis vſurarum edere cogūꝫ libros rōnū ſuaꝝ. h̄ ſcđo ꝑtinaciꝫ aſſerēs exercere vſuras nō eē pctm̄ hereticus ē. hoc tertio partes patent.
k ¶ Proximi. cui reſtō debetur. an xo valeāt talia ſtatuta q̄ tollūt reꝝ dn̄ia vel actiones ꝓueniētes de iure gentiū vel ciuili ſatis ſcripſi poſt Inno. Hoſti. ⁊ compo. de ɔſti. que in eccleſiarum. ⁊ facit qð no. ff. de conſti. prin. l. i.

reuolētes ſacro approbāte cōcilio ſtatuim⁹ vt q̄cūq₃ cōmunitatū ipaꝝ ptātes capitanei rectores ɔſules iudices ɔſiliarij aut alij q̄uis officiales ſtatuta h⁹i de cetero[q] facere[r] ſcribere vł dictare[s] aut ꝙ ſoluanꝫ vſure vel ꝙ ſolute cū repetūꝫ nō reſtituantur plene ac libere ſciēter iudicare[t] ꝑſūpſerint ſniam excōicationis icurrāt[v]. eandē etiā ſniam icurſuri niſi ſtatuta hmōi hacten⁹ edita ð libris cōitatum ipārū ſi ſuper hoc ptātem[x] habuerint infra tres[y] mēſes delcuerint. aut ſi ipa ſtatuta ſiue ɔſuetudines. effectū coꝝ[z] habētes quoquomō ꝑſumpſerit obſeruare[a]. Ceterum q₂ feneratores ſic vt plurimū ɔtract⁹ vſurarios occulte ineunt ⁊ doloſe[b] ꝙ vix cōuinci poſſūt de vſuraria prauitate ad exhibendū cum ð vſuris agetur[c]. ſuarum codices[d]

l ¶ Diuina. Leuiꝫ. xxv. Deutero. xxiij. Luc. vi.
m ¶ Humana. i. ab hoīe tradita. ⁊ de iure canonico loquitur ſaluo qð no. xxiij. q. iiij. c. quid dicam. ⁊. e. ti. c. iij. ⁊. C. e. tit. auꝫ. ad hec. ⁊ in auꝫ. de eccle. ti. in prin. collꝫ. ix.
n ¶ Iuramēto. qð nō obligat de reg. iu. nō eſt. li. vi. cū ꝑncipale nō teneat. ð fo. cō. ſi diligēti. nō ob. de iureiura. debitores. q₂ l₃ valeat iuramentū debitoris ſup vſura ſoluēda. cū ſeruari poſſit ſine ꝑiculo aīe ne ſit in alteri⁹ ꝑiudiciū. iuramētū₃ tn̄ ſup ſeruando iniq̄ ſtatuto. ð quo hic loquiꝫ reſpicit alterius ꝑiudiciū vt. ſ. nec ſeruari pōt ſine ꝑiculo ſalutis. ſiꝫ nec ſtatutum.
o ¶ Onera. fertur ꝙ ꝑgami eſt ſtatutum. ꝙ repetētes vſuras in foro eccl'iaſtico ꝑ ptātem cogāꝫ vſurario mutuare tātā₃ pecuniam ⁊ tāto tpe q̄to tenuit pecunia₃ vſurarij deducunt ḡ naturalē obligatōe₃ in ciuilē qð nō licet. vt ſcripſi eo. ti. cōſuluit ibi ſcribit Io. et Hoſ. xiiij. q. iij. c. i.
p ¶ Exquiſitis. ſi. de here. ſtatutum. li. vi.
q ¶ Decetero. quo ad penā excōicatiōis quā iponit ħ. reſpiꝫ futura. rō rn̄ cōſtitutionis eſt antiqua. e. ti. cum tu. Io. an.
r ¶ Facere. quid ſi fiat ſtatutū ꝙ nullus ꝓ vſura recipiat vltra duos deñ. pro libra in menſe. videꝫ ꝙ locū habeat pena. quaſi de plurali negando videatur de tanto concedere de ꝑſump. nonne. cū concor. contrarium puto. e. ti. q̄to. de treu. ⁊ pa. c. i.
s ¶ Dictare. cōcor. ne cle. vel mo. ſententiam.
t ¶ Iudicare. de ſcribētib⁹ iudicata nō exprimit. ſicut in decre. nouerit. de ſenten. excom.
v ¶ Incurrant. incōtinēti ſine tpis interuallo. ⁊ vide qð ſcripſi in decre. nouerit. ſuper verbo ſtatutarios
x ¶ Poteſtatē. ſic ḡ intelligaꝫ de ſen. ex. nouerit. ⁊ ibi no. per Inno. ⁊ Hoſt. ⁊. e. ti. grauē. ⁊ intelligo de ptāte iuris ⁊ facti
y ¶ Tres menſes. in decre. nouerit. dantur duo tm̄ ſed caſus ſunt diuerſi. ⁊ ibi ſtatutū erat cōtra libertatē eccleſie hic alꝭ iniquum.
z ¶ Eoꝝ. ſ. ſtatutoꝝ. ⁊ hoc dicit q₂ quandoq₃ nō ſtatutum talia ſed aſſueſcunt. i. in conſuetudinem deducunt.
a ¶ Obſeruare vt ſcripſi ſm̄ Inno. in decre. nouerint obſeruantes niſi ſint de perſonis exꝑſſis excōicati non ſunt.
b ¶ Doloſe. ſatis ſcripſi de emp. ⁊ ven. ad noſtram.
c ¶ Agetur. quo caſu proceditur ſimpliciter ⁊ de plano. ſ. e. eo. iudi. diſpendio ſam.
d ¶ Codices. l₃ hoc ſit ſpēale nomē cuiuſdā libri ciuilis ſcie. tn̄ amplatur ad oēs libros. de ſū. tri. dānamus. ꝟ. non enim

ff. de eden. argentarius §. i.
e Rōnū. vide qđ no. ꝛ dixi ō pba. c. i. ꝛ p Azo. i sū. de edē. §. nūc de editione rōnū. q̄cq̄d ſcribat̄ de rōnib⁹ edēdis veritas vr̄ ꝙ rōis editio p ſpālē actōē petit̄ a tutor̄ curator̄ ſocio pcurator̄ ꝛ geſtor̄. ſ. p actōes tutele p ſocio mādati ꝛ his ſīles ſed per edictū ō edēdo iuſte petit̄ ab illo qui fecit illam ex publico officio ſed ſi nō petit̄ rōne publici officij tunc vr̄ idē illis qđ in inſtrumentis ſi igit̄ vt priuat⁹ q̄s cōficiat ſcripturā. in li. de datis ꝛ accept. ñ cogit̄ ad illas rōnes edendas ſine cauſe cognitione ꝛ in cauſe cognitione vertit̄ ꝙ illis vtatur vl̄ ꝙ petēs ſit priuilegiatus vt fiſc⁹. ff. de eden. l. iij. ꝛ ſic poteſt recte intelligi lex prima. C. de edē. h̄ꝫ nouū facit hec cōſtō ꝙ addit aliū caſuz p̄uilegiatū in q̄ etiā taliū rōnū fit editio q̄ añ ꝯſtōem iſtā non fiebat. vt fuit oli determinatū p dn̄m Jacobū de bayſio frem archi. q̄ q̄rebat de manifeſto vſurario q̄ epō ſatiſdederat. qđ vide in mercu. hoc ti. ſub lr̄a. c. Jtē ſcias ꝙ iſtis rōnib⁹ ſtaret̄ ꝯ eos p eis nō. C. de pba. l. inſtra. ꝛ l. rōnes. ꝛ l. exēplo. ꝛ no. ff. ō eden. l. quedā. §. nūmularios in gl. ſed an idē hodie ꝛ facit qđ no. de fide inſtru. c. ij. in fi. i. glo.

rōnū[e] cēſura[f] ipos[g] ꝯcernim⁹ eccl̄iaſtica ꝯpellēdos[h] Sāe ſi q̄s[i] i illū errorē inciderit vt ptinacit[k] affirmare[l] p̄ſumat exercere vſuras ñ eē pctm̄[m]: decernim⁹ eū velut hereticū[n] puniēdū: locoꝝ nihilomin⁹ ordinarijs ꝛ heretice prauitatꝭ inqſitorib⁹ diſtricti⁹ iniūgētes: vt ꝯtra eos quos de errore h⁹i diffamatos iuenerint: aut ſuſpectos tāq̄ ꝯtra diffamatos vl̄ ſuſpectos ō hereſi pcedere nō omittāt[o] Cl. v. i pc. vie.

f Ceſura. q̄d cōtineat habet̄ de. v̄. ſig. q̄renti. nō vult̄ g̃ hec ꝯſtō ipo inuito domū ipius ingredi vel archā ipius frangi. ꝛ vide qđ no. i ſpe. de inſtru. edi. §. vidēdū. reſtat. v̄. pōe infra ꝛ q2 hāc cēſurā lꝫ ñ directe tñ idirecte ꝯ iudeos exercet eccleſia. c. ti. p⁹ miſerabilē. ꝛ c. q̄to. ſatis videret̄ ꝙ etiā in iudeis haberet hoc locū ſi p ſeculares p̄ncipes tales libros edere ñ cogantur per iura predi. ꝛ facit qđ dicam. j. parte proxi.

g Ipos vſurarios. ꝛ idē puto de ipoꝝ heredib⁹ ſuis vel ex̄ neis. de vſu. tua nos. ꝛ c. michael. ff. de edē. ſiq̄s ex argētarijs. §. i. ꝛ l. q̄dā. §. nihil.
h Cōpellēdos. q̄d ſi dicat vſurarius vel heres ſe nō h̄re rōnes vel ſe illas pdidiſſe. videretur credendū ipius ſacro. ff. de eden. p̄tor. §. ſed ſi ſeru⁹. C. ō fide inſtru. l. vl. qđ mc. cā. c. vl. ꝛ facit qđ no. de priui. cum olim. i dic ꝯ. facit de pur. ca. c. i. in eo g̃ ꝙ dicit ſe nō h̄re vel pdidiſſe nō credet̄ niſi aliter pbet. hꝫ g̃ pbare amiſſionē cū caſu. pōe incēdio vel ruina. ff. de eden. ſi q̄s ex argētarijs. in fi. l. vl. de fide inſtru. ꝛ qđ no. in decre. cū olim. non ob. q2 ibi neceſſe eſt plene probari tenorē. nō fit g̃ magnū p̄iudiciū ſi ſup amiſſiōe ſtat̄ iuramēto. facit de pcu. ex inſinuatiōe ſꝫ cognoſco vſurariū qui nō ſcribit rōnes in libro. ſed in cedulis q̄s ſtatim dilacerat ſolutis credito ꝛ vſuris. ſi tali ſuccederet heres nō vſurarius ſed al̄s fide dign⁹ ſtatim videret̄ ſtari iuramēto ſi huic rei fama cōſentit. de teſti. p̄terea. de pba. cū cām. de p̄ſump. illud. ꝛ hoc caſu vel qñ al̄s nō poſſent haberi poſſet recurri ad ſuffraganeū. decre. ad noſtram. ij. de iureiur.
i Si q̄s vſurari⁹ vl̄ nō. ꝛ ſic no. ꝙ iura nō ſolū puniūt vſurarios de quoꝝ pena. e. ti. q2 in oib⁹. ꝛ c. p̄terea. ꝛ c. q̄q̄. li. vi. ſed etiā puniūt fauētes. qui. ſ. ad hoc op⁹ alienigenis domos ꝯcedūt. vel tales in terris ſuis habitare pmittūt. e. ti. vſurarū. li. vi. Jtē fauētes p modū de q̄. ē. i. rñ. graui⁹ autē puniūtur fauētes per modū hic expreſſum. ꝛ ſic patet plus puniri auctorizantem q̄ facientem. de hoc de of. dele. c. i.

k Pertinaciter. habetur hoc verbum. ē. e. compi. de ſum. tri. c. vno. §. porro. ꝛ ibi expoſui.
l Affirmare. vide qđ no. de ſum. tri. c. i. li. vi. in vlti. glo.
m Non eē peccatū. ꝛ ex his aliqui dicūt vſurariū nō obligatum reſtitutioni. alij fatent̄ cum reſtitutioni obligatuꝫ. ſed ſicut mutuū cōmodatum vel depoſitū recipiens facta reſtōne ad quam obligat⁹ ē. non penitet. ita vſurarius facta reſtōne vſure penitere nō tenetur. ſed hoc ē falſū q2 obligatus reſtitutioni ex delicto furto vſura rapina vl̄ ſimili modo etiā p⁹ reſtitutionē hꝫ penitere. de homi. ſicut dignum. §. eos. de fur. c. vlt. de rap. c. ij. de imu. ſiq̄s domuꝫ. cū ſi. ꝛ vide qđ no. Ho. in ſum. ō penis. i vl. colum. v̄. ſed nunq̄d ſufficit. ꝛ ſequentib⁹
n Hereticū. nō ſolum ē heretic⁹ male ſentiens de articulis fidei vel ſacramētis eccleſie. de here. ad abolendā. in prin. ſꝫ etiā qui peruerſū habet dogma vel falſas vel nouas opiniōes gignit aut ſequit̄. xxiiij. q. iij. inter ſciſma ꝛ hereſim. ꝛ c. hereticus. iſtud aūt ē ꝯ doctrinā eccleſie. e. ti. c. iij. ꝛ c. cūꝫ tu in fi. Judei vero q̄ dicūt hoc inducētes auctoritatē deutero. xxiij nō feneraberis fratri tuo. p quib⁹ facere videt̄. xiiij. q. iiij. ab illo. nō includant̄ hac ꝯſtōe q2 nō cadit in illos pprie hereſis que diuiſionē notat. ſed ipi nūq̄ in vnitate fuerūt. Jtem certum eſt ꝙ peccant in articulos fidei. qui nō ſapiūt hūanitateꝫ chriſti. de quib⁹. de ſum. tri. firmiter. ꝛ hoc ſcit eccl̄ia ꝛ illos ſuſtinet. ꝛ nihil ad nos. xx. ij. q. i. multi. de diuor. gaudemus poſſent tamē ſup his p eccl̄iam cōpeſci ſi talia dogmatizarēt inter chriſtianos vt ſcripſi poſt Jnno. ꝛ Hoſt. de vo. ꝙ ſuper his. v̄. defenſione. ſicut ꝛ in alijs caſib⁹ coercent̄ qui nō. de iude. iudei ſiue. Ad rōnes vero ipſoꝝ reſpōde vt ſcripſi. e. ti. conqueſtus. ꝛ no. Hoſti. in ſumma. e. ti. §. an aliquo.
o Omittant. p modū. de quo. ē. e. compi. de here. c. i.

De exceſſibus prelatorum.

Frequens[p] ꝛ aſſidua nos quorūdā religioſorū querela circūſtrepit[q]: ꝙ pleriq̄ epi ꝛ eoꝝ ſupiores[r] ac ceteri eccleſiarū p̄lati. ipoꝝ religioſorū quietē iniuſte in ſubſequētibus multiplicit inquietant[s] Quidā enim exemptos capiunt[t] ꝛ incarcerāt i caſib⁹ non ꝯceſſis a iure[v]. Quidā[x] p grauium itermiatione[y] penaꝝ impediunt: ne debētes exēptis decimas ſeu reddit⁹ illos ſoluant eiſdeꝫ neue[z] aliquis miſſas eorū audiant

p Frequens. Prouiderat greg. ꝯ. xxvij. grauamina. q̄ p̄lati religioſis inferebant. e. ti. nimis. i. ꝛ ij. hoc v̄o cōciliū puidet ꝯ. xxx. a quibus p̄latos ceſſare p̄cipit ꝛ per ſuos ſubditos ceſſari facere. iubens ipoꝝ priuilegia et iura ſeruari. ꝛ eſt huic ſi. ē. e. cō. de cen. ad noſtrum.
q Circūſtrepit. ſumptū. liiij. di. frequens. ꝛ de reſti. ſpo. frequens. in prin. li. vi. ꝛ ibi exponitur.
r Superiores. archiepiſcopi ꝛ patriarche.
s Inquietant. ſumptum. e. ti. nimis. in prin.
t Capiunt. etiā p̄lati ſunt excōicati. cum iniurioſas manus inijciunt in clericos. de ſen. ex. vniuerſitatis.
v A iure. de priui. c. i. li. vi. de here. ad abolendā. per has tamen conſtitutiones cle. in multis caſibus habent ordinarij iuriſditionē ſuper exemptos. quos dicam j. de pe. c. ij.
x Quidam. ſcōm
y Interminationem. hoc non ligat ad penam. quod dic vt no. de ſag. c. vno. cum concor.
z Neue. tertium.

a ¶ Audiāt. qꝺ tñ lʒ ſine ꝑiudicio parochialiū eccliaꝝ. ꝺ paroch. c. ij. qꝺ dic vt ibi. ꝛ qꝺ eis offerꝛ̄ ſuū ē de ſta. mo. c. i. religioſi. tñ nō debent aliquos retrahere ab exceſſu vł frequētia ſuaꝝ eccleſiaꝝ .ꝭ. ti. i. c. i.
b ¶ Molētes. quartū.
c ¶ Domeſticos .ꝭ. t. i. c. i. ad fi.

a prela. ca noſcit vbi de hoc in prima glo.
b ¶ Eccleſijs. xiiij. al's in eccleſijs.
c ¶ Indignas. ad horum. remotionem. dato etiam ꝙ eēnt digni agere poſſunt preſentantes. ꝛ preſentati. xvi. q. vij. decernimus. de iurepatro. ex lr̄is. ꝛ c. ex inſinuatiōe. de re iudi. cū bertholdus. Jo. an.

d ¶ Cā rōnabili. contra hos erat ꝓuiſuʒ de ſen. ex. ſacro.
e ¶ Volūtatis cōtra hos erat ꝓuiſū de ꝑuile. q̄rto. lʒ illa loqꝛ̄ de exēptis vel priuilegiatis iſta generalius de oib⁹ vt pʒ i fi.
f ¶ Et appellationibus. quintum
g ¶ Interponūt. vide qꝺ no. de priuile. aucte. li. vi. i vlti. gl. ꝑ Inno. ꝛ hoſti. de ap. dilectis.
h ¶ Mācipari puniendi ſunt. vt. ij. q. vi. decreto. de app. de priore. ꝛ timētib⁹ talia ſufficit ꝓſtari. qꝺ dic vt ꝺ ap. c. vl.
i ¶ Quidam ꝑterea. ſextum.
k ¶ Pleno iure. xvi q. ij. viſis. ꝺ ꝑui. qm̄
l ¶ Nōnulli. ſeptimū.
m ¶ Interdictū. ſi ꝺ exēptione ꝯſtat ſnīe nō ligāt. de ap. ſi duobus. de reli. do. cū dilect⁹. de h̄ ꝺ accu. veniens in vlti. glo. cuʒ ſuis remiſſiōib⁹.
n ¶ In exigēdo. octauuʒ. ꝛ argue ad ea q̄ ſcripſi de cēſi. cum apl's. ſup. x̄. charitate. ꝙ ep̄s pōt exigeꝛ̄ charitatiuū ſubſidiū dūmodo ſit moderatum. Jo. an.

molentes in molendinis ꝛ coquētes i furnis eoꝝ. hui entes quoqꝫ ꝛ vaſallos ꝛ domeſticos[c] eorūdē vł al's qualitcūqꝫ ꝯtrahētes ꝛ ꝑticipātes cū ipſis ſuſpēdūt interdicūt ꝛ excōicant abſqꝫ cā[d] rōnabili ꝓ libito volūtatis[e] bōa illoꝝ intēdū nihilomin⁹ illicite occupantes ꝛ appellationib⁹[f] quas ꝑdicti exēpti ob ꝑdicta vł alia grauamina rōnabilr̄ iterponunt[g] q̄nqꝫ mime deferētes appellātes occaſiōe appellationū h⁹i interdū capiunt aut capi faciūt. et carceri mācipari[h] ¶ Quidā[i] ꝑterea capellanos i ecclijs pleno[k] iure ſpectātib⁹ ad eoſꝺ. lʒ nulla cā ſubſit legitia celebrarꝛ̄ nō ſinūt. nec miſtrare prochianis eccliaſtica ſacr̄a. nōnulli[l] etiaʒ indebite abbates monachos ꝛ cōuerſos exēptos necnon ꝛ clericos ipi pleno iure ſubiectos. ſi eis n̄ pareāt i his ēt i q̄b⁹ nō tenenꝛ̄ eiſdē. i ꝯſulta facilitate ſuſpēdūt excōicāt capiunt ꝛ incarcerāt. ac loca ꝛ eccliās iterdicūt[m] ipoꝝ in exigēdo[n] inſup ab ipſis exēptis ipoꝝūqꝫ ſubditis ſubſidia charitatis excedūt[o] nimiū ꝯtra eos

ꝛ iſolitas[p] ac idebitas ipis cōtra[q] iura exactiōes iponunt. nouos[r] cēſus ꝛ idebita onera prochialib⁹ iponūt eccleſijs i q̄b⁹ exēpti ius obtinēt pronatus. ꝓceſſus[s] iuſte factos. ſeu ſentētias iuſte latas a delegatis ſedis aplice vel a ꝯſeruatoribus ꝓ exemptis publicari ſeu executioni mādari a ſuis ſubditis nō ꝑmittūt[t] tabellionibus[v] publicis inhibēt ne inſtrumēta ꝯficiāt[x] ꝛ iudicibus ne iuſticiā faciant. ac iuriſperitis ne cōſiliū vel auxiliū ꝑbeant in cauſis ſeu negocijs eorūdē p̄ntatos[y] ꝑ exemptos ad ordines vel beneficia. quorū preſentatio ad eos ꝑtinet. nolunt admittere niſi p̄ntantes ponant obedientiā[z] in ſalutatione litterarū[a] quas ꝓ huiuſmodi preſentatione tranſmittunt. ¶ Ecclijs[b] quoqꝫ vacātibus in quib⁹ monaſteria ius obtinēt patronat⁹. repulſis ꝑſonis idoneis preſentatis. ad eas perſonas inſtituunt inhabiles ꝛ indignas[c] ¶ Quidā[d] etiam eccleſias curam animarum habētes ad menſā[e] abbatum ſpectātes. quarū fructus

d ¶ Quidā. etiā. xv.
e ¶ Ad menſam. no. Inno. de re. ec. non ali. vt ſup. ꝙ res in q̄bus ecclia hʒ directum dn̄um ſed aliuſ vtile vt ſūt feuda nō pn̄t dici de mēſa. cuʒ alius fruct⁹ ꝑcipiat. ꝛ ꝓ tanto illoꝝ etiaʒ ad eccliam reuerſoꝝ fieri ꝑmittiꝛ̄ noua infeudatio. de feudis. c. ij. Sed queriꝛ̄ que eccleſie dicanꝛ̄ ꝓprie de menſa ꝑlatorū vł capituloꝝ vel ſingularū dignitatū vel ꝑbendaruʒ. ꝛ videꝛ̄ ꝙ ille que ſunt menſis eorum vnire intantum ꝙ rectorem vł vicarium perpetuū nō habent alium q̄ꝫ illum cui facta eſt annexio. quod probat hec littera. ꝛ .ꝭ. eo. cō. de reſcrip. c. i. ꝺ ſuppleu negli. prela. c. i. Iſtud autem poteſt ſic eſſe per vnionem ſic factā per ep̄m de conſenſu capituli. ꝭ. e. cōpi. de re. ec. non alie. ſi vna. de ſta. mo. c. i. § ad hoc. per preſcriptionē. vt no. i ꝑdi. decre. vt ſup. per papalē conceſſionē. ꝛ de hac nō dubitatur. de priui. paſtoralis. nec putes ꝙ eccleſia que pleno iure ſubiectionis ſpectat ad illos ꝓpterea dicaꝛ̄ de menſa. lʒ eniʒ rector talis eccleſie inſtitutionem ꝛ deſtitutionem ab illis recipiat ꝛ ab illis viſitetur etiā quo ad tpalia. nō tamen poſſūt fructus ad ſuos vſus cōuertere. niſi illā habeāt in mēſam vel ſuos vſus ꝯuertendam. qꝺ probant predi. decre. ſed obſtat ei. quod dixi in eccleſia que ſpectat ad menſaʒ poni ꝛ deponi pro libero vicarium temporalē. decre. extirpande. § q̄ vero de preben. ꝛ .ꝭ. e. compila. de iurepa. c. i. per que pʒ ꝙ in eccleſia annexa quo ad temporalia inſtituitur rector vel perpetuus vicarius. ſed dico ꝙ aut eccleſia ſpectans ad menſam. prelati vel collegij vel dignitatem habentis vel prebendarij recipit ſuperioris inſtitutionem quo ad regimen eccleſie vel ſaltem populi. ꝛ tunc locum habet hoc quod dicitur de ipſo

o ¶ Excedunt. cū tamē illud eē debeat moderatum de cenſi. cum apoſtolus § probibemus. de offi. or. conquerente. in fi.
p ¶ Et inſolitas. nonum.
q ¶ Contra iura. e. ti. c. i. de cenſi. c. iij. ꝛ c. eccleſijs.
r ¶ Nouos. decimum. ꝛ hoc eſt ꝯ id de cenſi. prohibemus.
s ¶ Proceſſus. vndecimum.
t ¶ Permittūt. ꝑ hoc poſſent a delegatis vł ꝯſeruatorib⁹ puniri cū illoꝝ iuriſditionē ipediant. de of. dele. c. i. etiā ab ipis ſubdelegatis ſi iuriſditioneʒ habent. e. ti. ex litteris. ſaluo qꝺ de conſeruatoribus dicitur. e. ti. c. vl. lib. vi. § vices.
v ¶ Tabellionibus. duodecimum.
x ¶ Conficiant. in cauſis vel negocijs. ꝛc̄. vt ſequiꝛ̄ ꝛ hoc ē ꝯ formā iuramēti ipoꝝ. de qua dixi in cle. vel mo. ſicut te. ꝛ no. in ſpe. de inſtru. edi. § reſtat. x̄. ſed quero ſub qua.
y ¶ Preſentatos. xiij.
z ¶ Obedientiam. dicendo ſalutē ꝛ obedientiā debitam ꝛ deuotam vel his ſimilia. ſi ſint exempti nō tenētur obedientiaʒ profiteri. de priuile. cum olim. ij. ſi non ſunt exempti. ſatis eſt ꝙ a principio promiſerunt de ſimo. ne dei.
a ¶ Litterarum. fit ergo ꝑſentatio per lr̄as. de his que fiunt

vicario perpetuo aut pleno iure spectat ad illu et quo ad spiritualia et tunc habet locum qd dicit de vicario tpali etiam si sit curata vt hic. et super his vide qd scripsi de pben. de monachis. de priuile. pastoralis.
a ¶ Ad firmam. de loca vra. ne plati vices suas. c. si.
b ¶ Non vacent. sa. s. e. co. de rescrip. c. i de sup. ne. pla. c. vno. §. pmissa. illi eni non erant rectores sed firmarij secus si rectores fuissent licet manuales.

c ¶ Nonnulli. xvi.
d ¶ Rectorib. qui alibi dicunt vicarij. d pbe. de monachis
e ¶ Sustentari. s id s. e. com. de iurepa. c. i. cum concor.

f ¶ Quidam. xvij.
g ¶ Cu armis. tenentur ergo de vi publica. de hoc de or. co. c. ij. in. i. glo.

h ¶ No existit. et sic i prescriptione releuaretur ab onere pbandi titulu. de prescri. c. i. li. vi.
i ¶ Mittutq. xvij.
k ¶ Vt eis. de psanguineis nepotib ani malibus et custodib ipsorum.
l ¶ Abbates. xix.
m ¶ Ipo iure. pcor. s. e. co. de re. ec. non ali. c. i. et ibi cocedenti pena suspensionis iponitur.
n ¶ Eosdem. xx.
o ¶ Monachandus qd qnq spectat ad solos platos. qd dic vt de regla. c. si. li. vi
p ¶ Frequenter. xxi.
q ¶ Et repete. pmittunt quod.
r ¶ Preterea. xxij.
s ¶ Anni. de rescp. si propter. li. vi. et licet hec lra posset induci q priuilegiu tale coprehendat bnficia. etia spectatia ad exemptos. no tn pbat d bnficijs exemptis. ex q p epm sit puatio vt pmisit. qcqd tam dicat archi. i decr. si. ppt. puto q si in priuilegio dr de beneficijs dio. veniet exepta. sec si diceret d bnficijs sibi subiectis et e simile qd scripsi de rescrip. abbate. vbi pz rnsio ad decre. graue. de offi. or. que inducitur ad contrarium.
t ¶ Quibus. xxiij.
v ¶ Illicite. illa eni q ad fructus no ptinet vsurpare n debet de ele. generali. §. vl. li. vi. et pcor. s. e. co. de deci. c. ij.

qnq clericis secularib tradut seu pcedut ad firma[a]: clericis ipis ocdetib suis pferut clericis: qq ipe ppt hoc eccle in veritate n vacet[b] ¶ Nonulli[c] quoq i ecclijs monachor iura ipor iniuste sibi appropriant. de ipor redditib. vt volut ordinat ita q rectorib[d] earu no remanet vn valeat sustentari[e] ¶ Quid[f] cu armis[g] et erecto vexillo molendina et alia boa ptra iusticia destruut exeptor q et tato tpe posséderut q de ptrario memoria no existit[h] mittutq[i] frequet ad moasteria suaru ciuitatu et dio. suos psanguineos et nepotes: et interdu aialia sua cu custodibus vt eis[k] de bois monasterioru debeat puideri. ¶ Abbates[l] isup et pores moasterioru frequeter pcellut vt suis psanguineis et nepotib moasterioru suoru seu porațuum possessioes pcedat i ppetuu l ad tps qs qde pcessioes nos nullas ce volum ipso[m] iure. ¶ Eosde[n] quoq abbates et priores qnq pcellut ad psentadu sibi ad ecclias vacates i qbus ius obtinet pronat: et ad moachandu[o] iterdu suos familiares psanguieos vl nepotes frequet[p] et pmittunt et[q] tacite psentiut q i suo dnio teporali p milites vasallos et ipsoru tpales officiales moasterioru boa mobilia et imobilia p violetia occupet i casib no pmissis a iure et alie varie iniurie psonis ecclliasticis et monasterior hoib irroget. ¶ Preterea[r] iterdu iiuste priores et alios bnficiatos beneficijs suis priuat. vt sic fruct beneficiorum illor pcipere valeat primo anno ptextu puilegij qd asserut se hre: q vsq ad certu tepus fruct bnficioru vacatiuz possint pcipere primi anni[s] q b[t] no pteti equos boues thesaur et alia boa moasterioruz et bnficior vacatiu illicite[v] occupat q eent futuris successoribus reseruada[x] quida[y] militibus et alijs potetib dignitatu suar reddit et puent vendunt ad tps vt[z] p ipos exepti vicini fortius opprimantur. ¶ Nonulli[a] etia idebite[b] monasteria dirimut alij[c] domos et hospitalia et alia bona monasterior mobilia et imobilia frequeter occupat[d] et detinent occupata. ¶ Pluries[e] quoq si ne ca iusta ipediut: ne exempti loca sua valeant reparare[f]. ¶ Quida[g] statuta faciut per que derogat priuilegiis[h] exeptor: et generalit[i] qq plures plati religios psertim exemptis et priuilegiatis in psonis et rebus suis ac iuribus spualib et tpalib graues iferut ptra iusticiam et cor priuilegia[k] iiurias et iacturas. ¶ Verum qz vna est regularium et seculariu plator et subditor exeptor et no exemptoruz vniuersalis ecclesia extra qua nullus omnino saluatur[l]: quor omniu vn[m] e dns vna fides et vnum baptisma decet[n] vt oes qui eiusde sunt

x ¶ Reseruanda. de of. or. presenti. li. vi.
y ¶ Quidam. xxiiij.
z ¶ Vt per ipsos. hoc als eet licitum ex animo fit illicitu. super quo vide qd no. de re. iur. locupletari. li. vi. xi. q iij. si qs vero. et e si. huic de deci. in aliquibus. de iude. c. penul. et qd scrip. de sen. ex. qte.
a ¶ Nonnulli. xxv.
b ¶ Indebite. q sec si ex ca iusta. vij. q. i. et tpis. xvi. q. vl. siqs vult. de cosc. di. i. tribus.

c ¶ Alij. xxvi.
d ¶ Occupat. dicendo sibi ius p violetiam cadut a iure suo. si qd habeant. C. vij vt si quis intara. xvi. q. vi. placuit. de prebend. cum qui. li. vi.

e ¶ Pluries. xxvij.
f ¶ Reparare. qd tamen iudeis pmittitur de suis synagogis iuxta primu statum. de iude. consuluit.
g ¶ Quidam. xxviij.

h ¶ Priuilegijs. hoc no possunt. xxv. q. ij. c. i. et ij. imo nec ipm pncipe decet h facere. de reg. iur. decet. cu suis pcor. lib. vi.

i ¶ Et generaliter. vigesimum nonum generale.
k ¶ Priuilegia. decurtanda erant ipsis eorum priuilegia. de priuile. dilecti. Io. an.
l ¶ Saluatur de summa trini. c. i. § vna.
m ¶ Vnus est. ad Ephe. iiij. habetur de hac triplici vnitate. et s. e. compi. de summa trini. c. i. § ad hoc. et f. de sen. excom. c. i. ad idem. xxiij. q. i. loquitur.
n ¶ Decet. inspicimus qd deceat. quod proprie respicit bone statem. de vo. magne. de elec. cum non deceat. li. vi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ❡ Corporis myſtici. qđ ē collectio fideliū. de conſe. di. i. eccleſia cuius caput ē xp̄s. de ſacra. vnc. c. vno. xͦ. ſed vbi.
b ❡ Contenti. ṡ. e. ti. accedentibus. Jo. an.
c ❡ Et quoniam. trigeſimum.
d ❡ Inhibeꝛ. xxiij. di. ꝙꝫ. de here. ſi aduerſus.

corꝑis vniꝰ ēt ſint volūtatꝭ et ſicut frēs adiuicē vinculo charitatis ſint aſtricti. decꝫ igiꝛ vt ⁊ plati ⁊ alij tā exēpti ꝙ̄ ñ exēpti ſuis iurībꝰ ſint ꝯtētiᵇ ⁊ alt i alteriꝰ iniuriā ñ ꝓſiliat ſeu iactura. ❡ Uniuerſis itaqꝫ platꝭ eccliaꝝ pn̄tis ſanctiōis edicto diſtricte ꝑcipiēdo mādamus qtenꝰ ipi a ꝑdictꝭ grauamibꝰ oīo ceſſātes ⁊ ceſſare ſuos ſubditos facientes viros religioſos exēptos ꝓuilegiatos ⁊ nō exēptos. mēdicātes ⁊ ñ mēdicātes charitatiue tractēt ⁊ foueāt ⁊ ſua iura ⁊ ꝓuilegia iuiolabiliꝛ eis ſeruēt. Et qm̄ᶜ plꝰ ſolet timere qđ ſpālit ꝙ̄ qđ generalit inhibeꝛᵈ eiſdē platꝭ ſtri-

e ❡ Capitula. cōcor. xxxij. q. iiij. ſicut. circa ſi.
Religioſi. ponit ſex caſus in quibꝰ religioſos excōicat ⁊ ab ſolutionē pape reſeruat. ⁊ ꝓuilegijs ⁊ exemptionibus nō obſtantibus eos ꝑ ordinarios locoꝝ denunciari ꝑcipit. ſcđo ibi quibus. ponit ſeptē culpas religioſoꝝ a qbus eos ꝑcipit abſtinere ſub certis penis. quas eis imponi iubeꝛ ⁊ quas platis ipſoꝝ iponit ſi nō ſatiſfecerit. tertio ibi ſane. ponit moderationē circa duos primos caſus. Et no. ꝑ ƀ ꝑncipiū hanc ꝯſtōeꝫ cū ſuis penis ita locū hr̄e i religioſos. ꝙ ſeculares clericos nō includit. An vero includat religioſis ꝑfectos eccleſijs parochialibꝰ quo ad non ſuos ꝓchianos dubitaꝛ. ⁊ vide qđ dixi. ṡ. e. cō. de deci. c. i. in. i. glo.
g ❡ Unctionis. de hoc ſacro. xcv. di. §. ſꝫ iſtō. ⁊ c. ſe. đ ſacra vnc. c. vno. i pn̄. đ. xͦ. ſi ꝗſiuit. đ pe. ⁊ re. ꝙ i te. ⁊ dic vt ibi
h ❡ Euchariſtie. đꝛ ab eu qđ ē bonū ⁊ caris. qđ eſt gratia ꝗſi bona gr̄a. ⁊ de hac ſatis. ṡ. e. cō. de reli. ⁊ ve. ſanc. c. vno.
i ❡ Solēnizare. i. ſolēniter bn̄dicere. de hac bn̄dictiōe habeꝛ xxx. q. v. c. i. ⁊. iiij. caplis ſe. xxiij. di. c. vi. de ſpō. ꝯſultatiōi. đ
k ❡ Nō habita. ſꝫ nūꝗd credet religio- ſe. nup. c. i. ⁊. ij. ſus parochiano dicenti ſe hr̄e talē lniam. vr̄ ꝙ ſic ꝑ id qđ no. de pe. di. vi. placuit. qꝛ nō ē ꝑſumēdꝰ imemor ſue ſalutis. i. q vij. ſancimꝰ. de homi. ſignificaſti. ij. ſꝫ ꝯ. qꝛ videmus in ſacro ordinis. cū daꝛ a nō ſuo epō. ꝙ ibi requiriꝛ plena fides đ lnia ⁊ q̄nqꝫ de cā. đ tēp. or. c. i. ⁊. ij. li. vi. cū ſi. Itē iſta ē quedā abſolutio facta ꝑ parochialē ꝑſbyteꝝ. ſuꝑ qua nō crediꝛ ei ꝗ ſe dicit abſolutū. de of. or. ex pte. de ſen. ex. ſicut. Itē ſi dicaꝛ đ legato. de of. dele. cū in iure. ſed poſſet ad. i. rn̄deri illud ſpeciale. qꝛ ſacrm̄ ordinis nō daꝛ ꝓpter recipientē tm̄. imo ꝓpt alios. ⁊ iō đꝛ. ſacrm̄ dignitatis. i. q. i. §. ſi g. ⁊. §. ecce ſi clericꝰ. ⁊ facit qđ no. de cōiu. ſeruo. c. i. in glo. ij. ſed iſta ſacra recipit ꝗs ꝓpter ſeipm̄. Ad ſcđm all'. rn̄deꝛ ꝙ illa vera in foro cōtentioſo. ſecꝰ in pn̄iali. vt dixi in ꝑdi. decre. ſicut ſuper. i. glo.
l ❡ Parochialis. ꝑ ƀ qđ ad ſcholares mercēnarios ⁊ his ſimiles intelligo ꝑſbyteꝝ i cuiꝰ parochia inhabitāt. fa. qđ nor. de pe. di. vi. placuit. de hoc ſcripſi de pe. ⁊ re. oīs ſuꝑ verbo ſacerdote. ⁊ Hoſti. tractauit i ſūma. de paroch. §. pe. xͦ. ꝗs intelligaꝛ ꝓchianꝰ. ⁊ de pe. ⁊ re. §. cui ꝯfitēdū ad finem.
m ❡ Preſbyteri. puto lniam ꝓchialis ſufficere ꝗ adhuc ꝑſbyter nō eſt. puta qꝛ eſt infra annū. vl' diſpēſatū ē cuꝫ ipo ſm formā dec. cū ex eo. de ele. li. vi. vl' ē ꝓchialis collegiata. e. ti. ſtatutū. fa. de ele. ſuffraganeis. de tranſla. c. i. ⁊ qđ ibi nor. vr̄ etiā ſufficere licētia vicarij gerentis curam per modum ꝑdicte decre. cum ex eo. facit. ꝭ. de pe. cupientes. puto etiam poſt factum a penis excuſari illū qui hoc fecit de auctoritate dioceſani. facit de pe. ⁊ re. c. ij. in fi. li. vi. nam dioceſis ē parochia epi. de dona. apoſtolice in priu. ⁊ epiſcopus preſbyter. xcv. di. olim. de pec. cleri. c. ij. ⁊ facit quod ſcripſi de pe. ⁊ re. omnis. ſuper verbo proprio. ⁊ hoc eo fortius quando vacat parochialis eccleſia. ſed quando non vacat ante factum conſulas abſtineri ⁊ ex licentia epiſcopi vel archipꝛſbyteri ciuitatenſis hoc non fieri. licet ab illis recipi poſſint. vt ſcripſi de offi. archipꝛſby. c. iij. ⁊ eſt ſile de iureiur. verum. ⁊ qđ dixi de iudeis ſignauit. đ re iudi. inter. ſuper. iij. glo.

ctiſſime inhibemꝰ vt abbates priores ⁊ alios religioſos ne ad ſua generalia vl' ꝓuincialia vadāt capl'a ipediꝛ quōlꝫ nō ꝑſumāt. Cle. v. i cōci. vienē.

De priuilegijs et exceſſibus priuilegiatorum.

Religioſiᶠ ꝗ clericꝭ aut laicꝭ ſacrm̄ vnctionisᵍ extreme vel euchariſtie miſtrare. mr̄imonia ve ſolēnizareⁱ nō habitaᵏ ſuꝑ his ꝓchialiˡ ꝑſbr̄iᵐ lnia ſpāliⁿ aut ꝗ excōicatos a canoneᵒ ꝑter ꝙ̄ in caſibus a iure expreſſi ſᵖ vel per priuilegia ſe. ap. ꝯceſſisᵠ eiſdem. vel a ſententijsʳ

n ❡ Speciali. hic etiam ē dubium an hec ſpecialitas reſpiciat ſolum expreſſionem ſacramentorum. an etiā requirat expreſſionem perſonarum quod eſt dicere an ſit ſatis ꝙ preſbyter licentiat religioſum vt ꝓchianos ſuos poſſit iniungere ⁊ eis euchariſtiaꝫ prebere an requiraꝛ ꝓchianorum expreſſio. quibus hec ſunt prebenda. Item an ſufficiat generalis licentia data parochiano ꝙ poſſit illa recipere a quo vult religioſo. an vero tali religioſo vel parochiano đ tali religioſo ſpecialis licētia requiraꝛ vt bene ſatiſfiat huic littere. conſulo ꝙ de perſonis ⁊ de conferente ⁊ recipiente et de ſacramētis fiat ſpecificatio. ad hoc de ſen. excom. conſtitutionem. li. vi. ⁊ de dolo ⁊ cōtu. c. ij. cum concor. ṡ. e. compl. đ vita ⁊ hone. clericoꝝ. c. i. ꝭ. de ſen. excom. grauis. in fi. Crederem tamen ꝙ ex quo de ſacramēto fit ſpecificatio. licꝫ non exprimaꝛ nomē parochiani. cum daꝛ licētia religioſo vel nomen religioſi cum datur licentia parochiano. euitetur pena. facit de temp. or. c. i. ⁊ de offi. vica. c. vi. li. vi. Et no. ꝙ hic de penitentia nō diciꝛ. que etiā de licentia ſacerdotis proprij recipi non poſſet a preſbytero nō habēte curā. de hoc de pe. et re. omnis. ⁊ tamē dato ꝙ recipereꝛ nō eſt locus huic pene. ſicut etiā nō habet locum pena in ſacramento baptiſmi. cum illud hic non exprimatur. Jo. an.
o ❡ A canone. quocūqꝫ etiā a quo eps vel ſacerdos poſſꝫ abſoluere. de ſen. ex. nuper. Et videꝛ idem de ſent. hominis. de qua forte ideo nō expreſſit. qꝛ ab illa abſoluit qui excōmunicauit vel alius ſuperior. de of. ordi. paſtoralis. Sed cōtrariū puto vt in caſu illo non expreſſo non ſit locus pene. de elect. ſtatutum. cum ꝯcor. li. vi. ⁊ ad hoc. ꝭ. eo. ti. ibi a ſententijs per ſtatuta. ⁊c̄.

p ❡ Expreſſis. de ſen. excom. monachi. ⁊ c. cum illorum.

q ❡ Conceſſis. habent multi religioſi priuilegium ab apoſtolica ſede ſuper abſolutionibus diuerſorum caſuum.

r ❡ A ſententijs. puto ꝙ omnē ſn̄iam includat excōicationis ſuſpenſionis vel interdicti. cuius neceſſaria ſit abſolutio.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

a Prouīcialia aut ſynodalia.ꝯ vtriſq; ꝺ accu.ſicut olim cū
b Vtamur.ꝯcor.de here.accuſar⁹.§.ille quoq;. ꝯcor.
li.vi.⁊.ꝭ.de pe.⁊ re.c.ij.⁊ vide quod ibi dicam.
c Quēq;.etiā religioſum vel conſociū.nihil enim excipit ꝙ
dicit quodcunq;.de ma.⁊ obe.ſolite.in fi.

p ſtatuta ꝓuīcialia[a] aut ſyno
dalia ꝓmulgat; ſeu vt verbis
eoꝝ vtamur[b] a pēa ⁊ culpa ab
ſoluere quēq;[c] pſūpſerit excōi
catōis īcurrāt[d] ſniam ipo fcō
p ſedē aplicam dūtaxat abſol
uendi[e] quos ēt locoꝝ ordina
rij poſtq; de hoc eis ꝯſtitit ex
cōicatos faciāt publice nūcia
ri[f] donec ꝺ abſolutōe ipoꝝ eiſ
fuerit fcā fides:nullo religioſ
eiſdē ſup hoc exēptiōis ꝉ alio
pͥuilegio ſuffragāte[g] Quib⁹
ēt ī virtute ſcē obediētie ⁊ ſub
ītermiatiōe maledictōis etne
diſtrictiꝰ ihibem⁹.ne ī ſermōi
bus ſuis eccliaꝝ platis detra
hāt[h] aut ēt retrahāt laicos ab
eccliaꝝ ſuaꝝ frequētia vel ac
ceſſu[i] ſeu indulgentias ꝓnūci
ent idiſcretas[k] neue cū ꝯfecti
onib⁹ teſtamētoꝝ īterſuerunt. a
reſtitōib⁹ debiti aut legatj ma
tricib⁹[l] eccliijs faciēdis retra
hat teſtatores. nec legata vel
debita aut male ablata incer
ta ſibi aut alijs ſingularib⁹ ſui
ordinis fribus vꝉ ꝯuentib⁹ in
alioꝝ[m] pͥiudiciū fieri ſeu eroga
ri ꝓcurent.nec ēt in caſib⁹ ſe
di[n] ap.aut locoꝝ ordinarijs[o]
reſeruatj quēq; abſoluerꝰ aut
perſonas eccleſiaſticas preſer
tim[q] corā iudicibus delegatj[r]

d Incurrāt.qd de
recipientib⁹ abſolu-
tiones vel ſacra pdi-
cta.an ex tali partici
pio ſint dānati. vide
qꝺ dixi de ſen. excō.
contingit.i.
e Abſoluendi. niſi
ſi in mortis articulo
ꝭ.e.cō.de here.c.i.⁊
ij.⁊.ꝭ.de pe. c.i.
f Nunciari. ſic. ꝭ.
e.cō.de cen.c.fi ꝭ.ti.
i.c.ij.in fi.
g Suffragante.qn
ſ.penā incurrāt ⁊ de
nuncienꝉ vt ē dictuz
Priuilegia enī ſuper
his ꝯceſſa tollere nō
intendit.vt.ꝭ.pꝫ.cō
cor.qꝺ dixi.ꝭ. e.cō.
de deci.c.i. in fi.

h Detrahāt. vi.q.
i.deteriores. dicit hie
ro.ad ruſticū.Nō eſt
humilitatis mee at-
q; menſure de mini-
ſtris eccliaꝝ ſiniſtrū
ꝙ ꝗppiā dicere habe
ant illi ordinē ſuuz ⁊
gradū.xvi.q.i.ſi cle-
ricatus. Tulliꝰ in re
inuectiua ꝯ ſaluſtiuz
in fi.ſepius vidi gra-
uius offendere aīos
auditoꝝ eoſ ꝙ aliena
vitia apte dixerunt.
q; eos qui ꝯmiſerūt
Intelligo autē hanc
lrām cum noīatim ꝺ
trahunt.vel per cir-
cūlocutionē ꝙ vicē habeat ꝓprij noīs.alꝭ ī genere hn̄ liceret
pdicatori tāgere vicia platoꝝ.vn̄ dn̄s dixit ſup cathedram
moiſi ſederūt ſcribe.ec̄.Matth.xxiij.i.q.i.oīa lꝫ ꝙ in genere
qꝺ nō in ſpē.de of.or.ſi ſacerdos.caueāt tn̄ vt etiā in genera
li locutione linguā refrenēt.qꝛ qui incōſiderate loquiꝉ ſenti-
et mala.v.q.v.§.ſed aliud.xliij.di.ſit rector.

i Acceſſu.facit de parochi.c.ij.
k Indiſcretas.ſ.nō ꝯceſſas.⁊ de his.ꝭ.de pe. ⁊ re .c.ij.
l Matricib⁹.cathedralib⁹ vel alijs.de.ꝟ.ſig. venerabili.
de pſcrip.c.i.⁊.c.ex trāſmiſſa.ꝺ trāſac.pterea.ij ꝭ.de.ſen.ex.
m In alioꝝ.ſ.qb⁹ debenꝉ vꝉ ꝗbus legare volebāt c.i.
poſſet etiā intelligi de epis.ꝗbus ꝯpetit diſpoſitio male ab-
latoꝝ incertoꝝ de ꝗbus pmiſit.⁊ tūc faceret ꝓ hoſti. in his
ꝙ ſcripſi pꝰ cū de iudeis cū ſit de ꝟſu.eū tu.alꝭ videreꝉ face-
re ꝯ archi.in eo qꝺ legiꝉ ⁊ no.de teſta.c.ij.li.vi.
n Sedi ap.hos colligit Guil.in repertorio de pe.⁊ re.
o Ordinarijs.de hoc no. de pe.⁊ re.ſi epꝭ.li.vi.⁊ p hoſti.
in ſūma.de peni.§.cui confitendum in fi.ij.colum.

p Abſoluere a peccato vel culpa.de abſolutione enim ab
excommunicatione dixi in prima parte.
q Preſertim.hic duplex punctatio.
r Delegatis a nobis.facit de imu.eccl.c.qm̄.li.vi.
s Plura.de reſcrip.c.fi.

a nobis ſuā ꝯtra eos iuſticiaz
ꝓſequētes vexare idebite aut
ad loca plura[s] ⁊ pſertim mul
tū remota[t] ꝯuenire pſumant.
Si ꝙ vero pmiſſa vꝉ aliqꝺ[v]
de pmiſſis attentare pſumpſe
rint p duos menſes ſubiaceāt
penis illis ꝙ ſm̄ eoꝝ regulā vꝉ
ſtatuta ꝓ grauib⁹[x] criminib⁹
ſeu culpis eis ꝯſueuerunt ipo
ni:ſup[y] qb⁹ abſq; manifeſta ne
ceſſitate[z] cū eis non valeat di
ſpenſari. Ceterū plati eoꝝ ni
ſi de his ꝙ occaſione pmiſſorū
exceſſuū ad eos quoquo mō
puenerit[a]:eccleſijs aut pſonis
eccliaſticiſ[b] dānificatis vꝉ leſis
ſatiſfactionem plenariā[c] exhi-
buerit infra menſē: poſtq; ſup
hoc fuerint requiſiti[d] ſuſpenſi-
onis[e] ſniam vſq; ad ſatiſfactio
nem debitam eo ipo icurrent.
nō obſtantib⁹ in premiſſis ſta
tutis aut quibuſlibꝫ priuilegi
is cuiuſcunq; tenoris exiſtāt.
Sane religioſis illis ꝗbus
ē aplica[f] ſede ꝯceſſū:vt famili
aribus ſuiſ domeſticiſ[g] aut pau
peribus in hoſpitalib⁹ ſuis ꝺ
gentibus ſacramēta poſſint ec
cleſiaſtica miniſtrare[h] nullum
ex premiſſis volumus quo ad
hoc preiudicium generari.
Idem in eodem

t Remota.licꝫ enī
in hoc ſit ꝓuiſū p de
cre.non nulli. de re-
ſcrip.⁊.e.ti.ſtatutuz
li.vi.tn̄ qn̄q; dantur
eis cōſeruationes ꝗ-
bus datur ptās tra-
hendi vltra duas di
etas.nō obſtātibus.
⁊c̄.
v Vel aliquod nō
ꝙ equalis eſt pena ꝓ
vno actu prohibito.
⁊ ꝓ plurib⁹ .ſic.ꝭ.ti.
i.c.i §.ciuitas.⁊ fa.
ad no.vi.q.i.imitarꝉ.
⁊ ad id qꝺ ſcriſi i.q.
gualteri.
x Grauibus. dec.
nō ſolum in fi. de re-
gula.li. vi. dicit pro
grauioribus.
y Super quib⁹ pe
nis.
z Neceſſitate. puta
infirmitate ſenecture
vel his ſimilib⁹.
a Peruenerit. er-
go vbi nil peruenit.
nō eſt locus huic pe-
ne.
b Eccleſiaſticis lai
cis ꝙ non prouidet.

c Plenariam. con
cor.ꝭ.e. com. de he-
re.c.ij.ꝟ.a qua.itelli
go autem ꝙ fiat ple-
naria quando perce
ptum ad illam ſufficit.vt probat precedens littera

d Requiſiti.facit qꝺ dixi.ꝭ.e.com.de deci.c.i.⁊ dic requi
ſiti ab his, quorum intereſt vt ibi.

e Suſpenſionis.declarari debuiſſet an ab officio an ab ad
miniſtratione.puto tamen ꝙ de ſuſpenſione ab officio loqua
tur ⁊ an includat ſuſpenſionem beneficij dicaꝫ.ꝭ. de penis cu-
pientes.
f Apoſtolica.generale priuilegium circa hoc ſcilicet totuz
orbem reſpiciens ſolus papa concedit.ſpeciale tamē quo ad
ſuam dioce.concederet epiſcopus ex cauſa qꝺ dic.vt de re.
do.conſtitutus.de re iudi.cum inter.ſimile quod dixi de al-
tari viatico.de priui.in his.

g Domeſticis.de.ꝟ.ſig.c.vlti.li.vi.
h Miniſtrare.ꝯcor.ꝭ.e.cō.ꝺ re.do.qꝛ ꝯtigit.in fi.ꝑ quā qꝺ
hic de priuilegio diciꝉ videtur etiam ex conſuetudine poſſe
competere niſi dicas ꝙ illa decre.non dicit valere conſuetu-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dinē ꝙ religioſi talia miſtrent. ſ; dicit valere ꝯſuetudinē ꝙ ſacerdos hoſpitaliū vel ſacerdotes parochiales paupibus et familie illa miſtrent. poſſit ꝗ̄ priuilegiū h̄ caſu ꝙ nō pōt ꝯſuetudo. fa. de pe. ꝛ re. epꝭ. in fi. li. vi.

Archiepō ꝑ quis loca exempta[k] ſue ꝓuīcie facienti trāſitu: aut ad ea forſitā declināti[l] vt crucē[m] añ ſe libere portari faciat. bn̄dicat[n] ꝑplo diuina officia priuati vel publice ibidē audiat ꝛ ea ēt i pōtificalib[o] celebret ꝛ faciat in ſua pñtia ſine[p] pōtificalib[q] celebrari[r] quouis ꝑuilegio ꝯtrario n̄ obſtāte ſacro approbāte cōcilio pñti ꝯſtōis ſerie duxim' cōcedēdū. Sed nō ꝯcedi' epō vt i locis eiſdē ſue dioceſ poſſit ꝑ ꝑlo bn̄dicere audire diuina officia ꝛ ea ēt celebrare ꝛ i ſua pñtia facere celebrari. Sic tñ ꝙ ꝑtextu ꝯceſſiōis h' i locis ipſis exēptis ꝉ circa hoc ꝑuilegiatis nullā aliā iuriſditiōẑ[v] idē archiepꝭ ꝉ epꝭ exerceat nec ꝑſonis exēptis ꝉ priuilegiatis moleſtiā iſerat ꝉ grauamē. nullū ꝙ exēptōi ꝉ ꝑuilegiis eorūdē aliud ꝑiudiciū generet[x]. nec ipis archiepō vel epō ius aliud quodlibet acquiratur[y].

Clemēs. v. in concilio vie.

De penis.

Si quis[a] ſuadēte diabolo in hoc[b] ſacrilegii genus prorupit. ꝙ quēuis[c] pontificem iurioſe vel temere[d] percuſſerit aut ceperit ſeu banniuerit[e] vel hec mandauerit[f] fieri aut facta ab aliis rata[g] habuerit vel ſocius in his fuerit faciētis aut ꝯſiliū i his dederit aut fauorem ſeu ſcienter[h] defenſauerit[i]. eundem in illis caſibus.

a Archiepo. archiepi ꝑ loca exēpta ꝓuīcie ſue faciunt crucē ante ſe differri ipſi etiā ꝛ dioceſani. ibi bn̄dicūt audiunt diuia. ꝛ illa celebrāt ꝛ faciunt celebrari. ꝑ hoc tñ exemptis ꝉ priuilegiatis in aliis nullū fit ꝑiudiciū. ſecunda ibi ſimili modo. tertia ibi ſic tñ.

k Exempta. hoc diſcernit ꝑ ea q̄ habet̄ e. ti. ſi papa. li. vi.

l Declinanti. ꝯ̄ preſcrip. cū ex officii. et hic iunge lr̄am ſacro approbāte concilio. pñtis ꝯſtōis ſerie duximus concedenduẑ

m Ut crucem. de hac. e. ti. antiqua. et vt lit. penden. c. i.

n Benedicat ſolenniter ꝑ illa verba ſit nomē domini benedictū. ꝛ vide qḋ no. de cōſe. di. i. cū ad celebrādas. xxvi. q. vi. miniſtrare. l. xxxv. di. ecce. ꝛ qḋ no. de priuile. abbates. li. vi.

o Pōtificalib'. itelligo etiā cū pallio qḋ ē pōtificale archiepi. dicib' tñ ꝑmiſſis q̄ no. de vſu pal. ad honorē. ꝛ lr̄a eccleſiā. e. ti. c. ii.

p Sine pōtificalib'. ꝗ̄ epꝭ nō poſſet ibi facere in pōtificalibus celebrari. qḋ intelligo niſi eēt dioceſan' cui h̄ cōpetit ſuo iure vt. ꝭ. dicam facit ꝑ Inno. hec lr̄a.

q Celebrari. ponit hic duo vt diuerſa. vñ aliud ē celebrare aliud quaſi auctorizando ſibi facere celebrari. aliud ſimpliciter audire. In primo ꝛ ſcd̄o caſu excōicatus irregularitateẑ incurrit. ꝛ ſic loquit̄ de cle. excō. mi. illud. in fi. In tertio non de h̄ ſcripſi de exceſ. prela. c. fi.

r Eiſdem. ſ. exemptis vel circa h̄ priuilegiatis.

s Etiā celebrari. in pōtificalibus. ꝑ illō ꝙ dicit ſili mō. ſcias qḋ no. Inn. ꝯ̄ vſu pal. c. fi. ꝙ epi i dioceſib' alienis etiā ſi de licētia dioceſanoꝝ celebrēt nō vtūt̄ pōtificalibus niſi ſup h̄ ſint priuilegiati. al' de renū. ad ſupplicatōẑ. ſ; Hoſ. ibi dic̄ ꝙ etiā in pōtificalibus ꝛ ſine licētia poterūt celebrare ſic̄ ſeruat general' ꝯſuetudo ꝛ ēt ꝑdicare. niſi ſpāliter ꝓhibeant̄ remittēs ad no. ex̄ de here. cū ex iniūcto. Iſta lr̄a vr̄ facere pro Hoſti. in ꝯtrū i locis exēptis his vtit̄. In ꝯ̄rium facit ꝑ Inn. iſta lr̄a dicit. ꝙ archiepꝭ ſibi celebrari fac̄ ſine pōtificalibus fortiꝰ facit. Itē qꝛ hic dicit lr̄a vſū pōtificaliū cōpetere archiepo intra ꝓuinciā. epo intra dioceſim. facit. c. ti. abbates. et c. vt aplice. li. vi. poſſet dici dictū Hoſti. ꝓcedere qñ pontificalibus vtit̄ ſine iuriſdictiōis exercitio vt miſſā celebrando ꝛ ꝑdicādo. fa. e. ti. c. vl. lib. vi. ꝛ qḋ no. vi. q. iii. c. i. ſed ob. ꝯ̄. ꝑtı. rū. vt ꝑdixi dici poſſet ꝙ archiepꝭ nō ꝯmittit epo vſum pōtificaliū ex̄ ſuā dioceſim ſ; ſuo iure epꝭ celebrās vtit̄ illo qḋ vt dixi approbat ꝯſuetudo. ſ; ſi iuriſdictione vel officio vti vellēt. puta ordinādo degradādo chryſmādo vel ſilia faciēdo. tūc ſine licētia epi id nō poterūt. ix. q. ii. ꝑ totū. Si tñ circa illoꝝ exercitiū hn̄t licētiā epi. puto ꝙ vti poterunt pontificalib'. ꝛ in hoc differūt pontificalia a pallio quo nō vteretur archiepꝭ i aliena ꝓuīcia ēt ꝯ̄ licētia illi' ad quē ſpectaret niſi ſup hoc ēt ꝑuilegiat'. de vſu pal. ex tuaꝝ. ſtrictior eſt enim vſus pallii ꝙ̄ pōtificaliū. vt ibi p; ꝛ. e. t. ad honorē. ꝛ. c. i. ꝛ. ii.

t Celebrari. ſine pontificalibus. vt. ꝯ̄.

v Juriſditiōẑ. fa. xviii. q. ii. lumīoſo. ꝯ̄ of. or. cū epꝭ. li. vi.

x Generetur. concor. ꝯ̄. e. cō. de fo. compe. ꝙ̄uis. in fi.

y Acquiratur. concor. e. ti. quia intentionis.

3 Si quis ſuadente ꝑcutiens epm capiens banniens vel hoc mādans vel ratificans ſocius cōſiliarius fautor ꝛ defenſator cum ſuis poſteris citas in hoc deliquēs ꝛ ei' officiales penis variis ꝑ cōcilium puniunt̄ ſcd̄o ibi nec ſup hoc excuſat. rigorē dicens ꝙ grauiores pene dērent i poni tertio ibi ſane. repetit ius antiquū de abſolutis in mortis articulo. qui ſanati reincidūt ſi nō ſatiſfaciant.

a Diabolo. cōcor. xvii. q. iiii. ſi qs ſuadente diabolo. ꝛ fac̄ ad caſū. e. q. ſi qs deinceps. ii. q. i. in ꝑmis. ꝶ. de ꝑſona ianuarii C. de epi. ꝛ cle. ſi qs in hoc.

b In hoc. ſunt eni diuerſa genera ſacrilegioꝝ. de quibus. xvii. q. iiii. § ſacrilegium. ꝛ. c. ſe. ꝛ de hoc ꝛ de ipſius variis penis no. e. q. ſacrilegium.

c Quēuis pontificem. Illos ergo qui renunciauerūt loco n̄ ordini videt̄ includere. de or. ab epi. c. i. ſed tunc nō erit locus pene. de qua. ꝭ. ꝶ. a feudis. ꝛ. ꝶ. ipi' filii. Electos vero nondū conſecratos qui pontifices. i. epi nō ſunt nō videt̄ includere.

d Uel temere. Ille igit̄ qui percuteret ſe defendendo non ligabitur his penis. fa. eo. ti. in quibuſdā. ꝛ quod ibi no. ꝛ. e. ti. felicis. in prin. li. vi.

e Banniuerit. cōcor. de iniur. olim. ꝛ no. ꝙ plus h; decr. felicis. e. ti. li. vi. quā iſta i eo ꝙ ꝑnit hoſtiliter in ſequentē. iſta ſola ꝑcutientē capientē vel bannientē. habet tñ plus iſta i eo ꝙ punit bannientem. quod illa nō facit.

f Mandauerit. no. caſum quo punitur ſolū mandatū. ꝛ eſt maleficium perfectum. concor. de homi. pro humani. ad fi. li. vi. ꝛ vt ibi no. pnia ꝛ reuocatio hoc caſu non prodeſt. Sed quia hoc durum videt̄ quē ex ſolo mādato maleficio non ſecuto tot penis inuolui. ꝛ quia regulariter verba cum effectu recipiuntur. de cle. nō reſi. relatum. cū concor. iō pōt exponi vel hec. ſ. percuſſiones captiones vel banna iam facta. fa. e. ti. felicis. in prin. de ſen. ex. quicunꝙ. li. vi.

g Rata. oportet ergo ꝙ hec facta fuerint ipſius ꝯtēplatōe al's ratū hr̄e nō poſſet. de re. iu. ratū quis. li. vi. ꝛ. c. li. ꝯ̄ ſen. excō. cum quis. ꝛ no. e. ti. felicis. in prin. li. vi.

h Scienter. qui hoc allegat hoc probet quod dic vt de re. iur. preſumitur. li. vi.

i Defenſauerit. qꝛ lr̄a iſta de his q̄t tuor tractat. ſ. de ſocio ꝯſiliario fauorē dāte ꝛ defenſante. ꝯ̄ ſingul' videam'. Circa ꝑmū ſciēdū ꝙ ſocii ꝓprie dicūt̄ ſm̄ deriuatores ꝓpt̄ ꝑiculi vel opis ſocietatē. ꝛ dr̄ ſocius a ſequor eris. vñ dicunt ꝙ ſocius

ꝓpꝛie in ꝑiculo. collega i officio. comes i itinere. ꝯſoꝛs i pre-mio. ſodalis in mẽſa vel i ſede. ſ3 nos iuriſte dicimus ſociũ in crie. xxij. q. iiij. ſi ad pctm̃. xxvi. q. ij. illud in fi. In eccleſia de of. dele. cũ. R. de ſen. ex. ex tenoꝛe. In oꝛdine de ꝓfeſ. c. i. i fi. In via. de vo. c. ij. In ꝯiugio. xxvij. q. ij. cũ ſocietas. In lu-cro. de ſpon. c. ij. ꝯ ſe-pul. c. i. de ſocio cri-s de quo ad ꝓpoſitu3 ⁊ quẽ q̃nq3 vocamuſ conſoꝛtẽ. de herede. cum ꝑm. li. vi. dic̃ ca-non quẽ malis tripli-citer ſociari. cõmittẽ-do, fauẽdo. nõ corri-piendo. xxiij. q. iiij. ita plane. ⁊ iõ non ca-ret ſcrupulo ſocieta-tis occulte. ⁊c̃. lxxx-vi. di. facientis. ij. q. vij. negligere. de ho-mic. ſicut. § ij. hic tñ puto ſtricte ſociũ ſu-mi ꝓ agente. q̃ aliq̃d coopatur ad actum ꝑcuſſionis captiõis. vel banni. ⁊ licet i de-linquendo ſint q̃nq3 plures ſocij quoꝛu3 nullus eſt pꝛincipali-oꝛ. ⁊ tales includun-tur ſub agentibus ꝯ quibus ꝑmiſit q̃nq3 tñ vnus eſt pꝛincipa-lis alter cooperans. ⁊ ſic ſumitur hic ſo-cius qð p3 q2 de faci-ente premiſerat. et ẽ ſimilis diſtinctio cir-ca vnionẽ. nõ. ne ſe. va. c. i. Circa ſcð3 de ꝯſiliario non inſiſto. ſ3 vide qð no. de re. iu. nullus ex ꝯſilio. li. vi. ff. de. v̓. ſig. ſe-pe. in fi. ff. man. l. ij. in fi. inſti. de ob. que ex deli § ope. Circa tertium de fautoꝛe vl̓ fauente ſciendũ eſt q̃ ẽ ſimplex fauoꝛ q̃ nil adijcit ad peccandũ. de q̃. e. ti. felicis § illud. li. vi. ⁊ de ta-li nõ videt̃ hic intelligendum ꝑ id qð dicit in his ⁊ ſtatim di-cã. Itẽ ſciendũ q̃ canon dicit illũ ipſerari fauere. qui obuiare põt ⁊ nõ obuiat. xxiij. q. iij. qui põt. lxxxiij. di. erroꝛ. de ſentẽ. ex. quãte. ſed de hoc dic vt ibi. ⁊ q2 lr̃a hic dicit in his. ſ. ꝑcuſ-ſione captione vl̓ bãno: p3 q̃ fauens huic delinquẽti poſt de-lictũ ꝑter defenſoꝛẽ de quo ſequit̃ non incurrit hanc penam. in materia hereticoꝝ latius reperiunt̃ fautoꝛes. de quib⁹ de here. excõicam⁹. § credẽtes. e. ti. c. ij. ⁊ c. ꝯ xp̃ianos. li. vi. vt ligẽt ibi etiã p⁹ delictũ ⁊ p⁹ ſñiam fauẽtes. de quo per Hoſt. in ſum. de here. § pe. ⁊ dixi in. p̃. § credẽtes. ⁊ facit de here. accuſatus. § pe. li. vi. Circa quartũ de defenſoꝛe ẽ aduerten-dũ. q̃ lr̃a nõ repetit in his qð ꝑdixit in trib⁹ ꝓximis caſibus ꝑ qð puto q̃ etiã defenſoꝛẽ poſt maleficium punire intendit. Eſt ergo quidã defenſoꝛ vel auctoꝛizatoꝛ delicti ⁊ talis gra-ui⁹ punit̃ q̃3 agens. xi. q. iij. q̃ ꝯſentit. xxiij. q. iij. qui alioꝛum. ⁊ no. ij. q. i. notũ. de of. dele. c. i. Eſt alius defenſoꝛ qui etiã p⁹ delictũ defendit. puta impediẽdo. ne delinquens ad manus iudicis veniat examinandus vel puniendus. xxvij. q. i. ſi cu-ſtos. facit. xxi. q. v. per totum. vel ne fiat executio. de of. de le. ex lr̃is. ⁊ hũc etiã intendit includere. ⁊ ꝓbãtur. e. ti. felicis li. vi. p⁹ pñ. ibi poſtea receptauerit vel defenſauerit. ⁊c̃. Non tamen puto q̃ is qui talem defenderet ne ledatur a priuato. nedũ tertio ſed illo defenſo. puta ep̃o vel eius conſanguineis

de ꝑdictis^a i q̃b⁹ excõicationẽ ꝑ iã editos canones^b nõ ſubi-ret ſit hui⁹ nr̃e ꝯſtõis acte: nõ obſtãte quacũq3 ꝯſuetudine^c quam reputam⁹ approbante ſacro ꝯcilio poti⁹ coꝛruptela3 anathematis mucrone ꝑcuſſus a quo nequeat niſi ꝑ ſũmu3 pon-tificẽ^d ꝑterq3 i articulo moꝛtis abſolui. ¶ A feudis iſuꝑ loca-tiõib⁹ officijs ⁊ bñficijs ſpũa-lib⁹ ſiue tꝑalib⁹ q̃ ab ecclĩa cui ſic offẽſus ꝑeſt ep̃s obtinet ca-dat hoc ipo: ac ad eãdẽ eccle-ſiã libere reuertant̃^e ipi⁹ filij ꝑ maſculinã^f deſcẽdẽtes linea3 vſq3 ad gnãtionẽ ſcðã3^g om̃i ſpe diſpẽſationis adẽpta red-dant̃ ipo facto ĩhabiles ad ec-cleſiaſtica bñficia in ciuitate^h ⁊ dioceſi in q̃bus idẽ ep̃us pſi-det obtinẽda^i ¶ Terra quoq3 ipius: dum tñ vltra vnã dio. nõ ꝯtineat vſq3 ad ꝯdignã ſa-tiſfactionẽ eiuſdẽ: necnõ loc⁹ aut loca alia in q̃bus captus ep̃s detinebit̃^k q̃3diu detentio ipa in eiſdem durauerit eccle-ſiaſtico ſubiaceant interdicto ¶ Qð ſi terra eiuſdem duas dio. vel vltra ꝯtineat: dio. do-micilij pꝛĩcipalis ipſius ⁊ illa etiã i qua fuerit delictũ ꝓmiſ-ſu3: ſi ſua^l ſit: ⁊ due alie q̃ ſub ipo ſunt eið loco magis vicine^m iterdicto ſubiaceãt ſupꝛadcõ ⁊ q2 eo maioꝛ erit ipi⁹ ꝯfuſio quo ſua fuerit culpa patẽtioꝛ: quouſq3 dignã ſatiſfactionẽ ꝑ-ſtitit ꝑ oẽs illi⁹ loci i quo com-miſſũ ẽ facin⁹ necnõ citatu3 ⁊ dio. vicinaꝝ ecctas q̃buſlibet dieb⁹ dñicis ⁊ feſtiuis pulſatis cãpanis ⁊ cãdelis accẽſ^n excõi-cat⁹ publice nũciet̃ ⁊ cũ abſol-uẽd⁹ fuerit ſufficiẽt ⁊ idonee caueat: q̃ iſerẽde pene ꝑebit: ⁊ auxiliãte dño pniã3 ꝑaget i-iũgẽda^o ¶ Ciuitas ãt q̃ ꝑmiſſa vl̓ eoꝝ aliqð i ep̃m ſuũ ꝯmiſe-rit: iterdicto^p donec^q ſatiſfece-rit ſubiaceat memoꝛato. Po-teſtas vero ꝯſiliarij bailiu^r ſca-bini^s aduocati ꝯſules rcõꝛes ⁊

vindicare volẽtibus includat̃ hac pena. cũ illa ſit iniuria ad quã ẽt ꝓpulſandã a ſocio q̃s tenet̃. de ſen. ex. dilcõ. cum ſuis cõcoꝛ. li. vi. De illo q̃ defendit in iudicio ꝓcinãdo vide qð dixi poſt Hoſti. de cle. ex. ꝓpoſuit. ſuper. v̓. fautoꝛem.
a ¶ De predictis. vt in banniente vel id mandante vel id ra-tum habente ſocio. ⁊c̃. ⁊ hec lr̃a ꝓbat q̃ in his caſibus quib⁹ ꝑ antiqua iura ꝯhe-batur excõicatio nõ iteratur per hãc con-ſtitutionem.
b Canones. xvij. q. iiij. ſi quis ſuadente. de ſen. excom. nuper ⁊ c. quicunq3.
c ¶ Conſuetudine. q̃ foꝛſan habebat taleſ capi vel bãniri ꝑ re-ges vl̓ pꝛincipes. cõ-coꝛ. de iudi. clerici.
d ¶ Pontificẽ. ꝯcoꝛ. de ſen. ex. c. i. Jo. an.
e ¶ Reuertant̃. con-coꝛ. e. ti. ad aures. et c. in quibuſdam.
f ¶ Maſculinã. intel-ligebat̃ ⁊ ſi nõ fuiſſet appoſitum. e. ti. vbi-cunq3. li. vi.
g ¶ Secundam. de-cre. in quibuſdam. e. ti. penit quartam. ſ3 illa in homicidio vel mutilatione. et quo ad perſonas ibi exp̃ſ-ſas ſcilicet pꝛonos. aduocatos vicedominos feudatarios ⁊ beneficiatos. ⁊ pꝛi-uat quartam generationem etiam a clericoꝛum collegio. iſta latius loquitur quo ad perſonas. ſtrictius quo ad deſcẽden-tes ⁊ penã inhabilitatis beneficioꝛum in illis dioceſibus tan-tum. Jo. an.

h ¶ In ciuitate. nota inhabilitatem beneficij in vno loco nõ in alio. concoꝛ. de exceſ. pꝛela. illud. ⁊ fa quod no. de ap. pa-ſtoꝛalis. i vl. gl. ⁊ ẽ ſi. de ele. ſi cõpꝛomiſſari⁹. § pe. li. vi.
i ¶ Obtinẽda. nõ priuat obtentis. credo tñ q̃ illa ꝑmutare nõ poſſet cum alio beneficio ipſius dioceſ.

k ¶ Detinebit̃. cõcoꝛ. de ſpon. non eſt nobis. ⁊ vide quod ibi notatur.
l ¶ Suaſit. vide quod no. ⁊ dixi de poſtu. c. i.

m ¶ Vicine. concoꝛ. de priuile. c. ſuper ſpecula. cum ſuis cõ-coꝛdantijs.
n ¶ Accẽſis. extinctis ⁊ pedib⁹ conculcatis. xi. q. iij. debent.
o ¶ Iniungenda. cõcoꝛ. e. ti. felicis. § cũ autẽ. li. vi.
p ¶ Interdicto. cõcoꝛ. e. ti. felicis, in fi. de elec. vbi periculũ. § ciuitas. li. vi.
q ¶ Donec. vide qð. ſuꝑ. e. v̓. dixi. ꝯ. e. cõ. de deci. c. i.
r ¶ Bailiuus. vulgare ꝓuincialiũ. de ſen. ex. dilecto. lib. vi. in francia dicuntur pꝛepoſiti. de. v̓. ſig. ſi ex pte. i.
s ¶ Scabini. vulgare gallicoꝝ. concoꝛ. de ali. iudi. mu. cau-ſa facta. c. ij. de immu. eccle. c. i. li. vi.

a ¶ Permittitur .ſ. per ſedē apoſtolicam in mortis articulo
b ¶ Tāto magis. arguit a minori. de hoc de elec. cū i cūctis
c ¶ Deſeuire. concor. e. ti. felicis. §. ſi quis xo. li. vi
d ¶ Prochdolor. interiectio dolentis cū aliq̄s i dolore loq̄t
Aliq̄ dicūt ꝙ ſint due partes ⁊ duobꝰ accētibus dīt legi.

e ¶ Craſſantibus. q̄ ſi crudeliter gradiē tibus. ij. reg. vlt. ceſ ſet interfectio al's in dignatio que craſſa tur i populo. ad idē xxiij. q. ij. militar̄. ff. c. capitalium. vltra medium ⁊ §. fi.
f ¶ Exēplo. ff. de pe nis aut facta. §. fi.
g ¶ Offenſi. de ſen. ex. cum illoꝝ. ⁊ vide qꝺ no. ꝺ calū. c. i. in gl. ij. de etate et q̄li. cum bone in. i. glo.
h ¶ Sctiſſimi. i auc. de ſan. epi. coll. ix.
i ¶ Legati. ij. q. vij. accuſatio in fi. ⁊. xxi di. in nouo.
k ¶ Patreſ. ij. q. vij qualis.
l ¶ Fratres. de. cri. fal. q̄grau.
m ¶ Coepiſcopi. xx iiij. q. i. quotiens de accu. licet in fi.
n ¶ Columne. ij. q. vij. accuſatio. de ac cu. qualiter. ij.
o ¶ Penā. adequan dā culpe violātis di gnitatē tāte ꝑeminē tie quod ſequitur.
p ¶ Proteruitatem vt lit. nō ꝯteſt. qm̄ i fi. de iudi. cum non ab homine.
q ¶ Cōmode pote rit. idē xbū de ſen. ex. cos q̄. i. ⁊. ij. li. vi decr. de cetero. e. ti. dic q̄citius oportu nitatē habuerit. qꝺ expōit ibi ho. i. ceſſā te ipedimēto ⁊ aliq̄ modico tp̄e indulto quo ſibi de neceſſari is valeat ꝓuidere. all'. ff. ex quibꝰ cau. ma. l. ab hoſtibus §. fi. per hoc pꝫ ꝙ nō crederet̄ circa hoc abſoluto. ſꝫ iudex ha bebit hoc arbitrari. facit de elec. q̄ ſit in pri. et quod ibi no. et. e. ti. cupientes. §. ceteꝝ. li. vi. alias ipſe abſolutus ex friuo lis excuſationibꝰ frigoris et caloris ⁊ his ſimilibus cōſtōꝫ cluderet. fa. de do. ⁊ cōtu. cū oli de accuſa. veniēs. Nec ob. qꝺ de occulta re et de aīe periculo querit̄. et ſic ſibi credēdū de homi. ſignificaſti. ij. de ſen. ex. ſi xo. ij. fateor id xum i fo ro penitentiali de ipſo. tua. et q̄ ad vinculū occulte ꝯhendūꝫ vn̄ ex q̄ ſciaꝫ hꝫ de mora. ſcire dꝫ ſe eſſe excōicatū. iudex tn̄ eū nō denūciabit. niſi prius eo vocato per coniecturas viderit illum eſſe moroſuꝫ cognitiōe ſuper h̄ ſumma is ꝑmiſſa. ꝫ. ti. px. i fi. ⁊ fac ad ea que no. ſ. e. cōpil. de here. c. i. i fi.
r ¶ Alibi. de ſen. ex. cos qui. li. vi.

officialeſ ipiꝰ quocūq̄ noīe cē ſeāt̄ in ꝑmiſſis culpabiles exi ſtētes ſimilit̄ excōicationis ſē tētie: a qua niſi vt ꝑmittit̄ᵃ nō valeāt abſolutōiſ obtiner̄ bn̄ ficiū. ſint ſubiecti. ¶ Que om nia tanto magisᵇ in epoꝝ inter fectoribus ſūt ſeruāda. quāto in eoſ ſeuerior q̄ i prefatoſ pe na dꝫ exurgere. ⁊ grauioriſ in dignatōis aculeꝰ deſeuireᶜ Nec ſup hec q̄ſq̄ miret̄. ꝙ pre miſſa ꝑpetrātibꝰ penas nō in ferimꝰ grauiores licꝫ eīn qꝺ di cere pudet hec prohdolorᵈ fre quēter occurāt multiſq̄ craſſā tibꝰᵉ opus eſſet exemploᶠ ⁊ ex dignitate offēſiᵍ penā metiri ꝺ ceat offēdētis. epi eīn dn̄r ſciſſi miʰ chriſti legatiⁱ exiſtūt ſp̄ūa les ſūt patresᵏ noſtriq̄ fratreſˡ ⁊ coepiᵐ colūneⁿ cōprobant̄ ec clie. quare grauē oporteret eē penāᵒ culpe violātiſ dignitatē tāte ꝑeminētie adequādā. Volumꝰ tn̄ ad pn̄s in penarū exaggeratiōe tēperare rigorē ad penas alias ꝓceſſuri. ſi ꝓte uitatēᵖ delinquētū hoc expo ſcere videamꝰ. ¶ Sane ſiq̄s i aliquo caſuū ꝑdictorū fuerit ab excōis ſētentia i mortis ar ticulo abſolutꝰ. niſi poſt q̄ pri ſtine reſtitutus fuerit ſanitati q̄ cito commodeᑫ poterit con ſpectui rōani pontificis ſe pn̄ tare curauerit. eius mandatū humilit̄ recepturꝰ ꝓut iuſticia

s ¶ Excuſare. ſi. de loca. c. i. in fi. de ſi. qm̄ i fi. de pe. ⁊ re. oīs
t ¶ Multoꝝ. ꝓcurātes capi viros eccleſiaſticos vt renū cient bn̄ficijs. l' vt citati nō vadāt ad curiā ꝑter penā excōis quā per canones antiq̄s incurrunt. ſi ſint ꝑ lati a perceptione fructuū per trienniū ſunt ſuſpenſi Inferio res xo bn̄ficijs ſunt priuati eandē penaꝫ incurrūt ipſi citati q̄ ſe capi ꝓcurant. reſi gnatio etiā ſic facta nō tenet. etiaꝫ ſi per ꝑlatos recepta fue rit vel ratificata. et prio ponit exceſſuꝫ. ſcꝺo ibi cōſiderātes ꝓuidet ſtatuēdo pe nā. tercio ibi locoꝝ. prouidet circa ipiꝰ publicatōꝫ et execu tionem.

ſuadebit. in eandē excōis ſen tētiā recidat ipo facto. Quis eīn ſup hoc ſatis plene in iure alibiˢ ſit ꝓuiſū. ne tamē aliq̄s i hoc ex ignorātia iuris ſe ſata gat excuſareᵗ. hoc expſſe ꝑmiſ ſis duximꝰ ānectēdū. Idem

Multoꝝ ad nos grauiſ querela deduxit. ꝙ n̄ nulli obtinēteſ tempo rale dominiūᵛ viroſ ſepe eccle ſiaſticosˣ capere captoſq̄ʸ do nec ſua reſignēt beneficia. aut ne citati ad apoſtolicamᶻ ſedē ab hominea vel a ireᵇ venire ad ipſam valeant. auſu detine re ſacrilego nō verentur. cita tos eoſdeꝫ i exitu ſuoꝝ diſtric tuum vt plurimū capiētes. ¶ Conſiderantes igitur quā tum ex his tam noſtro ⁊ apo ſtolice ſedis honoriᶜ. q̄ ꝑſona rum eccleſiaſticarum quieto et proſpero ſtatui non ſine dā nanda exempli pernicie dero gatur. ſacro approbante con cilio ſtatuimus. vt preter ſen tentiam canonisᵈ quam faciē tes et fieri procurantes ꝑmiſ ſaᵉ incurrere dignoſcuntur ꝓ curantes ipſi perſone eccleſia ſticeᶠ exiſtentes a perceptione fructuum eccleſiarum ſuaruꝫ ſi fuerint prelatiᵍ. triennio ſint ſuſpenſiʰ ꝙ ſi inferioresⁱ extite rint coipſo obtentisᵃ benefici is ſint priuati ¶ Illis penam

v ¶ Dn̄ium. quod qn̄ꝫ etiam hn̄t cleri ci. quē caſum etiam videtur includer̄ ne cle. vel mo. c. vlt. li. vi.
x ¶ Eccleſiaſticos. in laicis q̄ ſi capent̄ ad ipediendam cita tionē de ipſis factā ad curiam nō eſt lo cus pene.
y ¶ Captoſq̄. hic iū ge litteram auſu de tinere ſacrilego non verent̄ ⁊ per hāc co pulam dico ꝙ ꝓcu rās capi clericū non ad reſignationē bn̄fi cij vel ad citatōꝫ im pediēdā. lꝫ excōica tionē incurrat. n̄ tn̄ alias penas hic inf̄ tas.
z ¶ Ad apoſtolicam ſe. ſi citati eſſent per alium nō eīꝫ locus huic pene.
a ¶ Ab hoīe. de do. ⁊ contu. cum dilecti de accu. veniens.
b ¶ A iure. de ele. c. i. ⁊. c. cupientes. de of. or. q̄uis de ap. c. i. li. vi.
c ¶ Honori. quē papa negligere non debuit. de vſu. pal. niſi de imu. ec. quoniā. li. vi.
d ¶ Canonis. xvij. q. iiij. ſiq̄s ſuadente. de ſen. ex. nuper.
e ¶ Premiſſa. captiōes. ſ. et detētiōes ob cauſas ꝑdictas.
f ¶ Eccl'aſtice. laicos non punit. nec ſūt capaces huius pene
g ¶ Prelati. nō curo ſiue ſint illi ad q̄z collatōnē ſpectāt bn̄ ficia de q̄z renūciatiōe querit̄ vel alij cū generaliter loquat̄ et fortius h̄ quo ad ſecundū caſuꝫ de ipedienda citatione
h ¶ Suſpenſi. idē quod no. de ele. cum vinto. in glo. no. ꝙ in fi.
i ¶ Inferiores. ſimilis diſtictio. ſ. e. compil. de vi. et ho. cle. quoniā in prin. et circa fi. de deci. c. i. de ſta. mo. nei agro. §. ſiquis. et ſic patet ꝙ in penis differtur dignitati. de off. dele.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

c.ij.li.vi.de hoc de trãſac.c.vi.in vi.glo.de iureiu.cũ quidã
a ¶ Obtẽtis.i.obtinẽdis ñ vr̃ ipedire.cõ.ſ.c.,px.ẋ.ipſiuſ ſi
b ¶ Eandem ſuſpẽſiõis a perceptõe fructuũ p trieñi lij.
um ſi ſint p̃lati.et priuatõis bñficioꝝ q̃ ad inferiores.
c ¶ Seculari.nõ eſt ĝ locus pene cum p poteſtatẽ eccleſiaſti
caꝫ ſe capi procurãt
Et ſcias ꝙ ſecularis
ptãs ꝟ faciens cano
nis excõicationẽ in-
currit etiã ſi clerico
nõ intendat iniuria-
ri.man⁹ enĩ ẽ ſeua ꝛ
iniurioſa ſe.ap.ꝛ or
dini clericali.de ſen.
ex.ꝯtingit.i.io.
d ¶ Procurarint.ꝛ
tales nõ ſolum hãc
penã incurrũt ſꝫ eti-
aꝫ ſi de hoc conſtite
rit procedeꝫ ꝯ ipſos
vt ꝯ cõtumaces.vt
lite ñ conteſ.qm̃ p⁹
pri.ſ.e.cõ.de iudi.
dudũ.ff.ſi q̃s caut.
l.ij.in fi.cũ concor.
ꝛ huic eſt ſi.de of.ꝺ
le.paſtoralis in fine

e ¶ Apõ ſupdicto.
ſ.per captionẽ et de
tentionẽ ſecularium
poteſtatum.ꝛ fa.q͛
nõ.ꝙ me.cã abbas.
ꝛ.c.ſe.
f ¶ Recepte.a prin
cipio.
g ¶ Rate habite.ex
poſt facto.
h ¶ Nullius oĩno.
ita ꝙ non valeant e-
tiã q̃ ad renũciantez
ꝛ facit ad ea que no
taui et ſcripſi de re-
nũ.ꝙ i dubijſ.Quid
ſi interuenerit iura-
mentũ.vide q͛ no.
de iureiu.ſi ẋo.ꝛ te
ne q͛ habes.c.ti.
verum.
i ¶ Conſtiterit.par-
te vocata.ꝛ vid q͛
no.ſ.e.cõpi.de of.
dele.c.vno.

icurſuris eandẽ ᵇq̃ ne citati vt
p̃mittiꝫ ad ſedẽ ap.veniãt.ſꝫ
vt ſe ſub obtẽtu.hmõi a veni-
endo excuſent a ptãte ſclari ᶜ ſe
capi.vt intdũ ꝯtigiſſe audiui-
m⁹.pcurarit ᵈ Sane reſigna
tões bñficioꝝ mõ ᵉſupradicto
extortas.lꝫ a reſignãtiũ ipoꝝ
p̃latis recepte ᶠ aut rate ᵍ habi-
te fuerint.nulli ʰ oĩno decerni
m⁹ eẽ firmitatis.locoꝝ ordia-
rijs iniũgẽtes.vt poſtq̃ eis ꝯ
ſtiterit ⁱ aliquos ſibi ſubiectos
penã ꝛ ſniaꝫ icurriſſe p̃miſſaſ.
ipas publicare ᵏ nõ differãt ex
ecutõiqꝫ debite put ad eos p-
tinuerit demãdare

¶ Idem.

Cupientes ˡ eos quos
ad obſeruãtiã iurium
virtutũ ᵐ p̃mia nõ idu
cũt tã adiectaꝝ exaggeratõe ⁿ
penaꝝ q̃ꝫ adijciẽdaꝝ de nouo
formidie ᵒ a temerarijs auſib⁹
refrenare.trãſgreſſores ꝯſtõ-
nis ᵖ.q̃ religioſ mendicãtib⁹ ᵍ
domos ad hitãduꝫ vl̃ loca q̃-
cũqꝫ de nouo recipe.recepta
hucuſqꝫ mutare vl̃ ea transfer
re i alios cuiuſuis alienatõis
titlõ iterdicit.¶ Illos et reli-
gioſos ʳ q̃ aliqua.vt audiẽteſ
q decĩaꝝ eccl̃ijs debitaꝝ ſolu-
tõez retrahãt.in ſmõib⁹ ſuis
vl̃ alibi pferre pſumũt.excõi-
catõis ſubiacere ſniẽ decerni-
m⁹ ipo fcõ ¶ Et qꝛ niſi fiat q͛
bonũ ẽ.a malo abſtinere non
ſufficit ˢ religioſ oĩbus iniũgi-
m⁹ ſub obteſtatõe diuini iudi
cij ꝛ intmiatõe maledictõis e
terne.vt quotiẽs pplo ᵗ p̃dica
bũt in p̃ma ᵛ dnica quarta ꝛ vl
tima quadrageſime ꝛ in feſtis
aſcẽſiõis dnice pẽtecoſtes ˣ na
tiuitatis bti ioãnis baptiſte aſ
ſũptõis ꝛ natiuitatis btiſſime
virgis marie mr̃is dei audien
tes expſſe ʸ ſtudeãt iformare:ſi
ab eccl̃iaꝝ rectoribus vl̃ vica
rijs aut loca tenẽtib⁹ eorũdẽ
req̃ſiti ᶻ fuerint.necnon et his
quoꝝ ꝯfeſſiões audiẽt ꝯſciaꝫ
facere.ꝙ decias ſoluere nõ o-
mittãt.¶ Q͛ ſi forte i p̃dica-
tõib⁹ hoc ipm ſupradictis di
eb⁹ ſuadere ſciẽter omiſerit.p
ſupiores eorũ grauiꝫ arguan
tur ᵃ.¶ Quib⁹ etiã ſupiorib⁹
in virtute ſcẽ obediẽtie diſtri-
cti⁹ p̃cipim⁹ vt ꝯtra tl̃r obmit
tẽtes ſtatuta penalia faciant ᵇ.
ſm q̃ ſic acriter puniant tranſ-
greſſores.ꝙ pena eorũ ſit cete
ris in exẽpluꝫ.¶ Cõſtõe bo.
me.gre ᶜ.pa.x.p̃d.n.circa hec
edita i ſuo nihilõi⁹ robore du
ratura.¶ Qui vero ſcienꝫ p⁹
poſuerit ꝯfitẽtibus conſciam
facere de ſoluendis huiuſmõi
decimis.ab officio predica-
tõis tãdiu maneant ipo facto

p ¶ Cõſtitutionis.bonifa.de exceſ.p̃ela.c.vno.li.vi.
q ¶ Mendicãtibus.q̃ ſint hi habeꝫ de re.do.c.vno.li.vi.
ſic ꝛ alibi differũt mendicãtes a non mendicantibus.de ele.
q̃rũdam.li.vi.de regula.nõ ſolum.ꝛ.c.cõſtõem de ſta.re.c.
vno.§.ſane.e.li.ꝛ facit quod dicam.ĩ.de ſen.ex.c.i.
r ¶ Religioſos.mẽ
dicantes l̃ alios.fa.
ĩ.ẋ.,px.ſeculares ĝ
clericos l̃ laicos nõ
artat hec pena.con-
cordabo.ĩ.de ſen.
ex.c.i.
s ¶ Nõ ſufficit.p̃s.
xxxiij.bñdicaꝫ dñꝫ
ibi declĩa.alſ diuer
te a malo et fac bo-
nũ.inq̃re pacem ꝛc.
c.xxij.q.v.ꝺ forma
xij.q.i.duo ſũt fi.de
pe.di.ij.ſi enĩ.ibi ſci
enti bonũ ꝛ non faci
enti illud peccatũ ẽ.
q͛ fuit verbuꝫ iaco
bi.c.iiij.in.fi.
t ¶ Populo.cum ꝟ
mocinanꝫ ad cleruꝫ
non videnꝫ aſtringi.

v ¶ In prima.octo
veſta enumerat q̃b⁹
voluit hoc p̃dicari.
fuit aũt de arbitrari
is.ꝛ fa.q͛ dixi de ſ
ſcrip.ſi qñ ꝛ ſic non
cogimur aliter rñde
re q̃re nõ dixerit de
feſto natiuitatis dñi
et reſurrectionis
x ¶ Pẽtecoſtes.vi-
de q͛ dixi.ſ.e.com
pi.de rel.et ve.ſan.
c.vno.circa fi.

y ¶ Expreſſe.ſatis
exprimunt.ſed paꝝ
informant.
z ¶ Req̃ſiti.alſ nõ
teneꝫ.de iureiur.
breui.de ſen.ex.c.i.
cum concor.li.vi.
a ¶ Arguanꝫ.ꝟ ſpe-
ctat ad p̃latoꝝ offĩm
xlv.diſ.c.i.et.c.cũ

k ¶ Publicare.non requiritur ſnĩa quã incurrũt ipſo facto
ſed ſufficit publicatio.concor.de homi.pro humani.in fi.li.
vi.ſ.e.compil.ꝺ cenſi.preſenti.de priui.c.i.in prin.
l ¶ Cupientes.excõicat religioſos mendicãteſ trãſgreſſo
c res cõſtõis bonifa.de exceſ.p̃la.c.vno.li.vi.Itẽ om-
nes religioſos q̃ in ſmonibus vel alibi proferunt aliq̃
vt retrahant a ſolutione decimaꝝ.quaꝝ ſolutionẽ certis die
b⁹ ꝛ in confeſſionibus ſuadere teneꝫ ſub certis penis q̃s in
currũt.niſi ſint tales q̃ꝝ monaſterijs vel eccleſijs cõpetat p-
cipere decimas.vltimo ibi ſane excõicat violatores decr.i.
de ſepul.li.vi.et abſolutiones pape reſeruat.
m ¶ Virtutum p̃mia.fa.C.de ſta.et im.l.vi.i pri.ff.ꝺ iuſti.ꝛ
n ¶ Exaggeratione.i.aggrauatione. iuꝫ.l.i.poſt prin.
o ¶ Formidine.de elec.cũ i cũctis ad fi.cũ ſuis cõcor.ꝛ ꝺ p-
be.cũ.q.ij.rñ.li.vi.adde no.de of.or.irrefragabili i vlt.glo.

beatus in prin.de accu.qualiter.ij.ẋ.licet autem.
b ¶ Faciant.no.ꝙ religioſi correctio prio ſpectat ad ſuum p
latũ.de hoc de of.or.quanto.
c ¶ Gregorij.de deci.c.i.li.vi.que dirigitur ſolis predicato-
ribus et minoribus.et loq̃tur nõ ſolum de decĩs ſed de alijs
rebus eccleſijs debitis.hic ſolum de decimis
d ¶ Suſpẽſi.nõ nouã ſpẽm ſuſpenſiõis.Ad cui⁹ euidẽtiã ſci-
endũ varias ſpẽs pñaꝝ a iure ſtatutas.de of.or.ad reprimẽ
dam.ꝛ ibi de his in glo.ij.plen⁹ p hoſt.i ſumma de penis §.
quot ſint ſpecies inꝫ q̃s eſt pena ſuſpenſionis de q̃ proſequẽ
do ſciendũ ẽ ꝙ de ſuſpẽſiõe multiplici tractãt iura.Eſt enim
ſuſpenſio a cõione fratrũ ſimplex.xviij.di.ſiq̃s autem.deter
minata ad duos mẽſes.c.di.c.fi.Nũqꝫ ad fres non ſue eccl̃ie
e.di placuit.lviij.di.c.fi.Eſt etiã ſuſpẽſio a cõione euchari-
ſtie donec peniteat.de ele.oſius ꝺ his que fi.a ma.p.ca.c.i.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſuſpenſi[c] donec ꝯfitētibꝰ ipſis
ſi hoc ipſum ſibi dicēdi[e] cōmo
de facultatē habuerint ꝯſciaꝫ
fecerint. exinde[f] excōmunica-
tiōis incurſuri ſniaꝫ ipſo facto
ſi p̄dicare p̄ſumpſerint p̄dicta
negligētia vt p̄mittit̄ nō pur-
gata. ¶ Ad religioſos tñ mo-
naſterioꝝ vel eccleſiarū deci-
mas p̄cipiētium[g] nolumꝰ hoc[h]
extendi. ¶ Sane temerarios
violatores ꝯſtitutiōis[i] illiꝰ q̄ re-
ligioſis ⁊ clericis ſecularibꝰ ꝓ-
hibet. ne aliquos ad vouēdū
iurandum vel fide interpoſita
ſeu alias ꝓmittēdū inducant.
vt ſepulturā apud eoꝝ eccleſi-
as eligant vel iam electā vlte-
rius non imutēt. ſimilē[k] ſentē-
tiam pena in dicta ꝯſtitutione
ꝯtenta[l] in ſuo ꝑdurante robo-
re incurrere volumus ipſo fa-
cto. ab alio q̄ꝫ a ſede apo. pret-
q̄ꝫ in mortis articulo nullatenꝰ

in fi. Item ab oblatione altaris. xvij. q. iiij. minor. Item a p-
ticipio ſacramētoꝝ. xi. q. iij. ſicut apoſtoli. ⁊ c. ſequen. de cle.
exco. mi. c. fi. Item a ꝯſecratiōe epiſcopoꝝ ſimpliciter. d̄ trāſ-
la. c. ij. determinata ad annū. de ele. ꝓuida. li. vi. Item a col-
latione ordinū omniū ⁊ ſimplicit̄. de temp. or. vel non eſt ⁊ c.
dilectus. ⁊ cum deter-
minatione anni. e. ti.
eos qui. li. vi. ⁊ trien-
nij. de ſi. c. pe. Qñqꝫ
certorum ordinū tm̄
e. t. litteras. Qñqꝫ cle-
ricalis tonſure tm̄. e.
ti. nullus. li. vi. Iteꝫ
ab ipſoꝝ executione
qñqꝫ ſimpliciter. e. t.
c. i. li. vi. Qñqꝫ certi
ordinis tm̄ ſimplicit̄
e. t. litteras vel ad tē-
pus. e. ti. l. non eſt d̄
ſi. c. pe. Qñqꝫ a pon-
tificalibꝰ tm̄. de trāſ-
la. c. ij. qñqꝫ ab offi-
cio ſacerdotali. d̄ of.
dele. ſane. ij. e. ti. c. ij
li. vi. qñqꝫ non a toto ſacerdotali officio. ſed ſolum a celebra-
tione miſſe. qñqꝫ per duos menſes. de cl. percu. p̄terea. qñqꝫ
per annū. lv. di. nullus. de ꝯſe. di. ij. relatum. qñqꝫ per duos
annos. de cle. percuſ. p̄ñtium. Item eſt ſuſpenſio ab ingreſſu
eccleſie. qñqꝫ ſimplex. xvij. q. iiij. nullus. ⁊ c. ſi quis deincepſ
de pe. ⁊ re. omnis. de of. dele. c. ij. li. vi. Qñqꝫ determiata ad
menſem. de ſen. ex. ſacro. Qñqꝫ quouſqꝫ ſatiſfecerit. de cenſi.
exigit. li. vi. Qñqꝫ ſuſpenditur quis ab ingreſſu ⁊ diuinis per
menſem. de ſen. ex. c. i. li. vi. Et quid importet ſuſpēſio ab in-
greſſu habetur de ſen. ex. is cui. lib. vi. Item eſt ſuſpenſio ab
officio qñqꝫ ſimplex. de vſur. quia in omnibꝰ. in fi. ſ̄. e. ꝯ. de
re. ec. non alie. c. i. Qñqꝫ per annū de of. dele. c. vl. §. vt auteꝫ
li. vi. de re iudi. cum eterni. e. li. Qñqꝫ per trienniū. de clāde.
deſpon. c. fi. ad fi. ⁊ ſ̄. e. compi. de here. c. i. ad fi. Item eſt ſu-
ſpenſio a voce capituli donec quis ordinet̄. ſ̄. e. compi. d̄ eta-
te ⁊ q̄li. vt hi qui. ij. rñ. Item a bñficio habito ſimplex. d̄ ele.
nihil eſt. determiata ad ſex mēſes ⁊ annū. ſ̄. e. compi. de vi. et
ho. cle. c. ij. Ad triēniū. de re. ec. non alie. c. ij. li. vi. de ele. cuꝫ
in cunctis. e. ti. c. i. ⁊ c. cupiētes. §. ceterū. li. vi. Ad tpſ incer-
tum. ſ. q̄ꝫdiu tacuerit. de ele. generali. li. vi. determiata etiam
q̄ ad partē diſtributionū. vt in p̄di. decre. vt hi q̄. ij. rñſo. Su-
ſpendit̄ etiā quis a bñficio obtinēdo ꝑ ſex mēſes ⁊ ꝑ annum.
vt in p̄di. decre. ij. de vi. ⁊ ho. cle. Qñqꝫ ꝑ annū ⁊ bienniū. de
ſta. mo. ne in agro. §. ſi quis. Itē eſt ſuſpēſio ab officio ⁊ bñfi-
cio ſimplex. de teſti. tam litteris. in fi. de ſe. nup. c. i. de priui-
tuarū. Qñqꝫ determiata ad tps ſatiſfactiōis vel reſtitutiōis.
de cle. qr ſepe. de cenſi. exigit. li. vi. ⁊ qñqꝫ hec ſuſpēſio dicit̄
ab ordine ⁊ dignitate. d̄ ſciſma. c. i. in fi. ⁊ qñqꝫ fit alternatiue
de vi. ⁊ ho. cle. a crapula. Item ſuſpendit̄ quis ab admiſtra-
tione ſimplicit̄. de ſolu. c. ij. ⁊ cū determiatiōe triēnij. de re. ec-
cle. non alie. c. ij. ⁊ interdū ſuſpēdit̄ ab officio admiſtratione
et beneficio vſqꝫ ad ſatiſfactionē. ſ̄. e. compi. de deci. c. i. Itē
ſuſpendit̄ q̄s a priuilegio clericali qñqꝫ in ꝑſona qñqꝫ in rebꝰ
de vi. ⁊ ho. cle. c. vl. ⁊ ſ̄. e. compi. e. ti. c. i. Itē ſuſpendit̄ q̄s a
collatione bñficioꝝ ſimpliciter. de p̄ben. ḡue. ne ſe. va. c. vno
li. vi. ⁊ cū determiatiōe anni vel biennij. ſ̄. e. cōpi. de ſta. mo.
ne in agro. §. ſi q̄s. Item ſuſpendit̄ quis a ꝯfirmatiōe ep̄oruꝫ
ſimpliciter. de tranſla. c. ij. qñqꝫ ꝑ annū. de ele. ꝓuida. li. vi. ⁊
qñqꝫ a ꝯfirmatiōe inferioꝝ de ele. nihil eſt. Itē ſuſpendit̄ p̄la-
tus regularis a receptiōe ꝓfeſſiōis. de regu. non ſolū. in fi. li.
vi. Itē ſuſpendit̄ officiū mioris legati p̄ſente legato de late-
re. de offi. dele. volentes. Itē ſuſpendit̄ ſtatus canonicarum
alamanie. de ele. indēnitatibꝰ. §. pe. li. vi. ⁊ ſ̄. e. compi. d̄ ſta.
regu. attendētes. §. illas quoqꝫ. Item ſuſpendit̄ quis ab offi-
cio aduocationis ⁊ notarie. de here. ſi aduerſus. Itē a colla-
tione magiſterij. ſ̄. e. compi. de mgr̄is. cū ſit. Itē ab officio p̄-
dicandi vt h. Et qr. ſ̄. poſui vt diuerſaꝫ ſuſpēſionē officij ⁊ be-
neficij. videt̄ ꝙ ſuſpēſus ab officio nō ꝑ h̄ fuit ſuſpēſus a bñfi-
cio. alias ſupflue adderet̄ ſecūda ſi includeret̄ ſub prima. ⁊ h̄
putabat Hoſt. verū
in ſuſpēſiōe iuris. vt
no. poſt cū de re iu.
cū eterni. lib. vi. cui
ꝯcor. Arch. ibi vt ſic
ſtatutū iuris penale
reſtringat̄. de ele. ſta-
tutū. li. vi. facit. d̄ de-
ci. ad audiētiā. cū cō-
cor. ſecus dicūt ibi i
ſuſpēſiōe hois. d̄ cle-
ri. ꝯiug. diuerſ. ⁊ c.
Ioānes. de p̄ben. cū
ſm̄ de eta. ⁊ q̄li. cum
bone. de ap. paſtora-
lis. de excep. apoſto-
lice. ⁊ ſic dixit Hoſt.
intelligendū qđ no.
in ſumma de ꝟ. ſig.
§. vl. ꝟ. in fi. no. ⁊ ſe. Ad h̄ facit ꝙ dicit̄ intus agi cum lege q̄ꝫ
cū miniſtro legis. ff. de arbi. l. celſus. nec debet iudex eſſe cle-
mentior lege. in auc. d̄ iudi. §. oportet. coll. vi. In ꝯtrariū. lxxxi.
di. ſi q̄s ſacerdotiū. ⁊ c. eos. ⁊ qđ ibi no. de ꝯſue. cū dilectus
in glo. ſuſpenſus circa mediū. ⁊ de cle. ex. mi. latores. naꝫ be-
neficium datur ꝓpter officium. de reſcrip. c. fi. li. vi. ⁊ videt̄
expreſſum. xxxij. di. preter hoc. ⁊ ibi directe ꝯdicit Io. ſupra
dicte diſtinctiōi Hoſti. vt. ſ. ſuſpēſus ab officio a iure ſit ſuſ-
penſus a bñficio. ſi ab hoīe nō niſi in ſnīa exprimat̄ ⁊ ibi vide
Lau. ⁊ Vin. dicebāt de eta. ⁊ q̄li. cum bone. vt ibi dixi ſuper
glo. ij. tunc demū ſuſpēſio ſubtrahi bñficiū cum ē in mora pe-
tendi abſolutionē. alias nō. allegāt de cle. c. vl. ij. q. v. ſup cā.
facit ne ſe. va. c. vno. §. cū vero. li. vi. abbas in decre. a crapu-
la. de vi. ⁊ ho. cle. vt ibi dixi ſup glo. ij. diſtinguebat ſuſpēſuꝫ
ab officio ꝓ crimine vel pro infamia tm̄ vel facto de q̄ dubi-
tetur an ſit morale. vt p̄mo caſu ſit ſuſpenſus a bñficio. ſecū-
do non. facit. ij. q. v. pbr̄. de pur. ca. c. ij. ⁊ c. inter. hoc forſan
habuit a Goſ. q̄ no. de ap. paſtoralis. in vl. glo. ꝙ cum plerūqꝫ
ſuſpenſio fiat ex leui cauſa. vt ꝓpter infamiā vel ſcādalū vt p̄
di. c. pbr̄. non ſubtrahet̄ ꝑ id bñficiū qđ ſine mag̃ cauſa ſubt̄-
hi non debet. xvi. q. vij. inuentū. qr nec ſunt ſubtrahēda ſtipē-
dia q̄ꝫdiu ⁊ c. C. de execu. rei iudi. l. ſtipēdia. ſecus vbi ſuſpen-
ſio fit ex mag̃ cauſa. de pur. ca. cum inter. vel ſi ſuſpēſus ꝯtē-
nit ſuſpenſionē. de eta. ⁊ q̄li. cum bone. Vident̄ iſte tres vltie
opiniones ꝯiūgende ⁊ ſequende. niſi aliud ꝓ vel ꝯtra in ſnīa
iuris vel hois exprimat̄.
e ¶ Dicendi. no. ꝯtra ꝯtrarios pur-
gari. ad idem de pur. ca. inter. ⁊ c. cū in iuuētute. de here. c. ij
in p̄n. li. vi. pctm̄ ḡ tacēdi dicēdo purgat̄. xliij. di. ſit rector.
f ¶ Exinde poſſet exponi. i. poſt ſuſpenſionē. vel. i. poſtq̄ꝫ omi-
ſerint. cum potuerint ꝯſcientiā ꝯfitētibꝰ facere de q̄ premiſit
g ¶ Percipientiū. ſoli eni nō ꝑcipiētes ſolēt in his delinq̄re.
h ¶ Hoc extēdi. in originali eſt lr̄a hec. ꝑ qđ videt̄ reſpicere
etiam. ꝟ. illos etiam. vt. ſ. religioſi tales aſſerētes aliq̄ que re-
trahant nos a ſolutione decimarū excōicati non ſint.
i ¶ Conſtitutionis. de ſepul. c. i. li. vi.
k ¶ Similem. ſniam excōicationis, de qua dixit vltimo. ⁊ illā
ſ̄. vocauit ſententiā. reliq̄ ſunt pene.
l ¶ Contenta. punit illa ꝯſtitutio eligentes. vt quo ad ſepul-
turam inteſtati decedāt. Itē allicientes vt ſi eos ſepelierint
reſtituere teneant̄ corpora ſi petant̄. ⁊ oīa que ꝑuenerunt ad
eos ratione ſepulture infra decem dies. alias ipſoꝝ eccleſie
vbi ſepulti fuerit ⁊ ipſarum cimiteria ſunt interdicta.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a Abſoluẽdos. hoc reſpicit hunc vltimũ caſum tñ ſic ſeparatum ab alijs a ſupiorib⁹ ergo excõicatiõib⁹ abſoluent ordinarij. de ſen. excõ. nuper.

b Cum ſcđꝫ dãnatis ad mortẽ ꝗ petentibus pñia ꝯcedi debꝫ nec valꝫ ꝯtraria conſuetudo. Scđo locoruꝫ ordinarios ad ꝗ exeqnduꝫ excitat ibi locorum.

c Canonica. xiij. q. vi. c. pe. de fur. c. ij.

d Si petãt fa. ꝯ eo ꝗ dux. i ma. c. ſignificaſti. i fi. ⁊ qđ ibi no.

e Pnie. nec eucha riſtie. e. t. ꝙ in te. ⁊ ꝯ ꝗ ſatis dixi. ꝯ celeb. miſ. ſane. de ſepultura patet in ꝑ. c. vlti. xiij. q. vi. no ho. ꝯ ſepul. ex pte. ij. ꝙ furca ſuſpẽſus ñ deponet ſiñ licẽtia iudicis quã tñ petitaꝫ facile ꝯcedere dꝫ. ff. de cada. pu. l. i. ij. ⁊ iij. ⁊ ſi poſtea fuerit penitẽs ſepelief vt in ꝑ. c. vi.

f Miſericordie. cui nec mẽſura poni põt nec ei⁹ tpa pñt diffiniri. xxvi. q. vi. is ꝗ. de pe. di. i. mltiplex.

g Cõmode poterit ſi. ꝯ ele. ꝙ ſit. ⁊. c. cupiẽtes. §. ceterꝫ. li. vi.

h Neceſſe. qꝛ monitioni ñ paret

i Ceſura. ꝯ ꝟ. ſig. querenti.

k Abuſiõibus. Arepetit ꝯciliũ generale de q̃ſtorib⁹ ñ admittendis ſine lrĩs aplicis vel dioceſanorũ. et addit per dioceſanos lrãs aplicas ꝑ⁹ examiari. Ponit ſecundo octo rephẽſibiles actus q̃ſtoꝝ q̃s fieri ꝓhibꝫ. ⁊ ꝯria ꝑuilegia reuocat. Tertio delinquẽtes per epõs puniri precipit non ob. priuilegijs. ſcđa ibi. ad hec. tertia ibi. queſtores.

l Ingenio ſumptũ C. de cõmer. ⁊ mer. ij. fa. xiij. q. v. dixit.

abſoluẽdos^a nullis priuilegijs aut ſtatutis cuiuſcũq; tenoris exiſtant ſup his valituris. Clemens. v. in concilio vienen.

De penitẽtijs ⁊ remiſſiõibus.

Cum^b ſm ſtatuta canonica^c vltio deputandis ſupplicio negari ſi petãt^d nõ debeat pnie^e ſacrm abuſum dam nabilẽ in q̃buſdã ꝑtibus ꝯtra hoc introductũ. aboleri oĩno volẽtes iuſticiarios oẽs ⁊ dominos tpales vt ab hmõi deſiſtant abuſu. hortamur in dño et obſecram⁹ ꝑ viſcera mie^f ieſu chriſti locoꝝ ordinarijs nihilomin⁹ iniũgẽtes. vt eos ad hoc cũ primũ cõmode^g poterit diligenter monere ⁊ ſi neceſſe^h fuerit ec. cenſura^i compellere ñ omittant. Idem

Abuſionib⁹^k quas nõnulli elemoſynaruꝫ q̃ſtores i ſuis ꝓponũt ꝑdicationibus vt ſimplices decipiãt ⁊ aurũ ſubtili vel fallaci poti⁹ ingenio^l extorqueãt ab eiſdẽ. cũ in aiarũ cedat piculũ ⁊ ſcãdalũ plurimoꝝ viã ꝓut ẽ nobis poſſibile^m ꝑcludere cupientes iuxta ſtatutũ ꝯcilij generalis^n duxim⁹ ꝓhibẽdũ diſtricte. ne q̃ſtores^o aliqui niſi aplicas vel dioceſani epi lrãs exhibuerit quõlibet admittant nec ꝑmittant^p cũ ſolũ ipſis cõpetat^q indulgẽtias ſibi ꝯceſſas inſinuare pplo ⁊ charitatiua poſtulare ſubſidia ſuppliciter ab eodem. nullaten⁹ ipſi pplo ꝑdicare nec aliud exponere qđ in lrĩs ꝯtinebit ſupradictis. Litteras^r quoq; aplicas dioceſani pi ne q̃d fraudis committi valeat ꝑ eaſdẽ anteq; admittant q̃ſtores ipſos examinent

m Poſſibile. de ele. vt circa. in prin. li. vi. ꝯ. de verbo. ſig. ſe. pc.

n Generalis. e. ti. cum ex eo.

o Queſtores. elemoſynarũ de quib⁹ de priui. ꝯtuarũ in pei. habemus eni queſtores iudiciorum. de quibus de verbo. ſi. forus. ⁊ de his queſtoribus pecuniarum ⁊ erarioꝝ vide qđ no. ff. de of. queſto. l. vna.

diligẽter. Ad hec cũ aliq̃ ex hmõi queſtoribus ſicut ad noſtrã audientiam eſt perlatum non ſine multa temeritatis audacia ⁊ deceptione multiplici animarum indulgentias populo motu ſuo proprio defacto^s concedant. ſuper votis diſpenſent^t. a periurijs homicidijs ⁊ peccatis alijs ſibi cõfitentes abſoluãt. male ablata incerta^v data ſibi aliq̃ pecunie q̃titate remittãt. tertiã aut q̃rtam^x ꝑtẽ de pñtijs iniũctis relaxent. aĩas tres vel plures parentũ vel amicoꝝ illoꝝ q̃ elemoſynas eis cõferũt ꝯ purgatorio vt aſſerũt mẽdacit^y extrahãt. ⁊ ad gaudia padyſi ꝑducant. bñfactorib⁹ locoꝝ quoꝝ q̃ſtores exiſtũt remiſſionẽ plenariã pctõꝝ indulgeãt. ⁊ aliq̃ ex ipſis eos a penaꝫ ⁊ a culpa vt eoꝝ verbis vtamur^a abſoluant. Nos abuſus hmõi ꝑ quos cẽſura vileſcit eccleſiaſtica. ⁊ clauiũ eccleſie auctas ducitur in contẽptũ oĩode abolere volẽtes ea ꝑ quoſcũq; q̃ſtores fieri vel attẽtari decetero diſtricti⁹ inhibem⁹. oĩa ⁊ ſingula priuilegia ſi qua ſup premiſſis vel eoꝝ aliquo ſint aliq̃bus locis ordib⁹ vel ꝑſonis^b q̃ſtoꝝ hmõi quõcũq; ꝯceſſa ne ipſoꝝ ꝑtextu ſit eis materia talia vlteri⁹ ꝑſumẽdi. auctẽ apoſtolica q̃tũ ad ꝑmiſſa penitus reuocãtes. Queſtores aũt q̃ deinceps in ꝑmiſſis vel aliquo ꝑmiſſoꝝ deliq̃rint vel alias etiam quibuſcunq; ſuis priuilegijs abuſi fuerit. ſic ꝑ locorũ epos puniri^c volum⁹. nullo ꝓrſus eiſdẽ q̃ſtorib⁹ i hac pte ꝑuilegio ſuffragãte ꝙ a ſuis temerarijs auſibus. q̃ vbiq; vel cõmunis habet aſſer. io nimiũ

p Permittantur. nullatenus ipſi pplo predicare qđ ſequif.

q Competat. con. cor. de here. vt offm̃. §. compeſcendi. lib. vi. nec repete ꝑmittantur.

r Litteras. hoc addit concil. generaľ.

s Defacto hoc eni eſt epõꝝ ⁊ non inferiorum. de exceſ. pl. accedentibus. ⁊ quo ad ꝓprios ſubditos non quo ad extraneos. c. ti. ꝙ autem.

t Votis. hoc etiaꝫ eſt epõꝝ. qđ dic vt dixi de voto. c. i.

v Incerta. vide ꝙ dixi. ꝯ. e. ꝯ. de priui. c. i. ꝟ. nec legata.

x Quartam. idem puta de alia quota.

y Mendaciter. cũ ſint dei iudicio reſeruati. xxv. di. qualis. ꝓſunt tamen ſuffragia. de quibus. xiij. q. ij. anime defunctorum. ⁊ vide qđ dixi ꝯ. e. ti. ꝙ auteꝫ. ⁊ qđ no. Hoſti. in ſum. de remiſ. §. quibus proſint. ⁊ §. vlti.

z A pena ⁊ culpa iſta ẽ illa pleniſſima peccatoruꝫ remiſſio que conceditur cruceſignatis pro ſubſidio vltra marino de qua ſcripſi poſt Hoſtien. de iudeis. ad liberandam. que daf in anno centenario. in extrauagan. Boniſa. habet antiquorum. quam ſolus papa cõcedit.

a Vtamur. ꝯcor. ꝯ. e. compi. de priui. c. i. in prin.

b Vel perſonis. q̃nq; hec differunt. de pui. ne aliq̃. li. vi.

c Puniri. per has clementinas q̃nq; ordinarius punit exẽptos vt hic. ⁊. ꝯ. de teſt. c. i. de ſta. regu. c. ij. de reli. do. c. ij. ꝯ ſurepatro. c. i. q̃nq; non punit ſed iuris penam publicat. ꝯ. de priuile. c. i. q̃nq; non punit ſed abſoluit. de ſepul. c. i. q̃nq; ſolum circa loca datur iuriſditio. de ſup. negli. plato. c. vno. de

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

priuile. c. ij. Generalit̄ datur iuriſditio contra eos. de priuil.
a ¶ Propenſius. idem verbũ. ſ. e. de eta. ⁊ quali. c. i. li. vi. vbi qui. ⁊ ibi expoſui.
b Ex frequẽtibus. Caſus. Religioſi etiã exẽpti violantes inter interdictũ poſitũ ꝑ ſedem aplicam vł ordinariũ loci vel generalem ceſſationẽ diuinoꝝ factã ꝑ ꝓuinciale ↄciliũ vel eius q̄ hoc poſſit ſeruatã ꝑ cathedralẽ vł matricem eccleſiã loci excõicati ſunt ipſo facto. non obſtãtibus ꝑuilegijs ↄuentionibus ↄſuetudinibus et ſtatutis ⁊ reſpicit pẽdẽtia. Et ꝑmo ponit religioſoꝝ exceſſum qui fuit ↄſtitutionis cauſa. Secũdo ibi nos igitur ꝓuiſio eſt circa obſeruationem inťdictoꝝ ⁊ ceſſationũ cum ſui pẽa. quam tertio ibi porro ꝓrogat ad pendẽtia ⁊ tollit obſtantia et vt in ꝓhemio dixi hec decre. ꝑceſſit cõcilium. ⁊ hoc probat ſequens.

excreuerũt pene formidine ꝓpenſius[a] compeſcant. ¶ Clemens. v. in concilio vienenſi.

De ſentẽtia excõmunicatiõis ſuſpẽſionis ⁊ interdicti.

Ex freq̃ntib⁹[b] ꝑlatoꝝ q̄relis[c] accepim⁹. et nos ipſi expiẽtia[d] certa ꝓbauim⁹ i minoribus ↄſtituti. ꝙ plerique religioſi nũc patent excuſatiõib⁹ fucatis[e] ⁊ friuolis innitẽtes nunc latenter eccleſiarũ ſuarũ ianuis ꝑforatis aut in eis factis feneſtris ſeu modis alijs exq̄ſitis ñ abſq; dãno cathedraliũ ⁊ parochialiũ eccleſiarũ ⁊ ſcãdalo plurimoꝝ dirũpendo neruũ[f] eccliaſtice diſcipline. ciuitatũ terrarũ ⁊ alioꝝ locoꝝ generalia[g] interdicta ꝓſumptiõe dãnabili violare ꝓſumũt. ¶ Nos igiť in ſctã dei eccleſia. cui diſponẽte dño ꝓſidem⁹. q̄ q̄dem vnica ẽ ⁊ vnũ deũ ꝑdicat atq; colit. vnã[h] fidem firmiter ⁊ ſimpliciter cõfiteť. vniformitatem q̄tũ cõmode poſſum⁹ cõſuare volẽtes. circa interdictorũ obſeruantiã ꝑdictoꝝ auctẽ ſedis[i] aplice vel a locorum ordinarijs poſitoꝝ. de fratꝝ nr̃oꝝ cõſilio diſtricte ꝑcipiendo mãdam⁹. q̄tenus religioſi[k] q̄cũq; tam exempti[l] ꝗ nõ exẽpti cui⁹cunq; ordĩs ⁊ ↄditiõis exiſtãt cũ cathedralẽ vel mr̃icem[m] loci eccleſiam illa viderit aut ſciuerint[n] obſeruare[o] non obſtan

c ¶ Querelis. ſi. de ꝓuile. epiſcopoꝝ. li. vi.
d ¶ Experientia. que eſt rerum mgr̃a. de elec. ꝗ ſit. in prin. li. vi. vbi de hoc.
e ¶ Fucatis. quaſi tinctis vel coloratis. ⁊ habeť hoc verbum de ↄſe. di. v. fucare. vbi no. ar. Si viciũ fronti ꝫ alienus fucus inauret ⁊c̄.
f ¶ Neruum. de ↄſue. cum inter.
g ¶ Generalia. de verbo. ſig. cum in partibus.
h ¶ Vnam fidem. ad Eph. iiij. ſ. e. ꝫ. de ſum. tri. c. vno. §. ad hec. de exceſ. ꝑla. frequẽs. ad fi. vide q̄d ꝯ multiplici vnitate ſcripſi de ſum. tri. damnam⁹ ſuper verbo collectiuam.
i ¶ Sedis aplice. ꝑ h̄ videť comꝑhendere interdictum iuris. exemplum. ſ. e. ꝫ. de pe. ſi quis ſuadente. §. ciuitas cũ ↄcor.
k ¶ Religioſi. q̄cunq; mendicãtes vel nõ. ⁊ ꝑ h̄ patet ꝙ clericos ſeculares non ſeruãtes interdictũ vel ceſſationẽ que ſeruat matrix eccleſia nõ ligat hec ↄſtitutio. ⁊ multos tales caſus q̄bus ꝑ has clemẽtinas ligãť religioſi tñ. collige. ſ. de ele. in pleriſq;. ar. nullus. de ſup. negli. ꝑla. c. vno. de re. ec. ñ alie. c. i. de teſta. c. vno. de deci. c. i. de ſta. mo c. i. de re. do. c. i. ar. ꝑdictis. de cẽſi. c. i. de ꝑui. c. i. de pe. cupiẽtes. ar. illos etiam. ⁊. ar. ſe. Specialiter ꝫ mẽdicãtes q̄ tranſeũt ad nõ mendicantes ꝓuidet decre. i. de regula. generalit̄ ↄtra mẽdicantes prede. decre. cupientes. in prin. de penis. ſpãliter ꝫ ꝑdicatores ⁊ minores decre. dudum. de ſepul. ſpãlius ꝫ minores .ĩ. e. cum ex eo. ꝓ religioſis emanauit. de cenſi. c. ij. de exceſ. ꝑlať. frequens. Conquerunť tñ religioſi ꝙ ↄſtitutiões que fauore ipſoꝝ recipiunt ſunt ſine pena. ſed ꝫ ipſos edite ſunt penales.
l ¶ Exempti. quõ ꝑ diuerſas ↄſtitutiões clemẽtinas ꝓbatur non expedire ꝑuilegiatis vel exemptis ꝙ fiant generalia ↄcilia. ſ. e. ꝫ. de ſepul. dudum. in prin. Io. an.
m ¶ Matricẽ. i. maiorẽ ⁊ baptiſmalẽ que diciť matrix. quia ſicut mater generat. ſic illa regenerat ꝑ baptiſmũ. ſic ſumiť de ꝑſcrip. c. i. ⁊. c. ex trãſmiſſa. de tranſac. ꝑterea. ij. Quia igiť interdicunt q̄nq; loca non habẽtia intra ſe eccleſiã cathedralem habent tamen matricem ideo hoc expreſſit ⁊ dicit hoc locum habere etiam cum illa matrix eccleſia religioſis non ſeruantibus ſubeſt quo ad ꝓſentationẽ collationẽ. vel quia ſit ipſorũ vicaria. cum hic generaliter loquať. Sed quid dices hic eccleſiam an epiſcopũ vel prelatum tñ. vel capitulũ tm̄ vel vtrũq; mixtum. Et quid ſi vacat eccleſia cathedralis ⁊ pars capituli ſeruat ⁊ pars non ſeruat ⁊ partes forte ſunt eq̄les. In oĩbus his caſibus puto eccleſiam ſumi ꝓ ipſa materiali eccleſia ⁊ ipſi⁹ eccleſie parietibus. de hoc ne ꝑ la. vi. ſu. c. vlti. cum ↄcor. ⁊ ꝙ ex quo i eccleſia celebreť continue ianuis aptis ⁊c̄. ſiue per ꝑlatũ ſiue per capitulũ totũ vł partem ſiue ꝑ alios clericos eccleſie non ſit locus huic pene. licet pene irregularitatis ⁊ alie de quib⁹ .ĩ. dicam poſſent locũ habere vt ſit mẽs littere ꝙ exq̄ in matrice eccleſia ſeruať et in alijs obſerueť. ſepiſſime videm⁹ ꝙ i cathedralib⁹ ⁊ mr̃icibus eccleſijs inferiores clerici manſionarij ⁊ capellani vt plurimũ etiam ſine prelato ⁊ canonicis officiant eccleſias ipſas. Sed nunquid quo ad interdictũ ꝓuincie dicetur eccleſia metropolitañ. matrix. ita ꝙ illa ſeruãte interdictũ religioſi totius ꝓuincie non ſeruantes ligati ſint hac pena. ⁊ de ſcientib⁹ loquor. Videtur ꝙ ſic. de poſtu. c. i. ar. ſed vide. xij. di. de his. Contrariũ puto per hanc litteram que dicit cathedralẽ vel matricẽ loci. Conſtat autem ꝙ metropolitana eccleſia. pone rauennas non eſt matrix vel cathedralis ciuitatis boñ. vel mutiñ. de of. or. paſtoraľ. ix. q. iij. ſi autem. et. c. nullus. ligabunť ergo religioſi dioceſis rauenñ. tñ. Item quid ſi interdicta eſt villa vel caſtrum non habens incluſam certam eccleſiam cathedralẽ vel matricẽ q̄d eſſe poſſet. puta quia matrix eccleſia eſt in alia terra non interdicta vel q̄ plures ſunt eccleſie in villa vel caſtro ⁊ nulla ꝑncipalior. q̄ q̄libet baptizat ſuos parochianos. ⁊ forte ex illis eccleſijs aliq̄ ſeruãt interdictũ aliq̄ non. puto ꝙ tũc nõ ſit locus huic ↄſtitutioni. deficiũt enĩ mens ⁊ verba. ſicut nec locũ hr̃et q̄ñ in loco ſingularit̄ interdicto nulla eccleſia eſſet niſi illa religioſoꝝ non ſeruantium. Habeant ergo tunc locum iura antiqua vt dicam .ĩ. in glo. additur.
n ¶ Sciuerint. alio ſenſu ꝗ ꝑ viſum de quo premiſit ꝓbabiliter ergo ignorantes talem obſeruantiã non ligat hec pena
o ¶ Obſeruare. no. q̄ in nõ obſeruãdo nõ dicit ꝙ ſe ↄformẽt addere enĩ intẽdit hec ↄſtitutio nõ diminuere ad obſeruantiã interdictorum. vt patet in ꝑncipio. ſ. e. compilatiõe. de ꝑbẽ. c. i. in fi. Et ſtatutum hic factum ad penam non debet trahi ad gratiam. de tranſla. c. ij. vltra medium ⁊ argumentũ a contrario ſenſu ceſſat. vbi illius argumenti ↄtrium reperitur in iure vt ſatis ſcripſi. de ele. publicato ſuper vltima glo. Item ↄtrariorum non eſt eadẽ diſciplina vbi verba ⁊ mens reſiſtũt. de ar. ſig. c. fi. de of. le. ſtuduiſti. Exceſſus ergo clericorum matricis eccleſie non dabit religioſis materiam delinquẽdi. de priui. perniſtis. Intelligo autem illos ſeruare q̄ñ abſtinẽt animo obſeruandi. ⁊ facit quod ibi dixi ſuper verbo violauerint.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ❡ Appellatiōibus. nō dicit ꝙ p̄cedens appellatio non vicit interdictū ne corrigat. de ap. ad h̄ q̄m̄. ꝛ. c. dilect⁹. cum ſi. Sed dicit ꝙ q̄uis interdictū ſit nullū ꝑpter p̄cedentē appellationē vel aliā cauſam ex q̄ tñ matrix eccleſia illud ſeruat religioſi violātes ſunt excōmūicati.

b ❡ Quibuſcūq3. quibus allegarent nullitatem ſnīe. qđ poteſt eſſe m̄ltiſ modis no. e. ti. p̄nti. li. vi.

c ❡ Alma. e. ti. li. vi.

d ❡ Excōicatiōis ſententie. Eſt ſciendū ꝙ p. x viij. ꝯſtitutiones clemētinas cōp̄hēſi ſunt q̄nq̄ginta caſus. quoꝝ. xvi. ſunt reſeruati pape q̄bus quis ipſo iure excōicationē incurrit expreſſe. ꝛ p duas duo tacite. Et eſt p̄termittendū ꝙ ho. colligit xxx. taleſ caſus iuris veteris in ſum. e. ti. §. iij. in p̄n. ego collegi. xxxij. li. vi. eo. ti. eos qui. nūc exp̄mā hos nouiſſimos. Primus eſt de ſeq̄ſ. poſ. c. i. quattuor. de ſepul. c. i. Aliȷ quattuor de deci. c. i. duo. de ſta. mo. c. i. §. qꝛ vero. Duodecimus. e. ti. c. ij. in fi. Tredecimuſ ꝛ decim⁹ quartus de relig. do. c. i. Aliȷ ſex ꝛ ſic. xx. de ꝯſang. ꝛ affi. c. i. tres et ſic. xxiij. ꝛ ſunt ap. ſe. reſeruati. de here. c. i. ad fi. duo. ꝛ. xxv e. ti. c. ij. ſeptē. ꝛ ſic. xxxij. de vſur. c. i. Aliȷ ſex ꝛ ſic. xxxviij. et ſunt etiā ap̄lici. de priui. c. i. ſtringam⁹ ſub duob⁹ caſibuſ qui ſunt etiā ap̄lici. ī. de peñ. c. i. in prin. ꝛ ꝟ. p̄tās. ꝛ ſic. xlij. e. ti. cupiētes. in prin. xliij. e. ti. §. qui ꝟo. xliiij. e. c. in fi. ꝛ eſt apoſtolicus. xlv. hic quattuor ꝛ ap̄lici. ꝛ ſic. xlix. ī. c. pxi. Quinq̄geſimus ī. e. cum ex eo. duos autem caſus tacitos habemus de ſum. tri. c. vno. §. porro. de vſur. ex grandi. in fi.

tibus quibuſcūq3[a] appellationibus antea etiā ad eandē ſedem vel aliū ſeu alios interiectis ꝛ aliȷs obiectibus quibuſcunq3[b] abſq3 dolo ꝛ fraude cū moderatione tñ decretalis alma[c] inuiolabiliter ea ſeruēt. Alioq̄n nō ſeruātes excōicationis[d] ſnīe hocipſo volumus ſubiacere[e]. ❡ Qđ etiā in interdictȷ ꝛ i ceſſatiōib⁹[f] a diuīs indictȷ p ꝓuincialiū ꝯciliōꝝ ſtatuta vel ipſoꝝ auc̄te cū maius ſit ꝓuinciale ꝯciliū q̄ ſingularis p̄lati ꝓuincie ac iudiciū integrū qđ plurimoꝝ ſentētȷs cōprobaṫ[g] volum⁹ obſeruari. ❡ In ceſſatiōib⁹ vero generalibus[h] a diuīs ciuitatū terrarū et alioꝝ locoꝝ. quas aliquādo ex ꝯſuetudine vel alias capitula collegia vel ꝯuent⁹ ſecularium aut regulariū eccleſiarū ſibi vēdicant. qꝛ ipſos hoc vnico lumīe[i] ad repellēdas iniurias eis factas priuare noluimus nec debem⁹ idē intelligimus obſeruandū. Ipſi vero ſunt diligēter attēti. vt ſtatuta romanoꝝ pontificū p̄deceſſoꝝ nr̄oꝝ ſup his edita[k] diligenter obſeruēt. ❡ Porro hanc ſanctionē ad pēdētia[l] trahim⁹ nō obſtantib⁹ priuilegȷs ꝯuētionib⁹[m] ſtatutȷ ꝛ ꝯſuetudibuſ q̄buſlibet. q̄ ꝯtra p̄miſſa ſeu aliqđ p̄miſſoꝝ religioſ ipſ in nullo volum⁹ ſuffragari. ❡ Idē.

[n] Grauis[o] ad nos platoruz querela ꝑduxit ꝙ nobiles q̄dam ꝛ diñi tēporales[p] terris coꝝ eccleſiaſtico ſuppoſitȷ[p] interdicto. nedū i locoꝝ ſuoꝝ capellis[q] ſ3 ꝛ i collegiatȷ ꝛ aliȷſ iſignū[r] locoꝝ eccleſȷs miſſas ꝛ alia diuīa officia publice ꝛ ſolēnit̄ faciūt celebrari. ꝛ officia eadē celebrāda nūc hos[s] nūc illoſ vocātes[t] ꝛ infdū qđ ē dēteri⁹ cōpellētes

e ❡ Subiacere. additur hec pena ad alias que habenṫ de excel. prela. c. fi. de priui. auctoritate. ꝛ. c. ep̄orum. li. vi. e. ti. is qui. e. li. Poſſet tamen caſus eſſe in quo iſta pena ſine illis ligaret. ꝛ econtra. Pone ꝙ ſnīa interdicti vere non ligat impediente appellatione vel alia nullitate. tamen matrix eccleſia illam ſeruat. ligantur religioſi hac pena ſed non illis. ecōtra bene ligat ſnīa. cum matrix eccleſia non ſeruat illam. tunc ligantur illis ꝛ non iſta. Qñ ꝟo tenet ꝛ ſeruatur per matricem tunc locum habet quod prius dixi ꝙ ligantur vtriſq3. qñq3 ñ tenet nec ſeruatur per matricē. ꝛ tunc neutris ligantur.

f ❡ Ceſſationibus. generalibus vt ſequitur.

g ❡ Comprobaṫ. xx. di. de quibus. de of. dele. prudentiā. p⁹ prin. Prouerb. iiij. Ibi ſalus vbi multa ꝯſilia. ꝛ. xv. diſſipantur cogitatiōes vbi non eſt conſiliū. ꝛ vbi non ſunt plures cōſiliarȷ confirmanṫ.

h ❡ Generalibus. ſpeciales enī ſeruātur ſolum in eccleſȷs in quibus ſunt inducte. de ap. dilectis.

i ❡ Unico lumine. ſumptum. ff. de offi. preſi. illicitas. §. ne tenuis.

k ❡ Edita. de of. or. irrefragabili. §. ceterum. e. ti. ſi canonici.

et. c. q̄uis. li. vi. ꝛ ibi vide in vl. glo.

l ❡ Pendentia. ꝯcor. ī. e. compi. de iudi. diſpendioſam. cum ſuis ꝯcor.

m ❡ Conuentionib⁹. ſic. ī. e. compi. de ſepul. dudu3 circa finem.

n ❡ Grauis. Caſus. Diñi tēpaleſ q̄ cogunt aliquos in loco interdicto celebrare diuina. vel qui per precones faciunt tūc ad illa audiēda populū euocari. vel ꝓhibēt ne publice excōicati vel interdicti ſuper hoc per illos qui miſſas celebrant moniti eccleſiā exeant. ꝛ ipſi noiat m moniti q̄ non exeunt excōicati ſunt. ꝛ per papam abſoluendi. Et p̄mo narrat. ſecūdo penā imponit. ibi. ne igiṫ.

o ❡ Tpales. etiam ſi ſint ep̄i vel eccleſiaꝝ prelati videṫ locum habere quod hic dicitur. ne cle. vel mo. c. vl. li. vi. fa. ḋ exceſ p̄la. tanta. ꝛ facit qđ dixi eadem compil. de penis multoꝝ.

p ❡ Suppoſitis. ab hoīe vel a iure. ꝛ hec littera facit ad queſtionem de illo q̄ ſcit locum interdictū ab homine vl̄ a iure. tamen denūciatio eius non eſt facta an illud ſeruare teneatur. ſatis enim eſt locum eſſe interdicto ſuppoſitum vt hic. licet ñ ſit publicatum. facit. e. ti. cum non ab homine. ꝛ quod ibi no. e. ti. cum deſideres. i. rñſo. in fi. Qui enim ſciuit certiorari nō debuit. de regu. iur. eum qui. li. vi. cum concor. ꝛ hoc placet Archidiacono. e. ti. is qui. li. vi. Illa etiam ratione. quia celebrare dependet a voluntate agentis. Unde in culpa eſt agendo rem illicitam propṫ ſupioris ꝓhibitionē ꝛ loci inhabilitatem. alleg. de conſe. di. i. ſicut. qđ verum intelligit niſi factu3 eſſet occultum. vi. q. ij. ſi tantum. ꝛ predi. decre. cum non ab homine. ꝛ facit quod ī. dicam in glo. occultum. In contrarium facit. xi. q. iij. §. euidenter. ibi ſoluitur. Item. ī. ī. c. prox. a contrario. ibi ſoluitur in glo. no. Forſan expediret per ꝯſtitutionem ꝓuideri clericos non teneri ad obſeruationē interdictorum latoꝝ a iure niſi prius fiat illorum declaratio. ſi. de here. cum ſm̄. li. vi. Ad quod dicendū multum mouet de cenſi. q̄q̄. li. vi. ꝛ ī. e. compi. e. ti. p̄ſenti. cuius etiam littera ſatiſ huic dicto conuenit.

q ❡ Capellis. non intendit ꝙ in talibus capellis ſitis in loco interdicto hoc liceat. ſed dicit vt aggrauet contemptū. quaſi dicat. malum eſſet hoc facere in capellis. ſed grauius in talibus eccleſȷs.

r ❡ Inſignium. de reſcrip. ſtatutum. poſt. prin. li. vi.

s ❡ Nunc illos. ꝯcor. de ſta. mona. cum ad monaſterium. ꝟ. ſed nec.

t ❡ Uocantes. licꝫ de vocatione narret ſolā coactionē puniṫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

v Exceſſib⁹. tolle lrāz .ſ. faciūt euocari ñ ſolū p cāpanaꝝ ⁊c̄.
x Campanaꝝ. de of. cuſto. c. i. cum concor. et ibi dixi de di
uerſis campanarum officijs.
y Preconia. vt dicit̄ i auc̄. de litig. §. omnē. colla. viij. vox
pconis qñqꝫ paucis innoteſcit. ⁊ h̄ reſpectu fortior vr̄ voca
tio per campanā. ſꝫ
q2 preco loquit̄ ⁊ e-
dictum ponit ex pre
mādantis. iō maior
eſt contemptus.
z Subiectis. pci-
pere non verent̄ qđ
eſt infra.
a Publice. occul-
tum enim excōicatū
non vitam⁹ in pub-
lico. vi. q. ij. c. ij. e. t.
cum nō ab hoie. vñ
dixit rai. i ſum. hui⁹
ti. §. item querit̄. q
ille q̄ ſcit occultum
excōicatum eē in ec-
cleſia. caute ſi pote
rit exibit. ſi aūt id ñ
poſſet ſine ſcandalo
non debet exire p iu
ra predicta. et ne ſit
pditor. ij. q. i. ſi pec
cauerit.
b Inexpleta. dꝫ
enī ſacerdos dimit-
tere officiuꝫ miſſe p
pter pñiaꝫ excōicati
niſi iam incepiſſꝫ ca-
nonē miſſe de q̄ ſcri
pſi poſt modernos.
e. ti. cum nuper. ⁊ fa
cit. vij. q. i. illud ⁊ c.
nihil. ⁊ qđ no. xi. q.
iij. ſicut apoſtoli.
c In exēplum. q2
ſi ea que male vſur-
pant̄ ⁊c̄. xcij. di. pue
nit. ij. facit. xxiij. q.
i. paratus. in fi.

hiſqꝫ nō ɔtēti exceſſib⁹ᵛ p cam
panaꝝˣ nō ſolū pulſatōeꝫ. ſed
⁊ voce pconiaʸ pplos ēt intdi
ctos vt iterdicti nō obſtāte ſē
tētia ad audiēdas miſſas hu
iuſmōi veniāt faciūt euocari.
Nonnulli quoqꝫ ipoꝝ ſuis
plerūqꝫ ſubiectisᶻ ne lꝫ excōiſ
vel iterdicti ſnia publiceᵃ ſint
nodati. ꝯ ecclijs dū i ipis miſ
ſarū celebrant̄ ſolēnia inſtāti
b⁹ ēt celebrātib⁹ exeāt pcipe ñ
verent̄. ex quo frequent̄ ɔtigit
q nō ſine dei offēſa cleriqꝫ ac
ppli ſcādalo ipa miſſaꝝ ſolēni
a remanēt iexpletaᵇ. Ne igi
tur exceſſ⁹ ſic graues excedēti
uꝫ ipūitate trahant̄ ab alijs i
exēplūᶜ pſūptores pfatos q̄ in
locis iterdicto ſuppoſitis quē
qꝫ de cetō dina celebrare offi
cia quōlibꝫᵈ cogereᵉ. q̄ mō p
dicto ad officia eadē audiēda
aliquos excōis pſertim vl' int
dicti ligatos ſnia euocar̄ᶠ. ſeu
q̄ ne excōicati publiceᵍ aut in
terdicti de ecclijs dum in ipis
miſſaꝝʰ agunt̄ ſolennia. a cele
brātib⁹ monitiⁱ vt exeant phi
bereᵏ necnō excōicatos publi
ce ⁊ iterdictos. q̄ in ipis eccle
ſijs nominatiꝫˡ a celebrātibuſ
vt exeāt mōiti remanereᵐ pre
ſūpſerint excōicatōisⁿ ſnia. a

d Quōlibet. oēm
modū cōpulſiōis re
alem perſonalem di
rectum et indire-
ctum cōprehendit. vt ſi res ipſoꝝ occupant. conſanguineos
grauant in perſonis vel rebus. facit de elec. ſciant cūcti. e. ti.
quicunqꝫ. li. vi.
e Cogere. preſumpſerint quod eſt .ſ. et h̄ eſt primum.
f Euocare preſumſerint. quod ſequit̄. ⁊ eſt ſecundum.
g Publice. cōcor. ꝯ. e. cōpil. de ſepul. c. i. et ibi videas.
h Miſſaꝝ. i alijs g̊ diuinis officijs non ē locus pene.
i Moniti. non dicit nominatim. vt .ſ. px. ꝟ. per qđ patꝫ q
ad phibētes ſufficit gñalis monitio. puta monet q omēs ex
cōicati ⁊ interdicti exeant. ille precipit vt non exeant.
k Prohibere pſumpſerint. qđ ſequit̄. ⁊ eſt tertium.
l Nominati. ex generali ergo monitōne nullus ligat̄ ex eo
q remanet. ſoli g̊ nominati remanentes ligabunt̄. cōcor. e. ti.
conſtōem. li. vi. ⁊ ꝯ. e. cōpil'. de vi. et hone. cle. c. i.
m Remanere. intellige etiam ſi ipſi temporales domini h̄
non mandent.
n Excōicationis. excōicatus ergo iteꝝ excōmunicatur. de
hoc. ij. q. iij. engeltrudam. de iudeis ita quorundam.

o Cum ex eo. fratres miores ſi tpe interdicti recipiūt
in ſuis eccleſijs. ad diuina fratres ⁊ ſorores tertij
ordinis excommunicati ſunt. nec puilegia iuuant.
p Sorores. illi igit̄ ñ ſūt benigne. vt dixit. ꝯ. e. ꝯ re. do. c. i.
q Tertio. primus fuit fratrum minorum. q̄ eſt artiſſimus.
⁊ caret proprio et ē
in cōi. de hoc ſatis .ſ.
ti. i. c. i. Scōus fuit
ſācte clare q̄ differt
a prīo. q2 ordo ille li
cet etiaꝫ feminis ar
tiſſimus. hꝫ tñ prop
um i cōi. Sꝫ iſte ter-
tius etiā pro viuēti
bus in cōiugio mari
bus et feminis adin
uentus eſt. et habēt
profeſſi propriuꝫ in
ſingulari. ⁊ poti⁹ eſt
modus viuēdi qꝫ p
prie dicat̄ regula. ē
tñ approbatus per
nicolaum tertium. ⁊
hoc conſtat.

qua p ſedeꝫ dūtaxat aplicam
poſſint abſolui. ſacro appro-
bāte cō. innodamus Idez
Cum⁰ ex eo q religioſi
viri fres miores i ſuis
recipiūt ecclijs ad au
diēda diuina officia tpe intdi
cti fres ⁊ ſororesᵖ de ordie ter
tioᑫ quē btūs frāciſc⁹ inſtituit
exñtes. q̄ ɔtinētesʳ ſeu ꝯ pnia
nūcupant̄. ſcādalūˢ alioꝝ qui
ab his excludunt̄ mētib⁹ gñe
tur cēſura vileſcatᵗ ecclaſtica.
⁊ miori auctoritatis iterdicti
ſentētia reputet̄. eiſdē frib⁹ mi
norib⁹ᵛ diſtricti⁹ inhibemus.
ne de cetero aliquē vl' aliquoſ
pdictoꝝ etiā ſi ſup hoc hiˣ vl' il
liʸ puilegijs q̄buſcūqꝫ muniti
extiterit. q̄ ipis in nullo pſus
quo ad hoc volum⁹ ſuffraga-
ri ad dina i ſuisᶻ ecclijs tpe in
tdicti quoquomō admittātᵃ
Qđ ſi fecerit eoipo excōis
ſētētie ſe nouerit ſubiacereᵇ. a
qua p aliū qꝫ p romanū ponti
ficē vel ſatiſfactōe pmiſſa p lo
coꝝ epiſcopos quos auctori-
tateᶜ apoſtolica fungi volum⁹
in hac parte. abſolutionis be-
neficium nequeant obtinere.
Idem.
Si ſummus ᵈ pontifex

r Continētes. nō
promittunt cōtinen
tiam imo viuunt in
coniugio vt predixi
tñ ⁊ ſm modum vi
uēdi eis datū certis
diebus qualibꝫ ſep
timana abſtinēt a to
ro. ſic et ſeptimana
vicis ſue abſtinebāt
ſacerdotes veteris
teſtamēti. lxxxij. di.
plurimos.
s Scandalū vitā
dū. qđ dic vt de no.
ope. nun. c. ij.
t Vileſcat. ad h̄ ⁊
ad id qđ ſequit̄ con
cor. ꝯ. e. cō. de pe. et
re. c. ij.
v Minorib⁹. al's
nō ligat conſtitutio.
x Hi vl' fres. miores

y Vel illi. fratres ⁊ ſorores tertij ordinis. et eſt mirabile.
quia eo caſu in alijs eccleſijs recipi poſſent ſi priuilegium eſt
generale.
z Suis eccleſijs. per hoc verbum quod etiā .ſ. premiſit di
co q ſi in alienis eccleſijs hoc facerent ceſſat hec pena. poſſet
tamen habere locum alia pena communis. et eſt ſi. quod di-
xi. s. hoc ti. c. i. in glo. additur.
a Admittant. niſi inquātum illis et alijs premittitur p de
cre. vl. e. ti. li. vi.
b Subiacere. ſi al's bene ſeruant interdictum quod ſeruat
matrix eccleſia non ligantur pena illius decre. ꝯ. e. c. i. ſꝫ iſta
tñ. fa. de iudi. at ſi clerici in fi. cum ſuis concor.
c Auctoritate appoſtolica. hoc dicit propter exemptioneꝫ
et quia deliquerant in locis exemptis.

d Si ſummus. Caſus. ſi papa etiam ſcienter excōmu-
nicato participat illuꝫ per hoc non abſoluit niſi ex
primat hoc eſſe velle. ⁊ ſi ſcienter ſub titulo digita-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tis aliquem nominet vel honoret. per hoc illum in dignitate non approbat. creditur ꝙ ꝓpter dn̄m federicum de sicilia emanauerit hec decr. pars prima dec. no. xciij. di. si inimicus. ⁊ e. ti. si aliqñ. per gof. in ꝓhe. ꝯpi. greg. ꝑ inno. ⁊ ho. de pri. cum olim. i. ⁊ facit hoc. c. ꝑ ibi no. ꝑ inno. ⁊ ho. vt sicut ꝑ participium papa nō absoluit ita nec ꝑ cuitatiōem excōicat. Unde non incurrit minorem q̄ participat illi quē papa vitat. et pre dicto. c. si inimicis. loquit̄ de illo quē vitat et vitari precipit.

a ¶ Scienter. etiā si ignoranter non erat dubium ꝑ p̄. dec. si aliquando.

b ¶ Participet. q̄ ꝑticipio non ligat̄ minori vt no. in iurib⁹ alł. in. i. glo. co. ti. nulli.

c ¶ Lrās. argue ꝙ scribens excōicato incurrit miorē. de hoc e. ti. ꝯstōeꝫ li. vi. in iij. glo.

d ¶ Os. io. formatur ab os oris nec debet scribi ꝑ h.

e ¶ Quouis mō. vt in ꝯuiuio. orōe vel itinerando. vł consedēdo.

f ¶ Uelle. est sibi pro rōe volūtas. insti. de iure naturali. §. sꝫ ⁊ qđ p̄n. cipi. nc ⁊ pūceps sola volūtate manumittit ff. de manu. apđ eū. C. đ fideicom. li. si volūtate. in inferiorib⁹ a papa non haberet hoc locuꝫ e. ti. cum ꝯsidereres.

scienter[a] etiā excōicato ꝑticipet[b] lrīs[c] verbo vł osculo[d] seu alio quouis mō[e] ipm ꝑ hoc absoluere nulla rōne cēset: nisi se velle[f] forsitā exprimat illū ex hoc ꝓ absoluto hēri. Silr̄ quoqꝫ si quē sub titulo cuiuslibet dignitatꝭ ex certa etiā scia verbo ꝯstōne vł lrīs nominet[h] honoret seu quouis alio mō tractꝫ[i] ꝑ hoc i dignitate illa ipum approbare[k] non itelligit̄[l]: aut qcqꝫ ei tribuere noui iuris[m]

¶ Clemens v. in ꝯcilio vienēsi.

Exiui de paradiso: dixi rigabo hortū plātatōum ait ille celestis agricola q̄ vere fōs sapie verbū dī a pr̄e in pr̄e manēs genitū ab eterno: nouissime dieb⁹ istis fabricante sctō spū in vtero virginis caro factuꝫ exiuit hō ad opus arduuꝫ redēptōis humani generꝭ pagēdū: exēplar sequēdo celestꝭ vite ꝓbēs hoībus semetipm. ¶ Uerꝫ qꝛ plerūqꝫ mortał vite sollicitudinib⁹ ꝑssus hō mētꝭ aspectu ab exēplarꝭ hmōi ituitu diuītebat: ver⁹ nr̄ salomō in solio militātꝭ ecc̄ie hortū voluptatis iter ceteros quēdaꝫ fecit a ꝓcellof mundi fluctib⁹ elōgatū: in quo qen⁹ ac securi⁹ vacaret̄. ꝯtēplādis ꝑuādisqꝫ hmōi opib⁹ exēplarꝭ in hunc mūduꝫ introiuit ipe: vt rigaret ipm fecūdis aquis spūalis grē ⁊ doctrine. ¶ Hic hort⁹ siqdē ē frm miorꝫ scā religio. q̄ murīs reglarꝭ obseruātie firmit̄ vndiqꝫ circūclusa: itra se solo ꝯtēta deo adornat̄ abūde nouell' plātatōib⁹ filiorꝫ ¶ Ad hūc veniēs dilect⁹ dei fili⁹ mortificātꝭ pn̄ie mirrā metit cū aromatib⁹ q̄ sua uitate mira vniuers' odorem attrahētis se imonie circūfundūt. Hec ē illa celestis vite forma et regła quā descripsit cōfessor xp̄i

exīmi⁹ sctūs frāscisc⁹: ac ꝑuādaꝫ a suis filijs verbo docuit parit̄ et exemplo ¶ Quia vero dicte sancte regłe ꝓfessores ac emulatores deuoti vt et alūni ⁊ veri filij tāti pr̄is affectabāt sicut ⁊ feruēter affectāt. ad purū et ad plenū ꝑmissam regłaꝫ firmit̄ obseruare ¶ Attēdentes q̄daꝫ q̄ dubiū portāt afferre sensuꝫ i ipius regłe serie ꝯtineri. ꝓ ipoꝝ declaratōe hn̄da recurrerūt pruden ter olim ad apicē aplice dignitatis. vt certificati ꝑ ipaꝫ[n] cui⁹ pedib⁹ etiā ꝑ ipaꝫ regłaꝫ sunt subiecti. possent dn̄o pulꝰ cūctꝭ dubꝭ cū plēa charitate ꝯscie deſuire ¶ Hoꝝ aūt pijs ac iustꝭ suplicatōibus plures p̄decessores nr̄i romāi pōtifices successiue sicut dignū erat applicantes aures ⁊ aīm declarauerūt ea q̄ dubia videbātur ediderūt nōnulla. et aliqua ꝯcesserūt sicut expedire videbāt fratꝝ cōsciētijs ac pure obꝑuantie stat⁹ ¶ Uerꝫ qꝛ plerꝫqꝫ vbi culpa nō ē cā timere solent ꝯsciētie timorate. q̄ in via dei qđcūqꝫ deuiū expauescūt: n̄ sunt ad plenū ex dictꝭ declaratōnibus dictoꝝ oīm fratꝝ ꝯscie q̄etate. qui circa aliqua ad regłaꝫ ipoꝝqꝫ statū ꝑtinētia dubitationū in ipis fluct⁹ aliq̄ generent̄ et oriant̄. sicut ad aures nr̄as pluries ⁊ de ꝗplib⁹ in publicis ⁊ ꝓuatꝭ ꝯsistorijs ē platū. ¶ Quapꝓpt ꝑ ipos frēs nobis extitit humilit̄ supplicatū quaten⁹ p̄dcis dubijs q̄ occurrerūt q̄ pn̄t occurrere in futuꝝ adhibere optūa declaratōis remedia đ benignitate sedis ap. curarem⁹ ¶ Nos igit̄ cui⁹ animus ab etate tenera pia deuotōe efferbuit ad hmōi ꝓfessores regłe ⁊ ad ordineꝫ ipsū totū. nūc aūt ex ꝯmuni causa

g ¶ Dignitatis. ⁊ ecclesiastice vel secularis cum eadeꝫ sit rō.

h ¶ Noiet. ꝯrium videbatur notari. xciij. di. dn̄s. et vide qđ no. xi. q. i. sacerdotibus. qui si. sint legi. ꝑ tuas. cum concor.

i ¶ Tractet. vocans illos qui sunt eiusdem dignitatis vocat illum.

k ¶ Approbare. fa. ad not. ꝑ inno. ⁊ ho. de fi. ꝑs. veiens vbi tenēt ꝙ si ep̄us missaꝫ audit vel ꝓcuratōeꝫ recipit a male ordiato vel instituto ꝙ ꝑ hoc non dispensat cum illo. dato ꝙ sit casus quo dispensare posset et sibi scripsi.

l ¶ Non intelligitur. nō ob. s. c. cō. de ꝓba. c. vno. illud enim intelligitur cum papa narrat factū ꝓpriuꝫ. et super eo fundatur ipsius intentō vt ibi nota. in glo. quid si talia.

m ¶ Iuris. si. de here. presidentes. in fi. li. vi. et intellige nisi hoc exprimat se velle vt. s. ꝓxi. rn̄. ioan. an.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

paſtoralis regis quã imeriti ſu-
ſtinem⁹ ad ipſos fouendos dul-
cius ⁊ attẽtius gratioſis fauori-
bus ꝓſequẽdos tanto prouocã-
mur ardẽti⁹. quanto frequẽtius
itẽta mente reuoluimus fructuſ
vberes. quos ex eoruꝫ exẽplari
vita ⁊ ſalutari doctrĩa toti vni-
uerſali eccie ꝯtinue cernim⁹ ꝓ-
ueire. tã pia ſupplicãtiũm itẽn-
tiõe cõmoti ad pagẽduꝫ diligẽ-
ter qđ petit ſtudia nr̃a duximus
ꝯuertẽda. ipſaq; dubia ꝑ pluresſ
archiepõs ⁊ epõs ⁊ in theologi-
a magiſtros ⁊ alioſ litteratos ꝓ-
uidos ⁊ diſcretos examinari fe-
cim⁹ diligẽter. ¶ Cũ igitur i pri-
mis ex eo ꝙ i dicte regule princi-
pio habet. Regula ⁊ vita fratꝝ
minoꝝ hec ẽ ſcꝫ dñi noſtri iheſu
chriſti ſanctũ euãgeliũ obſerua-
re i obediẽtia viuẽdo ſine ꝓpri-
o ⁊ i caſtitate. Item infra. Fini-
to vero anno ꝓbatõis recipian-
t ad obediẽtiã. promittẽtes vi-
tã iſtam ſp̃ ⁊ regulã obſeruare.
Itẽ circa finẽ regule. paupꝰtatẽ
⁊ hũilitatẽ ⁊ ſanctũ euangeliuꝫ
dñi nr̃i iheſu chriſti. qđ firmiter
promiſim⁹ obſeruem⁹. fuit dubi-
tatũ an fr̃es euiſdẽ ordĩs ad oĩa
tã ꝑcepta q̃ꝫ ꝯcilia euãgelij ex ꝓ-
feſſiõe ſue regule teneãt ¶ Qui-
buſdã dicẽtibus ꝙ ad oĩa. alijs
ãt aſſerẽtibus ꝙ ad ſola illa tria
ꝯſilia. videlicet viuere in obedi-
entia in caſtitate ⁊ ſine proprio.
⁊ ad ea q̃ ſub verbis obligatori-
is ponunt i regula obligantur.
¶ Nos circa hũc articlm ꝑdece-
ſſoꝝ nr̃oꝝ veſtigiis inherẽtes
ipmq; articulũ quo ad aliq̃d cla-
rius proſequẽtes dicte heſitatõ-
ni duximus reſpõdẽdũ. ꝙ cum
votum determinatuꝫ cuiuſlibet
habeat cadere ſub certo. vouẽs
regulã ñ pt̃ dici teneri ex vi voti
hꝰi ad ea ꝯſilia euãgelica q̃ i re-
gula ñ ponũt ¶ Et q̃dã bti fracĩ-
ſci ꝯditoris regl̃e hec ꝓbat fuiſ-
ſe itẽtio ex hoc ꝙ q̃dã euãgelica
ꝯſilia i regula poſuit alijs ꝑter-
miſſis ¶ Si ei ꝑ illud verbũ re-
gula ⁊ vita frm̃ minoꝝ hec ẽ ⁊c.
itẽdiſſet eos ad oĩa ꝯſilia euãge-
lica obligare ſupflue ⁊ nugato-
rie q̃dã eoꝝ ſupp̃ſſis ceteris in re-
gula exp̃ſſiſſet. Cũ aũt natura t̃-
mini reſtrictiui hoc habeat. ꝙ
ſic excludit ab ipſo extranea. ꝙ
cũcta ad ipſum ꝑtinẽtia ꝯcludit
¶ Declaramus ⁊ dicim⁹ ꝙ dicti
fr̃es ñ ſolũ ad illa tria vota nudẽ
abſolute accepta ex profeſſione
ſue regule obligãt. ſꝫ ẽt tenent
ad ea oĩa iplẽda q̃ ſunt ꝑtinẽtia
ad hec tria q̃ regl̃a ipa põit Nã
ſi ad hec tria predicta tm̃ ꝑciſe ⁊
nude promittẽtes ſe ſeruare re-
gulã viuẽdo i obediẽtia caſtita-
te ⁊ ſine proprio. ⁊ ñ ẽt ad oĩa ꝯ-
tẽta i regl̃a q̃ hec tria modificãt
artarẽtur. ꝓ nihilo ⁊ vãe profe-
rẽtur hec verba. promitto ſemꝑ
hanc regl̃aꝫ obſeruar̃. ex quo ex
his verbis nl̃la obligatio naſce-
ret ¶ Nec tñ putãdũ ẽ ꝙ beatus
frãciſcꝰ profeſſores hꝰ regule q̃ꝫ
tũ ad oĩa ꝯtẽta i regula modifi-
cãtia tria vota ſeu ad alia i ipſa
exp̃ſſa itẽderit equaliter eſſe ob-
ligatos. q̃n potiuſ apte diſcreuit
ꝙ quo ad quedã ipoꝝ ex vi ver-
bi trãſgreſſio ẽ mortalis. ⁊ quo
ad quedam alia non ¶ Cum ad
q̃dam ipſorum verbum appo-
nat ꝑcepti l' eq̃pollẽtis eiđ ⁊ quo
ad aliqua verbis alijs ſit ꝯtẽtus
Itẽ qꝛ p̃t ea q̃ exp̃ſſe verbo ꝑce-
pti ac exhortatõis ſeu monitõis
ponũt i regl̃a ñnulla verbo ipa-
tiui modi negatiue l' affirmatiue
appoſito iſerunt. hactenꝰ extitit
dubitatuꝫ. an tenerẽt ad iſta vt
ad hñtia vi ꝑcepti ¶ Et qꝛ vt in-
tellexim⁹ ñ minuitur hoc dubiũ
ſꝫ auget. ex eo ꝙ felicis recordati-
õis nicolaꝰ pa. iiij. ꝑdeceſſor nr̃
noſcitur declaraſſe. ꝙ fr̃es ipi ex
profeſſiõe ſue regl̃e ſunt aſtricti
ad ea ꝯſilia euãgelica. q̃ i ipa re-
gula ꝑceptorie vl' ihibitorie ſeu
ſub verbiſ eq̃pollẽtibꝰ exprimũ-
tur. Et nihilominus ad eoꝝ om-
niũ obſuantiã q̃ ipſis i eadẽ re-
gula ſub verbis obligatorijs in-
ducuntur ſupplicauerũt ꝑdicti
fratres vt ad ipſorum conſciẽti-
as ſuandas d̃clarare. q̃ horum
cenſeri debeant ꝑceptis equipol-
lentia ac obligatoria dignarẽ-
tur ¶ Nos itaq; que in ſinceris
ſeu hoꝝ ꝯſciẽtis d̃lectamur. at-
tẽdẽtes ꝙ i his aie ſalutẽ r̃ſpici

ũt ad vitãdos graues remorſuſ
ꝯſciẽtie ꝑs ſecurioꝛ ẽ tenẽda.
Diam⁹ ꝙ lꝫ frẽs non ad oĩm q̃
ſub verbis ĩpatiui modi ponun
tur ĩ regula ſicut ad ꝓceptorum
ſeu ꝓceptiſ eq̃pollẽtium obſeruã
tiã teneantur. Expedit tñ ipſis
fratrib⁹ ad obſeruandã purita/
tẽ regł̃e ꝛ rigoꝛem. ꝙ ad ea ſicut
ad equipollẽtiã ꝓceptiſ ſe noue/
rit obligatos. q̃ hic ĩſeri⁹ ãnotã/
tur ¶ Ut ãt hec q̃ videri põt eq̃
pollẽtia ꝓceptis ex vi verbi. vł
ſaltẽ rõe materie de qua agitur
ſeu ex vtroqꝫ ſub ꝯpẽdio hẽant
declaram⁹ ꝙ illõ qõ ponit̃ in re
gula de ñ habẽdo plures tũicaſ
q̃ꝫ vnã cũ caputio ꝛ aliã ſine ca/
putio ¶ Jtẽ d̃ ñ portãdis calci/
amtis ꝛ d̃ nõ equitãdo extra ca
ſum neceſſitatiſ ¶ Jtẽ ꝙ frẽs vili
bus induãt ¶ Jtem ꝙ ieiunare
a feſto oĩm ſanctoꝝ vſqꝫ ad nata
le dñi ꝛ in ſextis ferijs teneãt
Jtẽ ꝙ clerici faciãt diuinũ offm̃
ſm̃ oꝛdinẽ romãe eccłe ¶ Jtẽ ꝙ
miſtri et cuſtodes ꝓ neceſſitati/
b⁹ ĩfirmoꝝ ꝛ fratrib⁹ induendiſ
ſollicitã curam gerãt. ¶ Jtẽ ꝙ ſi
q̃ſ frm̃ ĩ ĩfirmitatẽ ceciderit alij
frẽs dñt ei ſeruire. ¶ Jtẽ ꝙ frẽs
ñ ꝑdicẽt ĩ epiſcopatu alicui⁹ epi
cũ ab eo illis fuerit ꝯtradictũ
Jtẽ ꝙ nullus audeat penit⁹ po
pulo ꝑdicare niſi a generali mi/
ſtro ł alijs q̃b⁹ ſm̃ declaratõnẽ
ꝑdictã id ꝯpetit fuerit examiat⁹
approbat⁹ ꝛ ad hec ĩſtitutus
Jtẽ ꝙ fratres q̃ ꝯgnoſcerẽt ſe ñ
poſſe ꝑmiſſaꝫ regł̃aꝫ ſpũaliter ob
ſeruare. debeãt ꝛ poſſint ad ſu/
os miſtros recurrerẽ ¶ Jtẽ ꝙ oĩa
q̃ ponũt ĩ regł̃a ad formã hitus
tam nouitioꝝ q̃ꝫ ẽt ꝓfeſſoꝝ. necñ
ad receptiõis modũ ac profeſſi/
onẽ ſpectãtia niſi recipientibus
quo ad habitũ nouicioꝝ ſicut di
cit regł̃a ſm̃ deũ alit̃ videatur.
Hec inqꝫ oĩa ſunt a frĩbus tãqꝫ
obligatoꝛia obſeruãda. Jtẽ oꝛ/
do cõiter ſenſit ꝫꝫ ꝛ tẽuit ab an/
tiquo. ꝙ vbicũqꝫ ponit̃ in regł̃a
hoc vocabulũ teneãt obtiet viꝫ
ꝓcepti. ꝛ oſeruari dꝫ a fratribus
ſicut tale. ¶ Ceteꝝ qꝛ xp̃i ꝯfeſſoꝛ
ꝑdict⁹ agẽdoꝝ ac ſeruãdoꝝ cir/
ca recipiẽdos ad oꝛdinẽ miſtriſ

ꝛ fratribus modum ꝑbẽs. dixit
ĩ regł̃a ꝙ caueãt frẽs ꝛ coꝝ mi/
ſtri. ne ſint ſolliciti de reb⁹ ſuiſ tẽ
poꝛalib⁹ vt libere faciãt d̃ eis q̃c
q̃d ipiſ a dño fuerit ĩſpiratũ. licẽ
etiam tñ hẽant ipſi miſtri mittẽdi
eos ad aliquos deũ timẽtes ſi ꝯ
ſilium req̃ratur quoꝝ ꝯſilio ſua
bona paupib⁹ erogẽtur. ¶ Du
bitauerũt ꝛ dubitãt multi fratꝝ.
an liceat ipſis de bõis igredien
tiũ q̃cq̃ꝫ recipe ſi dõetur. ꝛ ſi ad
dãdũ ꝑſonis ꝛ ꝯſuẽtibus poſſit
eos inducere ſine culpa. ſi ẽt ad
diſponẽdũ de diſtributõe reruꝫ
taliũ debeant ipſi miſtri ſeu fra/
tres dare ꝯſiliũ vbi ad ꝯſulẽdũ
alij q̃ꝫ ex ipſis ad quos ingreſſu
ri mittãtur poſſint idonei inuẽi/
ri. ¶ Nos aũt ꝯſiderãter attẽte
intẽdiſſe ſanctũ Frãciſcũ ſue re/
gule ꝓfeſſores quos fũdauerat
ĩ maxima pauptate ab effectu tẽ
poꝛaliũ reꝝ ipſoꝝ ingredientiũ
ꝑ dicta verba ſpũaliter ꝛ totalit̃ e
lõgar̃ vt q̃ꝫtum ẽ ex ꝑte fratꝝ ip
ſoꝝ receptio ad oꝛdinẽ ſancta et
puriſſima appareꝛꝫ. ꝛ ne aliquo
mõ oculũ viderẽtur hr̃e ad bo/
na coꝝ tpalia. ſꝫ ad ipſos tãtum
diuio ſeruitio mãcipãdos. dici⁹
oĩo debet̃ tã miſtros q̃ꝫ fratres
ceteros a dictis ĩductõib⁹ ad ſi/
bi dãdũ ꝛ ſuaſiõib⁹ necñ a ꝛ dã
dis circa diſtributõꝫ ꝯcilijs ab/
ſtier̃. cũ ꝑ hoc ad timẽtes deum
ſtat⁹ alteri⁹ mitti debeãt nõ ad
fratres. ¶ Ut vere cũctiſ pateãt
eẽ tam ſalubꝛis inſtituti paterni
ſtudeoſi zelatores ſeduli ꝛ ꝑfe/
cti ¶ Cũ vero facere de reb⁹ ſu/
is qõ dñs inſpirabit. ipſamet re
gł̃a igrediẽtib⁹ libeꝝ velit eẽ ñ
vr̃ q̃n liceat eis recipe. ꝯſideratiſ
ſcꝫ coꝝ neceſſitatibus ꝛ modera
mib⁹ declaratõis iã dicte. ſi q̃d
d̃ bõis ſuis itrãs ſicut ꝛ ceteris
paupib⁹ ꝑ modũ elemoſyne ve/
lit dare. Cauere tñ ĩ acceptione
oblatoꝝ taliũ decꝫ frẽs ne ex re/
ceptoꝝ q̃ꝫtitate notabili ꝓſumi
poſſit ſiniſter ocul⁹ ꝯtra ipſos. ꝓ
terea cũ dicatur ĩ regula ꝙ illi q̃
iam ꝓmiſerũt obedientiam ha/
beant vnam tunicam cum capu
tio ꝛ aliam ſine caputio qui hr̃e
voluerint. Jteꝫ ꝙ fratres oẽs

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

veſtimẽtiſ vilib⁹ īduant̄ ¶ Noſ/
q̄ʒ p̄dicta verba declaramus eq̄
pollere p̄ceptiſ volẽtes hec d̄ter/
minari pleni⁹ dicim⁹ q̄ntum ad
nūaꝝ tūicaꝝ ꝙ plurib⁹ vti nō li
cet niſi in neceſſitatib⁹ que hēri
pñt ex regl̄a: ſm ꝙ hūc paſſum
memorat⁹ p̄de.nr̄ pleni⁹ decla/
rauit ¶ Vilitatē aūt veſtiū tam
hitus q̄ʒ īterioꝝ tūicaꝝ illā ītelli
gi debere dicim⁹: q̄ ſm ↄſuetu/
dinē vel ↄditōeʒ pt̄ie debeat q̄ʒ
tū ad colorē pān̄i ꝛ p̄ciū vilitas
merito reputari: nō eñ quo ad
regiōes omēs pōt determinat⁹
vn⁹ mod⁹ in talib⁹ aſſignari
Hmōi etiā vilitatiſ iudiciū mini
ſtris et cuſtodibus ſeu guardia
nis duxim⁹ ↄmittendū: coꝝ ſup
hoc ↄſcias onerātes: ita tñ ꝙ ſer
uēt in veſtib⁹ vilitatē ¶ Quoꝝ
etiā miſtroꝝ cuſtodū et guardi/
anoꝝ iudicio eoꝝ mō relinq̄m⁹
ꝓ qua neceſſitate poſſint ipi fra/
tres calciamēta portare ¶ Dei/
de cū duob⁹ tp̄ibus ānotatis in
regula.ſ.a feſto oīm ſcōꝝ vſq̄ʒ
ad natiuitatē dñi: et maxīe qua/
drageſime in q̄bus ieiunare te/
nent̄ inꝑat̄ in eadē regula ¶ A/
lijs aūt tp̄ibus non teneant̄ niſi
ſexta feria ieiunare. et ex hoc vo
luerūt aliqui dicere ꝙ dicti ordi
nis fratres nō tenent̄ niſi ex con
d̄cētia ad alia ieiunia q̄ʒ ad iſta
¶ Declaram⁹ debere itelligi eoſ
non teneri ad ieiuniū alijſ tp̄ib⁹
p̄terq̄ʒ in ieiunijs ab eccleſia ↄſti
tutis. nō eſt eñ veriſimile ꝙ vel
inſtitutoꝛ regule vel etiā confir
matoꝛ abſoluere ipſos intende/
rit a ſeruandis illis ieiunijs: ad
que de cōi ſtatuto eccleſie obli/
gantur ceteri xp̄iani. ¶ Porro
cū dictus ſanctus volēs fratres
ſuos ſup omīa a denarijs ſeu pe
cunia eſſe totaliter alienos: p̄ce/
pit firmiter fratribuſ vniuerſ vt
nullo modo denarios vl̄ pecu/
niaʒ recipiāt per ſe vel ꝑ inꝑpo/
ſitā perſonā iſtumq̄ʒ articulū de
clarans ideʒ p̄deceſſoꝛ noſter ca
ſus et modos poſuerit q̄bus ſer
uatis a fratribus nō poſſint dici
nec debent per ſe vel per alium
pecunie receptores contra regu
lam vel ſui ordinis puritatem:

dicim⁹ fratres teneri cauere ſū/
mopere ꝙ pro alijs caſis et ſub
modis alijs q̄ʒ ponat dicti p̄de.
noſtri declaratio ad dantes pe/
cunias ſiue deputatos nuncios
non recurrāt. ne ſi ſecus ab ipſ
attentatum fuerit tranſgreſſoꝛes
precepti ꝛ regule merito poſſint
dici. nam vbi aliquid alicui ge/
neraliter ꝓhibetur q̄ꝺ expreſſe
non conceditur intelligit̄ dene/
gatū. ¶ Quocirca queſtus om
nis pecunie ac oblationuʒ pecu
niarum receptio in eccleſia vl̄ a/
libi cippi ſeu trūci oꝛdiati ad of/
ferentium ſeu donantium pecu/
nias reponendas necnon ꝛ que
cūq̄ʒ recurſus alius ad pecuni/
nias ſeu habentes ipas qui per
declarationē predictam non cō
ceditur Hec inq̄ʒ omīa ſunt eis
ſimpl̄r interdicta ¶ Cū etiam re
curſus ad amicos ſp̄āles expreſ
ſe tantuʒ in duobus caſibus ſm
regulam ↄcedatur videlicet ꝓ
neceſſitatib⁹ infirmorum et fra/
tribus induendis. idq̄ʒ pie ꝛ ra/
tionabiliter conſiderata neceſſi/
tate vite ad alias necitateſ fratꝝ
ꝓ tempoꝛe occurrētes ceſſātib⁹
elemoſinis ſeu etiam ingruētes
ſcepedictus prede. duxerit exten
dendū ¶ Attendant fr̄es prefa/
ti ꝙ ꝓ null̄ cāis alijs q̄ʒ p̄dictis l̄
ſīlib⁹ ī via l̄ alibi r̄currere lʒ eis
ad aīcos h⁹i. ſiue ſint dātes pe/
cūias ſeu d̄putati ꝑ ipos ſiue nū
cij vl̄ d̄poſitarij ſeu alio quouis
noīe appellēt̄. ēt ſi ↄceſſi ꝑ eādē
d̄claratōeʒ mōi circa pecūiaʒ ī/
tegre ſuarēt̄ Deniq̄ʒ cū idē cō/
feſſoꝛ ſūme affectauerit ſue regl̄e
ꝓfeſſores total̄r eſſe abſtractos
ab effectu ꝛ d̄ſīōrio t̄reoꝝ. ꝛ ſp̄ā
lit̄ a pecūia ꝛ ei⁹ vſu total̄r īexp
tos ſic̄ ꝓbat ꝓhibitō d̄ r̄cipiēda
pecūia ī r̄gl̄a ſepi⁹ r̄petita cura/
re fr̄es vigilant̄ necc̄e eſt ꝙ cū ex
cāis p̄dcis ꝛ mōis hñtes pecūi/
as d̄putatos ꝓ ipoꝝ necitatib⁹
r̄currerē optebit ad tenētes ipas
q̄cūq̄ʒ hi fuerīt p̄ncipales l̄ nūcij
ī oīb⁹ ſic ſe gerāt ꝙ ſe cūctiſ oſtē/
dāt ī dictiſ pecūijs ſicut nec hñt
p̄eīt⁹ nil hēre ¶ Qua ꝓpter p̄ci/
pere ꝙ ꝛ qual̄r pecūia expēdat̄
ↄputūq̄ʒ exigere d̄ expenſa eam

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

qn̄ocūq̨ repetere ſiue depone/
re aut d̄poni facer̄ capſulā pecu
nie vl̄ ei⁹ clauē deferre: hos ac/
tus ⁊ ꝯſiles ſibi fr̄es illicitos eſ/
ſe ſciāt ¶ P̄redcā eīn facere ad
ſolos dn̄os ꝑtinet q̄ dederūt ⁊ e
os quos ipſi deputauerunt ad
hoc ip̄m ¶ Ꝑroīn cum vir ſcūs
paupꝑtatꝭ ꝑmiſſe i regl̄a modum
exp̄mēs dixerit i eadē fr̄es nihil
ſibi approprīēt. nec domuz nec
locū nec aliquā rē: ſꝫ tāq̨ ꝑegri/
ni et aduene i hoc ſecl̄o i pauꝑta
te et hūilitate dn̄o famulātes va
dāt ꝓ elemoſina ꝯfidēt. Sicq̨
declaratū extitit ꝑ nōnullos p̄.
nr̄os ro. pōtifices hāc appropri
atōez itelligi dēre tā i ſpāli q̨̄ et
ī cōi ꝓpt qd̄ ⁊ rez oīm ꝯceſſarū
oblataꝝ et donataꝝ fr̄ib⁹ quas
et quaꝝ vſuz facti. ſ. ordī vl̄ ipis
fr̄ibus licz hēre: ꝓprietatē ⁊ do
miniū i ſe ⁊ ro. eccīe receperūt:
dimiſſo ipꝭ fr̄ib⁹ i eis tm̄mō vſū
facti ſimplicꝭ. Ad nr̄m fuerūt de
ducta examē q̄ i ordīe fieri dice/
banr̄ et videbanr̄ p̄dicto voto ⁊
puritati ordīs repugnare. vicz
vt ea ꝓſequamur ex ipis q̄ reme
dio credim⁹ idigere. ꝙ ſe īſtitui
heredes nō ſolū ſuſtinēt ſꝫ ꝓcu/
rāt ¶ Itē ꝙ reddit⁹ āñuos reci
piūt iterdū i tā notabili q̨̄titate
ꝙ ꝯuent⁹ hn̄tes totalr̄ ide viuūt
¶ Itē ꝙ cū ipoꝝ negocia etiaz
ꝓ reb⁹ tꝑalib⁹ i curijs agitanr̄:
aſſiſtūt aduocatꝭ et procuratori
bus. et ad iſtigāduz eoſdē ſe ibi
dez ꝑſonalr̄ repn̄tāt ¶ Itē ꝙ cū
executōeſ vltīaꝝ ſuſcipiūt volū
tatū et gerunt: ſeq̨ intromittant
qn̄q̨ d̄ vſuraꝝ vel male ablato/
rū diſpōnib⁹ ſeu reſtōib⁹ facien
dis ¶ Itē ꝙ alicubi nō ſolū ex/
ceſſiuos hortos ſꝫ etiam vineas
magnas hn̄t: de q̄b⁹ tā de hole/
rib⁹ q̨̄ de vīo multū colligitr̄ ad
vēdendū ¶ Itē ꝙ tꝑibus meſſi
um vl̄ vidēmiaꝝ ſic copioſe gra
nū et vinū mēdicādo vel aliun/
d̄ emēdo colligunr̄ a fr̄ibus ⁊ in
celarijs et granarijs recōdunr̄:
ꝙ ꝑ āñi reſiduū et abſq̨ eoꝝ mē
dicatōe pn̄t trāſigere vitā ſuā
Itez ꝙ eccleſias vl̄ alia edificia
faciūt vel procurāt fieri in quā/
titate et curioſitate figure ac for

me ac ſumptuoſitate notabiliter
exceſſiua: ſic ꝙ non videnr̄ hita
cula pauꝑm ſꝫ magnatū ¶ Ꝑpa
ramenta etiaz eccleſiaſtica i ple/
riſq̨ locis tam multa habēt ⁊ tā
notabiliter p̄cioſa ꝙ excedūt in
his magnas eccīas cathedraleſ
¶ Equos inſuꝑ et arma eis ob/
lata in funeralibus recipiunt in/
diſtincte. tamen cōmunitas fra/
truz et ſpecialiter rectores ipius
ordinis aſſerebāt: ꝙ p̄dicta ſeu
plura ex ipis in ordīe nō fiebāt
ꝙ et ſiqui repiuntur rei in talib⁹
rigide puniuntur: necnon ꝯtra
talia ne fiant ſunt facta pluries
ab antiquo ſtatuta in ordine mlr̄
tum ſtricta ¶ Cupientes igitur
nos ipoꝝ fratrum prouidere cō
ſcientijs: et cuncta dubia quan/
tū poſſibile nobis eſt de ipſoruz
pectoribus remouere ad predi/
cta modo qui ſequitur r̄ſponde/
mus ¶ Cū eīn ad veritatez vie
pertineat. vt id qd̄ exterius agi
tur interiorem mentis diſpoſitō
nem et habitum repreſentet ne/
ceſſe habēt fratres qui ſe ex pro/
priatione tanta a tēporalib⁹ ab
ſtraxerunt ab omni eo qd̄ dicte
expropriationi eſſet vl̄ poſſet vi
deri contrariū abſtinere. Quia
igitur in ſucceſſionibus trāſit n̄
ſolum vſus rei ſed et dominium
ſuo tēpore in heredes. Fratres
autem prefati nihil ſibi in ſpeci/
alī acquirere vel eorum ordini
poſſunt etiaz in communi ¶ De
clarando dicimus ꝙ ſucceſſio/
num huiuſmodi que etiam ex ſu
a natura indifferenter ad pecu/
niam et etiam ad alia mobilia ⁊
immobilia ſe extendunt: conſid̄
rata ſui puritate voti nullaten⁹
ſunt capaces. nec licet eis valo/
rem hereditatem talium vl̄ tan/
tam earum partem ꝙ preſumi
poſſet hoc in fraudem fieri qua/
ſi ſub modo et forma legati di/
mitti ſibi facere vel ſic dimiſſa re
cipere quin potius iſta ſic fieri
ab ipſis ſimpliciter prohibem⁹.
Cūq̨ annui redditus intra im/
mobilia cenſeantur a iure ac hu
iuſmodi reddit⁹ obtinere pauꝑ
tati ⁊ mēdicitati r̄pugnet nulla
dubitatō ē ꝙ p̄dcis fr̄ib⁹ r̄ddit⁹

quoſcūq ſicut ⁊ poſſeſſiões vel
eoꝝ etiā vſum: cum eis nō repi/
at ꝯceſſus recipe vł habere ꝯdi
tione ꝯſiderata ipſorum nō licꝫ
amplius: cum ñ ſolū qđ malum
eſſe dignoſcit ſed ⁊ oīe qđ ſpe-
ciem hꝫ mali ſit a viris perfect
ſpecialiter euitādum. Ex talib⁹
autem aſſiſtētijs in curijs et iſti-
gatiōibus. cū de rebus agitur ī
ipſoꝝ cōmoda ꝯuertēdis credū
tur veriſiliter ex his q̄ foris pa-
tēt. de quibus hñt hoīes foris iu
dicare. in ipſis rebus fratres et
aſſiſtentes aliquid querere tan
q̄ ſuū. nullo mō dñt huiuſmodi
voti ⁊ regule profeſſores ſe tali-
bus curijs ⁊ litigioſis actib⁹ im
miſcere. vt ⁊ teſtimonium habe
āt ab his q̄ foris ſunt ⁊ puritati
ſatiſfaciant voti ſui ac euidenter
ꝑ hoc ſcādalum proximoꝝ.
Verū etiā cum dicti ordis frēs
nō ſolum a receptione propꝛie
tatis dominio ſiue vſu ipſius pe
cunie. verumetiaꝫ a ꝯtractione
qualibet ipſius ⁊ ab ea ſunt pēi-
t⁹ aliēi quemadmodū ſepedict⁹
predeceſſoꝛ noſter ī declaratiōe
hmōi regule plane dixit. ¶ Cū
q̄ dicti ordis profeſſores ꝙ pro
nulla re temporali poſſunt ī iu-
dicio experiri. ꝑdictis fratribus
ñ licet nec cōpetit: quin potius
cōſiderata ſui puritate ſtat⁹ dñt
ſibi ſcire interdictuꝫ ꝙ huiuſmo
di executionibus ⁊ diſpoſitioni
bus ſe exponant. Cum hoc igit
ſepius abſq litigio ⁊ ꝯtractatio
ne vel admīſtratiōe pecunie ne-
queāt expediri. ¶ Veruꝫ tamē
ī his exequēdis dari ꝯſilium ip
ſorum ſtatui nō obſiſtit. cum ex
hoc ipſis circa bōa temporalia
nulla iuriſditio actio ī iuditio ſi-
ue diſpēſatio tribuatur ¶ Licet
vero nō ſolum ſit licitū ſꝫ ⁊ mul
tum ꝯueniens rationi. ꝙ fratres
qui in laboribus ſpiritualibus
orationis et ſtudij ſedule occu-
pantur hortos et areas habeāt
competentes ad recollectionem
vel creationem ſui. ⁊ interdum
ad ſeipſos poſt labores huiuſ-
modi corporaliter deducendos
necnon ad habenda neceſſaria
hortalicia pro ſeipſis habere:
tamen hortos aliquos vt colan
tur ac holera et alia hortalicia
precio diſtrahantur necnon et
vineas. repugnat ſue regule et
ordinis puritati. ſm ꝙ dictus ꝑ
deceſſoꝛ declarauit ac etiam or-
dinauit. ꝙ ſi talia ad vſus proxi
me dictos. vtputa agrum vel
vineam ad colendum ⁊ conſimi
lia fratribus legarentur per om
nem modum fratres a receptio-
ne talium abſtinerent. cum etiā
premiſſa habere vt precium fru
ctuum ſuis tempoꝛibus habeāt
ad naturam ⁊ formam prouen-
tuum appropinquet. ¶ Rurſus
cū ꝑdictus ſanctus tam in exem
plis vite q̄ verbis regule oſten
derit ſe velle ꝙ ſui fratres ⁊ filij
diuine prouidētie inītētes ſuos
in deum iacerēt cogitatus. q̄ vo
lucres celi paſcit qui ñ ꝯgregāt
ī horrea nec ſemināt nec metunt
ñ eſt veriſimile voluiſſe ipſum
eos habere granaria vł celaria
vbi quotidianis mēdicatōibus
deberēt ſperare poſſe tranſigeꝛ
vitam ſuam. ¶ Et iccirco nō ex
timore leui laxare ſe dñt ad con-
gregatiōes ⁊ obſeruatiōes h⁹i
faciēdas. ſed tūc tñ cuꝫ eſſet mł
tum credibile eſt iam exptis ꝙ ñ
poſſent vite neceſſaria aliter iue
nire. hoc aūt miſtroꝝ ⁊ cuſtodū
ſimul ⁊ ſeparatim ī ſuis admini
ſtrationibus ⁊ cuſtodijs cū guar
diani ⁊ duoꝝ de ꝯuentu loci di-
ſcretorum ſacerdotum ⁊ āntiquo
rum in ordine fratrum conſilio
⁊ aſſenſu duxerimus iudicio re-
linquendum. eorum ſuper hoc
ſpecialiter cōſcientias onerātes
Hinc eſt etiam ꝙ cum vir ſan-
ctus fratres ſuos in paupertate
ſumma ac humilitate fundare
voluerit quo ad affectū pariter
et effectū ſicut fere regła tota cla
mat. ꝯuēit ipſis ꝙ nllo mō dein
ceps fieri faciāt vel fieri ſuſtine-
ant eccleſias vel alia quecunq
edificia. que conſiderato fratrū
inhabitantium numero exceſſi-
ua in multitudine et magnitudi
ne debeant reputari. Ideoqꝫ
volumus ꝙ vbiqꝫ ī ſuo ordine

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

deinceps ꝑpatis et humilib⁹ edi
ficijs ſint contenti. ne huic tante
pauꝑtati promiſſe qꝺ patꝫ ocul'
ꝯtrariū foris clamet. ¶ Quam
uis etiā paramēta ⁊ vaſa eccia-
ſtica ad honorem diui nois ordi
nent̄ ꝓpter quē oia fecit ipſe de
us. tñ q̄ abſcōditoꝝ eſt cognitor
ad animū ſibi miſtrantiū reſpi
cit principaliter non ad manum
nec ꝑ illas ſibi vult ſuiri. q̄ ſuoꝝ
ſuitoꝝ ꝯditioni et ſtatui diſſona
rēt ꝓpter qꝺ ſufficere dñt eis pa
mēta ⁊ vaſa eccīaſtica decētia i
numero ⁊ i magnitudine ſufficiē
tia ꝯpetēt̄. ſuꝑfluitas aūt aut ni
mia ꝑcōſitas l' q̄cunq; curioſitas
i his ſeu alijs q̄buſcūq; non pōt
ipoꝝ ꝓfeſſioni vl' ſtatui ꝯuenire
cū eni hec ſapiant theſauriſatōꝫ
ſeu copiā pauꝑtati tante quo ad
hūanū iudicium derogāt mani
feſte. Quapropter p̄miſſa ſuari
a frībus volum⁹ ⁊ mandamus.
¶ Circa equoꝝ vero et armoꝝ
oblatōes illud decernim⁹ i oib⁹
⁊ ꝑ oia ſuandū qꝺ ꝑ declaratio
nē p̄dictā i pecuniarijs noſcitur
elemoſinis diffinitū. ¶ Ex p̄miſ
ſis aūt ſuccreuit non paꝝ ſcrupu
loſa qꝺ iter fres: vicꝫ vtꝝ ex ſue
ꝓfeſſione regule obligent̄ ad ar
tū ⁊ tenuē ſiue pauꝑē vſum reꝝ
¶ Quibuſdā ex ipꝭ credētibus
⁊ dicētib⁹ ꝙ ſicut quo ad dñiū
reꝝ hñt ex voto abdicationē ar-
tiſſimā. ita ipꝭ quo ad vſum arti
tudo maxima ⁊ exilitas ē idicta
¶ Alijs i contrariū aſſerentib⁹
ꝙ ex ꝓfeſſiōe ſua ad nullū vſum
pauꝑem q̄ non exprimat̄ i regl'a
obligant̄: lꝫ teneant̄ ad vſuꝫ mo
deratū ꝑpantie: ſicut ⁊ magis ex
ꝯdecēti q̄ꝫ ceteri chriſtiāi ¶ Vo
lentes itaq; ꝯſciaꝝ p̄dictoꝝ frm
ꝓuidere q̄eti ⁊ his altercatōib⁹
finē dare declarādo dicimus ꝙ
fres minores ex ꝓfeſſione ſue re
gule ſpāliter obligant̄ ad artos
vſus ſeu pauꝑes q̄ in ipſoꝝ regu
la ꝯtinent̄ ⁊ eo obligationis mō
ſub quo ꝯtinet ſeu ponit regula
dictos vſus. Dicere autē ſicut a
liqui aſſerer̄ ꝓhibent̄ ꝙ hereticū
ſit tenere vſum pauꝑem includi
vel nō includi ſub voto euāgeli
ce pauꝑtatis p̄ſumtuoſum et te-
merariū iudicam⁹ ¶ Demū q̄r
ex eo ꝙ dicta regl'a ꝑ quos et v-
bi fieri debeat miſtri generalis
electō tradās nullā fecit de mini
ſtroꝝ prouicialium electiōe vel
inſtitutōe penitus mentionē ori
ri ſuꝑ hoc poterat dubitatio iter
fres ¶ Nos volētes poſſe ipſos
clare ac ſecure ꝓcedere i oibus
factis ſuiſ declaram⁹ ſtatuimus
etiam et ordinamus i hac ꝯſtōe
i ꝑpetuū valit̄a. vt cuꝫ alicui ꝓ
uincie de miſtro fuerit prouidē
dum. ipſius miſtri electio penes
capitulum prouinciale reſideat
quā idem capitulū die ſequenti
qua fuerit ꝯgregatū facere tene
at̄. Ipſius aūt electiōis ꝯfirma
tio ad miſtrum ꝑtineat generalē
¶ Et ſiquidē ad electōꝫ hmōi ꝑ
formā ſcrutinij procedat̄: votis
i diuerſa diuiſis electiones plu-
res in diſcordia celebrari contin
gat. illi q̄ a maiore ꝑte capituli
numero nulla zeli vel meriti col
latiōe aut ꝯſideratione hita fue
rit celebrata: exceptione ſeu con
tradictiōe quacūq; alteri⁹ ꝑtis
non ob. ꝑ dictū generalem mini
ſtrum de cōſilio diſcretoꝝ de or
die. prius tñ ex offō prout ſpec-
tat ad ipſum diligenti examiati
one p̄miſſa ꝯfirmetur vel etiā in
firmet̄ prout eis ſm deū viſum
fuerit expedire. ⁊ ſi fuerit ifirma
ta ad capitulum prouinciale ele
ctio huiuſmōi reuertat̄ ¶ Ceteꝝ
ſi capitulum memoratū die pre-
dicta miſtrum eliger̄ p̄termittat
extunc miſtri prouincialis pro-
uiſio ad generalem miniſtrum li
bere deuoluatur. Veꝝ ſi miſtro
predicto ⁊ capitulo generalibuſ
ex certa manifeſta ac rationabili
cauſa videretur aliq̄n in prouin
cijs vltra marinis hybernie gre
cie ſeu rome in q̄bus hactenus
alius prouidendi modus dicit̄
ex cauſa certa et rationabili fuiſ
ſe ſuatus expedire miſtꝝ proui
cialem ꝑ miſtrum generalē cum
proboꝝ ordinis conſilio potius
q̄ꝫ ꝑ capituli p̄dicti electionem p̄
fici. in prouincijs hibernie etiaꝫ
vltra marinis irrefragabiliter.
¶ In rōana vero l' grecia quā
do miniſter dicte prouincie mo

a b Epe ꝯtingit. Qm̄ ſm̄ q̄ntilianū.li.viij. de oratoria in
ſtōne optimaꝝ reꝝ inuētio. ⁊ ſi lenocinijs v̄boꝝ deſti
tuta ſit.ipa tn̄ ſui natura ſatis ornat̄.cui bn̄ ꝯuenit.ff.de i ite.
reſti.l.i.i pn̄.hāc ꝯſtōez v̄boꝝ blādīcijs nō egētē gloſandam
aggredior.de cui⁹ cā ipulſiua ꝑs ſui. Ex q̄ eni ſciui manaſſe.

cōc l.vienē.ſ.ō iud.
diſpēdioſā exiſtimās
nō tm̄ vtile ſed ſūme
neceſſariū v̄ba de q̄
bus hic loquimur ō
clarari.dn̄os ac perī
toſ curie ſolicitaui ſe
pius ꝑ ꝯſtōne decla
ratoria ꝓcuranda q̄
deſiderata ſe nūc ex-
hibet.Et in ſūma de-
terminat ⁊ declarat
q̄d ſignificēt hec ver
ba inſerta in iudicia-
libus cōmiſſionibus
q̄ fiunt a ꝑncipe vl̄ a
iure.ſ.ꝙ ꝓcedat̄ ſim
pliciter ⁊ de plano ⁊
ſine ſtrepitu ⁊ figura
iudicij .determinant
aūt no.ꝑ Inn.⁊ Ho
ſti.de accu.oli.ō ſta.
reg.ea q̄ ꝑ egi.de iu-
di.nouit.in fi.ꝑ guil.
i ſpe. de iq̄ſi §.nunc
tractem⁹. v̄. q̄d igit̄
ſi ꝑ Archi.de elec.in
dēnitatib⁹ .§.ſi vero
l.vi.⁊ ꝑ Jo.mo.⁊ ꝑ

rerent̄ vel abſoluerent̄ citra ma-
re illa vice ſeruet̄ abſq̄ dolo
ꝑtialitate ⁊ fraude. ſuper quo
eo ꝝ cōſcientias oneram⁹. qd̄
ſuꝑ hoc dict⁹ miſter cū dicto-
rū proborū ꝯſilio duxerit or-
dinandū. In deſtitutione ve-
ro dictorū miniſtrorū prouin
cialium ſeruari volum⁹ qd̄ ſu
per hoc hactenus de ipo ordi
ne extiterit obſeruatū. ¶ Cete
rū ſi cōtingeret eoſdē miſtro
generali carere. ꝑ vicariū or-
dinis fiat ſuꝑ hoc qd̄ faciēdū
fuerit ꝑ eundē miſtrū vſq̄ quo
prouiſū fuerit de generali mi
niſtro ¶ Porro ſiq̄d de hmōi
miſtro prouīciali ſec⁹ attētari
forte ꝯtigerit.illud ipſo facto
ſit irritū ⁊ iane. Nulli igitur
oīo hoīuz liceat hāc paginaz
nr̄arū declarationū dictorum

mē.c.li.de here.c.fi.⁊ ſūt q̄ttuor ꝑtes. in prima ponit̄ qd̄.in
ſcda ſolutio.ibi nos aūt.in tertia prorogatio. ibi.que oīa. in
quarta q̄dā inſtruēs ꝓteſtatio.ibi ſi tn̄.ſcda ꝑs in qua ponit̄
ſolutio ſubdiuidit̄.q: primo ponit nouē ſpālia vel vndecim.
ſi diuidat̄ octauū in tria que poteſt iudex ſic dat⁹. ſecūdo ibi
nō ſit.ponit q̄nq̄ vl̄ ſeptē diuidēdo.quartū in tria ꝑ formam
huius nō excluſa. Tertio ibi.⁊ q:.ponit.vi.q̄ talis iudex pōt
quattuor interſerēs q̄ nō pōt. Si igitur nō ꝯtētat ſūmarie qd̄
poſui.q: nō eſt recitare ſumādo.ſic recites diuidendo ꝓhibi
ta a ꝑmiſſis.vt meli⁹ apprehēdas. Iudex q̄ dat⁹ ē ſimpl̄r et
de plano ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij ꝓcedere pōt ſine libel-
lo li.cōte.⁊ ferijs inductis fauore hominū amputat dilatōes
abbreuiat lites.repellit fruſtratorias exceptiones ⁊ appella-
tiones.refrenat iurgia ꝑtiū ⁊ multitudinē teſtium dat ſimul
terminū ad ponendum ⁊ articulandum primo.ſcdo ad ꝓdu-
cenda oīa acta ⁊ munimēta cāe. Interrogat ꝑtes vbi ſuadet
eq̄tas nō citat ꝑemptorie ad ſniam quā ꝓfert ſtans vl̄ ſedēs
etiā ꝯcluſione nō facta.citare tn̄ tenet̄ ⁊ recipe petionē i ſcri-
ptis vel verbotenus tūc ſcribēdā in actis. Itē iuramēta calū
nie veritatis vel malicie.ꝓbationes neceſſarias ⁊ defenſiōes
legitimas ⁊ facta remiſſione ꝓ teſtib⁹ ꝓducēdis dz tūc inſtra
recipere tenet̄ ꝑtes ad ſniam citare.quā tenet̄ in ſcriptis fer-
re.⁊ ſm̄ acta cauſe hoc dicit.

a Epe cōtingit.ꝯcor.de reſti.ſpo.ſepe.de appel.ſepe.ex
q̄ vero id ſepe accidebat ꝑ ꝯſtōem fuit ꝓuidendū.q̄ tn̄
interdū etiā ꝓuidet ō raro ꝯtingentib⁹.de h̄ de deſpon.īpu.
c ¶ Cauſas.de negocijs extraiudiciali- l̄ras.in tertia glo.
bus ſic cōmiſſis nō erat dubium.de accu.ſicut olim.
d ¶ Simpl̄r.q̄ſi ſine plica vel inuolutione.ſa.de ſū.tri.firmit̄
in prin.ff.de leg.ij.codicillis.§ inſtituto.
e ¶ Et figura. Notandū ē ꝙ ad hec q̄ttuor verba triplex inſe
ritur copula.per quod videtur ſolui qd̄ querit̄ an ſi aliquod
iſtoꝝ verboꝝ deſit in forma cōmiſſionis locus ſit huic conſti-
tutioni. vn̄ aduertēdū ē ꝙ q̄nq̄ i commiſſione ponitur ſolum
verbum de plano.ſ.de iudi.nouit.ad fi.ō ſpō.cū i tua.ꝯcor.

ff.de of.ꝓcō.nec q̄cq̄.§.de plano.ff.de accu.leuia.⁊ ō adul.
l.miles §.ſexaginta.ff.de q̄ſti.vni⁹.i fi.q̄s ordo i bo.poſ.ſer.
l.ij. Qn̄q̄ ponitur ſimpl̄r ⁊ de plano.ō accu.ſicut olim. Qn̄q̄
abſq̄ ſtrepitu.de ſta.mo.ea q̄.§.⁊ ſi . Qn̄q̄ de plano ⁊ abſq̄
ſtrepitu.de accu.oli. Qn̄q̄ ſine ſtrepitu ⁊ figura de elec.indē

ꝯmiſſionis reſſionis prohibiti
onis ordinatōis mādati con
ſtitutionū iudicationū ⁊ volū
tatū īfringere vl̄ ei auſu teme
rario ꝯtraire. Si q̄s aūt hoc
attētare pſūpſerit īdignatōez
oīpotentis dei ac beatorū pe
tri ⁊ pauli apl̄oꝝ eius ſe noue
rit incurſurum. Idem.

f S Epe[a] ꝯtingit[b] ꝙ cauſas[c]
cōmittimus ⁊ in earum
aliquib⁹ ſimpl̄r[d] ac de plano
ac ſine ſtrepitu et[e] figura iudi
cij procedi mādam⁹[f] de quo
rū ſignificatōes[g] verborum a
multiſ ꝯtēdit̄ et qualit̄ procedi
debeat dubitat̄. Nos aūt du
bitatōez hmōi q̄ſtū nobis eſt
poſſibile[h] decidere cupientes[i]
hac i ꝑpetuū[k] valitura ꝯſtōe[l]
ſancimus. vt iudex cui taliter

nitatib⁹ .§.ſi v̄o.lib.
vi. Qn̄q̄ hec quattu
or cōiungūt̄ vt hic. ⁊
ſ.de iudi.c.diſpēdio
ſam.qn̄q̄ ad h̄ addi-
tur verbū aduocato
rū.de here.c.fi. li.vi
Quid ḡ dicem⁹ ō hiſ
formis vbi iſta quat-
tuor nō ꝯiūgūt̄ ſatis
vr̄ ꝯſtōem totam ⁊ q̄
ad oēm ſui ꝑtē tūc lo
cū nō hr̄e ꝓpter haſ
copias repetitas ĩ.
.§.pe.⁊ in. c. diſpen-
dioſam.ſ.de iudi.cū
nō exhorbitet a iure
cōi habilitandum vl̄
dilatandū nō ē. ō re.
iur.q̄ a iure.cum ſuiſ
cōcor.lib.vi. diceba
mus tn̄ olim ꝑncipa
liter ꝑ hoc vltimū v̄
bum figura ſubſtan-
tialia iudicioꝝ tolli.
vt ꝑz in gl.in pn̄.al̄.
⁊ dicā.ĩ.in gl.ē mēs ⁊
ſn gl.facit ad h̄ ⁊ for-
ſan adhuc idē dicer e

nō eēt abſurdū ſm̄ ꝙ etiā in caſu ꝑdi.decre.indēnitatib⁹ §.ſi
vero.locū haberet hec cōſtitutio ex vi verboꝝ ſuoꝝ. poſito
ꝙ ille caſus nō includeret̄ ſub ꝑdi.cōſtōne diſpendioſā.ſz cer
tum ē hodie ꝙ illa ꝯſtō includit caſum illi⁹.§.⁊ ſic i illo non ē
dubiū hāc ꝯſtōez locū hr̄e. In alijs ḡ n̄ icluſis remanet dubi
um an aliq̄ ſuppreſſo habeat locū hec cōſtitutio. Si adheſiſſē
cōpilatorib⁹ ꝓcuraſſet declarari.quedā tn̄ ex.ĩ.dicēdis alte-
ri tm̄ iſtoꝝ verboꝝ adaptari vident̄.vt.ĩ. dicā. Sed q̄d ſi iſta
quattuor ponant̄ ſine copula.vt q: dicit̄ ſimpliciter ō plano
ſine ſtrepitu ⁊ figura. Dicas idē ⁊ vltima copula in ꝑcedenti-
bus repetita cenſet̄.de ap.ſcdo requiris.facit.ff.de here.in-
ſti.cum in teſtamento.§.i. Plus dico ꝙ ⁊ ſi nulla ſit copula.
idē erit.facit.ff.de v̄.ſig.triplici mō. Et ſatis eq̄ videret̄ dicē
dum ꝙ etiā ſi diſiuncte ponant̄.puta ſimpl̄r vel de plano vel
abſq̄ iudicij ſtrepitu vel figura.idē ſit ſenſus. ⁊ locus erit cō
ſtitutioni cū rō ſit eadē.⁊ poneret̄ tunc diſiuncta ꝓ cōiuncta.
C.e.ti.l.pe.ff.e.l.ſepe. Non ſic ſi verba huius ꝯſtōnis ꝓlata
fuiſſent diſiūctiue.q: tūc ſoluta eēt qd̄ ꝑncipalis.⁊ eēt ſenſus
ꝙ q̄ōlibet ꝑdictoꝝ verborū hr̄et hūc effectū quē ponit ꝯſtō.
f ¶ Mādam⁹.ꝙ ali⁹ nō poſſet etiā legat⁹ de latere. vt ſatis
no.in ꝑcedi.decre.fi.de here.li.vi.⁊ Guil.in ſpe.ti.ij §.ſuper
g ¶ Significatione.in h̄ reſpicit titulū. eſt i .i.columna.
h ¶ Poſſibile.facit ꝓemiū huꝰ ꝯſtōnū in pn̄.de elec.vt circa
li.vi.ſepe eteni ꝑ ſolutionē vnius dubitationis inducit̄ alia
fortior.e.ti.cū olim.vbi de hoc.
i ¶ Cupientes.ad eum eni ꝓmulgatorē taliū iuriū vel reſcri
ptoꝝ hoc ſpectabat.ſ.de ſen.ex.inter alia.cum ſuis concor.
⁊ ſine dubio.ad hoc dubiū tollēdū glo.nō ſufficiebant.ſz ne-
ceſſaria erat ꝯſtō.vt ꝑ inferiora patebit.q̄s eni gloſādo ꝓba
re potuiſſet pl⁹ req̄ri iuramēta ꝑſtari l̄ ſnia i ſcriptis ferri q̄
k ¶ In perpetuū.valitura ſu- lite ꝯteſtari. Idē in fi.
per fuit q: intelligebatur.l.di.c.i.ſed eſt mod⁹ loquendi cui
concor.de poſtu.c.vno.de elec.perpetue.li.vi.
l ¶ Cōſtitutōe ſancim⁹.n̄ dicit ſanctiōe ſtatuimus.quia poti⁹

eſt cōſtitutio ꝙꝫ ſanctioꝛ. de quo vide. iij. di. in ſum.
a ¶ Neceſſario. daꝭ ꝑ h̄ itelligi ꝙ ī alijs cāis q̄bꝰ non ꝓcedit ſimplr. ⁊c. necꝫario ſit libellꝰ offerēdꝰ. de h̄ no. s̄. de libel. ob. c. i. vbi Ber. Inn. ⁊ Io. tenēt libellū eē de ſuba iudicioꝝ. inducūt. ꝑ. dec. ⁊ auc. offeraꝭ. iij. q. iij. ⁊ Inn. induc auc. d̄ tēp. nō ſolu. pe. ſup dote. §. cōteſtationē. coll. vij. Io. inducit auc. de exhi. ⁊ itro. re. §. illud. col. v. vbi dicit expſſe ⁊ rn̄det ad. c. ſiq̄s cū clerico. xi. q. i ⁊ ad dec. ꝑut. de do. ⁊ ꝯtu. ⁊ ibi not. ꝓ hac opi. facit qꝛ auc. dicit libellū offerēdū. ſꝫ offerꝭ ꝓprie nō petenti. ff. de le. iij. fideicōmiſſa. §. ſi rē. de reſti. ſpo. lr̄as circa fi. de ap. interpoſita. i ꝑn. Lan. Um. ⁊ Phi. dicebāt ꝑ ꝑ. c. ſi q̄s. ⁊ ꝑut. ꝙ iure canonico libellus nō erat de ſuba. Guil. de h̄ tractabat nil approbās i ſpe. de libel. ꝯcep. §. vꝫ libellus. Accur. in auc. offeraꝭ. C. de li. ꝯte. tꝫ ꝙ tacite poſſet omitti ſꝫ ſm. ꝑ §. illud alle. §. ſe. in auc. de exhi. ⁊ itro. reis. tꝫ ꝙ etiā remitti expſſe poſſit vltra mediū magne gl. Dn̄s meus ī legibꝰ dicebat ꝙ ſi libellus petiꝭ ⁊ offerꝭ bn̄ ꝓcediꝭ. ſi nec petiꝭ. nec offerꝭ non tenet ꝓceſſus. qꝛ lꝫ poſſet expſſe remitti ſm eum. C. de epi. ⁊ cle. auc. generaliꝭ. in fi. ⁊ C. li. xij. de priui. ſco. l. q̄tiens. in fi. nō tn̄. tacite ꝑ ꝑ. auc. offeraꝭ. ⁊. C. d̄ ſen. ⁊ interlo. l. ꝓpalatā. Si vero petiꝭ ſꝫ nō offertur nō valet ꝓceſſus cuꝫ nulla remiſſio interuenerit. Si vero offerꝭ ſꝫ nō petiꝭ nec recipitur oblatꝰ. tūc valet ꝓceſſus. tn̄ qꝛ fauoꝛe rei vꝛ̄ inducta oblatio. ⁊ q̄libet ſuo fauoꝛi renūciat. C. de pac. ſiq̄s in cōſcribendo. ⁊ qꝛ inuito nō ꝯferꝭ bn̄ficiū. vt. ff. de reg. iur. inuito. ⁊ qꝛ ſm eū expſſe renūciare vꝛ̄ oblatū nō recipiēdo. Alij dicunt reū renūciare poſſe ne libellus tradaꝭ in ſcriptis. ⁊ tūc remittiꝭ tacite ſed ne vllo modo tradatur renūciare non pōt tacite vel expſſe. ar. ff. cōia diui. vt fundus. ff. de penis. l. ſi preſes. Un̄ dicere ſoleo in pre. c. i. ꝙ petitio ſit d̄ ſuba. ſed ſi fiat i modum petitiōis apd̄ acta ñ in modū libelli ⁊ ſup ea lis ꝯteſteꝭ credo tenere proceſſū. ſatis eni ꝓuiſū ē menti iuris. vt. j. dicetur in. x̄. veꝝ. ꝑte vero petēte neceſſe ſit in modū libelli petitionē offerri ꝑ iuxta ꝑmo allegata. ſꝫ hec opi. vꝛ̄ hic reprobari. ſi eni ſpāle ē in his in quibꝰ ꝓceditur ſimplr ⁊ d̄ plano. ⁊c. ꝙ nō eſt neceſſe libellū offerri ſed ſufficit petionē apud acta deſcribi vt ſeq̄tur. ḡ in alijs nō ſufficit petitionē ſic deſcribi. ſed ē necē libellū offerri. Go. ꝑ hanc decre. ab opi. ꝑdi. nō recedo. Nā primo approbatur ea ꝑte q̄ dico de neceſſitate petitionē deſcribendā in actis. Si eni h̄ in his fortius in alijs. Ad oppoſitionē rn̄deo in his caſibꝰ ſpāle ꝙ in eis etiā ꝑti petēti nō ē necꝫario libellus offerēdꝰ q̄ tn̄ petēti in alijs necꝫario dꝫ offerri. qd̄ intelligo exceptis his caſibꝰ q̄bꝰ ſine libello ꝓceditur quoꝝ alij̄s no. Hoſti. in ꝑdi. dec. i. de li. obla. ⁊ Accur. in gl. ꝑal. in auc. de exhi. ⁊ itro. reis. ſꝫ Guil. plenꝰ colligit in ſpe. de li. cōcep. §. nūc dicēdū. Nō tn̄ putes ꝙ ī oī caſu q̄ non exigitur libellus locꝰ ſit huic ꝯſtōni. qd̄ ꝑ multa exempla ibi poſita videre potes. ⁊ ſatis ē id expreſſū non eē.

cām ꝯmittimꝰ necꝫarioᵃ libellū
ñ exigatᵇ litiſᶜ cōt. eñi poſtuletᵈ
tpe ēt feriaꝝᵉ ob necitatesᶠ hoīꝫ
idultaꝝ a iureᵍ ꝑcederi valeatʰ

b ¶ Nō exigat. ē mēs lr̄e. ꝙ iudex necꝫario nō hꝫ exigere. nec actoꝛ neceſſario hꝫ offerre. ſponte ſꝫ x̄o offerri poſſet ⁊ recipi. vt in fi. Iſtud aūt ⁊ ſeq̄ns ꝓprie ſūt de figura iudicij. cū eni figura cuiuſq̄ rei ſit ipiꝰ apparens forma vel facies in qua rei ſuba fingitur. ff. de ac. ⁊ ob. nō figura. fa. de cele. miſ. cū marthe. x̄. ex eo. ⁊ iudiciū fit actꝰ triū ꝑſonaꝝ iudicis actoris et rei. e. ti. fortis. C. de aſſer. tol. l. i. in fi. ipius forma facies ⁊ figura ꝑncipaliꝭ ꝯſiſtit in his ita ꝙ altero deficiēte d̄ q̄ſi figura. C. de cad. tol. l. vnica. §. ſiti mō. ibi eni qꝛ nō erant niſi due perſone. ſ. iudicis ⁊ dn̄i ſerui nominātis illum filium nō erat ꝓprie figura. Sublata igitur figura nō vꝛ̄ iudex aſtrictus ad aliquas formas rimulas vel figuras iudiciorum. niſi ꝙꝫtum hic exprimitur. ⁊ expſſa plꝰ reſpiciant figurā facti negocij vꝛ̄ cauſe ꝙꝫ iudicij. vt. j. dicam. Dicūt etiam quidam libelli oblationem remitti per. x̄. de plano. C. de naufra. l. de ſubmerſis nauibꝰ. li. xi. Alij ꝯ. ⁊ de h̄. ff. de accu. leuia. ⁊ d̄ of. ꝓcōſul. ne q̄cq̄. §. vbi decretū. ⁊ in tractatu quē allegabo. i. glo. ij.

c ¶ Litis ꝯteſtationē. ſꝫ cū petitio ſit in actis ſcribēda. vt. j. x̄. veꝝ. ſꝫ li. ꝯte. nō ē faciēda vt hic. q̄d erit d̄ deliberatorijs dabunꭁ ne aliq̄ deliberatorie reo ī alijs iudicijs. planū ē deliberatorias eē de ſuba. ſi petanꭁ. vt no. ij. q. i. in ſūma. ⁊. iij. q. iij. cū accuſatꝰ. ⁊ ꝑtꝫ in auc. offeraꝭ. e. q. vn̄ dicūt Inn. ⁊ Hoſt. d̄ libel. obla. c. i. vt ibi ſcripſi ſuper. i. glo. deliberatorias artari poſſe. ſꝫ nō penitus denegari. licet tacite ⁊ expſſe poſſit illꝛ̄ renunciari allegat. ff. de fer. l. i. C. de epi. ⁊ cle. auc. generalr. et de hoc etiā de dila. c. i. ⁊. ij. Sed in his cauſis ex q̄ nō ē neceſſaria cōteſtatio nō vꝛ̄ neceſſaria deliberatio. ad hoc fa. qꝛ interdū ī his que ſūmariā cognitionē requirūt ſiꝭ petiꭁ ⁊ iuraꭁ ff. de eden. quedā. §. fi. Sed ꝯ exigiꭁ iuramētū calūnie in his cauſis vt ſequiꭁ. Itē pōt reꝰ ꝯuenire. vt. j. x̄. veꝝ. in deliberatorijs aūt q̄uo iurabit vel recōueniet. Itē per hanc formam nō tolliꭁ iudicis recuſatio. cū exceptiōes ⁊ defenſiōes legitime reſeruenꭁ vt ſequiꭁ. Itē abſurdꝰ eēt hūc iudicē ſi ſuſpectus eſt recuſari nō poſſe ꝙꝫ eum qui ꝓcedit in figura iudicij cum iſte plus ledere poſſet. Saltem igitur ſuper hoc deliberare permittatur nec artetur tam precipiti feſtinatione iudicium ſuſcipere. ff. de admi. tu. tutoꝛ. que repertoꝛium. §. i. in fi. ff. de iur. fiſci. l. edicto. §. cum autem.

d ¶ Nō poſtulet. ſcire debes ꝙ ioannes ſaxioli piſanꝰ leguꝫ doctoꝛ cōpoſuit quēdam tractatum de ſūmaria cognitione. quē Guil. poſuit in ſpe. prima parte de of. iudi. §. fi. vbi inter alia tractat an in ſummarijs requiraꭁ libellus vel cōteſtatio. de quo vide in pre. §. x̄. quinto. ⁊. x̄. ſe.

e ¶ Feriaꝝ. iſtud forſan induceret ſolū verbū de plano. quaſi plane ⁊ in domo nō ꝓ tribunali ſedēdo id valeat expediri. facit. ff. de fer. l. ij. ⁊. l. miles. §. ſexaginta. ff. d̄ adul.

f ¶ Ob necitates. ſi eni tꝑs vindemiaꝝ ⁊ meſſiū quibꝰ etiā ferijs ꝑtes renunciare pn̄t. s. de fer. c. fi. in fi. in hoc ḡ differunt he cauſe ab alijs. qꝛ in his procedit iudex inuitis partibꝰ. in alijs ſecus in quibus preter appellationē ſn̄ia eſſet nulla lata ꝑte inuita vel abn̄te. ff. de fer. l. i. A ꝯrio x̄o huius lr̄e ꝑtꝫ ꝙ ferijs introductis in honorē dei vel ſcōꝝ ꝓcedere non poteſt talis iudex. per qd̄ viderentur expedita q̄ no. xv. q. iiij. in ſūma. per Guil. in ſpe. de fer. §. ij. ad fi. vt. ſ. in cauſis mr̄imonialibus bn̄ficialibꝰ decimaꝝ ⁊ vſuraꝝ nō poſſit procedi ferijs inductis ob honorē dei. ſed in ferijs ruſticis ſic. cum ī illis ꝓcedatur ſimpliciter ⁊ de plano. ⁊c. vt in decr. diſpendioſam. s̄. e. cōpil. de iudi. Sed quid dices de ferijs repentinis. q̄ repente inducuntur propter principis coronationē victoriam rei ꝓſpere geſtā vel ſiſem cauſaꝫ. de quibus. ff. ex quibꝰ cau. ma. ⁊ ſi ꝑ ꝑtorē. §. ſi feri. C. de dilat. ſiue ꝑs. C. de fer. l. i. ⁊ fi. puto ꝙ in illis ꝓcedere nō pōt talis iudex. ad qd̄ ſufficit ī illis non eſſe permiſſum. maxime cum ab alio ꝙꝫ a principe indici nō poſſint. C. de fer. a nullo. ergo ꝓut ab eo ſunt indicte ſeruentur. Hoc maxime ſm veram opinionem que hꝫ etiam talibus ferijs renunciari non poſſe. de quo in ſpe. de fer. §. fi. in prin.

g ¶ A iure. cum miniſterio hominis. qꝛ ius nō determinat tēpus ꝓpter varietatē locoꝝ quibꝰ citiꝰ vel tardiꝰ ꝑdicta colliguntur. ⁊ ſic citius vel tardius predicta indicuntur. ff. de ferijs. l. ꝑſides. de of. ꝓcon. ſi in aliquē. in prin.

h ¶ Ualcat. non quicquid iudicis voluntati. ⁊c. ff. de iudic. non quicquid. ff. de offi. preſi. l. ſepe. s̄. de offi. dele. conſuluit. propter quod honeſtum puto ꝙ ſi iudex ſic datus viderit grauiter ledi partem ex proceſſu tali tꝑe fiende ſuperſedeat. habet enim iudex prouideri vtilitati cauſe ⁊ partium. vt lite non conte. accedens. ij. de reſcript. ſtatutum. §. inſuper. lib. vi. C. cōmunia diuidun. l. iudicem. ff. de leg. i. l. poteſt.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

et fa. qđ no. i ſpe. de arbi. i ſi. ꝟ. ſʒ nūq̄d tunc ſedere. vbi tractat̄ ꝙ arbiter i cuiꝰ ꝯpromiſſo renūciatū ē bis ferijs nō tenetur ꝓcedere tali tpe feriato.

a Amputet. iſtud ⁊ que ſequūtur vſq̄ʒ ad. ꝟ. nō ſic nō videt̄ in bis cauſis ſpālia. cū in oī cā iudex laborare debeat ad lites

amputet[a] dilatōnū materiā litē q̄to poterit[b] faciat breuiorē exceptiōes[c] appellatiōes ⁊ dilatiōes[d] fruſtratorias repellēdo. ꝑtiū aduocatoꝝ ⁊ ꝓcuratoꝝ ꝯtētiōes et iurgia[e] teſtiūq̄ʒ ſupfluā multitudinē[f] refrenando. Nō ſic tn̄ iudex litē abbreuiet. q̄n probatōnes neccie[g] et defenſiōes[h] legitime admittātur. Citationē[i] vero ac pſtationē iuramēti de calūnia vł malicia ſiue de veritate dicenda ne veritas occultet̄ ꝑ ꝯmiſſionē hꝰ i itelligimꝰ nō excludi[k]. Uerū qꝛ iuxta petitōis formā[l] pronūciatō[m] ſeq̄ dʒ ꝓ pte agētis et ēt rei ſiq̄d peteř voluerit[n]

breuiandas dilationū materias amputandas. ⁊ alia que ſequunt̄ iura ſunt vulgaria. Sʒ dici poteſt ſpēale ꝙ in bis fortius q̄ʒ in alijs iudex h̄ poterit.

b Poterit. id dicimur poſſe qđ boneſte poſſumus. xxij. q. ij. faciat. ff. de cōdi i̇ſti. filiꝰ q̄ſfuit. de. ꝟ. ſi. l. nepos. vn̄ h̄ hic determinat ſiēdū ſine ptiū p̄iudicio. i̇. ꝟ. non ſic.

c Exceptiones. hec ⁊ ſequētia vident̄ tolli ꝑ verbuʒ abſq̄ʒ ſtrepitu. talia eni ꝑ quedā cōuocū clamorē ⁊ tumultū ſolet examē obſtrepere. ⁊ veritati habende obſtaculū p̄bere. vn̄ dicit canon ꝙ cultū ſuū iuſticia ꝑdit qn̄ ſilētia iudicij obſtrepentium turbo ꝯfundit. v. q. iiij. in loco. ad qđ facit C. de inof. te. ſiquis in ſuo. de ꝯſoz. eius. li. l. i. ⁊ de adul. l. adulterij. C. de ſtudi. li. vr. ro. l. vnica. i ſi. li. xi. de tali ſtrepitu habet̄ de ſindico. c. vno. de elec. quorūdam. li. vi.

d Dilationes. nō dicit exceptiones dilatorias ⁊ appellationes fruſtratorias. ne ꝑ hoc innueret exceptiones ſurreptionis vel nullitatis ꝯ reſcriptum vel recuſatiōis ꝯ iudicē. vł dilatoriā ſolutionis. vel bis ſiles repellēdas. ſed hoc intēdit ꝙ ois exceptio fruſtratoria ⁊ ad differendū iudicis proceſſum malicioſe oppoſita repellat̄. Sed quero quā exceptionē vel appellationē per hec verba nō dico ꝑ hāc ꝯſtōnem poſſit talis iudex repellere quā alter iudex teneat̄ admittere. h̄ vellē

e Jurgia. ď bis. ſ. ď. ꝟ. ſig. forꝰ §. iurgiū. doceri. Jo. an.

f Multitudinē. hoc cōmune videt̄ in oibꝰ cāis. ſ. de teſti. ſignificauerunt. ⁊ c. ſe. ⁊ ff. de teſti. l. i. in ſi. tamen hoc in bis amplius q̄ʒ in alijs poterunt per hanc litteram.

g Neceſſarie. actori vel reo.

h Defenſiones. legitime fa. ad h̄ de of. dele. ex pte. ij. q. vij. latoz. ⁊ ibi no. ⁊ C. de p̄ci. ip. of. l. quotiēs. ⁊ facit hec lr̄a ⁊ finis iſtius ſcōe ptis ⁊ iura p̄dicta ad qōnem legiſtaꝝ de ptāte q̄ hʒ arbitriū. an teneat̄ iuſticiā ptis ſeruare vel poſſit illaʒ ꝯ iura ⁊ iuſticiā ꝯdēnare ⁊ volūtate vti. ⁊ tenēt ꝙ iuſticia ⁊ legitime ptis defenſio nō tollit̄ ꝑ dationē arbitrij. alle. C. de iof. teſt. ſi qn̄. ff. de cōdi. inde. ſi ꝓcu. i p̄n. ff. de dona. ſi filiꝰ. ⁊ de pecul. l. qui peculij. ff. mā. l. creditoz. §. lutiꝰ. ad munici. lutiꝰ §. iperatoz. ff. de pac. ꝯ iur. ff. ad trebel. ſi cū herede. fa. ď re. iur. in generali. li. vi. cū ſuis cōcoz. ⁊ optie ꝓbat ꝯſtō cle. ſ. ď re iudi. paſtoralis §. pe. in ſi. Et ſi dicas arbitrium ab eo q̄ potuit cōfeſſum dʒ aliquid opari. rn̄det̄ ꝙ ad ſolennitates que figurā iudicij reſpiciunt nō tenet̄ vt hic. Un̄ no. ꝙ de bis que in iudicio agunt̄ quedā ſunt acta cauſe vel litis. q̄dā iudicij. ꝯfeſſiones ꝗ atteſtationes ⁊ ea que reſpiciūt factū ꝓprie ſunt acta cauſe citatiōes ſatiſdatiōes ⁊ ſilia ſunt acta iudicij. de h̄ per Jnno. ⁊ Hoſt. de teſti. cām. ⁊ ꝑ Archi. de elec. indēnitatibus. §. vero. Uerba igit̄ ſine figura iudicij licet tollāt aliqua ex bis que ordināt iudiciū. nō tn̄ illa que inſtruunt ⁊ decidūt cām. nō eſt ꝗ mirū ſi ꝓbatōes ⁊ legitimas defenſiōes talis iudex admittit. nl igit̄ talis iudex obmittit ꝑ qđ impediatur vł occultet̄ cognitio veritatis. vt ſequit̄. ⁊ ꝑ ſingula diſcernere potes. Jlla vero que ſolēnitatem reſpiciunt. ſiue ſint actꝰ qui reſpiciunt iudicē. ſiue partē vtrāq̄ʒ vel alterā remittunt̄. ⁊ facit. ff. de le. l. ſi ſeruus vetitus cum ſuis concoz.

i Citationē ꝑ hoc ſingulare vř ꝙ ſufficiat vnica cuʒ alꝭ ſaltē in prin. cauſe requiratur trina vel peremptoria. vt li. nō cōteſ. qn̄. § porro. de hoc. xxiiij. q. iij. de illicita.

k Nō excludi. itellige plus q̄ʒ i alijs i quibꝰ nō ꝓcedit̄ ſimplicit̄ ⁊ de plano. vn̄ ſicut i illis. ſic ⁊ in iſto ſi tn̄ tacite omittātur hec iuramenta nō viciatur ꝓceſſus de iur. calū. c. i. li. vi.

l Formā. ď oz. cog. c. ij. de accu. qualiter ij. de ſi. licet. vbi ď h̄ fa. de cauſa poſ. cuʒ ſuper. ff. de iudi. de qua re. ſ. de ſi. iſtru. inter. ꝟ. ceterum.

m Pronūciatō. expedit igit̄ petitōeʒ in actis deſcribi propter iudicem. vt ꝓnūciationem petitioni conformet vt hic. et ff. cōmu. diuidū. vt fundus ꝓpter actorē ne fruſtra fatiget̄. ⁊ vt videat ſup q̄ poſitiōes ⁊ articulos formet vt ſequit̄. ⁊ vt ſibi ex alia cā agētium nō obſtet exceptio rei iudicate. ſ. ď re iudi. abbate. li. vi. expedit reo vt deliberare poſſit. iij. q. iij. offerat̄. ſuas defenſiones formare ⁊ vt ex ineptitudie abſoluat̄ ab inſtātia. ⁊ abſolutꝰ in p̄ncipali nō poſſit iteꝝ ꝯueniri. Dicūt quidā ꝙ oblatio libelli ſoluʒ reſpicit fauorē rei. qđ ſi tenere velis dicas id veꝝ de ipa oblatiōe que ſibi fit expēſis actoris. petitionē vero in actis deſcribi triplicē fauorē reſpicit vt predixi.

n Uoluerit. qđ req̄rat ſūmariā cognitionē. ⁊ ſit eius nature qđ in eo poſſit ꝓcedi ſine ſtrepitu ⁊ figura. ⁊c̄. h̄ dico quia no. Jnno. ⁊ Hoſti. pꝰ eū de mu. peti. c. i. ꝙ ꝯuentꝰ in cā q̄ req̄rit ſūmariā cāe cognitionē recōuenire nō pōt. niſi ſup cā cōſimilis cognitiōis. ſit rō ſm eos. qꝛ cū cōuētio ⁊ recōuentio ſimul ſint tractande. de oz. cog. c. ij. vbi vna requirit plenā cognitionē altera ſūmariā. reſtat ꝙ ſine alterius p̄iudicio ſimul tractari nō poſſint. cū altera accelerationē exigat. altera dilatiōes longiores expoſcat. facit ꝓ Jnno. C. depoſi. l. ſi. ⁊ C. ď cōpen. l. ſi. ⁊. ſ. depo. bona fides. i ſi. ⁊ facit h̄ dictuʒ multū ꝯ opi. Jnno. ⁊ ꝓ opione mea ď q̄ ſtati dicā. Sed quidā legiſte ꝯ. ꝑ. l. ſʒ ⁊ he §. nō ſolū. ff. de ꝓcu. vbi ſi ꝑ ꝓcuratorē actoris petit̄ cautio dāni infecti. q̄ tn̄ celeritatē deſiderat. ff. de dam. infec. l. i. ⁊. iiij. §. pe. ff. de fer. l. ij. ⁊ reus velit dn̄m aliq̄ actiōe recōuenire ꝓcurator tenet̄ illū defendere. et hunc intellectū approbat ibi glo. Pe. de bel. ſeq̄tur Jnno. ꝑ. l. i. C. vbi cauſa ſta. vbi hoc no. ⁊ C. de ſen. ⁊ inter. auc̄. ⁊ cōſequēter. Et Cy. idē pꝰ eū ꝑ rōneʒ Jnn. ad. §. nō ſolum rn̄dent ꝙ. §. ē volubilis et dʒ intelligi in ꝓcuratore q̄ recōueniret̄ in cā damni infecti iux̄ ſecūdū vł ſm itellectū ibi poſitū in gl. Predictis obſtare vř decre. ij. de mu. peti. vbi modꝰ p̄ter vel cōtra ius datꝰ in ꝯuētione ſeruat̄ in recōuentiōe. et ſic arguitur ꝙ in cāis q̄ req̄runt plenā cognitionē bn̄ficio recōuentionis poſſit h̄ cāu ꝓcedi ſūmarie ſicut i cōuētione. et ſic ceſſabit rō Jnno. volens tenere ꝙ p̄miſſi dicere poſſet ꝙ aliud ē per reſcriptum id tolli qđ reſpicit fauorē ptiū vt appellare. et tūc ſicut illud nō licet reo i cōuentiōe. ita nec licebit actori in recōuētiōe vt ibi. aliđ ē tolli ſubſtātialia iudicij per reſcriptum et tunc reſtringitur ad caſū ꝯuentiōis expſſū. de re. iur. q̄ a iure. li. vi. cum cōcoz. ⁊ ſit huius rō. qꝛ i p̄mo valeret ipetrātis renūciatio. C. ď tē. ap. l. vlt. ad ſi. i ſcđo n̄. vt dicā. i̇. i vl. gl. Eque tamē dici poſſʒ ꝙ aut ordinarius vel delegatꝰ cognſcit de cā in qua de ſui natura ſummarie proceditur. ⁊ tunc ſit locus predi. opi. Jnno. ⁊ ſequacium. vt qualitas cauſe reconuentionem impediat ſicut ⁊ alꝭ no. de mu. peti. c. i. in ſi. penul. gl. ⁊ de arbi. cum dilectus. in glo. i. Aut delegatus virtute commiſſionis in cauſa in qua alꝭ plena cognitio requirebat̄ ſummarie cognoſcit ⁊ tunc ſubdiſtingue. aut papa proprio motu tollit ſubſtātialia. ⁊ tunc idem quod ſupra. aut ad petitionem impetrantis.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ꝛ tunc ar. ꝑ. dec. ꝛ. l. vl. C. de fruc. ꝛ li. expē. videat̄ eē remiſſa plena cognitio ēt in recōuētiōe. ꝛ ſic ceſſabit obſtaculū Jnn. vt ꝑdixi. ꝓ h facit hec lr̄a ſic generalit̄ loquēs. ſi quid petere voluerit. ꝛc̄. ꝛ ad ſubdiſtinctionē facit de ꝓben. ſi motu proprio. ꝛ. c. ſe. li. vi. ꝛ qđ no. in p̄edi. decre. ij. in fi. vl. glo.

ē i ipo lit; exordio[a] petitio facienda ſiue i ſcript; ſiue verbo[b] act; tn̄ ꝯtinuo[c] vt ſup q̄b⁹ poſitiōes ꝛ articuli formari[d] debeant poſſit hr̄i plenioꝛ certitudo: ꝛ vt fiat diffinitō clarioꝛ[e] i ſerēda. Et qꝛ poſitiōes[f] ad faciliorē expeditionē litiuȝ ꝓpt ꝑtiū ꝯfeſſiōes[g] ꝛ articl'os[h] ad clariorē ꝓbatōȝ vſuſ lōgeuaſ[i] in cāis admiſit. Nos vſum hmōi obſeruari[k] volentes statuimus vt iudex ſi deputatus a nobis niſi aliud de ꝑtiū[l] voluntate ꝓcedat ad dandū ſim̄l vtroſq;[m] terminū dare poſſit. ꝛ ad exhibēdū oīa acta ꝛ munimēta[n] q̄b⁹ ꝑtes[o] vti volunt in cā p⁹ datōeȝ[p] articuloꝝ diē certā q̄ncūq; ſibi videbit̄ valeat aſſignare. eo ſaluo ꝙ vbi remiſſiōȝ[q] fieri ꝯtigeret ꝓ teſtib⁹[r] ꝓducēdis[s] poſſit ēt inſtr̄a ꝓduci aſſignatiōe h⁹i nō ob[t].

a ¶ Exordio. no. contra op. Ber. Vincē. Jnno. ꝛ Guil. et Archi. que hȝ ꝙ vſq; ad ꝯcluſionē poſſit fieri recōuentio. ꝛ ꝓ opi. alia tā Gof. ꝛ Hoſti. ꝛ Jo. mo. que placet ꝙ an̄ li. ꝯte. ſit facienda vel ſtatū p⁹ li. cōte. vt nota. Accur. in auc̄. ꝛ cōſequēter in glo. fi. ꝛ in auc̄. de ex ecu. §. ſancim⁹. in. i. glo. vt plene ſcripſi. de mu. pe. c. ij. ſuper. i. glo. ꝛ ꝯ ipm Jnno. facit qđ poſt eū dixi ſup ꝓxi. glo. Hoc ergo teneas ꝙ lȝ q̄n̄q; reus ꝯuenire poſſit actorē durante iudicio. nō tn̄ illa cōuentio vim recōuentionis habebit. vt. ſ. ſimul tractet̄ ꝛ finiatur vt de oꝛ. cog. c. ij. niſi fiat in litis exordio vt hic.

b ¶ Sine verbo. eligat ḡ petēs qđ vult vl' ſcriptā dare l' v̄bo ꝓferre. vt de ſuo oꝛe ſcribat̄ apud acta vt ſolent fieri poſtea.

c ¶ Cōtinuo. tolle h v̄bū inſerēda qđ ē. ſ. ꝛ iterſerit quare.

d ¶ Formari debeāt cauti aduocati actoꝝ faciūt triplicari libellos. vnum dant notario qui ſcribit acta. alium reo. tertiū ſibi ſeruant ad finem de quo dicitur vt melius ꝛ certius poſitiones ꝛ articulos forment.

e ¶ Clarioꝛ. tū rōne memorie q̄ labilis ē. xxiij. di. ꝑterea. C. q̄ teſta. fa. poſ. hac cōſultiſſima. v̄. at cū hūana. ꝓpter qđ n̄ ſcribere petitionē poſſet ipedire ꝛ occultare v̄itatē. tū qꝛ ex quo petitio in actis deſcripta ē exprimi poterit i ſn̄ia vt moris eſt

f ¶ Poſitiōes. de his ꝛ ipaꝝ formis ſatis no. de ꝯfeſ. c. i. li. vi

g ¶ Cōfeſſiones. ſed ſi ꝑs negat qđ petit̄ q̄d releuat poſitiones facere q̄s etiā negabit. Jo. ſepe ꝯtingit ꝙ vſus poſitionū multū releuat ꝓbātē. vt ſi petā a te cētuȝ q̄ mutuaui ticio cui⁹ es heres interſiſtis negādo. mō ponā ꝙ mutuaui titio cētū ꝙ ꝓmiſit illa reſtituere tali die ꝙ titius inſtituit te heredeȝ ꝙ mortuus ē ꝙ hereditatem adiuiſti vel habuiſti. hec oīa habeo neceſſe ꝓbare. ſȝ forte duas ꝑmas negabis reliquas cōfiteberis. multū ḡ me iuuat poſuiſſe. forte etiā licet reſiſtas dicēs exceptionem pacti ſolutiōis vel ſilem tibi cōpetere oēs ꝑdictas poſitiōes ꝯfiteberis. ꝓ qđ pȝ ꝙ etiā ſuper principali cui reſiſtit aduerſarius ponere q̄n̄q; multū iuuat.

h ¶ Articulos. de his. ſ. de teſti. ꝑ tuas. ꝛ. e. ti. ꝑn̄tium. li. vi. Et in quibuſdā foris dicit̄ intentio vel aſſertio. fa. ſ. de cauſa poſ. cum eccleſia. poſt prin. C. de temp. ap. l. per hanc.

i ¶ Lōgeu⁹. ſ. a tpe. gre. ix. qꝛ pri⁹ depoſitionib⁹ nō habebamus expſſuȝ ſȝ ꝑ ipm habem⁹. ꝺ ele. dudū. ij. de li. ꝯte. c. vno

k ¶ Obſeruari volētes. in oīb⁹ cauſis nedū in his in q̄bus ſine figura ꝓcedit̄. ita puto auctorē itellexiſſe. ꝛ dato ꝙ dicas illum intellexiſſe ſolum de his in quibus ꝓceditur ſine figura fortius ergo ſeruandus eſt in alijs.

l ¶ De ꝑtiū ꝓpter plurale nō puto ꝙ ꝑs altera ſola reſiſtere poſſit. ābab⁹ aūt reſiſtētib⁹ nō vr̄ iudicē h poſſe. ſȝ ꝑ h colligę ꝙ ſi iudex ſine figura ꝓcedit inuitis partib⁹ nō dat ſimul terminū ad ponēdū ꝛ ad articulādū. multo min⁹ et alius.

m ¶ Vtroſq;. ſ. poſitiōes ꝛ articulos. vn̄ et q̄dā i cauſis hec ꝯiungunt dicentes ponit. et ſi negetur ꝓbare intendit. ꝛc̄. nō tamē in alijs cauſis dȝ quis ad hoc cogi. primo enim pōt ponere et demum negata in articulos deducere.

n ¶ Munimēta. ſ. ꝑ que munit̄ cauſa. et idem verbum ꝺ ele. cupientes. in fi. i. rn̄. ꝛ. §. electos. ꝛ de of. oꝛ. q̄uis. li. vi. et. ſ. de in inte. reſti. coꝛam.

o ¶ Partes. pȝ ḡ ꝙ in his cauſis quib⁹ ſine figura ꝓceditur vn⁹ ꝛ idē termin⁹ dat̄ actoꝛi ꝛ reo ad probandum cū in alijs cauſis dicat̄ fatuum eē ꝙ reus ꝓbet deſēſiones ſuas. niſi pri⁹ actoris intētio ſit fūdata. vt no. ſ. ꝺ teſt. Dicebat Guil. i ſpec. de inſtru. edi. §. nunc dicamus. ſepe obtinuiſſe ꝙ poſt li. ꝯte. ꝛ iuramentuȝ iudex poſſit ꝑtibus ſtatuet̄ terminū ꝑemptoriuȝ ad exhibēda oīa quibus i cauſa ſunt vſure. alle. ff. de ede. l. i. §. edēda. ꝛ qđ ibi nō dicit tn̄ ꝙ q̄buſdā videt̄ hoc duruȝ cū id liceat vſq; ad concluſionem. de fi. inſtru. cum dilectus. ꝛ dicunt ꝙ licet iudex id poſſit. nō tamē debet. ff. ꝺ iudi. nō q̄cq̄d. xi. q. i. aliud. ꝛ adde quod ſtatim dicam.

p ¶ Poſt dationē. ſi verbū iſtud ꝯiungit̄ cū verbo aſſignare qđ ſequit̄ eſt ſenſus ꝙ datis articulis ꝛ nō pri⁹ aſſignare poſſit hunc terminū. Si vero cōiungat̄ cū verbo exhibenda erit ſenſus ꝙ poterit dare terminū pone. x. dieꝝ ad ponendum et articulandū. et extunc dare alios. x. vel menſē ad ꝓducēduȝ ꝛc̄. vt ſic ſimul dent̄ duo termini. ſi de teſti. co. c. ij. ꝛ fa. littera q̄ncunq; ſibi videbit̄. prima placet maxime qꝛ poſitionib⁹ datis in termino rn̄dendū eſt. articuli etiā examinandi. Jllō ḡ tps q̄ ſup his inſtat̄ nō currit in termino ꝓductionis. nec ē cōgruum parti ſtatui terminū ad probandum priuſq; ſciat in quibus reſeruetur. et quos articulos ꝓbare teneatur.

q ¶ Remiſſionē. cui⁹ formā habes. ſ. de teſti. ꝑn̄tiū. li. vi.

r ¶ Pro teſtib⁹. ꝓbatoꝛijs. et hoc ē certū. Sed qꝛ littera generaliter loquitur. videt̄ idem in reprobatoꝛijs. de quib⁹ de proba. licet. de teſti. licet. iij. Nam in illis etiaȝ fit remiſſio vt in p̄edi. decre. preſentium.

s ¶ Producēdis. non ſemper in dilatione data ad producenda inſtrumēta licet producere teſtes. vt dixi poſt pe. ꝛ Guil. de teſti. co. ꝑuenit. i.

t ¶ Non ob. vbi ergo nō fit remiſſio pro teſtibus producendis terminus datus et elapſus bene obſtat. ne produci poſſint vlterius inſtrumenta. ꝛ ſic videt̄ ſolui quod queritur an poſt terminū datum ad producēda inſtrumenta audiatur volens illa producere. Odofre. et Guil. in ſpe. de dila. §. videndum. v̄. quid ſi datus. dicunt ꝙ non alle. Guil. ff. de optione lega. l. mancipioꝛum. C. de inge. ma. diffamari. fa. pro eis. C. qui accuſa. non poſſunt. ſi ea que de remiſ. pig. ſi eo tempoꝛe. ſ. de probatio. licet in prin. et quod ibi no. in prima glo. et qꝛ boni iudicis eſt lites dirimere. ſ. de dolo et contu. finem litibus. et. c. fi. Alij contra cum non ſit quis cogendus. edere inſtrumenta niſi cum eis vtitur. ff. de eden. l. i. §. edenda. et videtur expſſum. ſ. de fide inſtru. cū dilect⁹. vbi pȝ hoc licere vſq; ad cōcluſionē. ad idē. C. de iud. l. iudices. et auc̄. iubem⁹ et quod ibi notatur. Jnducitur ad idem. C. de liberali cauſa nec omiſſa. ff. de queſto. vnius. §. finali. Cōfitebitur enim foꝛſan aduerſarius videndo inſtrumenta pro et contra. facit cōſtitutio clementine de exceptio. excommunicationis. Tertij diſtinguūt quod videtur equum. an ius aduerſarij ſit leſum. vt quia perierunt teſtes per quos poterat inſtrumentum reprobaſſe ſi fuiſſet productum in termino quo caſu au-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

diatur. au. ipſius ius eſt illeſum. et eo caſu produci poterũt. h probãt per p̄. all. l. mãcipioꝝ. ff. d̄ op. leg. ad quod facit de do. ꝛ contu. c. i. de p̄eb. i tibi abſenti li. vi. et quod no. ff. de euic. ſi rem. §. q̄libet. et dixi de emp. ꝛ ven. c. fi. ſup. i. glo.
v ¶ Interrogabat. hoc nõ videtur in his ſpãle. xxx. q. fi. iu dicantẽ. de fi. inſtr. cum io. ad fi. ff. de i ter. ac. vbicunq3. fa cit de iura. ca. c. ij. in fi. li. vi. niſi dicas in his ſpeciale q᷑ etia3 poſt cõcluſionem ad petitionem partis i terroget

Interrogabit[v] et ptes ſiue ad earꝫ inſtãtiã ſiue ex offõ vbicũ q3 hoc eq̃tas ſuadebit ¶ Sententiã vero diffinitiuã citatiſ ad id[x] l3 nõ p̄eptorie[y] ptib[9] iſcriptis[3] et put magis ſibi placuerit ſtans[a] vel ſedens pferat. etiam ſi ei videbat cõcluſione[b] nõ facta put ex petitõe ꝛ pbatis ꝛ alijs actitatis in cã fuerit faciẽdũ[c] ¶ Que oĩa etiã in illˀ caſibus in q̄bus per aliam cõ

x ¶ Ad id. non ſufficit g̃ citari niſi exp̄matur id quod ad ſẽtentiam audiendam ff. que ſẽ. ſine ap. re. l. i. §. item cu3 ex edicto. fa. de teſti. cum olim in fi. de do. et cont. cu3 q̄. li. vi. nã ſi h i ſummarijs foꝛtius i alijſ vt ſepius dixi.
y ¶ Non peremptorie. ar. q᷑ ſi in alijs cauſis in quibus ſeruat iudicioꝝ figura ſit neceſſe peremptorium exprimi vbi nõ fit trina citatio ad ſententiam audiendã. quod videtur tenere io. xxiij. q. iij. de illicita h. de of. dele. cõſuluit. inno. de ac. ad petitionem. guil. in ſpe. de cita. §. viſo de tempoꝛe. v. alſ autem. et in. v. quid ſi lata.
3 ¶ In ſcriptis proferat quod eſt. ſ. et huius ꝯrium tenebat egi. in decr. nouit. etiã ſolũ ex vi illius v̄bi de plano. et per h no. duo in quibus conueniunt iſte et alie cauſe. ſ. q᷑ in his ꝛ i alijs neceſſe ſit diffinitiuam in ſcripto pferri. Item q᷑ iudex ſicut in alijs ita in his h3 illã per ſeipſam proferre. ꝛ de vtroq3 ſatis no. de ſen. et re iud. c. fi. li. vi. ibi videas. noluit g̃ ſcripturam que in ſententijs requiritur ad prolatorem iudicis i his cauſis pretermitti. ne per id cõtingeret occultari veritatem propalatam et i iudicio diffinitam. ꝛ per cõſequens victorem ridiculoſe ꝛ fruſtra in tali proceſſus iudicio laboraſſe
a ¶ Stans. in h directũ eſt ius in his cauſis ad alias que req̄rũt figuram iudicioꝝ que ferri debent a iudice ſedẽte de quo vide no. in p̄. decre. fi. de re iud. li. vi. i glo. pen. Et videtur q̄buſdam hoc iduci etiam p ſolum illud verbum de plano vt dixi in prin. huius partis. et hoc tenebat egi. in decr. nouit.
b ¶ Concluſione. iſta lr̃a videtur velle q᷑ in alijs cauſis req̄rentibus figuram iudicioꝝ neceſſaria ſit concluſio. et de concluſione habet. ſ. de procur. auditis. de cã poſ. paſtoralis. et de conſtitutione clementis. e. ti. cã. de pba. q̃m contra. de fi. inſtru. cum dilectus. et. c. cũ ioannes. cõiter in ſecularibˀ foris apud nos non fit concluſio. i eccleſiaſticis fit per partes. Item ipſis vel altera ipſarum inuita. ex quo ſufficientes dilationes date eſſent et elapſe pnunciaret iudex concluſum i cauſa. ꝛ vide in ſpe. de renun. ꝛ conclu. in prin.
c ¶ Faciendum. patet g̃ etia3 in cauſis quibˀ tollit figura iudicij ſcd̃m ius pnũci ri debere vt dixi ſup v̄bo defẽſiones.
d ¶ Nr̃am. ſ. de iudi. ſtipendioſam.
e ¶ Alias. vt in caſu decr. ſi de here. li. vi. et in caſu dec. indẽnitatibˀ. §. ſi v̄o. de ele. e. li. q̃d dic vt dixi in pri. ſup v̄bo. fi
f ¶ Solẽnis. vt libelli oblatõ litiſ cõteſtatõ ꝛ ſilia gura.
g ¶ Nõ ꝯdicentibus. Innuit q᷑ ptibus ꝯdicentibus nõ poſſit iudicioꝝ figura vel ſolennitas vltra id quod hic exprimitur obſeruari. quod ve ꝛ intelligo q̃n ſic pcedere non ẽ in iudicis ptãte. vt q2 papa ſic procedi mandat vt in prin. c. ſecuſ

ſi ſic procedere voluntati iudicis relinquatur vt in cõſtõe d̄i ſpendioſam. ſ. de iudi. vt ibi dixi ſuper v̄. valeat. Secundo no. caſum quo ſufficit tacitus conſenſus nõ reclamantis. cõ coꝛ. de accu. c. ij. li. vi. Interdũ requiritur expreſſus. e. li. de reſcrip. ſtatutu n. §. in nullo. alſ non ꝯdicere ſapit mediu3 inter conſenſum et diſſenſum. quod dic vt no. de re. iur. is q̄ tacet. li. vi.

ſtitutõe3 nr̃am[d] vl alſ[e] pcedi põt ſimpliciť et de plano ac ſi ne ſtrepitu ꝛ figura iudicij voluntˀ obſeruari ¶ Si tñ in premiſſis caſibus ſolennis[f] oꝛdo iudiciarius in toto vel in parte non contradicentibus[g] partibus[h] obſeruetur. non erit pceſſus ppter[i] hoc irritus[k] nec etiã irritand[9][l] ¶ Data auinione. xiij calenđ. decembꝛis. põtificatus noſtri anno ſecundo

h ¶ Partibus. vr̃ p plurale q᷑ ꝯdictio vnius partis tñ non viciet proceſſum ita res de facili reuertitur ad ſui naturã vt dicã in vlt. glo. et facit quod dixi ſup v̄. et q2 in glo. propter alſ dixiſſet vel earꝫ altera. Sed forte h ſubauditũ eſt de mẽte. quod pt3 ſi reſoluat non ꝯdictio i cõſenſum. vt ſi dixiſſet conſentientibuſ partibus. q2 tunc pt3 q᷑ alterius ꝯdictio viciaret. ꝛ eſt ſimilis altercatio quam ſcripſi. ſ. c. compi. de ele. in pleriſq3 S3 pone q᷑ de conſenſu partium iudex ṽuauit ſolẽnia oꝛdis iudiciarij poſtea penitet partes et volunt q᷑ pcedat ſine figura. nũq̄d deinceps illis inuitis poterit ṽuare ſolennia. vr̃ q᷑ ſic per regulam q̄d ſemel. de re. iu. li. vi. cũ ſuis conc. ꝛ. et vnico actu q̄s renunciat et cõſentit. de cõſti. cũ acceſſiſſent. vbi de h. de of. dele. gratũ. de ap. ſollicitudinẽ. et ſufficit ſemel factũ. quia ma. ac. poſ. inſuper. et ppter ſui ꝯrietatẽ iſte vie p̄iudiciales videnť. ꝛ ſic vna electa nõ venit alia. de poſtu. c. vno. de ele. vt quis. li. vi. Item vniformis d3 eſſe finis p̄cipio. de bap. maioꝛes añ medium. de ap. ſecundo req̄ris. His rationibuſ puto q᷑ ſi partes expreſſe cõſenſerunt q᷑ iudex i tota lite vel ſimpliciter ṽuaret oꝛdinem iudiciariũ q᷑ inuito iudice q̄ ſic i inchoauit procedere penitere nõ poterunt. vbi v̄o nõ cõſenſerũt expreſſe ſed nõ cõtradixerũt. puto q᷑ i occurrentibˀ poſtea ꝯdicere poterũt. facit lr̃a precedẽs. ibi. i toto vel in pte. Itẽ ſingulares actus iudicioꝝ ſunt per ſe actˀ perfecti. vnđ ſingulariter intitulať de lib. obla. cũ rubꝛicis ſe. bñ fa. quod ſcripſi poſt vin. ꝛ compo. de reſcri. dilectus. ij. in prin. quod etiã no. guil. in ſpe. de ap. §. reſtat. v. ꝛ no. ſm vin. de cita §. i. v. quid ſi reus.
i ¶ Propter h. poſſet enim ſubeſſe alia cauſa irritationis
k ¶ Irritus. ipſo iure. vt alias de lit. cont. c. vno. et ti. ſe. ac
l ¶ Irritãdus. p ſniã3. vt alias de re iu. cũ cedẽs. i. ꝛ. ij. cã. ꝛ. c. cum bertoldus. in fi. ꝛ cõcoꝛ. huic fini de iuř. ca. c. i. ij. rñ. in fi. li. vi. Et ſcias q᷑ iſte finis ñ cõuertiť. nã ſi in cauſis que req̄runt figurã iudicij pcedereť non ꝯdicẽtibˀ ptibus ſine figura. nõ teneret proceſſus. ꝛ idẽ ſi expreſſe cõſentirẽt. de hoc. de of. dele. de cauſis. in glo. ij. ꝛ. ij. q. i. i p̄mis. in. fi. ꝛ. c. ſe. et in ſpe. de ſen. pla. §. iuxta. v. q̄d ſi de partiũ. quod intellige vt no. de re iud. c. vl. li. vi. in. v. glo. Rõ diuerſitatis pt3 q2 i caſu iſto fit ꝯ ius cõe. ſed in caſu quẽ põit littera reſ redit ad ius cõe et ad ſui naturam quod facile fit. xxxv. di. ab exoꝛdio. ff. de pac. ſi vnus. §. q᷑ ſi nõ vt totum Natura vero naturans cum ad illam redibimus per interceſſionẽ virginis glorioſe nos collocet cum electis. Amen.

¶ Opus clementinarum finit feliciter

LANDES- UND STADT-BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Incipiunt decretales extrauagantes que
emanauerunt poſt ſextum.

De electione ꝛ electi poteſtate.

¶ Bonifacius octauus.

Iniuncte nobis debitum ſeruitutis
expoſcit. vt que ad reformãdos in
clero mores ꝛ act⁹ ꝑut nobis ex al
to ꝑmittiꝛ ſolerꝭ itẽdim⁹. ibi ꝑcip
ue reformatõis accõmode ꝛmediũ appõam⁹
vbi maius ꝛſpicim⁹ ꝑiclm iminere ¶ Sane cũ
ꝑiculoſũ exiſtat. ꝙ aliqͣs in officio dignitate ꝉ
gradu fore ſe aſſerat ꝛ pro tali etiam habeaꝛ niſi
prius ipſe qͦd aſſerit legitimis oñderit docum
tis tã ex ciuilibus ꝙ ex canonicis iſtitutis colli
gitur euidẽter ¶ Aſſerẽti nãqꝫ cum mãdatis
pricipis ſe veniſſe credẽdum nõ ẽ. niſi hec ſcri
ptis probauerit. nec ſilr creditur ſe aſſerenti le
gatum. ¶ Nũꝙ enim apoſtolice ſedis moris
fuit abſqꝫ ſignatis apicib⁹ vndecũqꝫ legatiõꝫ
ſuſcipere. ſed nec dicenti ſe delegatum ſedis
eiuſdem creditur vl' intẽditur. niſi de mãdato
apoſtolico fide doceat oculata. ¶ Similiter
clerici ad alienam dioceſim ſiue ſuoꝝ ordina/
rioꝝ litteris veniẽtes. nec in ſuis recipiuntur
ordinib⁹. nec ad ſuꝑiores aſcẽdunt. ¶ Cleri/
ci quoqꝫ ꝛ monachi q̃ de ſuis ciuitatib⁹ ad al/
mam vrbem proficiſcũtur niſi moniti veniãt
ſuoꝝ lr̃is prelatoꝝ non ſunt clerici vel mona/
chi reputandi. Siqͣs preterea i clerum electũ
ſe dicat: ſi ſacerdotem ſeſe nominet hoc ſcrutã
dum eſt. qꝛ non ſine periculo eſt i talibus cõi/
catio indiſcuſſa. Nõ autem in illis qui ſe epi/
ſco poſt ſuperiores ꝑlatos etiã abbates pri/
ores ſeu alios monaſterioꝝ rectores quocũqꝫ
noie cenſeanꝛ appellant: ſit diſcuſſio celebris
ꝛ diligẽs facienda. luculẽter apparet ſi ſcãda
la ꝛ pericula grauia q̃ ipſoꝝ parere poſſꝫ cõi
catio indiſcuſſa diligẽtius attendantur. hinc
nos euidens euocat ratio. vt cũ ꝑmiſſis alijs
caſibus q̃ minoris exiſtunt ꝑiculi ſit ex conſti/
tutionibus editis iam prouiſum. hũc vltimũ
q̃ ꝑicl'a grauiora minaꝛ nequaqꝫ ſine ꝓuiſiõis
opportune remedio relinquamus. ꝑñti itaqꝫ
perpetuo valitura ꝯſtitutione ſancim⁹. vt epi
et alij ꝑlati ſuꝑiores ꝛ ceteri monaſterioꝝ re/
gimina exercentes quocunqꝫ nomie cẽſeanꝛ
q̃ apud dictam ſedem promouenꝛ: aut ꝯfirma
tionis ꝯſecrationis vel benedictionis munus
recipiũt ad commiſſas eis eccleſias ꝛ mona/
ſteria abſqꝫ dicte ſedis lr̃is huius coꝝ promo
tionem ꝯfirmationem ꝯſecrationem ſeu bene
dictionem cõtinẽtibus accedere vel honoruꝫ
eccleſiaſticoꝝ adminiſtrationem accipe nõ pre/
ſumant. nulliqꝫ eos abſqꝫ dictaruꝫ literarum
oſtẽſiõe recipiãt. aut eis pareãt vel intendãt.
Quod ſi forſan cõtra ꝑſumptũ fuerit. qͦd per
epõs ꝛ ꝑlatos abbates priores et alios mona
ſterioꝝ regimĩa exercẽtes ꝑdictos medio tpe
actũ fuerit irritũ habeaꝛ. Nec qcqꝫ interi ijdẽ
epi vel ꝑlati abbates priores vl' regimĩa exer
cẽtes de eccleſiaꝝ vl' mõaſterioꝝ ꝓuẽtib⁹ ꝑci/
piãt eorũdeꝫ. Capitula vero et cõuẽt⁹ eccl'aꝝ
et monaſterioꝝ ipoꝝ et alij q̃cunqꝫ ipos abſqꝫ
hui⁹ dicte ſedis lr̃is recipiẽtes vl' obediẽtes e
iſdẽ tãdiu ſint a bñficioꝝ ſuoꝝ ꝑceptõe ſuſpẽ/
ſi. donec ſuꝑ hoc eiuſdẽ ſedis grãꝫ meruerint
obtinere. Epi quoqꝫ abbates ꝑores et alij mo
naſterioꝝ regimĩa exercẽtes ꝑdicti ſolito fide/
litatis ꝛ obediẽtie iuramẽto nõ ꝑſtito. Illi etiã
põtifices quos apõ ꝑdictã ſedẽ paliũ ꝯtinget
recipe abſqꝫ lr̃is traditõis ipius palij nequa/
qꝫ ab eadẽ diſcedãt. Diſcedẽtes vero quouſ/
qꝫ huiuſmõi iuramentũ ꝑſtiterint et lr̃as obti/
nuerint. nihil de ipaꝝ eccl'aꝝ et mõaſterioꝝ ꝓ
uentib⁹ ꝑcipiãt. ꝛ q̃cq̃d interim ꝑ eos vt de a/
lijs ꝑdicitur actũ fuerit. virib⁹ nõ ſubſiſtat.

Benedictus vndecimus.

Si religioſ⁹ q̃ abſqꝫ ſui ſuꝑioris licẽtia
electõi de ſe facte ꝯſentire nõ põt illã
poſt electõeꝫ ſibi ꝑñtatam vl' eius ele/
ctores infra tps ꝑ eiuſdẽ ſuꝑioris ꝑñtia vl' ab/
ſentia moderañ. nequaqꝫ obtineat. dat gene/
rale ꝯciliũ lugdñ. electorib⁹ extũc ad electõ/
nẽ aliã ꝓcedendi liberã facultatẽ. Vez qꝛ fre
quẽter dubitatũ ẽ. an etiaꝫ ſit eoipõ iure ſiqͦd
ei ꝯpetebat hui⁹ electõe priuat⁹. ſtatuim⁹ illo
eũ hoc ipo fore priuatum. Idem.

Sancta romana eccleſia q̃ diſponente
dño ſuꝑ oẽs alias ordiarie ptãtis obti
net principatuꝫ a deo. vtpote inꝛ vni
uerſorum xp̄ifideliũ et magiſtra quattuor pa
triarchales ſedes inſtituit. inꝛ quas poſt ipſã
ro. ec. cõſtãtinopolitanã primũ. alexãdrinaꝫ
ſecũduꝫ. anthiochenã tertiũ. et hieroſolymi/
tanã quartũ locũ voluit obtinere. ipaſqꝫ mul/
tis ꝓrogatiuis ꝛ honorib⁹ ac priuilegijs deco
rauit. de quaꝝ ꝓuiſiõib⁹ cũ eas vacare ꝯtin/
git tãto ẽ accurati⁹ cogitandũ et attẽtius ꝓui
dendũ quãto maioris eminent altitudine dig
nitatis. ꝛ ꝑiculoſe erraretꝛ in ꝓuiſiõib⁹ earũdẽ
Suꝑ hec igiꝛ cũ fratrib⁹ nr̃is habita delibera
tione matura inꝛ alia nr̃e ꝯſideratõi occurrit:
ꝙ oẽs ꝓch dolor ꝑdictaꝝ ſediũ patriarchali
uꝫ ciuitates aut ſũt deſtructe aut occupate ab
iſidelib⁹ vl' in ſciſmaticis detinenꝛ: ipaꝝ capl'is
ſeu ꝯuẽtib⁹: et canõicis diſperſꝭ vndiqꝫ ꝑ ciui
tates ipas ꝑ alias regiones ſeu loca a ciuitati
bus ipis remota: ex quo ꝯtingit ſicut expiẽti/
a nuper nos docuit. ꝙ vacante ꝯſtantinopo/
litana eccleſia per mortem bone memorie pe/

LANDES- UND STAATS- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tri patriarche ſoluz per vnum dũtaxat ei⁹ ca/
nonicuz fuit de nouo paſtore electio celebra/
ta. alijs canonicis ſuis agẽtib⁹ in remotis. di
ctus tñ elect⁹ iuri ſiqđ ſibi ex electõe hmõi cõ
petebat in nr̃is manib⁹ ſponte ac libere reſig/
nauit. ideoq; de eorũdez fratꝝ ↄſilio ꝛ aplice
ptãtis plenitudie ſtatuim⁹. vt q̃diu ciuitateſ
ipe ſciſmaticoꝝ aut infideliũ ſubſunt aut ſube
rũt ditioni aut detinebunt p eos. canonici di/
ctaꝝ pr̃iarchaliũ ſediũ cuz eas vel ipaꝝ aliq̃
ſeu aliquas vacare ↄtigerit. ad electõem po/
ſtulatõez ſeu quãuis ꝓuiſionẽ de pficiendo ſi
bi patriarcha vel paſtore nullo mõ procedãt
abſq; aplice ſedis licẽcia ſpeciali.

noti/
ciã deducat. Nos enim a data pſentiũ decer/
nimus irritũ et inane ſi ſecus p pdicta capitu/
la ↄuentus vel canonicos aut quẽuis aliũ vl
alios ſcienter l' ignorãter fuerit attẽtatũ. Nõ
ob. q̃buſcũq; ipaꝝ eccleſiaꝝ vel alicui⁹ eaꝝ ↄ
ſuetudinib⁹ vel ſtatutis iuramẽto cõfirmati/
one dicte ſedis vl' quacũq; alia firmitate val/
latis. ſeu cõſtitutõib⁹ priuilegijs vel indulgẽ
tijs ſedis eiuſdez. p q̃ effect⁹ preſentiũ ipediri
poſſet q̃nolibet vel deferri. ꝛ de quib⁹ quoꝝ/
cunq; totis tenorib⁹ de verbo ad verbũ i no/
ſtris litteris hñda eſſet mentio ſpecialis. Nul
li ergo ꝛ cetera. ¶ Data latani. x. kal. ianua.
põtificat⁹ nr̃i anno. vij.

IOhãnes eps̃ ſeruus ſeruoꝝ dei ad p/
petuã rei memoriã. Suſcepti regimi
nis nos cura ſolicitat. vt q̃ in eccleſijs
nõ abſq; diſpẽdio miniſtroꝝ ꝛ cult⁹ detrimẽ
to diuini ſeruari vidim⁹ in appellatõz ↄgrui
moderamis in melius reformem⁹. Cũ itaq; i
nõnullis eccleſijs obſeruet ꝛ a lõge retro tem
poribus fuerit obſeruatũ. q fructus primi vl'
ſecundi aut alteri⁹ cuiuſcũq; ſequẽtis ãni bñ
ficio ꝝ vacãtiũ in eiſdẽ defũcto. vl' fabrice aut
eccleſijs pſonis bñtibus ãnualia de ↄſuetudi
ne priuilegio vel ſtatuto applicãtur in totum
ita q illi q̃ hui⁹ bñficia canonice obtinẽt. ꝛ ad
quos alias de iure fruct⁹ ipi ſpectare deberẽt
nihil inde pcipiũt. Cũ illud incõueniẽſ ſequi
tur. q ↄmode nequnt ad ipendendũ debituz
ſuitium reſidere in eccleſijs in q̃bus bñficiati
exiſtũt. Nos de illo ſup his remedio ꝓuide/
re volẽtes. p qđ hi ꝛ illi in fructuũ pdictoꝝ p
ceptõe pticipet. ꝛ eccle debitis ſeruitijs non
fraudent. pñti decreto ſtatuim⁹ đ fratꝝ nr̃orũ
ↄſilio. q illi q̃ fructus pdictos ſibi hacten⁹ in/
tegre vendicabãt ex priuilegio ↄſuetudie vl'
ſtatuto nihil ex inde vltra ſummã ꝓ qua vnũ
qđq; bñficiũ ipoꝝ ↄſueuit i decie ſolutõe tax/
ari ptextu hui⁹ priuilegij ↄſuetudis vel ſtatu
ti quouiſmõ pcipiãt. ſed ipm pceptõne
dũtaxat ſint oio ↄtẽti totali reſiduo pdicta ob
tinẽtib⁹ bñficia remãſuro. niſi forſan illi q̃ fru/
ctus eoſdẽ ſoliti fuerint vt pferẽ cũ integritate
pcipe per ſeipm malẽt hre reſiduũ. ꝛ obtinẽti
bus bñficia ſũmã dimittere memorataz. quo
caſu pcipiẽduz qđ maluerint ill' relinqm⁹ op/
tionẽ. ſic q infra. x. dies poſtq; ſciuerint bñfi/
cia ipa vacare. ij. q̃bus ãnualia ipa debentur
ex priuilegio ↄſuetudie vel ſtatuto vl' ipoꝝ ã
nualiũ collectores quã ptẽ hre voluerint. an
ſ. decie taxatõez vl' ipa dimiſſa reſiduuz nulla
ſubaſtatõe pmiſſa eligere teneant. quã electõ
nez ſi infra. x. dies nõ fecerit vt ẽ dictuz extũc
ad eũ cui⁹ ẽ bñficiũ hui⁹ optio vel electio trã/
ſeat ipo iure et hic i eccl'ijs ꝛ ptib⁹ illis in qui/
bus bñficia maiora et alia q̃ ad ſolutõez deci/
me ſunt taxata volum⁹ obſeruari. In ill' vero
eccleſijs ꝛ ptib⁹ in q̃bus deciaꝝ taxatõ non ẽ
facta ſeruet. q fruct⁹ et obuẽtões bñficij tũc
vacãtis qđ i decie ſolutõe mediũ cõſueuit di
uidant. quaꝝ medietatẽ hẽat is cui ãnualiũ
p alteꝝ de pdictis mõis pceptõ ẽ ↄceſſa. reli/
quã vero medietatẽ pcipiat ille cui bñficiũ ẽ
ↄceſſuz ꝓ ſuſtẽtatõe ſua ꝛ alijs eccleſie oneri/
bus ſupportãdis. Qđ ſi alter de pdictis pfata
medietate noluerit eſſe ↄtẽt⁹ altero ↄtẽti nolẽ
te. ps nolẽtis trãſeat ad volentẽ. ꝛ volẽs fru/
ctus obuẽtõis illi⁹ bñficij pcipiet vniuerſoſ
eidẽ bñficio ↄgrue faciẽs deſeruiri. ac ei⁹ ſup
portãs onera ↄſueta. Et ſi q̃ſq; aliq̃d pdictoꝝ
vltra pmiſſa pcepit. niſi illud is ad quoſ id p/
tinet infra mẽſez reſtituerit cũ effectu. eoipo ſi
eps̃ ſupior plat⁹ fuerit a põtificali honore ꝛ i/
greſſu eccle nouerit ſe ſuſpenſuz. Si aũt capi/
tulũ vniuerſitas collegiũ iterdicto ſe nouerit
donec pdicta cũ itegritate reſtituerit ſubiace/
re. Si vero aliqua ſingl'aris pſona eccleſiaſti/
ca l' mũdana id fecerit excõis icurrat ſniaz ip
ſo facto a qua niſi reſtitutõne pmiſſa pterq; in
mortis articlo nullaten⁹ abſoluat. Nõ ob. qui
buſcũq; priuilegijs ſeu indulgẽtijs aut ↄtra/
rijs ↄſuetudib⁹ vel ſtatutis iuramẽto ↄfirma/
tione ſedis aplice aut alia quacũq; firmitate
vallatis. q̃ oia quo ad hoc auc. ap. reuocamuſ
caſſamus et irritamus. ꝛ nulli⁹ deinceps eſſe

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

volumus firmitatis. Nulli ergo oīno hoīm li
ceat hanc paginā noſtre ꝯſtitutiōis reuocatio
nis caſſatiōis irritatiōis ⁊ voluntat infringe
re vel ei auſu temerario ꝯtraire. Si q̄s aūt ⁊c.
Datum Auinione. viij. kał. nouēbꝛ. ponti.
noſtri anno. ij.

Ex debito paſtoralis officij nobis ꝗꝗ
imeritis ſupna diſpoſitione cōmiſſi pi
culis aīarum ⁊ eccleſiarū. ac monaſterioꝝ diſ
pendijs que ob ipſoꝝ vacatiōes diutinas ipꝰ
ſolent freq̄ntius ꝑuenire ꝯgruis remedijs q̄n
tum nobis ex alto ꝯcedit ſalubriter occurrere
intendētes. vt celerius ⁊ vtili9 ꝑuideat eccle
ſijs ac monaſterijs antedict. ⁊ vt rōne q̄ ſup
ipſas eccleſias ac monaſteria ex diua ꝑuiſiōe
obtinere dignoſcit pꝛīcipatū honoꝛ debit9 im
pendatur. p̄deceſſoꝝ quoqꝫ nr̄oꝝ ro. pon. p̄ſer
tim ſe. re. Boniſa. viij. q̄ dignitates ꝑſonatus
eccleſias ⁊ alia ec. bn̄. ⁊ Cle. v. q̄ tā hui9 digni
tates ꝑſonat9 eccleſias bn̄ficia ꝗꝗ cardiales ec
cleſias q̄ſlibꝫ monaſteria pꝛioꝛat9 adminiſtratio
nes ⁊ officia q̄cūqꝫ q̄ apud ſe. ap. vacarēt ꝑui
ſioni aplice ſub cert tpib9 reſeruarūt veſtigijs
inherētes. nos ex cauſ rōnabilib9 q̄ ad id nr̄ꝫ
animū induxerūt de fratꝝ nr̄oꝝ ꝯſilio nōnul
la detrahēdo aliq̄ declarādo ⁊ q̄dā addendo
de nouo. ep̄ales ⁊ coꝝ ſupioꝛes ſedes mona
ſteria ⁊ regl'ares eccl'ias ad q̄ hi q̄ iſti ꝑ tpe ꝑ
ficiēdi ſunt etiā q̄ ꝑ electionē canonicam aſſu
muntur pꝛioꝛat9 officia vel adminiſtratiōes eo
rundē dignitates ꝑſonat9 p̄bendas aliaqꝫ ec.
bn̄. cū cura vel ſine cura quocūqꝫ noīe cēſean
tur q̄ ad p̄dictā ſedē vacāt ad pn̄s ⁊ ex nūc an
tea. donec chꝛiſti dignatio nos dignabit vni
uerſali eccleſie ſpōſe ſue regimē poſſidere va
care ꝯtigerit apud eā. ꝑuiſiōi nr̄e de fratꝝ no
ſtroꝝ ꝯſilio auc̄te ap. reſeruam9. Hui9 aūt ſe
des monaſteria eccleſias ⁊ alia p̄ſata bn̄. ec. ꝑ
moꝛtē vel depoſitionē ac pꝛiuationē coꝝ q̄ ea
obtinent electionē caſſationē poſtulationē re
pulſionē renūciationē quoꝛūlibꝫ ꝑuiſionem
trāſlationē ſiue ꝑ ſuſceptionē mūer ꝯſecratio
nis aut benedictiōis dudū a dicto cle. p̄. n. ꝑ
mot impēſi. vbi de ipꝰ diſpoſuit p̄deceſſoꝛ. et
a nobis ſiue auc̄te nr̄a ꝓmouēdis impēdēdis
apud ſedē ipſam vel etiā vbicūqꝫ aut quouis
alio mō canōice vacare apō ſedē intelligim9
p̄libatā. Ep̄ales inſup vel alias dignitates ec
cleſias monaſteria ⁊ alia p̄dicta fratꝝ nr̄oꝛuꝫ
ſancte ro. ec. cardinaliū apud dictā ſedē ꝑ eo
rū obitū vacare cēſemus. ſiue inibi aut alibi
vbicūqꝫ ipſos migrare ꝯtigerit d̄ hac luce. et
hoc idem in dignitatib9 ⁊ bn̄ficijs q̄buſlibet.
vt de alijs p̄mittit officialiū videlꝫ vicecācel
larij eiuſdē eccl'ie camerarij notarioꝝ audito
ris ꝯtradictoꝛiarū coꝛrector ſcripturarū lr̄a
rū ac penitētiarioꝝ nec n̄ abbꝛeuiatoꝝ cu. ro.
locū ſibi volum9 vēdicare. Rurſus hui9 nr̄e
reſuatiōis edictū ad dignitates ⁊ alia iaꝫ di
cta capellanoꝝ nr̄oꝝ cōmēſaliū ⁊ quoꝛūlibet
alioꝝ rōne officij vł ex cauſa legitīa ī dicta cu
ria moꝛātiū q̄n a nobis ꝑ nr̄is ⁊ eiuſdē ſedis
veſtigijs ꝓſeq̄ndis ꝑ ipſa curia quōcūqꝫ pꝛe
miſſi vel aliq̄s coꝝ trāſmiſſi aut legati vel nū
cij ſiāt. ⁊ eos vbilibet ⁊ quēlibꝫ ipſoꝝ ad p̄ſa
tā curiā reditū durāte legatiōe ſeu ꝓſecutiōe
ipſoꝝ negocioꝝ reb9 eximi ꝯtigerit ab hūanis
duxim9 extēdēdū. ⁊ idē ipſuꝫ etiā eē volum9.
et h9 capellāis cōmēſalib9 etiā ſi vt p̄mittitur
nūc trāſmiſſi fuerit vbicūqꝫ ⁊ ipſos reb9 eximi
ꝯtigerit ab hūanis. Ceterū edictū ipſuꝫ trahi
mus ad ſedes moñ. ad alia ſup̄dicta. q̄ viuēte
adhuc dicto cle. p̄. n. vſqꝫ ad ei9 obituꝫ vbi de
ipſis ꝑ eū fuerit oꝛdiatū. ⁊ deinde vſqꝫ ad da
tā p̄ntiū apud ſedē vacauerit eadē illa q̄ va
care decernim9 apud ipſaꝫ dūmō in eis ius ī
re licꝫ ad rē nō ſit aliq̄b9 acq̄ſitū decernentes
extūc irritū ⁊ inane ſi ſec9 in p̄dict ⁊ ſingul' ſci
enter vel ignoꝛāter ꝑ quēcūqꝫ ſeu quoſcūqꝫ
aplica vel aliq̄ quauis auc̄te attētatū fuerit vł
ꝯtigerit ī poſterū attētari. n̄ ob. pie memoꝛie
Gre. x. ac Boni. viij. ⁊ alioꝝ ro. pō. p̄. n. ꝯſti
tutiōib9 ſup hoc edit. quaten9 edicto ſūt ꝯtra
rie mēoꝛato. Ceterū ipꝰ ꝯſtitutiōib9 ī ſuo ro
boꝛe duratur. inſup ānuas ab eis ⁊ ab coꝝ ſu
pioꝛib9 alijſqꝫ p̄lat inferioꝛib9 nec n̄ q̄b9cūqꝫ
capellanis ꝯuētib9 collegijs vel ſingl'arib9 ꝑ
ſonis factas ⁊ faciēdas ꝑſonalit aliq̄b9 ex eiſ
dem cardialib9 ſeu q̄buſuis alijs ex p̄noiat ꝑ
ſonis. pēſiōes p̄terea ſeu aſſignatiōes ꝗtita
tū quarūlibꝫ ſup cert ꝓuincijs diocesib9 ec
cleſijs moñ. vel alijs eccleſiaſtic loc aut oꝛdi
nib9 etiā a q̄buſuis p̄. n. ro. pō. factas p̄miſſis
ꝑſonis ſiue alicui earū dē vel monaſteria pꝛio
ratus adminiſtratiōes quaſlibꝫ bn̄ficia regula
ria vel alia q̄libꝫ quocūqꝫ noīe cēſeant nō cō
ſueta ab olim cleric ſecl'arib9 aſſignari hmōi
ꝑſonis vel alijs cleric eiuſdē collata ſiue con
ceſſa cōmode vel alio quouis titulo ab eiſdeꝫ
p̄deceſſoꝛib9 ſeu alijs ep̄is vel ſupioꝛib9 p̄lat
capitulis aut conuentibus vel collegijs ſub
edicto pꝛedicto nolumus aliquatenus comp̄
hendi. quominus eis cedentibus vel decedē
tibus ſiue illa quouis alio modo dimittenti
bus monaſteria ipſa pꝛioꝛatus adminiſtratio
nes beneficia ac loca huiuſmodi ad eccleſias
et monaſteria ſiue alia loca religioſa vel alia
eccleſiaſtica eoꝛumqꝫ pꝛelatos ſiue perſonas
quas antea eoꝛum diſpoſitio pertinebat. ſeu
quibus immediate ſubeſſe noſcūtur. libere re
uertantur. niſi eis quid canonicum obſtiterit
vel de ipſis aliter duxerim9 diſponendum.

De officio iudicis oꝛdinarij.

Boniſacius. viij.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Debēt ſupiorib⁹ ſuis reuerētia ſubditi ⁊
dū̄ ſalubꝛiter ab eiſ pro culpis coꝛrecti
onē velut curantiū medicamēta recipi
ūt obedientiā exhibere tenētur. rurſus oꝫ pre
poſitos cū charitate coꝛrigere. decꝫ eos īferꝛ
hūiliꝛ qꝺ docēt ⁊ pr̄na dilectōe ſubiectoſ foue
re ſic debitoꝛ delicat⁹ efficiꝛ. ſic oneroſus cre-
ditoꝛ mīme repiꝛ. ¶ Sane duduꝫ venerabili
fr̄e nr̄o a. epō dulmeñ. eccie. q̄ reglarꝭ ſci bn̄di
cti foꝛe noſciꝛ decedēte. prioꝛ ⁊ caplm ipi⁹ ec-
cleſie excipiētes ꝙ de ꝯſuetudīe erat eccie ſu-
pradicte ⁊ tp̄e cui⁹ ñ erat memoꝛia inconcuſſe
ſuata. ꝙ epi dulmeñ. q̄ fuerīt ꝓ tp̄e ꝑ ſe ſolos
abſq̄ alijs religioſis ſibi adiūctꝭ ꝟ clicis vl̄ lai
cis ſclarib⁹ q̄buſcūq̄ aſſumptis ſibi loco nota
rij monacho ſeu mōachis capl̄i mēoꝛati viſi-
tatōꝫ ſuam hacten⁹ p̄fato impenderūt caplo.
ſupplicarūt eidē epō vt oēs tā clericos q̄ƺ lai-
cos religioſos ⁊ ſeculares añq̄ƺ viſitatōꝫ actu
aliꝛ exerceret. a caplo p̄cipet admoneri. q̄bus
admonitis pati erāt ipm admittere ad viſita-
tionē h⁹i pagēdā. ⁊ qꝛ dict⁹ eps eoſ ſup hoc ñ
audiuit. q̄ƺ q̄ƺ ꝓteſtareꝛ ſe velle omēs clericos
ſuos ⁊ alios p̄ter tres ꝟ q̄ttuoꝛ ⁊ notariū remo
uere. et ſic ſuā viſitationē incipere ⁊ cōplere.
idem prioꝛ ⁊ capitulū ad ſedem apoſtolicam
appellarꝛ. ¶ Propoſitoq̄ƺ huiuſmodi negocio
coꝛā nobis ⁊ auditis ⁊ intellectis q̄ ptes dice-
re voluerūt. nos ꝯſiderātes ꝙ ꝯſuetudo p̄di-
cta ꝯtra cōem vtilitatē facultatem ꝓbatōm q̄
ñ eſt anguſtāda reſtrigit ꝓpter qꝺ etiaꝫ vt ſal
ua. ſ. ſit rex probatio qꝺ publice interē ne ve-
ritaſ occulteꝛ. cautū eſt iure vt curēt magiſtra
tus teſtari. i. teſtiſicari volētibus ſeipſos ⁊ ali
os teſtes ꝟ ſignatoꝛes p̄bere. ⁊ ſtatuit genera-
le ꝯciliū vt a iudicibus adhibeanꝛ ꝑſona pub
lica duo viri idonei q̄ acta ꝯſcribāt. quos qui
dā monachos p̄dictos tñ propter eoꝝ profeſ-
ſionē q̄ illoꝝ neceſſe facit funeſtā et ipſos arcet
a iudicijs ⁊ publicis ſiue ciuilibus actib⁹. nec
patiꝛ prout ꝯſtō nouella declarat. niſi īquiſiti
onis heretice prauitatis cauſa tabelliōis cui⁹
vicē in hac pte duo viri ꝑ ſupradictum ꝯciliū
obtinēt offiñ exercere. tamē qꝛ ſuſpecti ne cō-
tra prioꝛem aut caplm q̄bus ſubſunt q̄ coꝛri-
gēda iueniunꝛ fideliter ⁊ recte ꝯſcriberēt. attē
dentes quoq̄ƺ qꝺ id epiſcopali nō modicū de
trahit dignitati. ſi ab epō q̄ dignitatē propriā
ſuo īgenio augere debꝫ. comites honoꝛis ſui
cā adhibiti abducanꝛ. ſeq̄ƺ ſolū ſuſpectis q̄ñq̄ƺ
foꝛſ. tan quos viſitat ꝯmittere compellanꝛ. di
ctam cōſuetudinem per quam p̄libati prioꝛ ⁊
capitulum videntur nimium delicati tam nō
rationabileꝫ reprobamus. ſed ne ſit epiſcop⁹
oneroſus decernim⁹ nr̄oꝝ p̄deceſſoꝝ veſtigi-
is inherētes. vt cū aliq̄s ad viſitationeꝫ dece
tro faciēdā in eccleſia memoꝛata deſcēderit ī

viſitationis actu duas vl̄ tres honeſtas perſo
nas clericali caractere inſignitas. quarū vna
ad minus ſit religioſa oꝛdinis ſupradicti. et v
num notarium clericū ſecum habeat ⁊ nō plu
res. cōſuetudine aliqua obtenta et cōpoſitōe
qualibet inter partes ipſas ſuper hoc in con-
trarium facta hactenus nō obſtante.

De maioꝛitate et obediētia. Boni. viij.

Unam ſanctam eccleſiam catholicaꝫ ⁊
ipāꝫ ap̄licā vrgēte fide credere cogi-
mur ⁊ tenere: nos qꝛ hanc firmiꝛ credi
m⁹ ſimpl̄r ꝯſitemur. extra quā nec ſal⁹ ē nec
remiſſio peccatorum: ſponſo in canticis ꝓcla-
mante: vna eſt columba mea p̄fecta mea: vna
eſt matris ſue electa genitricis ſue. que vnum
coꝛpus myſticū repreſētat. cui⁹ coꝛpis capud
xp̄s. chriſti vero deus. in qua vnus dn̄s: vna
fides: vnum baptiſma: vna fuit diluuij tēpoꝛe
arca noe vnam eccleſiaꝫ p̄figurans. que in v-
no cubito cōſummata vnum noe videlicꝫ gu
bernatoꝛem habuit ⁊ rectoꝛem. extra quē om
nia ſubſiſtentia ſuper terram legimus fuiſſe d
leta. Hanc autē veneramur et vnicam: dicen
te domino in ꝓpheta. Erue a framea deus a-
nimam meam. et de manu canis vnicam meā
Pro anima enī. i. pro ſeipo capite ſimul oꝛa-
uit. et coꝛpoꝛe qꝺ coꝛpus vnicam. ſ. eccleſiam
nōiauit ꝓpter ſponſi fidei ſacramentoꝛum et
charitatis eccleſie vnitatem. Hec eſt tunica il
la dn̄i inconſutilis que ſciſſa non fuit. ſed foꝛte
ꝓuenit. Igiꝛ eccleſie vnius ⁊ vnice vnum cō
pus vnum caput non duo capita: quaſi mon
ſtrum xp̄s videlicet et chriſti vicarius petrus
petriq̄ƺ ſucceſſoꝛ. dicente dn̄o ipi petro. Pa-
ſce oues meas. meas inquit et generaliter nō
ſingulariter has vel illas. ꝑ quod cōmiſiſſe ſi-
bi itelligitur vniuerſas. Siue ergo greci ſiue
alij ſe dicant petro eiuſq̄ƺ ſucceſſoꝛibus non eſ
ſe commiſſos. fateantur neceſſe ſe de ouib⁹ xp̄i
non eſſe. dicente domino in iohanne. Unuꝫ o
uile ⁊ vnicum eſſe paſtoꝛem in hac eiuſq̄ƺ pote
ſtate duos eſſe gladios. ſpiritualē videlicet et
tempoꝛalem euāgelicis dictis inſtruūtur. nā
dicētibus apoſtolis. ecce gladij duo hic. in ec
cleſia. ſ. cum apoſtoli loquerenꝛ nō reſpondit
dominus nimis eſſe ſed ſatis. Certe qui in po-
teſtate petri tempoꝛalem gladium eſſe negat
male verbum attendit domini ꝓferentis. Cō-
uerte gladium tuum in vaginam. Uterq̄ƺ er-
go in poteſtate eccleſie ſpiritualis. ſ. gladius.
et materialis. ſed is quidem ꝓ eccia ille vero
ab eccleſia exercēdus. Ille ſacerdotꝭ. is mañ
regū ⁊ militū. ſꝫ ad nutū et patiētiā ſacerdotꝭ
opoꝛtet autem gladium eſſe ſub gladio. et tē-
poꝛalē auctoꝛitatē ſpirituali ſubijci poteſtati
Nā cū dicat ap̄ls. ñ ē ptās niſi a deo q̄ autē a
deo oꝛdinata eſſent. niſi gladi⁹ eēt ſub gladio

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

⁊ tanꝙ̃ inferioꝛ reducerent ꝑ aliud in ſuꝑmam
Nam ſm̃ beatum dioniſi. lex diuiitatꝭ ē īfima
ꝑ media ī ſuꝑma reduci. Nõ ergo ſm̃ oꝛdinē
vniuerſi omnia eque ac īmediate. ſꝫ īfima per
media inferioꝛa ꝑ ſuperioꝛa ad oꝛdinē redu-
cunt̃ ſpiritualē āt ⁊ dignitate ⁊ nobilitate ter-
re. nam quēlibꝫ ꝓcellere ptātem. opoꝛtet tāto
clariꝰ nos fateri. ꝙ̃to ſpūalia tēpoꝛalia āncel-
lūt qꝺ etiā ex decimaꝝ datiōe ⁊ bñdictiōe et
ſatiſfactiōe. ex ipſiꝰ ptātis acceptiōe. ex ipſa-
rū rerum gubernatōe claris oculis ītuemur.
Nam veritate teſtāte ſpūalis ptās terrenam
ptātem īſtituere hꝫ ⁊ iudicare ſi bona nõ fue-
rit ſi de eccia ⁊ eccleſiaſtica ptāte verificat̃ va
ticinium hieremie. Ecce ꝯſtitui te hodie ſuper
gētes ⁊ regna ⁊ cetera que ſequūtur. Ergo ſi
deuiat terrēa ptās: iudicabit̃ a ptāte ſpūali.
ſꝫ ſi deuiat ſpūalis. mīoꝛ a ſuo ſuꝑioꝛi. ſi vero
ſuprema. a ſolo deo ñ ab hoīe poterit iudicari
teſtāte aplo. ſpūalis hõ iudicat oīa. ipſe āt
a nemie iudicat̃. Eſt autē hec auctoꝛitas ⁊ ſi
data ſit homi vt exerceat̃ ꝑ hoīem. ñ humana
ſꝫ potiꝰ diuīa ptās oꝛe diuino petro data. ſibi
ꝙ̃ ſuiſꝙ̃ ſucceſſoꝛibus ī ipſo quem ꝯfeſſus fuit
petra firmata. dicēte dño ī petro. quodcūꝙ̃ li
gaueris ⁊ cetera. Quicūꝙ̃ igitur huic pote-
ſtati a deo ſic oꝛdiate reſiſtit: dei oꝛdiatōi reſi-
ſtit. niſi duo manicheꝰ fingat eſſe pꝛīcipia. qꝺ
falſum ⁊ hereticum iudicamꝰ. qꝛ teſtāte moy-
ſeñ in pꝛīcipijs ſed ī pꝛīcipio celum deꝰ crea-
uit ⁊ terram. Poꝛro ſubeſſe ro. pō. oī huma
ne creature declaramꝰ dicimus omnino eē de
neceſſitate ſalutis.

¶ De dolo ⁊ ꝯtumacia.

Bonifacius octauꝰ.

REm nõ nouam aggredimur. neꝙ̃ vi
am inſolitam ambulamꝰ. ſꝫ āñtioꝛis
iuris calcatam veſtigijs pñtꝭ ꝯſtōis ī
dubitato roboꝛemꝰ ſuffragio. ⁊ īconcuſſo mu
nimie ſtabilīmꝰ. Eſt ſiquidem iā ſancitū. ꝙ ꝓ-
poſitū publice citatiōis edictum cum artet q̄
īpetit aut facit etiam ſe celā do ne ad eum poſ-
ſit ꝑuenire citatio. appareatꝙ̃ ꝯtumax qui ſic
agit. qꝺꝙ̃ ī albo ꝑtoꝛis huiuſmodi edicta pro
poſita ſue iuriſditiōi ſubiectos arceāt ⁊ aſtrin
gāt. magis ꝙ̃ ſi voce ꝑconia q̄ īnoteſcit paucꝭ
vel litteris citarentur. Jus eī qꝺ talem modū
citatōis poſuit violēter ꝑſumpſiſſe credendū
ē. vt q̄ ī eodem albo tot ipſius albi publicum
locum frequētātium oculis paterēt legenda
ad citati noticiam deuenirēt. Vñ ad ꝓbēdam
oibꝰ eoꝝ que ſantiūtur plenam lectionē ⁊ no-
tiōem mandatur legem tabulis aut lapidibꝰ
ſculptam ſciſſime eccleſie deſcribi poꝛticibꝰ et
affigi. Premiſſis igit̃ ī debitam ꝯſiderationē
deductꝭ ac ī lāce irrefragabilis ratiōis appēſis. Nos qui vniuerſo diſponēte dño preeſſe

dignoſcimur. volētes ꝑ hāc nouellā ꝯſtitutio
nem aliquid circa predicta ſtatutum expreſſiꝰ
īuenīri: declaramꝰ de fratrū noſtroꝝ ꝯſilio. ⁊
nihilominꝰ hoc edicto ꝑpetuo valituro fir-
mamus ⁊ ſtatuimus: vt citationes auctoꝛita-
te apoſtolica de q̄buſcūꝙ̃ ꝑſōis vndecūqꝫ
⁊ vbicūꝙ̃ ſint cuiuſcūqꝫ ſtatus dignitatꝭ vel
preeminētie eccleſiaſtice vel mūdane: etiam ſi
imꝑiali vel regali fulgeāt dignitate. preſertiꝫ
ſi īpediāt vel faciāt ꝑ ſe vel per alios quoquo
mõ: ne citatiōes ipſe ad eoſ perueniāt ex qua
cūqꝫ cauſa faciende aut citādoꝛum domicilia
ſiue loca tute vel libere adiri nõ poſſint: cum
ꝓut ſcriptum eſt exiſtimare debeamus ān eo
ire liceat vbi ē citatio faciēda ꝑinde adinſtar
edictoꝛum prefatoꝛum ꝓpoſitoꝝ ī albo preto
ris etiam extra ſolennes dies ī quibus romāi
pōtifices ſuos facere ꝯſueuerūt generales ꝓ-
ceſſus publice id vobis ſpāliter ⁊ ex certa ſciē
tia iubentibꝰ facte ī audientia litterarum nr̃a-
rum aut ī aula noſtri palacij poſtmodum affi
gende ianuis maioꝛiſ eccleſie loci ī quo roma
na cōis oīm chꝛiſtiani ppl̃i nationū reſidebit
curia vt cunctꝭ poſſint patere: ⁊ ita defferre ci-
tatis valeāt: ac arceant citatos poſt terminuꝫ
lapſum. qm̃ ꝯſiderata locoꝛum diſtātia volu-
mus citationibus ipſis ꝯpetentem apponi: ſi
cut ſi eos ꝑſonaliter apprehendiſſent. nõ ob.
aliquibus priuilegijs īdulgētijs ⁊ litteris ap
poſtolicis generalibꝰ aut ſpecialibus quibuſ-
cūꝙ̃ perſonis pōtificali imperiali regali ꝉ alia
eccleſiaſtica ſeu mūdana dignitate ꝓditꝭ: alijſ
ꝙ̃ īferioꝛibꝰ eccleſijs monaſterijs locis colle-
gijs ⁊ vniuerſitatibus in quacūꝙ̃ foꝛma ver-
boꝝ ꝯceſſis ꝑ q̄ taliū citatōnuꝫ effectus poſſit
quōlibet impediri etiaꝫ ſi de ipis et eoꝝ totis
tenoꝛibꝰ de verbo ad verbum. aut de ꝓpꝛi-
is nominibus perſonaꝝ monaſterioꝛū eccleſi
arum locorum illorum quibuſ conceduntur ꝉ
eorum oꝛdinibus aut dignitatibus opoꝛteat
in noſtris litteris fieri mentionem.

¶ De prebendis et dignitatibus.

IOhannes epiſcopus ſeruus ſeruoꝝ
dei ad perpetuam rei memoꝛiam Exe-
crabilis quoꝛundam tam religioſoꝛuꝫ
ꝙ̃ ſeculariū ambitio: que ſemper plus ambiēſ
eo magis fit inſatiabilis quo ſibi ampliꝰ īdul-
getur ⁊ īpꝛobitas īpoꝛtuna petentium a no-
bis ⁊ predeceſſoꝛibus noſtris ro. pō. non tam
obtinuiſſe ꝙ̃ extoꝛſiſſe plerūꝙ̃ noſcitur ⁊ vnꝰ
interdum etiam ad vnum beneficium eccleſia
ſticum minus idoneus ī diuerſis eccleſijs ne-
dum vicinis ſed abinuicem longe diſtantibuſ
immo nonnunꝙ̃ in diuerſoꝛum regnoꝛum ꝑ-
tibus ſituatis plures ꝙ̃ duas aut tres vel plu
res etiam dignitates perſonatus officia: ſeu
pꝛioꝛatus aut diuerſa beneficia eccleſiaſtica

curam aiaꝝ hñtia poſſit diſpēſatiue . cum alˀs
nō liceret de iure cōi recipe ac ſiˀl licite retine/
re. Vñ inter cetera īconueniētia ſubſcripta ſe/
quūtur. ꝙ iterdū videlꝫ vnˀ q̄ vnicum ↄ̄puis
modicū vix officiū iplerˀ ſufficerꝫ plurimoꝝ ſi
bi vēdicat ſtipēdia. q̄ multꝭ litteratꝭ viris vite
puritate ac teſtimonio bōe fame pollētibˀ qui
mēdicāt poſſint abunde ſufficere equa diſtri/
butiōe collata. bñtibˀ ipa paratˀ vagādi ma/
teria diuinˀ cultˀ minuitˀ. hoſpitalitas in ipſis
bñficijs debita nō ſeruatˀ. ⁊ duꝫ nō ſunt ſui in
vnaquaqꝫ regiōe rectores eccleſiaꝝ detrahitˀ
ↄmodis et honori. q̄ carētes defenſionū auxi
lio ī iuribˀ ſuis ⁊ libertatibus mltiplr collabū
tur. ruīs patēt edificia nobilia. q̄ magnificēti/
a extruxerat deceſſoꝝ ⁊ qđ amarius ē dolēdū
aiaꝝ cura negligitˀ ac vicioꝝ ſentibˀ fometum
piculoſe p̄betur. Nos itaqꝫ tot malis tantiſqꝫ
diſcriminibus occurrere cupiētes oēs ⁊ ſinglaſ
diſpēſatiōes ſup receptiōe ⁊ retentione pluri
um dignitatū pſonatuū adminiſtrationum offi
cioꝝ prioratuū aut bñficioꝝ qbˀ cura aiaꝝ ſit
annexa ſubquacūqꝫ forma ł expſſione verboꝝ
a nobis vel dictis p̄. n. cuicūqꝫ pſone ↄceſſas.
Cardialibus tñ ſancte ro. ec. q̄ circa nos vni/
uerſali eccleſie ſeruiēdo ſingularū eccliaꝝ cō/
moditatibˀ ſe ipēdunt. ac regū filijs q̄ ꝓpter
ſublimitatē eoꝝ ⁊ generꝭ claritatē ſūt potiori
p̄rogatiua ⁊ gra extollēdi dūtaxat exceptꝭ de
liberatiōe ſup hoc cū fratribˀ nr̄is hita diligē
ti de ipoꝝ ↄſilio ⁊ ex certa noſtra ſcia ī forma
ſubſcripta duximˀ taliter moderādas ꝙ p mo
derationem noſtram effrenatam circa eaſdeꝫ
perſonas talium beneficiorum multitudinem
refrenemˀ. ipſiqꝫ ipetrātes fructu diſpēſatio/
nū hˀi taliter n̄ fruſtrentˀ. Statuimˀ itaqꝫ ⁊ de
fratrū ipſorū ↄſilio ordinamus. ꝙ obtinētes
nūc ex diſpenſatiōe legitia pluralitate hˀi di/
gnitatū pſonatuū officiorū aut prioratuū ſeu
bñficiorū q̄ alˀs abſqꝫ diſpēſatōe obtinere neq̄
bāt. vnū tm̄ ex dignitatibˀ pſonatibˀ priorati
bˀ officijs eccleſijs ł bñficijs hˀi q̄bus iminet
aiaꝝ cura cū dignitate pſonatu ł officio prio/
ratu eccia vel bñficio ſine cura q̄ haberi malu
erit p̄textu diſpēſatiōis ſufficientꝭ circa id eiſ/
dē idulte poſſint licite retinere. q̄ tñ teneātˀ eli/
gere īfra mēſem numerādū a tpe noticie ↄſtō/
nis iſtiˀ. ceterꝭ bñficijs cū cura vel ſine cura q̄
ipſiˀ diſpēſatiōis p̄textu tenebāt. ⁊ q̄ alias nō
poterāt de iure abſqꝫ diſpēſatiōe licite retine
re q̄ nos exnūc vacare decernimˀ. corā ordia
rijs ſub teſtimonio publico īfra idem tps ver/
baliter ⁊ realiter cū effectu dimiſiſ abſqꝫ eo ꝙ
ad illa nūqꝫ ſine noua collatiōe ab eo qui face
re poterit faciēda redire aut eorū adminiſtratō
ni ſe imiſcere pſumāt. alioqn tā his qꝫ alijs oī

bus bñficijs q̄ virtute hˀi noſtre moderatōis
retiere poterāt vt p̄ſertˀ ſint ipſo iure priuati ⁊
ↄtīus iabiles ad ſilia bñficia obtinēda. Per
hoc aūt his q̄ dignitates p̄ſonatus vel officia
aut alia bñficia curā aiarū hñtia ex diſpeſatio
ne q̄ ius tribuat iuxta noſtrā moderatōꝫ p̄ſcri
ptā obtinēt ⁊ alia ſilia bñficia q̄ nr̄orū ł eorun
dē p̄deceſſorū aucte lr̄aꝝ ū expectāt cū q̄bus ē
ut illa cū vocauerit recipe ⁊ vna cū obtētꝭ lici
te retiere valeāt diſpēſatū. nolumˀ derogari.
q̄n ea dū vacabunt infra dicti tpis ſpaciū poſ
ſit eligere ⁊ dimiſſis alijs recipe ī forma p̄ſcri/
pta ac licite retiere penas ſiles incurſuri q̄ hˀi
noſtre p̄ſumpſerit ↄtraire ſanctiōi. Porro qꝛ
quorūdā oculos ſic auare cupiditatꝭ viciū ex
cecauit. ꝙ plura talia bñficia ſimul abſqꝫ di/
ſpēſatiōe canōica retiere p̄ſumāt. Nos de illˀ
pñti decreto ſtatuimˀ. vt oia ⁊ ſingula bñficia
ſic detēta. illo tñ retento ꝙ vltio recepit dum/
mō ī eo ex collatōe cāonica ↄpetat ius eiſdeꝫ
īfra tps vt p̄mittitˀ limitatū verbo ł facto. ac ſi/
ne fraude corā ordiari is ſub teſtionio ſitˀ pu
blica dimittere teneantˀ. ꝙ ſi nō fecerit etiā il/
lo ſint ipſo iure priuati ī quo ius eis alˀs ↄpe/
tebat. ⁊ inabiles pēitus ad q̄cunqꝫ eccīaſtica
bñficia obtinēda cēſeantˀ. Qui vero deincepſ
receprint dignitatē ł pſonatum ſeu offiñ aut ali
ud bñficiū curā aiaꝝ hñs ānexam ſi ātea ſimi/
le bñficiū obtinebāt. illud quo ipſo iure poſt/
qꝫ ſcđi poſſeſſionē habuerit vel p eos oī dolo
⁊ fraude ceſſantibˀ quominˀ habeāt ſteterint
priuati noſcātur abſqꝫ more diſpēdio in ordi/
nariorū manibˀ dimittere debeāt pari modo
alioqn extūc ſint ipſo iurˀ ſcđo priuati. ⁊ nedū
ad ſacros ſuſcipiēdos ordīes q̄n ēt ad haben
dū qđcūqꝫ aliud bñficiū eccleſiaſticū inabileſ
reputētur. Que oia ⁊ ſingula bñficia vacatu/
ra vt p̄mittitur vel dimiſſa noſtre ⁊ ſedis apo
ſtolice diſpēſatiōi de fratrum noſtrorum con/
ſilio reſeruamus. ¶ Inhibētes nequis preter
romanū pontificeꝫ quacūqꝫ ſit ſup hoc aucto
ritate munitus vel hmōi beneficij diſponere.
vel circa illa p viā permutatōis vel alˀs inno
uare quoquo mō p̄ſumat. Nos eni ſi ſecˀ actū
ſe attentatum fuerit. irritū decernimus ⁊ iane
Ceterum ordinarios intelligimus ī caſibˀ ſu/
pradictis epiſcopos in quorū ciuitatibˀ ⁊ dio
ceſibus conſiſtunt beneficia ſeu aliquod eorū
q̄ dñt ſm premiſſa dimitti. aut ipſi qui ea dñt
dimittere commorantˀ. vel eccleſijs cathedra/
libus vacañ. capitula earundē ⁊ ijdem de be
neficijs tam dimiſſis qꝫ vt premittitur predi/
tis. nos vel apoſtolicam ſedem certificare ſtu
deāt qꝫ primū comode poterūt indilate. vt de
illis ſalubriter diſponere valeamus. Quātū
autem ad modificationem attinet añſatā. illa

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

duntaxat ⁊ n̄ alia bn̄ficia eccl̄iaſtica quocūq̄
noīe nūcupēt curā aīaꝝ hr̄e cenſemꝰ q̄ parro-
chias hn̄t ī q̄bꝰ ē aīaꝝ cura n̄ per vicarios ꝑ/
petuos ſ ꝑ rectores ⁊ miſtros bn̄ficioꝝ ipoꝝ
ꝉ illoꝝ tꝑales vicarios exercenda. necnō ēt il
la quoꝝ miſtris rōe bn̄ficioꝝ hꝰ ꝯpetit viſi-
tare īq̄rere ꝓcuratōꝫ recipe ſuſpēdere. excōi/
care. ſeu ab excōis ⁊ ſuſpēſiōis ſententijs ab/
ſoluere de ꝯſuetudīe ꝉ de iur. iuribꝰ alijſ d̄ aīa
rū cura loquētibꝰ ī ſuo robore quo ad cetera
ꝑmāſuriſ. Nulli ergo oīo hoīm liceat hāc pagi-
nā nr̄oꝝ moderatōiſ ſtatutoꝝ ꝯſtōm reſerua
tōis īhibitōis ⁊ volūtatiſ īfrigere vl̄ ei auſu te
merario ꝯtraire. ſiq̄s āt hoc attētare p̄ſumpſe
rit īdignatōꝫ oīpotētiſ dei ⁊ beatorum petri ⁊
pauli aplōꝝ eiꝰ ſe nouerit īcurſurū. Data aui
niōe. xiij. calē. decē. pōtificatꝰ nr̄i āno ſcdo.

De ſepulturiſ Boni. viij.

Deteſtāde feriatis abuſum quē ī quo
daꝫ mō horribili nōnulli fideles in/
prouide ꝓſequūt: nos pie ītētiōis ducti ꝓpo
ſito ne abuſus p̄dicti ſeuitia vlteriꝰ corꝑa hu/
mana dilaceret. mētesq̄ fideliū horrore ꝯmo
ueat ⁊ ꝯturbꝫ auditū: digne decreuimꝰ abolē
dū. Prefati nāq̄ fideles hꝰ ſue īprobāde vti
q̄ ꝯſuetudīs vicio ītēdētes. ſi q̄s ex eis gene
re nobil' vl̄ dignitatiſ titulo īſignitꝰ p̄ſertim ex/
tra ſuaꝝ ꝑtiū limites debitū nature ꝑſoluat ī
ſuis ꝉ alijs remotiſ ꝑtibꝰ ſepultura electa defū-
cti corpꝰ ex quadā īpie pietatiſ affectu trucu/
lēter exterāt. ac illō mēbratī ꝉ ī fruſtra īmanit
ꝯcidētes ea ſubſequēter aq̄s imerſa exponūt
ignibꝰ decoq̄nda. ⁊ tādē ab oſſibꝰ tegīnto car
nis excuſſo eadē ad ꝑtes p̄dictas mittūt ſeu d̄
ferunt tumulāda qđ nō ſolū diuie maieſtatis
ꝯſpectui abhoīabile plurimū reddit̄ ſꝫ etiam
hūane ꝯſideratōis obtuitibꝰ occurrit vehem
tꝰ abhorrēdū. Volētes igit̄ ꝓut officij nr̄i de
bitū exigit illō ī hac ꝑte remediū adhibere. ꝑ
qđ tāte abomiatōis tāteq̄ īnanitatiſ ⁊ īpieta-
tiſ abuſus penitꝰ deleat̄ nec extēdatur ad alioſ
aplīca auc̄te ſtatuimꝰ ⁊ ēt ordinamꝰ. vt cū q̄s
⁊ cuiuſcūq̄ ſtatꝰ aut generiſ ſeu dignitatis ex-
titerit ī ciuitatibus terris ſeu lociſ in q̄bus ca-
tholice fidei cultꝰ viget diē de cetero claudēt
extremū circa corꝑa defunctoꝝ hꝰ ī abuſus vl̄
ſiſis nullatenꝰ obſeruet̄. nec fideliū manꝰ tāta
īmanitate fedēt̄. ſed vt defūctoꝝ corꝑa ſic īpie
ac crudeliter n̄ tractētur. deferātur ad loca ī q̄
bꝰ viuētes elegerint ſepeliri. aut in ciuitate ca
ſtro ꝉ loco vbi deceſſerit vel loco vicino eccl̄ia-
ſtice ſepulture tradāt̄. ita ꝙ demū incineratis
corporibꝰ aut alias vbi ſepulturā elegerit de
portēt̄ ⁊ ſepeliātur ī eis. alioq̄n p̄dicti defūcti
executor vel executores aut familiares eiꝰ ſeu
q̄uis alij cuiuſcunq̄ ordis ꝯditōis ſtatus aut
gradꝰ fuerit ēt ſi pōtificali dignitate p̄fulgeāt

q̄ ꝯtra huiꝰ nr̄i ſtatuti ⁊ ordiatōis tenorē pre-
ſumpſerit defūctoꝝ corpora ſic īhūanit̄ ⁊ cru-
delit̄ ꝑtractare ꝉ facere ꝑtractari excōis ſniaꝫ
quā exnūc ī ipſos ꝓferimus ipſofacto ſe noue
rit īcurſuros. a qua n̄ niſi ꝑ apoſtolicā ſedē p̄t
q̄ ī mortiſ articulo poſſint abſolutōis bn̄ficiuꝫ
obtinere. Et nihilominꝰ ille cuiꝰ corpus ſic in
hūane tractatū fuerit eccl̄iaſtica careat ſepul-
tura.

¶ De decimis ⁊ p̄mitijs

Bonifaciꝰ octauꝰ collectori decie
Declaratōes quas ī negotio per nos
nuꝑ īpoſite ꝓ ꝓſecutiōe guerre ac
negocij regni ſicilie ꝯtra hoſtes eccleſiis ⁊ ꝑ-
ſonis eccl̄iaſticiſ ꝑ totā italiā ⁊ cetera ꝯſtitutis
volumꝰ obſeruari cuiꝰ q̄dē decie ī illis ꝑtibuſ
te ſuꝑintēdentē ſeu collectorē duximꝰ deputā
dū tales ſunt. De redditibꝰ ⁊ prouētibus leꝓ
ſiaꝝ domoꝝ ⁊ hoſpitaliū pauꝑum ꝯuertūtur
pauꝑū q̄ ī vſꝰ leꝓſoꝝ īfirmoꝝ ⁊ pauꝑū ꝯuer-
tūt̄ decia n̄ ſoluet̄. Hōſiales āt aliiq̄ regl̄a-
res ꝑſone quaꝝ redditꝰ ⁊ ꝓuētus eccleſiaſtici
adeo ſunt tenues ⁊ exiles ꝙ de illis ſuſtentari
n̄ pn̄t. ſꝫ ꝓ hn̄do vite ſue ſuſtētatōꝫ neceſſe ha
bēt publice mēdicare ⁊ elemoſynas publice
petet̄. dictā decimā non ꝑſoluēt. Seculares
quoq̄ cl̄ici quoꝝ eccl̄iaſtici redditibꝰ ⁊ ꝓuen-
tꝰ ānui ſummā vij. florenoꝝ auri non excedūt
eādem decimā n̄ p̄ſtabūt. Si vero vna ꝑſona
plura habeat bn̄ficia quoꝝ nullum ꝑ ſe acce/
ptū dictā ſummā vij. florenoꝝ auri ānuatim
attigat. ſimꝉ tn̄ collecta ī minimis ꝓuētibꝰ ſū-
mā mēoratā excedāt. quotquot vl̄ quātūcun
q̄ modica fuerit. de oībus ⁊ ſingulis decima
ꝑſoluetur. Sed nō ſoluetur de pictātijs mōa-
choꝝ. ſimiliter de his q̄ a chriſtifidelibus re/
linquūt̄ eccleſijs. vt ex eis ꝑpetui emant̄ red-
ditus. Itē de exēnijs p̄latiſ ⁊ alijs ꝑſonis ec-
cleſiaſticis liberaliter factis decima nō ſoluet̄
Soluētiū decimā electiōi ſeu arbitrio cōmit
tit̄. vtꝝ ipaꝫ veli ſoluet̄ ꝑ totū tꝑs qđ durabit
d̄cia ꝓ rata ꝓuētuū quos ſingulis ānis dicti
tēporis ipſos ꝑcipere ꝯtigerit an ꝑ ipſum tꝑs
ꝓ rata cōis eſtimatōis ꝓuentuum eorūdem.
Sꝫ vna via electa n̄ licebit alicui variare ad
aliā recurrēdo. Et fiat ⁊ redigat̄ ꝑ collectores
ī ſcriptiſ electio hꝰ ī expreſſe ī p̄ria ſolutiōe deci
me ſupradicte. alioq̄n iuxta eſtimatōꝫ cōeꝫ ꝑ
totū tꝑs ſoluere tenebūt̄. Declaramꝰ āt ꝙ hi
q̄ elegerit ſoluere decimā ꝓ rata q̄ ꝑceperint
annuatī vēdat ꝓuētꝰ bn̄ficioꝝ ſuoꝝ q̄ ꝑſonali
ter reſidētiā n̄ requirūt ⁊ ſoluēt decimā ꝓ ſo/
lo p̄cio qđ recipent de eiſdē. dū tn̄ ꝯtra hoc ī
fraudē decie nihil oīo agat̄. Sꝫ eccl̄iaſtica ꝑſo
na q̄ ī eccl̄ia ſua ꝉ bn̄ficio qđ reſidētiam ꝑſona-
lē req̄rit n̄ reſidet. ſꝫ facit ī eod̄ ꝑ firmariū vel
vicariū deſeruiri deputādo ipi vicario vl̄ fir-
mario certā ſuoꝝ ꝓuētuum portōꝫ n̄ deducet

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

portõȝ vicariatus ſeu firmarij. ſed de vniuer-
ſis ipſi⁹ vel bñficij ꝓuẽtibus decimã exhibe-
bit. Declaram⁹ ãt ꝙ de ſiluis ł nẽoꝛibus que
ñ ꝯſueuerũt vẽdi nihil ſoluet. niſi forte aliq̃d
de illꝰ vẽditum fuerit durante decia. ꝛ tũc eſti/
mabit q̃tum valere dñt annui reddit⁹ ꝑs vẽ/
dita ƀm aſſiſiã q̃ ꝯſueuit fieri de nẽoꝛibus i ꝑti
bus illꝰ in q̃bus nem⁹ ſi tñ fuerit ꝛ de ſola eſtĩa
tõe decia ꝑſoluet. ꝛ niſi de eo qđ ꝑcipet de di-
ctꝭ ſiluis ſeu nemoꝛib⁹ q̃ vẽdi ñ ꝯſueuerũt niſi
forte vẽdãtur durante decia ex vẽditõne pa/
ſcuagij ſeu herbagij aut alteri⁹ ꝯſiĩs ꝓuẽtus
eorũdẽ nemoꝝ ꝛ ſiluaꝝ. ꝛ ſi ñ vẽdãtur h⁹ pa/
ſcuagia ꝛ ſilĩa ñ ſoluet decia de his. ita tñ ꝙ in
fraudẽ decie nihil ꝯtra hoc attẽtet. idẽq; ƀ pa
ſcuiſ herbagijſ ꝛ ꝯſilib⁹ obuẽtõib⁹ ſiluaꝝ vo
lumus obſeruari. De ſtagnis ꝛ piſcarijs deci
ma ſic ſoluet videlȝ. ꝙ fiat relatio de nũero ã-
norum q̃bus añ vẽditiõȝ vltĩa vẽdita nõ fue
rũt ad q̃titatẽ ꝑcij ex ipſa vẽditõe vltĩa rece-
pti. vt ꝑcio diuiſo i partes ƀm annoꝝ ẽminuȝ
durãte decia ſoluetur decia ipſa de tot parti-
bus ꝑcij ex ipſa vẽditõe recepti quot fuerunt
ãni ꝑdicti. vt ſi forte ſũt q̃nq; ãni elapſi ex quo
fuerat ſtagnũ vẽditum ꝛ tũc vẽdatur ꝓ. c. flo
re. fiãt de ꝑcio. v. ꝑtes. vt ꝓ tribus ãnis q̃buſ
durabit decia ſoluetur ipſa decia de trib⁹ ꝑti/
b⁹ ꝑcij tñ. vicȝ de lx. floꝛẽis. ꝛ multiplicabũt
ꝛ miñuẽtur ꝑtes ꝑcij ꝓut plures ꝛ pauciores
fuerit dicti ãni. De piſcarijs aũt fluminũ ꝛ la-
cuũ ꝛ venatõib⁹. ſi vẽdãtur ꝛ ſiluiſ ceduis iđ
qđ de ſtagnis fiet. De piſcibus ſtagnoꝝ ł bel-
uis garrenaꝝ. quos ꝓ vſu vel eſu ſuo cõſumi
vł ſñ fraude dõari ꝯtigerit: decia ñ ſouet. Et
qꝛ ñnulli obtinẽt a mõaſterijs ꝛ eccleſijs prio
rat⁹ grãgias domos redditus pẽſiões ꝛ cen-
ſus i ſoluẽda de his decia credim⁹ diſtiguẽđ
vicȝ an talia i bñficium habeãtur. an ex ꝯtra/
ctu an ex mera gratia. ſiue hoc ſit ꝯceſſum per
ſe. ap. ſiue ꝑ ipſoꝝ mõaſterioꝝ ł ecciaꝝ ꝑſõas
de illoꝝ ꝓuentib⁹ ſoluetur decia. Cũ ãt obti/
nẽtur talia ex ꝯtractu. puta ad pẽſionẽ ł firmã
annuã i qua ñ eſt facta gr̃a obtinẽti. ſed i hoc
vterq; ꝯtrahẽtium ſtuduit ꝯditiõȝ ſuã facere
meliorẽ. ꝑceptores pẽſiõis vł firme de ipa pẽ
ſiõe vel firma decimã exhibebũt. Si aũt q̃s
añ vł poſt ꝯceſſionẽ h⁹ decime ad vitã propri
aȝ emit ꝓuentus prioꝛat⁹ ł alioꝝ ꝑdictoꝝ pro
aliqua pecũia. ita ꝙ i hoc ei ſciẽter gr̃a nõ eſt
facta. ꝯſiderabitur q̃tum eſtimatõe cõi vale-
ãt ãnui prouẽtus prioꝛat⁹ grãgie domos ter-
raꝝ ſeu reddituũ h⁹i. ꝛ ƀm hoc ab illis quoꝝ
ẽ horum ꝓprietaſ q̃ inde ꝑcium pro futuro tẽ
poꝛe receꝑint ꝑ tres annos decima exhibet.
Si ãt in his gr̃a facta ſit obtinẽtibus. qꝛ ſcien
ter pro minoꝛi ꝑcio q̃ valeãt ſũt talia vẽdita ł

locata. ipſi obtinẽtes ꝛ nõ mõaſteriũ vł eccle-
ſia de illo i quo gr̃a facta ẽ ipſis. ꝛ de reliquo
illi quoꝝ ẽ ꝓprietas decimã exhibebunt. Si
ãt ꝑſonis aliquib⁹ ꝓ iuſta mercede ſeu remũe
ratõe laboꝛis vł obſequij ꝑſtiti vł ꝑſtãdi talia
ſunt ꝯceſſa. hi quoꝝ illoꝝ ꝓprietas i decimati
one prouẽtuũ ſuoꝝ. ẽt hoꝝ ꝓuent⁹ merito nu
merabũt. ꝛ de illiſ ſicut de alijs quos ꝓ certis
ſuis vtilitatib⁹ expẽdunt decimã exhibebunt
ꝙ ſi hoc ꝑ illos q̃ ea obtinẽt nec in aliud ſunt
trãſlata. qꝛ res trãſit cum onere ſuo. ẽt circa il
los q̃ ꝑdixim⁹ ſeruabũt. Nec deducẽtur expẽ
ſe q̃ ꝓ mõachis q̃ i talib⁹ prioꝛatibus grãgijs
ſeu domib⁹ i bñficiũ ſeu ex mera gr̃a cõceſſis
ex pacto teneri dñt fieri dignoſcũtur. Expenſe
ãt illoꝝ mõachoꝝ vel ꝑſonarum q̃ teneri dñt
ex pacto prioꝛatibus grãgiis ſeu domib⁹ ad
iuſtam firmã ſeu pẽſionem ꝯceſſis. ſiue deter/
miate fuerint ſiue ñ. eſtĩabũtur eſtimatiõe cõi
et talem eſtimatõȝ monaſteria vł eccia cui⁹ il-
loꝝ ẽ ꝓprietas cũ ſuis ꝓuentibuſ decimabit.
Prelati ƀ procuratõibus quas i victualib⁹
ꝑcipiunt decimã ñ ꝑſoluent. Sed q̃ eis ꝑſtãt
h⁹i victualia i decimatõe ſuoꝝ ꝓuẽtuũ ꝛ red
dituũ numerabũt ꝛ ſoluent decimã de eiſdeȝ
De illis ãt ꝓcuratõibus quas ꝑlati i pecunia
nũerata rite ꝑcipiũt ab antiquo ꝛ quas ꝑcip
ent ẽt ſi non viſitarent. decimã ꝑſtare tenent.
Prelatus aũt qui procurationem quam ſine
viſitatõe potuit de iure ꝑcipere i pecunia nũe
rata remittit. quia remittit quod ſibi debetur
ꝛ de quo ſoluiſſet decimam ſi recepiſſȝ illđ te-
netur ex tali procuratiõe decimam exhibere.
Si vero procurationem quam tãtum i victu-
alibus licet ꝑcipi fortaſſe remittit perſona ec-
cleſiaſtica cui remiſſio facta eſt huiuſmõi vic-
tualia cũ alijs prouentibus ſuis cum ſoluet ƀ
cimam eſtimabit. cum etiam ſi nõ eſſet remiſ-
ſa hoc facere teneretur. In ſoluendo decimã
ſupradictã ſole expenſe neceſſarie que fiunt in
re ex qua fructus percipiuntur arando colen
do ꝛ colligendo fructus ſine quibus non poſ/
ſunt inde fructus percipi deducentur. Expen
ſe autem que fiunt i caſtroꝛum cuſtodibus cũ
ſint extra rem. vel etiam in edificiis conſtruen
dis nullatenus deducẽtur. Sic nec ille q̃ i vil
lis tuẽdis fierent in guerris ſeu etiam caualca
tis. De his quoq; que conſiſtunt in iuriſdicti-
one mero imperio regalibus atq; ſimilib⁹ ſol
uetur decima deductis ſalariis moderatis q̃
ante conceſſionem decime conſueuerunt ſolui
iudicibus et officialibus ſimilibuſq; perſonis
ſine quibus iuriſdictio et cetera ſimilia neque
unt expediri. ita tamen ꝙ in fraudem decime
nihil cõtra hoc penit⁹ attentetur. Sȝ expenſe

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

officialiū iudicū et ꝯſimiliū pſonaꝝ facte ī ve-
ſtibus ſiue victualib⁹ mīme ꝺ̄ducentur. ſicut
nec alie expēſe ſiles facte circa familiā p̄latoꝝ
Rōe aūt eris alieni quo pſona ſoluēs deciaꝫ
obligata ꝯſiſtit nihil decia minueꝛ. etiā ſi cer/
te res ecclaſtice propꝛ hoc a quoquaꝫ fuerint
obligate. Itē de furnis et ꝺ̄ molēdinis decia
pſtabiꝛ. Solueꝛ aūt ꝺ̄ oblatōib⁹ ſiue fiāt pro
bn̄dictōe nubētiū ſiue pro exequijs mortuoꝝ
Necnō de prouētib⁹ ſigilloꝝ p̄latoꝝ. et de e/
mēdis q̄ ab excōicatꝭ recipiuntur. De legatꝭ
quoq₃ ſibi et alijs pſonis eccíaſticis nō pſona
rū ſꝫ eccíaꝝ vel officioꝝ rōe relictꝭ. decia pſol
ueꝛ. Pro decia ſupradicta nō exhibeꝛ pecu/
nia. niſi illa cōiter curreret de mādato dn̄i ter
re. et quo ē moneta ī locis ī q̄bus ꝯſiſtēt fru/
ct⁹ et reddit⁹ vn̄ decia pſolueꝛ. nec aliq̄ pecu/
niā cābire cogenꝛ eandē Sꝫ ſi ex probabili/
bus ſeu veriſilib⁹ p̄ſūptōib⁹ apparuerit pen-
ſatꝭ eis prouētib⁹ min⁹ debito notabiliꝛ de ꝺ̄/
cima pſoluiſſe. ita ꝙ ſup hoc merito ſuſpectuſ
debeat reputari ex offō nr̄o p viros idoneos
deputandos a nobis faciem⁹ inq̄ri ab illꝭ q̄ ſu
per hoc ſcire valeāt veritatē. videlꝫ de ꝯſilio
dioceſani ep̄i vel alicui⁹ deputandi ab ip̄o ſi
ſit ei⁹ ſubdit⁹ ⁊ nō alr̄. ſi ep̄s ip̄e vel deputat⁹
ab eo ꝯmode poſſit haberi ⁊ tūc demū et non
pri⁹ ille cui⁹ ꝓuent⁹ fuerit talr̄ eſtiati p eo ꝙ
min⁹ ſolueret etiā noīatiꝫ excōicabiꝛ ſi ei⁹ cō-
tūacia exegerit ⁊ viſuꝫ fuerit expedire. Epi/
ſcopi aūt et abbates ceterequ₃ pſone eccíaſtice
honorabiles nō ſuſpecte ꝓprie ꝯſcie reliquā
tur. ita ꝙ ſufficiat quo ad tales excōis ſn̄ia q̄ ī
nullo mō ſoluētes vl̄ ſciēter adhibētes frau/
dē vl̄ maliciā circa ip̄i⁹ decie ſolutōeꝫ gn̄aliꝛ
ꝓfereꝛ. Sup his aūt fiet ꝯpulſio p cēſurā ec/
cleſiaſticā ꝓut nobis ⁊ illi cui hoc ꝯmittēduꝫ
duxerim⁹ viſuꝫ fuerit expedire. Profereꝛ au
teꝫ ſi expediēs viſuꝫ fuerit excōicatō gn̄aliter
vel ſpāliꝛ ī eos. q̄ ꝯtra ſolutōeꝫ decie vl̄ ſuorū
eſtiationeꝫ ꝓuētuuꝫ cū fuerit faciēda. fraudē
vl̄ maliciā ſciēter duxerit adhibendā. Fiat āt
ſolutō decie nō ex ip̄is reb⁹ q̄ pcipiunꝛ de pro
uētibus ſꝫ ī pecunia nūata. Solueꝛ aūt decia
illꝭ quos ad hec ꝯtigerit deputari. Rector p/
rochialꝭ q̄ vrgente neceſſitate cure eccíe. puta
qꝛ ip̄e reſidere pſonaliꝛ ī eadē p ſe non ſuffice/
ret ip̄i cure ꝓpꝛ mltitudinē prochianoꝝ vl̄ di
fuſionē prochie ſue. ſꝫ neceſſe hꝫ vnū vl̄ duoſ
vel plures capellanos ꝯducere. ⁊ eis ꝓpꝛ vi-
ctū ſalariū ꝯſtituere. ſalariū hmōi poterit ī ꝺ̄
cime ſolutōe deducere. ſꝫ ratōe vict⁹ capella-
noꝝ ip̄oꝝ aliq̄d nō deducet. Q̄ ſi in diuerſiſ
ciuitatib⁹ et dioceſib⁹ diuerſa bn̄ficia obtine/
at. de vno quoq₃ bn̄ficio in ciuitate vl̄ dioceſi
in qua illud fuerit. decia pſolueꝛ. De elemoſi
nis vero ſeu oblationibus datis ad opus fa/
brice. maxime de his oblationib⁹ que in ciui-
tatibus et aliquibus caſtris et locis dictaꝝ p
uinciaꝝ in ceteris feſtiuitatibus in cādelis et
alijs conſueuerunt dari et offerri ad opus fa/
brice deputatis. decima non ſoluetur. Simili
ter nec de illis oblatōibus que colligūtur in/
terdum per laicos qui conſortiales dicuntur
et interdum per clericos et que ad opus con/
ſortij reducuntur offeruntur. vt luminaria in
eccleſia cruces et calices fiant et reparenꝛ. et e
tiaꝫ ex illis pauperibus ſubueniatur et ſepeli
antur corpora pauperū defunctoꝝ. Prelati
autem et clerici exules cuiuſcūq₃ conditionis
aut dignitatis exiſtant: de ſuis prouentibus
eccleſiaſticis decima perſoluetur. Ille quoq₃
expenſe que fiunt pro foſſatis et alias pro ter-
ris edificandis. vt vberiores fructus produ/
cant. et ille que fiunt in conſeruandis et repa-
randis edificijs molendinoꝝ domorum ſeu a
pothecarum et ſimilium ex quibus fructus ⁊
penſiones recipiuntur. et niſi reparentur fru/
ctus ex eis percipi nō valent. ꝺ̄ decima huiuſ
modi minime deducentur. Nec etiam ille q̄ fi
unt pro cuſtodia caſtroꝝ q̄uis fiant licet ma/
iore ſolito. Inſuper de oblationibus minutiſ
ſimis quas percipiūt eccleſiaſtice perſone ra-
tione eccleſiaꝝ ſuarum pro ſepulturis et dan-
dis penitentijs decima perſoluetur. Et quia ſi
occurrit nobis quin quotidiane diſtributiōeſ
prouentus eccleſiaſtici. ſiue de diſtributioni/
bus que dantur in horis canonicis preſenti/
bus debere ſolui decima declaramus. Illi
quoq₃ qui deputati fuerint ad collectionem de
cime cum eis qui deberent ſoluere decimam
de aliqua certa ſumma ſoluenda. pro decima
nequeunt conuenire. De fructibus arborum
et hortorum ſoluetur decima. De his autem
que conſummuntur vſu vel eſu animalium.
ſi ſint eccleſiarum ſoluetur decima deductis
expenſis neceſſarijs que fiunt pro cuſtodia.
Si vero ſunt perſonarum. decima non ſolue-
tur. Tu ergo in his ſolum deum et iuſticiam
pro premiſſis pre oculis habens ex predictis
declarationibus in decidēdis huiuſmodi du
bitationibus que pro parte leuiter decidi po
terunt informationem accipias. Super ma/
ioribus vero deciſionē apoſtolici oraculi ex/
petas et expectes. Volumus quoq₃ et preſen
tium tibi auctoritate mandamus. vt in vnam
quamq₃ perſonam eccleſiaſticam deputatarū
tibi partium cuiuſcūq₃ ordinis ꝯditōis vl̄ di
gnitatis exiſtat. q̄ deciaꝫ ip̄aꝫ nullo mō vl̄ nō

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

integre ſcienter aut nõ ſcḋm verꝝ valorē fructuū ſuoꝝ ꝑceptoꝝ. ſiue nõ ī terminis ꝯſtitutꝭ exhibuerit. ſeu ī illoꝝ exhibitõe maliciã ꝯmiſerit ſiue fraudē. excõis ſniã auctē nrã ꝓmlges ⁊ etiã in ſinglos q̄ ſciēter ipedimētū pſtiterit direcᷓte vl' idirecte publice vl' occulte quo minꝰ decime pdicte ſoluant̃ ſubſidiũ. oēs ⁊ ſinglos q̄ hmõi ſnias latas icurreri: ꝑ te ⁊ alios ſinglis diebꝰ dñicis et feſtiuis cãpanis ⁊ cãdel' accēſis vſq₃ ad ſatiſfactõe₃ ꝯdignã excõicatoſ publice nũcies. ⁊ facias ab oibus publice euitari. Aggrauaturꝰ al's manꝰ tuas ꝯtra ipos ꝓut pter viã ⁊ ꝯtũaciã exigere videris eoꝝdē. Nõ ſi ſatiſfacere decreuerit. pꝰ plenã et integrã ſatiſfactõem ab hmõi excõibus iuxta eccleſie formã abſolues eoſdē et diſpēſes cũ eis ſuꝑ irreglaritate ſi tal'r legati nõ abſtinuerint a diuis. Prouiſo hactenꝰ ꝙ ꝯtra deciã huiuſmõi nõ ſoluētes nullatenꝰ ſine ſpāli mãdato ap. ſe. iuocet̃ brachiũ ſeclare. Nõq₃ ad vaſa ſacra paramēta calices cruces ⁊ libros aliaq₃ bona mobilia ad cultũ deputata diuinum. vel ad priuilegia eccl'iaꝝ ⁊ mõaſterioꝝ aliorũ q₃ locoꝝ eccl'iaſticoꝝ ipiꝰ occaſiõe dcie manꝰ nullatenꝰ extēdat̃. Data anagnie cal. octob. põtificatꝰ noſtri anno ſeptimo.

De imunitate eccl'iaꝝ. Bñdictꝰ xj.

Quod oli ꝑ fe. re. boni. papã. viij. predeceſſorē nrm ꝯtra laicos exigētes ſiue recipiētes a cleris ⁊ eccl'iaſticis ꝑſonis tallias decimam vl' aliam quotam ſeu q̄titatē aliquã de ꝓuētibꝰ bonoꝝ ſuoꝝ aut eccleſiaꝝ. necnõ aduerſus ſoluētes aut ꝓmittētes vel ꝯſentiētes ac ſoluturos penis adiectꝭ ſtatutũ ē q̄tũ ad penas ipas ex cã de cõcilio frm nroꝝ reſtrīgimꝰ ad exigētes tñmõ. et ad exigeñ. dãtes auxiliũ ꝯſiliũ vl' fauorē. nõ aũt quo ad eaſdē pēas i ſoluētibꝰ aut recipiētibꝰ a ſpõte dãtibꝰ deiceps vēdicet ſibi locũ. Ceteꝝ attēdãt ſollicite eccl'iarũ plati ⁊ alij clerici lat̃. ꝯcilij qd in huiꝰ ſubuētionibꝰ ſolũ caſum neceſſitatꝭ aut cõis vtilitatꝭ vbi laicorũ ad id nõ ſuppetãt facultates dliberatõe ꝓuida noſcit̃ excepiſſe. ⁊ deīde gñale ſtatuiſſe conciliū ꝓpt quoꝝũdã ipruḋtiã etiam i hoc caſu ro. põ. cuius itereſt cõibꝰ ꝓuidere vtilitatibꝰ ꝑmitꝰ ꝯſuleñ. Attēte igit̃ caueãt ne pdictoꝝ cõcilioꝝ trãſgreſſores exiſtãt aliq̄d i caſu predicto. ⁊ mltomagis ſi caſus ipe nõ ſubſiſtit quo quo mõ vl' titulo iconſulto ro. põ. occaſione ſubuētõe₃ dictaꝝ ꝯcedēdo laicis vl' etiã promittēdo. alioquī tanq̄ canonicũ tã ſolēniũ ꝯcilioꝝ temerarij trãſgreſſores. quos ꝓculdubio deo ꝓpitio idem iſliget pontifex. grauiſſimas penas poterũt merito formidare. Nulli ergo ⁊ cetera. De hereticis.

Bñdictus. xj. iquiſitoribꝰ heretice prauitatꝭ

Ex eo ꝙ q̄dã nouella ꝯſtõ ſuꝑ negocio heretice prauitatꝭ a bõe mēorie bo. papa viij. pd. n. edita ꝯtinet. ꝙ i ipo negocio ꝑ dioceſanos epõs ⁊ inq̄ſitores ſuꝑ eodē facto inq̄ri valeãt cõiter vel diuiſim. et ſi diuiſim ꝓceſſerit teneant̃ ſibi iuicē cõicare ꝓceſſus. Nos ꝯſulere voluiſtis qñ ⁊ quõtiens ſit iſta ꝓceſſuũ cõicatõ faciēda. Nos autē de frm nrorũ ꝯſilio itelligēdo dioceſanos ⁊ inq̄ſitores tũc demũ diuiſi₃ ꝓcedere. cu₃ hi ⁊ illi ſeꝑati₃ nõ qñ epi tñ vl' inq̄ſitores tñ ꝓcedũt ꝯſultatõi vr̃e breuit̃ rñdemꝰ. ꝙ qñ vtriq₃ ꝓcedũt ſeiũcti₃ ſibi debēt i fine tñ dũ nil reſtat agēdu₃. niſi ꝙ ſolũ ſnia ꝓmulget̃. cõicare proceſſus. lic₃. n. eq̄buſdã potuiſſet videri ꝑ legē ciuilē. ꝙ ſicut qñ aliq̄s ex actitatꝭ corã alio d₃ ferre ſniã: vtputa qñ admiſtrator dlegat alij cã₃ ſibi ſnia reſeruata ſaltē i principio. i. cõteſtatõe. rurſus i medio ⁊ ſel' i fine q̄ ſunt exacta audire d₃. ita et i caſu pñti vbi ex actꝭ corã alio hitis alter ꝓfert ſniam. ſic ter hmõi acta recēſeãt. qd fieri nõ põt ſi eoꝝ deneget̃ edictõ tñ id eq̄tas canonũ nõ admiſit. Unũ ſane caſu₃ excipimꝰ ſi alter ꝯmode non poſſit ꝓcedere. niſi alteriꝰ actꝭ vit̃. Ex hac eñ cã ſel' tñ. vt fraudi locꝰ nõ fiat i toto negocio copia tribuatur. Ceteꝝ q₂ nõnulli dioceſani ptē ꝓtus ꝓuentuũ d hereticoꝝ bõis inq̄ſitõis offõ deputate ꝓpt expēſas. quas dũ inq̄rũt i ſepedicto negocio faciũt: a vobis exigere moliunt̃. hoc tã q̄ iuri abſonũ cũ ordinarij ſint. i õq₃ offm tale qd eis incũbit ꝓprijs eos optet explere ſtipendijs. fieri pēitꝰ ꝓhibemꝰ. Nõem aũt iſdē dioceſani ꝓuētuũ obuentõnũ ex inq̄ſitõis officio a vobis nõ ob. aliqua ꝯſtõe ꝯſuetudie vl' inã dato ꝯtrarijs nõ expoſcãt: ſ₃ eã camere noſtre vl' alij cui nos vel ſucceſſore nri roãi pontifices mãdaremꝰ reddēdã redditiſq₃ gñalit' obſeruari iubemus.

De iudeis ⁊ ſaracenis.

Clemens quintus.

Multa mētis amaritudine cõcitamur grauiſq₃ doloris aculeꝰ perfodit mentem noſtram intelligentes. ꝙ renati fonte baptiſmatis in deuiu₃ oberrantes. qui deberent opprobrium illatum domino in terram hereditatis ſue totis viribus vindicare. potius iniuriatoribꝰ ſuis fauent ſaracenoꝝ. videlicet horribili ⁊ perfide nationi. ⁊ d'generantes miſerabiliter a ſtatu fidelium fame ꝓprie immemores: ⁊ ſalutis obliti inimicis crucis chriſti contra ipſius negocium ferru₃ equos arma et alia vetita. necnon victualia et mercimonia in alexandriam et ad alia loca ſaracenorum terre egypti dſcere pſumũt

ex quo manifeſte apparet. q̄ xp̄ianos qui ad defenſionē hereditatis dn̄i ibidē ꝓ ſuo remāſerunt talibus adiuti ſubſidijs irreuerent impugnāt ꝓpť qđ fidei negociū ibidē qđāmodo noſcitur depire. Nos igitur qui ad liberādam terram ipām opam dare intendimus cū dei adiutorio efficaceꝫ tam graues trāſgreſſꝰ vlteriꝰ ſuſtinere nolentes fe. re. Nicolai pape iiij. p̄dc. n. veſtigijs inherētes p̄ſītium tenore ſtatuimꝰ. vt nullus arma equos ferruꝫ lignamina victualia ⁊ alia quecūq; mercimonia in alexandriā vel alia loca ſaracenoꝝ terre egipti deferre mittere vel portare. ſeu de portubꝰ eoꝝ vt eiſdem deferanť extrahere vel extrahi ꝑmittere aut eis alias auxiliū vel fauorē preſtare quoquo mō̄ p̄ſumat. Nos vero illos q̄ ꝯtra hmōi ꝯſtōem nr̄am auſu temerario venire p̄ſumpſerint. eoipo excōis ſententie decernimꝰ ſubiacere: a qua abſolui nequeāt. niſi tātum de bōis ꝓprijs i dicte terre ſubſidiū conuertenduꝫ exoluerint q̄tum ad ptes p̄dictas detulerint vel miſerint. aut deferre vel de ipſoꝝ portubꝰ extrahi ꝑmiſerint deferēduꝫ. nec tūc etiā ab eadeꝫ p̄terq̄ i mortis articlo abſoluanť ſnīa abſq; mandato ſe. ap. ſpāli. Et nihilominꝰ ſi pſonas eoꝝ capi ꝯtingat i ſeruituteꝫ ⁊ capturā illoꝝ eſſe volumꝰ. in quorū ceciderint captōem. auctē inſup aplica ſtatuentes. vt illi q̄ ꝯtra hmōi ſtatutū nr̄m quōlibꝫ veire p̄ſumpſerint p̄ter penas p̄dictas. quas ipō facto incurrāt. ꝑpetuo ſint infames et inteſtabiles habeanť ita q̄ nec teſtari nec legata eiſ ſeu relicta ꝑcipere valeāt. ⁊ inſup ad ſucceſſiōes tam ex teſtamēto q̄ ab inteſtato ſint ꝓrſus et reddanť inabiles. nec ad publica quelibet admittantur officia. ſintq; illis oēs actus legitimi penitꝰ interdicti. et tāq̄ excōicati hoſteſq; catholice fidei poſtq̄ de ipoꝝ hmōi temeritate ꝯſtiterit diebꝰ dominicis et feſtiuis publice nūcientur. in fiſcū bona eoꝝ oīa deuoluanť

De priuilegijs et exceſſibꝰ priuilegiatoꝝ. Benedictus vndecimus.

Inter cunctas ſollicitudines nr̄as q̄bus nos paſtorale premit officiū ⁊ debitum aplice ſeruitutiſ aſtringit illa debet eſſe p̄cipua. vt gregi dominico nobis ſuperna diſpoſitōe cōmiſſo animaꝝ cura non deſijt. ne illum lupuſ rapax antiquus ſerpenſ humani generis inimicꝰ inuadat. eiuſq; ſanguinis de noſtris qđ abſit id clamante ꝓpheta manibus requirat. Debemus inſup q̄tum ex alto permittitur pacem inſerere remouere ſcandala. iurgiorum amputare materiam. et intelligere ſuper egenum et pauperem quia non in fine obliuio erit pauperis. et pacientia pauperum non peribit in fine. Sane dudum bone memorie bonifa. viij. p̄. n. quandam ſpeālem inter p̄latos rectores ſeu ſacerdotes et clericos ꝓchialiū eccleſiaꝝ ex parte vna. et p̄dicatoꝝ ac minoruꝫ ordinum fr̄es ex altera ſuper faciendaꝝ predicationū audiendarum confeſſionum per eoſdeꝫ fratres. ac de eis relictis et de funeralibꝰ canonice portionis articulis ꝯſtitutionē edidit. certum his modum imponens ꝓut in eadem ꝯſtōe plenius ꝯtinetur. Sed pro ea quaꝫ intēdebat quiete turbatio nata eſt. pro concordia ſunt ſuborta diſſidia. et pullulate inquietudines pro trāquillitate noſcunť. ſicq; dum anſam ſoluiſſe ſe credidit nonduꝫ ligaſſe videtur. et ſeptē vno hydre amputato capite ſuſcitaſſe. Nec miruꝫ quia plerūq; pariūt nouitates diſcordiā. preſertim dum ab eo qđ diu equū viſum eſt ꝑ nouam ꝯſtitutionem receditur. nec quare recedatur vtilitas euidens vel alia cauſa ſubeſt. Ideoq; cupiētes vt ipſi greci cura noſtra eo plenior impēdatur quo amplior in agro dn̄i operarioruꝫ numerꝰ opereť ſup egenuꝫ intendentes ⁊ pauperem. ac nouitatem remouēteſ per eandeꝫ coſtitutionem inductaꝫ ſtatuimꝰ de fratruꝫ noſtroꝝ conſilio. vt ipſorū ordinū fratres qui ad hoc deputati fuerint in eccleſijs ac locis ipſorum q̄ ip̄reſētiarum habent et in poſterum obtinebunt. ac in plateis communibus ſeu publicis libere abſq; dioceſanorum et aliorum prelatorum petita licentia valeant clero et populo predicare. eiſq; proponere verbum dei. Caueant tamen omnino ne hora in qua dioceſani predicti predicarent. vel coram ſe facerent predicari predicent ijdem fratres. Putamus etenim dignum vt maiori minor et ſuperiori inferiori deferat in hac parte. niſi forſan aliud circa hoc facerent de voluntate dioceſanorum ipſorum. at in ſtudijs generalibus diebus illis dumtaxat quibus ſermones ad clerum fieri ſolent et ſolēniter predicari. ſeu mortuorum funeribus vel eorundem fratrum feſtis ſpecialibus ſeu peculiaribus. quia in his caſibus cum dioceſanis in predicatione concurrere poterunt. predicarent. Ubi vero ijdem dioceſani vocarent generaliter ad ſe clerum. aut aliqua ratione vel vrgente cauſa illum ducerent congregandum ea hora in ſtudijs memoratis diebus ſepedicti fratres ab huiuſmodi predicatione ceſſabunt. In eccleſijs autem parochialibus fratres ipſi inuitis eorum rectoribus ſeu ſacerdotibus. niſi iuſſi a ſuperioribus eorūdē nō audeāt predicare. Sꝫ q2 mltociēs ꝓpoſitū verbū dī audiēteꝫ a pctō nō retrahit.

idcirco pꝰ ꝓdicatiōem neceſſariū ē penitentie
ſacramentū. circa qđ niſi articulus neceſſitatꝭ
occurrat oꝛis ſacerdoti facienda cōfeſſio ꝓut
ſcriptuꝫ ē. corde ad iuſticiā credit oꝛe autē fit
confeſſio q̄ ad ſalutē exigit. alˀs fruſtra eſſet in
ſacramēto eodē ſacerdotꝭ. q̄ iter leprā ⁊ leprā
dꝫ diſcernere miſteriū iſtitutū. Electi igit ab
eiſdē fr̄ibus ad audiēdas ꝯfeſſiōes et p̄nias i
iūgendas libere auc̄te ap̄lica abſq̄ licētia di/
oceſanoꝝ ⁊ alioꝝ p̄latoꝝ iferiorū exēptoꝝ ⁊ n̄
exēptorū q̄bus ſubſunt: q̄ ad ꝯfitendum acce
dūt audiāt eis peccata ſua confiteri volētes.
Nō religioſos q̄ ſm̄ ſtatuta ſuoꝝ ordinū pro
prijs p̄latis ꝯfiteri debeāt. aut ab eis ne ꝯfite
ant alijs ꝓhibētur. abſoluāt ipiſq̄ penitētiaſ
ſalutares iniūgāt. īfra ſibi deſignatos termi/
nos ad hmōi exercēdū offiñ ꝯſtitutos. excōi
catōis vero vl̄ alias ſn̄ias ꝑ p̄latos lataſ ꝯtra
hoc vel i eiꝰ fraudē denūciamꝰ irritas ⁊ ina/
nes. Nec ꝯfeſſi ipis fr̄ibus ꝑtā illa de q̄bus
ꝯfeſſi ſunt eis et abſoluti penitētes de illis ſa/
cerdotibꝰ ꝓprijs teneant̄. ſicut etiā nō tenent̄
iteꝝ ꝯfiteri. nō ob. ꝯſtōe gn̄alis ꝯcilij q̄ ſano i
tellectu ne ſequat̄ abſurdū ꝙ ꝑ p̄niam dimiſ/
ſa ꝑtā q̄s ꝯfiteri debeat. et ꝙ liberatꝰ đbitoꝛ
adhuc ad ſoluēduꝫ remaneat obligatꝰ. itelli/
gēda ē vt ex ea pꝫ de illꝭ q̄ ꝑtā ꝯfiteri alijs ne
glexerūt. Sꝫ ſacerdotes ipi talr̄ ꝯfeſſis et ab/
ſolutꝭ aſtricti ſint miſtrare eucharistie et extre
me vn̄tōis etiā ſac̄mentū. Sup ꝯfeſſiōe autē
facta fr̄ibus mēoratꝭ cū de ꝯfitentꝭ ſoliꝰ ꝑiudi
cio ſi falſuꝫ dicat agat̄ i iudicio aīe ſue p̄nie fo
ro. ſtabit̄ ſimplici verbo illiꝰ q̄ ſac̄menta petit
ꝑdicta et dicit fr̄ibus ſe ꝯfeſſuꝫ. Duos tn̄ caſꝰ
excipimꝰ. ſ. ſi ſacerdos aſſerat eū excōicatum
aut notorie peccatorē. ſed videat ne id dicat
mēdacit̄ aut i dolū vl̄ fraudē. q2 ſi hoc egerit
a delicto tali niſi plene ſatiſfecerit ꝑterq̄ i moꝛ
te abſolui neq̄at. nec đ illo ad p̄niaꝫ aliter ad
mittat̄. Ut aūt dioceſanis honoꝛ debitꝰ reſer
uet̄ ꝑcipimꝰ. vt ꝓuīciales ꝑores ꝑdicatoꝝ et
miſtri minoꝝ ordinū ꝑfatoꝝ ꝑ ſe vl̄ alios ver
bo vel ſcripto eis ſignificēt ſe fr̄es ad huiꝰ cō/
feſſionū audiēdaꝝ et p̄niaꝝ iiungēdaꝝ offiñ
eligiſſe. ⁊ nō noīando aut corā ipis ſiſtendo e
os nec illoꝝ nūeꝝ exprimēdo petāt hūiliter a
dioceſanis eiſdē. qđ ijdē electi fr̄es de iporuꝫ
bn̄placito et lnīa dcīn poſſint i eorū ciuitatibꝰ
et dioceſibꝰ īfra eis determiatos fines officiū
exercere. Qđ ſi denegēt l̄ īfra triduū nō ꝯce/
dāt extūc ijdē fr̄es nihilōīnꝰ auc̄te eadeꝫ hu/
iuſmōi offiñ exequant̄. Datā vero lniam per
dioceſanoꝝ mortē nolumus terminari. Per
hoc aūt nō itendimꝰ ꝙ ſepedicti fratres q̄ ad
hoc eligent̄ offiñ exercēduꝫ plꝰ hēant i audiē
dis ꝯfeſſiōibꝰ ⁊ pēitētijs iiūgendis. q̄ꝫ paro/
chiales ſacerdotes noſcunt̄ hr̄e. Sicq̄ de ca/

ſibꝰ ep̄is ⁊ ſupioꝛibꝰ quos iferiꝰ annotamꝰ ac
ſedi ap̄lice reſeruatꝭ ſe nullatenꝰ itromittant.
Obſeruēt ergo ſollicite dicti fr̄es. ne ad ꝯfeſſi
ones recipiāt criminoſos criminibꝰ ꝓ q̄bꝰ ſo
lennis ē p̄nia idicēda. Nō eodē excōicatoſ
reſpuāt ⁊ clericos q̄ ꝓpter delictū irreḡlarita
teꝫ aliquā icurrerūt. Incōueniēs enim exiſti
mamꝰ vt a peccato abſoluat q̄ p̄niam ei debi/
taꝫ iponere aut irreḡlaritatꝭ penā peccati ſe/
q̄laꝫ vl̄ excōem q̄ īfligit̄ maxie a iure. q̄n̄ꝫ pro
crimie. que q̄ ab eccl̄a. ⁊ ꝑ ꝯſeq̄n̄s a ꝑticipatō
ne eccl̄iaſticoꝝ ſacramētoꝝ excludit. remoue/
re nō poteſt. Incēdiarios ⁊ eoſq̄ q̄ taꝫ enoꝛ/
mibꝰ ſunt irretiti peccatꝭ. ꝙ ea rōnabil̄ cōſue/
tudo ꝑſcripta canonice i ep̄atibꝰ aliq̄bus reſ/
uauit ep̄is ſilr̄ nō admittāt. quā ꝯſuetudineꝫ
ex cā q̄ iuſte ad id aīm nr̄m mouit ſolūmō cir/
ca volūtarie hoīcidas falſarios eccl̄aꝝ imuni
tatꝭ ⁊ libertatꝭ eccleſiaſtice violatores et ſorti
legos approbamꝰ. Qđ ſi forſan an̄q̄ ab eo q̄
ꝑtātez habet abſolui poſſint. mos taliū ꝯfite/
ri volētiū veriſimilit̄ timeat̄. etiā i ꝑdictꝭ caſi/
bus ſepeſati fr̄es eos ꝯfiteri volētes audiant
ipiſq̄ bn̄ficiū abſolutōis ipendāt. Sꝫ ſubeant
iuramentū ꝙ liberati ſe ſuis ep̄is ⁊ excōicato
ribꝰ p̄n̄tabūt excōicantiū ſup his ꝓ q̄bus ab
eis excōicati erāt ⁊ epoꝝ ꝓ peccato hmōi pa
rituri mādatꝭ. Ueꝝ q2 poſt baptiſmū īter ce/
tera magꝭ ad ſalutē neceſſaria ē ꝓpoſitō ver/
bi dei quo audiētes illud qđ ē victoꝛia nr̄a in
ſtruūtur i ſide. docent̄ fugiēda fugere ⁊ ſectā/
da ſectari. a quo ꝑ peccatū lapſi reſurgūt pe/
nitētie ſac̄mentū ꝓficiunt. Grādis nobis ſol
licitudo incūbit. vt tales ad hec ꝓmoueātur
fr̄es q̄ oleo dulcedis verbi eiuſdeꝫ nr̄os foue/
ant ſubditos. a peccatꝭ ꝓhibeāt icrepatōnis
vino peccatoꝝ ſuoꝝ mordeāt vulnera. eoſq̄
ad illa penitētie acrimoīa purgandū et tergē
dū ꝓuocēt et iducāt. Ad id vero exequēduꝫ
ſciētia diuine legis expoſcit̄. deſiderat̄ oꝛdo.
et vite itegritas etiā poſtulat̄. Scriptuꝫ ē eñ
Tu ſcientiam repuliſti. et ego te repellam. ne
ſacerdotio fungaris mihi. quia labia ſacerdo
tis cuſtodiunt ſcientiam et legem exquirūt ex
oꝛe eius. alias prout ad eum pertinet iter pec
catum et peccatum non poſſet diſcernere. nec
peccatoꝛ exiſtens dei debent narrare iuſticiaſ
et teſtamentum illius aſſumere per os ſuum.
Nam cuius vita deſpicitur cōſequens eſt vt
eius predicatio contemnatur. Quare decer/
nimus vt prioꝛes ⁊ miniſtri generales et pro
uinciales predicatorum et minorum oꝛdinū
prefatorum vel eorum vicarij de diſcretoruꝫ
cōſilio ad taꝫ ſalubꝛe officium fratres diuina
ſcientia doctos diſcretione vigentes. vita ꝓ/
batos et expertos moꝛibus. alioqui diſtrictā
reddant in futuro examinine rōneꝫ. eligāt ⁊

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

aſſumant. Sic eni quod predicabūt facienti:
que arguent operari ceſſabunt. ⁊ in eis edifi/
cabit populus verbo pariter ⁊ exemplo. Ce/
terum licet ſicut predicit de neceſſitate non ſit
iterum eadem confiteri peccata, tamē quia ꝓ
pter erubeſcentiā que magna eſt penitētie ps
vt eorundē peccatoꝝ iteret confeſſio reputa/
mus ſalubre diſtricte iniungimus. vt frēs ipſi
confitētes attente moneant. ⁊ in ſuis ꝑdicatio
nibus exhortent. ꝙ ſuis ſacerdotibꝰ ſaltem ſe
mel confiteant in anno: aſſerendo id ad aiarū
profectum ꝓculdubio pertinere. Porro vt
circa ſepulturam apud loca eorūdem fratruꝫ
eligentium ſepeliri: ⁊ portionē canonicam de
relictis eiſdem fratribꝰ nimie detrahēdā neq;
at in poſterum dubitari iubemus. vt corpora
defunctoꝝ que apud eorūdem fratrū loca ele
gerint dum viuerēt ſepulturaꝫ ꝓceſſiōalit cū
cruce thuribulo ⁊ aqua bñdicta cantando ſeu
legendo officiuꝫ mortuoꝝ vel pſalmos. ⁊ alie
nas ingredientes parochias poſſint aſſume/
re ⁊ ad ſuas deferre eccleſias tumulanda. De
quibuſcunqꝫ vero relictis prefatis fratibꝰ in
cōmuni vel ſingulis vltimis decedentiuꝫ vo
luntatibus. ſiue apud eos ſepeliendi ſint ſiue
alibi nulla per parochiales ſacerdotes moriē
tium a qua fratres ipſos liberos eſſe volumꝰ
canonica portio. vel multominꝰ ꝑ epiſcopos
eꝑalis quanta oīno cum eiſ tanꝗ̄ exempti nō
ſubſint. nec etiam debita iure parochie ſi for/
ſan cathedralis defunctoꝝ eſſet parochial' ec/
cleſia. detrahatur. De funeralibꝰ autem me/
dietatem ſi cōmode diuiſionem recipiant. ali/
as eiuſdem medietat; eſtimationeꝫ ſoluāt pa/
rochiali eccleſie ⁊ ſacerdotibus antedict;. Fu
neralia vero intelligunt hoc caſu que cum fu/
nere deferuntur. De candelis vero quas fra/
tres portant portio non petatur. Moneant
autem iidem fratres et pro poſſe inducant
confitentes ſibi. vt de proprijs bonis ſuis pa
rochialibus eccleſijs eorumqꝫ ſacerdotibus
competenter relinquant ⁊ que eis debent. pa
rochialia iura reddant. ad hoc non murmu/
ret queſumus ſecularis clerus. non gerāt mo
leſte prelati quod circa premiſſa ſic duximus
ꝓuidendum. Attendant quanta ex his que ī
primis duobꝰ articulis ſtatuta ſunt ſalus ani
marum proueniat. Aduertant quanta tollan
tur iurgia ⁊ patenter conſiderent. ꝙ eorū one
ra cum alijs noſtro beneficio ſalubriter ⁊ qua
ſi neceſſario partiuntur. Circa tertiū vero ar/
ticulum diligenter intelligant. ꝙ fratres ipſi
hoc per priuilegia romanorum pontificū eis
benigne conceſſa ante conſtitutionem eandeꝫ
hactenus habuerunt. Quodqꝫ ſunt paupe/
res nihil habentes ſinguli nec in cōmuni ru/
ſtica predia. imo nec vrbana vl' mobilia eoꝝ
alteri vel etiam vniuerſi. mendicant victum
querunt veſtituꝫ. ⁊ eatenus ſuſtinere poſſunt
quatenus vel viuorum pietas aut morientiū
charitas eis neceſſaria ſubminiſtrat. Quiſ er
go non miſereatur eorum. qui omnia volun/
tatem habendi etiam reliquerunt. Quis non
compatiatur eiſdem operantibus tam vtili/
ter in agro predicto. Certe nullus. niſi qui tri
turantis bouiſ os impie alligare velit. aut eoſ
ſubtractis aliment; necare. Inopes patrimo
nij onera ipſa non habendi neceſſitate non ſu
ſtinent. ⁊ a curialibus res eccleſijs vel pijs lo
cis donatas a quarte preſtatione ſeu lucrati/
uorum inſcriptionibus lex facit immunes. re
licta pauperibus non patiuntur falcidiam. et
legata ad fabricam vel pro ornamentis eccle
ſijs aut ad diuinum cultum perpetuum ſolu/
tioni non ſubiacent canonice portiōis. Pau
peres autem vt dictū eſt ſunt fratres. ⁊ quod
eis relinquitur. aut in ſua alimenta erogant
aut in fabricam ſiue in cultum diuinum ⁊ ec/
cleſie ornamenta conuertunt propter qđ nos
qui debemus intelligere ſuper egenuꝫ ⁊ pau/
perem ⁊ non obliuiſci eorum cum humanita/
tis ſit etiā ſecularis principis proſpicere ege/
nis ⁊ dare operam. vt pauperibus alimenta
non deſint. non tam pie ꝗ̄ quodāmodo iuſte
in eodē articulo egimus egenos eoſdē vt pre
mittitur reddendo fratres ab onere canonice
portionis exemptos. Hec autem dicta cōſtitō
ne que incipit ſuper cathedram quam penitꝰ
reuocamus. alijſqꝫ quibuſcūqꝫ conſtitutioni/
bus ſpecialibus et generalibus ſtatutis priui
legijs indulgentijs ſub quacunqꝫ forma ver/
borum conceſſis. etiaꝫ ſi de ipſis de verbo ad
verbum vel aliquorum nominibus in noſtriſ
litteris oporteret fieri mentionem. conuentio/
nibus pactis iuramentis ſententijs et conſue/
tudinibus contrarijs nequaꝗ̄ obſtātibus in/
uiolabiliter obſeruari ſancimus. Nulli ergo
omnino hominum liceat hāc paginaꝫ noſtro
rum ſtatuti denunciationis exemptioniſ pre
ceptorum approbationis iuſſionis voluntat;
reuocationis et ſanctionis infringere. ſi quis
autem ⁊ cetera.

¶ Clemens quintus.

MEruit chariſſimi filij noſtri philippi
regis francorum illuſtris ſincere af/
fectōis ad nos ⁊ eccleſiam romanaꝫ
integritas ⁊ ꝓgenitorum ſuorum ꝑclara meri
ta meruerunt. ¶ Meruit inſuper regnicolaꝝ
puritas ac deuotionis ſinceritas. vt tam re/
gem ꝗ̄ regnum fauore beniuolo ꝓſequamur.
Hinc eſt ꝙ nos regi ⁊ regno per diffinitioneꝫ

et declaratione bone memorie Bonifacij pa-
pe. viij. p̄deceſſoris noſtri q̄ incipit. Unā ſan
ctam. nullum volumus vel intendim⁹ p̄iudici
um generari. nec ꝙ per illa rex regnū ⁊ regni
cule ꝑlibati amplius eccleſie ſunt ſubiecti ro-
mane q̄ꝫ antea exiſtebant. Sed oīa intelligan
tur in eodem eſſe ſtatu quo erant ante diffini-
tionem p̄fatam tam quantū ad eccleſiā q̄ꝫ etiā
ad regem regnū ⁊ regniculas ſup̄i⁹ noīatos.

De penitentijs ⁊ remiſſionibus.

Bonifacius. viij.

Antiquorū habet fida relatio. ꝙ acce-
dentibus ad honorabilē baſilicā p̄rīci
pis apoſtoloꝝ de vrbe ꝯceſſe ſunt ma
gne remiſſiōes ⁊ indulgentie peccatoꝝ. Nos
igitur qui iuxta officiū noſtri debitum ſalutē
appetimus ⁊ procuram⁹ libentius ſingulorū
hmōi remiſſiōes ⁊ indulgentias omnes ⁊ ſin-
gulas ratas ⁊ grates habentes. ipſas aucto-
ritate apoſtolica ꝯfirmam⁹ ⁊ approbam⁹ ⁊ eti
am innouam⁹. ⁊ p̄ſentis ſcripti patrocinio cō
municam⁹. vt tam btīſſimi petr⁹ ⁊ paul⁹ apo-
ſtolice eo ampli⁹ honorent̄. quo ipſoꝝ baſili-
ce de vrbe deuotius fuerint a fidelib⁹ frequē-
tate. ⁊ fideles ipſi ſp̄ualium largitiōe munerū
ex hmōi frequētatiōe magis ſenſerint ſe refer-
tos. Nos de omnipotent̄ dei miſericordia et
eorundem apoſtoloꝝ eius meritis ⁊ auc̄te cō
fiſi de fratrum noſtroꝝ ꝯſilio ⁊ apoſtolice ple-
nitudine poteſtatis oībus in p̄ſenti anno mil-
leſimo trecēteſimo a feſto natiuitat̄ dn̄i nr̄i ie-
ſu chriſti preterito proxime inchoato ⁊ ī quo-
libet anno centeſimo ſecuturo ad baſilicas ip
ſas accedentibus reuerent̄ vere penitentibus
et confeſſis vel qui vere penitebūt ⁊ ꝯfitebun
tur in hmōi p̄ſenti ⁊ quolibet centeſimo ſecu-
turo annis non ſolum plenam ⁊ largiorē. imo
pleniſſimā omniū ſuoꝝ concedemus ⁊ ꝯcedi-
mus veniam peccatoꝝ. Statuētes vt qui vo-
luerint hmōi indulgētie a nobis conceſſe fore
participes ſi fuerint romani admin⁹. xxx. die
bus continuis ſeu interpollatis ⁊ ſaltē ſemel ī
die. Si vero peregrini fuerint aut forenſes ſi
mili modo diebus. xv. ad baſilicas eaſdē ac
cedant. vnuſquiſq; tamen plus merebit̄ ⁊ in
dulgentia efficatius aſſequit̄. qui baſilicas ip
ſas amplius ⁊ deuoti⁹ frequētabit. Nulli er
go oīno hominū ⁊c̄. Datum ⁊c̄.

De ſententia excōis ſuſpēſiōis ⁊ interdicti

Bonifacius octauus.

Excōmunicam⁹ ⁊ anathematizamus
ex parte dei omnipotentis patris ⁊ fi
lij ⁊ ſp̄ūſſancti auctoritate quoq; bea
torum apoſtoloꝝ petri ⁊ pauli ⁊ noſtra omēs
clericos religioſos ⁊ laicos vtriuſq; ſexus. ſi
ue ſint familiares curie ſiue alij vndecūq;. q̄
aliquod pactum fecerint. ſeu aliquod paruū
vel magnū ꝓmiſerint vel ꝓmiſſionem recepe
rint. aut ex pacto ſiue ꝓmiſſiōe occulta vl̄ ma
nifeſta facta ſub generalib⁹ ⁊ plenarie non ex
preſſis aperte verbis quicq̄ꝫ dederint aut re
ceperint magnū vel paruū vel ꝓmiſſionē de
quacunq̄ꝫ re aut vtilitate ꝓpter hoc ꝯſequen
da fecerint. vel receperint pro aliqua iuſticia
ſiue gratia pro ſe aut pro alio in cauſis vel iu
dicijs ſeu alias ꝑ litteras ap̄licas ⁊ q̄buſcūq̄ꝫ
modis apud ſedem ap̄licam obtinēda. ⁊ hāc
ſn̄iam ad ꝓmittentes ⁊ acceptātes dantes et
recipiētes duxim⁹ extendēdā. Illos quoq̄ꝫ q̄
aliquem ſciuerint culpabilē in p̄dictiſ ⁊ nobiſ
infra dierum triū ſpaciū non retulerit. vel ali
cui per quem ad nos verbū fideliter ꝑferatur
ſimili decernim⁹ ſentētie ſubiacere. Decerni
mus etiam. vt nullus hanc incurrenſ excōica
tionis ſn̄iam pro predict̄ vel aliquo p̄dictoꝝ
abſq̄ꝫ ſpeciali mādato nr̄o abſolutiōis benefi
cium valeat obtinere. niſi forſan ad nos habe
re acceſſum nō poſſet in mort̄ articulo ꝯſtitu
tus nec etiā ad abſolutiōis grām admittat̄. ni
ſi prius quod primū dedit vel recepit integra
liter pauperib⁹ largiatur. Iuſticiā vero ſiue
gratiam ſic obtenta nulli⁹ prorſus eſſe momē
ti volumus: omniq̄ꝫ ſtatuimus carere effectu
et robore infirmitat̄. Sed ⁊ ſcienter vtētes ip
ſis ſimili ſn̄ia excōicatiōis aſtringim⁹ ⁊ reſer
uantes nobis abſolutionē eoꝝ ⁊ cum p̄miſſis
in oībus ad penas ſimiles obligamus. Idē

Prouide attendētes. ꝙ vt frequētius
q̄ꝫuis nō ſine culpa. tn̄ multoꝝ interdi
cti ſententie ꝓferunt̄. Q̄ōq̄ꝫ ſunt non
nulli iudices nimis ꝓmpti ad ꝓferēdas eas
nō etiā in negocijs ſiue cauſ q̄ intēdū plus ex
cupiditat̄ q̄ꝫ charitat̄ radice ꝓſpicuis iudicijs
ꝓcedere arguunt̄: Q̄ōq̄ꝫ interdicti tpe diui-
na organa ſuſpendunt̄ ⁊ laudes nec eccleſia-
ſtica ſacramēta miſtrant̄ vt ſolent: tollūt̄ mor-
tuis ſeu minuūt̄ ſuffragia p̄btim ꝑ oblationē
freq̄ntē hoſtie ſalutar̄: Adoleſcētes ⁊ puuli ꝑ
ticipātes rari⁹ ſacr̄a min⁹ inflāmāt̄ ⁊ ſolidant̄
in fide: fideliū tepeſcit deuotio hereſes pullu-
lant ⁊ multiplicant̄ ꝑicula aīarū. Pn̄ti ꝯſtitu
tionis ꝓuidem⁹ edicto. vt nulla ꝓuincia ciui
tas caſtrū villa loc⁹ territoriū vel diſtrict⁹ au-
ctoritate ordīaria vel delegata ſupponat̄ ec-
cleſiaſtico interdicto ꝓ pecuniario debito vel
ꝓ cuiuſuis mōete vel pecunie q̄ꝫtitate quacū-
q̄ꝫ occaſiōe vl̄ cā ſeu quouis q̄ſito colore ꝓ co
marie ꝙ ipſoꝝ dn̄i rectores ſeu officiales quo
cūq̄ꝫ noīe cēſeant̄. aut incole ſeu hītatores aut
ſinglāres ꝑſone ipſoꝝ ſtatut̄ vel ſtatuēdis or-
dinat̄ vel ordinādis termīs hmōi debitū ſeu
q̄ꝫtitatē nō ſoluit hacten⁹ aut ī antea n̄ ꝑſoluet
noſ. n. ex nc̄ d̄cernim⁹ irritū ⁊ īane ſi ſec⁹ hacte-
n⁹ extitit attētatū l̄ ꝯtigerit attētari illōq̄ꝫ iuo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

camus omnino. Nō obſtantibus quibuſcūqȝ
ɔtractibus obligatiōibus pactis ɔuentiōibꝰ
propoſitiōibus ſubmiſſiōibus fideiuſſiōibus
ɔſenſibus proceſſibꝰ ⁊ ſentētijs ſuper hoc ha-
bitis vł habēdis. iuramētoꝝ penarum ſpiri-
tualium ⁊ temporalium ſeu multaꝝ vel qua-
cūqȝ alia firmitate vallatis: niſi talis ſuppoſi-
tio interdicti hactenus foret facta vł mātea fi-
eret de apłice ſedis ſpeciali licētia ⁊ expreſſa
ꝑ ipſius ſedis patētes litteras apparēte.

¶ De expectātibus beneficium
i epiſcopatu aliorum.

Iohānes epiſcopus ſeruus ſeruoꝝ
dei ad perpetuam dei memoriā. Se-
des apoſtolica in ſuis actibus ve-
ritatem proſequēs lucem amās libēter euitat
nodoſe ambiguitatis īuolutōȝ. illamqȝ ſemꝑ
i ſuis ordinatiōibus reſeruare cautelam intē-
dit vt de illis proueniat commodum quod
alijs n̄ immineat detrimētum. Sane ꝑdicte ad
diuini cultus augmētum ⁊ ſalutē populi quē
i nōnullis ciuitatibus ⁊ dioceſibus ſic multi-
plicarat altiſſimus. ꝙ i earum ſingulł ſingulo-
rum vultꝰ nequibat vt ɔdecet vnicus paſtor
īſpicere aut aīs ꝑtes boni paſtoris īplere: ſalu
briter intēdētes i ipſis dioceſibus: quaruȝ n̄-
nullas i duas ⁊ aliquas i plures dioceſes du-
ximus diuidendas. certas ciuitates ac eccleſi
as ereximus cathedrales. quaruȝ ſingulis di
ſtrictas proprias ⁊ limitares dioceſes iuſſi-
mꝰ aſſignari. verū quoniā plures an̄ ordiati
onē ſeu diuiſiōem noſtram huiuſmodi tam a
nobis q̄ꝫ a ꝑdeceſſoribꝰ noſtris romāis pōtifi
cibꝰ apłicas obtinuerūt litteras ſuper bn̄ficijs
eccleſiaſticis i ipſis tūc integris dioceſibꝰ vaca-
turis. quarum nōnulle reſtāt adhuc executiōi
mandāde. Nos amouere volētes cuiuſlibet
dubitatiōis ſcrupulum. que circa gratiarum
executionē ſuꝑ huiuſmōi bn̄ficijs ɔceſſarum
poſſȝ forſan īcidere ⁊ ꝓuidere ɔſiderātes attē
tiꝰ ꝙ ꝑ ordiatōȝ ſui diuiſiōȝ noſtrā predictā
ius ad rē expectātibus dicta bn̄ficia ātea cō-
petēs ex rōe imitari n̄ debet. qui adeo efficax
i diuerſis dioceſibꝰ māeat. ſicut i ipſis quōdā
itegris priꝰ erat. auctoritate preſentium ꝺcla-
ramus. ꝙ oīes ⁊ ſingule gratie ſuꝑ bn̄ficijs
vacaturis an̄ diuiſiones hmōi i ipſis quōdaȝ
īteg̃ris dioceſibꝰ a nobis vł ꝑdeceſſoribus no
ſtris ꝑſōis quibuſcūqȝ ɔceſſe tam i ipſis quon
dam nūc diuiſis q̄ꝫ i alijs dioceſibꝰ decīſis ab
illis eiſdem modo ⁊ forma poſſint ſuo ordine
ꝑ executores mūdanos ⁊ alios ad quos id ꝑ-
tinebit ad debitam executōȝ adduci. quibus
an̄ diuiſiōes ſepefactas poterāt ⁊ debebant.
Item etiam declaramꝰ quo ad litteras apo-
ſtolicas iuſticiam ɔtinētes. vt videlicet iudi-
dices dati ꝑ illas i cauſis quarumlibȝ ꝑſona-
rum que nūc de hmōi dioceſibus diuiſis exi
ſtūt poſſint iuxta earum tenorē proīde proce-
dere ac ſi dicte dioceſes de quibꝰ mētio i litte-
ris eiſdem habetur integre remāſiſſent. Nulli
ergo omnio hominum liceat hāc paginam no
ſtre declaratōis īfrigere vł ei auſu temerario
ɔtraire ſiquis aūt hoc attētare preſumpſerit i
dignatōȝ oīpotētis dei ⁊ beatorū petri ⁊ pau
li apoſtolorum eius ſe nouerit icurſurū. Da-
tum auinione cał. nouē. pōtificatus noſtri an
no ſecūdo.

a
primum vacat
Johannes
in iudicijs
Nos igitur
b
predictam
proſequēdo
ampliare
alij cui
c
debet infra
in ſubſcriptis
vel domicilij
titorium
d
ad agēdum
ſan de
Eſt tamen
turo
e
a vacatiōis
ſie ſeu
eos qui
qui apud
f
⁊ niſi
bernaculum
mulieribus
uentur nullus
g
ſuauitas
tribuitqȝ
ſeu
lingue
diuis
pro crimine
h
officiales
ſuſpenſi
excreuerunt
hiſqȝ non
paſtoralis
i
Incipiūt decr
volumus
⁊ tanq̄ꝫ
dumtaxat

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De expec. bene. ſepi.

camus omnino. Nō obſtantibus quibuſcūꝗ
ɔtractibus obligatiōibus pactis ɔuentiōib⁹

dices dati p ſſlas i cauſis quarumlibȝ pſona-

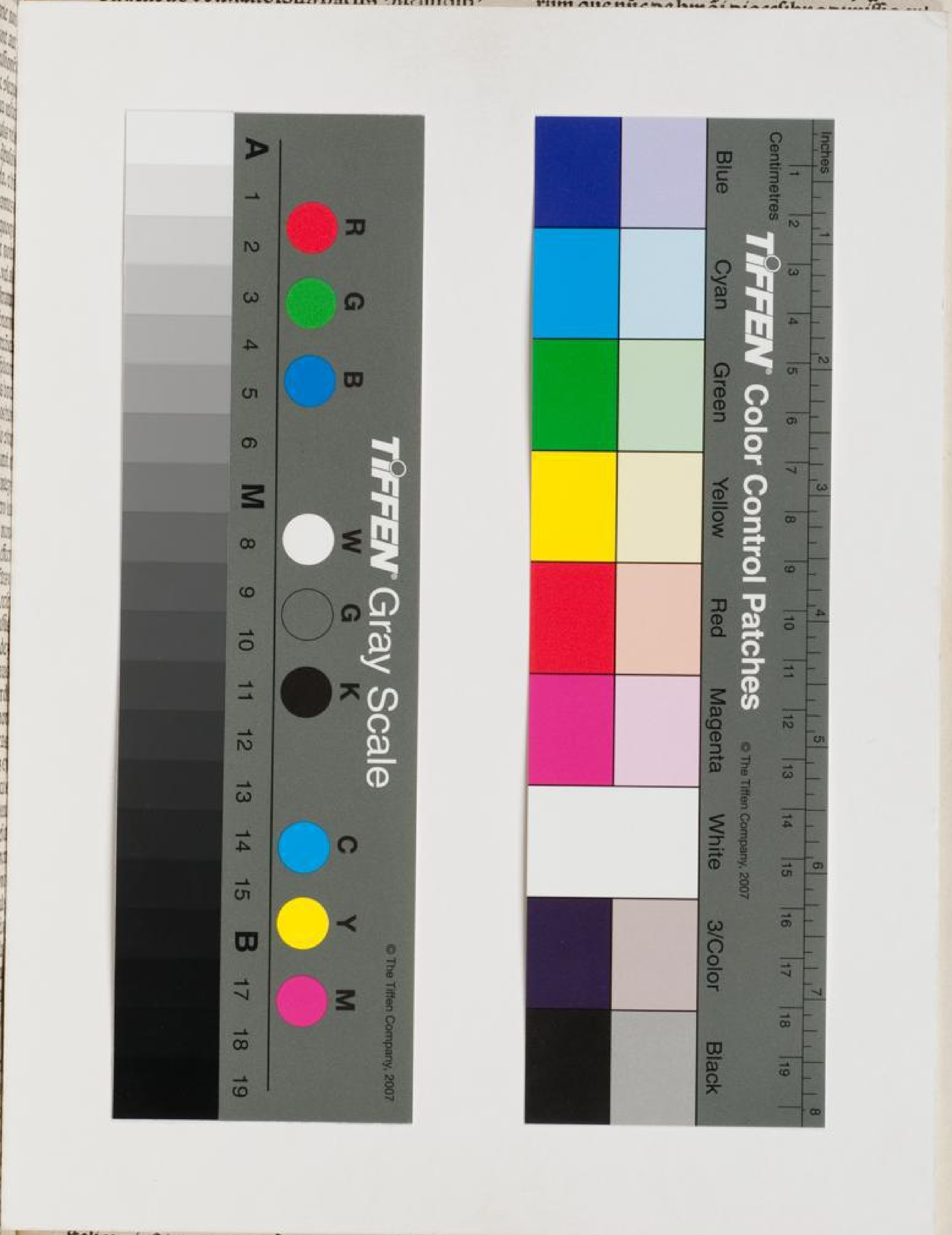

ſtolicas iuſticiam ɔtinētes. vt videlicet iudi-

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf